

සද්දනීතිප්පකරණං (පදමාලා)

ගන්ථාරම්භකථා

ධීරෙහි මග්ගනායෙන, යෙන බුද්ධෙන දෙසිතං;
සිතං ධම්මම්ඤ්ඤාය, ඤායතෙ අමතං පදං.

තං නමිත්වා මහාවීරං, සබ්බඤ්ඤං ලොකනායකං;
මහාකාරුණිකං සෙට්ඨං, විසුද්ධං සුද්ධිදායකං.

සද්ධම්මඤ්ඤස්ස පුප්පත්වා, සුද්ධං සන්තමසභිබ්බතං;
අතක්කාවචරං සුට්ඨු, විහත්තං මධුරං සිවං.

සඨසස්ස ච'ඤ්ජලිං කත්වා, පුඤ්ඤක්ඛන්තස්ස තාදිනො;
සීලසමාධිපඤ්ඤාදි-විසුද්ධගුණපොතිනො.

නමස්සනාදිපුඤ්ඤස්ස, කතස්ස රතනත්තයෙ;
තෙජසාහං පහන්ත්වාන, අන්තරායෙ අසෙසතො.

ලොකනීතිවියත්තස්ස, සත්ථු සද්ධම්මනීතිනො;
සාසනත්ථං පවක්ඛාමි, සද්දනීතිමනාකුලං.

ආසවක්ඛයලාහෙන, හොති සාසනසම්පදා;
ආසවක්ඛයලාහො ච, සච්චාධිගමහෙතුකො.

සච්චාධිගමනං තඤ්ච, පටිපත්තිස්සිතං මතං;
පටිපත්ති ච සා කාමං, පරියත්තිපරායණං.

පරියත්තභියුත්තානං, විදිත්වා සද්දලක්ඛණං;
යස්මා න හොති සම්මොහො, අක්ඛරෙසු පදෙසු ච.

යස්මා වාමොහභාවෙන, අක්ඛරෙසු පදෙසු ච;
පාළියත්ථං විජානන්ති, විඤ්ඤා සුගතසාසනෙ.

පාළියත්ථාවබොධෙන, යොනිසො සත්ථුසාසනෙ;
සප්පඤ්ඤා පටිපජ්ජන්ති, පටිපත්තිමතන්දිකා.

යොනිසො පටිපජ්ජිත්වා, ධම්මං ලොකුත්තරං වරං;
පාපුණන්ති විසුද්ධාය, සීලාදිපටිපත්තියා.

තස්මා තදන්ථිකා සුද්ධං, නයං නිස්සාය විඤ්ඤානං;
භඤ්ඤාමානං මයා සද්ද-නීතිං ගණ්හන්තු සාධුකං.

ධාතු ධාතූහි නිප්ථන්ත-රූපානි ච සලක්ඛණො;
සන්ධිනාමාදිහෙදො ච, පදානං තු විහත්ති ච.

පාළිනායදයොච්චෙව-මෙත්ථ නානප්පකාරතො;
සාසනස්සොපකාරාය, භවිස්සති විභාවනා.

1. සවිකරණාධ්‍යානවිභාග

තත්ථ ධාතුනි කෙනටියෙන ධාතු? සකත්ථමිපි ධාරෙතීති ධාතු, අත්ථාතිසයයොගතො පරත්ථමිපි ධාරෙතීති ධාතු, විසතියා උපසග්ගෙසු යෙන කෙනවි උපසග්ගෙන අත්ථවිසෙසකාරණෙන පටිබද්ධා අත්ථවිසෙසමිපි ධාරෙතීති ධාතු, “අයං ඉමිස්සා අත්ථො, අයමිතො පච්චයො පරො”තිආදිනා අනෙකප්පකාරෙන පණ්ඩිතෙහි ධාරියති එසාතිපි ධාතු, විදහන්ති විදුනො එතාය සද්දනිප්ථන්තිං අයලොභාදිමයං අයලොභාදිධාතුහි වියාතිපි ධාතු. එවං තාව ධාතුසද්දස්සත්ථො වෙදිතබ්බො.

ධාතුසද්දො ජිනමතෙ, ඉත්ථිලිඛිගත්තතෙ මතො;
සත්ථෙ පුල්ලිඛිගභාවස්මිං, කච්චායනමතෙ ද්විසු.

අප් වා ජිනමතෙ “තතො ගොතමිධාතුනි”ති එත්ථ ධාතුසද්දො ලිඛිගවිපල්ලාසෙ වත්තති “පබ්බතානි වතානි වා”ති එත්ථ පබ්බතසද්දො විය, න පනෙත්ථ වත්තබ්බං “අට්ඨිවාචකත්තා නපුංසකනිද්දෙසො”ති අට්ඨිවාචකත්තෙහි “ධාතුයො”ති ඉත්ථිලිඛිගදස්සනතො. භූවාදයො සද්දා ධාතවො. සෙය්‍යාපීදං? භූ ඉ කු කෙ තක්ක තක තකි සුකඉච්චාදයො. ගණතො තෙ අට්ඨවිධා භූවාදිගණො රුධාදිගණො දිවාදිගණො ස්වාදිගණො කියාදිගණො ගභාදිගණො තනාදිගණො වුරාදිගණො වාති. ඉදානි තෙසං විකරණසඤ්ඤිතෙ පච්චයෙ දස්සෙස්සාම. අනෙකවිධා හි පච්චයා නානප්පකාරෙසු නාමනාම කිත්තනාම සමාසනාම තද්ධිත්තනාමාධ්‍යාතෙසු පවත්තනතො. සඬ්ඛෙපතො පන දුට්ඨාව නාමපච්චයො ආධ්‍යාතපච්චයො වාති. තත්‍රාපි ආධ්‍යාතපච්චයා දුට්ඨා විකරණපච්චයනොවිකරණපච්චයවසෙන. තත්ථ විකරණපච්චයො අකාරාදිසත්තරසවිධො අග්ගහිත්තග්ගහණෙන පන්තරසවිධො ව. නොවිකරණපච්චයො පන ඛ ඡ සාදිතෙකවිධො. යෙ රූපනිප්ථන්තියා උපකාරකා අත්ථවිසෙසස්ස ජොතකා වා අජොතකා වා ලොපනීයා වා අලොපනීයා වා, තෙ සද්දා පච්චයා.

පට්චිව කාරණං තං තං, එත්තීති පච්චයාප් වා;
පට්චිව සද්දනිප්ථන්ති, ඉතො එතීති පච්චයා.

නාමිකප්පච්චයානං යො, විභාගො ආවි හෙස්සති;
නාමිකප්පෙ යතො තස්මා, න තං විත්ථාරයාමසෙ.

යො නොවිකරණානං තු, පච්චයානං විභාගතො;
සො පනාධ්‍යාතකප්පමිහි, විත්ථාරෙනා’ගමිස්සතීති.

ඉච්චානෙකවිධෙසු පච්චයෙසු “විකරණපච්චයා නාම ඉමෙ”ති සල්ලක්ඛෙනබ්බා. කථං? භූවාදිගණතො අපච්චයො හොති කත්තරි, රුධාදිගණතො අකාරිවණ්ණෙකාරොකාරපච්චයා හොන්ති කත්තරි, පුබ්බමජ්ඣට්ඨානෙ නිග්ගහිතාගමො ව, දිවාදිගණතො යපච්චයො හොති කත්තරි, ස්වාදිගණතො ඡු ණා උණාපච්චයා හොන්ති කත්තරි, කියාදිගණතො නාපච්චයො හොති කත්තරි, ගභාදිගණතො ප්ප ණ්භාපච්චයා හොන්ති කත්තරි, තනාදිගණතො ඕ ශිරපච්චයා හොන්ති කත්තරි, වුරාදිගණතො ණෙ ණයපච්චයා හොන්ති කත්තරි.

අකාරො ව ඉවණ්ණො ව, එ ඕකාරා ව යො තථා;
ඡු ණා උණා ව නා ප්ප ණ්භා-ශිරා ණෙ ණයපච්චයා.

අග්ගහිත්තග්ගහණෙන, එවං පන්තරසෙ’රිතා;
විකරණවිභාගො එතෙ, පච්චයානි විභාවයෙ.

යෙ එවං නිද්දිට්ඨෙහි විකරණපච්චයෙහි තදඤ්ඤෙහි ව සප්පච්චයා අට්ඨවිධා ධාතුගණා සුත්තන්තෙසු බහුපකාරා, තෙස්වායං භූවාදිගණො. භූ සත්තායං, භූධාතු විජ්ජමානතායං වත්තති. සකම්මිකාකම්මිකාසු ධාතුසු අයං අකම්මිකා ධාතු, න පන “ධම්මභූතො”තිආදිසු පත්තිඅත්ථවාචිකා අපරා භූධාතු විය සකම්මිකා. එසා හි පරිඅභිආදිති උපසග්ගෙහි යුත්තායෙව සකම්මිකා භවති, න උප පරා පාතුආදිති උපසග්ගනිපාතෙහි යුත්තාපි. අතො ඉමිස්සා සිද්ධානි රූපානි ද්විධා ඤෙය්‍යානි අකම්මකපදානි සකම්මකපදානි වාති.

සුද්ධකත්තුත්‍රියාපදනිද්දෙස

තත්‍ර භවති උබ්භවති සමුබ්භවති පභවති පරාභවති සම්භවති විභවති, හොති සම්භොති විභොති පාතුභවති පාතුබ්භවති පාතුහොති, ඉමානි අකම්මකපදානි. එත්ථ පාතුඉති නිපාතො, සො “ආවිභවති තිරොභවති”තිආදිසු ආවි තිරොනිපාතා විය භූධාතුතො නිප්ථන්තාධ්‍යාතසද්දස්ස නෙව විසෙසකරො, න ව සකම්මකත්තසාධකො. උඉච්චාදයො උපසග්ගා, තෙ පන විසෙසකරා, න සකම්මකත්තසාධකා. යෙසමත්ථො කම්මෙන සම්බන්ධතීයො න හොති, තානි

පදානි අකම්මකානි. අකම්මකපදානං යථාරහං සකම්මකාකම්මකවසෙන අත්ථො කථෙතබ්බො. පරිභොති පරිභවති, අභිභොති අභිභවති, අධිභොති අධිභවති, අතිභොති අතිභවති, අනුභොති අනුභවති, සමනුභොති සමනුභවති, අභිසම්භොති අභිසම්භවති, ඉමානි සකම්මකපදානි. එත්ථ පරිඉච්චාදයො උපසග්ගා, තෙ භුධාතුතො නිජ්චන්තාබ්‍යාතසද්දස්ස විසෙසකරා වෙව සකම්මකත්තසාධකා ව. යෙසමත්ථො කම්මෙන සම්බන්ධනීයො, තානි පදානි සකම්මකානි. සකම්මකපදානං සකම්මකවසෙන අත්ථො කථෙතබ්බො, ක්වචි අකම්මකවසෙනපි. එවං සුද්ධකත්තුක්‍රියාපදානි භවන්ති. උද්දෙසොයං.

තත්‍ර භවතීති භොති විජ්ජති පඤ්ඤායති සරූපං ලභති. උඛ්භවතීති උප්පජ්ජති සරූපං ලභති. සමුඛ්භවතීති සමුප්පජ්ජති සරූපං ලභති. පභවතීති භොති සම්භවති. අප්ථ වා පභවතීති යතො කුතොචි සන්දති, න විච්ඡිජ්ජති, අවිච්ඡන්තං භොති, තං තං යානං විසරති. පරාභවතීති පරාභවො භොති බ්‍යාසනං ආපජ්ජති අවුද්ධං පාපුණාති. සම්භවතීති සුට්ඨ භවති වුද්ධං විරුජ්ඣිං වෙපුලුං ආපජ්ජති. විභවතීති උච්ඡිජ්ජති විනස්සති විපජ්ජති, විසෙසතො වා භවති සම්පජ්ජති. භොති සම්භොති විභොතීති ඉමානි “භවති සම්භවති විභවති”ති ඉමෙහි යථාක්කමං සමානනිද්දෙසානි. පාතුභවතීති පකාසති දිස්සති පඤ්ඤායති පාකටං භොති. පාතුඛ්භවති පාතුභොතීති ඉමානි “පාතුභවති”ති ඉමිනා සමානනිද්දෙසානි. එවං අකම්මකපදානං යථාරහං සකම්මකාකම්මකවසෙන අත්ථකථනං දට්ඨබ්බං. එවමුත්තරත්‍රාපි අඤ්ඤෙසම්පි අකම්මකපදානං.

පරිභොතිදුකාදිසු පන සත්තසු දුකෙසු යථාක්කමං ද්වෙ ද්වෙ පදානි සමානත්ථානි, තස්මා ද්වෙ ද්වෙ පදානියෙව ගහෙත්වා නිද්දිස්සිසාම. තත්‍ර පරිභොති පරිභවතීති පරං හිංසති පිළෙති, අප්ථ වා හිළෙති අවජානාති. අභිභොති අභිභවතීති පරං අජ්ඣොත්ථරති මද්දති. අධිභොති අධිභවතීති පරං අභිමද්දිත්වා භවති අත්තතො වසං වත්තාපෙති. අතිභොති අතිභවතීති පරං අතික්කමිත්වා භවති. අනුභොති අනුභවතීති සුඛදුක්ඛං වෙදෙති පරිභුඤ්ජති සුඛදුක්ඛපටිසංවෙදී භොති. සමනුභොති සමනුභවතීති සුඛදුක්ඛං සුට්ඨ වෙදෙති සුට්ඨ පරිභුඤ්ජති සුට්ඨ සුඛදුක්ඛපටිසංවෙදී භොති. අභිසම්භොති අභිසම්භවතීති පරං අජ්ඣොත්ථරති මද්දති. එවං සකම්මකපදානං සකම්මකවසෙන අත්ථකථනං දට්ඨබ්බං. කත්ථවි පන ගච්ඡතිති පවත්තතිති එවං අකම්මකවසෙනපි. එවමුත්තරත්‍රාපි අඤ්ඤෙසං සකම්මකපදානං.

අපච්චයො පරො භොති, භූවාදිගණතො සති;
සුද්ධකත්තුක්‍රියාබ්‍යාතො, සබ්බධාතුකනිස්සිතො.

අයං සුද්ධකත්තුක්‍රියාපදානං නිද්දෙසො.

හෙතුකත්තුක්‍රියාපදනිද්දෙස

භාවෙති විභාවෙතිසම්භාවෙති පරිභාවෙති, එවං හෙතුකත්තුක්‍රියාපදානි භවන්ති. එකකම්මකවසෙනෙසමත්ථො ගහෙතබ්බො . පච්ඡිමස්ස පන ද්විකම්මකවසෙනපි. පරිභාවාපෙති අභිභාවාපෙති අනුභාවාපෙති, එවම්පි හෙතුකත්තුක්‍රියාපදානි භවන්ති. ද්විකම්මකවසෙනෙසමත්ථො ගහෙතබ්බො. ඉච්චෙවං ද්විධා හෙතුකත්තුක්‍රියාපදානි ඤෙය්‍යානි, අඤ්ඤානිපි ගහෙතබ්බානි.

තත්‍ර භාවෙතීති පුග්ගලො භාවෙතබ්බං යං කිඤ්චි භාවෙති ආසෙවති බහුලිකරොති, අප්ථ වා භාවෙතීති වඩ්ඪෙති. විභාවෙතීති භාවෙතබ්බං යං කිඤ්චි විභාවෙති විසෙසෙන භාවෙති, විවිධෙන වා ආකාරෙන භාවෙති භාවයති වඩ්ඪෙති, අප්ථ වා විභාවෙතීති අභාවෙති අත්තරධාපෙති. සම්භාවෙතීති යස්ස කස්සචි ගුණං සම්භාවෙති සම්භාවයති සුට්ඨ පකාසෙති උක්කංසෙති. පරිභාවෙතීති පරිභාවෙතබ්බං යං කිඤ්චි පරිභාවෙති පරිභාවයති සමන්තතො වඩ්ඪෙති. එවං එකකම්මකවසෙනත්ථො ගහෙතබ්බො. අප්ථ වා පරිභාවෙතීති වාසෙතබ්බං වත්ථුං පරිභාවෙති පරිභාවයති වාසෙති ගන්ධං ගාභාපෙති. එවං ද්විකම්මකවසෙනාපි අත්ථො ගහෙතබ්බො. පරිභාවාපෙතීති පුග්ගලො පුග්ගලෙන සපත්තං පරිභාවාපෙති හිංසාපෙති, අප්ථ වා පරිභාවාපෙතීති හිළාපෙති අවජානාපෙති. අභිභාවාපෙතීති පුග්ගලො පුග්ගලෙන සපත්තං අභිභාවාපෙති අජ්ඣොත්ථරාපෙති. අනුභාවාපෙතීති පුග්ගලො පුග්ගලෙන සම්පත්තිං අනුභාවාපෙති පරිභොපෙති.

පසුන්තො කත්තුතා යොගෙ, ධීතොයෙවාප්පධානියෙ;
ක්‍රියං සාධෙති එතස්ස, දීපකං සාසනෙ පදං.

කරණවචනංයෙව, යෙභුයොන පදිස්සති;
ආබ්‍යාතෙ කාරිතට්ඨානං, සන්ධාය කථිතං ඉදං.

න නාමෙ කාරිතට්ඨානං, “බොධෙනා” ඉතිආදිකං;
“සුතබ්බෙහිපි බාදාපෙත්ති”, ඉච්චාදිනි පදානි ව;
ආහරිත්වාන දීපෙය්‍ය, පයොගකුසලො බුධො.

තනුදං කරණවචනං කම්මත්ථදීපකං, උපයොගසාමීවචනානිපි තද්දීපකානි යොජෙතබ්බානි. කථං?
පරිභාවාපෙතීති පුග්ගලො පුග්ගලං සපත්තං පරිභාවාපෙතීති, තථා පරිභාවාපෙතීති පුග්ගලො පුග්ගලස්ස සපත්තං
පරිභාවාපෙතීති. සෙසානි නයානුසාරෙන නිද්දිසිතබ්බානි. එවං සබ්බානෙතානි කරණොපයොගසාමීවචනානි
කම්මත්ථදීපකානියෙව හොත්ති, තස්මා ද්විකම්මකවසෙනත්ථො ගහෙතබ්බො.

අයං හෙතුකත්තුක්‍රියාපදානං නිද්දෙසො.

කම්මක්‍රියාපදනිද්දෙස

භවියතෙ විභවියතෙ පරිභවියතෙ අභිභවියතෙ අනුභවියතෙ පරිභූයතෙ අභිභූයතෙ අනුභූයතෙ, එවං කම්මුනො
ක්‍රියාපදානි භවන්ති. අඤ්ඤා ව භවියතෙ විභවියතෙ පරිභවියතෙ අභිභවියතෙ අනුභවියතෙ පරිභූයතෙ
අභිභූයතෙ අනුභූයතෙති. එත්ථ කම්මුනො ක්‍රියාපදානියෙව කම්මකත්තූනො ක්‍රියාපදානි කත්වා යොජෙතබ්බානි.
විසුඤ්ඤි කම්මකත්තූනො ක්‍රියාපදානි න ලබ්භන්ති.

තත්‍ර භවියතෙති භාවෙතබ්බං යං කිඤ්චි පුග්ගලෙන භාවියතෙ ආසෙවියතෙ බහුලීකරියතෙ, අථ වා භවියතෙති
වඩ්ඪියතෙ. විභවියතෙති විභාවෙතබ්බං යං කිඤ්චි පුග්ගලෙන විභවියතෙ විසෙසෙන භවියතෙ, විවිධෙන වා ආකාරෙන
භවියතෙ වඩ්ඪියතෙ, අථ වා විභවියතෙති අභවියතෙ අන්තර්ධාපියතෙ. පරිභවියතෙති සපත්තො පුග්ගලෙන
පරිභවියතෙ භිංසියතෙ, අථ වා පරිභවියතෙති භිළියතෙ අවජාතියතෙ. අභිභවියතෙති සපත්තො පුග්ගලෙන අභිභවියතෙ
අජ්ඣාතත්ථරියතෙ අභිමද්දියතෙ. අනුභවියතෙති සම්පත්ති පුග්ගලෙන අනුභවියතෙ පරිභුඤ්ජියතෙ. පරිභූයතෙතිආදීනි
නිණි “පරිභවියතෙ”තිආදීනි තිහි සමානනිද්දෙසානි. සෙසානි පන යථාචුත්තෙහි යං කම්මමෙව පටානතො ගහෙත්වා
නිද්දිසියති පදං, තං කම්මත්ථදීපකං. තස්මා කත්තරි එකවචනෙන නිද්දිට්ඨෙයි යදි කම්මං බහුවචනවසෙන චත්තබ්බං,
බහුවචනත්තඤ්ඤෙව කම්මුනො ක්‍රියාපදං දිස්සති. යදි පනෙකවචනවසෙන චත්තබ්බං, එකවචනත්තඤ්ඤෙව. තථා
කත්තරි බහුවචනෙන නිද්දිට්ඨෙයි යදි කම්මං එකවචනවසෙන චත්තබ්බං, එකවචනත්තඤ්ඤෙව කම්මුනො ක්‍රියාපදං
දිස්සති. යදි පන බහුවචනවසෙන චත්තබ්බං, බහුවචනත්තඤ්ඤෙව. කථං? භික්ඛූනා ධම්මො භවියතෙ, භික්ඛූනා ධම්මො
භවියන්තෙ, භික්ඛූහි ධම්මො භවියතෙ, භික්ඛූහි ධම්මො භවියන්තෙති. ඉමිනා නයෙන සබ්බත්ථ කම්මුනො ක්‍රියාපදෙසු
වොභාරො කාතබ්බො. යස්මිං පන කම්මුනො ක්‍රියාපදෙ කම්මත්ථදීපකෙ කම්මභූතස්සෙවත්ථස්ස
කත්තුභාවපරිකප්පො හොති, තං කම්මකත්තුත්ථදීපකං, තං කම්මුනො ක්‍රියාපදනො විසුං න ලබ්භති. අයං පනෙත්ථ
අත්ථවිඤ්ඤාපනෙ පයොගරචනා. සයමෙව පරිභවියතෙ දුබ්භාසිතං භණං බාලො තප්පච්චයා අඤ්ඤෙහි පරිභූතොපි,
සයමෙව අභිභවියතෙ පාපකාරී තිරයෙ තිරයපාලෙහි අභිභූතොපි තථාරූපස්ස කම්මස්ස සයං කතත්තාති. එත්ථ හි
සයමෙව පියතෙ පාතියං, සයමෙව කටො කරියතෙතිආදීසු විය සුබාහිසඩ්ඨරණියතා ලබ්භතෙව, තතො කම්මකත්තුතා
ව.

අයං කම්මුනො ක්‍රියාපදානං නිද්දෙසො.

භාවක්‍රියාපදනිද්දෙස

භූයතෙ භවියතෙ උබ්භවියතෙ, එවං භාවස්ස ක්‍රියාපදානි භවන්ති. අඤ්ඤා ව භූයතෙ භවියතෙ
උබ්භවියතෙති. තත්‍ර යථා ධීයතෙපදස්ස යානන්ති භාවවසෙන අත්ථකථනම්චින්නි, එවං භූයතෙතිආදීනම්පි
භවනන්තිආදීනා භාවවසෙන අත්ථකථනම්චින්නි. යථා ව යානං ධීති භවනන්තිආදීනි භාවවාචකකිත්තනාමපදෙහි
සද්ධිං සම්බන්ධෙ ඡට්ඨයොජනම්චින්නි, ත තථා ධීයතෙ භූයතෙතිආදීනි භාවවාචකාබ්‍යානපදෙහි සද්ධිං සම්බන්ධෙ
ඡට්ඨයොජනා ඉච්ඡිතබ්බා සම්බන්ධෙ පචත්තඡට්ඨයන්තසද්දෙහි අසම්බන්ධනීයත්තා ආබ්‍යාතිකපදානං. යස්මිං
පයොගෙ යං කම්මුනො ක්‍රියාපදෙන සමානගතිකං කත්වා විනා කම්මෙන නිද්දිසියති ක්‍රියාපදං, කත්තුවාචකපදං පන
පච්චත්තවචනෙන වා කරණවචනෙන වා නිද්දිසියති, තං තත්ථ භාවත්ථදීපකං. න හි සබ්බථා කත්තාරමනිස්සාය
භාවො පචත්තති. එවං සන්තෙපි භාවො නාම කෙවලො භවනලවනපචනාදිකො ධාතුඅත්ථොයෙව. අක්ඛරචිත්තකා
පන “ධීයතෙ භූයතෙ”තිආදීසු භාවවිසයෙසු කරණවචනමෙව පසුඤ්ජන්ති “නනු නාම පබ්බජිතෙන සුනිවත්ථෙන
භවිතබ්බං සුපාරුතෙන ආකප්පසම්පන්නෙන”තිආදීසු විය, තස්මා තෙසං මතෙ “තෙන උබ්භවියතෙ”ති
කරණවචනෙන යොජෙතබ්බං. ජිනමතෙන පන “සො භූයතෙ”තිආදීනා පච්චත්තවචනෙනෙව.
සච්චසඬ්ඛෙපප්පකරණෙ හි ධම්මපාලාවරියෙන, නිද්දෙසපාළියං පන ධම්මසෙනාපනිනා, ධජග්ගසුත්තන්තෙ භගවතා
ව භාවපදං පච්චත්තවචනාපෙක්ඛවසෙනු’ව්චාරිතං.

කපීතො සච්චසඬ්ඛෙපෙ, පච්චත්තවචනෙන වෙ,
“භූයතෙ” ඉති සද්දස්ස, සම්බන්ධො භාවදීපනො.

නිද්දෙසපාළියං “රූපං, විභොති විභවියති”;
ඉති දස්සනතො වාපි, පච්චත්තවචනං ථීරං.

තථා ධජග්ගසුත්තන්තෙ, මුනිනාභව්වභාසිතෙ;

“සො පහිසිස්සති” ඉති, පාළිදස්සනතොපි ව.

පාරමිතානුභාවෙන, මහෙසීනංව දෙනතො;
සන්ති නිප්පාදනා, නෙව, සක්කතාදිවො විය.

පච්චත්තදස්සනෙනෙව, පුරිසත්තයයොජනං;
එකවචනිකඤ්චාපි, බහුවචනිකමිපි ව;
කාතබ්බමිති නො බන්ති, පරස්සපදආදිකෙ.

තස්මා රූපං විභවියාති, රූපානි විභවියාන්ති, ත්වං විභවියාසි, තුම්හෙ විභවියාථ, අහං විභවියාමි, මයං විභවියාම, රූපං විභවියාතෙ, රූපානි විභවියාන්තෙ ඉච්චෙවමාදි ජීනවචනානුරූපතො යොජෙතබ්බං. අනුයං පදසොධනා —

විභවියාතීති ඉදං, කම්මපදසමානකං;
න ව කම්මපදං නාපි, කම්මකත්තුපදාදිකං.

යදි කම්මපදං එතං, පච්චත්තවචනං පන;
කම්මං දිපෙයා කරණං-වචනං කත්තුදිපකං.

යදි කම්මකත්තුපදං, “පියතෙ”ති පදං විය;
සියා සකම්මකං, නෙතං, තථා භොතීති දිපයෙ.

යදි කත්තුපදං එතං, විභවතිපදං විය;
විනා යපච්චයං තිට්ඨෙ, න තථා තිට්ඨතෙ ඉදං.

න කත්තරි භුවාදීනං, ගණෙ යපච්චයො රුතො;
දිවාදීනං ගණෙයෙව, කත්තරි සමුදිරිතො.

න භුධාතු දිවාදීනං, ධාතුනං දිස්සතෙ ගණෙ;
භුවාදිකචුරාදීනං, ගණෙසුයෙව දිස්සති.

“විභවියාති” ඉච්චාදො, තස්මා යපච්චයො පන;
භාවෙයෙවාති විඤ්ඤෙයාං, විඤ්ඤුනා සමයඤ්ඤුනා.

එත්ථ හි පාකටං කත්වා, භාවකාරකලක්ඛණං;
දස්සයිස්සාමහං දානි, සක්කච්චං මෙ නිබ්බාධට.

“නිස්සො ගච්ඡති”ඉච්චත්‍ර, කත්තාරං කත්තුතො පදං;
“ධම්මො දෙසියති”ච්චත්‍ර, කම්මං තු කම්මුතො පදං.

සරූපතො පකාසෙති, තස්මා තෙ පාකටා උභො;
තථා විභවියාතීති-ආදිභාවපදං පන.

සරූපතො න දිපෙති, කාරකං භාවනාමකං;
දබ්බභුතං තු කත්තාරං, පකාසෙති සරූපතො.

කත්තාරං පන දිපෙන්නං, කත්තුසන්නිස්සිතමිපි තං;
භාවං දිපෙති ස්වාකාරො, පච්චයෙන විභාවිතො.

යස්මා ව කත්තුභාවෙන, භාවො නාම න තිට්ඨති;
කත්තාව කත්තුභාවෙන, භාවට්ඨානෙ යිතො තතො.

යජ්ජෙවං කත්තුචොභාරො, භාවස්ස තු කථං සියා;
“සාවකානං සන්නිපාතො, අභොසි”ඉතිආදියු.

ඉති වෙ නිස්සයානං තු, වසා නිස්සිතසම්භවා;

කත්තුට්ඨානෙපි භාවස්ස, කත්තුපඤ්ඤත්ති සිජ්ඤති.

කාරකෙ කත්තුකම්මච්භෙ, ක්‍රියාසන්නිස්සයෙ යථා;
ධාරෙන්ති ආසනථාලී, ක්‍රියාධාරොති කප්පිතා.

තථා භාවපදං ධීරා, කත්තාරං භාවනිස්සයං;
දීපයන්තම්පි කප්පෙන්ති, භාවස්ස වාවකං ඉති.

කෙච් අදබ්බභූතස්ස, භාවස්සෙකත්තනො භුට්ඨං;
භාවෙදෙකච්චොවාදි-පුරිසස්සෙව භොතිති.

පාළිං පත්ථාන තෙසං තු, වචනං අප්පමාණකං;
“තෙ සංකිලෙසිකා ධම්මා, පභිශිස්සන්ති” ඉති හි.

පායො පාවචනෙ දිට්ඨො, තස්මා එවං වදෙමසෙ;
පච්චත්තදස්සනෙනෙව, පුරිසත්තයයොජනං.

වචනෙහි යුතං ද්විති, ඉච්ඡිතබ්බන්ති නො රුචි;
භාවෙ ක්‍රියාපදං නාම, පාළියං අතිදුද්දසං;
තස්මා තග්ගහණුපායො, චුත්තො එත්තාවතා මයාති.

අයං භාවස්ස ක්‍රියාපදානං නිද්දෙසො.

එවං සුද්ධකත්තුක්‍රියාපදානි හෙතුකත්තුක්‍රියාපදානි කම්මුනො ක්‍රියාපදානි, භාවස්ස ක්‍රියාපදානි චාති චතුධා, කම්මකත්තුක්‍රියාපදෙහි වා පඤ්චධා භූධාතුනො නිජ්චන්තානි ක්‍රියාපදානි නානප්පකාරෙන නිද්දිට්ඨානි, එතානි ලොකියානං භාවභෙදවසෙන වොහාරභෙදො භොතිති දස්සනත්ථං විසුං විසුං චුත්තානි. අත්ථනො පන කම්මකත්තුභාවකාරකත්තයවසෙන තිව්ධානෙව. හෙතුකත්තා හි සුද්ධකත්තුසඬ්ඛානෙ කාරකෙ තස්සඬ්ඛභාවනො සඬ්ඛහමුපගච්ඡති, තථා කම්මකත්තා කම්මකාරකෙ, භාවො පන කෙවලො. සො හි ගමනපච්චනලවනාදිවසෙනානෙකවිධොපි ක්‍රියාසභාවත්තා භෙදරහිතො කාරකත්තරො. එවං සන්තෙපි දබ්බසන්නිස්සිතත්තා දබ්බභෙදෙන හිජ්ජති. තෙන පාවචනෙ භාවචාවකං පදං බහුවචනන්තම්පි දිස්සති. ආබ්‍යාතිකපදෙ භාවකාරකචොභාරො නිරුත්තිතයං නිස්සාය ගතො, අත්ථනො පන භාවස්ස කාරකතා නුපපජ්ජති. සො හි න කිඤ්ච ජනෙති, න ච ක්‍රියාය නිමිත්තං. ක්‍රියානිමිත්තභාවොයෙව හි කාරකලක්ඛණං. ඉති මුඛ්‍යතො වා හෙතුතො වා භාවස්ස කාරකතා න ලබ්භති. එවං සන්තෙපි සො කරණමත්තත්තා කාරකං. තථා හි කරණං කාරො, ක්‍රියා, තදෙව කාරකන්ති භාවස්ස කාරකතා දට්ඨබ්බා. යස්මා පන ක්‍රියානිමිත්තභාවොයෙව කාරකලක්ඛණං, තස්මා නාමිකපදෙ කාරකලක්ඛණෙ භාවකාරකන්ති වොහාරං පභාය කත්තුකම්මකරණසම්පදානාපදානාධිකරණානං ඡන්තං වත්ථුනං කත්තුකාරකකම්මකාරකන්තිආදි වොහාරො කරියති වෙය්‍යාකරණෙහි. එවං නිරුත්තිතයං නිස්සාය චුත්තං භාවකාරකඤ්ච ද්වෙව කම්මකත්තුකාරකානිති කාරකත්තයං භවති. තද්දීපකඤ්චාබ්‍යාතිකපදං තිකාරකං.

ඉමමත්ථඤ්ඤි සන්ධාය, චුත්තමාවරියෙහිපි;
මභාවෙය්‍යාකරණෙහි, නිරුත්තිතයදස්සිති.

“යං තිකාලං තිපුරිසං, ක්‍රියාවාචි තිකාරකං;
අතිලිඬ්ගං ද්විච්චනං, තදාබ්‍යාතන්ති චුච්චති”ති.

ඉධ භාවකම්මෙසු අත්තනොපදුප්පත්තිං කෙච් අක්ඛරචිත්තකා අවස්සම්ච්ඡන්තිති තෙසං මනිවිභාවනත්ථම්මභෙහි භාවකම්මානං ක්‍රියාපදානි අත්තනොපදවසෙනුද්දිට්ඨානි වෙච නිද්දිට්ඨානි ව. සබ්බානිපි පනෙතානි තිකාරකානි ක්‍රියාපදානි ක්‍රියාපදමාලම්චිතා පරස්සපදත්තනොපදවසෙන යොජෙතබ්බානි. පාළිආදීසු හි තිකාරකානි ක්‍රියාපදානි පරස්සපදත්තනොපදවසෙන ද්විධා ධීතානි. සෙය්‍යාටීදං? හගවා සාවත්ථියං විහරති. සමාධිජ්ඣානකුසලා, වන්දන්ති ලොකනායකං. මොනං චුච්චති ඤාණං. අත්ථාහිසමයා ධීරො, පණ්ඩිතොති පචුච්චති. කථං පටිපත්තස්ස පුග්ගලස්ස රූපං විභොති විභවියාති. සො පභිශිස්සති. පණ්ඩුකම්මලෙ නික්ඛිත්තං භාසතෙ තපතෙ. පුජකො ලභතෙ පුජං. පුත්තකාමා ථියො යාවං, ලභන්තෙ තාදිසං සුතං. අසිතො තාදි චුච්චතෙ සබ්බමා. අග්ගිජාදි පුබ්බෙව භූයතෙ. සො පභියෙථාපි නො පභියෙථාති එවං ද්විධා ධීතානි. අත්‍රිදං පාළිච්චත්ථානං —

තිකාරකානි සබ්බානි, ක්‍රියාපදානි පායතො;
පරස්සපදයොගෙන, දිස්සන්ති පිටකත්තයෙ.

අත්තනොපදයුත්තානි, චුණ්ණියෙසු පදෙසු හි;

අතිවජ්ජානි ගාථාසූ, පදානීති බහුනි තු.

ගාථාසූ වෙවිතරානි, වුණ්ණියෙසු පදෙසු ව;
සුබහුනෙව හුත්වාන, දිස්සන්තිති පකාසයෙ.

පදානං නිද්දෙසො පනති අන්තිආදීනං තෙසං තෙසං වචනානමනුරූපෙන යොජෙතබ්බො. එවං
තිකාරකක්‍රියාපදානි සරූපතො වචන්ථානතො නිද්දෙසතො ව වෙදිතබ්බානි.

ඉදානි නොපසග්ගාකම්මිකාදිවසෙන භවතිස්ස ධාතුස්ස චිතිච්ඡයං වදාම —

නොපසග්ගා අකම්මා ව, සොපසග්ගා අකම්මිකා;
සොපසග්ගා සකම්මා ව, ඉති භූති විභාවිතා.

ඉදං තු වචනං “ධම්ම-භූතො භුත්වා” තිආදිසු;
පත්තානුභවනත්ථං මෙ, විවජ්ජෙත්වා උදිරිතං.

එතෙන පන අත්ථෙත, නොපසග්ගසකම්මිකං;
ගහෙත්වා චතුර්ධා හොති, ඉති ඤෙය්‍යං විසෙසතො.

නොපසග්ගා අකම්මා ව, සොපසග්ගා අකම්මිකා;
භූර්ධාතු කාරිතෙ සන්තෙ, එකකම්මා භවන්ති හි.

“භාවෙති කුසලං ධම්මං, විභාවෙති” තිමානිධි;
දස්සෙතබ්බානි විඤ්ඤාහි, සාසනඤ්ඤාහි සාසනෙ.

සොපසග්ගා සකම්මා තු, කාරිතජ්ජවිචයෙ සති;
ද්විකම්මායෙව හොතිති, ඤාතබ්බං විඤ්ඤානා කථං.

අභිභාවෙන්ති පුරිසා, පුරිසෙ පාණජාතිකං;
අනුභාවෙති පුරිසො, සම්පත්තිං පුරිසං ඉති.

ඉදං සකම්මකං නාම, අකම්මකමිදං ඉති;
කථම්මහෙහි ඤාතබ්බං, චිත්ථාරෙන වදෙථ නො.

චිත්ථාරෙනෙව කිං වත්තුං, සක්කොම් එකදෙසතො;
කථයිස්සාම් සක්කච්චං, වදතො මෙ නිබ්බොධථ.

ආර්‍යාතිකපදං නාම, දුට්ඨං සමුදිරිතං;
සකම්මකමකම්මඤ්ච, ඉති විඤ්ඤා විභාවයෙ.

තත්‍ර යස්ස පයොගම්හි, පදස්ස කත්තුනා ක්‍රියා;
නිජ්ථාදිතා විතා කම්මං, න හොති තං සකම්මකං.

“පවති” ති හි වුත්තෙ තු, යෙන කෙනච් ජන්තුනා;
ඔදනං වා පනඤ්ඤං වා, කිඤ්චි වත්ථුන්ති ඤායති.

යස්ස පන පයොගම්හි, කම්මෙන රහිතා ක්‍රියා;
පදස්ස ඤායතෙ එතං, අකම්මකන්ති තීරයෙ.

“තිට්ඨති දෙවදත්තො” ති, වුත්තෙ කෙනච් ජන්තුනා;
යානං ව බුද්ධිවිසයො, කම්මභූතං න කිඤ්චිසි.

සකම්මකපදං තත්ථ, කත්තාරං කම්මමෙව ව;
පකාසෙති යථායොග-මිති විඤ්ඤා විභාවයෙ.

“ඔදනං පවති පොසො, ඔදනො පච්චතෙ සයං”;
ඉච්චුදාහරණා ඤෙය්‍යා, අවුත්තෙපි අයං නයො.

අකම්මකපදං නාම, කත්තාරං භාවමෙව ව;
යථාරහං පකාසෙති, ඉති ධීරොපලක්ඛයෙ.

කත්තාරං “තිට්ඨති”ච්චත්‍ර, සුවෙති භාවනාමකං;
“උපට්ඨියති” ඉච්චත්‍ර, අවුත්තෙපි අයං නයො.

එවං සකම්මකාකම්මං, ඤාත්වා යොජෙය්‍ය ඛුද්ධිමා;
තිකම්මකඤ්ච ජානෙය්‍ය, කරාදො කාරිතෙ සති.

“සුවණ්ණං කට්ඨං පොසො, කාරෙති පුරිස”න්ති ව;
“පුරිසො පුරිසෙ ගාමං, රථං වාහෙති”ඉච්චපි.

එත්ථ භවතිධාතුමිහි, නයො එසො න ලබ්භති;
තස්මා ද්විකම්මකඤ්ඤෙව, පදමෙත්ථ විභාවිතං.

එදිසො ව නයො නාම, පාළියං තු න දිස්සති;
එකච්චානං මතෙනෙව, මයා එවං පකාසිතො.

එත්ථ ව “තමෙනං රාජා, විවිධා කම්මකාරණා;
කාරාපෙති”ති යො පායො, නිද්දෙසෙ තං සුනිද්දිසෙ.

“මනුස්සෙහි”ති ආහරිත්වා, පායසෙසං සුමෙධසො;
“සුනාබෙහිපි බාදාපෙත්ති”, ඉති පායස්ස දස්සනා.

එතං නයං චිද්‍ර ඤාත්වා, යොජෙ පායානුරූපතො;
“සුවණ්ණං කට්ඨං පොසො, කාරෙති පුරිසෙති”ති.

විකරණප්පච්චයාව, වුත්තා එත්ථ සරූපතො;
සගණෙ සගණෙ තෙසං, වුත්තිං දීපෙතුමෙව ව.

“අස්මිං ගණෙ අයං ධාතු, හොති”ති තෙහි විඤ්ඤානො;
විඤ්ඤාපෙතුඤ්ච අඤ්ඤෙහි, ඤාපනා පච්චයෙහි න.

තථා හි භාවකම්මෙසු, විහිතො පච්චයො තු යො;
අට්ඨවිධෙපි ධාතුනං, ගණස්මිං සම්පවත්ති.

භුධාතුජෙසු රූපෙසු, අසම්මොභාය සොතුනං;
නානාවිධො නයො එවං, මයා එත්ථ පකාසිතො.

යෙ ලොකෙ අප්පයුත්තා විවිධවිකරණාඛ්‍යාතසද්දෙස්ථජෙකා,
තෙ පත්වාඛ්‍යාතසද්දෙ අවිගතවිමති හොන්ති ඤාණපි තස්මා;
අච්චන්තඤ්ඤෙව ධීරො සපරහිතරතො සාසනෙ දළ්භපෙමො,
යොගං තෙසං පයොගෙ පටුතරමිතිතං පත්ථයානො කරෙය්‍ය.

ඉති නවඪිගෙ සාට්ඨකපෙ පිටකත්තයෙ ඛ්‍යප්පථගතිසු

විඤ්ඤානං කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

සවිකරණාඛ්‍යාතවිභාගො නාම

පයමො පරිච්ඡෙදො.

2. භවතික්‍රියාපදමාලාවිභාග

ඉතො පරං පවක්ඛම්, සොතුනං මනිවඩ්ඪනං;
ක්‍රියාපදක්කමං නාම, විභත්තාදීනි දීපයං.

තත්‍ර ආබ්‍යාතිකස්ස ක්‍රියාලක්ඛණත්තසුවිකා ත්‍යාදයො විභත්තියො, තා අවධිවිධා
වත්තමානාපඤ්චමිසත්තමිපරොක්ඛාගියාත්තනජ්ජතනිභවිස්සන්ති කාලාතිපත්තිවසෙන.

තත්ථති අන්ති, සි ථ, මි ම, තෙ අන්තෙ, සෙ විහෙ, ඵ මිහෙ ඉච්චෙතා වත්තමානාවිභත්තියො නාම.

තු අන්තු, හි ථ, මි ම, තං අන්තං, සු විහො, ඵ ආමසෙ ඉච්චෙතා පඤ්චමිවිභත්තියො නාම.

ඵයා ඵයාසුං, ඵයාසි ඵයාපං, ඵයාමි ඵයාම, ඵථ ඵරං, ඵථො ඵයාච්චො, ඵයාං ඵයාමිහෙ ඉච්චෙතා
සත්තමිවිභත්තියො නාම.

අ උ, ඵ ත්ථ, අං මිහ, ත්ථ රෙ, ත්ථො විහො, ඉං මිහෙ ඉච්චෙතා පරොක්ඛාවිභත්තියො නාම.

ආ උ, ඔ ත්ථ, අං මිහා, ත්ථ ත්ථුං, සෙ විහං, ඉං මිහසෙ ඉච්චෙතා හියාත්තනිවිභත්තියො නාම.

ඊ උං, ඔ ත්ථ, ඉං මිහා, ආ උ, සෙ විහං, අං මිහෙ ඉච්චෙතා අජ්ජතනිවිභත්තියො නාම.

ස්සති ස්සන්ති, ස්සසි ස්සථ, ස්සාමි ස්සාම, ස්සතෙ ස්සන්තෙ, ස්සසෙ ස්සවිහෙ, ස්සං ස්සාමිහෙ ඉච්චෙතා
භවිස්සන්තිවිභත්තියො නාම.

ස්සා ස්සංසු, ස්සෙ ස්සථ, ස්සං ස්සාමිහා, ස්සථ ස්සසු, ස්සසෙ ස්සවිහෙ, ස්සිං ස්සාමිහසෙ ඉච්චෙතා
කාලාතිපත්තිවිභත්තියො නාම.

සබ්බාසමෙතාසං විභත්තිනං යානි යානි පුබ්බකානි ඡ පදානි, තානි තානි පරස්සපදානි නාම. යානි යානි පන පරානි
ඡ පදානි, තානි තානි අත්තනොපදානි නාම. තත්ථ පරස්සපදානි වත්තමානා ඡ, පඤ්චමියො ඡ, සත්තමියො ඡ,
පරොක්ඛා ඡ, හියාත්තනියො ඡ, අජ්ජතනියො ඡ, භවිස්සන්තියො ඡ, කාලාතිපත්තියො ඡාති අවධිවත්තාලියවිධානි
භොන්ති, තථා ඉතරානි, සබ්බානි තානි පිණ්ඩිතානි ඡන්තවුතිවිධානි.

පරස්සපදානමත්තනොපදානඤ්ච ද්වෙ ද්වෙ පදානි පයමමජ්ඣමුත්තමපුරිසා නාම. තෙ වත්තමානාදිසු වත්තාරො
වත්තාරො, අවධන්තං විභත්තිනං වසෙන ද්වන්තිංස, පිණ්ඩිතානි පරිමාණානෙව.

ද්විසු ද්විසු පදෙසු පයමං පයමං ඵකවචනං, දුතියං දුතියං බහුවචනං.

තත්‍ර වත්තමානවිභත්තිනන්ති අන්ති, සි ථ, මි ම ඉච්චෙතානි පරස්සපදානි. තෙ අන්තෙ, සෙ විහෙ, ඵ මිහෙ
ඉච්චෙතානි අත්තනොපදානි. පරස්සපදත්තනොපදෙසුපිති අන්ති ඉති පයමපුරිසා, සිථ ඉති මජ්ඣමපුරිසා, මි ම ඉති
උත්තමපුරිසා, තෙ අන්තෙ ඉති පයමපුරිසා, සෙ විහෙ ඉති මජ්ඣමපුරිසා, ඵ මිහෙ ඉති උත්තමපුරිසා.

පයමමජ්ඣමුත්තමපුරිසෙසුපි ති-ඉති ඵකවචනං, අන්ති-ඉති බහුවචනන්ති ඵචං ඵකවචනබහුවචනානි කමතො
ඤ්ඤායානි. ඵචං සෙසාසු විභත්තිසු පරස්සපදත්තනොපදපයමමජ්ඣමුත්තමපුරිසෙකවචනබහුවචනානි ඤ්ඤායානි.

තත්ථ විභත්තිති කෙනටියෙන විභත්ති? කාලාදිවසෙන ධාත්වත්ථං විභජ්ජිති විභත්ති, ස්‍යාදිහි නාමිකවිභත්තිහි සහ
සබ්බසඬ්ඛාගකවසෙන පන සකත්ථපරත්ථාදිහෙදෙ අත්ථෙ විභජ්ජිති විභත්ති, කම්මාදයො වා කාරකෙ
ඵකවචනබහුවචනවසෙන විභජ්ජිති විභත්ති, විභජ්ජිතා ඤාණෙනානිපි විභත්ති, විභජ්ජනි අත්ථෙ ඵතායානිපි විභත්ති,
අථ වා සතිපි ජිනසාසනෙ අවිභත්තිකනිද්දෙසෙ සබ්බෙන සබ්බං විභත්තිහි විතා අත්ථස්සා'නිද්දිසිතබ්බතො විසෙසෙන
විවිධෙන වා ආකාරෙන භජන්ති සෙවන්ති නං පණ්ඩිතානිපි විභත්ති. තත්ථ අවිභත්තිකනිද්දෙසලක්ඛණං වදාම සහ
පයොගනිදස්සනාදිහි.

අවිභත්තිකනිද්දෙසො, නාමිකෙසුපලබ්භති;
නාබ්‍යාතෙසුති විඤ්ඤායා-මිදමෙත්ථ නිදස්සනං.

නිග්‍රොධොව මහාරුක්ඛො, ථෙර වාදානමුත්තමො;
අනුනං අනධිකඤ්ච, කෙවලං ජිනසාසනං.

තනු ටෙර-ඉති අවිහත්තිකො නිද්දෙසො, ටෙරානං අයන්ති ටෙරො. කො සො? වාදො. ටෙරවාදො අඤ්ඤෙසං වාදානං උත්තමොති අයමත්ථො වෙදිතබ්බො.

“කායො තෙ සබ්බ සොවණ්ණො”, ඉච්චාදිමිහිපි නාමිකෙ;
අවිහත්තිකනිද්දෙසො, ගහෙනබ්බො නයඤ්ඤානා.

අවිහත්තිකනිද්දෙසො, නන්වාඛ්‍යාතෙපි දිස්සති;
“හො බාද පිච” ඉච්චත්‍ර, වදෙ යො කොච්ච වොදකො.

යදි එවං මනෙනස්ස, භවෙය්‍ය අවිහත්තිකං;
“හික්ඛු, හො පුරිසි” ච්චාදි, පදම්පි, න හිදං තථා.

“හික්ඛු, හො පුරිසි” ච්චාදි, සි ග ලොපෙන චුච්චති;
තථා “බාදා” තිආදිති, හි ලොපෙන පචුච්චරෙ.

එවං අවිහත්තිකනිද්දෙසො ආඛ්‍යාතෙසු න ලබ්භති, නාමෙසුයෙව ලබ්භති. තත්‍රාපි “අට්ඨ ව පුග්ගල ධම්මදසා තෙ” ති එත්ථ ඡන්දවසෙන පුග්ගල ඉති රස්සකරණං දට්ඨබ්බං, න “කකුසන්ධ කොණාගමනො ව කස්සපො” ති එත්ථ කකුසන්ධ ඉති අවිහත්තිකනිද්දෙසො විය අවිහත්තිකනිද්දෙසො දට්ඨබ්බො. “හික්ඛු නිසින්තො මාතුගාමො උපනිසින්තො වා හොති උපනිපන්තො වා” ති එත්ථ පන හික්ඛුති ඉදං හික්ඛුමිහිති වත්තබ්බත්ථත්තා භූමිමෙ පච්චත්තන්තිපි අදිට්ඨවිහත්තිකනිද්දෙසොතිපි වත්තුං යුජ්ජති. තත්ථ පන ඡන්දවසෙන කතරස්සත්තා තානි පදානි අවිහත්තිකනිද්දෙසපක්ඛම්පි භජන්තිති වත්තුං න යුජ්ජති.

තත්ථ පරස්සපදානීති පරස්ස අත්ථභූතානි පදානි පරස්සපදානි. එත්ථුත්තමපුරිසෙසු අත්තනො අත්ථෙසුපි අත්තනොපදවොහාරො න කරියති.

කිඤ්චාපි අත්තනො අත්ථා, පුරිසා උත්තමවිභයා;
තථාපි ඉතරෙසාන-මුස්සන්තත්තාව තබ්බයා;
තබ්බොහාරො ඉමෙසානං, පොරාණෙහි නිරොපිතො.

අත්තනොපදානීති අත්තනො අත්ථභූතානි පදානි අත්තනොපදානි. එත්ථ පන පට්ඨමමජ්ඣිමපුරිසෙසු පරස්සත්ථෙසුපි පරස්සපදවොහාරො න කරියති.

පට්ඨමමජ්ඣිමා වෙනෙ, පරස්සත්ථා තථාපි ව;
ඉතරෙසං නිරුජ්ඣත්තා, තබ්බොහාරස්ස සච්චතො.

ඉමස්ස පනිමෙසානං, පුබ්බවොහාරතාය ව;
තථා සඬ්ඤ්ඤාසස්ස, භරණත්ථාය සො අයං;
අත්තනොපදවොහාරො, එසමාරොපිතො ධූවං.

පරස්සපදසඤ්ඤාදි-සඤ්ඤායො බහුකා ඉධ;
පොරාණෙහි කතත්තාතා, සඤ්ඤා පොරාණිකා මතා.

තස්මා ඉධ පට්ඨපුරිසාදීනං තිණ්ණං පුරිසානං වචනත්ථං න පරියෙසාම. රුජ්ඣියා හි පොරාණෙහි ත්‍යාදීනං පුරිසසඤ්ඤා විහිතා.

එකවචනබහුවචනෙසු පන එකස්සත්ථස්ස වචනං එකවචනං. බහුනමත්ථානං වචනං බහුවචනං. අථ වා බහුත්තෙපි සති සමුදායවසෙන ජාතිවසෙන වා විත්තෙන සම්පිණ්ඩෙන්වා එකිකතස්සත්ථස්ස එකස්ස විය වචනම්පි එකවචනං, බහුත්තෙ නිස්සිතස්ස නිස්සයවොහාරෙන චුත්තස්ස නිස්සයවසෙන එකස්ස විය වචනම්පි එකවචනං, එකත්තලක්ඛණෙන බවිහත්ථානං එකවචනං විය වචනම්පි එකවචනං. අබහුත්තෙපි සති අත්තගරුකාරාපරිච්ඡේදමානිකානුසන්ධිතයපුච්ඡාසභාගපුට්ඨත්ත- සමායොගපුට්ඨආරම්භණවසෙන එකත්ථස්ස බහුනං විය වචනං බහුවචනං, තථා යෙ යෙ බහවො තන්තිවාසනංපුත්තසඬ්ඛාතස්සෙකස්සත්ථස්ස රුජ්ඣිවසෙන බහුනං විය වචනම්පි බහුවචනං, එකස්සත්ථස්ස අඤ්ඤානත්ථෙපන එකාභිධානවසෙන බහුනං විය වචනම්පි බහුවචනං, එකස්සත්ථස්ස නිස්සිතවසෙන බහුනං විය වචනම්පි බහුවචනං, එකස්සත්ථස්ස ආරම්භණභෙදකිච්චභෙදවසෙන බහුනං විය වචනම්පි බහුවචනං. එවම්මෙහි ආකාරෙහි එකමිති වත්තබ්බෙ, එකමිති විය ව වත්තබ්බෙ එකවචනං, බහුමිති වත්තබ්බෙ, බහුමිති විය ව වත්තබ්බෙ බහුවචනං හොතිති දට්ඨබ්බං. පුට්ඨවචනං, අනෙකවචනන්ති ව ඉමස්සෙව නාමං.

වචනෙසු අයං අත්ථො, නාමාඛ්‍යාතචිහත්තිනං;
වසෙන අධිගන්තබ්බො, සාසනත්ථගවෙසිනා.

තස්මා තදන්ථවිඤ්ඤාපනත්ථං ඉධ නාමිකපයොගෙහි සහෙවාඛ්‍යාතපයොගෙ පවක්ඛාම – “රාජා ආගච්ඡති, සභායො මෙ ආගච්ඡති, එකං චිත්ත” මිච්චෙවමාදයො එකස්සත්ථස්ස එකච්චනපයොගා. “රාජානො ආගච්ඡන්ති, සභායා මෙ ආගච්ඡන්ති, න මෙ දෙස්සා උභො පුත්තා, ද්වෙ තීණි” ඉච්චෙවමාදයො ඛචිහත්ථානං ඛහුවචනපයොගා.

“සා සෙනා මහතී ආසි, ඛහුජ්ජනො පසන්තොසි, සබ්බො තං ජනො ඔජ්ජායතු, ඉත්ථිගුම්ඛස්ස පචරා, බුද්ධස්සාහං වත්ථගුගං අදාසිං, ද්වයං වො භික්ඛවෙ දෙසෙස්සාමි, පෙමං මහත්තං රතතත්තයස්ස, කරෙ පසාදඤ්ච නරො අවස්සං, භික්ඛුසඬ්ඛො, ඛලකායො, දෙවනිකායො, අරියගණො”- ඉච්චෙවමාදයො, “ද්විකං තික” මිච්චාදයො ව සමුදායවසෙන ඛචිහත්ථානං එකච්චනපයොගා.

කත්ථවි පන ඊදිසෙසු යානෙසු ඛහුවචනපයොගාපි දිස්සන්ති. තථා හි “පුජිතා ඤාතිසඬ්ඛෙහි, දෙවකායා සමාගතා, සබ්බෙනෙ දෙවනිකායා, ද්වෙ දෙවසඬ්ඛා, තීණි දුකානි, චත්තාරි නවකානි” ඉච්චෙවමාදයො පයොගාපි දිස්සන්ති. ඉමෙ එකච්චනවසෙන චත්තබ්බස්ස සමුදායස්ස ඛහුසමුදායවසෙන ඛහුවචනපයොගාති ගහෙතබ්බා, සඬ්ගස්භමානා ව ඛචිහත්ථඛහුවචනෙ සඬ්ගහං ගච්ඡන්ති විසුංයෙව වා, තස්මා ඛහුසමුදායාපෙක්ඛඛහුවචනන්ති එතෙසං නාමං වෙදිතබ්බං.

“පාණං න හනෙ, සස්සො සම්පජ්ජති” ඉච්චෙවමාදයො ජාතිවසෙන ඛචිහත්ථානං එකච්චනපයොගා, තබ්භාවසාමඤ්ඤෙන ඛචිහත්ථානං එකච්චනපයොගාතිපි චත්තුං වට්ටති.

“නාගං රට්ඨස්ස පුජිතං, සාවත්ථි සද්ධා අහොසි පසන්තා” ඉච්චෙවමාදයො නිස්සයවසෙන පචත්තානං නිස්සයවොභාරෙන චුත්තානමෙකච්චනපයොගා.

“තිලක්ඛණං, කුසලාකුසලං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං, නාමරූපපච්චයා සළායතනං, ධම්මචිතයො, චිත්තසෙනො ව ගන්ධබ්බො, නතියා අසති ආගතිගති න භොති, ආගතිගතියා අසති චුතුපපාතො න භොති” ඉච්චෙවමාදයො එකත්තලක්ඛණෙ ඛචිහත්ථානං එකච්චනපයොගා.

“එවං මයං ගණ්භාම, අම්භාකං පකති, පධානන්ති බො මෙසිය වදමානං කිත්ති වදෙයාම” ඉච්චෙවමාදයො එකස්සත්ථස්ස අත්තවසෙන ඛහුවචනපයොගා.

“තෙ මනුස්සා තං භික්ඛුං එතදවොචුං ‘භුඤ්ජං හන්තෙ’ති, අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, අබ්භාගතානා’සනකං අදාසිං” ඉච්චෙවමාදයො එකස්සත්ථස්ස ගරුකාරවසෙන ඛහුවචනපයොගා.

“අප්පච්චයා ධම්මා, අසඬ්ඛතා ධම්මා” ඉච්චෙවමාදයො එකස්සත්ථස්ස අපරිච්ඡේදවසෙන ඛහුවචනපයොගා, අනියම්තසඬ්ඛාවසෙන ඛහුවචනපයොගා වා.

කෙච් පන “දෙසනාසොතපාතවසෙන ඛහුවචනපයොගා”තිපි වදන්ති, තං න ගහෙතබ්බං. න හි තථාගතො සතිසම්පජ්ඤ්ඤරහිතො ධම්මං දෙසෙති, යුත්ති ව න දිස්සති “මාතිකායං පුච්ඡායං විස්සජ්ජනෙ වාති තිසුපි යානෙසු අප්පච්චයාදිධම්මෙ දෙසෙන්නො සත්ථා පුනජ්ජනං ඛහුවචනවසෙන දෙසනාසොතෙ පතිත්වා ධම්මං දෙසෙති”ති.

“කතමෙ ධම්මා අප්පච්චයා” ඉච්චෙවමාදයො එකස්සත්ථස්ස මාතිකානුසන්ධිනෙයෙන ඛහුවචනපයොගා.

“ඉමෙ ධම්මා අප්පච්චයා” ඉච්චෙවමාදයො එකස්සත්ථස්ස පුච්ඡානුසන්ධිනෙයෙන ඛහුවචනපයොගා.

“කතමෙ ධම්මා නො පරාමාසා, තෙ ධම්මෙ යංපෙත්වා අවසෙසා කුසලාකුසලාඛ්‍යාකතා ධම්මා” ඉච්චෙවමාදයො එකස්සත්ථස්ස පුච්ඡාසභාගෙන ඛහුවචනපයොගා.

“අත්ථි භික්ඛවෙ අඤ්ඤෙව ධම්මා ගම්භිරා දුද්දසා දුරනුබොධා සන්තා පණිතා අතක්කාවචරා නිපුණා පණ්ඩිතවෙදනියා, යෙ තථාගතො සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පච්චෙදෙති”ති අයමෙකස්සත්ථස්ස පුපුච්චිත්තසමායොගපුපුආරම්මණවසෙන ඛහුවචනපයොගො.

“එකං සමයං හගවා සක්කෙසු විහරති කපිලවත්ථුස්මිං මහාවනෙ,

සන්ති පුත්තා විදෙහානං, දීඝාචු රට්ඨවඩ්ඪනො;
තෙ රජ්ජං කාරයිස්සන්ති, මිට්ඨායං පජාපති” –

ඉව්වෙවමාදයො සද්දා යෙ යෙ බහවො, තන්නිවාසනංපුත්තසඬ්ඛාතස්සෙකත්ථස්ස රුළ්භිවසෙන
බහුවචනපයොගා.

“සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ ආමන්තෙසි ‘ගච්ඡට්තුම්හෙ සාරිපුත්තා කීටාගිරිං ගන්ත්වා අස්සජ්ජුනබ්බසුකානං
භික්ඛූනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනියකම්මං කරොට්, තුම්භාකං එතෙ සද්ධිවිහාරිනො’ති”, “කච්චි වො කුලපුත්තා, එට්
බ්බාග්ඝා නිවත්තවිහො” ඉව්වෙවමාදයො එකස්සත්ථස්ස අඤ්ඤානත්ථොන එකාභිධානවසෙන බහුවචනපයොගා.

“මඤ්ඤා උක්කුට්ඨිං කරොන්ති” ඉව්වෙවමාදයො එකස්සත්ථස්ස නිස්සිතවසෙන බහුවචනපයොගා.

“චත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති අයමාරම්මණහෙදෙන එකස්සත්ථස්ස බහුවචනපයොගා.

“චත්තාරො සම්මප්පධානා”ති අයං පන කිච්චහෙදෙන එකස්සත්ථස්ස බහුවචනපයොගා.

තත්ථ එකත්ථෙකවචනං, සමුදායාපෙක්ඛෙකවචනං, ජාත්‍යාපෙක්ඛෙකවචනං, තන්නිස්සයාපෙක්ඛෙකවචනං,
එකත්තලක්ඛණෙකවචනන්ති පඤ්චවිධං එකවචනං භවති. එත්ථ පන ජාත්‍යාපෙක්ඛෙකවචනං අත්ථතො
සාමඤ්ඤාපෙක්ඛෙකවචනමෙවාති දට්ඨබ්බං.

බච්ඡත්ථබහුවචනං, බහුසමුදායාපෙක්ඛබහුවචනං, අත්තබහුවචනං, ගරුකාරබහුවචනං, අපරිච්ඡේදබහුවචනං,
මානිකානුසන්ධිතයබහුවචනං, පුච්ඡානුසන්ධිතයබහුවචනං, පුච්ඡාසභාගබහුවචනං,
පුට්ඨිත්තසමායොගපුට්ඨාපාරම්මණබහුවචනං, තන්නිවාසබහුවචනං, තංපුත්තබහුවචනං, එකාභිධානබහුවචනං,
තන්නිස්සිතාපෙක්ඛබහුවචනං, ආරම්මණහෙදබහුවචනං, කිච්චහෙදබහුවචනන්ති පන්තරසවිධං බහුවචනං භවති.
ඉව්වෙවං විසඬා සබ්බානි එකවචනබහුවචනානි සඬ්භගිතානි. අනුදං පාළිවචත්ථානං –

එකත්ථෙ දෙකවචන-ඤ්චිතරස්මිතරම්පි ව;
සමුදායජාතිඑකත්ත-ලක්ඛණෙකවචොපි ව;
සාට්ඨකථෙ පිටකම්භි, පාඨෙ පායෙන දිස්සරෙ.

ගරුම්භි චත්තනෙකස්මිං, බහුවචනකං පන;
පාළියං අප්පකං අට්ඨ-කථාට්ඨකාසු තං බහුං.

තථා හි බහුකං දෙක-වචනංයෙව පාළියං;
ගරුම්භි චත්තනෙකස්මිං, ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං.

“නමො තෙ පුරිසාපඤ්ඤා, නමො තෙ පුරිසුත්තම;
තව සාසනමාගම්ම, පත්තොම්භි අමතං පදං”.

ඉව්වෙවමාදයො පාඨා, බහුධා ජිනසාසනෙ;
දිස්සන්තිති විජානෙය්‍ය, විද්වා අක්ඛරචිත්තකො.

සාතිසයං ගරුකාරා-රහස්සාපි මහෙසිනො;
එකවචනයොගෙන, නිද්දෙසො දිස්සතෙ යතො.

තතො වොහාරකුසලො, කරෙය්‍යත්ථානුරූපතො;
එකවචනයොගං වා, ඉතරං වා සුමෙධසො.

පායෙන තන්නිවාසම්භි, බහුවචනකං යීතං;
තංපුත්තෙ අප්පකං තන්නි-ස්සයෙකවචනම්පි ව.

පුට්ඨිත්තපරිච්ඡේද-මානිකාසන්ධිආදියු;
බහුවචනකඤ්චාපි, අප්පකන්ති පකාසයෙ.

එකාභිධානතො කිච්චා, තථා ගොවරතොපි ව;
බහුවචනකං තන්නි-ස්සිතාපෙක්ඛඤ්ච අප්පකං.

ඉව්වෙවං සප්පයොගං තු, ඤත්වාන වචනද්වයං;
කාතබ්බො පන වොහාරො, යථාපාළි විභාවිතා.

ඉදානි කාලාදිවසෙන ආබ්‍යාතප්පවත්තිං දීපයිස්සාම – කාලකාරකපුරිසපරිදීපකං ක්‍රියාලක්ඛණං ආබ්‍යාතිකං. තත්‍ර කාලන්ති අතීතානාගතපච්චුප්පන්තවසෙන තයො කාලා, අතීතානාගතපච්චුප්පන්තාණන්තිපරිකප්පකාලාතිපත්තිවසෙන පන ඡ, තෙ එකෙකා තිපුරිසකා.

චුත්තප්පකාරකාලෙසු, යදිදං චත්තතෙ යතො;
ආබ්‍යාතිකං තතො තස්ස, කාලදීපනතා මතා.

කාරකන්ති කම්මකත්තුභාවා. තෙ හි උපචාරමුඛ්‍යසභාවවසෙන කරොන්ති කරණන්ති ච “කාරකා”ති වුවුවන්ති. තෙව යථාක්කමං ක්‍රියානිමිත්ත තංසාධක තංසභාවාති වෙදිතබ්බා.

කම්මං කත්තා ච භාවො ච, ඉච්චෙවං කාරකා තිධා;
චිහන්තිපච්චයා එත්ථ, චුත්තා නාඤ්ඤත්‍ර සච්චතො.

“පරිභවියාති”චවාදී, කම්මෙ සිජ්ඣන්ති කාරකෙ;
“සම්භවති”තිආදීනි, සිජ්ඣරෙ කත්තුකාරකෙ.

“චිභවියාති”ඉච්චාදී, භාවෙ සිජ්ඣන්ති කාරකෙ;
තිව්ධෙස්වෙවමෙතෙසු, චිහන්තිපච්චයා මතා.

කාරකත්තයමුත්තං යං, ආබ්‍යාතං නත්ථි සබ්බසො;
තස්මා තද්දීපනත්තම්පි, තස්සාබ්‍යාතස්ස භාසිතං.

කාරකත්තං තු භාවස්ස, සවෙපි න සමීරිතං;
කාරකලක්ඛණෙ තෙන, භාවෙන ච අචත්ථුනා.

ක්‍රියානිප්ථන්ති නත්ථිති, යුත්තිතොපි ච නත්ථි තං;
තථාපාබ්‍යාතිකෙ තස්ස, තබ්බොභාරො නිරුත්තියං;
පතිට්ඨිතයොවාති, මන්ත්වා අම්භෙහි භාසිතො.

පුරිසොති එකච්චනබ්‍රවචනකා පඨමමජ්ඣමුත්තමපුරිසා. තත්ථ පඨමපුරිසො ආබ්‍යාතපදෙන තුල්‍යාධිකරණෙ සාධකචාවකෙ වා කම්මචාවකෙ වා තුම්භා’ම්භසද්දවජ්ජිතෙ පච්චත්තච්චනභූතෙ නාමම්හි “අභිනිභාරො සමිජ්ඣති, බොධි වුවචති චතුසු මග්ගෙසුඤ්ඤාණ”න්තිආදීසු විය පයුජ්ජමානෙපි, තට්ඨානියත්තෙ සති “භාසති වා කරොති වා, පිළියක්බොති මං විදු, වුවචති ච්චන”න්තිආදීසු විය අප්පයුජ්ජමානෙපි සබ්බධාතුහි පරො භොති. කත්ථවි පන පාළිප්පදෙසෙ නාමස්ස අප්පයුත්තත්තා පඨමපුරිසපයොගත්ථො දුරනුබොධො භවති, යථා “දුක්ඛං තෙ වෙදයිස්සාමි, තත්ථ අස්සාසයන්තු ම”න්ති. තථා හි එත්ථ “පාදා”ති පාඨසෙසො, තස්මිං දුක්ඛසාසනාරොවනෙ චත්තුං අච්ඡන්තවසෙන කිලමත්තං මං දෙවස්ස උභො පාදා අස්සාසෙන්තු, විස්සට්ඨො කථෙහිති මං වදටාති අධිප්පායො ච භවති.

අධිප්පායො සුදුබ්බොධො, යස්මා විජ්ජති පාළියං;
තස්මා උපට්ඨනං ගණ්භෙ, ගරුං ගරුමතං විදු.

තත්‍රිමානි භූධාතාධිකාරත්තා භූධාතුවසෙන නිදස්සනපදානි. සො පරිභවති, තෙ පරිභවන්ති, පරිභවති, පරිභවන්ති. සපත්තො අභිභවියතෙ, සබ්බා විත්තා’නුභූයතෙ, අභිභවියතෙ, අනුභූයතෙති. යත්ථ සතිපි නාමස්ස සාධකචාවකත්තෙ අපච්චත්තච්චනත්තා ආබ්‍යාතපදෙන තුල්‍යාධිකරණතා න ලබ්භති, තත්ථ කම්මචාවකං පච්චත්තච්චනභූතං තුල්‍යාධිකරණපදං පටිච්ච පඨමපුරිසාදයො තයො ලබ්භන්ති. තං යථා? පරිභවියාතෙ පුරිසො දෙවදත්තෙන, පරිභවියාසෙ ත්වං දෙවදත්තෙන, පරිභවියාමිහෙ මයං අකුසලෙහි ධම්මෙහි. එත්ථ පනිදං ච්චනං න චත්තබ්බං “නින්දන්ති තුණ්හිමාසින”න්තිආදීසු සතිපි නාමස්ස කම්මචාවකත්තෙ අපච්චත්තච්චනත්තා ආබ්‍යාතපදෙන තුල්‍යාධිකරණතා න ලබ්භතිති පඨමපුරිසුප්පන්ති න සියා”ති. කස්මාති වෙ? “නින්දන්ති තුණ්හිමාසින”න්තිආදීසු “ජනා”ති අජ්ඣාහරිතබ්බස්ස සාධකචාවකස්ස නාමස්ස සද්ධිමාබ්‍යාතපදෙන තුල්‍යාධිකරණභාවස්ස ඉච්ඡිතත්තා. එවමුත්තරත්‍රාපි තයො.

මජ්ඣිමපුරිසො ආබ්‍යාතපදෙන තුල්‍යාධිකරණෙ සාධකචාවකෙ වා කම්මචාවකෙ වා පච්චත්තච්චනභූතෙ තුම්භසද්දෙ පයුජ්ජමානෙපි, තට්ඨානියත්තෙ සති අප්පයුජ්ජමානෙපි සබ්බධාතුහි පරො භොති. ත්වං අතිභවසි, තුම්භෙ අතිභවථ, අතිභවසි, අතිභවථ. ත්වං පරිභවියසෙ දෙවදත්තෙන, තුම්භෙ පරිභවියවිහෙ. යත්ථ සතිපි තුම්භසද්දස්ස සාධකචාවකත්තෙ අපච්චත්තච්චනත්තා ආබ්‍යාතපදෙන තුල්‍යාධිකරණතා න ලබ්භති, න තත්ථ මජ්ඣිමපුරිසො භොති. ඉතරෙ පන ද්වෙ භොන්ති කම්මචාවකං පච්චත්තච්චනභූතං තුල්‍යාධිකරණපදං පටිච්ච. තං යථා? තයා අභිභවියතෙ සපත්තො, තයා අභිභවියෙ අභං.

උත්තමපුරිසො ආබ්‍යාතපදෙන තුල්‍යාධිකරණෙ සාධකවාචකෙ වා කම්මවාචකෙ වා පච්චත්තවචනභූතෙ අම්භසද්දෙ පයුජ්ජමානෙපි, තට්ඨානියත්තෙ සති අප්පයුජ්ජමානෙපි සබ්බධාතූහි පරො හොති. අහං පරිභවාමි, මයං පරිභවාම, පරිභවාම. අහං පරිභවියාමි අකුසලෙහි ධම්මෙහි, මයං පරිභවියාම, පරිභවියාමි, පරිභවියාම. යත්ථ සතිපි අම්භසද්දස්ස සාධකවාචකත්තෙ අපච්චත්තවචනත්තා ආබ්‍යාතපදෙන තුල්‍යාධිකරණතා න ලබ්භති, න තත්ථ උත්තමපුරිසො හොති. ඉතරෙ පන ද්වෙ හොන්ති කම්මවාචකං පච්චත්තවචනභූතං තුල්‍යාධිකරණපදං පටිච්ච. තං යථා? මයා අනුභවියතෙ සම්පත්ති, මයා අභිභවියසෙ ත්වං. එවං යත්ථ යත්ථ සාධකවාචකානං වා කම්මවාචකානං වා නාමාදීනං පච්චත්තවචනභූතානං ආබ්‍යාතපදෙහි තුල්‍යාධිකරණත්තෙ ලද්ධෙ තත්ථ තත්ථ පයමපුරිසාදයො ලබ්භන්ති, තස්මා නාමාදීනං පච්චත්තවචනභූතානං තුල්‍යාධිකරණභාවොයෙව පයමපුරිසාදීනමුජ්ජත්තියා කාරණං.

ද්විත්තං තිණ්ණං වා පුරිසානමෙකාභිධානෙ පරො පුරිසො ගහෙතබ්බො. එත්ථ එකාභිධානං නාම එකතො අභිධානං එකකාලාභිධානස්ථ. තස්ථ ඛො චසද්දපයොගෙයෙව, අචසද්දපයොගෙ හින්තකාලාභිධානෙ තග්ගහණාභාවතො. “තුම්හෙ අත්ථකුසලා භවථ, මයමත්ථකුසලා භවාමි” ඉච්චෙවමාදයො තජ්ජයොගා. තත්ථ තුම්හෙ අත්ථකුසලා භවථ – ඉච්චෙතස්මිං වොහාරෙ “සො ච අත්ථකුසලො භවති, ත්වස්ථ අත්ථකුසලො භවසි, තුම්හෙ අත්ථකුසලා භවං”ති එවං ද්විත්තමෙකාභිධානෙ පරො පුරිසො ගහෙතබ්බො. “මයමත්ථකුසලා භවාමි” ඉච්චෙතස්මිං පන “සො ච අත්ථකුසලො භවති, අහස්ථ අත්ථකුසලො භවාමි, මයමත්ථකුසලා භවාමා”ති වා “ත්වස්ථ අත්ථකුසලො භවසි, අහස්ථ අත්ථකුසලො භවාමි, මයමත්ථකුසලා භවාමා”ති වා එවම්පි ද්විත්තමෙකාභිධානෙ පරො පුරිසො ගහෙතබ්බො. “සො ච අත්ථකුසලො භවති, ත්වස්ථ අත්ථකුසලො භවසි, අහස්ථ අත්ථකුසලො භවාමි, මයමත්ථකුසලා භවාමා”ති වා “සො ච අත්ථකුසලො භවති, තෙ ච අත්ථකුසලා භවන්ති, ත්වස්ථ අත්ථකුසලො භවසි, තුම්හෙ ච අත්ථකුසලා භවථ, අහස්ථ අත්ථකුසලො භවාමි, මයමත්ථකුසලා භවාමා”ති වා එවං තිණ්ණමෙකාභිධානෙ පරො පුරිසො ගහෙතබ්බො.

අපරොපි අත්ථන යො වුච්චති – “ත්වස්ථ අත්ථකුසලො භවසි, සො ච අත්ථකුසලො භවති, තුම්හෙ අත්ථකුසලා භවං”ති වා “අහස්ථ අත්ථකුසලො භවාමි, සො ච අත්ථකුසලො භවති, මයමත්ථකුසලා භවාමා”ති වා ඉමිනා නයෙන අනෙකජ්ජහෙදො අත්ථන යො. එවං සෙසාසු විභත්තීසු පස්ථවිසත්තමියාදීසු පරොපුරිසො ගහෙතබ්බො. සබ්බෙසු ච ක්‍රියාපදෙසු බව්භත්ථවාචකෙසු බහුවචනන්තෙසු, න පන බහුවචනන්තෙසුපි එකස්සත්තනො වාචකෙසු ගරුකාතබ්බස්සෙකස්සත්ථස්ස වාචකෙසු ච ක්‍රියාපදෙසු. එත්ථ වොදනාසන්දිපතියො ඉමා ගාථා –

“ත්වස්ථ භවසි සො වාපි, භවති”විවාදිභාසනෙ;
“තුම්හෙ භවථ” ඉච්චාදි, පරොපොසො කථං සියා?;

“අහං භවාමි සො වාපි, භවති”විවාදිභාසනෙ;
“මයං භවාමි”ඉච්චාදි, උත්තමො ච කථං සියා?;

එත්ථ ච වුච්චතෙ –

පච්ඡා චුත්තො පරො නාම, සස්සද්දාය පටිපාටියා;
එවං පන ගහෙතබ්බො, පරොපුරිසනාමකො.

පයමම්භා පරො නාම, මජ්ඣිමො උත්තමොපි ච;
මජ්ඣිමම්භා පරො නාම, උත්තමො පුරිසො රුතො.

එවං තු ගහණස්සත්ථ, වොහාරස්සානුලොමකං;
දොසො තදනුලොමම්භි, ගහණස්මිං න විජ්ජති.

“ත්වස්ථ භද්දෙ සුඛි හොහි, එසො වාපි මහාමිගො”;
ඉති පායො යතො දිට්ඨො, තස්මා එවං වදෙමසෙ.

“තුම්හෙ ද්වෙ සුඛිතා හොථ”, ඉච්චත්ථො තත්ථ දිස්සති;
එවං පායං නයො චුත්තො, අත්තනොමතියා මම.

අත්තනොමති කිස්සවාපි, කමිතා සබ්බදුබ්බලා;
තථාපි නයමාදාය, කමිතත්තා අකොපියා.

“ධම්මෙන රජ්ජං කාරොන්තං, රට්ඨා පබ්බාජයිත්ථ මං;
ත්වස්ථ ජානපදා වෙව, නෙගමා ච සමාගතා”.

“අහස්ථ මද්දිදෙවි ච, ජාලිකණ්භාජිනා වුහො;

අඤ්ඤාමඤ්ඤාං සොකනුදා, වසාම අස්සමෙ තදා”.

එතා ගාථාපි එතස්ස, අත්ථස්ස පන සාධිකා;
තාසු චුත්තනායෙනෙව, අත්ථො සුපාකටො සියා;
එවං විඤ්ඤාහි විඤ්ඤෙයාං, බහුනා භාසිතෙන කිං.

ආකාරෙන මනාපෙන, කථනෙ යෙන කෙනවි;
න විරුජ්ඣති වෙ අත්ථො, තං පමාණං සුධිමතං.

පුරිසත්තයතො එසො, පරොපුරිසනාමකො;
නුපලබ්භති පච්චෙකං, තදන්තොගධතොව යං.

පාටවත්ථාය සොතුනං, වොභාරත්ථෙසු සබ්බසො;
විසුං අලබ්භමානොපි, ලබ්භමානොව උද්ධටො.

සඬ්ඛෙපතොපෙත්ථ පුරිසජ්ජවත්ති එවං උපලක්ඛිතබ්බා “අමිභවචනත්ථෙ උත්තමො, තුමිභවචනත්ථෙ මජ්ඣමො, අඤ්ඤෙසං චචනත්ථෙ පයමො”ති.

තයාදීනං පුරිසසඤ්ඤා, යස්මා චුත්තා තතො ඉදං;
තබ්බන්තාඛ්‍යාතිකං ඤෙයාං, පුරිසපරිදීපකං.

එවං සබ්බථාපි ආඛ්‍යාතිකස්ස කාලකාරකපුරිසපරිදීපනතා චුත්තා.

ත්‍රියාලක්ඛණන්ති එත්ථ කථං ආඛ්‍යාතිකස්ස ත්‍රියාලක්ඛණතා වෙදිතබ්බා?

ලක්ඛියති ත්‍රියායෙනං, ත්‍රියා වා අස්ස ලක්ඛණං;
ත්‍රියාලක්ඛණතා එවං, වෙදිතබ්බා තථා හි ව.

“ගච්ඡති”ච්චාදිකං සුත්වා, ත්‍රියාසන්දීපනං පදං;
“ආඛ්‍යාතික”න්ති ධරෙහි, ආඛ්‍යාතඤ්ඤාහි සඤ්ඤිතං.

ලක්ඛණං භොති නාමස්ස, යථා සත්වාහිධානතා;
ත්‍රියාහිධානතා එවං, ආඛ්‍යාතස්සෙව ලක්ඛණං.

අත්ථතො පන එතස්ස, ත්‍රියාවාචකතා ඉධ;
ලක්ඛණං ඉති විඤ්ඤෙයාං, ලක්ඛණඤ්ඤාහි ලක්ඛිතං.

“කිං කරොසී”ති පුට්ඨස්ස, “පවාමි”ච්චාදිතා “අභං”;
පටිච්චාය දානෙන, ත්‍රියාවාචකතා මතා.

එවමාඛ්‍යාතිකස්ස ත්‍රියාලක්ඛණතා වෙදිතබ්බා;
ඉදානි කාලෙසු විභත්තිජ්ජවත්ති එවං වෙදිතබ්බා —

පච්චුජ්ජන්තමිති කාලස්මිං, චත්තමානා පවත්තති;
ආසිට්ඨාණාපනත්ථෙසු, පච්චුජ්ජන්තමිති පඤ්චමි.

පච්චුජ්ජන්තො පරිකප්පා-නුමත්‍යත්ථෙසු සත්තමි;
අජ්ජච්චක්ඛෙ අතීතමිති, පරොක්ඛා සම්පවත්තති.

හියො පහුති කාලස්මිං, අතීතමිති පවත්තති;
පච්චක්ඛෙ වා අපච්චක්ඛෙ, හියාත්තනී නිරුත්තතා.

අජ්ජජ්ජහුති කාලස්මිං, අතීතමිති පවත්තති;
පච්චක්ඛෙ වා අපච්චක්ඛෙ, සමීපෙජ්ජනනවිභයා.

අනාගතෙ භවිස්සන්ති, කාලස්මිං සම්පවත්තති;
ත්‍රියානිපන්තමත්තමිති, තීතෙ කාලාතිපත්තිකා;

අනාගතෙහි හොඳිනි, නිරුක්තඤ්ඤාහි භාසිතා.

එවං කාලෙසු විභත්තිප්පවත්තිං ඤත්වා යෙ තෙ සුත්තන්තෙසු විචිත්තා සුවිසදවිපුලතිබ්බානුද්ධිවිසයභූතා පයොගා දිස්සන්ති, තෙසු පාටචම්භන්තෙහි ත්‍යාදික්කමෙන වුවචමානා ක්‍රියාපදමාලා සල්ලක්ඛිතබ්බා – හවති, හවන්ති. හවසි, හවථ. හවාමි, හවාම. හවතෙ, හවන්තෙ. හවසෙ, හවචිහෙ. හවෙ, හවාමිහෙ. අයං අඤ්ඤායොගාදිරහිතා ක්‍රියාපදමාලා.

දිස්සන්ති ච සුත්තන්තෙසු අත්පසම්භවෙහි අඤ්ඤායොගාදිරහිතානි ක්‍රියාපදානි. සෙය්‍යාදීදං? “සබ්බෙ සබ්බාරා අනිච්චාති, යදා පඤ්ඤාය පස්සති. යං මං හණ්ඨි සාරථී. අඤ්ඤං සෙපණ්ණි ගච්ඡාමි” ඉච්චෙවමාදීනි එතස්සත්පස්ස පරිදිපනියා ක්‍රියාපදමාලා.

එත්ථ තිව්ඨො ක්‍රියාපදෙසු යොගො තයොගො, මයොගො, අඤ්ඤායොගො ච. තත්ථ මජ්ඣිමපුරිසා තයොගවසෙන ගහෙතබ්බා, උත්තමපුරිසා මයොගවසෙන. පඨමපුරිසා අඤ්ඤායොගවසෙන. ත්‍යාදීනමෙත්ථ පටිපාටියා අයං අනුගීති –

අඤ්ඤායොගෙන පඨමා, තයොගෙන තු මජ්ඣිමා;
මයොගෙනුත්තමා හොන්ති, ගහෙතබ්බා විභාවිතා.

සොතුනං පයොගෙසු කොසල්ලත්ථං අඤ්ඤායොගාදිසහිතමපරමිපි ක්‍රියාපදමාලං වදාම – සො හවති, තෙ හවන්ති. ත්වං හවසි, තුමිහෙ හවථ. අහං හවාමි, මයං හවාම. සො හවතෙ, තෙ හවන්තෙ. ත්වං හවසෙ, තුමිහෙ හවචිහෙ. අහං හවෙ, මයං හවාමිහෙ. අයං අඤ්ඤායොගාදිසහිතා ක්‍රියාපදමාලා.

දිස්සන්ති ච සුත්තන්තෙසු අඤ්ඤායොගාදිසහිතානිපි ක්‍රියාපදානි. සෙය්‍යාදීදං? “යංපායං දෙව කුමාරො සුප්පතිට්ඨිතපාදො, ඉදම්පිමස්ස මහාපුරිසස්ස මහාපුරිසලක්ඛණං හවති, තස්සිමානි සත්ත රතනානි හවන්ති. යො දන්ධකාලෙ තරති, තරණියෙ ච දන්ධති, ත්වංසි ආවරියො මම, අහම්පි දට්ඨුකාමොස්මි, පිතරං මෙ ඉධාගතං” ඉච්චෙවමාදීනි එතස්සත්පස්ස පරිදිපනියා ක්‍රියාපදමාලා.

යො තුම්භසද්දෙන වත්තබ්බෙ අත්ථෙ නිපතති, න පන හොති තුම්භත්ථවාචකො, නෙසො සද්දො ක්‍රියාපදස්ස තයොගසහිතත්තං සාධෙති, අඤ්ඤාදත්ථු අඤ්ඤායොගසහිතත්තඤ්ඤෙව සාධෙති. යො ච අම්භසද්දෙන වත්තබ්බෙ අත්ථෙ නිපතති, න පන හොති අම්භත්ථවාචකො, න සොපි සද්දො ක්‍රියාපදස්ස මයොගසහිතත්තං සාධෙති, අඤ්ඤාදත්ථු අඤ්ඤායොගසහිතත්තඤ්ඤෙව සාධෙති.

තත්‍ර තුම්භසද්දෙන තාව වත්තබ්බත්ථෙ – “න හවං එති පුඤ්ඤත්ථං, සිවිරාජස්ස දස්සනං. මායස්මා සමග්ගස්ස සඬ්ඝස්ස භෙදාය පරක්කම්. ඉධ හන්තෙ හගවා පංසුකුලං ධොවතු”ති ඉච්චෙවමාදියො පයොගා. අම්භසද්දෙන පන වත්තබ්බත්ථෙ “උපාලි තං මහාවීර, පාදෙ වන්දති සත්ථුනො. සාවකො තෙ මහාවීර, සරණො වන්දති සත්ථුනො”ති ඉච්චෙවමාදියො පයොගා. ඉදමෙත්ථුපලක්ඛිතබ්බං “ත්වං තුමිහෙ අහං මය”න්ති අත්පදිපක තයොග මයොගතො අඤ්ඤො අඤ්ඤාත්පදිපනො පයොගොයෙව අඤ්ඤායොගො නාම, තත්ථ පඨමපුරිසො හවතීති.

යජ්ජෙවං “සබ්බායසං කුට්ඨතිප්පමාණං, පග්ගය්හ සො තිට්ඨසි අන්තලික්ඛෙ. එස සුත්වා පසීදාමි, වචො තෙ ඉසිසත්තමා”තිආදියු කථං. එත්ථ හි මජ්ඣිමුත්තමපුරිසසම්භවොයෙව දිස්සති, න තු පඨමපුරිසසම්භවොති? වුවචනෙ – “සබ්බායසං කුට්ඨතිප්පමාණං, පග්ගය්හ සො තිට්ඨසි අන්තලික්ඛෙ”තිආදියු “සො”තිආදිකස්ස නාමසද්දස්ස තුම්භම්භසද්දස්සත්ථවාචකසද්දෙහි “තිට්ඨසි”තිආදීනං ස්වාද්‍යාන්තානං පදානං දස්සනතො අච්චන්තමජ්ඣාහරිතබ්බෙහි සමානාධිකරණත්තා තග්ගණභූතත්තා ච මජ්ඣිමුත්තමපුරිසසම්භවො සමධිගන්තබ්බො. ඊදිසෙසු පයොගෙසු ස්වාද්‍යාන්තානං දස්සනවසෙන අච්ච්ඡමානානිපි අජ්ඣාහරිතබ්බානි “ත්වමහ”ම්චවාදීනි පදානි හවන්ති. කත්ථවි පන පරිපුණ්ණානි දිස්සන්ති “සාත්ථං වඬ්කමනුප්පත්තා, කථං මද්දි කරිස්සසි. සො අහං විචරිස්සාමි, ගාමා ගාමං පුරා පුර”න්ති ඉච්චෙවමාදියු.

ආබ්‍යාතිකස්ස ක්‍රියාලක්ඛණත්තා අලිඬගහෙදත්තා ච තිණ්ණං ලිඬගානං සාධාරණභාවපරිදිපනත්ථං අපරමිපි ක්‍රියාපදමාලං වදාම –

පුරිසො හවති, කඤ්ඤා හවති, චිත්තං හවති, පුරිසා හවන්ති, කඤ්ඤායො හවන්ති, චිත්තානි හවන්ති. හො පුරිස ත්වං හවසි, හොති කඤ්ඤෙ ත්වං හවසි, හො චිත්ත ත්වං හවසි, හවන්තො පුරිසා තුමිහෙ හවථ, හොතියො කඤ්ඤායො තුමිහෙ හවථ, හවන්තො චිත්තානි තුමිහෙ හවථ. අහං පුරිසො හවාමි, අහං කඤ්ඤා හවාමි, අහං චිත්තං හවාමි, මයං පුරිසා හවාම, මයං කඤ්ඤායො හවාම, මයං චිත්තානි හවාම.

එස නයො අත්තනොපදෙසු, සෙසවිහත්තීනං සබ්බපදෙසුපි. අයමාබ්‍යාතිකස්ස තිණ්ණං ලිඬගානං සාධාරණභාවපරිදිපනී ක්‍රියාපදමාලාව.

වුත්තඤ්ඤානං නිරුත්තිපිටකෙ “ක්‍රියාලක්ඛණමාත්‍යානිකමලිඛිගහෙද”මිති. තත්‍ර අලිඛිගහෙදමිති කො අත්ථො? ඉත්ථිපුමනපුංසකානං අවිසෙසත්ථො වුවිවතෙ “අලිඛිගහෙද”මිති. යථා “පුරිසො ගච්ඡති, කඤ්ඤා ගච්ඡති, චිත්තං ගච්ඡති”ති. චතුර්ධා උද්දිට්ඨක්‍රියාපදෙසු යථා “හවති”ති අකාරානන්තරත්‍යන්තපදං ගහෙන්වා “හවති හවන්ති හවසි”තිආදිනා ක්‍රියාපදමාලා සබ්බථා කතා, එවං “උබ්බවති”ච්චාදිනිපි අකාරානන්තරත්‍යන්තපදානි ගහෙන්වා “උබ්බවති උබ්බවන්ති උබ්බවසි”තිආදිනා ක්‍රියාපදමාලා සබ්බථා කතබ්බා. “හොති සම්භොති”තිආදිනි පන ඔකාරානන්තරත්‍යන්තපදානි, “භාවෙති විභාවෙති”තිආදිනි ච එකාරානන්තරත්‍යන්තපදානි ගහෙන්වා පාළිනසානුසාරෙන්ව පදමාලා කතබ්බා, නයිධ වුත්තනසානුසාරෙන්. ඊදිසෙසු හි යානෙසු දුරනුබොධා ක්‍රියාපදගති. අතො ලබ්භමානවසෙන ක්‍රියාපදමාලා කතබ්බා. න හි ලොකෙ ලොකියා සබ්බෙ ධාතුසද්දෙ පච්චෙකං සබ්බෙහිපි ඡන්තවුතියා වචනෙහි යොජෙත්වා වදන්ති, එවං අවදන්තානම්පි නෙසං කථා අපරිපුණ්ණා නාම න හොති, තස්මා වජ්ජෙතබ්බවධානං වජ්ජෙත්වා යථාසම්භවං පදමාලා කතබ්බා. එවං පඤ්චමියාදියුපි විහත්තිසු. අයං වත්තමානවිහත්තිවසෙන ක්‍රියාපදමාලානිද්දෙසො.

ඉතො පටියාස පන යථුද්දිට්ඨපදානෙන්ව පරිණාමෙත්වා පරිණාමෙත්වා පඤ්චමියාදීනං මාතිකාභාවෙන් ගහෙන්බ්බාති. ඉදානි පන තයොගාදිසහිතාසහිතවසෙන ද්විධා ක්‍රියාපදමාලායො දස්සෙස්සාම ක්වචාදෙසවසෙන සම්භුතානි ච රූපන්තරානි සොතුනං සුබ්බාරණත්ථඤ්චෙව පුරිසප්පයොගෙ අසම්මොහත්ථඤ්ච.

හවතු, හවන්තු. හවාහි, හව, හවථ. හවාමි, හවාම. හවතං, හවන්තං. හවස්සු, හවච්චො. හවෙ, හවාමසෙ. සො හවතු, තෙ හවන්තු. ත්වං හවාහි, හව, තුම්හෙ හවථ. අහං හවාමි, මයං හවාම. සො හවතං, තෙ හවන්තං. ත්වං හවස්සු, තුම්හෙ හවච්චො. අහං හවෙ, මයං හවාමසෙ. අයං පඤ්චමීවිහත්තිවසෙන ක්‍රියාපදමාලානිද්දෙසො.

හවෙයා, හවෙ, හවෙයායුං. හවෙයායසි, හවෙයායාථ. හවෙයායාමි, හවෙයායාම, හවෙමු. හවෙථ, හවෙරං. හවෙථො, හවෙයාච්චො. හවෙයාං, හවෙයායාමිහෙ ඉති වා, සො හවෙයා , හවෙ, තෙ හවෙයායුං. ත්වං හවෙයායසි, තුම්හෙ හවෙයායාථ. අහං හවෙයායාමි, මයං හවෙයායාම, හවෙමු. සො හවෙථ, තෙ හවෙරං. ත්වං හවෙථො, තුම්හෙ හවෙයාච්චො. අහං හවෙයායං, මයං හවෙයායාමිහෙ ඉති වා. අයං සත්තමීවිහත්තිවසෙන ක්‍රියාපදමාලානිද්දෙසො.

බහුව, බහුවු. බහුවෙ, බහුවිත්ථ. බහුවං, බහුවිම්භ. බහුවිත්ථ, බහුවිරෙ. බහුවිත්ථො, බහුවිච්චො. බහුවිං, බහුවිම්භෙ ඉති වා, සො බහුව, තෙ බහුවු. ත්වං බහුවෙ, තුම්හෙ බහුවිත්ථ. අහං බහුවං, මයං බහුවිම්භ. සො බහුවිත්ථ, තෙ බහුවිරෙ. ත්වං බහුවිත්ථො, තුම්හෙ බහුවිච්චො. අහං බහුවිං, මයං බහුවිම්භෙ ඉති වා. අයං පරොක්ඛාවිහත්තිවසෙන ක්‍රියාපදමාලානිද්දෙසො.

අභවා, අභවු. අභවො, අභවත්ථ. අභවං, අභවම්භා. අභවත්ථ, අභවත්ථුං. අභවසෙ, අභවච්චං. අභවිං, අභවම්භසෙ ඉති වා, සො අභවා, තෙ අභවු. ත්වං අභවො, තුම්හෙ අභවත්ථ. අහං අභවං, මයං අභවම්භා. සො අභවත්ථ, තෙ අභවත්ථුං. ත්වං අභවසෙ, තුම්හෙ අභවච්චං. අහං අභවිං, මයං අභවම්භසෙ ඉති වා. අයං භියාත්තනීවිහත්තිවසෙන ක්‍රියාපදමාලානිද්දෙසො.

අභවි, අභවුං. අභවො, අභවිත්ථ. අභවිං, අභවිම්භා. අභවා, අභවු. අභවසෙ, අභවිච්චං. අභවිහං, අභවිම්භෙ ඉති වා, සො අභවි, තෙ අභවුං. ත්වං අභවො, තුම්හෙ අභවිත්ථ. අහං අභවිං, මයං අභවිම්භා. සො අභවා, තෙ අභවු. ත්වං අභවසෙ, තුම්හෙ අභවිච්චං. අහං අභවං, මයං අභවිම්භෙ ඉති වා. අයං අජ්ජනනීවිහත්තිවසෙන ක්‍රියාපදමාලානිද්දෙසො.

එත්ථ පනඡ්ඡතනියා උංචවනස්ස ඉංසුමාදෙසවසෙන හවතීනො රූපන්තරානිපි වෙදිතබ්බාති. සෙයාපීදං? තෙ හවිංසු, සමුබ්භවිංසු, පහවිංසු, පරාහවිංසු, සම්භවිංසු, පාතුහවිංසු, පාතුබ්භවිංසු , ඉමානි අකම්මකපදානි. පරිහවිංසු, අභිහවිංසු, අධිහවිංසු, අතිහවිංසු, අනුහවිංසු, සමනුහවිංසු, අභිසම්භවිංසු.

“අධිභොසු”න්ති රූපමිපි, යස්මා දිස්සති පාළියං;
තස්මා හි නයතො ඤෙයාං, “පරිභොසු”න්තිආදිකං.

තත්‍රායං පාළි — “එවංචිභාරිඤ්චාචුසො භික්ඛුං රූපා අධිභොසුං, න භික්ඛු රූපෙ අධිභොසී”ති. ඉමානි සකම්මකපදානි, එවමඡ්ඡතනියා උංචවනස්ස ඉංසුමාදෙසවසෙන හවතීනො රූපන්තරානි හවන්ති. අපිච

“අන්වහි” ඉතිරූපමිපි, අජ්ජතන්‍යා පදිස්සති;
තස්මා හි නයතො ඤෙයාං, “අජ්ඣහි”ච්චාදිකම්පි ව.

තත්‍රායං පාළි — සො තෙන කම්මෙන දිවං සමක්කමි, සුබ්බඤ්ච බිඬ්ඞාරතියො ච අන්වහිති. තත්ථ අන්වහිති අනු අභිති ඡෙදො. අනුති උපසග්ගො. අභිති ආත්‍යානිකපදන්ති දට්ඨබ්බං.

හවිස්සති, හවිස්සන්ති. හවිස්සසි, හවිස්සථ. හවිස්සාමි, හවිස්සාම. හවිස්සතෙ, හවිස්සන්තෙ. හවිස්සසෙ, හවිස්සවිහෙ. හවිස්සං, හවිස්සාමිහෙ ඉති වා, සො හවිස්සති, තෙ හවිස්සන්ති. ත්වං හවිස්සසි, තුම්හෙ හවිස්සථ. අහං

හවිස්සාමි, මයං හවිස්සාම. සො හවිස්සනෙ, නෙ හවිස්සන්තෙ. ත්වං හවිස්සසෙ, තුම්හෙ හවිස්සවිහෙ. අහං හවිස්සං, මයං හවිස්සාමිහෙ ඉති වා. අයං හවිස්සන්තිවිහන්තිවසෙන ක්‍රියාපදමාලානිද්දෙසො.

අහවිස්සා, අහවිස්සංසු. අහවිස්සෙ, අහවිස්සථ. අහවිස්සං, අහවිස්සාමිහා. අහවිස්සථ, අහවිස්සිසු. අහවිස්සසෙ, අහවිස්සවිහෙ. අහවිස්සිං, අහවිස්සාමිහසෙ ඉති වා, සො අහවිස්සා, නෙ අහවිස්සංසු. ත්වං අහවිස්සෙ, තුම්හෙ අහවිස්සථ. අහං අහවිස්සං, මයං අහවිස්සාමිහා. සො අහවිස්සථ, නෙ අහවිස්සිසු. ත්වං අහවිස්සසෙ, තුම්හෙ අහවිස්සවිහෙ. අහං අහවිස්සිං, මයං අහවිස්සාමිහසෙ ඉති වා. අයං කාලාතිපත්තිවිහන්තිවසෙන ක්‍රියාපදමාලානිද්දෙසො.

වොහාරහෙදකුසලෙන සුබුද්ධිනා යො,
කච්චායනෙන කථිතො ජිනසාසනත්ථං;
තායාදික්කමො තදනුගං කිරියාපදානං,
කත්වා කමො භවතිධාතුවසෙන චුත්තො.

ඉති නවඨගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ ඛාස්පථගතිසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දතීතිප්පකරණෙ

භවතිතො ක්‍රියාපදමාලාවිභාගො නාම

දුතියො පරිච්ඡේදො.

3. පකිණ්ණකවිනිවිජය

ඉතො පරං පවක්ඛම්, පකිණ්ණකවිනිවිජයං;
සප්පයොගෙසු අත්ථෙසු, විඤ්ඤානං පාටවත්ථයා.

තත්ථ අත්ථුද්ධාරො, අත්ථසද්දවිත්තා, අත්ථානිසයයොගො, සමානාසමානවසෙනවචනසඬගහො,
ආගමලක්ඛණවසෙන විහත්තිවචනසඬගහො, කාලවසෙන විහත්තිවචනසඬගහො, කාලසඬගහො, පකරණසංසන්දනා,
වත්තමානාදීනං වචනත්ථවිභාවනා වානි නවධා විනිවිජයො වෙදිතබ්බො.

අත්ථුද්ධාරෙ තාව සමානසුනිකපදානමත්ථුද්ධාරණං කරිස්සාම. එත්ථාබ්බාතපදසඤ්ඤිතානං භොතිසද්ද
භවෙසද්දානමත්ථො උද්ධරිතබ්බො. තථා භෙනෙ නාමිකපදසඤ්ඤිතෙහි අපරෙහි භොතිසද්ද භවෙසද්දෙහි
සමානසුනිකාපි අසමානත්ථා වෙව භොන්ති අසමානවිහත්තිකා ව. සාසනස්මිඤ්ඤි කෙවි සද්දා අඤ්ඤමඤ්ඤං
සමානසුනිකා සමානාපි අසමානත්ථා අසමානපවත්තිනිමිත්තා අසමානලිඬගා අසමානවිහත්තිකා අසමානවචනකා
අසමානත්තා අසමානකාලිකා අසමානපදජාතිකා ව භවන්ති.

තෙසමසමානත්ථත්තෙ “සබ්බඤ්ඤි තං ජීරති දෙහනිස්සිතං. අප්පස්සුතායං පුරිසො, බලිබද්දොව ජීරති. සන්තො
තසිතො. පහු සන්තො න භරති. සන්තො ආවික්ඛතෙ මුනි. සන්තො සප්පුරිසා ලොකෙ. සන්තො සංවිජ්ජමානා
ලොකස්මි”න්ති එවමාදයො පයොගා. එත්ථ ජීරතිසද්දද්වයං යථාසම්භවං නවභාවාපගමවඩ්ඪනවාචකං.
සන්තොසද්දපඤ්චකං යථාසම්භවං පරිස්සමප්පත්තසමානොපසන්තොපලබ්භමානවාචකන්ති දට්ඨබ්බං.

අසමානපවත්තිනිමිත්තත්තෙ පන “අකතඤ්ඤා මිත්තදුබ්භි, අස්සද්ධො අකතඤ්ඤවා”තිඑවමාදයො. එත්ථ ව
අකතඤ්ඤාසද්දද්වයං කතාකතාජානනජානනපවත්තිනිමිත්තං පටිච්ච සම්භුතත්තා අසමානපවත්තිනිමිත්තකන්ති
දට්ඨබ්බං.

අසමානලිඬගත්තෙ “සුඛි භොතු පඤ්චසිඛ සක්කො දෙවානම්න්දො. ත්වඤ්ච භද්දෙ සුඛි භොති. යත්ථ සා
උපට්ඨිතො භොති. මානා මෙ අත්ථි, සා මයා පොසෙතබ්බො”ති එවමාදයො. එත්ථ සුඛිසද්දද්වයං සාසද්දද්වයඤ්ච
පුමිත්ථිලිඬගවසෙන අසමානලිඬගන්ති දට්ඨබ්බං.

අසමානවිහත්තිකත්තෙ “ආභාරෙ උදරෙ යතො. යතො පජානාති සහෙතුධම්ම”න්ති එවමාදයො. එත්ථ
යතොසද්දද්වයං පඨමාපඤ්චම්චිභත්තිසහිතත්තා අසමානවිහත්තිකන්ති දට්ඨබ්බං.

අසමානවචනකත්තෙ ඉමෙ පයොගා —

“යාය මාතු භතො පොසො, ඉමං ලොකං අවෙක්ඛති;
තමපි පාණදදිං සන්තිං, හන්ති කුද්ධො පුට්ඨජනො”ති

ආදීසු හන්තිසද්දො එකවචනො.

“ඉමෙ නුන අරඤ්ඤස්මිං, මිගසඬ්ඝානි ලුද්දකා;
වාකුරාහි පරික්ඛිජ්ජ, සොබ්භං පාතෙත්වා තාවදෙ;
වික්කොසමානා තිබ්බාහි, හන්ති තෙසං වරං වර”න්ති.

ආදීසු පන බහුවචනො. “සීලවා වත්තසම්පන්නො. එථ තුම්භෙ ආයස්මන්තො සීලවා භොට්. සන්තො දන්තො නියතො
බ්‍රහ්මචාරී. සන්තො භවෙ සබ්භි පවෙදයන්ති. මහාරාජා යසස්සී සො. වත්තාරො මහාරාජා”ති එවමාදීසු
සීලවාසද්දාදයො එකවචනබහුවචනකා.

අසමානත්තත්තෙ පන යත්ථ සමානසුනිකානං අසමානවිහත්තිකත්තං වා අසමානවචනත්තං වා උපලබ්භති.
තෙයෙව පයොගා. තං යථා? “සතං සම්පජානං, සතං ධම්මො, සන්තො දන්තො, සන්තො සප්පුරිසා” ඉව්චෙවමාදයො.

අසමානකාලත්තෙ “නනු තෙ සුතං බ්‍රාහ්මණ භඤ්ඤමානෙ, දෙවා න ඉස්සන්ති පුරිසපරක්කමස්ස. තෙ ජනා
පාරම්ස්සන්ති, මච්චුධෙයාං සුදුන්නර”න්ති එවමාදයො. එත්ථ ඉස්සන්තිසද්දද්වයං වත්තමානාභවිස්සන්තිකාලවසෙන
අසමානකාලන්ති දට්ඨබ්බං. වත්තමානාභවිස්සන්තිවිහත්තිවසෙන පන අසමානවිහත්තිකන්තිපි.

අසමානපදජාතිකත්තෙ “සයං සමාහිතො නාගො, සයං අභිඤ්ඤාය කමුද්දිසෙයාං. පථෙ ධාවන්තියා පති, එකංසං
අජිනං කත්වා, පාදෙසු සිරසා පති. ගිරිං වණ්ඬොරණං පති”ති එවමාදයො. එත්ථ සයංසද්දද්වයං නාමනිපාතවසෙන

පතිසද්දත්තයං නාමාඛ්‍යාතොපසග්ගවසෙන අසමානපදජාතිකන්ති දට්ඨබ්බං.

ඉමිනා නයෙන සබ්බත්ථ විත්ථාරෙතබ්බං. එවං සාසනස්මිං කෙවි සද්දා අඤ්ඤාමඤ්ඤං සමානසුතිකා සමානාපි අසමානත්ථා අසමානපවත්තිතිමිත්තා අසමානලිඬ්ගා අසමානවිහත්තිකා අසමානවචනකා අසමානන්තා අසමානකාලිකා අසමානපදජාතිකා ච භවන්ති. එතාදිසෙසු සද්දෙසු යො ක්‍රියාපදත්තං පකාසෙති, න සො නාමිකපදත්තං. යො ච නාමිකපදත්තං පකාසෙති, න සො ක්‍රියාපදත්තං. එවං සන්තෙපි සුතිසාමඤ්ඤතො එකත්තෙන ගහෙත්වා අත්ථුද්ධාරො කරණියොති යථාචුත්තක්‍රියාපදානං නාමපදෙහි සමානසුතිකානං භොතිසද්ද භවෙ සද්දානමත්ථුද්ධාරං වදාම.

කථං? භොතිසද්දො කත්තුයොගෙ ක්‍රියාපදං, ක්‍රියායොගෙ නාමිකපදං, තස්මා සො ද්විසු අත්ථෙසු වත්තති ක්‍රියාපදත්ථෙ නාමිකපදත්ථෙ ව. තත්ථ ක්‍රියාපදත්ථෙ වත්තමානවසෙන, නාමිකපදත්ථෙ පනාලපනවසෙන. ක්‍රියාපදත්ථෙ තාව “එකො භොති”, නාමිකපදත්ථෙ “මා භොති පරිදෙවෙසි”. අත්‍රිදං වුවිචි –

භාවෙ නාමපදත්ථෙ ව, ආලපනවිසෙසිතෙ;
ඉමෙසු ද්විසු අත්ථෙසු, භොතිසද්දො පවත්තති.

භවෙසද්දො පන “භවාමි”තිමස්ස වත්තමානාවිහත්තියුත්තස්ස සද්දස්සත්ථෙපි වත්තති. “භවාමි”තිමස්ස පඤ්චමිචිහත්තියුත්තස්ස සද්දස්ස ආණ්ඩ්‍යාසිසනත්ථෙසුපි වත්තති. “භවෙය්‍යාමි”තිමස්ස සත්තමිචිහත්තිසහිතස්ස සද්දස්ස අනුමතිපරිකප්පත්ථෙසුපි වත්තති. තත්‍රිදං පඨමත්ථස්ස සාධකං ආභවිච්චනං –

“දෙව්‍යං අධිකො භොමි, භවාමි මනුජාධිපො;
රූපලක්ඛණසම්පන්නො, පඤ්ඤාය අසමො භවෙ”ති.

අයං පන සබ්බෙසං තෙසමත්ථානං සාධිකා අමිභාකං ගාථාරචනා –

“සුඛි භවති එසො ව, අභඤ්චාපි සුඛි භවෙ;
සුඛි භවතු එසො ව, අභඤ්චාපි සුඛි භවෙ.

ඉමාය බුද්ධපුජාය, භවන්තු සුඛිතා පජා;
භවෙ’හඤ්ච සුඛප්පත්තො, සාමච්චො සහ ඤාතිහි.

සුඛි භවෙය්‍ය එසො ව, අභඤ්චාපි සුඛි භවෙ;
සුඛි භවෙය්‍ය වෙ එසො, අභඤ්චාපි සුඛි භවෙ”ති.

ඉව්චෙවං –

වත්තමානාය පඤ්චමායං, සත්තමාසඤ්ච විහත්තියං;
එතෙසු තිසු යානෙසු, භවෙසද්දො පවත්තති.

එකධා වත්තමානායං, පඤ්චමිසත්තමිසු ව;
ද්වෙධා ද්වෙධාතිමස්සත්ථං, පඤ්චධා පරිදීපයෙ.

ද්වෙධා වා වත්තමානාය-මාදිපුරිසවාචකො;
අත්ථො “භවෙ”ති එතස්ස, “භවති”තිපියුජ්ජති.

ඉදානි පන එතස්ස, වුත්තස්සත්ථස්ස සාධකං;
එත්ථ පාලිප්පදෙසං තු, ආභරිස්සං සුණාථ මෙ.

කො’යං මජ්ඣෙසමුද්දස්මිං, අපස්සං තීරමායුහෙ;
කං ත්වං අත්ථවසං ඤාත්වා, එවං වායමසෙ භුසං.

නිසම්ම වත්තං ලොකස්ස, වායාමස්ස ව දෙවතෙ;
තස්මා මජ්ඣෙසමුද්දස්මිං, අපස්සං තීරමායුහෙ.

අස්සං පුරිමගාථායං, “ආයුහෙ”තිපදස්ස හි;
“ආයුහති”ති අත්ථොති, විඤ්ඤාතබ්බො විභාවිනා.

විභත්තියා විපල්ලාස-වසෙනායං සමිරිතො;
වත්තමානෙ සත්තමීති, තිස්සෙකාරවසෙන වා.

පච්ඡිමාය ව ගාථායං, “ආයුහෙ”තිපදස්ස තු;
“ආයුහමී”ති අත්ථොති, සද්දත්ථස්සද්දා විභාවයෙ.

තථා “භවෙ”තිඵතස්ස, වත්තමානාවිභත්තියං;
“භවතී”ති, “භවාමී”ති, වත්ථං ද්වෙධා විභාවයෙ.

ඵචංවිධෙසු අඤ්ඤෙසු, පායෙසුපි අයං නයො;
නෙතඛිබ්බො නයදක්ඛෙන, නයසාගරසාසනෙ.

ඵචමයං භවෙසද්දො පඤ්චසු ඡසු වා ක්‍රියාපදන්ථෙසු පවත්නති. තථා සත්තමීවිභත්තාන්තනාමිකපදස්ස වුද්ධිසංසාරකම්මභවුපපත්තිභවසංඛාතෙසු අත්ථෙසුපි. තථා හි “අභවෙ නන්දති තස්ස, භවෙ තස්ස න නන්දති”තිආදීසු වුද්ධිමහි. “භවෙ විවරන්තො”තිආදීසු සංසාරෙ. “භවෙ බො සති ජාති හොති, ජාතිපච්චයා ජරාමරණ”න්තිආදීසු කම්මභවෙ. “ඵචං භවෙවිජ්ජමානෙ”තිආදීසු උපපත්තිභවෙති දට්ඨබ්බං. ඉමිනා නයෙන භූමාතුතො නිජ්ජන්තානං අඤ්ඤතොපි අඤ්ඤෙසං ක්‍රියාපදානං යථාසම්භවමත්ථො උද්ධරිතඛිබ්බො.

ආබ්‍යාතත්ථමිහිමෙ අත්ථා, න ලාභබ්බො කුදාවනං;
අත්ථුද්ධාරවසෙනෙනෙ, උද්ධට්ඨා නාමනො යතො.

ඉදමෙත්ථ සඛිබ්බෙපතො අත්ථුද්ධාරනයනිදස්සනං.

අත්ථසද්දවිත්තායං පන ඵචමුපලක්ඛෙනඛිබ්බං – “භවන්තෙ, පරාභවන්තෙ, පරාභවෙ”ඉච්චාදයො ගච්ඡති ගච්ඡං ගච්ඡතොසද්දාදයො විය විසෙසසද්දා, න යාවනොපතාපනත්ථාදිවාචකො නාථතිසද්දො විය, න ව රාජදෙවතාදිවාචකො දෙවසද්දො විය සාමඤ්ඤසද්දා. යෙ චෙත්ථ විසෙසසද්දා, තෙ සබ්බකාලං විසෙසසද්දාව. යෙ ව සාමඤ්ඤසද්දා, තෙපි සබ්බකාලං සාමඤ්ඤසද්දාව.

තත්‍ර ගච්ඡතිතිආදීනං විසෙසසද්දතා ඵචං දට්ඨබ්බො – ගච්ඡතිති ඵකං නාමපදං, ඵකමාබ්‍යාතං. තථා ගච්ඡන්ති ඵකං නාමපදං, ඵකමාබ්‍යාතං. ගච්ඡතොති ඵකො කිතන්තො, අපරො රුල්භීසද්දො. සතිපි විසෙසසද්දන්තෙ සදිස්සන්තා සුතිසාමඤ්ඤතො තඛිබ්බසං වුද්ධිං නුජ්ජාදෙති විනාව’ත්ථප්පකරණසද්දන්තරාහිසම්බන්ධෙන. තථා හි සද්දන්තරාහිසම්බන්ධෙන “ගච්ඡති පතිට්ඨිත”න්ති වුත්තෙ සත්තමාන්තං නාමපදන්ති විඤ්ඤායති. “ගච්ඡති තිස්සො”ති වුත්තෙ පනාබ්‍යාතන්ති. තථා “ස ගච්ඡං න නිවත්තති”ති වුත්තෙ පයමන්තං නාමපදන්ති විඤ්ඤායති. “ගච්ඡං පුත්තනිවෙදකො”ති වුත්තෙ ආබ්‍යාතන්ති විඤ්ඤායති. “ගච්ඡතො භයතො පතීතො”ති වුත්තෙ කිතන්තොති විඤ්ඤායති. “ගච්ඡතො පණ්ණප්පථානි පතන්ති”ති වුත්තෙ රුක්ඛවාචකො රුල්භීසද්දොති. ඉති විසෙසසද්දානං ආබ්‍යාතනාමානං නාමාබ්‍යාතෙහි සමානසුතිකානං අත්ථාහිසම්බන්ධාදීසු යො කොච අත්ථවිසෙසසද්දාපකො සම්බන්ධො අවස්ථම්භිතඛිබ්බො. ඵචං “ගච්ඡති”තිආදීනං ආබ්‍යාතනාමත්තාදිවසෙන පච්චෙකං යීතානං ඵකෙකත්ථවාචකානං විසෙසසද්දතා දට්ඨබ්බො.

“නාථති දෙවො”තිආදීනං පන ආබ්‍යාතනාමානං නාමාබ්‍යාතෙහි අසමානසුතිකානං අනෙකත්ථවාචකානං සාමඤ්ඤසද්දතා ඵච දට්ඨබ්බො. අත්ථසම්බන්ධාදීසු හි විනා යෙන කෙනචි සම්බන්ධෙන “නාථති”ති වුත්තෙ “යාවති”ති වා “උපතාපෙති”ති වා “ඉස්සරියං කරොති”ති වා “ආසීසති”ති වා අත්ථො පටිභාති, තථා “දෙවො”ති වුත්තෙ “මෙසො”ති වා “ආකාසො”ති වා “රාජා”ති වා “දෙවතා”ති වා “විසුද්ධිදෙවො”ති වා අත්ථො පටිභාති. යදා පන සද්දන්තරාහිසම්බන්ධෙන “නාථති සුජ්ජපටිපත්ති”න්ති වුත්තෙ තදා “නාථති”ති ක්‍රියාපදස්ස “යාවති”ති අත්ථො විඤ්ඤායති, “නාථති සබ්බකිලෙසෙ”ති වුත්තෙ “උපතාපෙති”ති අත්ථො විඤ්ඤායති. “නාථති සකචිත්තෙ”ති වුත්තෙ “ඉස්සරියං කරොති”ති අත්ථො විඤ්ඤායති. “නාථති ලොකස්ස හිත”න්ති වුත්තෙ “ආසීසති”ති අත්ථො විඤ්ඤායති. තථා “දෙවො ගජ්ජති”ති වුත්තෙ “දෙවො”ති නාමපදස්ස “මෙසො”ති අත්ථො විඤ්ඤායති. “විද්ධො විගතවලාභකො දෙවො”ති වුත්තෙ “ආකාසො”ති අත්ථො විඤ්ඤායති. “පිචතු දෙවො පාතීය”න්ති වුත්තෙ “රාජා”ති අත්ථො විඤ්ඤායති. “දෙවො දෙවකායා වචති ආයුසංඛිබ්බො”ති වුත්තෙ “දෙවතා”ති අත්ථො විඤ්ඤායති. “දෙවතිදෙවො සතපුඤ්ඤලක්ඛණො”ති වුත්තෙ “විසුද්ධිදෙවො”ති අත්ථො විඤ්ඤායති. ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤෙපි සාමඤ්ඤසද්දා ඤාතඛිබ්බො.

සබ්බමෙතං ඤාත්වා යථා අත්ථො සද්දෙන, සද්දො වත්ථෙන න විරුජ්ඣති, තථාත්ථසද්දා විත්තනීයා. තත්‍රිදං උපලක්ඛණමත්තං විත්තාකාරනිදස්සනං – “අත්ථකුසලා භවන්තෙ”ති වා “කිච්චාති භවන්තෙ”ති වා වුත්තෙ “භවන්තෙ”ති ඉදං “භවන්ති”තිමිනා සමානත්ථමාබ්‍යාතපදන්ති ඵචමත්ථො ව සද්දො ව විත්තනීයො. “භවන්තෙ පස්සාමී”ති වා “ඉච්ඡාමී”ති වා වුත්තෙ උපයොගත්ථං නාමපදන්ති ඵචමත්ථො ව සද්දො ව විත්තනීයො. “භවන්තෙ ඡනෙ පසංසති”ති වා “කාමෙති”ති වා වුත්තෙ පච්චත්තොපයොගත්ථවන්තානි ද්වෙ නාමපදානීති ඵචමත්ථො ව

සද්දො ව චිත්තනීයො. “වොරා පරාභවන්තෙ”ති වුත්තෙ “පරාභවන්තෙ”ති ඉදං “පරාභවන්ති”තිමිනා සමානත්ථමාඛ්‍යාතිකපදන්ති එවමත්ථො ව සද්දො ව චිත්තනීයො. “පරාභවන්තෙ ජනා ඉච්ඡන්ති අමිත්තාන”න්ති වුත්තෙ “පරාභවන්තෙ”ති ඉමානි උපයොගපච්චත්තත්ථවන්තානි ද්වෙ නාමපදානීති එවමත්ථො ව සද්දො ව චිත්තනීයො. “එසො පරාභවෙ”ති වුත්තෙ “පරාභවෙ”ති ඉදං “පරාභවෙය්‍යා”තිමිනා සමානත්ථමාඛ්‍යාතිකපදන්ති එවමත්ථො ව සද්දො ව චිත්තනීයො. “එතෙ පරාභවෙ ලොකෙ, පණ්ඩිතො සමවෙක්ඛියා”ති වුත්තෙ “පරාභවෙ”ති ඉදං උපයොගත්ථං ඛහුවතං නාමපදන්ති එවමත්ථො ව සද්දො ව චිත්තනීයො. “පරාභවෙ සති”ති වුත්තෙ භාවලක්ඛණභූමිමත්ථෙකවචනකං නාමපදන්ති එවමත්ථො ව සද්දො ව චිත්තනීයො. “තුම්හෙ මෙ පසාදා සම්භවෙ”ති වුත්තෙ “සම්භවෙ”ති ඉදං “සම්භවං”තිමිනා සමානත්ථමාඛ්‍යාතිකපදන්ති එවමත්ථො ව සද්දො ව චිත්තනීයො. “එහි ත්වං සම්භවිතො”ති වුත්තෙ “සම්භවිතො”ති ඉදං සම්භවාය නාම ඉත්ථියා වාචකං ඉත්ථිලිඛිතං සාලපනං නාමිකපදන්ති එවමත්ථො ව සද්දො ව චිත්තනීයො. “එහි ත්වං සම්භවිතොපතිට්ඨිත”න්ති වුත්තෙ සම්භවනාමකස්ස පුරිසස්ස වාචකං පුලිලිඛිතං භූමිමවචනන්ති එවමත්ථො ව සද්දො ව චිත්තනීයො.

“වරුණො බ්‍රහ්මදෙවො ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
සම්භවො නාමුපට්ඨාකො, රෙවතස්ස මහෙසින්‍යො”ති –

හි පාළි. “ධම්මා පාතුභවන්තෙ”ති වුත්තෙ “පාතුභවන්තෙ”ති ඉදං “පාතුභවන්ති”තිමිනා සමානත්ථං සනිපාතමාඛ්‍යාතිකපදන්ති එවමත්ථො ව සද්දො ව චිත්තනීයො. “පාතු භවන්තෙ ජනෙ”ති වුත්තෙ “තෙ ජනෙ භවං රක්ඛතු”ති අත්ථවාචකානි ආඛ්‍යාතිකත්තසබ්බනාමිකපදානීති එවමත්ථො ව සද්දො ව චිත්තනීයො. “පාතුභවසෙ ත්වං ගුණෙහි”ති වුත්තෙ “පාතුභවසෙ”ති ඉදං “පාතුභවසී”තිමිනා සමානත්ථමාඛ්‍යාතිකපදන්ති එවමත්ථො ව සද්දො ව චිත්තනීයො. “පාතුභවසෙ ගුණෙ යො ත්ව”න්ති වුත්තෙ “පාතුභවාහි අත්තනො ගුණහෙතු ත්ව”න්ති අත්ථවාචකානිපාතයුත්තාඛ්‍යාතිකපදානීති එවමත්ථො ව සද්දො ව චිත්තනීයො. “අභමත්තනො ගුණෙහි පාතුභවෙ”ති වුත්තෙ “පාතුභවෙ”ති ඉදං “පාතුභවාමි”තිමිනා සමානත්ථං සනිපාතමාඛ්‍යාතිකපදන්ති එවමත්ථො ව සද්දො ව චිත්තනීයො. “මං පාතු භවෙ ඉදං පුඤ්ඤකම්ම”න්ති වුත්තෙ “මං රක්ඛතු සංසාරෙ ඉදං පුඤ්ඤකම්ම”න්ති අත්ථවාචකානි ආඛ්‍යාතිකපදානීති එවමත්ථො ව සද්දො ව චිත්තනීයො. ඉමිනා නයෙන සබ්බත්ථ යථාරහමත්ථසද්දා චිත්තනීයා. තත්ථ සමානසුතිකානං කෙසඤ්චි සද්දානං “න තෙසං කොට්ඨෙ ඔපෙන්නි. න තෙසං අන්තරා ගච්ඡෙ. සත්ත වො ලිච්ඡවී අපරිභානීයෙ ධම්මෙ දෙසෙස්සාමි, ඉමෙ තෙ දෙව සත්තවො, ත්වඤ්ච උත්තමසත්තවො”තිආදියු සමානසුතිකානං විය උච්චාරණවිසෙසො ඉච්ඡතීයො. උච්චාරණවිසෙසෙ හි සති පදානි පරිඛ්‍යාත්තානි, පදෙසු පරිඛ්‍යාත්තෙසු අත්ථො පරිඛ්‍යාත්තො හොති, අත්ථපරිග්ගාහකානං අත්ථාධිගමො අකිච්ඡො හොති, සුපරිසුද්ධාදාසනලෙ පටිබ්බිදස්සනං විය, සො ව ගහිතපුබ්බසඬකෙතස්ස අත්ථසම්බන්ධාදියු අඤ්ඤතරස්මිං ඤාතෙයෙව හොති, න ඉතරථා. වුත්තඤ්ඤෙනං පොරාණෙහි –

“විසයත්තමනාපන්නා, සද්දා නෙවත්ථබ්බොධකා;
න පදමත්තතො අත්ථෙ, තෙ අඤ්ඤාතා පකාසකා”ති.

යදිදමෙත්ථ වුත්තමම්හෙහි “උච්චාරණවිසෙසො ඉච්ඡතීයො”ති. අත්‍රායමුච්චාරණවිසෙසදීපනී ගාථා සහත්ථප්පකාසනනසදානගාථාය.

“න තෙ සං කොට්ඨෙ ඔපෙන්නි”, ඉති පාඨෙ සුමෙධසො;
පදං “න තෙ”ති ඡිත්තදිත්වා, “සං කොට්ඨෙ”ති පඨෙය්‍ය වෙ.

“සං න ඔපෙන්නි කොට්ඨෙ තෙ, හික්ඛු”ති අත්ථමීරයෙ;
එවම්මෙසු අඤ්ඤෙසු, පාඨෙසුපි අයං නයො.

අථ යං පනිදම්පි වුත්තං “කෙසඤ්චි”ති, තං කිමත්ථං? “ගච්ඡති පතිට්ඨිතං, ගච්ඡති තිස්සො, භවන්තෙ පස්සාමි, අත්ථකුසලා භවන්තෙ, වදන්තං එකපොක්ඛරා, වදන්තං පටිවදති”තිආදියු සමානසුතිකානමුච්චාරණවිසෙසො න ලබ්භතීති දස්සනත්ථං. තස්මා ඉදමෙත්ථ සල්ලක්ඛෙනබ්බං – යත්ථ සමානසුතිකානමුච්චාරණවිසෙසො ලබ්භති අත්ථවිසෙසො ව පදානං විභාගවසෙන වා අවිභාගවසෙන වා, තත්ථ පයොගෙ සමානසුතිකමෙකවචං පදං විච්ඡින්නදිත්වා උච්චාරෙතබ්බං. සෙය්‍යදීදං? “හෙතු හෙතුසම්පයුත්තකානං ධම්මානං තංසමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං හෙතුපච්චයෙන පච්චයො. සො තෙන සද්ධිං භාසති, සොතෙන වුය්හති. භවන්තෙ ජනෙ පසංසති, භවන්තෙ පස්සාමි”ති එවමාදයො පයොගා. එත්ථ “හෙතු”ති ඊසකං විච්ඡින්නදිත්වා “හෙතුසම්පයුත්තාන”න්ති උච්චාරෙතබ්බං. තථා “සො”ති විච්ඡින්නදිත්වා “තෙන සද්ධි”න්ති උච්චාරෙතබ්බං. “භව”න්ති විච්ඡින්නදිත්වා “තෙ ජනෙ”ති උච්චාරෙතබ්බං.

සෙසං පන සමානසුතිකං විච්ඡින්නදිත්වා න උච්චාරෙතබ්බං. අවිච්ඡින්නදතියස්මිඤ්චි යානෙ විච්ඡින්නදිත්වා පඨිතස්ස අත්ථො දුට්ඨො හොති. එවං පදවිභාගා විභාගවසෙන සමානසුතිකානමත්ථුච්චාරණවිසෙසො වෙදිතබ්බො. එත්ථ හි “සො තෙනා”තිආදියු ද්විපදත්ථග්ගණං විභාගො, එකපදත්ථග්ගණමවිභාගොති අධිප්පෙනො. එත්ථ ව විසුං වචන්ථිතානං අසමානසුතිකානං එකතො කත්වා සමානසුතිකභාවපරිකප්පනං අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනත්ථඤ්චෙව උච්චාරණවිසෙසදස්සනත්ථඤ්ච. න හි එතානි “සප්පො සප්පො”තිආදියු විය එකස්මිංයෙවත්ථෙ සමානසුතිකානි. එවං

සන්නෙහි එකපිටකරණෙන ලද්දේ සමානසුතිලෙස ගනන්වා අත්පත්තරවිඤ්ඤාපනත්ථං
උච්චාරණවිසෙසදස්සනත්පඤ්ච “සමානසුතිකානී”ති වුත්තානි. එස නයො අඤ්ඤාත්‍රාපි ඊදිසෙසු යානෙසු. ඉදමෙත්ථ
සල්ලක්ඛෙනබ්බං –

යත්ථ සමානසුතිකානං අවිචාරසාකාරෙසු යෙන කෙනවි ආකාරෙන අත්ථවිසෙසො ලබ්භති, විච්ඡන්දිත්වා පන
උච්චාරණෙ සද්දවිලාසො න හොති, අත්ථො වා දුට්ඨො හොති, න තාදිසෙසු පයොගෙසු සමානසුතිකානි පදානි
විච්ඡන්දිත්වා උච්චාරෙනබ්බානි. තත්‍ර කතමෙන වාකාරෙන අත්ථවිසෙසලාභො භවති? පදානං විභාගවසෙන වා
අවිභාගවසෙන වා අක්ඛරසන්තිධානවසෙන වා පදසන්තිධානවසෙන වා පදක්ඛරසන්තිධානවසෙන වා විච්ඡාවසෙන
වා කම්මජ්ජවචනියවසෙන වා භයකොධාදීසු උප්පන්නෙසු කථිතාමෙධිතවචනවසෙන වා ගුණවාචකසද්දස්ස
ද්විරුත්තවසෙන වා ක්‍රියාපදස්ස ද්විරුත්තවසෙන වා සංභිතාපදවිෂේදවසෙන වා අගාරවත්ථපරිදීපනවසෙන වා
නිරන්තරත්ථපරිදීපනවසෙන වා නනිරන්තරත්ථපරිදීපනවසෙන වා “පුනස්පුන”මිච්චත්ථපරිදීපනවසෙන වා උපමානෙ
ඉව සද්දවසෙන වා ඉතිසද්දං පටිච්ච සද්දපදත්ථවාචකත්ථපරිදීපනවසෙන වා තථාපවත්තවිත්තපරිදීපනවසෙන වාති
ඉමෙසු විචාරසාකාරෙසු, චිත්ථාරතො පන ඡබ්බිසාය ආකාරෙසු තතො වාධිකෙසු යෙන කෙනවි ආකාරෙන
අත්ථවිසෙසලාභො භවති.

එත්ථ පදානං තාව විභාගවසෙන වා අවිභාගවසෙන වා සමානසුතිකානමත්ථවිසෙසලාභෙ “සා නං සඬගති
පාලෙති, අභික්කමො සානං පඤ්ඤායති. මා නො දෙව අවධි, මානො මය්භං න විජ්ජති”ති එවමාදයො පයොගා.

අක්ඛරසන්තිධානවසෙන පන අත්ථවිසෙසලාභෙ “සන්නෙහි මහිතො හිතො. සඬගා සඬගාමජිං මුත්තං, තමහං
බුම් බ්‍රාහ්මණං. දාඨී දාඨීසු පක්ඛන්දි, මඤ්ඤමානො යථා පුරෙ. සබ්බාහිභුංව සිරසාසිරසා නමාමි. භූමිතො උට්ඨිතා යාව,
බ්‍රහ්මලොකා විධාවති. අවිච්චි අවිච්චිමතො ලොකෙ, ඩය්භමානමිති තෙජසා”ති එවමාදයො පයොගා.

පදසන්තිධානවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “ආපො ආපොගතං. රාජරාජමහාමත්තාදයො, සුඛො’ලොකස්ස
ලොකස්ස, කාරකො ඤාණවක්ඛුදො, නිරාපදෙ පදෙ නින්තො, අනන්තඤාණං කරුණාලයං ලයං, මලස්ස බුද්ධං
සුසමාහිතං හිතං. නමාමි ධම්මං භවසංවරං වරං, ගුණාකරඤ්චෙව නිරඬගණං ගණ”ති එවමාදයො පයොගා.

පදක්ඛරසන්තිධානවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “පමාණරහිතං හිතං, සිද්ධත්ථො සබ්බසිද්ධත්ථො,
තිලොකමහිතො හිතො. උපගන්ත්වාන සම්බුද්ධො, ඉදං වචනමබ්‍රවී”ති එවමාදයො පයොගා. තත්‍රිමා
අක්ඛරසන්තිධානාදීසු අධිජ්ජායවිඤ්ඤාපනියො ගාථා –

මහිතොඉති සද්දමිහා, මකාරො වෙ විවෙචිතො;
සද්දො නිරත්ථකො එත්ථ, “අක්ඛර”න්ති වදෙ බුද්ධො.

ඤ්ඤායා අක්ඛරයොගෙන,
“සන්නෙහි මහිතො හිතො”;
ඉච්චාදීසු සරුපානං,
හොති අත්ථවිසෙසතා.

උපසග්ගා නිපාතා ව, යඤ්චඤ්ඤං අත්ථජොතකං;
එකක්ඛරමපි විඤ්ඤාහි, තං “පද”න්ති සමීරිතං.

පදානං සන්තිධානඤ්ච, පදක්ඛරානමෙව ව;
සමාසෙ ලබ්භමානත්තං, සන්ධාය ලපිතං මයා.

විච්ඡාවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “ගාමෙ ගාමෙ සතං කුම්භා, ගාමො ගාමො රමණීයො”ති එවමාදයො පයොගා.
එත්ථ හි විච්ඡාවසෙන සබ්බෙහි ගාමා පරිග්ගහිතා.

නානාධිකරණානං තු, වත්තුමෙකක්ඛණමිති යා;
ඉච්ඡතො බ්‍යාපිතුං ඉච්ඡා, සා විච්ඡාති පකිත්තිතා.

කම්මජ්ජවචනියවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “රුක්ඛං රුක්ඛං පති විජ්ජොතතෙ වන්දො, රුක්ඛං රුක්ඛං පරි
විජ්ජොතතෙ වන්දො”ති පයොගා, රුක්ඛානං උපරි උපරි විජ්ජොතතෙති අත්ථො.

භයකොධාදීසු උප්පන්නෙසු කථිතාමෙධිතවචනවසෙන පන අත්ථවිසෙසලාභෙ ඉමෙ පයොගා – භයෙ තාව
“වොරො වොරො, සජ්ජො සජ්ජො”ඉච්චාදයො. කොධෙ “වසල වසල, වණ්ඩාල වණ්ඩාල, විජ්ඣා විජ්ඣා, පහර
පහර”ඉච්චාදයො. පසංසායං “සාධු සාධු සාරිපුත්ත, අභික්කන්තං හන්තෙ අභික්කන්තං හන්තෙ”ඉච්චාදයො. තුරිතෙ
“අභික්කම වාසෙට්ඨ අභික්කම වාසෙට්ඨ, ගච්ඡ ගච්ඡ, ලුනාහි ලුනාහි”ඉච්චාදයො. කොතුහලෙ “ආගච්ඡ

ආගව්‍ය” ඉව්වාදයෝ. අව්‍යව්‍ය “අහො බුද්ධො අහො බුද්ධො” ඉව්වාදයෝ. භාසෙ “අහො සුඛං අහො සුඛං, අහො මනාපං අහො මනාපං” ඉව්වාදයෝ. සොකෙ “කභං එකපුත්තක කභං එකපුත්තක” ඉව්වාදයෝ. පසාදෙ “භවිස්සන්ති වජ්ජී භවිස්සන්ති වජ්ජී” ඉව්වාදයෝ. එවං භයකොධාදීසු උප්පන්නෙසු කථිතාමෙඛිතවචනවසෙන අත්ථවිසෙසලාභො භවති. එත්ථ පන අත්ථන්තරාභාවෙපි දුල්භිකම්මවසෙන පදානමත්ථජොතකභාවොයෙව අත්ථවිසෙසලාභො.

භයෙ කොධෙ පසංසායං,
තුරිතෙ කොතුහල’ව්‍යරෙ;
භාසෙ සොකෙ පසාදෙ ව,
කරෙ ආමෙඛිතං බුධො.

වසද්දො අවුත්තසමුව්‍යත්ථො, තෙන ගරභාඅසම්මානාදිනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. “පාපො පාපො” තිආදීසු හි ගරභායං. “අභිරුපක අභිරුපකා” තිආදීසු අසම්මානෙ. “ක්වායං අබලබලො වියා” තිආදීසු අතිසයත්ථෙ ආමෙඛිතං දට්ඨබ්බං. ගුණවාචකස්ස ද්විරුත්තවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “කණ්හො කණ්හො ව සොරො වා” ති එවමාදයෝ. “කණ්හො කණ්හො” ති හි අතිව කණ්හොති අත්ථො. ත්‍රියාපදස්ස ද්විරුත්තවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “ධමෙ ධමෙ නාතිධමෙ” ති එවමාදයෝ. තත්ථ ධමෙ ධමෙති ධමෙයා නො න ධමෙයා. නාතිධමෙති පමාණාතික්කන්තං පන න ධමෙයා. සංභිතාපදවිජේදවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “නරානරා, සුරාසුරා, කතාකතකුසලාකුසලවිසයං විජ්ජපට්ඨාරාකාරෙන පවත්තං අනුසොචනං කුක්කුච්ච” ති එවමාදයෝ. එත්ථ පන විඤ්ඤානං පරමකොසල්ලජනනත්ථං සිලොකං රචයාම –

හිතාහිතා හිතංහිතං, ආනුභාවෙන තෙ ජින;
පවරාපවරාභව්ච, භවාමා’නාමයා මයන්ති.

අගාරවත්ථපරිදීපනවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “කුචංකුචං පෙසුඤ්ඤකලහවිග්ගභව්වාදා” ති එවමාදයෝ. නිරන්තරත්ථපරිදීපනවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “දිවසෙ දිවසෙ පරිභුඤ්ජති” ති එවමාදයෝ. නනිරන්තරත්ථපරිදීපනවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “බණ්ණෙ බණ්ණෙ පිති උප්පජ්ජති” ති එවමාදයෝ. “පුනප්පුන” මිච්චත්ථපරිදීපනවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “මුහුං මුහුං භායයතෙ කුමාරො” ති එවමාදයෝ. උපමානෙ ඉවසද්දවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “රාජා රක්ඛතු ධම්මෙන, අත්තනොව පජං පජ” ති එවමාදයෝ. ඉතිසද්දං පටිච්ච සද්දපදත්ථවාචකත්තපරිදීපනවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “බුද්ධො බුද්ධොති කථයන්තො, සොමනස්සං පච්චෙදයි” ති එවමාදයෝ. තථාපවත්තචිත්තපරිදීපනවසෙන අත්ථවිසෙසලාභෙ “බුද්ධො බුද්ධොති චිත්තෙන්තො, මග්ගං සොධෙමහං තදා” ති එවමාදයෝ. එවං ඊදිසෙසු පයොගෙසු සමානසුතිකපදං විච්ඡින්නදිත්වා න උච්චාරෙතබ්බං. විච්ඡින්නදිත්වා හි උච්චාරණෙ සති සද්දවිලාසො න භවති, කත්ථවි පන “කතාකතාකුසලාකුසලවිසය” ති එවමාදීසු විච්ඡින්නදිත්වා උච්චාරිතස්ස අත්ථො දුට්ඨො හොති, තස්මා විච්ඡින්නදිත්වා න උච්චාරෙතබ්බං, එකාබද්ධංයෙව කත්ථා උච්චාරෙතබ්බං. ඉති සමානසුතිකෙසු විනිවිජයො ඡබ්බියාය ආකාරෙහි අධිකෙහි ව මණ්ඩෙත්වා දස්සිතො.

යස්මා පන සමානසුතිකෙසු විනිවිජයෙ දස්සිතෙ අසමානසුතිකෙසුපි විනිවිජයො දස්සෙතබ්බො හොති, තස්මා තම්පි දස්සෙස්සාම – යත්ථ නිග්ගහිතම්භා පරාකාරලොපොපි පාඨො පඤ්ඤායති, සංයොගඛාසඤ්ජනස්ස විසංයොගත්තම්පි. තෙසු පයොගෙසු නිග්ගහිතපදං අනන්තරපදෙන සද්ධිං එකාබද්ධංයෙව කත්ථා උච්චාරෙතබ්බං. කතමාති තාති? “සචෙ භුත්තො භවෙයාහං-සා’ජිවො ගරහිතො මම. පුජ්ථං සා උප්පජ්ජී. ඛයමත්තං න නිබ්බානං’ස ගම්භිරාදිවාටතො” ති එවමාදයෝ. එත්ථ හි “සචෙ භුත්තො භවෙයාහං” තිආදිනා විච්ඡේදමකත්ථා අනන්තරෙ ද්විසු ගාථාපදෙසු අන්තර්භුතානං ද්විත්තං සමානසුතිකපදානං එකතො උච්චාරණමිච අනන්තරපදෙහි සද්ධිං එකාබද්ධවිචාරණවසෙන “සචෙ භුත්තො භවෙයාහං-සා’ජිවො ගරහිතො මම” තිආදිනා උච්චාරෙතබ්බං. එවරුපොයෙව හි උච්චාරණවිසෙසො සකලෙහිපි පොරාණෙහි විඤ්ඤාහි අනුමතො උච්චාරිතො ව “අස්ස ආජිවො ගරහිතො මම, අස්සා උප්පජ්ජී, අස්ස ගම්භිරාදිවාටතො” තිඑවමාදිඅත්ථප්පට්ඨපාදනස්සානුරූපත්තා.

යත්ථ පන යාදිසෙ උච්චාරණෙ කරියමානෙ අත්ථො පරිඛ්‍යාත්තො හොති, තෙසු පයොගෙසු ක්වච්ච වසද්ද පනසද්දාදියොගට්ඨානො ඊසකං විච්ඡින්නදිත්වා පදමුව්චාරෙතබ්බං. සෙයාපීදං? “වාළා ව ලපසක්ඛරා. අච්චන්තසන්නා පන යා, අයං නිබ්බානසම්පදා, “ඉදං දුක්ඛ” ති වාචං භාසතො “ඉදං දුක්ඛ” ති ඤාණං පවත්තති? ආමන්තා. ඉති ව දන්ති ව දුති ව බන්ති ව ඤාණං පවත්තති? න හෙවං වත්තබ්බෙ” ති එවමාදයෝ පයොගා.

එතෙසු හි පට්ඨපයොගෙ “වාළා වා” ති ඊසකං විච්ඡින්නදිත්වා “ලපසක්ඛරා” ති උච්චාරෙතබ්බං. තත්ථ ලපසක්ඛරාති සක්ඛරසදිසමධුරවචනා. ජාතකට්ඨකථායං පන “නිරන්තරකවචනෙහි සක්ඛරා විය මධුරා” ති වුත්තං, තස්මාත්‍ර බහුබ්බිහිතප්පුරිසවසෙන ද්විධා සමාසො දට්ඨබ්බො “ලපා සක්ඛරා විය යාසං තා ලපසක්ඛරා, ලපෙහි වා සක්ඛරා වියාති ලපසක්ඛරා” ති.

දුතියපයොගෙ “අච්චන්තසන්නා පන” ඉති ඊසකං විච්ඡින්නදිත්වා “යා” ති උච්චාරෙතබ්බං. යා පන අයං නිබ්බානසම්පදා අච්චන්තසන්නාති හි අත්ථො.

තනියපයොගෙ ඉති ව දන්ති ව දුති ව බන්ති වාති එතෙසු වතුසු යානෙසු ඉකාරඤ්ච දංකාරඤ්ච දුකාරඤ්ච බංකාරඤ්ච ඊසකං විච්ඡින්නිවා තදනන්තරං ති ව සද්දා උච්චාරෙතබ්බා.

එත්ථ හි අවිච්ඡින්නිවා උච්චාරණෙ සති අඤ්ඤාං ගහෙනබ්බන්තා අත්ථො දුට්ඨො භවති. කථං? ඊදිසෙසු යානෙසු අවිච්ඡින්නිවා උච්චාරණෙ සති ඉතිසද්දො එවන්ති අත්ථවාචකො නිපානො සියා, සන්ධිවසෙන පන ඉකාරත්ථවාචකො රුළුභිසද්දො න සියා. දන්තිසද්දො දමනත්ථො සියා, දංකාරවාචකො න සියා. දුතිසද්දො නිරත්ථකො සියා, දුකාරවාචකො න සියා. බන්තිසද්දො බමනත්ථො සියා, බංකාරවාචකො න සියා. තස්මා ඉකාර දංකාර දුකාර බංකාරානි ඊසකං විච්ඡින්නිබ්බානි.

එත්ථ හි ඉඉති දංඉති දුඉති බංඉතිනිආදිනා සංභිතාපදවිජෙදො වෙදිතබ්බො, පරභූතස්ස ව ඉකාරස්ස ලොපො. න පනෙත්ථ ඉදං වත්තබ්බං “සරුපසරානං විසයෙ පරභූතස්ස සරුපසරස්ස ලොපො න හොති, පුබ්බසරස්සෙව ලොපො හොති තත්ත්වයන්ති එත්ථ වියා”ති “අකිලාසුනො වණ්ණපථෙ බණන්තා, උදඬගණෙ තත්ථ පපං අවින්දු”න්ති පාළියං සරුපසරස්ස ලොපදස්සනතො. තථා හි අට්ඨකථාවරියෙහි “පවද්ධං ආපං පප”න්ති අත්ථො සංවණ්ණිකො. තස්මා “ඉති වා”ති එත්ථාපි ඉඉති වාති ඡෙදං කත්වා ද්විසු ඉකාරෙසු පරස්ස ඉකාරස්ස ලොපො කාතබ්බො, න පුබ්බස්ස.

පුබ්බස්මිඤ්ඤි ඉකාරවාචකෙ ඉකාරෙ නට්ඨෙ සති නිපාතභූතෙන ඉතිසද්දෙන ඉකාරසඬ්ඛානො අත්ථො න විඤ්ඤායෙය්‍යා, නිපාතභූතස්ස පන ඉතිසද්දස්ස ඉකාරෙ නට්ඨෙපි සො අත්ථො විඤ්ඤායතෙව “දෙවදත්තොති මෙ සුත්”න්ති එත්ථ දෙවදත්තපදත්ථො විය. තස්මා ඉතිසද්දස්ස පරභූතස්ස ඉකාරස්සෙව ලොපො කාතබ්බො, න පුබ්බස්ස ඉකාරවාචකස්ස ඉකාරස්ස. කච්චායනෙ පන යෙභුය්‍යප්පවත්තිං සන්ධාය අසරුපසරතො පරස්සෙව අසරුපසරස්ස ලොපො චුත්තො, න සරුපසරතො පරස්ස සරුපසරස්ස. මහාපදෙසසුත්තෙහි වා සරුපස්ස පරසරස්ස ලොපො චුත්තොති දට්ඨබ්බං.

“අන්තරා ව රාජගහං අන්තරා ව නාළන්ද”න්තිආදීසු පන වසද්දාදියොගට්ඨානෙපි සති විච්ඡින්නිවා පදං න උච්චාරෙතබ්බං. යත්ථ ව ආගමක්ඛරාදීනි දිස්සන්ති, තෙසු පයොගෙසු පුබ්බපදානි විච්ඡින්නිවා න උච්චාරෙතබ්බානි, ආගමක්ඛරවත්තෙහි පරපදෙහි සද්ධිංයෙව උච්චාරෙතබ්බානි. සෙය්‍යථිදං? “නක්ඛත්තරාජාරිව තාරකානං. භගවා එතදවොච”ඉවචෙවමාදයො පයොගා. යත්ථ යෙසං විසුං විසුං සම්බන්ධො දිස්සති, අත්ථො ව යුජ්ජති, තත්ථ තානි අත්ථානුරූපං විච්ඡින්නිවා උච්චාරෙතබ්බානි. සෙය්‍යථිදං? “නභානෙ උස්සුක්කං අකාසි, උස්සුක්කම්පි අකාසි යාගුයා බාදනීයෙ භත්තස්මි” ඉවචෙවමාදයො පයොගා. එත්ථ හි “නභානෙ උස්සුක්කං අකාසි”ති විච්ඡින්නිවා “උස්සුක්කම්පි අකාසි යාගුයා බාදනීයෙ භත්තස්මි”න්ති උච්චාරෙතබ්බං. එවඤ්ඤි සති න කෙවලං සො භික්ඛු නභානෙයෙව උස්සුක්කං අකාසි, අථ බො යාගුයාපි බාදනීයෙපි භත්තස්මිම්පි උස්සුක්කං අකාසිති අත්ථප්පකාසනෙ සමත්ථො භවති, අට්ඨානප්පයුත්තො සමුච්චයත්ථවාචකො අපිසද්දො.

යත්ථ පන යෙසම්තරෙන වා ඉතරෙන වා එකෙකපදෙන උභයපදෙහි වා සම්බන්ධො දිස්සති සහෙවත්ථයුත්තියා, තත්ථ තානි යථාරහං විච්ඡින්නිවා උච්චාරෙතබ්බානි. සෙය්‍යථිදං? “සො ධම්මං දෙසෙතිආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාත්ථං සබ්බඤ්ජනං කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙති. පටිච්චසමුප්පාදං වො භික්ඛවෙ දෙසෙස්සාමි, තං සුණාථ සාධුකං මනසිකරොථ. අජ්ඣත්තං සම්පසාදනං චෙතසො එකොදිභාව”න්ති එවමාදයො පයොගා. තත්‍රිමා අධිප්පායවිඤ්ඤාපිකා ගාථා –

ධම්මසද්දෙන වා බ්‍රහ්ම-චරියසද්දෙන වා පදං;
යොජෙත්වා ඊරයෙ විඤ්ඤු, “සාත්ථං සබ්බඤ්ජන”න්තිදං.

“සාධුක”න්ති පදං විඤ්ඤු, “සුණාථා”ති පදෙන වා;
තථා “මනසිකරොථ”, ඉති චුත්තපදෙන වා;
ඊරයෙ යොජයිත්වාන, උභයෙහි පදෙහි වා.

එකමෙකෙන සම්බන්ධො, සම්බන්ධො උභයෙහි වා;
දිස්සතිති විජානෙය්‍යා, සද්ධිමෙවත්ථයුත්තියා.

නත්තනොමනියා එසො, අත්ථො එත්ථ මයා රුතො;
පුබ්බාචරියසිභානං, නයං නිස්සාය මෙ රුතො.

එවංවිධෙසු අඤ්ඤෙසු, පාඨෙසුපි අයං නයො;
නෙතබ්බො නයදක්ඛෙන, සාසනත්ථගචෙසිනා.

අත්ථානුරූපතො සද්දං, අත්ථං සද්දානුරූපතො;
චිත්තයිත්වාන මෙධාවි, වොහරෙ න යථා තථානි.

අයමෙත්ථ අත්ථසද්දවිත්තා.

අත්ථානිසයයොගෙ එවං උපලක්ඛෙනබ්බං – භුධාතුඅත්ථානිසයයොගතො වඩ්ඪනෙ දිට්ඨා “එකමන්තං නිසින්තො බො මහානාමො ලිච්ඡවී උදානං උදානෙසි ‘හවිස්සන්ති වජ්ජී හවිස්සන්ති වජ්ජී’ති” ඉති වා “අභමෙව දුස්සා භූතභතා, රඤ්ඤො මහාපතාපස්සා”ති වා “වෙදා න තාණාය භවන්තිදස්ස, මිත්තද්දුනො භූතභූතො නරස්සා”ති වා “භූතභවිටං කතං මයා”ති වා එවං වඩ්ඪනෙ දිට්ඨා.

වචනසඬගහෙ එවං උපලක්ඛෙනබ්බං – වත්තමානාය විභත්තියා පරස්සපදං මජ්ඣිමපුරිසබ්බවචනං පඤ්චමියා පරස්සපදෙන මජ්ඣිමපුරිසබ්බවචනෙන සදිසං. කුමිහෙ භවට්.

වත්තමානපඤ්චමීනං පරස්සපදෙ උත්තමපුරිසවතුක්කෙ එකවචනං එකවචනෙන, බ්බවචනමපි බ්බවචනෙන සදිසං. අභං භවාමි, මයං භවාම.

වත්තමානාය අත්තනොපදං මජ්ඣිමපුරිසෙකවචනං භියාත්තනජ්ජනනීනං අත්තනොපදෙහි ද්විති මජ්ඣිමපුරිසෙකවචනෙහි සදිසං කත්ථවි වණ්ණසමුදායවසෙන කිඤ්චි විසෙසං වජ්ජෙත්වා, එස නයො උත්තරත්‍රාපි යොජෙතබ්බො. ත්වං භවසෙ, ඉදං වත්තමානාය රූපං. ත්වං අභවසෙ, ඉදං භියාත්තනජ්ජනනීනං රූපං.

වත්තමානාය අත්තනොපදං උත්තමපුරිසෙකවචනං පඤ්චමියා අත්තනොපදෙත්තමපුරිසෙකවචනෙන ව පරොක්ඛාය පරස්සපදෙන මජ්ඣිමපුරිසෙකවචනෙන වාති ද්විති වචනෙහි සදිසං. අභං භවෙ, ඉදං වත්තමානපඤ්චමීනං රූපං. ත්වං බභුවෙ, ඉදං පරොක්ඛාය රූපං.

වත්තමානාය අත්තනොපදං උත්තමපුරිසබ්බවචනං පරොක්ඛජ්ජනනීනං අත්තනොපදෙහි ද්විති උත්තමපුරිසබ්බවචනෙහි සදිසං. මයං භවාමිහෙ, ඉදං වත්තමානාය රූපං. මයං බභුවිමිහෙ, ඉදං පරොක්ඛාය රූපං. මයං අභවිමිහෙ, ඉදමජ්ජනනියා රූපං.

පඤ්චමියා අත්තනොපදං මජ්ඣිමපුරිසබ්බවචනං පරොක්ඛාය අත්තනොපදෙන මජ්ඣිමපුරිසබ්බවචනෙන සදිසං. කුමිහෙ භවවිහො, ඉදං පඤ්චමියා රූපං. කුමිහෙ බභුවිවිහො, ඉදං පරොක්ඛාය රූපං.

පරොක්ඛාය පරස්සපදං පඨමපුරිසබ්බවචනං භියාත්තනියා පරස්සපදෙන පඨමපුරිසබ්බවචනෙන ව අජ්ජනනියා අත්තනොපදෙන පඨමපුරිසබ්බවචනෙන වාති ද්විති වචනෙහි සදිසං. තෙ බභුවු, ඉදං පරොක්ඛාය රූපං. තෙ අභවු, ඉදං භියාත්තනජ්ජනනීනං රූපං.

පරොක්ඛාය පරස්සපදං මජ්ඣිමපුරිසබ්බවචනං අත්තනොපදෙන පඨමපුරිසෙකවචනෙන ව භියාත්තනියා පරස්සපදෙන මජ්ඣිමපුරිසබ්බවචනෙන ව අත්තනොපදෙන පඨමපුරිසෙකවචනෙන ව අජ්ජනනියා පරස්සපදෙන මජ්ඣිමපුරිසබ්බවචනෙන වාති වතුහි වචනෙහි සදිසං. කුමිහෙ බභුවිත්ථ, සො බභුවිත්ථ, ඉමානි පරොක්ඛාය රූපානි. කුමිහෙ අභවත්ථ, සො අභවත්ථ, ඉමානි භියාත්තනියා රූපානි. කුමිහෙ අභවිත්ථ, ඉදමජ්ජනනියා රූපං.

පරොක්ඛාය පරස්සපදං උත්තමපුරිසෙකවචනං භියාත්තනියා පරස්සපදෙත්තමපුරිසෙකවචනෙන ව අජ්ජනනියා අත්තනොපදෙත්තමපුරිසෙකවචනෙන වාති ද්විති වචනෙහි සදිසං. අභං බභුවං, ඉදං පරොක්ඛාය රූපං. අභං අභවං, ඉදං භියාත්තනජ්ජනනීනං රූපං.

පරොක්ඛාය පරස්සපදං උත්තමපුරිසබ්බවචනං භියාත්තනියා පරස්සපදෙත්තමපුරිසබ්බවචනෙන සදිසං. මයං බභුවිමහ, ඉදං පරොක්ඛාය රූපං. මයං අභවමිහ, ඉදං භියාත්තනියා රූපං.

පරොක්ඛාය අත්තනොපදඋත්තමපුරිසෙකවචනං භියාත්තනියා අත්තනොපදෙත්තමපුරිසෙකවචනෙන ව අජ්ජනනියා පරස්සපදෙත්තමපුරිසෙකවචනෙන වාති ද්විති වචනෙහි සදිසං. අභං බභුවිං, ඉදං පරොක්ඛාය රූපං. අභං අභවිං, ඉදං භියාත්තනජ්ජනනීනං රූපං.

භියාත්තනියා පරස්සපදං පඨමපුරිසෙකවචනං අජ්ජනනියා අත්තනොපදෙන පඨමපුරිසෙකවචනෙන සදිසං. සො අභවා.

භියාත්තනියා පරස්සපදං මජ්ඣිමපුරිසෙකවචනං අජ්ජනනියා පරස්සපදෙන මජ්ඣිමපුරිසෙකවචනෙන සදිසං. ත්වං අභවො.

හවිස්සන්තියා පරස්සපදං මජ්ඣිමපුරිසබ්බවචනං කාලාතිපත්තියා පරස්සපදෙන මජ්ඣිමපුරිසබ්බවචනෙන අත්තනොපදෙන පඨමපුරිසෙකවචනෙන වාති ද්විති වචනෙහි සදිසං. කුමිහෙ හවිස්සට්, ඉදං හවිස්සන්තියා රූපං. කුමිහෙ අභවිස්සට්, සො අභවිස්සට්, ඉමානි කාලාතිපත්තියා රූපානි.

හවිස්සන්තියා අත්තනොපදං මජ්ඣිමපුරිසෙකවචනං කාලාතිපත්තියා අත්තනොපදෙන
මජ්ඣිමපුරිසෙකවචනෙන සදිසං. ත්වං හවිස්සසෙ, ඉදං හවිස්සන්තියා රූපං. ත්වං අහවිස්සසෙ, ඉදං කාලාතිපත්තියා
රූපං.

හවිස්සන්තියා අත්තනොපදං මජ්ඣිමපුරිසබ්භවචනං කාලාතිපත්තියා අත්තනොපදෙන මජ්ඣිමපුරිසබ්භවචනෙන
සදිසං. තුම්භෙ හවිස්සවිභෙ, ඉදං හවිස්සන්තියා රූපං. තුම්භෙ අහවිස්සවිභෙ, ඉදං කාලාතිපත්තියා රූපං.

හවිස්සන්තියා අත්තනොපදං උත්තමපුරිසෙකවචනං කාලාතිපත්තියා පරස්සපදෙනුත්තමපුරිසෙකවචනෙන
සදිසං. අහං හවිස්සං, ඉදං හවිස්සන්තියා රූපං. අහං අහවිස්සං, ඉදං කාලාතිපත්තියා රූපං. සෙසානි සබ්බාසමට්ඨන්තං
විභත්තීනං වචනානි අඤ්ඤාමඤ්ඤං විසදිසානීති දට්ඨබ්බං. හවන්ති චත්තං —

චත්තමානාපඤ්චමීසු, ථද්වයං සමුදිරිතං;
“තුම්භෙ හවථ” ඉච්චත්තං, උදාහරණකං ද්විධා.

මිද්වයං මද්වයඤ්චෙව, තාසු චුත්තං ද්විධා ද්විධා;
“හවාමි”ති “හවාමා”ති, චෙත්ථ රූපානි නිද්දිසෙ.

චත්තමානකහියාත්ත-නජ්ජතනීවිභත්තිසු;
සෙත්තයං “හවසෙ ත්ව”න්ති, චත්තමානාවිභත්තිතො;
“අහවසෙ”ති හියාත්ත-නජ්ජතනීවිභත්තිතො.

චත්තමානාපඤ්චමීකා-පරොක්ඛාසු විභත්තිසු;
ඵත්තයං ලපිතං තත්ථ, ආදො ද්විත්තං වසෙන තු.

ජඤ්ඤා “අහං හවෙ”ති “ත්වං, බහුවෙ”ති පරොක්ඛතො;
චත්තමානාපරොක්ඛජ්ජ-තනීසු තිසු සද්දිතං.

මිභෙත්තයං කමතො රූපං, මයංසද්දවිසෙසියං;
“සමිහවාමිභෙ බහුවිමිභෙ, අහවිමිභෙ”ති නිද්දිසෙ.

පඤ්චමීකාපරොක්ඛාසු, විභොද්වයං රූපමෙත්ථ හි;
“හවචිභො බහුවිචිභො”ති, තුම්භෙසද්දවිසෙසියං.

පරොක්ඛමිහි වා හියාත්ත-නජ්ජතනීවිභත්තිසු;
උත්තයං “තෙ බහුචු”ති, රූපං ජඤ්ඤා පරොක්ඛතො;

හියාත්තනජ්ජතනිතො, ජඤ්ඤා “තෙ අහචු”ඉති.

පරොක්ඛමිහි වා හියාත්ත-නජ්ජතනීවිභත්තිසු;
සද්දිතං තථසංයොග-පඤ්චකං ඉති නිද්දිසෙ.

බහුවිත්ථද්වයං තත්ථ, රූපං ජඤ්ඤා පරොක්ඛජං;
බවිභත්තෙකත්තතො චුත්තං, මජ්ඣිමපට්ඨවිභයං.

අහවිත්ථද්වයං ඤෙය්‍යං, හියාත්තනීවිභත්තිජං;
බවිභත්තෙකත්තතො චුත්තං, මජ්ඣිමො පට්ඨමො ව සො;
“අහවිත්ථා”තිදං රූපං, අජ්ජතනීවිභත්තිජං.

තඤ්ච ඛො බහුකත්තමිහි, තුම්භෙසද්දෙන යොජයෙ;
පරොක්ඛාවිභයහියාත්ත-නජ්ජතනීසු කිත්තිතං.

අංතයං තත්ථ ආදියං, “බහුවං”රූපමිරිතං;
දුචිත්තං අහවංරූපං, අහංසද්දෙන යොජයෙ.

පරොක්ඛකාහියාත්තනී-වසෙන මිහදුකං “මයං;
බහුවිමිහ අහවිමිහ”, ඉති රූපද්වයං කමා.

පරොක්ඛාවහයනියාත්ත-නජ්ජනනිවිහන්තිසු;
ඉංතයං තු තභිං රූපං, “ඛභුචි”න්ති පරොක්ඛජං;
“අභචි”න්තිතරාසං තු, අභංසද්දයුතාබ්ලං.

නියාත්තනජ්ජනනිසු , ආද්වයං මතමෙත්ථ භි;
“අභවා” ඉති එකත්තෙ, රූපං පට්ඨමපොරිසං.

නියාත්තනජ්ජනනිසු, ඔද්වයං චුත්තමෙත්ථ තු;
“අභවා” ඉති එකත්තෙ, රූපං මජ්ඣමපොරිසං.

භවිස්සන්තියකාලාති-පත්තිසු ද්විසු භාසිතං;
බවිහත්තෙ බහුඑකත්තෙ, සසංයොගං ස්සථත්තයං.

“තුම්හෙ භවිස්සථි”ච්චෙතං, භවිස්සන්තියතො මතං;
“අභවිස්සථ තුම්හෙ”ති, “අභවිස්සථ සො”ති ව;
කාලාතිපත්තිතො චුත්තං, එතඤ්ඤි වචනද්වයං.

භවිස්සන්තියකාලාති-පත්තිසු සමුදිරිතං;
මජ්ඣමපුරිසට්ඨානෙ, සසංයොගං ස්සසෙයුගං.

“භවිස්සසෙ ත්ථ”ථිච්චෙතං, “ත්ථං අභවිස්සසෙ”ති ව;
ඉමාති තු පයොගානි, තත්ථ විඤ්ඤා පකාසයෙ.

ස්සච්චෙද්වයං සෙන යුතං, ස්සංද්වයඤ්ඤා වතුක්කකං;
ඉදම්පි කථිතං ද්විසු, යථාරුතවිහන්තිසු.

“භවිස්සච්චෙ”ති බවිහත්තෙ, භවිස්සන්තිකමජ්ඣමො;
බවිහත්තෙ “අභවිස්සච්චෙ”, කාලාතිපත්තිමජ්ඣමො.

“භවිස්සං” ඉති එකත්තෙ, භවිස්සන්තිකමුත්තමො;
“අභවිස්ස”න්ති එකත්තෙ, කාලාතිපත්තිකුත්තමො.

ඉති චුත්තානි චුත්තෙහි, වචනෙහි සමානතං;
යන්තෙ’කච්චෙහි තං සබ්බං, එකතාලිසධා සීතං.

සෙසානි පඤ්චපඤ්ඤාස, අසමානානි සබ්බථා;
එතං නයං ගහෙත්වාන, වදෙ සබ්බත්ථ සම්භවාති.

අයමෙත්ථ සමානාසමානවසෙන වචනසඬගහො.

ආගමලක්ඛණවසෙන විහන්තිවචනසඬගහෙ එවං උපලක්ඛෙතබ්බං —

භවිස්සන්තිපරොක්ඛජ්ජ-තනිකාලාතිපත්තිසු;
නිච්චං ක්චචි ක්චචා’නිච්චං, ඉකාරාගමනං භවෙ.

ඉකාරාගමනං තඤ්ඤි, පරොක්ඛයං විහන්තියං;
බවිහත්තෙ මජ්ඣමට්ඨානෙ, බවිහත්තෙ චුත්තමෙ සියා;
පරස්සපදං සන්ධාය, ඉදං වචනමිරිතං.

උත්තමෙකච්චො වාපි, නෙතස්ස අත්තනොපදෙ;
හොතීති අවගන්තබ්බං, භවිස්සන්තිමිති සබ්බසො.

නියාත්තනජ්ජනනික-කාලාතිපත්තිසු පන;
අකාරාගමනං හොති, සබ්බසො ඉති ලක්ඛයෙ.

අජ්ජනනිමිති බවිහත්තෙ, මජ්ඣමෙ උත්තමෙ තථා;

බව්හත්තමිහි අකාරෙන, ඉකාරාගමනං භවෙ.

ඉකාරාගමනං නිව්චං, කාලාතිපත්තියං භවෙ;
අකාරාගමනං තත්ථ, අනෙකන්තිකමීරිතං.

අකාරාගමනංයෙව, භිය්‍යත්තන්‍යං පකාසති;
පරොක්ඛායං භවිස්සන්තය-ඤ්චිකාරොයෙව දිස්සති.

අකාරාගමනඤ්චෙව, ඉකාරාගමනමිපි ව;
අප්පතනිකකාලාති-පත්තිසු පන දිස්සති.

තිසු සෙසව්හත්තිසු, නා'කාරත්තයමීරිතං;
වත්තමානාය පඤ්චමායං, සත්තමියන්ති සබ්බසො.

ඉකාරෙනෙව සහිතා, ද්වෙ භවන්ති විහත්තියො;
සත්ත ද්වාදස භොන්තෙත්ථ, වචනානිති ලක්ඛයෙ.

අකාරෙනෙව සහිතා, එකායෙව විහත්ති තු;
ද්වාදස වචනානෙත්ථ, භවන්තිති ව ලක්ඛයෙ.

අකාරිකාරසහිතා , දුචෙයෙව විහත්තියො;
වත්තාරි ද්වාදසඤ්චෙව, වචනානි භවන්තිධ.

ආකාරත්තයමුත්තා තු, තිස්සොයෙව විහත්තියො;
වචනානෙත්ථ ඡත්තිංස, භොන්තිති පරිදීපයෙ.

පරොක්ඛාඅප්පතනිසු, පඤ්චට්ඨ ව යථාක්කමං;
ඉකාරතො විමුත්තානි, වචනානි භවන්තිති.

එවමෙත්ථ විහත්තීනං, ඡන්තවුත්තිධාන ව;
සඬගභො වචනානන්ති, විඤ්ඤාතබ්බො විභාවිනාති.

අයමෙත්ථ ආගමලක්ඛණවසෙන විහත්තිවචනසඬගභො.

කාලවසෙන පන විහත්තිවචනසඬගභෙ දුට්ඨො සඬගභො කාලත්තයවසෙන සඬගභො, කාලඡක්කවසෙන සඬගභො වාති. තත්ථ වත්තමානාපඤ්චමීසත්තමීවිහත්තියො පච්චුප්පන්තකාලිකා, වත්තමානාපඤ්චමීසත්තමීවිහත්තියන්තානි පදානි පච්චුප්පන්තවචනානි. පරොක්ඛාභිය්‍යත්තනප්පතනිවිහත්තියො අතීතකාලිකා, පරොක්ඛාභිය්‍යත්තනප්පතනිවිහත්තියන්තානි පදානි අතීතවචනානි. භවිස්සන්තිවිහත්ති අනාගතකාලිකා, භවිස්සන්තිවිහත්තියන්තානි පදානි අනාගතවචනානි. කාලාතිපත්තිවිහත්ති පන කත්ථවි අතීතකාලිකා කත්ථවි අනාගතකාලිකා, තස්මා තදන්තානි පදානි අතීතවචනානිපි අනාගතවචනානිපි භොන්ති. අයං කාලත්තයවසෙන විහත්තිවචනසඬගභො.

අයං පන කාලඡක්කවසෙන විහත්තිවචනසඬගභො – පරොක්ඛාභිය්‍යත්තනප්පතනිවිහත්තියො අතීතකාලිකා, පරොක්ඛාභිය්‍යත්තනප්පතනිවිහත්තියන්තානි පදානි අතීතවචනානි. භවිස්සන්තිවිහත්ති අනාගතකාලිකා, භවිස්සන්තිවිහත්තියන්තානි පදානි අනාගතවචනානි. වත්තමානාවිහත්ති පච්චුප්පන්තකාලිකා, වත්තමානාවිහත්තියන්තානි පදානි පච්චුප්පන්තවචනානි. පඤ්චමීවිහත්ති ආණත්තිකාලිකා , පඤ්චමීවිහත්තියන්තානි පදානි ආණත්තිවචනානි. සත්තමීවිහත්ති පරිකප්පකාලිකා, සත්තමීවිහත්තියන්තානි පදානි පරිකප්පවචනානි. එත්ථ පන “ආණත්තිවචනානි”ති ව “පරිකප්පවචනානි”ති ව ඉදං තථාසිසමත්තං ආසිට්ඨානුමත්තාදීසු පඤ්චමාදීනං දිස්සන්තො. කාලාතිපත්තිවිහත්ති කාලාතිපත්තිකාලිකා, කාලාතිපත්තිවිහත්තියන්තානි පදානි කාලාතිපත්තිවචනානි. එවං කාලඡක්කවසෙන විහත්තිවචනසඬගභො වෙදිතබ්බො.

කාලසඬගභෙ තිට්ඨො කාලසඬගභො කාලත්තයසඬගභො කාලවතුක්කසඬගභො කාලඡක්කසඬගභො වාති.

පච්චුප්පන්තෙ වත්තමානා, පඤ්චමී සත්තමී විමා;
භොන්තානිතෙ පරොක්ඛාදී, සහ කාලාතිපත්තියා.

අනාගතෙ භවිස්සන්ති, කාලාතිපත්තිකාපි වා;
එවං කාලත්තයං ඤෙය්‍යං, ආර්‍යානං තප්පකාසකං.

නනු කච්චායනෙ ගන්ථෙ, කාලො චුත්තො චතුඛ්ඛිධො;
පච්චුප්පන්නෙනුත්තකාලෙ, අතීතෙනාගතෙ ඉති.

සච්චං චුත්තො නුත්තකාලො, පච්චුප්පන්නොති ඉච්ඡිතො;
සමීපෙ චුත්තකාලොති, අත්ථසම්භවතො පන.

තථා හි “යං තිකාල”න්ති, චුත්තමාවරියෙහිපි;
න කාලතො විනිමුත්තං, ආර්‍යානං කිඤ්චි දිස්සති.

නනු වාචුත්තකාලෙති, අත්ථො තනු තු යුජ්ජති;
තථා හි ඡඛ්ඛිධො කාලො, නිරුත්තිමිහි පකාසිතො.

අතීතානාගතො පච්චු-ප්පන්නො ආණත්තිමෙව ව;
පරිකප්පො ව කාලස්ස, අතිපත්තිති ඡඛ්ඛිධො.

දූවෙ විභත්තියො තත්ථ, ආණත්තිපරිකප්පිකා;
කාලමනාමසිත්වාපි, නිරුත්තඤ්ඤුහි භාසිතා.

“ගච්ඡතු ගච්ඡෙය්‍යි”ච්චාදි-වචනෙ කථිතෙ න හි;
ක්‍රියා නිප්ථජ්ජති නිට්ඨං, නාගතා නාතිපන්නිකා.

කාලාතිපත්තිකා සද්දා, අතීතෙනාගතෙපි ව;
භවන්තිති යථාචුත්තා, නිරුත්තිමිහි විදුහි වෙ.

පඤ්චමිසත්තමිවහිතා, ආණත්තිපරිකප්පිකා;
පච්චුප්පන්නෙ භවන්තිති, න තථා තත්ථ භාසිතා.

තස්මා කච්චායනෙ ගන්ථෙ, “නුත්තකාලෙ”ති යං පදං;
අත්ථො “අචුත්තකාලෙ”ති, තස්ස ඤායතිමෙවිදං.

සච්චමෙවං තු සන්නෙපි, ආණත්තිපරිකප්පිකා;
පච්චුප්පන්නෙපි දට්ඨඛ්ඛා, පණ්ඩිතෙන නයඤ්ඤුනා.

කස්මාති වෙ ආණාපනං, පරිකප්පො ව සච්චතො;
පච්චුප්පන්නෙ යතො අත්ථා, නිප්ථන්නා දිස්සරෙ ඉමෙ.

“අනුත්තකාලෙ”ති පදං, එතස්සත්ථස්ස ජොතකං;
“සමීපෙ චුත්තකාලෙ”ති, අත්ථදීපනතොථ වා.

අත්ථානං ගමනාදීනං, නිප්ථන්ති න තු දිස්සති;
“ගච්ඡතු ගච්ඡෙය්‍යි”ච්චාදි, චුත්තකාලෙ යතො තතො;
අචුත්තකාලෙ නිද්දිට්ඨා, තද්දීපකච්ඡන්තියො.

කාලො වා චුත්තකාලොති, ඉච්චෙවං ගහිතො ඉධ;
දක්ඛිණාසුද්ධිපාඨමිහි, කතාව තතියා අයං;
කාලදීපනතා තාසං, ඉති යුජ්ජති නාඤ්ඤා.

අත්ථද්වයං පකාසෙතුං, ගන්ථෙ කච්චායනච්ඡයෙ;
ථෙරො කච්චායනො “නුත්ත-කාලෙ”ති පදමබුචි.

එවං තිධා චතුර්ධාපි, චුත්තො කාලාන සඬගහො;
ඡධා ඉදානි කාලානං, සඬගහො නාම නියාතෙ.

විභත්තියො පරොක්ඛා ව, හියාත්තනිවිභත්තියො;
අථ අප්පතනි වාති, තිස්සො'නිතෙ පකාසිතා.

අනාගතෙ භවිස්සන්ති, භවතීති පකිත්තිතා;
පච්චුප්පන්නෙ වත්තමානා, තිකාලෙ පඤ්චධා කතා.

පඤ්චමීසත්තමිවහිතා, ආණන්තිපරිකප්පිකා;
සඬගස්භමානා තා යන්ති, පච්චුප්පන්නමිහි සඬගහං.

යස්මා පඤ්චමීභුතාය, වත්තමානාය යානතො;
සමානා පඤ්චමී හොති, තස්මා සා පඤ්චමී මතා.

සත්තමී පන කිඤ්චාපි, සමානා තාහි සත්තමා;
හොති යස්මා තතො චුත්තා, සත්තමීත්ථෙව නො මති.

කාලාතිපත්තියාදීහි, යප්පෙවං වත්තමානිකා;
ඡට්ඨි භවෙය්‍ය කාලාති-පත්තිකානිතවාචිකා.

පඤ්චමී තාය ඡට්ඨස්ස, තුල්‍යත්තා යානතො නනු;
තාහි සත්තවිභත්තීහි, සත්තමී අට්ඨමී සියා.

ඉති වෙ කොචි භාසෙය්‍ය, “තන්තා”ති පටිසෙධයෙ;
අනිතෙනාගතෙ වාපි, කාලාතිපත්තිසම්භවා.

තථා හි භාසිතා චූළ-නිරුත්තිමිහි චිඡුං අයං;
කාලාතිපත්තානිතම්භා-නාගතෙ වාති දීපයෙ.

ක්‍රියාතිපන්නෙතීතෙති, කස්මා කච්චායනෙ රුතං;
අථාපි වෙ වදෙය්‍යත්‍ර, “පායෙනා”ති පකාසයෙ.

යෙභුයොන හි ලොකස්මිං, අනිතමිහි පචත්තති;
කාලාතිපත්තිසංයුත්තො, වොහාරො ඉති ලක්ඛයෙ.

අත්‍රිදං කාලාතිපත්තියා අනිතවචනං – “සවායං හික්ඛවෙ රාජා පිතරං ධම්මිකං ධම්මරාජානං ජීවිතා න වොරොපෙස්සථ, ඉමස්මිංයෙවස්ස ආසනෙ විරජං චිතමලං ධම්මචක්ඛු උප්පජ්ජිස්සථා”ති. “පස්සානන්ද ඉමං මහාධනසෙට්ඨිපුත්තං ඉමස්මිංයෙව නගරෙ ද්වෙඅසිතිකොට්ඨනං ඛෙපෙත්වා හරියං ආදාය හික්ඛාය වරන්තං. සචෙ හි අයං පඨමවයෙ හොගෙ අඛෙපෙත්වා කම්මන්තෙ පයොජයිස්සා, ඉමස්මිංයෙව නගරෙ අග්ගසෙට්ඨි අභවිස්සා. සචෙ පන නික්ඛමිත්වා පබ්බජිස්සා, අරහත්තං පාපුණ්ණස්සා, හරියාපිස්ස අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨහිස්සා. සචෙ මජ්ඣිමවයෙ හොගෙ අඛෙපෙත්වා කම්මන්තෙ පයොජයිස්සා, දුතියසෙට්ඨි අභවිස්සා. නික්ඛමිත්වා පබ්බජන්තො අනාගාමී අභවිස්සා, හරියාපිස්ස සකදාගාමිඵලෙ පතිට්ඨහිස්සා. සචෙ පච්ඡිමවයෙ හොගෙ අඛෙපෙත්වා කම්මන්තෙ පයොජයිස්සා, තතියසෙට්ඨි අභවිස්සා. නික්ඛමිත්වා පබ්බජන්තො සකදාගාමී අභවිස්සා, හරියාපිස්ස සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිස්සා” ඉති වා, “සචෙ සත්ථා අගාරං අප්පකාමසිස්සා, වක්කවත්තිරාජා අභවිස්සා. රාහුලසාමණෙරො පරිණායකරතනං, ථෙරී ඉත්ථීරතනං, සකලචක්කවාළරජ්ජං එතෙසඤ්ඤෙව අභවිස්සා” ඉති වා එවං කාලාතිපත්තියා අනිතවචනං භවති.

කථං කාලාතිපත්තියා අනාගතවචනං භවති? “විරමිපි හක්ඛො අභවිස්සා, සචෙ න විචදාමසෙ. අසීසකං අනඬගුට්ඨං, සිඬගාලො හරති රොහිතං” ඉතිවා, “සචෙ ආනන්ද නාලහිස්සා මාතුගාමො තථාගතප්පචෙදිතෙ ධම්මචිතයෙ අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජං, විරට්ඨිතිකං ආනන්ද බ්‍රහ්මචරියං අභවිස්සා”ති ඉති වා, “අයං අඬගුලිමාලස්ස මාතා ‘අඬගුලිමාලං ආනෙස්සාමී’ති ගච්ඡති, සචෙ සමාගමිස්සති, අඬගුලිමාලො ‘අඬගුලිසහස්සං පුරෙස්සාමී’ති මාතරං මාරෙස්සති. සවාහං න ගමිස්සාමි, මහාජානිකො අභවිස්සා” ඉති වා එවං කාලාතිපත්තියා අනාගතවචනං භවති. කච්චායනෙ පන යෙභුයොන අනිතප්පචත්තිං සන්ධාය කාලාතිපත්තිවිභත්තියා අනිතකාලිකතා චුත්තාති දට්ඨබ්බං.

කච්චායනෙපි වා එසා, කාලාතිපත්තිකා පන;
අනාගතෙපි හොතීති, අයමත්ථොපි දිස්සති.

අප්පච්චක්ඛෙ පරොක්ඛාය-නිතෙ ඉති හි ලක්ඛණො;

සන්තෙපාතිතග්ගහණෙ, අනපෙක්ඛිය තං ඉදං.

අනාගතෙ භවිස්සන්ති, ඉති සුත්තස්සනන්තරං;
කාලාතිපත්තිවචනා, අනාගතානුකඨ්ඨනං;
තස්මා අනියතං කාලං, කාලාතිපත්තිකං විනා.

අතිතානාගතපච්චු-ප්පන්තිකාහි විහත්තිහි;
සත්තම් සත්තම්යෙව, භවතෙ න තු අට්ඨමී.

පඤ්චමීසත්තමීනං තු, පච්චුප්පන්තවිහත්තියං;
සඬගණ්හනත්ථමෙතාසං, මජ්ඣෙ ඡට්ඨි න වුච්චති.

තථා පඤ්ච උපාදාය, භවිතබ්බඤ්ච ඡට්ඨියා;
පඤ්චමියා තු සා එසා, “ඡට්ඨි”ති න සමරිතා.

ඡට්ඨිභාවමිහි සන්තෙපි, “පඤ්චමී”ති වචො පන;
පඤ්චමියා විහත්තියා, පච්චුප්පන්තවිහත්තියං.

සඬගණ්හනත්ථං වුත්තන්ති, විඤ්ඤාතබ්බා විභාවිනා;
පඤ්චමී තු උපාදාය, සත්තමියා විහත්තියා.

ඡට්ඨියා ව භවිතබ්බං, න සා “ඡට්ඨි”ති ඊරිතා;
ඡට්ඨිං පන උපාදාය, “සත්තම්”ත්ථෙව ඊරිතා.

මජ්ඣෙ ඡට්ඨිං අදස්සෙත්වා, එවං තු කථනමපි ව;
සත්තමියා විහත්තියා, පච්චුප්පන්තවිහත්තියං;
සඬගණ්හනත්ථං වුත්තන්ති, අධිප්පායං විභාවයෙ.

සභාවො හෙස වත්ථුනං, ගම්භීරත්ථෙසු අත්තනො;
යෙන කෙනවාකාරෙන, අධිප්පායස්ස ඤාපනං.

යජ්ජෙවං පට්ඨමංතිතෙ-නාගතෙ ව විහත්තියො;
වත්වා තතො පච්චුප්පන්තො, කථෙතබ්බා විහත්තියො.

කච්චායනවිභයෙ ගන්ථෙ, කස්මා එවං න භාසිතා;
පච්චුප්පන්තවිභතොව, කස්මා ආදිමිහි භාසිතා?

යස්මා වදන්ති වොභාර-පථෙ එතාව පායතො;
තස්මා ඛුද්ධප්පයොගත්තං, හොතෙතාසං විහත්තිනං.

ආදොඛභුප්පයොගොව, කථෙතබ්බොති ඤායතො;
පච්චුප්පන්තමිහි සම්භූතා, විභතොවාදිතො මතා.

අතිතානාගතං වත්වා, පච්චුප්පන්තො තතො පරං;
යස්මා වුත්තමිහි ලොකස්මිං, හොති වාචාසිලිට්ඨතා.

තස්මා සිලිට්ඨකථනෙ, අතිතාදිමපෙක්ඛිය;
පඤ්චමී සත්තම් වෙතා, වත්තමානායනන්තරං;
සඬගණ්හනත්ථමක්ඛාතා, පච්චුප්පන්තවිහත්තිසු.

එත්ථ හි යථා “මාතාපිතරො”ති වුත්තෙ සිලිට්ඨකථනං හොති, තස්මිංයෙව වචනෙ විපරියයං කත්වා සමාසවසෙන “පිතාමාතරො”ති වුත්තෙ සිලිට්ඨකථනං න හොති, තස්මා තාදිසී සද්දරවනා අපුප්ඵියා, “පිතා මාතා ව මෙ දජ්ජු”න්ති පායො පන බ්‍යාසවසෙන යථිච්ඡිතප්පයොගත්තා පුප්ඵියො, එවමෙව “අතිතානාගතපච්චුප්පන්ත”න්ති වුත්තෙ සිලිට්ඨකථනං හොති, “අතිතපච්චුප්පන්තානාගත”න්ති එවමාදිනා වුත්තෙ සිලිට්ඨකථනං න හොති, තස්මා තාදිසී සද්දරවනා අපුප්ඵියා සියා. “අතිතාරම්මණො පච්චු-ප්පන්තානාගතගොවරා”ති වචනං පන ගාථාබන්ධසුබන්ධං යථිච්ඡිතප්පයොගත්තා පුප්ඵියමෙව. අයමෙත්ථ පාළි වෙදිතබ්බා –

“යංකිඤ්ච රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්ත”න්ති ව,

“එකායනං ජාතිබයන්තදස්සී,
මග්ගං පජානාති භිතානුකම්පී;
එතෙන මග්ගෙන අතංසු පුබ්බෙ,
තරිස්සන්ති යෙ ව තරන්ති ඔස”න්ති ව,

“යෙ වඛහතීතා සම්බුද්ධා, යෙ ව බුද්ධා අනාගතා;
යෙ චෙතරහි සම්බුද්ධා, බහුතං සොකනාසකා.

සබ්බෙ සද්ධම්මගරුතො, විහංසු විහරන්ති ව;
අටොපි විහරිස්සන්ති, එසා බුද්ධාන ධම්මතා”ති ව

එවමනෙකෙසු සද්දප්පයොගෙසු. ඉධ යථිච්ඡිතප්පයොගවසෙන අතීතානාගතපච්චුප්පන්තකාලිකාසු අට්ඨස්ස විහත්තිස්ස නිස්සො පච්චුප්පන්තකාලිකා විහත්තියො ආදිම්භි කථිතා, තඤ්ච කථනං තාසඤ්ඤෙව චොභාරපටෙ යෙභුයොන පවත්තිතො බහුප්පයොගතාඤ්ඤාපනත්ථං. තාසු පන ද්විත්තං විහත්තිතං “පඤ්චමීසත්තම්”තිසඤ්ඤා සිලිට්ඨකථනිච්ඡායං කමෙන වත්තබ්බා, අතීතානාගතකාලිකා විහත්තියො අපෙක්ඛිත්වා කතා. ඉච්චෙවං

යථිච්ඡිතප්පයොගෙන, පච්චුප්පන්තවිහත්තියො;
තිධා කත්වාන ආදිම්භි, කච්චානෙන උදිරිතා.

ආදිම්භි කථනං තඤ්ච, තාසං පායෙන චුත්තිතො;
බහුප්පයොගභාවස්ස, ඤාපනත්ථන්ති නිද්දිසෙ.

අතීතාදිමපෙක්ඛිත්වා, සිලිට්ඨකථනෙ ධූවං;
“පඤ්චමී සත්තම්”ච්චෙව, ද්විත්තං නාමං කතන්ති ව;
කාලාතිපත්තිං වජ්ජෙත්වා, ඉදං වචනමිරිතං.

යදි එවං අයං දොසො, ආපජ්ජති න සංසයො;
ඉති චෙ කොචි භාසෙය්‍ය, අත්තෙ අකුසලොනරො.

තෙකාලිකාබ්‍යාතපදෙ , කාලාතිපත්තියා පන;
අසඬගභොව භොතීති, “තන්තා”ති පටිසෙධයෙ.

තෙකාලිකාබ්‍යාතපදෙ, න නො කාලාතිපත්තියා;
ඉට්ඨො අසඬගභො තත්ථ, සඬගභොයෙව ඉච්ඡිතො.

පඤ්චමීසත්තම්සඤ්ඤා, කාලාතිපත්තිකං පන;
විහත්තිමතපෙක්ඛිත්වා, කතා ඉච්චෙව නො මති.

නානානායං ගහෙත්වාන,
පච්චෙතබ්බං තු සාරතො;
යාය එසො රුතො අත්තො,
තස්මා එසා න දුබ්බලා.

අත්තො ලබ්භති පාසංසො,
යත්ථ යත්ථ යථා යථා;
තථා තථා ගහෙතබ්බො,
තත්ථ තත්ථ විභාවිතා.

චුත්තඤ්ඤෙන අභිධම්මටීකායං “යත්ථ යත්ථ යථා යථා අත්තො ලබ්භති, තත්ථ තත්ථ තථා තථා ගහෙතබ්බො”ති.

පඤ්චමීසත්තම්සඤ්ඤා, රුජ්භිසඤ්ඤාති කෙවනා;
න පනෙවං ගහෙතබ්බං, අජානිත්වා වදන්ති තෙ.

නෙසා පුරිසසඤ්ඤාදි, කුල සඤ්ඤාදයො විය;

රුළුභියා භාසිතා සඤ්ඤා, භූතෙන්ටෙන භාසිතා.

උපනිධාය පඤ්ඤත්ති, එසා සඤ්ඤා යතො තතො;
අන්වත්ථසඤ්ඤා යපිතා, පොරාණෙහිති ලක්ඛයෙ.

ඉච්චෙවං කාලජක්කං තු, සඬ්ඛෙපෙන තිධා මතං;
එතමත්ථඤ්ඤි සන්ධාය, “යං තිකාල”න්ති භාසිතං.

අයමෙත්ථ කාලජක්කසඬ්ගහො.

එවං තිධා චතුධා වා, ඡධා වාපි සුමෙධසො;
කාලභෙදං විභාවෙය්‍ය, කාලඤ්ඤහි විභාවිතං.

අතීතානාගතං කාලං, විසුං කාලාතිපත්තිකං;
ගහෙත්වා පඤ්චධා හොති, එවඤ්චාපි විභාවයෙ.

එත්ථ නයොව “අජ්ඣත්ත-බහිද්ධා වා”ති පාළියං;
අතීතානාගතකාලී, විභත්ති සමුදිරිතා.

ඉච්චෙවං සබ්බථාපි කාලසඬ්ගහො සමත්තො.

ඉදානි විඤ්ඤානං අත්ථග්ගහණෙ කොසල්ලජනනත්ථං පකරණන්තරවසෙනපි ඉමස්මිං පකරණෙ වත්තමානානන්තරං චුත්තානං ආණන්තිපරිකප්පකාලිකානං “පඤ්චමීසත්තමී”තිසඬ්ඛාතානං ද්විත්තං විභත්තිනං පටිපාටිට්ඨපෙන පකරණසංසන්දනං කථයාම – කාතන්තප්පකරණස්මිඤ්ඤි සක්කතභාසානුරූපෙන දසධා ආබ්‍යාතවිභත්තියො යපිතා, කච්චායනප්පකරණෙ පන මාගධභාසානුරූපෙන අට්ඨධා යපිතා, නිරුත්තියඤ්ච පන මාගධභාසානුරූපෙනෙව අතීතානාගතපච්චුප්පන්තාණන්තිපරිකප්පකාලාතිපත්තිවසෙන ඡධා යපිතා. තෙසු හි කාතන්තෙ වත්තමානා, සත්තමී, පඤ්චමී, භියාත්තනී, අජ්ජතනී, පරොක්ඛා, ස්වාතනී, ආසී, භවිස්සන්ති, ක්‍රියාතිපත්ති වාති දසධා විභත්තා. කච්චායනෙ පන වත්තමානා, පඤ්චමී, සත්තමී, පරොක්ඛා, භියාත්තනී, අජ්ජතනී, භවිස්සන්ති, කාලාතිපත්ති වාති අට්ඨධා විභත්තා. ඉති එතෙසු ද්විසු කාතන්තකච්චායනෙසු විභත්තියො විසදිසාය පටිපාටියා යපිතා. කිඤ්චාපෙත්ථ විසදිසා පටිපාටි, තථාපෙනා නිරුත්තියං චුත්තානිතාදිකාලවිභාගවසෙන එකතො සංසන්දන්ති සමෙන්ති කිඤ්චි විසෙසං යපෙත්වා.

කථං ? කාතන්තෙ තාව භියාත්තනී අජ්ජතනී පරොක්ඛා වාති ඉමා තිස්සො එකන්තෙන අතීතකාලිකා, ස්වාතනී ආසී භවිස්සන්ති වාති ඉමා තිස්සො එකන්තෙන අනාගතකාලිකා, වත්තමානා එකායෙව පච්චුප්පන්තකාලිකා, සත්තමී පන පඤ්චමී ව පච්චුප්පන්තානාගතකාලවසෙන ද්විකාලිකා “අජ්ජ පුඤ්ඤං කරෙය්‍ය, ස්වෙපි කරෙය්‍ය. අජ්ජ ගච්ඡතු, ස්වෙ වා ගච්ඡතු”ති පයොගාරහත්තා. ක්‍රියාතිපත්ති අනියතකාලිකා “සො වෙ භියො යානං අලභිස්සා, අගච්ඡිස්සා. සො වෙ අජ්ජ අනත්ථඬ්ගතෙ සූරියෙ යානං අලභිස්සා, අගච්ඡිස්සා. සො වෙ ස්වෙ යානං අලභිස්සා, අගච්ඡිස්සා”ති පයොගාරහත්තා. එවං අසඬ්කරතො වචන්ට්ථපෙනබ්බං.

එවං වචන්ට්ථපෙත්වා අයමම්හෙහි චුච්චමානො නයො සාධුකං සල්ලක්ඛෙතබ්බො. කථං?
භියාත්තනප්පතනීපරොක්ඛාස්වාතනාසීභවිස්සන්තිවසෙන එකන්තානිතානාගතකාලිකා විභත්තියො ඡ,
වත්තමානවසෙන එකන්තපච්චුප්පන්තකාලිකා විභත්ති එකායෙව, සා පටිපාටියා ගණියමානා සත්තමං යානං භජති.
එවං එතස්මිං වත්තමානාසඬ්ඛාතෙ සත්තමට්ඨානෙ පක්ඛිපිතුං නිරුත්තියයෙන “පරිකප්පකාලිකා”ති සඬ්ඛං ගතං සත්ථනයෙන “පච්චුප්පන්තානාගතකාලිකා”තිවත්තබ්බං එකං විභත්තිං සත්තමීභූතාය වත්තමානාය සමානට්ඨානත්තා සත්තමීසඤ්ඤං කත්වා යපෙසී. තතො පුනඳෙව ස්වාතනාසීභවිස්සන්තිවසෙන එකන්තානාගතකාලිකා තිස්සො විභත්තියො ගණෙත්වා තං පච්චුප්පන්තානාගතකාලිකං “සත්තමී”ති ලද්ධසඤ්ඤං විභත්තිං අනාගතකාලිකභාවෙන තාහි තිහි සද්ධිං සමානට්ඨානත්තා චතුත්ථං කත්වා නිරුත්තියයෙන “ආණන්තිකාලිකා”ති සඬ්ඛං ගතං සත්ථනයෙන “පච්චුප්පන්තානාගතකාලිකා”ති වත්තබ්බං එකං විභත්තිං පඤ්චත්තං සඬ්ඛානං පුරණෙන පඤ්චමීසඤ්ඤං කත්වා යපෙසී.

ක්‍රියාතිපත්තියා පන අනියතකාලිකත්තා තං වජ්ජෙත්වා අයං විනිව්ඡයො කතො, සො ව බො නිරුත්තියයංයෙව නිස්සාය. අයං තාව කාතන්තෙ වත්තමානානන්තරං චුත්තානං සත්තමීපඤ්චමීනං අන්වත්ථසඤ්ඤං ඉච්ඡන්තානං අමිභාකං රුචි, එසා සද්ධම්මවිදුහි ගරුහි අප්පටික්කොසිතා අනුමතා සම්පටිච්ඡිතා “එවමෙවං ආචුසො, එවමෙවං ආචුසො”ති. වෙය්‍යාකරණෙහිපි අප්පටික්කොසිතා අනුමතා සම්පටිච්ඡිතා “එවමෙවං හන්තෙ, එවමෙවං හන්තෙ”ති. එවං සබ්බෙහිපි තෙහි පුබ්බාවරියෙහි අබ්භනුමොදිතා අප්පටික්කොසිතා.

කම්බායනප්පකරණෙ පන බුද්ධවචනානුරූපෙන අට්ඨකා විහත්තීනං චුත්තත්තා වත්තමානාවිහත්ති පඤ්චමට්ඨානෙ ධීතා. කථං? පරොක්ඛානියාත්තනප්පතනීහවිස්සන්තිවසෙන එකන්තානීතානාගතකාලිකා වතස්සො විහත්තියො, වත්තමානවසෙන එකන්තපච්චුප්පන්තකාලිකා විහත්ති එකායෙව, සා පටිපාටියා ගණියමානා පඤ්චමං යානං හජති. එවං එතස්මිං වත්තමානාසඬ්ඛානෙ පඤ්චමට්ඨානෙ පක්ඛිපිතුං නිරුත්තිනයෙන “ආණන්තිකාලිකා”ති සඬ්ඛං ගතං “අනුත්තකාලිකා”ති චුත්තං විහත්තිං පඤ්චමීභුතාය වත්තමානාය සමානට්ඨානත්තා පඤ්චමීසඤ්ඤං කත්වා යපෙසි. තතො පරං තං පඤ්චමං ඡට්ඨිට්ඨානෙ යපෙත්වා පරොක්ඛානියාත්තනී අප්පතනී හවිස්සන්ති වත්තමානා පඤ්චමීති එවං ගණනාවසෙන ඡ විහත්තියො උපාදාය නිරුත්තිනයෙන “පරිකප්පකාලිකා”ති සඬ්ඛං ගතං “අනුත්තකාලිකා”ති චුත්තං විහත්තිං සත්තන්තං සඬ්ඛානං පූරණෙන සත්තමීසඤ්ඤං කත්වා යපෙසි.

කාලාතිපත්තියා පන අතීතානාගතකාලිකත්තා තං වජ්ජෙත්වා අයං චිතිවිජයො කතො, සො ච බො නිරුත්තිනයංයෙව නිස්සාය. අයං කම්බායනෙ වත්තමානානන්තරං චුත්තානං පඤ්චමීසත්තමීතං අන්වත්ථසඤ්ඤං ඉච්ඡන්තානං අමිභාකං රුචි, එසා ච සද්ධම්මවිදුහි ගරුහි අප්පටික්කොසිතා අනුමතා සම්පට්චිජ්ජා “එවමෙවං ආවුසො, එවමෙවං ආවුසො”ති. වෙය්‍යාකරණෙහිපි අප්පටික්කොසිතා අනුමතා සම්පට්චිජ්ජා “එවමෙවං හන්තෙ, එවමෙවං හන්තෙ”ති. එවං සබ්බෙහිපි තෙහි පුබ්බාවරියෙහි අබ්භනුමොදිතා අප්පටික්කොසිතා.

යස්මා හි කාතන්තකම්බායනානි අඤ්ඤමඤ්ඤං විසදිසවිහත්තික්කමානිපි අන්තරෙන කිඤ්චි විසෙසං නිරුත්තියං චුත්තානීතාදිකාලවිභාගවසෙනෙකප්ඤ්ඤං සංසන්දන්ති සමෙන්ති, තස්මා නිරුත්තියඤ්ඤෙව සාරතො ගහෙන්වා පඤ්චමීසත්තමීවිහත්තීනං අන්වත්ථසඤ්ඤාපරිකප්පෙන අමිභාකං රුචි පුබ්බාවරියෙහි අබ්භනුමොදිතා අප්පටික්කොසිතා, තස්මා එව යො කොච ඉමං වාදං මද්දිත්වා අඤ්ඤං වාදං පතිට්ඨාපෙනුං සක්ඛිස්සතිති නෙතං යානං විජ්ජති. අයඤ්ඤි නයො අතීච සුබ්බමො දුද්දසො ච පරමාණුරිච, දුක්ඛොගාල්භො ච මහාගහනමිච, අතිගම්භිරො ච මහාසමුද්දො විය, තස්මා ඉමිස්සං සද්දනීතියං සද්ධාසම්පන්නෙහි කුලපුත්තෙහි සාසනොපකාරත්ථං යොගො සුට්ඨු කරණියො. තථා හි ඉධ කතයොගෙහි නාමාබ්‍යාතාදිසු චතුසු පදෙසු උප්පන්නවාදා පරවාදිනො ජිතාව හොන්ති.

මුනිනා මුනිනාගෙන, දුට්ඨා පබ්බජිතා ජිතා;
යථා යථා අසද්ධම්ම-පූරණා පූරණාදයො.

තථා තථාගතාදායා-නුගායං සද්දනීතියං;
කතයොගෙහිපි ජිතා, සවන්ති පරවාදිනොති.

අයං පඤ්චමීසත්තමීතං පටිපාටිට්ඨපතො පකරණසංසන්දනා.

අථ වත්තමානාදිනං වචනත්ථං කථයාම – තත්ථ වත්තමානාති කෙනට්ඨෙන වත්තමානා?
වත්තමානකාලවචනට්ඨෙන. පච්චුප්පන්තභාවෙන හි වත්තතිති වත්තමානො, පච්චුප්පන්තක්‍රියාසඬ්ඛානො කාලො. තබ්බාවකවසෙන වත්තමානො කාලො එතිස්සා අත්ථිති අයං ති අන්තිආදිවිහත්ති වත්තමානා. තථා හි “ගච්ඡති දෙවදත්තො”ති එත්ථ දෙවදත්තස්ස පච්චුප්පන්තං ගමනක්‍රියං විහත්තිභුතො කිසද්දොයෙව වදති, තස්මා තබ්බාවකවසෙන වත්තමානො කාලො එතිස්සා අත්ථිති වත්තමානාති චුච්චති. පඤ්චමීති කෙනට්ඨෙන පඤ්චමී? පඤ්චමං වත්තමානට්ඨානං ගමනට්ඨෙන, පඤ්චන්තඤ්ච සඬ්ඛානං පූරණට්ඨෙන. තථා හි නියොගා අතීතානාගතපච්චුප්පන්තකාලිකානං පරොක්ඛානියාත්තනප්පතනීහවිස්සන්තිවත්තමානාසඬ්ඛානානං පඤ්චන්තං විහත්තිනමන්තරෙ පඤ්චමීභුතාය වත්තමානාය සයම්පි පච්චුප්පන්තකාලිකභාවෙන සමානට්ඨානත්තා පඤ්චමං වත්තමානට්ඨානං ගච්ඡතිති පඤ්චමී. යථා නදන්ති ගච්ඡතිති නදී. තථා නියොගා අතීතානාගතකාලිකා පරොක්ඛානියාත්තනප්පතනීහවිස්සන්තිසඬ්ඛානා වතස්සො විහත්තියො උපාදාය සයම්පි වත්තමානාවිහත්ති විය පඤ්චන්තං සඬ්ඛානං පූරණිති පඤ්චමී. සත්තමීති කෙනට්ඨෙන සත්තමී? සත්තන්තං සඬ්ඛානං පූරණට්ඨෙන. තථා හි අතීතානාගතපච්චුප්පන්තකාලිකා පරොක්ඛානියාත්තනප්පතනීහවිස්සන්තිවත්තමානාපඤ්චමීසඬ්ඛානා ඡ විහත්තියො උපාදාය සයම්පි පච්චුප්පන්තකාලිකා හුත්වා සත්තන්තං සඬ්ඛානං පූරණිති සත්තමී.

පරොක්ඛාති කෙනට්ඨෙන පරොක්ඛා? පරොක්ඛෙ භවාති අත්ථෙන. තථා හි වක්ඛාදිත්ථියසඬ්ඛාතස්ස අක්ඛස්ස පරො තිරොභාවො පරොක්ඛං, තබ්බාවකභාවෙන පරොක්ඛෙ භවාති පරොක්ඛා. හියාත්තනීති කෙනට්ඨෙන හියාත්තනී? හියො පභුති අතීතෙ කාලෙ භවා තබ්බාවකභාවෙනාති අත්ථෙන. අප්පතනීති කෙනට්ඨෙන අප්පතනී? අප්ප පභුති අතීතෙ කාලෙ භවා තබ්බාවකභාවෙනාති අත්ථෙන. හවිස්සන්තිති කෙනට්ඨෙන හවිස්සන්ති? “එවං අනාගතෙ හවිස්සති”ති අත්ථං පකාසෙන්ති එති ගච්ඡතිති අත්ථෙන. කාලාතිපත්තිති කෙනට්ඨෙන කාලාතිපත්ති? කාලස්සාතිපතනවචනට්ඨෙන. තථා හි කාලස්ස අතිපතනං අච්චයො අතික්කමිත්වා පචන්ති කාලාතිපත්ති, ලභිතබ්බස්ස අත්ථස්ස නිජ්ජන්තිරහිතං ක්‍රියාතික්කමනං . කාලොති චෙන්ථ ක්‍රියා අධිප්පෙනා. කරණං කාරො, කාරො එව කාලො රකාරස්ස ලකාරං කත්වා උච්චාරණවසෙන. අයං පන විහත්ති තබ්බාවකත්තා කාලාතිපත්තිති. අයං පන වත්තමානාදිනං වචනත්ථවිභාවනා.

විජ්ජකිණ්ණවිට්ඨනයෙ, සංකිණ්ණලක්ඛණධරවරසාසනෙ;
සුමතිමතිවඩ්ඪනත්ථං, කථිතො පකිණ්ණකචිතිවිජයො.

ඉති නවඬ්ගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ බ්‍යප්පඨගනීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

පකිණ්ණකවිතිච්ඡයො නාම

තතියො පටිච්ඡෙදො.

4. භූධාතුමයනාමිකරූපවිභාග

“භූ සත්තාය” න්ති ධාතුස්ස, රූපමාධ්‍යාතසඤ්ඤිතං;
ත්‍යාද්‍යන්තං ලපිතං නාන-ජපකාරෙහි අනාකුලං.

සායාද්‍යන්තං, දානි තස්සෙව, රූපං නාමිකසව්හයං;
භාසිස්සං භාසිතත්ථෙසු, පටුභාවාය සොතුනං.

යදත්ථෙ’ත්තනි නාමෙති, පර’මත්ථෙසු වා සයං;
නමනීති තදාහංසු, නාමං ඉති විභාවිනො.

නාමං නාමිකමිච්චත්‍ර, එකමෙවෙත්ථනො භවෙ;
තදෙවං නාමිකං ඤෙ යාං, සලිඬිගං සවිහත්තිකං.

සත්වාහිධානං ලිඬිගන්ති, ඉත්ථිපුමනපුංසකං;
විහත්තිතිධ සත්තෙව, තත්ථ වට්ඨ පච්චවරෙ.

පයමා දුතියා තතියා, චතුත්ථි පඤ්චමි තථා;
ඡට්ඨි ව සත්තමි වාති, භොන්ති සත්ත විහත්තියො.

ලිඬිගත්ථෙ පයමා සායං, හින්තා ද්වෙධා සියො ඉති;
කම්මත්ථෙ දුතියා සාපි, හින්තා අං යො ඉති ද්විධා.

කරණෙ තතියා සාපි, හින්තා නා හි ඉති ද්විධා;
සම්පදානෙ චතුත්ථි සා, හින්තා ද්වෙධා ස නං ඉති.

අපාදානෙ පඤ්චමි සා, හින්තා ද්වෙධා ස්මා හි ඉති;
ඡට්ඨි සාම්මිහි සා වාපි, හින්තා ද්වෙධා ස නං ඉති.

ඔකාසෙ සත්තමි සාපි, හින්තා ද්වෙධා ස්මිංසු ඉති;
ආමන්තනට්ඨමි සායං, සියොයෙවාති වුද්දස.

වචනද්වයසංයුත්තා, එකෙකා තා විහත්තියො;
සත්වම්තිහ විඤ්ඤෙයො, අත්ථො සො දබ්බසඤ්ඤිතො.

යො කරොතිස කත්තාතු, තං කම්මං යං කරොති වා;
කුබ්බතෙ යෙන වා තන්තු, කරණං ඉති සඤ්ඤිතං.

දෙනි රොචති වා යස්ස, සම්පදානන්ති තං මතං;
යනොපෙති භයං වා තං, අපාදානන්ති කිත්තිතං.

යස්සායත්තො සමුහොවා, තං වෙ සාමීති දෙසිතං;
යස්මිං කරොති කිරියං, තදොකාසන්ති සද්දිතං.

යදාලපති තං වත්ථු, ආමන්තනමුදිරිතං;
සද්දෙනාහිමුඛිකාරො, විජ්ජමානස්ස වා පන.

විනා ආලපනත්ථං ලිඬිගත්ථාදිසු පයමාදිවිහත්තුප්පත්ති උපලක්ඛණවසෙන වුත්තාති දට්ඨබ්බං.

ඉදමෙත්ථ නිරුක්තිලක්ඛණං දට්ඨබ්බං – පච්චත්තවචනෙ පයමා විහත්ති භවති, උපයොගවචනෙ දුතියා විහත්ති භවති, කරණවචනෙ තතියා විහත්ති භවති, සම්පදානවචනෙ චතුත්ථි විහත්ති භවති, නිස්සක්කවචනෙ පඤ්චමි විහත්ති භවති, සාම්මිහිවචනෙ ඡට්ඨි විහත්ති භවති, භූමිමවචනෙ සත්තමි විහත්ති භවති, ආමන්තනවචනෙ අට්ඨමි විහත්ති භවති. තනුද්දානං –

පච්චත්තමුපයොගඤ්ච, කරණං සම්පදානියං;

නිස්සක්කං සාමිවචනං, භූමිමමාලපනට්ඨමං.

තත්‍ර පච්චත්තවචනං නාම තිවිධලිඛිතවචනපානගතානං ඉත්ථිපුමනපුංසකානං පච්චත්තසභාවනිද්දෙසන්තො. උපයොගවචනං නාම යො යං කරොති, තෙන තදුපයුත්තපරිදීපනන්තො. කරණවචනං නාම තප්පාපකතනිබ්බන්තකපරිදීපනන්තො. සම්පදානවචනං නාම තප්පදානපරිදීපනන්තො. නිස්සක්කවචනං නාම තත්තනිස්සට්ඨපගමපරිදීපනන්තො. සාමිවචනං නාම තදිස්සරපරිදීපනන්තො. භූමිමවචනං නාම තප්පතිට්ඨාපරිදීපනන්තො. ආමන්තනවචනං නාම තදාමන්තනපරිදීපනන්තො. එවං ඤත්වා පයොගානි අසම්මුශ්භන්තෙන යොජෙතබ්බානි.

භූතො, භාවකො, භවො, අභවො, භාවො, අභාවො, සභාවො, සබ්භාවො, සම්භවො, පභවො, පභාවො, අනුභවො, ආනුභාවො, පරාභවො, විභවො, පාතුභාවො, ආවිභාවො, තිරොභාවො, විනාභාවො, සොත්ථිභාවො, අත්ථිභාවො, නත්ථිභාවොති ඔකාරන්තපුල්ලිඛිතං.

අභිභවිතා, පරිභවිතා, අනුභවිතා, සමනුභවිතා, භාවිතා, පච්චනුභවිතාති ආකාරන්තපුල්ලිඛිතං.

භවං, පරාභවං, පරිභවං, අභිභවං, අනුභවං, සමනුභවං, පච්චනුභවං, පභවං, අප්පභවන්ති නිග්ගහිතන්තපුල්ලිඛිතං.

ධනභුති, සිරිභුති, සොත්ථිභුති, සුවත්ථිභුතිති ඉකාරන්තපුල්ලිඛිතං.

භාවී, විභාවී, සම්භාවී, පරිභාවීති ඊකාරන්තපුල්ලිඛිතං.

සයම්භු, පභු, අභිභු, විභු, අධිභු, පතිභු, ගොත්‍රභු, චත්‍රභු, පරාභිභු, රූපාභිභු, සද්දාභිභු, ගන්ධාභිභු, රසාභිභු, ථොට්ඨබ්බාභිභු, ධම්මාභිභු, සබ්බාභිභුති ඌකාරන්තපුල්ලිඛිතං.

ඉමානෙත්ථ ඡබ්බිධානි පුල්ලිඛිතානි භූධාතූමයානි උද්දිට්ඨානි.

උකාරන්තං පුල්ලිඛිතං භූධාතූමයමප්පසිද්ධං, අඤ්ඤාතූමයං පනුකාරන්තපුල්ලිඛිතං පසිද්ධං “භික්ඛු, හෙතු” ඉති. තෙන සද්ධිං සත්තවිධානි පුල්ලිඛිතානි භොන්ති, සබ්බානෙතානි සභාවතොයෙව පුල්ලිඛිතානිති දට්ඨබ්බානි. එත්ථ සත්තොති අත්ථවාචකො භූතසද්දොයෙව නියොගා පුල්ලිඛිතන්තිපි දට්ඨබ්බො.

යෙ පන “යො ධම්මො භූතො, යා ධම්මජාති භූතා, යං ධම්මජාතං භූත”න්ති එවං ලිඛිගත්තයෙ යොජනාරහන්තා අනියතලිඛිතා අඤ්ඤෙපි භූතපරාභූතසම්භූතසද්දාදයො සන්දිස්සන්ති පාවචනවරෙ, තෙපි නානොපසග්ගතිපාතපදෙහි යොජනවසෙන සද්දරවනායං සුමුත්ථග්ගහණෙ ව විඤ්ඤානං කොසල්ලජනනත්ථං නියතපුල්ලිඛිගෙසු පක්ඛිපිත්වා දස්සෙස්සාම.

සෙය්‍යාට්ඨං? භූතො, පරාභූතො, සම්භූතො, විභූතො, පාතුභූතො, ආවිභූතො, තිරොභූතො, විනාභූතො, භබ්බො, පරිභූතො, අභිභූතො, අධිභූතො, අද්ධභූතො, අනුභූතො, සමනුභූතො, පච්චනුභූතො, භාවිතො, සම්භාවිතො, විභාවිතො, පරිභාවිතො, අනුපරිභූතො, පරිභවිතබ්බො, පරිභොතබ්බො, පරිභවතීයො, අභිභවිතබ්බො, අභිභොතබ්බො, අභිභවතීයො, අධිභවිතබ්බො, අධිභොතබ්බො, අධිභවතීයො, අනුභවිතබ්බො, අනුභොතබ්බො, අනුභවතීයො, සමනුභවිතබ්බො, සමනුභොතබ්බො, සමනුභවතීයො, පච්චනුභවිතබ්බො, පච්චනුභොතබ්බො, පච්චනුභවතීයො, භාවෙතබ්බො, භාවතීයො, සම්භාවෙතබ්බො, සම්භාවතීයො, විභාවෙතබ්බො, විභාවතීයො, පරිභාවෙතබ්බො, පරිභාවතීයො, භවමානො, විභවමානො, පරිභවමානො, අභිභවමානො, අනුභවමානො, සමනුභවමානො, පච්චනුභවමානො, අනුභොන්තො, සමනුභොන්තො, පච්චනුභොන්තො, සම්භොන්තො, අභිසම්භොන්තො, භාවෙන්තො, සම්භාවෙන්තො, විභාවෙන්තො, පරිභාවෙන්තො, පරිභවිසමානො, පරිභුයාමානො, අභිභවිසමානො, අභිභුයමානො, අනුභවිසමානො, අනුභුයාමානො, සමනුභවිසමානො, සමනුභුයාමානො, පච්චනුභවිසමානො, පච්චනුභුයාමානොති ඉමානි නියතපුල්ලිඛිගෙසු පක්ඛිත්තලිඛිතානි. එවමොකාරන්තාදිවසෙන ඡබ්බිධානි පුල්ලිඛිතානි භූධාතූමයානි පකාසිතානි. අයං තාව පුල්ලිඛිතවසෙන උදාහරණුද්දෙසො.

භාවිකා, භාවනා, විභාවනා, සම්භාවනා, පරිභාවනාති ආකාරන්තඉත්ථිලිඛිතං.

භූමි, භූති, විභූති. ඉකාරන්තඉත්ථිලිඛිතං.

භූරි, භූති, භොති, විභාවිති, පරිවිභාවිති, සම්භාවිති, පාතුභවන්ති, පාතුභොන්ති, පරිභවන්ති, පරිභොන්ති, අභිභවන්ති, අභිභොන්ති, අධිභවන්ති, අධිභොන්ති, අනුභවන්ති, අනුභොන්ති, සමනුභවන්ති, සමනුභොන්ති, පච්චනුභවන්ති, පච්චනුභොන්ති, අභිසම්භවන්ති, අභිසම්භොන්තිති ඊකාරන්තඉත්ථිලිඛිතං.

භූ, අභූ. උඤ්ඤාදායකභාවය.

ඉමානෙන්ට් වතුබිම්බානි ඉත්ථිලිඛිතානි භූමානුමයානි උද්දිට්ඨානි.

උඤ්ඤාදායකභාවය භූමානුමයමප්පසිද්ධං, අඤ්ඤාදායකභාවය පන උඤ්ඤාදායකභාවය පසිද්ධං “ධාතු, ධෙත්තු” ඉති. තෙන සද්ධං පඤ්චවිධානි ඉත්ථිලිඛිතානි භොන්ති, ඔකාරන්තස්ස වා ගොසද්දස්ස ඉත්ථිලිඛිතභාවෙ තෙන සද්ධං ඡබ්බිකානිති භොන්ති, සබ්බානෙතානි සභාවතොයෙවිත්ථිලිඛිතානි දිට්ඨිකානි. එත්ථාපි අනියතලිඛිතා භූතපරාභූතසම්භූතසද්දාදයො ඉත්ථිලිඛිතවසෙන යුජ්ජන්තෙ.

කථං? භූතා, පරාභූතා, සම්භූතානි සබ්බං විත්ථාරතො ගහෙතබ්බං “අනුභොන්තො සමනුභොන්තො” තිආදීනි නව පදානි වජ්ජෙත්වා. තානි හි ඊකාරන්තවසෙන යොජිතානි. ඉමානි නියතලිඛිතෙසු පක්ඛිත්තලිඛිතානි. එවං ආකාරන්තාදිවසෙන වතුබිම්බානි ඉත්ථිලිඛිතානි භූමානුමයානි පකාසිතානි. අයං ඉත්ථිලිඛිතවසෙන උදාහරණද්දෙසො.

භූතං, මහාභූතං, හවිත්තං, භූතං, හවතං, පරාහවතං, සම්භවතං, විභවතං, පාතුභවතං, ආවිභවතං, තිරොහවතං, විනාහවතං, සොත්ථිභවතං, පරිභවතං, අභිභවතං, අධිභවතං, අනුභවතං, සමනුභවතං, පච්චනුභවතන්ති නිග්ගහිතන්තනුසංසකලිඛිතං.

අත්ථවිභාවි, ධම්මවිභාවි. ඉකාරන්තනුසංසකලිඛිතං.

ගොත්රභූ, විත්තසහභූ, නවිත්තසහභූ. උකාරන්තනුසංසකලිඛිතං.

සබ්බානෙතානි සභාවතොයෙව නුසංසකලිඛිතානි දිට්ඨිකානි. එත්ථ සත්තභූතරූපවාචකො භූතසද්දොයෙව නියොගා නුසංසකලිඛිතොති දිට්ඨිකං. එත්ථාපි අනියතලිඛිතා භූත පරාභූත සම්භූතසද්දාදයො නුසංසකලිඛිතවසෙන යුජ්ජන්තෙ.

කථං? භූතං, පරාභූතං, සම්භූතං, විභූතං. පෙය්‍යාලො. සමනුභවමානං, පච්චනුභවමානං, අනුභොන්තං, අනුභවන්තං, සමනුභොන්තං, සමනුභවන්තං, පච්චනුභොන්තං, පච්චනුභවන්තං, සම්භොන්තං, සම්භවන්තං, අභිසම්භොන්තං, අභිසම්භවන්තං, පාතුභොන්තං, පාතුභවන්තං, පරිභොන්තං, පරිභවන්තං, අභිභොන්තං, අභිභවන්තං, අධිභොන්තං, අධිභවන්තං, භාවෙන්තං, සම්භාවෙන්තං, විභාවෙන්තං, පරිභාවෙන්තං, පරිභාවියමානං, පරිභාවයමානං, පෙය්‍යාලො. පච්චනුභවියමානං, පච්චනුභවයමානන්ති ඉමානි නියතනුසංසකලිඛිතෙසු පක්ඛිත්තලිඛිතානි. එවං නිග්ගහිතන්තාදිවසෙන තිවිධානි නුසංසකලිඛිතානි භූමානුමයානි පකාසිතානි. අයං නුසංසකලිඛිතවසෙන උදාහරණද්දෙසො, එවං පුල්ලිඛිතාදිවසෙන ලිඛිතත්තයං භූමානුමයමුද්දිට්ඨං.

එත්ථ මෙ අප්පසිද්ධානි, යෙ යෙ සද්දා පකාසිතා;
තෙ තෙ පාළිප්පදෙසෙසු, මග්ගිතබ්බා විභාවිතා.

ඔ, ආ, බිත්ඬු, ඉ, ඊ, උ, උආ-අන්තිමෙ සත්තධා යීතා;
ඤ්ඤ යායා පුල්ලිඛිතහෙදානි, නිරුත්තඤ්ඤානි භාසිතා.

ආ ඉවණ්ණො චූචණ්ණො ව, පඤ්ච අන්තා සරූපතො;
ඉත්ථිහෙදානි විඤ්ඤෙය්‍යා, ඔකාරන්තෙන ඡාපි වා.

බිත්ඬු, ඉ, උ-ඉමෙ අන්තා, තයො ඤ්ඤෙය්‍යා විභාවිතා;
නුසංසකප්පහෙදානි, නිරුත්තඤ්ඤානි භාසිතා.

අන්තා සත්තෙව පුල්ලිඛිතෙ, ඉත්ථියං පඤ්ච වා ඡ වා;
නුසංසක තයො එවං, දස පඤ්චහි ඡබ්බිකා.

යස්මා පනෙන්ට් “භූතො” තිආදයො සද්දා නිබ්බවනාහිධෙය්‍යකථන්ට්සාධකවචනපරියායවචනන්ට්ථිකාරවසෙන චූචිවමානා පාකටා භොන්ති සුච්ඤ්ඤෙය්‍යා ව, තස්මා ඉමෙසං නිබ්බවනාදීනි යථාසම්භවං වක්ඛාම විඤ්ඤානං තුට්ඨිජනනන්ට්ඤ්ඤෙව සොකාරානමන්ටෙසු පටුතරබුද්ධිපටිලාභාය ව. තත්‍ර භූතොති බන්ධපාතුභාවෙන භවතීති භූතො, ඉදං තාව නිබ්බවතං. “භූතො” ති සබ්බසංඛාරානුසංසක සත්තො චූචිවති, ඉදමහිධෙය්‍යකථනං. “යො ව කාලසංඝො භූතො. සබ්බෙව නික්ඛිපිස්සන්ති, භූතා ලොකෙ සමුස්සය” න්ති ව ඉදමෙතස්ස අත්ථස්ස සාධකවචනං. අථ වා භූතොති එවංනාමකො අමනුස්සජාතියො සත්තවිසෙසො, ඉදමහිධෙය්‍යකථනං. “භූතවිජ්ජා, භූතවෙජ්ජො, භූතවිග්ගහිතො” ති ව ඉදමෙතස්ස අත්ථස්ස සාධකවචනං. යඤ්ච පන “සත්තො මච්චො පජා” තිආදිකං තත්ථ තත්ථ ආගතං වචනං, ඉදං සත්තොති අත්ථවාචකස්ස භූතසද්දස්ස පරියායවචනං. යඤ්ච නිද්දෙසපාළියං “මච්චොති සත්තො නරො මානවො

පොසො පුග්ගලො ජීවො ජගු ජන්තු හින්දගු මනුජො”ති ආගතං, ඉදම්පි පරියායවචනමෙව. තානි සබ්බානි පිණ්ඩෙන්වා වුච්චන්තෙ –

සත්තො මච්චො ජනො භුතො, පාණො හින්දගු පුග්ගලො;
ජන්තු ජීවො ජගු යක්ඛො, පාණි දෙහි තථාගතො.

සත්තවො මානියො ලොකො, මනුජො මානවො නරො;
පොසො සරිරිති පුමෙ, භූතමිති නපුංසකෙ.

පජාති ඉත්ථීයං චුත්තො, ලිඬිගතො, න ච අත්ථනො;
එවං තිලිඬිගිකා භොන්ති, සද්දා සත්තාහිධානකා.

යො සො ජඩ්ඝාය උලති, සො සත්තො ජඩ්ඝලො ඉධ;
පාණදෙහාහිධානෙහි, සත්තනාමං පපඤ්චිතං.

ඉමස්මිං පකරණෙ “පරියායවචන”න්ති ච “අභිධාන”න්ති ච “සබ්බා”තිආදීනි ච එකත්ථානි අධිජපෙතානි, අත්ථුද්ධාරවසෙන පන භූතසද්දො පඤ්චක්ඛන්ධාමනුස්සධාතුසස්සතච්ඡජමානඛිණාසවසත්තරුක්ඛාදිසු දිස්සති, තජ්ජයොගො උපරි අත්ථන්තිකච්චාගෙ ආචිභවිස්සති. භාවකොති භාවෙතිති භාවකො, ඉදං නිබ්බවනං. යො භාවනං කරොති, සො භාවකො. ඉදමභිධෙයාකථනං. “භාවකො නිපකො ධීරො”ති ඉදමෙතස්ස අත්ථස්ස සාධකවචනං. “භාවකො භාවනාපසුතො භාවනාපයුත්තො භාවනාසම්පන්නො”ති ඉදං පරියායවචනං. ඉමානි “භූතො භාවකො”ති ද්වෙ පදානි සුද්ධකත්තුහෙතුකත්තුවසෙන චුත්තානීති. ඉතො පරං නයානුසාරෙන සුවිඤ්ඤායාත්තා “ඉදං නිබ්බවන”න්ති ච ආදීනි අවත්වා කත්ථවි අත්ථසාධකවචනං පරියායවචනං අත්ථුද්ධාරඤ්ච යථාරහං දස්සෙස්සාම. තෙසු හි සබ්බත්ථ දස්සිතෙසු ගත්ථවිත්ථාරො සියා, තස්මා යෙසමත්ථො උත්තානො, තෙසමිපි පදානමභිධෙයාං න කථෙස්සාම, නිබ්බවනමත්තමෙව තෙසං කථෙස්සාම. යෙසං පන ගමිභීරො අත්ථො, තෙසමභිධෙයාං කථෙස්සාම.

භවනං භවො, භවො වුච්චති වුද්ධි. භූසද්දස්ස අත්ථානිසයයොගතො වඩ්ඪනෙපි දිස්සමානත්තා භවනං වඩ්ඪනන්ති කත්ථා. “භවො ච රඤ්ඤො අභවො ච රඤ්ඤො”ති ඉදං වුද්ධිඅත්ථස්ස සාධකං වචනං. අථ වා භවොති වුච්චති සස්සතං. “සස්සතො අත්තා ච ලොකො වා”ති හි සස්සතවසෙන පවත්තා දිට්ඨි සස්සතදිට්ඨි, තස්මා භවදිට්ඨි”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. තථා භවොති භවදිට්ඨි, භවති සස්සතං නිට්ඨන්ති පවත්තනතො සස්සතදිට්ඨි භවදිට්ඨි නාම. භවදිට්ඨි හි උත්තරපදලොපෙන භවොති වුච්චති. “භවෙන භවස්ස ච්ඡජමොක්ඛමාහංසු”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. එත්ථායං පාළිවචනත්ථො – එකච්චෙ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා භවදිට්ඨියා වා කාමභවාදිනා වා සබ්බභවතො විමුත්තිං සංසාරවිසුද්ධිං කථංසිංසුති. අථ වා භවන්ති වඩ්ඪන්ති සත්තා එතෙනානි භවොති අත්ථොන සම්පත්තිපුඤ්ඤානි භවොති ච වුච්චන්ති. “ඉතිභවාභවතඤ්ච චීතිවත්තො”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. එත්ථ පනායං පාළිවචනත්ථො – භවොති සම්පත්ති, අභවොති විපත්ති. තථා භවොති වුද්ධි, අභවොති භානි. භවොති සස්සතං, අභවොති උච්ඡෙදො. භවොති පුඤ්ඤං, අභවොති පාපං, තං සබ්බං චීතිවත්තොති.

සභොකාසා ඛන්ධාපි භවො. “කාමභවො රූපභවො” ඉච්චෙවමාදි එතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. එත්ථ පන ඛන්ධා “යො පඤ්ඤායති, සො සරූපං ලභති”ති කත්ථා “භවති අවිජ්ජාතණ්භාදිසමුදයා නිරන්තරං සමුදෙනි”ති අත්ථොන වා “භවා”ති වුච්චන්ති. ඔකාසො පන “භවන්ති ජායන්ති එත්ථ සත්තා නාමරූපධම්මා වා”ති අත්ථොන “භවො”ති. අපිච කම්මභවොපි භවො, උපපත්තිභවොපි භවො. “උපාදානපච්චයා භවො දුට්ඨොන අත්ථි කම්මභවො, අත්ථි උපපත්තිභවො”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. තත්ථ කම්මමෙව භවො කම්මභවො. තථා උපපත්ති එව භවො උපපත්තිභවො. එත්ථුපපත්ති භවතිති භවො, කම්මං පන යථා සුඛකාරණත්තා “සුඛො බුද්ධානමුප්පාදො”ති චුත්තො. එවං භවකාරණත්තා ඵලවොහාරෙන භවොති දට්ඨබ්බං. අථ වා භාවනාලක්ඛණත්තා භාවෙතිති භවො. කිං භාවෙති? උපපත්තිං. ඉති උපපත්තිං භාවෙතිති භවොති වුච්චති. භාවෙතිතිමස්ස ච නිබ්බත්තෙතිති හෙතුකත්තුවසෙනත්ථො. අථ වා “භවපච්චයා ජානී”ති වචනතො භවති එතෙනානි භවොති කම්මභවො වුච්චති.

“ඛන්ධානඤ්ච පටිපාටි, ධාතුආයතනාන ව;
අබ්බොච්ඡන්තං චත්තමානා, සංසාරොති පවුච්චති”ති

චුත්තලක්ඛණො සංසාරොපි භවො. “භවෙ දුක්ඛං භවදුක්ඛං, භවෙ සංසරන්තො”ති ඉමානෙතස්සත්ථස්ස සාධකානි වචනානි. තත්‍ර කෙනට්ඨෙන සංසාරො භවොති කථීයති? භවති එත්ථ සත්තසම්මුති ඛන්ධාදිපටිපාටිසබ්බානෙ ධම්මපුඤ්ජස්මිත්ති අත්ථොන . ඉදං භවසද්දස්ස භාවකත්තුකරණාධිකරණසාධනවසෙනත්ථකථනං.

එත්ථ භවසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරං වදාම –

වුද්ධිසම්පත්තිපුඤ්ඤානි, ඛන්ධා සොකාසසඤ්ඤානා;
සංසාරො සස්සතඤ්චෙනං, භවසද්දෙන සද්දිතං.

හවතණ්හා හවදිට්ඨි, උපපත්තිහවො තථා;
කම්මහවො ච සබ්බන්තං, හවසද්දෙන සද්දිතං.

හවතණ්හාහවදිට්ඨි-ද්වයං කත්ථවි පාළියං;
උත්තරපදලොපෙන, හවසද්දෙන සද්දිතං.

අභවොති න භවො අභවො.

විපත්ති භානි උච්ඡේදො, පාපඤ්චෙව චතුබ්බිධා;
ඉමෙ අභවසද්දෙන, අත්ථා වුච්චන්ති සාසනෙ.

භාවොති අප්ඤ්ඤාසයො, යො “අධිප්පායො” තිපි වුච්චති. “ථිනංභාවො දුරාජානො. නාමච්චො රාජහරියාසු, භාවං කුබ්බෙට් පණ්ඨිතො. හදයධගතභාවං පකාසෙති” ති ඵලමාදි ඵතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. අපිච වත්ථුධම්මොපි භාවො. “භාවසඬකෙතසිද්ධින” ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං, චිත්තම්පි භාවො. “අව්වාහිතං කම්මං කරොසි ලුද්දං, භාවෙ ච තෙ කුසලං නත්ථි කිඤ්චි” ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. ක්‍රියාපිභාවො. “භාවලක්ඛණං භාවසත්තම්” ති ච ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. අපිච භාවොති සත්තවෙච්චනන්ති හණන්ති, ධාතු වා ඵතං අධිවචනං. තත්ථ අප්ඤ්ඤාසයො ච වත්ථුධම්මො ච චිත්තඤ්ච සත්තො වානි ඉමෙ හවතිති භාවො. තථා පන භාවෙතිති භාවො, ක්‍රියා තු හවනන්ති භාවො. සා ච හවනගමනපචනාදිවසෙනානෙකවිධා. අපිච භාවරූපම්පි භාවො, යං ඉත්ථිභාවො පුම්භාවො ඉත්ථිත්ථියන්ති ච වුච්චති. තත්‍රායං වචනත්ථො – “ඉත්ථි” ති වා “පුරිසො” ති වා හවති ඵතෙන චිත්තං අභිධානඤ්චාති භාවො.

නත්තනොමතියා ඵතං, නිබ්බවනමුදාහටං;
පුබ්බාවරියසිහානං, මතං නිස්සාය මාහටං.

වුත්තඤ්ඤෙතං පොරාණෙහි “ඉත්ථියා භාවො ඉත්ථිභාවො, ඉත්ථිති වා හවති ඵතෙන චිත්තං අභිධානඤ්චාති ඉත්ථිභාවො” ති, තස්මා පුම්භාවොති ඵත්ථාපි පුම්පස්ස භාවො පුම්භාවො, පුමාති වා හවති ඵතෙන චිත්තං අභිධානඤ්චාති පුම්භාවොති නිබ්බවනං සමධිගන්තබ්බං. ඉදං භාවසද්දස්ස කත්තුභාවකරණසාධනවසෙනත්ථකථනං.

අභාවොති න භාවොති අභාවො, කො සො? සුඤ්ඤතා නත්ථිතා. සභාවොති අත්තනො භාවො සභාවො, අත්තනො පකති ඉච්චෙවත්ථො. අථ වා සභාවොති ධම්මානං සති අත්ථසම්භවෙ යො කොචි සරූපං ලහති, තස්ස භාවො ලක්ඛණම්පි සඤ්ඤිතො නමනරූප්පනකක්ඛලෙච්ඡසනාදිආකාරො ඉච්චෙවත්ථො. “සාමඤ්ඤං වා සභාවො වා, ධම්මානං ලක්ඛණං මත” ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. අපිච සභාවොති සලක්ඛණො පරමත්ථධම්මො. කෙනට්ඨෙත? සහ භාවෙනාති අත්ථෙත. සබ්භාවොති සතං භාවො සබ්භාවො, සප්පුරිසධම්මො ඉච්චෙවත්ථො. අථ වා අත්තනො භාවො සබ්භාවො. “ගාභාපයන්ති සබ්භාව” ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. සංවිජ්ජමානො වා භාවො සබ්භාවො. “ඵවං ගහණසබ්භාවො” ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. ඉදං සභාව සබ්භාවසද්දානං භාවසාධනවසෙනත්ථකථනං.

සම්භවොති සම්භවනං සම්භවො, සම්භවනක්‍රියා, යුත්ති වා. යුත්ති හි සම්භවොති වුච්චති “සම්භවො ගහණස්ස කාරණ” තිආදියු. අථ වා සම්භවති ඵතස්මාති සම්භවො. යතො හි යං කිඤ්චි සම්භවති, සො සම්භවො. පභවොති පභවනං පභවො, අච්ඡින්නතා, පභවති ඵතස්මාති වා පභවො. යතො හි යං කිඤ්චි පභවති, සො පභවො. ඉමෙ පන සම්භවපභවසද්දා කත්ථවි සමානත්ථා කත්ථවි හින්තන්ථාති වෙදිතබ්බා. කථං? සම්භවසද්දො හි හවනක්‍රියම්පි වදති යුත්තිම්පි පඤ්ඤත්තිම්පි සම්භවරූපම්පි පච්චයත්ථම්පි, පභවසද්දො පන හවනක්‍රියම්පි වදති නදිප්පභවම්පි පච්චයත්ථම්පි, තස්මා පච්චයත්ථං වජ්ජෙත්ථා හින්තන්ථාති ගහෙතබ්බා, පච්චයත්ථෙත පන සමානත්ථාති ගහෙතබ්බා. වුත්තඤ්ඤෙතං “පච්චයො හෙතු නිදානං කාරණං සම්භවො පභවොතිආදි අත්ථෙතො ඵකං, බ්‍යඤ්ජනතො නාන” ති.

“මූලං හෙතු නිදානඤ්ච, සම්භවො පභවො තථා;
සමුට්ඨානාභාරාරම්මණං, පච්චයො සමුදයෙන වා” ති

අයම්පි ගාථා ඵතස්සත්ථස්ස සාධකා. ඉදං සම්භවපභවසද්දානං භාවාපාදානසාධනවසෙනත්ථකථනං.

ඵවමෙත්ථ භාවකත්තුකම්මකරණාපාදානාධිකරණවසෙන ඡ සාධනානි පකාසිතානි. තානි සම්පදානසාධනෙන සත්තවිධානි හවන්ති, තං පන උත්තරි ආචිහවිස්සති “ධනමස්ස හවතුති ධනභුති” තිආදිනා. ඉච්චෙවං කිතකවසෙන සබ්බථාපි සත්තවිධානි සාධනානි භොන්ති, යානි “කාරකානි” තිපි වුච්චති, ඉතො අඤ්ඤං සාධනං නත්ථි. ඉධ පයොගෙස්වත්ථෙසු ච විඤ්ඤානං පාටවත්ථං සාධනනාමං පකාසිතං. තථා හි දුන්නික්ඛිත්තසාධනෙහි පදෙහි යොජිතා සද්දස්පයොගා දුබ්බොධත්ථා භොන්ති, සුනික්ඛිත්තසාධනෙහි පන පදෙහි යොජිතා සුබ්බොධත්ථා භොන්ති, තස්මා පයොගාසාධනමූලකා, අත්ථො ච පයොගමූලකො. පයොගානුරූපඤ්ඤි අච්චරිතං කත්ථා අත්ථං කථනසීලා “යාචිතොව

බහුලං වීචරං පරිභුඤ්ජති, අප්පං අයාවිතො”ති එවමාදීසු සාධනවසෙන ගහෙනබ්බෙසු අත්ථෙසු, අඤ්ඤෙසු චත්ථෙසු පටුතරබුද්ධිනො පණ්ඩිතායෙව එකත්තෙන භගවතො පරියත්තිසාසනධරා නාම භොන්තිති වේදිතබ්බං. ඉතො පරං නයානුසාරෙන සුවිඤ්ඤෙයාත්තා “ඉදං නාම සාධන”න්ති න චක්ඛාම, කෙවලමිධ දස්සිතෙසු පයොගෙසු විඤ්ඤානං බහුමානුප්පාදනත්ථඤ්චෙව විවිධවිචිත්තපාළිගතිකෙ විවිධත්ථසාරෙ ජීනවරවචනෙ සොතුනං බුද්ධිච්ඡම්භනත්ථඤ්ච අත්ථසාධකවචනානියෙව යථාරහං සුත්තගෙයාවෙයාකරණගාථාදීසු තතො තතො ආහරිත්වා දස්සෙස්සාම.

පභාවොති පකාරතො භවතීති පභාවො, සොයමානුභාවොයෙව. “පභාවං තෙ න පස්සාමි, යෙන ත්වං මිටීලං වජෙ”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. අනුභවොති අනුභවනං අනුභවො, කිං තං? පරිභුඤ්ජනං. ආනුභාවොති තෙජ්ජස්සාභමන්තපභුසත්තියො. “තෙජසඬ්ඛනො උස්සාභමන්තපභුසත්තිසඬ්ඛනො වා මහන්තො ආනුභාවො එතස්සාති මහානුභාවො”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං.

තෙජො උස්සාභමන්තා ව, පභුසත්තිති පඤ්චිමෙ;
ආනුභාවාති වුච්චන්ති, පභාවාති ව තෙ වදෙ.

තෙජාදිවාචකත්තමිහි, ආනුභාවපදස්ස තු;
අත්ථනිබ්බවනං ධීරො, යථාසම්භවමුද්දිසෙ.

අථ වා ආනුභාවොති අනුභවිතබ්බථලං. “අනුභවිතබ්බස්ස ථලස්ස මහන්තතාය මහානුභාවො”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. පරාභවොති පරාභවනං පරාභවො, අථ වා පරාභවතීති පරාභවො. “සුවිජානො පරාභවො”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. අපිච “ධම්මදෙස්සි පරාභවො”ති පාඨානුරූපතො පරාභවිස්සතීති පරාභවොති අනාගතකාලවසෙනපි නිබ්බවනං දට්ඨබ්බං. අථ වා පරාභවන්ති එතෙනාති පරාභවො. කිං තං? ධම්මදෙස්සිතාදි. “පඨමො සො පරාභවො”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. විභවොති නිබ්බානං. තඤ්ඤි භවතො විගතත්තා භවතො විගතොති විභවො, භවස්ස ව තංභෙතු විගතත්තා විගතො භවො එතස්මාති විභවො. විභවන්ති උච්ඡිජ්ජන්ති විතස්සන්ති ඉතො අරියධනවිලොමකා කිලෙසමහාවොරාතිපි විභවො. විභවසද්දස්ස නිබ්බානාභිධානත්තෙ “එවං භවෙ විජ්ජමානෙ, විභවො ඉච්ඡිතබ්බකො”ති ඉදමෙත්ථ සාධකං වචනං. ඉමානි පන නිබ්බානස්ස පරියායවචනානි —

නිබ්බානං විභවො මොක්ඛො, නිරොධො අමතං සමං;
සඬ්ඛාරූපසමො දුක්ඛ-නිරොධො අවිචුත’ක්ඛයො.

විචට්ට’මකතං අත්ථං, සන්තිපද’මසඬ්ඛනං;
පාරං තණ්හාක්ඛයො දුක්ඛ-ක්ඛයො සඤ්ඤොජනක්ඛයො.

යොගක්ඛෙමො විරාගො ව,
ලොකන්තො ව භවක්ඛයො;
අපවග්ගො විසඬ්ඛාරො,
සබ්භි සුද්ධි විසුද්ධි ව.

විමුත්තා’පවයො මුත්ති, නිබ්බුති උපධික්ඛයො;
සන්ති අසඬ්ඛතා ධාතු, දිසා ව සබ්බතොපහං.

විනාපෙනානි නාමානි, විසෙසකපදං ඉධ;
නිබ්බානවාචකානීති, සල්ලක්ඛෙයා සුමෙධසො.

“තාණං ලෙණ”න්තිආදීනි-පෙක්ඛිකානි භවන්ති හි;
විසෙසකපදානන්ති, එත්ථෙතානි පකාසයෙ.

තාණං ලෙණ’මරූපඤ්ච, සන්තං සච්ච’මනාලයං;
සුදුද්දසං සරණඤ්ච, පරායණ’මනීතිකං.

අනාසවං ධූවං නිච්චං, විඤ්ඤාණ’මනිදස්සනං;
අඛ්ඤාපජ්ජං සිවං බෙමං, නිපුණං අපලොකිකං.

අනන්ත’මක්ඛරං දීපො, අච්චන්තං කෙවලං පදං;
පණ්ණං අච්චුතඤ්චාති, බහුධාපි විභාවයෙ.

ගොනුහුනි පදස්සත්ථං, වදන්තෙහි ගරුහි තු;
ගොත්තං වුච්චති නිබ්බාන-මිති ගොත්තන්ති භාසිතං.

විභවොති වා විනාසසම්පත්තිධනුව්ණේදදිට්ඨියොපි වුච්චන්ති. තත්ථ විනාසො විභවනං උච්ඡිජ්ජනං නස්සනන්ති අත්ථෙන විභවො. “විභවො සබ්බධම්මානං, ඉත්ථෙකෙ සතො සත්තස්ස උච්ඡේදං විනාසං විභවං පඤ්ඤාපෙන්නි”ති ව ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. සම්පත්ති පන විසෙසනො භවතිති විභවො. “රඤ්ඤො සිරිවිභවං දට්ඨුකාමා”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. ධනං පන භවන්ති වඩ්ඪන්ති වුද්ධිං විරුළුහිං වෙපුල්ලං ආපජ්ජන්ති සත්තා එතෙනාති විභවො. “අසිතිකොට්ඨිභවස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. ඉදං පන පරියායවචනං –

ධනං සං විභවො දබ්බං, සාපතෙය්‍යං පරිග්ගහො;
ඔඩ්ඪං භණ්ඩං සකං අත්ථො, ඉච්චෙතෙ ධනවාචකා.

උච්ඡේදදිට්ඨි පන විභවති උච්ඡිජ්ජති “අත්තා ව ලොකො ව පුන වුත්තො උද්ධං න ජායති”ති ගහණතො විභවොති. “විභවතණ්හා”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. විභවතණ්හාති හි උච්ඡේදදිට්ඨිසහගතාය තණ්හාය නාමං. එත්ථ අත්ථුද්ධාරො වුච්චති –

ධනනිබ්බානසම්පත්ති-විනාසුච්ඡේදදිට්ඨියො;
වුත්තා විභවසද්දෙන, ඉති විඤ්ඤු විභාවයෙ.

පාතුභාවොති පාතුභවනං පාතුභාවො. ආවිභාවොති ආවිභවනං ආවිභාවො, උභින්නමෙතෙසං පාකට්තා ඉච්චෙවත්ථො. තිරොභාවොති තිරොභවනං තිරොභාවො, පට්චිජ්ජන්තභාවො. විනාභාවොති විනාභවනං විනාභාවො, වියොගො. සොත්ථිභාවොති සොත්ථිභවනං සොත්ථිභාවො, සුවත්ථිභාවො සුඛස්ස අත්ථිතා, අත්ථතො පන නිබ්භයතා නිරුපද්දවතා එව. අත්ථිභාවොති අත්ථිතා විජ්ජමානතා අවිචිත්තතා. නත්ථිභාවොති නත්ථිතා අවිජ්ජමානතා විචිත්තතා රිත්තතා තුව්ජතා සුඤ්ඤතා. ඔකාරන්තපුල්ලිඬගනිද්දෙසො.

අභිභවතිති අභිභවිතා, පරං අභිභවන්තො යො කොචි. එවං පරිභවිතා, අනුභවතිති අනුභවිතා, සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා අනුභවන්තො යො කොචි. එවං සමනුභවිතා. පච්චනුභවිතා, එත්ථ පන යථා “අමතස්ස දාතා. අනුප්පන්නස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙනා”තිආදීසු “දාතා”ති පදානං කත්තුවාවකානං “අමතස්සා”තිආදීහි පදෙහි කම්මවාචකෙහි ඡට්ඨියන්තෙහි සද්ධිං යොජනා දිස්සති, තථා ඉමෙසමපි පදානං “පච්චාමිත්තස්ස අභිභවිතා”තිආදීනා යොජනා කාතබ්බා. එවං අඤ්ඤෙසමපි එවරුපානං පදානං. ආකාරන්තපුල්ලිඬගනිද්දෙසො.

භවතිති භවං. භවිස්සතිති වා භවං, වඩ්ඪමානො පුග්ගලො. “සුවිජානො භවං හොති, සුවිජානො පරාභවො. ධම්මකාමො භවං හොති, ධම්මදෙස්සි පරාභවො”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. අථ වා යෙන සද්ධිං කථෙති, සො “භව”න්ති වත්තබ්බො, “භවං කච්චායනො. භවං ආනන්දො. මඤ්ඤෙ භවං පත්ථයති, රඤ්ඤො භරියං පතිබ්බත්ත”න්තිආදීසු. එත්ථ පන ධාතුඅත්ථෙ ආදරො න කාතබ්බො, සම්මුතිඅත්ථෙයෙවාදරො කාතබ්බො “සඬකෙතවචනං සච්චං, ලොකසම්මුතිකාරණ”න්ති වචනතො. වොහාරවිසයස්මිඤ්ඤි ලොකසම්මුති එව පධානා අවිලඬසනීයා. පරාභවතිති පරාභවං. එවං පරිභවං. අභිභවං. අනුභවං. පභවති පහොති සක්කොතිති පභවං, පහොන්තො යො කොචි. න පභවං අප්පභවං, “අප්පභව”න්ති ව ඉදං ජාතකෙ දිට්ඨං –

“ඡින්නබ්බමිච වාතෙන, රුණ්ණො රුක්ඛමුපාගමි;
සොභං අප්පභවං තත්ථ, සාබං භත්ථෙහි අග්ගහි”න්ති

තත්ථ සාධකවචනමිදං. නිග්ගහිතන්තපුල්ලිඬගනිද්දෙසො.

ධනභුතිති ධනමස්ස භවතුති ධනභුති. සිරිභුතිති සොභාය වෙච පඤ්ඤාපුඤ්ඤානඤ්ච අධිවචනං. සා අස්ස භවතුති සිරිභුති. එවං සොත්ථිභුති, සුවත්ථිභුති. ඉකාරන්තපුල්ලිඬගනිද්දෙසො.

භාවිති භවනසිලො භාවි, භවනධම්මො භාවි, භවනෙ සාධුකාරී භාවි. එවං විභාවි. සම්භාවි. පරිභාවිති. තත්‍ර විභාවිති අත්ථවිභාවනෙ සමත්ථො පණ්ඩිතො වුච්චති. එත්ථ විද්වා, විජ්ජාගතො, ඤාණිතිආදි පරියායවචනං දට්ඨබ්බං. භවන්ති වත්‍ර –

විද්වා විජ්ජාගතො ඤාණි, විභාවි පණ්ඩිතො සුධි;
බුද්ධො විසාරදො විඤ්ඤු, දොසඤ්ඤු විද්දසු විදු.

විපස්සි පටිභාණි ව, මෙධාවි නිපකො කවි;

කුසලො වදුරො ධිමා, ගතිමා මුතිමා වයං.

වක්ඛුමා කණ්ණවා දබ්බො, ධිරො භූරි විචක්ඛණො;
සප්පඤ්ඤො බුද්ධිමා පඤ්ඤො, එවංනාමා විභාවිනොති.

ඊකාරන්තපුල්ලිභිගතිද්දෙසො.

සයම්භුති සයමෙව භවතීති සයම්භු. කො සො? අන්තරෙන පරොපදෙසං සාමංයෙව සබ්බං ඤෙය්‍යාධම්මං
පටිච්ඡේක්ඛිත්වා සබ්බඤ්ඤානං පත්තො සක්‍යාමුති භගවා. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“න මෙ ආවරියො අත්ථි, සද්දිසො මෙ න විජ්ජති;
සදෙවකස්මිං ලොකස්මිං, නත්ථි මෙ පටිපුග්ගලො.

අභඤ්ඤි අරහා ලොකෙ, අභං සත්ථා අනුත්තරො;
එකොමිහි සම්මාසම්බුද්ධො, සීතිභුතොස්මි නිබ්බූතො”ති.

අත්ථතො පන පාරමිතාපරිභාවිතො සයම්භුඤ්ඤාණෙන සහ වාසනාය විගතවිද්ධස්තනිරවසෙසකිලෙසො
මහාකරුණාසබ්බඤ්ඤාඤාඤාඤාදිඅපරිමෙය්‍යගුණගුණාධාරො ඛන්ධසන්තානො සයම්භු. සො එවංභූතො
ඛන්ධසන්තානො ලොකෙ අග්ගපුග්ගලොති චූචිවති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා “එකපුග්ගලො භික්ඛවෙ ලොකෙ
උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති අවිජරියමනුස්සො, කතමො එකපුග්ගලො? තථාගතො භික්ඛවෙ අරහං
සම්මාසම්බුද්ධො”ති. සො එකපුග්ගලො එතරහි “සබ්බඤ්ඤා, සුගතො”තිආදීහි යථාභූච්චගුණාධිගතනාමෙහි ව
පසිද්ධො, “ගොතමො ආදිච්චබන්ධු”ති ගොත්තතො ව පසිද්ධො, සක්‍යපුත්තො සක්කො සක්‍යාමුති සක්‍යසීභො
සක්‍යපුඤ්ඤාගොති කුලතො ව පසිද්ධො, සුද්ධොදනිමායාදෙවිසුතොති මාතෘපිතිතො ව පසිද්ධො, සිද්ධත්ථොති
ගහිතනාමෙන ව පසිද්ධො. භවන්ති චත්‍ර –

යො එකපුග්ගලො ආසි, බුද්ධො සො වදනං වරො;
ගොත්තතො ගොතමො නාම, තථෙවාදිච්චබන්ධු ව.

සක්‍යකුලෙ පසුතත්තා, සක්‍යපුත්තොති විස්සුතො;
සක්කො ඉති ව අවිහිතො, තථා සක්‍යාමුතිති ව.

සබ්බත්ථ සෙට්ඨභාවෙන, සක්‍යො ව සෙට්ඨභාවතො;
සක්‍යසීභොති සො සක්‍ය-පුඤ්ඤාගොති ව සම්මතො.

සුද්ධොදනීති පිතිතො, නහෙ වන්දොව විස්සුතො;
මාතිතොපි ව සඤ්ඤාතො, මායාදෙවිසුතො ඉති.

සබ්බඤ්ඤා සුගතො බුද්ධො, ධම්මරාජා තථාගතො;
සමන්තභද්දො භගවා, ථිනො දසබ්බලො මුති.

සත්ථා විනායකො නාථො,
මුනින්දො ලොකනායකො;
නරාසභො ලොකජිනො,
සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො.

දෙවදෙවො ලොකගරු, ධම්මස්සාමි මහාමුනි;
සමන්තවක්ඛු පුරිස-දම්මසාරථි මාරජි.

ධම්මස්සරො ව අද්දෙවස්ස-වචනො සත්ථවාහකො;
විසුද්ධිදෙවො දෙවාති-දෙවො ව සමණස්සරො.

භූරිපඤ්ඤා’නධිවරො, නරසීභො ව වක්ඛුමා;
මුනිමුනි නරවරො, ජලභිඤ්ඤා ජනෙ සුතො.

අභිගිරසො යතිරාජා, ලොකබන්ධු’මතන්දො;
වත්තා පවත්තා සද්ධම්ම-වක්කවත්තී යතිස්සරො.

ලොකදිපො සිරිසනො, සමණින්දො නරුත්තමො;
ලොකත්තයවිදු ලොක-පජ්ජොනො පුරිසුත්තමො.

සච්චදසො සතපුඤ්ඤ-ලක්ඛණො සච්චසච්චයො;
රච්චන්ධා'සමසමො, පඤ්චනෙත්ත'ග්ගපුග්ගලො.

සබ්බානිභූ සබ්බවිදු, සච්චනාමො ච පාරගු;
පුරිසාතිසයො සබ්බ-දස්සාවී නරසාරථී.

සම්මාසම්බුද්ධො ඉති සො, ඤානො සත්තුත්තමොති ව;
තාදී චිහජ්ජවාදීති, මහාකාරුණිකොති ව.

චක්ඛුහුතො ධම්මහුතො, ඤාණහුතොති වණ්ණිකො;
බ්‍රහ්මහුතොති පුරිසා-පඤ්ඤො ඉති ව ථොමිතො.

ලොකපෙට්ඨො සයම්භූ ව, මහෙසි මාරහඤ්ජනො;
අමොසච්චනො ධම්ම-කායො මාරානිභූ ඉති.

අසඬ්ඛොයායානි නාමානි, සගුණෙන මහෙසිනො;
නාමං ගුණෙහි නිස්සිතං, කො කචින්දො කථෙස්සති.

තත්‍ර සබ්බඤ්ඤා ඉච්චාදි-නාමං සාධාරණං භවෙ;
සබ්බෙසානම්පි බුද්ධානං, ගොතමො ඉතිආදි න.

බුද්ධො පච්චෙකබුද්ධො ව, “සයම්භූ”ඉති සාසනෙ;
කෙචි “බ්‍රහ්මා සයම්භූ”ති, සාසනාවචරං න තං.

“බුද්ධො තථාගතො සත්ථා, භගවා”ති පදානි තු;
යානෙනෙකසහස්සම්භි, සඤ්චරන්ති අභිණ්භසො.

තත්‍ර චාදිපදං අන්ත-පදඤ්චෙව ඉමානි තු;
එකතොපි චරන්තිති, විභාවෙය්‍ය විසාරදො.

විසෙසකපදානං තු, අපෙක්ඛකපදානි ව;
අනපෙක්ඛපදානිති, පදානි දුට්ඨා සිග්ගං.

තථා හි සත්ථවාහො නරචරො ඡළභිඤ්ඤොති එවංපකාරානි අභිධානපදානි විසෙසකපදාපෙක්ඛකානි. කථං?

“එවං විජිතසඬ්ඛාමං, සත්ථවාහං අනුත්තරං;
සාවකා පයිරුපාසන්ති, තෙවිජ්ජා මච්චුහායිනො.

යං ලොකො පුජ්‍යතෙ,
සලොකපාලො සදා නමස්සති ව;
තස්සෙත සාසනචරං,
විදුහි ඤෙය්‍යං නරචරස්සා”ති,

“ඡළභිඤ්ඤස්ස සාසන”න්ති ව එවං විසෙසකපදාපෙක්ඛකානි භවන්ති. බුද්ධො ජිනො භගවාති එවංපකාරානි පන නො විසෙසකාපෙක්ඛානීති දට්ඨබ්බං.

කෙචි පනෙත්ථ එවං වදෙය්‍යුං “මුනින්දො සමණින්දො සමණිස්සරො යතිස්සරො ආදිච්චබන්ධු රච්චන්ධුති එවංපකාරානං ඉධ වුත්තානමභිධානානං විසෙසත්ථාභාවතො පුනරුත්තිදොසො අත්ථී”ති. තත්ත, අභිධානානං අභිසඬ්ඛරණියානභිසඬ්ඛරණියවසෙන අභිසඬ්ඛතාභිධානානි අනභිසඬ්ඛතාභිධානානීති ද්වෙධා දිස්සනතො. තථා හි කත්ථවි කෙචි “සකාසිහො”ති අභිධානං පටිච්ච “සකාසකෙසරී සකාසීගාධිපො”තිආදිනා නානාවිච්චමභිධානමභිසඬ්ඛරොන්ති, පාවචනෙපි හි “ද්විදුග්ගමචරහනුත්ත'මලත්ථා”ති පායො දිස්සති. තථා කෙචි “ධම්මරාජා”ති අභිධානං පටිච්ච “ධම්මදිසම්පති”තිආදීනි අභිසඬ්ඛරොන්ති. “සබ්බඤ්ඤා”ති අභිධානං පටිච්ච “සබ්බදස්සාවී සබ්බදස්සි”තිආදීනි අභිසඬ්ඛරොන්ති, “සහස්සක්ඛො”ති අභිධානං පටිච්ච “දසසතලොචනො”තිආදීනි අභිසඬ්ඛරොන්ති. “ආදිච්චබන්ධු”ති අභිධානං පටිච්ච “අරචින්දසභායබන්ධු”තිආදීනි අභිසඬ්ඛරොන්ති. “අම්බුජ”න්ති

අභිධානං පටිච්ච “නිරජං කුඤ්ජ”න්තිආදීනි අභිසංඛාරොන්ති. පාවචනෙපි හි යං පද්මං, තං ජලජං නාමානි මන්ත්වා පටිසම්භිදාප්පත්තෙහි අරියෙහි දෙසනාවිලාසවසෙන චුත්තො “පද්මුත්තරනාමිනො”ති වත්තබ්බට්ඨානෙ “ජලජුත්තරනාමිනො”ති පායො දිස්සති. එවං අභිසංඛාරාහිධානානි දිස්සන්ති.

“බුද්ධො භගවා”ති අභිධානානි පන අනභිසංඛාරාහිධානානි. චුත්තඤ්ඤෙනං ධම්මසෙනාපනිනා ආයස්මතා සාරිපුත්තෙන “බුද්ධොති නෙතං නාමං මාතරා කතං, න පිතරා කතං, න භග්නියා කතං, න ඤාතිසාලොභිතෙහි කතං, න දෙවතාහි කතං, විමොක්ඛන්තිකමෙතං බුද්ධානං භගවත්තානං බොධියා මූලෙ සහ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණප්පට්ලාභා සච්ඡිකා පඤ්ඤත්ති යදිදං බුද්ධො”ති, තථා “භගවාති නෙතං නාමං මාතරා කතං...පෙ.... සච්ඡිකා පඤ්ඤත්ති යදිදං භගවා”ති. එවං “බුද්ධො භගවා”ති අභිධානානි අනභිසංඛාරාහිධානානි. න හි තානි අභිධානානි වෙච “සත්ථා සුගතො ජිනො”තිආදීනි ච අඤ්ඤං කිඤ්චි අභිධානං පටිච්ච අභිසංඛාරානි, නාපි අඤ්ඤානි අභිධානානි එතානි පටිච්ච අභිසංඛාරානි දිස්සන්ති. තථා හි “බුද්ධො”ති අභිධානං පටිච්ච “බුද්ධිකා බොධෙතා බොධකො”තිආදීනි නාමාහිධානානි න අභිසංඛාරොන්ති. තථා “භගවා සත්ථා සුගතො”තිආදීනි නාමාහිධානානි පටිච්ච “සම්පන්නභගො අනුසාසකො සුන්දරවචනො”තිආදීනි නාමාහිධානානි නාභිසංඛාරොන්ති. එවං ඉමං විභාගං දස්සෙතුං “මුනින්දො සමණින්දො සමණස්සරො යතිස්සරො ආදිච්චබන්ධු රචිබන්ධු”තිආදීනා නයෙන පුනරුත්ති අම්භෙහි කතානි දට්ඨබ්බා. එවමඤ්ඤත්වාපි නයො නෙතබ්බො. අත්‍රිදං චුච්චති –

“අභිසංඛාරාමඤ්ච, නාමඤ්චානභිසංඛාරං;
ද්විදුග්ගමවරො බුද්ධො, ඉති නාමං ද්විධා භවෙ”ති.

පභූති පරං පසය්භ භවතීති පභූ, ඉස්සරො. “අරඤ්ඤස්ස පභූ අයං ලුද්දකො”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. අභිභූති අභිභවතීති අභිභූ, අසඤ්ඤස්සත්තො. කිං සො අභිභවි? වත්තාරො බන්ධෙ අරුපිනො. ඉති වත්තාරො බන්ධෙ අරුපිනො අභිභවිති අභිභූ. සො ච බො නිච්චෙතනත්තා අභිභවනක්‍රියායාසති පුබ්බෙවා’සඤ්ඤාප්පත්තිනො ක්කානලාභිකාලෙ අත්තනා අධිගතපඤ්චමජ්ඣානං සඤ්ඤාචාරාගවසෙන භාවෙත්වා වත්තාරො අරුපක්ඛන්ධෙ අසඤ්ඤිභවෙ අප්පචන්තිකරණෙන අභිභවිතුමාරහි, තදභිභවනකිච්චං ඉදානි සිද්ධන්ති අභිභවිති අභිභූති චුච්චති. අපිච නිච්චෙතනභාවෙන අභිභවනබ්‍යාපාරෙ අසතිපි පුබ්බෙ සචෙතනකාලෙ සබ්‍යාපාරත්තා සචෙතනස්ස විය නිච්චෙතනස්සාපි සතො තස්ස උපචාරෙන සබ්‍යාපාරතාවචනං යුජ්ජතෙව. දිස්සති හි ලොකෙ සාසනෙ ච සචෙතනස්ස විය අචෙතනස්සපි උපචාරෙන සබ්‍යාපාරතාවචනං. තං යථා? කුලං පතිතුකාමං, එවං ලොකෙ. සාසනෙ පන –

“රොදන්තෙ දාරකෙ දිස්වා, උබ්බිග්ගා විපුලා දුමා;
සයමෙවොනමිත්වාන, උපගච්ඡන්ති දාරකෙ”ති ච

“අභිගාරිනො දානි දුමා භදන්තෙ, එලෙසිනො ඡදනං විජ්ජනායා”ති ච “එලං තොසෙති කස්සක”න්ති ච ආදි. අභිභූසද්දස්ස අසඤ්ඤස්සත්තාහිධානත්තෙ “අභිභූ අභිභූතො මඤ්ඤති”ති ඉදමෙත්ථ සාධකං වචනං. අථ වා අභිභවතීති අභිභූ, පරෙසම්භිභවිතා යො කොචි. විසෙසනො පන තථාගතොයෙව අභිභූ. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා “තථාගතො හික්ඛෙව අභිභූ අනභිභූතො අඤ්ඤදන්ථුදසො වසවන්ති”ති. කෙචි පන “අභිභූ නාම සහස්සො බ්‍රහ්මා”ති වදන්ති.

චිභූති විසෙසභූතොති චිභූ, “භවසොතං සචෙ බුද්ධො, තිණ්ණො ලොකන්තගු චිභූ”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. චිභූති හෙත්ථ රූපකායධම්මකායසම්පත්තියා විසෙසභූතොති අත්ථො. ආහ ව –

“දිස්සමානොපි තාවස්ස, රූපකායො අචින්තියො;
අසාධාරණඤ්ඤාණට්ඨෙ, ධම්මකායෙ කථාව කා”ති.

අධිභූති අධිභවතීති අධිභූ, ඉස්සරො.

“තදා මං තපතෙජෙන, සන්තත්තො තිදිවාධිභූ;
ධාරෙන්තො බ්‍රාහ්මණං වණ්ණං, හික්ඛාය මං උපාගමී”ති –

ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. පතිභූති පතිභූතොති පතිභූ, “ගොණස්ස පතිභූ”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. ගොත්‍රභූති ගොත්තසංඛාරානං අමතමහානිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා භූතොති ගොත්‍රභූ, සොතාපත්තිග්ගස්ස අනන්තරපච්චයෙන සිබාප්පත්තබ්බලවිපස්සනාවිත්තෙන සමන්තාගතො පුග්ගලො. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා “කතමො ච පුග්ගලො ගොත්‍රභූ? යෙසං ධම්මානං සමනන්තරා අරියධම්මස්ස අවක්කන්ති හොති, තෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො පුග්ගලො ගොත්‍රභූ”ති, ඉදමෙචෙත්ථ අත්ථසාධකං වචනං. අපිච සමණොති ගොත්තමත්තමනුභවමානො කාසාවකණ්ඩසමණොපි ගොත්‍රභූ. සො හි “සමණො”ති ගොත්තමත්තං අනුභවති වින්දති, න සමණධම්මෙ අත්තති අවිජ්ජමානත්තාති “ගොත්‍රභූ”ති චුච්චති, “භවිස්සන්ති බො පනානන්ද අනාගතමද්ධානං ගොත්‍රභූතො කාසාවකණ්ඩා දුස්සිලා පාපධම්මා”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. චත්‍රභූති සක්කො. සො හි මාතාපිතිහරණාදීහි සත්තහි වත්තෙහි සක්කත්තං ලභිත්වා අඤ්ඤෙ දෙවෙ වත්තෙන අභිභවතීති චත්‍රභූ. ආගමට්ඨකථායං පන භූධාතුමිහි ලබ්භමානං පත්තිඅත්ථම්පි ගහෙත්වා “වත්තෙන අඤ්ඤෙ අභිභවිත්වා දෙවිස්සරියං පත්තොති චත්‍රභූ”ති චුත්තං, “චත්‍රනාමකං වා

අසුරං අභිභවනීති වත්තභු”ති ව, “වත්තභු ජයනංපිතා”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. එත්ථ හි වත්තභුති වත්තනාමකස්ස අසුරස්ස අභිභවිතා. ජයනං පිතාති ජයන්තානං පිතා. “සක්කො ඉන්දො පුරින්දො” ඉච්චාදි පරියායවචනං. ඉදං තු ධාතාධිකාරෙ පකාසෙස්සාම. පරාභිභුති පරමභිභවනීති පරාභිභු. එවං රූපාභිභුතිආදීසුපි. සබ්බාභිභුති සබ්බමභිභවිතබ්බං අභිභවනීති සබ්බාභිභු. සබ්බාභිභුති ව ඉදං නාමං තථාගතස්සෙව යුජ්ජති. චුත්තඤ්ඤානෙතං හගවතා –

“සබ්බාභිභු සබ්බවිදුහමස්මි,
සබ්බෙසු ධම්මෙසු අනුපලිත්තො;
සබ්බඤ්ජහො තණ්හක්ඛයෙ විමුත්තො,
සයං අභිඤ්ඤාය කමුද්දිසෙය්‍ය”න්ති.

ඌකාරන්තපුල්ලිඨගනිද්දෙසො. නියතපුල්ලිඨගනිද්දෙසොයං.

ඉදානි අනියතලිඨගානං නියතලිඨගෙසු පක්ඛිත්තානං භූතපරාභූත සම්භූතසද්දාදීනං නිද්දෙසො වුවිච්ඡි. තත්ත භූතොති අත්තතො පච්චයෙහි අභවිති භූතො, භූතොති ජාතො සඤ්ජාතො නිබ්බත්තො අභිනිබ්බත්තො පාතුභූතො, භූතොති වා ලද්ධසරූපො යො කොචි සවිඤ්ඤාණකො වා අවිඤ්ඤාණකො වා. අථ වා තථාකාරෙන භවතීති භූතො, භූතොති සච්චො තථො අචිතථො අච්ඡරිතො යො කොචි, එත්ථ යො භූතසද්දො සච්චත්ථො, තස්ස “භූතට්ඨො”ති ඉදමෙත්ථ සාධකං වචනං. පරාභූතොති පරාභවිති පරාභූතො. සුට්ඨ භූතොති සම්භූතො. විසෙසෙන භූතොති විභූතො. විස්සුතො භූතොති වා විභූතො, “විභූතාරම්මණ”න්ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. විභවිති වා විභූතො, විනට්ඨොති අත්ථො, “රූපෙ විභූතෙ න චූසන්ති එස්සා”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. පාකට්ඨො භූතොති පාතුභූතො. ආචි භවතීති ආචිභූතො. එවං තිරොභූතො. විනාභූතො. භවිතුමනුවිජ්ජිකොති හබ්බො. පරිභවියතෙ සොති පරිභූතො. යෙන කෙනචි යො පිළිතො හිළිතො වා, සො පරිභූතො. ගම්‍යමානත්ථො යථාකාමචාරී. අභිභවියතෙ සොති අභිභූතො. අධිභවියතෙ සොති අධිභූතො. එවං අද්ධභූතො. එත්ථ අධිසද්දෙන සමානත්ථො අද්ධසද්දො, “චක්ඛු භික්ඛවෙ අද්ධභූතං, රූපා අද්ධභූතා, චක්ඛුචිඤ්ඤාණං අද්ධභූත”න්ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං, තථා “ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු න භෙව අනද්ධභූතං අත්තානං න අද්ධභාවෙති”ති පදම්පි. තත්ථ අනද්ධභූතන්ති දුක්ඛෙන අනධිභූතං. දුක්ඛෙන අනධිභූතො නාම මනුස්සත්තභාවො වුවිච්ඡි, තං න අද්ධභාවෙති නාභිභවනීති සුත්තපදත්ථො.

අනුභවියතෙ සොති අනුභූතො. එවං සමනුභූතො. පච්චනුභූතො. භාවිතො. එත්ථ භාවිතොති ඉමිනා සමානාධිකරණං “සතිසම්බොජ්ඣධිගො ඛො කස්සප මයා සම්මදක්ඛාතො භාවිතො”තිආදීසු ගුණිවාචකං පධානපදං සාසනෙ දට්ඨබ්බං. තිත්ථියසමයෙ පන භාවිතොති කාමගුණො වුවිච්ඡි. චුත්තඤ්ඤානෙතං පාළියං “න භාවිතමාසීසති”ති. තත්ත භාවිතා නාම පඤ්ච කාමගුණා, තෙ න ආසීසති න සෙවනීති සුත්තපදත්ථො. සම්භාවියතෙ සොති සම්භාවිතො. එවං විභාවිතො. පරිභාවිතො. අනුපරිභූතො. මනංපරිභූතොති මනං පරිභවිසිත්ථ සොති මනංපරිභූතො. එත්ථ මනංපරිභූතොති ඊස්සං අජ්ජත්තපරිභවතො වුවිච්ඡි. මනන්ති හි නිපාතපදං. “අනිපණ්ඩිතෙන පුත්තෙන, මනම්හි උපකුලිතො, දෙවදත්තෙන අත්තතො අබුද්ධභාවෙන වෙච ඛන්තිමෙත්තාදීනඤ්ච අභාවෙන කුමාරකස්සපන්ථෙරො ව ථෙරී ව මනං නාසිතො, මනං චුල්ලො අභොසී”තිආදීසු වස්ස පයොගො වෙදිතබ්බො. අත්ත මනංසද්දස්ස කිඤ්චි යුත්තිං වදාම.

මනංසද්දො ද්විධා භිත්තො, නාමං නෙපාතිකඤ්චිති;
සත්තං තස්ස මනං භොති, මනම්හි උපකුලිතොති.

පරිභවිතබ්බොති අඤ්ඤෙන පරිභවිතුං සක්කුණෙය්‍යොති පරිභවිතබ්බො. එවං පරිභොත්තබ්බො පරිභවතීයො. තබ්බපච්චයට්ඨානෙ හි සක්කුණෙය්‍යපදයොජනා දිස්සති “අලද්ධං ආරම්මණං ලද්ධබ්බං ලහතීයං ලද්ධං වා සක්කුණෙය්‍ය”න්ති. අථ වා පරිභවනමරහතීති පරිභවිතබ්බො. එවං පරිභොත්තබ්බො පරිභවතීයො. තථා හි තබ්බපච්චයට්ඨානෙ අරහතිපදයොජනා දිස්සති “පරිසක්කුණෙය්‍යං ලාභමරහතීති ලද්ධබ්බ”න්ති. එත්ථ පන පරිභොත්තබ්බොති පදස්ස අත්ථිභාවෙ “ඛන්තියො ඛො මහාරාජ දහරොති න උඤ්ඤාතබ්බො න පරිභොත්තබ්බො”ති පාළි නිදස්සනං. අභිඅධිපුබ්බා භුධාතුයො සමානත්ථා. සෙසානි දුකානි නයානුසාරෙන ඤෙය්‍යානි. හමානොති භවතීති හමානො, මජ්ඣෙකෙ වකාරලොපො දට්ඨබ්බො. අත්තදං වත්තබ්බං –

“කිං සො හමානො සච්චකො”, ඉච්චත්ත පාළියං පන;
රූපං භවතිධාතුස්ස, වලොපෙනෙව දිස්සති.

අත්තායං පාළි “කිං සො හමානො සච්චකො නිගණ්ඨපුත්තො, යො හගවතො වාදං ආරොපෙස්සති”ති. විභවමානොති විභවතීති විභවමානො. එවං පරිභවමානොතිආදීසු. තත්ථ “අභිසම්භොත්තො”තිමස්ස කරොත්තො නිජ්ඣාදෙන්තො ඉච්චෙවත්ථො. “සබ්බානි අභිසම්භොත්තො, ස රාජවසනිං වසෙ”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. යස්මා පනිමානි “භවමානො”තිආදීනි විජ්ජකතපච්චත්තවචනානි, තස්මා සරමානො රොදති, ගච්ජන්තො ගණ්හති, “ගච්ජන්තො සො භාරද්වාපො, අද්දස අච්චිතං ඉසී”න්තිආදීනි විය පරිපුණ්ණත්තරක්‍රියාපදානි කත්වා රාජා

හවමානෝ සම්පත්තිමනුභවතීතිආදිනා යොජෙතබ්බානි. “සරමානෝ ගච්ඡන්තෝ”තිආදීනි හි “යානෝ ගතෝ පත්තෝ”තිආදීහි සදිසානි න භොන්ති, උත්තරත්‍රියාපදාපෙක්ඛකානි භොන්ති ත්වාපච්චයන්තපදානි වියානි.

පරිභවියමානෝති පරිභවියතෙ සොති පරිභවියමානෝ. එවං පරිභුයාමානෝතිආදීසුපි. ඉමානිපි විජ්ජකතපච්චන්තවචනානි, තස්මා “රාජපුරිසෙහි නියමානෝ වොරො එවං චින්තෙසි”තිආදීනි විය පරිපුණ්ණත්තරත්‍රියාපදානි කත්වා අඤ්ඤෙහි පරිභවියමානෝ තාණං ගවෙසති. භොගො පුග්ගලෙනානුභවියමානෝ පරික්ඛයං ගච්ඡන්තිආදිනා යොජෙතබ්බානි. එවං සබ්බත්‍ර ඊදිසෙසු විජ්ජකතවචනෙසු යොජෙතබ්බානි. අයං අනියතලිඬගානං නියතලිඬගෙසු පක්ඛිත්තානං භූත පරාභූත සම්භූතසද්දානං නිද්දෙසො. ඉච්චෙවං පුල්ලිඬගානං භූධාතුමයානං යථාරහං නිබ්බවනාදිවසෙන නිද්දෙසො විභාවිතො.

ඉදානි ඉත්ථිලිඬගනිද්දෙසො වුවචි – තත්‍ර භාවිකානි භාවෙතීති භාවිකා. යා භාවනං කරොති, සා භාවිකා. භාවනානි වඩ්ඪනා බුහනා එතිකරණං ආසෙවනා බහුලිකාරො. විභාවනානි පකාසනා සන්දස්සනා. අප්ච වා විභාවනානි අභාවනා අන්තරධාපනා. සම්භාවනානි උක්ඛංසනා ථොමනා. පරිභාවනානි වාසනා, සමන්තතො වා වඩ්ඪනා. ආකාරන්තිත්ථිලිඬගනිද්දෙසො.

භූමීති සත්තායමානා භවතීති භූමි, අප්ච වා භවන්ති ජායන්ති වඩ්ඪන්ති චෙත්ථ ථාවරා ච ජඬගමා වානි භූමි. භූමි වුවචි පථවි. “පඨමාය භූමියා පත්තියා”තිආදීසු පන ලොකුත්තරමග්ගො භූමිති වුවචි. යා පනන්ධබාලමභාජනෙන විඤ්ඤාතා පථවි, තස්සිමානි අභිධානානි –

“පථවි මෙදනි භූමි, භූරි භූ පුථුචි මහි;
ජමා වසුමති උබ්බි, අවති කු වසුන්ධරා;
ජගති බිති වසුධා, ධරණි ගො ධරා”ඉති.

අත්‍ර භූ කු ගොසද්දා පථවිපදන්ථෙ චත්තන්තිති කුත්‍ර දිට්ඨපුබ්බානි චෙ?

විද්වා භූපාල කුමුද-ගොරක්ඛාදිපදෙසු චෙ;
භූ කු ගොඉති පථවි, වුවචිතිති විභාවයෙ.

භූතීති භවනං භූති. විභූතීති විනාසො, විසෙසතො භවනං වා, අප්ච වා විසෙසතො භවන්ති සත්තා එතායානි විභූති, සම්පත්තියෙව, “රඤ්ඤො විභූති. පිහනියා විභූතියො”ති ව ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. ඉකාරන්තිත්ථිලිඬගනිද්දෙසො.

භූරිති පථවි. සා හි භවන්ති එත්ථානි භූරිති වුවචි, භවති වා පඤ්ඤායති වඩ්ඪති වානි භූරි, අප්ච වා භූතාභූතා තන්තිස්සිතා සත්තා රමන්ති එත්ථානි භූරි. පථවිතිස්සිතා හි සත්තා පථවියංයෙව රමන්ති, තස්මා සා ඉමිනාපි අත්ථෙත භූරිති වුවචි. භූරිසද්දස්ස පථවිච්චනෙ “භූරිපඤ්ඤො”ති අත්ථසාධකං වචනං. අපිච භූරි වියානි භූරි, පඤ්ඤා, භූරිති පථවිසමාය විත්ථතාය පඤ්ඤාය නාමං, “යොගා චෙ ජායති භූරි, අයොගා භූරිසඬ්ඛයො”ති එත්ථ අට්ඨකථාවචනං ඉමස්සත්ථස්ස සාධකං. අප්ච වා භූතෙ අත්ථෙ රමතිති භූරි, පඤ්ඤායෙනං නාමං, “භූරි මෙධා පරිණායිකා”ති එත්ථ අට්ඨකථාවචනං ඉමස්සත්ථස්ස සාධකං. අප්ච වා පඤ්ඤායෙව රාගාදයො ධම්මෙ අභිභවතිති භූරි, රාගාදිඅරයො අභිභවතිතිපි භූරි. තථා හි පටිසම්භිදාමග්ගෙ ආයස්මතා සාරිපුත්තෙන වුත්තං “රාගං අභිභූයතිති භූරි, පඤ්ඤා. දොසං මොහං...පෙ.... රාගො අරි, තං අරිං මද්දතීති භූරි, පඤ්ඤා. දොසො. මොහො...පෙ.... සබ්බෙ භවගාමිතො කම්මා අරි, තං අරිං මද්දතීති භූරි, පඤ්ඤා”. එත්ථ පන “ගොත්‍රභූ”ති පදමිච “අරිභූ”ති චත්තබ්බෙපි භූසද්දං පුබ්බන්තිපාතං කත්වා සන්ධිවසෙන භූරිති පදමුච්චාරිතන්ති දට්ඨබ්බං. අපිච ඊදිසෙසු නාමිකපදෙසු විනාපි උපසග්ගෙන අභිභවනාදිඅත්ථා ලබ්භන්තියෙව, නාබ්‍යානිකපදෙසුති දට්ඨබ්බං. ඉදං පන පඤ්ඤාය පරියායවචනං –

පඤ්ඤා පජානනා චින්තා, විචයො උපලක්ඛණා;
පච්චයො ච පණ්ඩිච්චං, ධම්මච්චයමෙව ව.

සල්ලක්ඛණා ච කොසල්ලං, භූරි පච්චුපලක්ඛණා;
නෙපුඤ්ඤඤ්චෙව චෙහබ්‍යා, මෙධා වූපපරික්ඛකා.

සම්පජ්ඤඤඤ්ච පරිණායිකා චෙව විපස්සනා;
පඤ්ඤාන්ද්‍රියං පඤ්ඤාබලං, අමොහො සම්මාදිට්ඨි ව;
පතොදො වාහිධම්මස්මා, ඉමානි ගතිනානි මෙ.

ඤාණං පඤ්ඤාණමුම්මඬගො, සත්ථො සොතො ච දිට්ඨි ව;
මන්තා බොධො බුද්ධි බුද්ධං, පටිභානඤ්ච බොධිති.

ධම්මො විජ්ජා ගති මොනං, නෙපක්කං ගො මති මුති;
විමංසා යොනි ධොනා ව, පණ්ඩා පණ්ඩිව්වයම්පි ව;
වෙදො පණ්ඩිතියඤ්චෙව, විකිච්ඡා මිරියාපි ව.

“සොනො බොධි”ති යං චුත්තං, ඤාණනාමද්වයං ඉදං;
බුද්ධපච්චෙකසම්බුද්ධ-සාවකානම්පි රුහති.

“අභිසම්බොධි සම්බොධි”, ඉති නාමද්වයං පන;
පච්චෙකබුද්ධසබ්බඤ්ඤ-බුද්ධානංයෙව රුහති.

අභිසම්බොධිසම්බොධා, පරමොපපදා පන;
ඤාණපණ්ණත්ති සබ්බඤ්ඤ-සම්බුද්ධස්සෙව රුහති.

සම්මාසම්බොධිසම්බොධා, අනුත්තරපදාදිකා;
බුද්ධා වා ඤාණපණ්ණත්ති, සබ්බඤ්ඤස්සෙව රුහති.

“සබ්බඤ්ඤා”ති යං චුත්තං, ඤාණං සබ්බඤ්ඤනොව තං;
යුජ්ජතෙ අවසෙසා තු, ඤාණපඤ්ඤත්ති සබ්බගා.

ඤාණභාවම්හි සන්තෙපි, ධම්මවක්ඛාදිකං පන;
පයොජනන්තරාභාවා, නාත්‍ර සන්දස්සිතං මයාති.

භූතීති භූතස්ස හරියා. යථා හි පෙනස්ස හරියා “පෙනී”ති වුවිච්ඡි, එවමෙව භූතස්ස හරියා “භූතී”ති වුවිච්ඡි. හොතීති යාය සද්ධිං කථෙත්තෙන සා ඉත්ථි “හොතී” ඉති චත්තබ්බො, තස්මා ඉමිනා පදෙන ඉත්ථි වොහරියතීති ව ද්වියබ්බං. යථා හි පුරිසෙන සද්ධිං කථෙත්තෙන පුරිසො “හවං” ඉති වොහරියති, එවමෙව ඉත්ථියා සද්ධිං කථෙත්තෙන ඉත්ථි “හොතී”ඉති වොහරියති. “කුතො නු හවං භාරද්වාපො, ඉමෙ ආනෙසි දාරකෙ”ති, “අහං හොතිං උපට්ඨස්සං, මා හොති කුපිතා අහු”ති චෙත්ථ නිදස්සනං. අථ වා ඉධෙකච්චො සත්තො ඉත්ථිලිඛිගවසෙන ලද්ධනාමො, සො “හොතී”ඉති චත්තබ්බො, තස්මා ඉමිනා පදෙන ඉත්ථිපි ඉත්ථිලිඛිගෙන ලද්ධනාමා අනිත්ථිපි වොහරියතීති ව ද්වියබ්බං. තථා හි දෙවපුත්තොපි “දෙවතා”ති ඉත්ථිලිඛිගවසෙන වොහරිතබ්බත්තා දෙවතාසද්දමපෙක්ඛිත්වා “හොතී”ඉති වොහරිතො, පගෙව දෙවධිතා. තථා හි “හොතී වරහි ජානාති, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතා”ති එත්ථ පන දෙවතාසද්දමපෙක්ඛිත්වා “හොතී”ඉති ඉත්ථි ලිඛිගවොහාරො කතො. අත්‍රායං සුත්තපදත්ථො “යදි සො කුහකො ධනත්ථිකො තාපසො න ජානාති, හොතී දෙවතා පන ජානාති කි”න්ති. අපිව –

“අත්ථකාමොසි මෙ යක්ඛ, හිතකාමාසි දෙවතෙ;
කරොමි තෙ තං වචනං, ත්වංසි ආචරියො මමා”ති –

මට්ඨකුණ්ඩලිචත්ථස්මිං පුල්ලිඛිගයක්ඛසද්දමපෙක්ඛිත්වා “අත්ථකාමො”ති පුල්ලිඛිගවසෙන ඉත්ථිලිඛිගඤ්ච දෙවතාසද්දමපෙක්ඛිත්වා “හිතකාමා”ති ඉත්ථිලිඛිගවසෙන පුරිසභූතො මට්ඨකුණ්ඩලි වොහරිතො. අඤ්ඤත්‍රාපි දෙවතාසද්දමපෙක්ඛිත්වා දෙවපුත්තො ඉත්ථිලිඛිගවසෙන වොහරිතො –

“න ත්වං ඛාලෙ විජානාසි, යථා අරහතං වචො”ති;
“අත්ථකාමාසි මෙ අම්ම, හිතකාමාසි දෙවතෙ”ති.

එත්ථ පන “එහි ඛාලෙ ඛමාපෙහි, කුසරාජං මහබ්බල”න්ති එත්ථ ව ඉත්ථියෙව ඉත්ථිලිඛිගවසෙන වොහරිතා, තස්මා කත්ථවි ඉත්ථිපුරිසපදත්ථසම්බානං අත්ථං අනපෙක්ඛිත්වා ලිඛිගමත්තමෙවාපෙක්ඛිත්වා හොතී දෙවතා, හොතී සිලා, හොතී ජම්බු, හොතීං දෙවතන්තිආදීහි සද්ධිං පච්චත්තවචනාදීනි යොජෙතබ්බාති. කත්ථවි පන ලිඛිගඤ්ච අත්ථඤ්ච අපෙක්ඛිත්වා “හොතී ඉත්ථි, හොතීං දෙව”න්තිආදිනා යොජෙතබ්බාති. විභාවිතීති විභාවෙතීති විභාවිතී. එවං පරිභාවිතීතිආදීසුපි. ඊකාරන්තිත්ථිලිඛිගනිද්දෙසො.

භූති සත්තායමානා භවතීති භූ. අථ වා භවන්ති ජායන්ති වඩ්ඪන්ති චෙත්ථ සත්තසම්බාරාති භූ. භූ වුවිච්ඡි පථවි. අභූති වඩ්ඪිවරහිතා කථා, න භූතපුබ්බාති වා අභූ, අභූතපුබ්බා කථා. න භූතාති වා අභූ, අභූතා කථා. “අභූ මෙ කථං නු භණ්ඨි, පාපකං වත භාසස්මි”ති ඉදමෙනෙසමත්ථානං සාධකං වචනං. උඤ්ඤාත්තිත්ථිලිඛිගනිද්දෙසො. නියතිත්ථිලිඛිගනිද්දෙසොයං.

අනියතලිඛිගානං පන නියතිත්ථිලිඛිගෙසු පක්ඛිත්තානං භූතපරාභූතසම්භූතසද්දාදීනං නිද්දෙසො නයානුසාරෙන සුවිඤ්ඤෙයොගාව. ඉච්චෙවං ඉත්ථිලිඛිගානං භූධාතුමයානං යථාරහං නිබ්බවනාදිවසෙන නිද්දෙසො විභාවිතො.

ඉදානි නපුංසකලිඛිගනිද්දෙසො වුවවති - තනු භූතන්ති වතුබ්බිධං පට්ඨිධාතුආදිකං මහාභූතරූපං. තඤ්ඤි අඤ්ඤෙසං නිස්සයභාවෙන භවතීති භූතං, භවති වා තස්මිං තදධීනවුත්තිතාය උපාදාරූපන්ති භූතං. අප්ථං වා භූතන්ති සත්තො භූතනාමකො වා. භූතන්ති හි නපුංසකවසෙන සකලො සත්තො එවංනාමකො ව යක්ඛාදිකො වුවවති. “කාලො සසති භූතානි, සබ්බානෙව සහත්තනා. යානිධ භූතානි සමාගතානි, උප්ඤ්ඤාපෙත්වාන භූතානි, තම්භා යානා අපක්කම්”ති එවමාදිසු නපුංසකප්පයොගො වෙදිතබ්බො. ගාතාබන්ධසුබන්ධං ලිඛිගවිපල්ලාසොති වෙ? තන්ත, “යක්ඛාදීනි මහාභූතානි යං ගණ්හන්ති, නෙව තෙසං තස්ස අන්තො, න බහි යානං උපලබ්භති”ති වුණ්ණියපදරචනායම්පි භූතසද්දස්ස නපුංසකලිඛිගත්තදස්සනතොති අවගන්තබ්බං. මහාභූතන්ති වුත්තප්පකාරං වතුබ්බිධං මහාභූතරූපං. තස්ස මහන්තපාතුභාවාදීහි කාරණෙහි මහාභූතතා වෙදිතබ්බා. කපං? මහන්තං භූතන්ති මහාභූතං, මායාකාරසඬ්ඛානෙන මහාභූතෙන සමන්තිපි මහාභූතං, යක්ඛාදීහි මහාභූතෙහි සමන්තිපි මහාභූතං, මහන්තෙහි සාසච්ඡාදනාදිපච්චයෙහි භූතං පවත්තන්තිපි මහාභූතං, මහාවිකාරභූතන්තිපි මහාභූතං. එවං මහන්තපාතුභාවාදීහි කාරණෙහි මහාභූතතා වෙදිතබ්බා. අනුදං සුට්ඨපලක්ඛිතබ්බං -

පුන්තපුංසකලිඛිගො ව, භූතසද්දො පවත්තති;
පණ්ණාත්තියං ගුණෙ වෙව, ගුණෙයෙවිත්ථිලිඛිගකො.

භූත සම්භූතසද්දාදි-නායෙ පණ්ණාත්තිවාචකා;
යොජෙතබ්බා තිලිඛිගෙ තෙ, ඉති ඤෙ යාං විසෙසතො.

“භූතො තිට්ඨති, භූතානි, තිට්ඨන්ති, සමණො අයං;
ඉදානි භූතො, විත්තානි, භූතානි විමලානි තු.

වඤ්ඤා භූතා වුටු එසා”, ඉච්චුදාහරණානිමෙ;
වුත්තානි සුට්ඨ ලක්ඛෙයා, සාසනත්ථගවෙසකො.

භවිත්තන්ති වඩ්ඪිතට්ඨානං. තඤ්ඤි භවන්ති වඩ්ඪන්ති එත්ථානි භවිත්තන්ති වුවවති, “ජනිත්තං මෙ භවිත්තං මෙ, ඉති පඬිකෙ අවස්සයි”න්ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං.

“භවිත්තං” ඉති “භාවිත්ත”-න්ති ව පායො ද්විධා මයා;
රස්සත්තදීඝභාවෙන, දිට්ඨො භග්ගවජාතකෙ.

භූතන්ති භවනං භූතං වද්ධි. “අභමෙව දුස්සියා භූතභතා, රඤ්ඤො මහාපතාපස්සා”ති, “භූතභව්වං කතං මයා”ති ව ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං.

භවනන්ති භවනක්ඛියා. අප්ථං වා භවන්ති වඩ්ඪන්ති එත්ථ සත්තා පුත්තධිතාහි නානාසම්පත්තිහි වාති භවනං වුවවති ගෙහො, “පෙත්තිකං භවනං මමා”ති ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. “ගෙහො සරඤ්ච ආවාසො, භවනඤ්ච නිකෙතන”න්ති ඉදං පරියායවචනං. පරාභවනන්ති අවද්ධිමාපප්පනං. සම්භවනන්ති සුට්ඨ භවනං. විභවනන්ති උච්ඡෙදො විනාසො වා. පාතුභවනන්ති පාකටතා සරූපලාභො ඉච්චෙවත්ථො. ආවිභවනන්ති පච්චක්ඛභාවො. තිරොභවනන්ති පට්ඨජන්තභාවො. විනාභවනන්ති විනාභාවො. සොත්ථිභවනන්ති සුවත්ථිතා. පරිභවනන්ති පිළනා හිළනා වා. අභිභවනන්ති විධමනං. අධිභවනන්ති අප්ප්ඤ්ඤාත්ථරණං. අනුභවනන්ති පරිභුඤ්ජනං. සමනුභවනන්ති සුට්ඨ පරිභුඤ්ජනං. පච්චනුභවනන්ති අධිපතිභාවෙනපි සුට්ඨ පරිභුඤ්ජනං. නිග්ගහිතන්තනපුංසකලිඛිගනිද්දෙසො.

අත්ථවිභාවිති අත්ථස්ස විභාවනසීලං විත්තං වා ඤාණං වා කුලං වා අත්ථවිභාවි. එවං ධම්මවිභාවි. ඉකාරන්තනපුංසකලිඛිගනිද්දෙසො.

ගොත්‍රභූති පඤ්ඤත්තාරම්මණං මහග්ගතාරම්මණං වා ගොත්‍රභූතිත්තං. තඤ්ඤි කාමාවචරගොත්තමහිභවති, මහග්ගතගොත්තඤ්ච භාවෙති නිබ්බන්තෙතීති “ගොත්‍රභූ”ති වුවවති. අපිව ගොත්‍රභූති නිබ්බානාරම්මණං මග්ගවිටියං පවත්තං ගොත්‍රභුඤ්ඤාණං වා සඬ්ඛාරාරම්මණං වා ඵලසමාපත්තිවිටියං පවත්තං ගොත්‍රභුඤ්ඤාණං. තෙසු හි පඨමං පුට්ඨප්පනගොත්තමහිභවති, අරියගොත්තඤ්ච භාවෙති, ගොත්තාහිධානා ව නිබ්බානතො ආරම්මණකරණවසෙන භවතීති “ගොත්‍රභූ”ති වුවවති, දුතියං පන සඬ්ඛාරාරම්මණම්පි සමානං ආසෙවනපච්චයභාවෙන සසම්පයුත්තානි ඵලවිත්තානි ගොත්තාහිධානෙ නිබ්බානම්හි භාවෙතීති “ගොත්‍රභූ”ති වුවවති. ඉදං පාළිවචත්ථානං -

“ගොත්‍රභූ”ඉති රස්සත්ත-වසෙන කථිතං පදං;
නපුංසකන්ති විඤ්ඤෙයාං, ඤාණවිත්තාදිපෙක්ඛකං.

“ගොත්‍රභූ”ඉති දීඝත්ත-වසෙන කථිතං පන;
පුල්ලිඛිගමිති විඤ්ඤෙයාං, පුග්ගලාදිකපෙක්ඛකං.

දීඝභාවෙන චුත්තං තු, නපුංසකන්ති නො වදෙ;
බිත්ථුවන්ති'තරෙ හෙදා, තයො ඉති හි භාසිතා.

ඊකාරන්තා ව උදන්තා, රස්සන්තං යන්ති සාසනෙ;
නපුංසකන්තං පත්වාන, සහභු සීඝයායිති.

චිත්තෙන සහ භවතිති චිත්තසහභු, චිත්තෙන සහ න භවතිති නචිත්තසහභු, රූපං.
උකාරන්තනපුංසකලිඛිගනිද්දෙසො. නියතනපුංසකලිඛිගනිද්දෙසොයං.

අනියතලිඛිගානං නියතනපුංසකලිඛිගෙසු පක්ඛිත්තානං භුතපරාභුතසද්දාදීනං නිද්දෙසො නයානුසාරෙන
සුවිඤ්ඤෙයොව. ඉච්චෙවං නපුංසකලිඛිගානං භුදාතුමයානං යථාරහං නිබ්බවනාදිවසෙන නිද්දෙසො විභාවිතො.
ඉච්චෙවං සබ්බථාපි ලිඛිගත්තයනිද්දෙසො සමත්තො.

උල්ලිඛිගනෙන විවිධෙන නයෙන චුත්තං,
භුදාතුසද්දමයලිඛිගතිකං යදෙන;
ආලිඛිගියං පියතරඤ්ච සුතං සුලිඛිගං,
පොසො කරෙ මනසි ලිඛිගවිදුත්තමීච්ඡං.

ඉති නවඛිගෙ සාර්ථකථෙ පිටකත්තයෙ ඛ්‍යප්පට්ඨතිසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

භුදාතුමයානං තිවිධලිඛිගිකානං නාමිකරූපානං විභාගො

චතුත්ථො පරිච්ඡේදො.

5. ඔකාරන්තපුල්ලිඬගනාමිකපදමාලා

භූ ධාතුතො පවත්තානං, නාමිකානමිතො පරං;
නාමමාලං පකාසිස්සං, නාමමාලන්තරමිපි ව.

විජ්ජකිණ්ණකථා එත්ථ, එවං චුත්තෙ න භෙස්සති;
පභෙදො නාමමාලානං, පරිපුණ්ණොව භෙහිති.

පුබ්බාවරියසීභානං, තස්මා ඉධ මතං සුතං;
පුරෙවරං කරිත්වාන, වක්ඛාමි සවිනිව්ජයං.

පුරිසො, පුරිසා. පුරිසං, පුරිසෙ. පුරිසෙන, පුරිසෙහි, පුරිසෙහි. පුරිසස්ස, පුරිසානං. පුරිසා, පුරිසස්මා, පුරිසමිභා,
පුරිසෙහි, පුරිසෙහි. පුරිසස්ස, පුරිසානං. පුරිසෙ, පුරිසස්මිං, පුරිසමිහි, පුරිසෙසු. හො පුරිස, භවන්තො පුරිසා.

අයමායස්මතා මහාකච්චානෙන පහින්තපට්ඨසමිහිදෙන කතස්මා නිරුත්තිපිටකතො උද්ධරිතො පුරිසඉච්චෙනස්ස
පකතිරුපස්ස නාමිකපදමාලානායො. තත්‍ර පුරිසච්චනඵකච්චනපුට්ඨවනෙසු පච්චත්තච්චනාදීනි භවන්ති. තං යථා?
පුරිසො තිට්ඨති, පුරිසා තිට්ඨන්ති. තත්‍ර පුරිසොති පුරිසච්චනෙ ඵකච්චනෙ පච්චත්තච්චනං භවති, පුරිසාති පුරිසච්චනෙ
පුට්ඨවනෙ පච්චත්තච්චනං භවති.

පුරිසං පස්සති, පුරිසෙ පස්සති. තත්‍ර පුරිසන්ති පුරිසච්චනෙ ඵකච්චනෙ උපයොගච්චනං භවති, පුරිසෙති
පුරිසච්චනෙ පුට්ඨවනෙ උපයොගච්චනං භවති.

පුරිසෙන කතං, පුරිසෙහි කතං, පුරිසෙහි කතං. තත්‍ර පුරිසෙනාති පුරිසච්චනෙ ඵකච්චනෙ කරුණච්චනං භවති,
පුරිසෙහි, පුරිසෙහිති පුරිසච්චනෙ පුට්ඨවනෙ කරුණච්චනං භවති.

පුරිසස්ස දියතෙ, පුරිසානං දියතෙ. තත්‍ර පුරිසස්සාති පුරිසච්චනෙ ඵකච්චනෙ සම්පදානච්චනං භවති, පුරිසානන්ති
පුරිසච්චනෙ පුට්ඨවනෙ සම්පදානච්චනං භවති.

පුරිසා නිස්සං, පුරිසස්මා නිස්සං, පුරිසමිභා නිස්සං, පුරිසෙහි නිස්සං, පුරිසෙහි නිස්සං. තත්‍ර පුරිසාති
පුරිසච්චනෙ ඵකච්චනෙ නිස්සක්කච්චනං භවති. පුරිසස්මාති...පෙ.... පුරිසමිභාති පුරිසච්චනෙ ඵකච්චනෙ
නිස්සක්කච්චනං භවති, පුරිසෙහි, පුරිසෙහිති පුරිසච්චනෙ පුට්ඨවනෙ නිස්සක්කච්චනං භවති.

පුරිසස්ස පරිග්ගහො, පුරිසානං පරිග්ගහො. තත්‍ර පුරිසස්සාති පුරිසච්චනෙ ඵකච්චනෙ සාම්ච්චනං භවති,
පුරිසානන්ති පුරිසච්චනෙ පුට්ඨවනෙ සාම්ච්චනං භවති.

පුරිසෙ පතිට්ඨිතං, පුරිසස්මිං පතිට්ඨිතං, පුරිසමිහි පතිට්ඨිතං, පුරිසෙසු පතිට්ඨිතං. තත්‍ර පුරිසෙති පුරිසච්චනෙ
ඵකච්චනෙ භුම්මච්චනං භවති, පුරිසස්මින්ති...පෙ.... පුරිසමිහිති...පෙ.... පුරිසෙසුති පුරිසච්චනෙ පුට්ඨවනෙ
භුම්මච්චනං භවති.

හො පුරිස තිට්ඨ, භවන්තො පුරිසා තිට්ඨථ. තත්‍ර හො පුරිසඉති පුරිසච්චනෙ ඵකච්චනෙ ආලපනං භවති, භවන්තො
පුරිසාඉති පුරිසච්චනෙ පුට්ඨවනෙ ආලපනං භවතිති ඉමිනා නායෙන සබ්බත්ථ නායො විත්ථාරෙතබ්බො.

යමකමහාපෙරෙන කතාය පන චූළනිරුත්තියං “හො පුරිස”ඉති රස්සවසෙන ආලපනෙකච්චනං වත්වා “හො
පුරිසා”ඉති දීඝවසෙන ආලපනබ්‍රව්චනං චුත්තං. කිඤ්චාපි තාදියො නායො නිරුත්තිපිටකෙ නත්ථි, තථාපි
බහුනාමාලපනවිසයෙ “හො යක්ඛා”ඉතිආදීනං ආලපනබ්‍රව්චනානං ඡාතකට්ඨකථාදිසු දීස්සනතො පසත්ථතරොව
හොති විඤ්ඤානං පමාණඤ්ච, තස්මා ඉමිනා යමකමහාපෙරමතෙනපි “පුරිසො පුරිසා පුරිස”න්තිආදීනි වත්වා
ආමන්තෙන “හො පුරිස, හො පුරිසා, භවන්තො පුරිසා”ති නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බො.

තත්ථ පුරිසොති පඨමාය ඵකච්චනං. පුරිසාති බ්‍රව්චනං. පුරිසන්ති දුතියාය ඵකච්චනං. පුරිසෙති බ්‍රව්චනං.
පුරිසෙනාති තතියාය ඵකච්චනං. පුරිසෙහි, පුරිසෙහිති ද්වෙ බ්‍රව්චනානි. පුරිසස්සාති චතුත්ථියා ඵකච්චනං. පුරිසානන්ති
බ්‍රව්චනං. පුරිසා, පුරිසස්මා, පුරිසමිභාති තිණි පඤ්චමියා ඵකච්චනානි. පුරිසෙහි, පුරිසෙහිති ද්වෙ බ්‍රව්චනානි.
පුරිසස්සාති ඡට්ඨියා ඵකච්චනං. පුරිසානන්ති බ්‍රව්චනං. පුරිසෙ, පුරිසස්මිං, පුරිසමිහිති තිණි සත්තමියා ඵකච්චනානි.
පුරිසෙසුති බ්‍රව්චනං. හො පුරිසාති අට්ඨමියා ඵකච්චනං. හො පුරිසා, භවන්තො පුරිසාති ද්වෙ බ්‍රව්චනානි.

කිසිදු වාදයකට “පුරිසා” නි ඉදං පටිපාටියකට අවධානය, “පුරිසෙ” නි ඉදං දුතියාසන්නමිතං, “පුරිසෙහි, පුරිසෙහි” නි තනියාපසන්ධිතං, “පුරිසාන” නි චතුර්විජ්ජිතං එකසද්ධං, තථාපි අත්ථවසෙන අසඬකරහාවො වෙදිතබ්බො. කථං? “පුරිසො තිට්ඨති, පුරිසා තිට්ඨන්ති. පුරිසං පස්සති, පුරිසෙ පස්සති” නිආදිනා.

තත්ථ ව භොති ආමන්තනත්ථෙ නිපාතො. සො න කෙවලං එකවචනං යෙව භොති, අථ බො ඛණ්ඩවචනමිති භොතිති “භො පුරිසා” ඉති ඛණ්ඩවචනප්පයොගොපි ගතිතො. “භවන්තො” නිදං පන ඛණ්ඩවචනමෙව භොතිති “පුරිසා” නි පුන චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. ඉති යමකමහාපෙරෙන “භො පුරිස” ඉති රස්සවසෙන ආලපනෙකවචනං වත්වා “භො පුරිසා” ඉති දීඝවසෙන ආලපනෙකවචනං චුත්තං. තථා හි පාළියං අට්ඨකථාසු ව නිපාතභූතො භොසද්දො එකවචනඛණ්ඩවචනවසෙන ද්විධා හිජ්ජති. අත්‍රිමානි නිදස්සනපදානි – “අපි නු බො සපරිග්ගහනං තෙවිජ්ජානං බ්‍රාහ්මණානං අපරිග්ගහෙන බ්‍රහ්මිනා සද්ධිං සංසන්දති සමෙතිති, නො හිදං භො ගොතම. අවිජ්ජයං භො ආනන්ද, අබ්භූතං භො ආනන්ද, එහි භො සමණ, භො පබ්බජිත” ඉච්චාදිපාළිතො අට්ඨකථාතො ව භොසද්දස්ස එකවචනප්පයොගෙ පවත්තිනිදස්සනං, “තෙන හි භො මමපි සුඤ්ඤාං. යථා මයමෙව අරහම තං භවන්තං ගොතමං දස්සනාය උපසඬකමිතුං, නාහං භො සමණස්ස ගොතමස්ස සුභාසිතං සුභාසිතො නාබ්භනුමොදාමි, පස්සථ භො ඉමං කුලපුත්තං. භො යක්ඛා අහං ඉමං කුමිභාකං භාජෙත්වා දදෙය්‍යං. අපරිසුද්ධො පනමිති, භො ධුත්තා කුමිභාකං ක්‍රියා මය්‍හං න රුච්චති. සො තෙ පුරිසෙ ආහ භො කුමිභෙ මං මාරොන්තා රක්ඛො දස්සෙත්වා ව මාරොථා” නි ඉච්චාදි පන පාළිතො අට්ඨකථාතො ව භොසද්දස්ස ඛණ්ඩවචනප්පයොගෙ පවත්තිනිදස්සනං. කච්චායනප්පකරණෙ පන “භො පුරිස, භො පුරිසා” නි පද්දවයං ආලපනෙකවචනවසෙන චුත්තං. තං යථා ආගමෙති න විරුජ්ඣති, තථා ගහෙතබ්බං.

කෙච් පන අදුරට්ඨස්සාලපනෙ “භො පුරිස” ඉති රස්සවසෙන ආලපනෙකවචනං ඉච්ඡන්ති, දුරට්ඨස්සාලපනෙ පන “භො පුරිසා” ඉති දීඝවසෙන ආලපනෙකවචනං ඉච්ඡන්ති. අදුරට්ඨානං දුරට්ඨානස්ථ පුරිසානං ඉත්ථිතස්ථ ආලපනෙ න කිසිදු වදන්ති. තථා අදුරට්ඨාය දුරට්ඨාය ව ඉත්ථියා ආලපනෙ තෙ පුච්ඡිතබ්බො “අදුරට්ඨානං දුරට්ඨානස්ථ පුරිසානමාලපනෙ කථං වත්තබ්බ” නිති. අද්ධා තෙ එවං පුට්ඨා උත්තරි කිසිදු වත්තුං න සක්ඛිස්සන්ති. එවමිති තෙ වෙ වදෙය්‍යං “භවන්තො පුරිසාති ඉමිනා ව අදුරට්ඨානං දුරට්ඨානස්ථ පුරිසානමාලපනං භවති” නි. තදා තෙ වත්තබ්බො “යදි භවන්තො පුරිසා” නි ඉමිනා අද්වේජකොත වචනෙන අදුරට්ඨානං දුරට්ඨානස්ථ පුරිසානමාලපනං භවති, එවං සන්තෙ “භො පුරිස” ඉති රස්සපදෙනපි දුරට්ඨස්ස ව පුරිසස්සාලපනං වත්තබ්බං, එවං අවත්වා කිමත්ථං අදුරට්ඨස්සාලපනෙ “භො පුරිස” ඉති රස්සවසෙන ආලපනෙකවචනං ඉච්ඡථ, කිමත්ථස්ථ දුරට්ඨස්සාලපනෙ “භො පුරිසා” ඉති දීඝවසෙන ආලපනෙකවචනං ඉච්ඡථ.

නනු “තග්ග භගවා බොජ්ඣංඝරා, තග්ග සුගත බොජ්ඣංඝරා” නිආදියු ආලපනපදභූතං “භගවා” ඉති දීඝපදං සමීපෙ ධීතකාලෙපි දුරෙ ධීතකාලෙපි බුද්ධස්සාලපනපදං භවිතුමරහතෙව, තථා ආලපනපදභූතං “සුගත” ඉති රස්සපදමිති. යස්මා පනෙතෙසු “භගවා” නි ආලපනපදස්ස න කත්ථවිපි රස්සත්තං දිස්සති, “සුගතා” නි ආලපනපදස්ස ව න කත්ථවිපි දිස්සත්තං දිස්සති, තස්මා දීඝරස්සමත්තාහෙදං අවිත්තෙත්වා “පුරිස” ඉති රස්සවසෙන චුත්තපදං පකතිස්සරවසෙන සමීපෙ ධීතස්ස පුරිසස්ස ආමන්තනකාලෙ අදුරට්ඨස්සාලපනපදං භවති, ආයතස්සරවසෙන දුරෙ ධීතපුරිසස්ස ආමන්තනකාලෙ දුරට්ඨස්සාලපනපදං භවතිති ගහෙතබ්බං. තථා “භවන්තො පුරිසා, භො යක්ඛා, භො ධුත්තා” නිආදීනි දීඝවසෙන චුත්තානි ආලපනඛණ්ඩවචනපදානිපි පකතිස්සරවසෙන සමීපෙ ධීතපුරිසානං ආමන්තනකාලෙ අදුරට්ඨානමාලපනපදානි භවන්ති, ආයතස්සරවසෙන දුරෙ ධීතපුරිසාදීනං ආමන්තනකාලෙ දුරට්ඨානමාලපනපදානි භවන්තිති ගහෙතබ්බානි. තථා හි බ්‍රාහ්මණා කත්ථවි කත්ථවි රස්සට්ඨානෙපි දීඝට්ඨානෙපි ආයතෙන සරෙන මජ්ඣිමායතෙන සරෙන අවිචායතෙන ව සරෙන වෙදං පටන්ති ලිඛිතුමසක්කුණෙය්‍යාන ගීතස්සරෙන විය. ඉති සබ්බකල්පරෙසුපි ආයතෙන සරෙනුච්චාරණං ලබ්භතෙව ලිඛිතුමසක්කුණෙය්‍යං, තස්මා අසමීපථමනොත්තරිත්වා “භො පුරිස” ඉති වචනෙන දුරට්ඨස්ස ව අදුරට්ඨස්ස ව පුරිසස්සාලපනං භවති, “භො පුරිසා, භවන්තො පුරිසා” නි ඉමෙහි වචනෙහිපි දුරට්ඨානස්ථ අදුරට්ඨානස්ථ පුරිසානමාලපනං භවතිති දට්ඨබ්බං. ඉති දුරට්ඨස්ස අදුරට්ඨානස්ථ ආයතෙන සරෙන ආමන්තනමෙව පමාණං, න දීඝරස්සමත්තාවිසෙසො, තස්මා “භො සත්ථ, භො රාජ, භො ගච්ඡ, භො මුනි, භො දණ්ඩ, භො හික්ඛු, භො සයම්භු, භොති කඤ්ඤෙ, භොති පත්ති, භොති ඉත්ථි, භොති යාගු, භොති වට්ඨ, භො කුල, භො අට්ඨි, භො වක්ඛු” ඉච්චෙවමාදීහි පදෙහි අදුරට්ඨස්සාලපනස්ථ දුරට්ඨස්සාලපනස්ථ භවති. “භවන්තො සත්ථා, සත්ථාරො, භොතියො කඤ්ඤො, කඤ්ඤායො” නි එවමාදීහිපි පදෙහි අදුරට්ඨානස්ථාලපනං භවතිති දට්ඨබ්බං.

ඉදං පනෙත්ථ සන්තිට්ඨානං –

තස්ස තං වචනං සුත්වා, රක්ඛො පුත්තං අදස්සය්‍යං;
පුත්තො ව පිතරං දිස්වා, දුරතොවජ්ඣභාසථ.

ආගච්ඡු දොචාරිකා බග්ගන්ධා,
කාසාවියා හන්තු මමං ජනිත්ථ;
අක්ඛාහි මෙ පුච්ඡිතො එතමත්ථං,
අපරාධො කො න්ථිධ මමජ්ජ අත්ථි.

එවං සද්ධම්මරාජෙන, වොහාරකුසලෙන වෙ;
සුදෙසිතෙ සොමනස්ස-ජාතකෙ සබ්බදස්සිනා.

දුරට්ඨානෙපි රස්සත්තං, “ජනිතද්”ඉති දිස්සති;
න කත්ථවිපි දීඝත්තං, ඉති නීති මයා මතා.

ඉදම්පෙත්ථ චත්තබ්බං “කුතො නු භො ඉදමායාතං ‘දුරට්ඨස්සාලපනං අදුරට්ඨස්සාලපනම්’ති”? සද්දසත්ථතො. සද්දසත්ථං නාම න සබ්බසො බුද්ධච්චනස්සොපකාරකං, එකදෙසෙන පන භොති.

ඉමස්මීං පකරණෙ “බහුවචන”න්ති වා “පුච්චවචන”න්ති වා “අනෙකච්චන”න්ති වා අත්ථතො එකං, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං, තස්මා සබ්බත්ථ “බහුවචන”න්ති වා “පුච්චවචන”න්ති වා “අනෙකච්චන”න්ති වා වොහාරො කාතබ්බො, පුච්චවචනං අනෙකච්චනන්ති ව ඉදං සාසනෙ නිරුත්තඤ්ඤානං වොහාරො, ඉතරං සද්දසත්ථවිදුතං.

කස්මා පන ඉමස්මීං පකරණෙ ද්විවචනං න චුත්තන්ති? යස්මා බුද්ධච්චනෙ ද්විවචනං නාම නත්ථී, තස්මා න චුත්තන්ති. නනු බුද්ධච්චනෙ චචනත්තයං අත්ථී, තථා හි “ආයස්මා”ති ඉදං එකච්චනං, “ආයස්මන්තා”ති ඉදං ද්විවචනං, “ආයස්මන්තො”ති ඉදං බහුවචනන්ති? තත්ත, යදි “ආයස්මන්තා”ති ඉදං චචනං ද්විවචනං භවෙය්‍යා, “පුරිසො පුරිසා”තිආදීසු කතරං ද්විවචනන්ති වදෙය්‍යාථ, තස්මා බුද්ධච්චනෙ ද්විවචනං නාම නත්ථී. තෙනෙව හි සී යො අං යො නා හීතිආදිනා එකච්චනබහුවචනානෙව දස්සිතානිති.

නනු ව භො “සුඤ්ඤානං මෙ ආයස්මන්තා, අජ්ජ උපොසථො පන්තරසො. යදායස්මන්තානං පත්තකල්ලං, මයං අඤ්ඤාමඤ්ඤං පාරිසුද්ධිඋපොසථං කරෙය්‍යාමා”ති පාළියං ද්වෙ සන්ධාය “ආයස්මන්තා”ති චුත්තං, “උද්දිට්ඨා බො ආයස්මන්තො චත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා”තිආදීසු පන පාළියු බහවො සන්ධාය “ආයස්මන්තො”ති චුත්තං, න ව සක්කා චත්තුං “යථා තථා චුත්ත”න්ති, පරිවාසාදිආරොවනෙපි අට්ඨකථාවරියෙහි විඤ්ඤාතසුගතාධිප්පායෙහි “ද්විත්තං ආරොචෙන්තෙන ‘ආයස්මන්තා ධාරෙන්තු’ති, තිණ්ණං ආරොචෙන්තෙන ‘ආයස්මන්තො ධාරෙන්තු’ති චත්තබ්බං”න්ති චුත්තත්තාති? සච්චං චුත්තං, තං පන විනයවොහාරවසෙන චුත්තන්ති. නනු විනයො බුද්ධච්චනං, කස්මා “බුද්ධච්චනෙ ද්විවචනං නාම නත්ථී”ති වදාති? සච්චං විනයො බුද්ධච්චනං, තථාපි විනයකම්මවසෙන චුත්තත්තා උපලක්ඛණමත්තං, න සබ්බසාධාරණබහුවචනපරියාපන්තං. යදි හි “ආයස්මන්තා”ති ඉදං ද්විවචනං සීයා, තප්පයොගානිපි ක්‍රියාපදානි ද්විවචනානෙව සීයුං, තථාරූපානිපි ක්‍රියාපදානි න සන්ති. න හි අක්ඛරසමයකොවිදො ක්‍කානලාහිපි දිබ්බවක්ඛුනා වස්සසතම්පි වස්සසහස්සම්පි සමචෙක්ඛන්තො බුද්ධච්චනෙ එකම්පි ක්‍රියාපදං ද්විවචනන්ති පස්සෙය්‍යා, එවං ක්‍රියාපදෙසු ද්විවචනස්සාභාවා නාමිකපදෙසු ද්විවචනං නත්ථී. නාමිකපදෙසු තදභාවාපි ක්‍රියාපදෙසු තදභාවො වෙදිතබ්බො. සක්කටභාසායං ද්විසුපි ද්විවචනානි සන්ති, මාගධභාසායං පන නත්ථී.

අපිව “පුච්චවචන”න්ති නිරුත්තිවොහාරොපි “බුද්ධච්චනෙ ද්විවචනං නත්ථී”ති එතමත්ථං දීපෙති. තඤ්ඤි සක්කටභාසායං චුත්තා ද්විවචනතො බහුවචනතො ව විසුංභුතං වචනං, තත්ථ වා චුත්තෙහි අත්ථෙහි විසුංභුතස්ස අත්ථස්ස වචනං “පුච්චවචන”න්ති චුච්චති. කථම්දං සක්කටභාසායං චුත්තා ද්විවචනතො බහුවචනතො ව විසුංභුතං වචනන්ති වෙ? යස්මා සක්කටභාසායං “පුච්චවචන”න්ති වොහාරො නත්ථී, තස්මා ඉදං තෙහි සක්කටභාසායං චුත්තෙහි ද්විවචනබහුවචනෙහි විසුංභුතඅත්ථස්ස වචනන්ති චුච්චති. කථඤ්ඤ පන සක්කටභාසායං චුත්තෙහි විසුංභුතස්ස අත්ථස්ස වචනන්ති පුච්චවචනන්ති වෙ? යස්මා සක්කටභාසායං ද්වෙ උපාදාය ද්විවචනං චුත්තං, න තිචතුපඤ්චාදිකෙ බහවො උපාදාය, බහවො පන උපාදාය බහුවචනං චුත්තං, න ද්වෙ උපාදාය, අයං සක්කටභාසාය විසෙසො. මාගධභාසායං පන ද්විතිචතුපඤ්චාදිකෙ බහවො උපාදාය පුච්චවචනං චුත්තං, තස්මා සක්කටභාසායං චුත්තෙහි අත්ථෙහි විසුංභුතස්ස අත්ථස්ස වචනන්ති පුච්චවචනන්ති චුච්චති. අයං මාගධභාසාය විසෙසො. තස්මානු පුච්චභුතස්ස, පුච්චනො වා අත්ථස්ස වචනං “පුච්චවචන”න්ති අත්ථො සමධිගන්තබ්බො.

ඉදානි “පුරිසො, පුරිසා, පුරිස”න්ති නිරුත්තිපිටකතො උද්ධරිතනයං නිස්සාය පකතිරූපභුතස්ස භුතසද්දස්ස නාමිකපදමාලා චුච්චතෙ –

භුතො, භුතා. භුතං, භුතෙ. භුතෙන, භුතෙහි, භුතෙහි. භුතස්ස, භුතානං. භුතා, භුතස්මා, භුතම්භා, භුතෙහි, භුතෙහි. භුතස්ස, භුතානං. භුතෙ, භුතස්මීං, භුතම්භි, භුතෙසු. භො භුත, භවන්තො භුතා.

අථ වා “භො භුතා”ඉති බහුවචනං විඤ්ඤෙය්‍යාං. යථා පනෙත්ථ භුතඉච්චෙතස්ස පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලා පුරිසනෙයෙන යොජිතා, එවං භාවකාදීනඤ්ච අඤ්ඤෙසඤ්ච තංසදිසානං නාමිකපදමාලා පුරිසනෙයෙන යොජෙතබ්බො. එත්ථඤ්ඤානි තංසදිසානි නාම “බුද්ධො”තිආදීනං පදානං බුද්ධඉච්චාදීනි පකතිරූපානි.

බුද්ධො ධම්මො සඬ්ඝො මග්ගො,
බන්ධො කායො කාමො කප්පො;
මාසො පක්ඛො යක්ඛො භක්ඛො,
නාගො මෙසො භොගො යාගො.

රාගො දොසො මොහො මානො,
මක්කො ඵම්මො කොධො ලොභො;
භාසො චෙරො දාහො තෙජො,
ඡන්දො කාසො සාසො රොගො.

අස්සො සස්සො ඉස්සො සිස්සො,
සිහො ඛාග්ගො රුක්ඛො සෙලො;
ඉන්දො සක්කො දෙවො ගාමො,
චන්දො සුරො ඔසො දීපො.

පස්සො යඤ්ඤො වාගො වාදො,
හත්ථො පත්තො සොසො ගෙධො;
සොමො යොධො ගච්ඡො අච්ඡො,
ගෙහො මාලො අට්ටො සාලො.

නරො නගො මීගො සසො,
සුඤ්ඤා ඛකො අජො දීපො;
භයො ගජො ඛරො සරො,
දුමො තලො පටො ධජො.

උරගො පටගො විහගො භුජගො,
ඛරහො සරහො පසදො ගච්ඡො;
මහිසො වසහො අසුරො ගරුලො,
තරුඤ්ඤා වරුඤ්ඤා ඛලිසො පලිසො.

සාලො ධවො ව ඛදිරො,
ගොධුමො සට්ඨිකො යවො;
කළායො ව කුලත්ථො ව,
තිලො මුග්ගො ව තණ්ඩුලො.

ඛත්තියො බ්‍රාහ්මඤ්ඤා චෙස්සො,
සුද්දො ධුත්තො ව පුක්කුසො;
චණ්ඩාලො පතිකො පට්ඨො,
මනුස්සො රජිකො රථො.

පබ්බජිතො ගහට්ඨො ව,
ගොඤ්ඤා ඔට්ඨො ව ගදුහො;
මාතුගාමො ව ඔරොධො,
ඉච්චාදිති විභාවයො.

කෙවෙත්ථ වදෙය්‍යං “නනු හො ‘ඔරොධා ව කුමාරා වා’ති පායස්ස දස්සනතො ඔරොධසද්දො ඉත්ථිලිඛිගො”ති?
තත්ත, තත්ථ හි “ඔරොධා”ති ඉදං ඔකාරන්තපුල්ලිඛිගමෙව, නා’කාරන්තිත්ථිලිඛිගං, තුම්හෙ පන
“ආකාරන්තිත්ථිලිඛිග”න්ති මඤ්ඤමානා එවං වදං, න පනිදං ආකාරන්තිත්ථිලිඛිගං, අථ ඛො “මාතුගාමා”තිපදං විය
ඛනුවනවසෙන චුත්තමාකාරන්තපදන්ති. නනු ව හො සම්මොභවිතොදනියාදිසු ඔරොධසද්දස්ස ඉත්ථිලිඛිගතා
පාකටා, කථන්ති චෙ? “රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා ථෙරස්ස කුද්ධා පයිමමෙව මනං පලොභෙන්වා ‘ඉතො තෙ
සත්තදිවසමත්ථකෙ උපට්ඨාකො රාජා මරිස්සති’ති සුපිනෙ ආරොචෙසි. ථෙරො තං කථං සුත්වා රාජොරොධානං
ආචික්ඛි. තා එකප්පහාරෙනෙව මහාවිරථං විරචිංසු”ති. එත්ථ හි “රාජොරොධාන”න්ති වත්ථා “තා”ති චුත්තත්තාව
ඔරොධසද්දස්ස ඉත්ථිලිඛිගතා පාකටාති? තත්ත, අත්ථස්ස දුග්ගහණතො. දුග්ගහිතො හි එත්ථ තුම්හෙහි අත්ථො, එත්ථ
පන ඔරොධසද්දෙන ඉත්ථිපදත්ථස්ස කථනතො ඉත්ථිපදත්ථං සන්ධාය “තා”ති චුත්තත්තා “තා ඉත්ථියො”ති
අයමෙවත්ථො. තුම්හෙ පන අමාතාපිතරසංවද්ධන්තා ආවරියකුලෙ ව අනිවුට්ඨන්තා එතං සුබ්බමත්ථමජානන්තා යං වා
තං වා මුඛාරුළ්භං වදං.

භුඤ්ජන්තත්ථං කථන්තත්ථං, මුඛං හොතිති නො වදෙ;
යං වා තං වා මුඛාරුළ්භං, වචනං පණ්ඩිතො නරොති.

න මයංහො යං වා තං වා මුඛාරුළ්භං වදාම, අට්ඨකථාවරියානඤ්ඤෙව වචනං ගහෙන්වා වදාම, අට්ඨකථායෙව
අම්භාකං පටිසරණං, න මයං තුම්භාකං සද්දහාමාති. අම්භාකං සද්දහං වා මා වා, මා තුම්හෙ

“අට්ඨකථාවරියානඤ්ඤෙව වචනං ගහෙත්වා වදාමා”ති අට්ඨකථාවරියෙ අබ්භාවික්ඛං. න හි අට්ඨකථාවරියෙහි “ඔරොධසද්දො ඉත්ථිලිඬිගො”ති චූත්තට්ඨානමත්ථි, තස්මාපි අට්ඨකථාවරියෙ අබ්භාවික්ඛං, න යුත්තං බුද්ධාදීනං ගරුනමබ්භාවික්ඛනං මහතො අනත්ථස්ස ලාභාය සංවත්තනතො. චූත්තඤ්ඤෙතං භගවතා “අත්තනා දුග්ගහිතෙන අම්භෙ වෙව අබ්භාවික්ඛති, බහුඤ්ඤං අපුඤ්ඤං පසවති, තතො අත්තනාඤ්ඤං ඛණ්ඨි”ති.

එවං අබ්භාවික්ඛනස්ස අයුත්තතං සාවජ්ජනඤ්ඤං දස්සෙත්වා පුනඨි තෙ ඉදං වත්තබ්බා – ඡාතකට්ඨකථායම්භි තුම්භෙහි ආභට්ඨදාහරණසදිසං උදාහරණමත්ථි, තං සුණාම. කොසියඡාතකට්ඨකථායඤ්ඤි “සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං සාවත්ථියං මාතුගාමං ආරබ්භ කටෙසි. සා කිරෙකස්ස සද්ධස්ස පසන්තස්ස උපාසකබ්බාග්ගණස්ස බ්‍රාහ්මණී දුස්සිලා පාපධම්මා”ති පාඨො දිස්සති. එත්ථ හි “මාතුගාමං ආරබ්භ කටෙසි”ති වත්ථා “සා”ති චූත්තත්තා තුම්භාකං මතෙන මාතුගාමසද්දො ඉත්ථිලිඬිගොයෙව සියා, න පුල්ලිඬිගො, කිම්ඨං අට්ඨකථාවචනම්භි න පස්සම, තදෙව පන අට්ඨකථාවචනං පස්සම, කිං සා එව අට්ඨකථා තුම්භාකං පටිසරණං, න තදඤ්ඤාති.

යදි තාසද්දං අපෙක්ඛිත්වා ඔරොධසද්දස්ස ඉත්ථිලිඬිගත්තම්භිඡම, එත්ථාපි සාසද්දමපෙක්ඛිත්වා මාතුගාමසද්දස්ස ඉත්ථිලිඬිගත්තම්භිඡමාති. එවං චූත්තා තෙ නිරුත්තරා අප්පට්භානා මඬිකුභුතා පත්තක්ඛන්ධා අධොමුඛා පජ්ඣායෙය්‍යුං. එත්ථාපි මාතුගාමසද්දෙන ඉත්ථිපදත්ථස්ස කටනතො ඉත්ථිපදත්ථං සන්ධාය “සා”ති චූත්තත්තා “සා ඉත්ථි”ති අයමෙවත්ථො. කත්ථවි හි පධානවාචකෙන පුල්ලිඬිගෙන නපුංසකලිඬිගෙන වා සමානාධිකරණස්ස ගුණසද්දස්ස අභිධෙය්‍යලිඬිගානුවත්තිත්තාපුල්ලිඬිගවසෙන වා නපුංසකලිඬිගවසෙන වා නිද්දිසිතබ්බත්තෙපි ලිඬිගමනපෙක්ඛිත්වා ඉත්ථිපදත්ථමෙවාපෙක්ඛිත්වා ඉත්ථිලිඬිගනිද්දෙසො දිස්සති. තං යථා? “ඉධ විසාබ්බෙ මාතුගාමො සුසංවිහිතකම්මන්තා හොති සඬග්ගිතපරිජනා භත්තුමනාපං වරති, සම්භතං අනුරක්ඛති”ති ව, “කො නු බො භන්තෙ හෙතු කො පච්චයො, යෙන මිඨෙකච්චො මාතුගාමො දුබ්බණ්ණං ව හොති දුරුපා සුපාපිකා දස්සනාය, දලිද්දා ව හොති අප්පස්සකා අප්පභොගා අප්පෙසක්ඛා ව. ඉධ මල්ලිකෙ එකච්චො මාතුගාමො කොධනා හොති උපායාසබ්බලා, අප්පම්භි චූත්තා සමානා අභිසජ්ජති කුප්පති බ්‍යාපජ්ජති පතිත්ථියති කොපඤ්ඤං දොසඤ්ඤං අප්පච්චයඤ්ඤං පාතුකරොති”ති ව, “තං බො පන භික්ඛවෙ ඉත්ථීරතනං රඤ්ඤො වක්ඛවත්තිස්ස පුබ්බුට්ඨායිනී පච්ඡානිපාතිනී කිංකාරපට්ඨස්සාවිනී”ති ව ඉමෙ පයොගා.

කත්ථවි පන පධානවාචකෙන නපුංසකලිඬිගෙන සමානාධිකරණස්ස ගුණසද්දස්ස අභිධෙය්‍යලිඬිගානුවත්තිත්තා නපුංසකලිඬිගවසෙන නිද්දිසිතබ්බත්තෙපි ලිඬිගමනපෙක්ඛිත්වා පුරිසපදත්ථමෙවාපෙක්ඛිත්වා පුල්ලිඬිගනිද්දෙසො දිස්සති. තං යථා? “පඤ්ච පච්චෙකබුද්ධසතානි ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතෙ චිරනිවාසිනො අභෙසුං. තං බො පන රඤ්ඤො වක්ඛවත්තිස්ස පරිණායකරතනං ඤාතානං පචෙසෙනා අඤ්ඤාතානං නිවාරෙනා”ති. කත්ථවි පධානවාචකෙන ලිඬිගත්තයෙන සමානාධිකරණස්ස ගුණසද්දස්ස අභිධෙය්‍යලිඬිගානුරූපං නිද්දෙසො දිස්සති. තං යථා? සා ඉත්ථි “සීලවතී කල්‍යාණධම්මා. අට්ඨහි බො නකුලමානෙ ධම්මෙහි සමන්තාගතො මාතුගාමො කායස්ස හෙදා පරම්මරණං මනාපකායිකානං දෙවානං සහබ්‍යතං උපපජ්ජති. සද්ධො පුරිසපුග්ගලො, සද්ධං කුලං, චිත්තං දන්තං සුබාවහ”න්ති.

සෙය්‍යාඉති සද්දො පන යෙභුයොන ඔකාරන්තභාවෙ යත්ථා ලිඬිගත්තයානුකුලො භවති එකාකාරෙතෙව තිට්ඨනතො. කථං? සෙය්‍යො අමිත්තො මනියා උපෙතො. එසාව පූජනා සෙය්‍යො, එකාභං ජීවිතං සෙය්‍යො.

“ධම්මෙන ව අලාභො යො,
යො ව ලාභො අධම්මිකො;
අලාභො ධම්මිකො සෙය්‍යො,
යඤ්චෙ ලාභො අධම්මිකො.

යසො ව අප්පබුද්ධිනං, විඤ්ඤුනං අයසො ව යො;
අයසො ව සෙය්‍යො විඤ්ඤුනං, න යසො අප්පබුද්ධිනං.

දුම්මෙධෙහි පසංසා ව, විඤ්ඤුහි ගරභා ව යා;
ගරභාව සෙය්‍යො විඤ්ඤුහි, යඤ්චෙ බාලප්පසංසනා.

සුබඤ්ඤං කාමමයිකං, දුක්ඛඤ්ඤං පච්චෙකිකං;
පච්චෙකං දුක්ඛං සෙය්‍යො, යඤ්චෙ කාමමයං සුබං.

ජීවිතඤ්ඤං අධම්මෙන, ධම්මෙන මරණඤ්ඤං යං;
මරණං ධම්මිකං සෙය්‍යො, යඤ්චෙ ජීවෙ අධම්මික”න්ති.

එවමයං සෙය්‍යා ඉති සද්දො ඔකාරන්තභාවෙ යත්ථා ලිඬිගත්තයානුකුලො භවති. කත්ථවි පන ආකාරන්තභාවෙ යත්ථා ඉත්ථිලිඬිගානුකුලො දිස්සති “ඉත්ථිපි හි එකච්චියා, සෙය්‍යො පොස ජනාධිපා”ති. නිග්ගහිතන්තො පන හුත්ථා

නපුංසකලිඛිතානුකූලො අපසිද්ධො. එවං පකාරෙ පයොගෙ කිං තුම්හෙ න පස්සපාති. එවං චූත්තා ව තෙ නිරුත්තරාව හවිස්සන්ති.

සවෙපි තෙ එත්ථ එවං වදෙය්‍යං “තත්ථ තත්ථ සුත්තප්පදෙසෙ අට්ඨකථාදීසු ව ‘මාතුගාමො’ති වා ‘මාතුගාමො’ති වා ඔකාරන්තපුල්ලිඛිතභාවෙන මාතුගාමසද්දස්ස දස්සනතො පුල්ලිඛිතභූතං මාතුගාමසද්දං අනපෙක්ඛිත්වා ඉත්ථිපදත්ථමෙව අපෙක්ඛිත්වා “සා ඉත්ථි”ති ඉත්ථිසද්දෙන සාසද්දස්ස සම්බන්ධග්ගහණං මයං සම්පට්ඨිමා, ‘ඔරොධො’ති වා ‘ඔරොධො’ති වා ඔකාරන්තපුල්ලිඛිතභාවෙන ධීතස්ස ඔරොධසද්දස්ස අදස්සනතො පන තුම්හෙති චූත්තං පුරිමත්ථං න සම්පට්ඨිමා”ති. තදා තෙසං ඉමානි විනයපාළියං ආගතපදානි දස්සෙතබ්බානි “තෙන බො පන සමයෙන රාජා උදෙනො උය්‍යානෙ පරිවාරෙසි සද්ධිං ඔරොධෙන, අථ බො රඤ්ඤො උදෙනස්ස ඔරොධො රාජානං උදෙනං එතදවොවා”ති. එවං ඉමානි සුත්තපදානි දස්සෙත්වා සුත්තනිපාතට්ඨකථායං “රාමො නාම රාජා කුට්ඨරොගී ඔරොධෙති ව නාටකෙති ව ජිගුච්ඡමානො”ති වචනඤ්ච දස්සෙත්වා “ගච්ඡථ තුම්හෙ ගරුකුලමුපගන්ත්වා හගවතො සද්ධම්මස්ස විරට්ඨිතත්ථං සාධුකං පදබ්‍යඤ්ජනානි උග්ගණ්හවා”ති උය්‍යාපෙතබ්බා.

ඉදානි මාතුගාමසද්දාදීසු කිඤ්චි විනිවිජයං වදාම – මාතුගාමසද්දො ව ඔරොධසද්දො ව දාරසද්දො වානි ඉමෙ ඉත්ථිපදත්ථාවකාපි සමානා එකන්තෙන පුල්ලිඛිතා හවන්ති. තෙසු දාරසද්දස්ස එකස්මිං අත්ථෙ වත්තමානස්සාපි බහුවචනකත්තමෙව සද්දස්සත්ථවිදු ඉච්ඡන්ති, න එකවචනකත්තං. මයං පන දාරසද්දස්ස එකස්මිං අත්ථෙ එකවචනකත්තං, යෙභුය්‍යෙන පන බහුවචනකත්තං අනුජානාම, බව්හත්ථෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. පාළියඤ්ච දාරසද්දො යෙභුය්‍යෙන බහුවචනකො හවති, එකවචනකො අප්පො. තත්ත්මෙ පයොගා –

“දාසා ව දාසො අනුජීවිනො ව,
පුත්තා ව දාරා ව මයඤ්ච සබ්බෙ;
ධම්මඤ්චරාමප්පරලොකහෙතු,
තස්මා හි අම්හං දහරා න මියරෙ”ති ව,

“යො ඤාතිනං සබ්බං වා, දාරෙසු පටිදිස්සති;
සහසා සම්පියායෙන, තං ජඤ්ඤාවසලො ඉති”ති ව,

“සෙහි දාරෙහි’සන්තුට්ඨො, වෙසියාසු පදිස්සති;
දිස්සති පරදාරෙසු, තං පරාහවතො මුඛ”න්ති ව,

“පුත්තෙසු දාරෙසු ව යා අපෙක්ඛා”ති ව බ්‍යාසෙ, සමාසෙ පන “පුත්තදාරා දිසා පච්ඡා, පුත්තදාරෙහි මත්තනො”ති ව එවමාදයො බහුවචනප්පයොගා බහවො හවන්ති.

එකවචනප්පයොගා පන අප්පො. සෙය්‍යාදීදං? “ගරුනං දාරෙ, ධම්මං වරෙ යොපි සමුඤ්ජකං වරෙ, දාරඤ්ච පොසං දදමප්පකස්මි”න්ති ව,

“යෙ ගහට්ඨා පුඤ්ඤකරා, සීලවන්තො උපාසකා;
ධම්මෙන දාරං පොසෙත්ති, තෙ නමස්සාමි මාතලී”ති ව,

“පරදාරං න ගච්ඡෙය්‍යං, සදාරපසුතො සිය”න්ති ව,

“යො ඉච්ඡෙ පුරිසො භොතුං, ජාතිං ජාතිං පුනප්පුනං;
පරදාරං විච්ඡෙය්‍ය, ධොතපාදොව කද්දම”න්ති ව

එවමාදයො එකවචනප්පයොගා අප්පො.

සමාහාරලක්ඛණවසෙන පනෙස දාරසද්දො නපුංසකලිඛිතභාවෙනොපි කත්ථවි හවති. “ආදාය පුත්තදාරං. පුත්තදාරස්ස සඛිගහො”ඉති එවං ඉධ චූත්තප්පකාරෙන ලිඛිතඤ්ච අත්ථඤ්ච සල්ලක්ඛෙත්වා “පුරිසො පුරිසා”ති පචත්තං පුරිසසද්දනයං නිස්සාය සබ්බෙසං “භූතො භාවකො හවො”තිආදීනං භූධාතුමයානං අඤ්ඤෙසඤ්චොකාරන්තපදානං නාමිකපදමාලාසු සද්ධාසම්පන්නෙහි කුලපුත්තෙහි සද්ධම්මට්ඨිනියා කොසල්ලමුප්පාදෙතබ්බං.

කිං පන සබ්බානි ඔකාරන්තපදානි පුරිසනයෙ සබ්බප්පකාරෙන එකසදිසානෙව හුත්වා පට්ටියානීති? න පට්ටියානි. කානිච්ඡි ඔකාරන්තපදානි පුරිසනයෙ සබ්බථා පට්ටියානි ව භොන්ති, එකදෙසෙන පට්ටියානි ව, කානිච්ඡි ඔකාරන්තපදානි පුරිසනයෙ එකදෙසෙන පට්ටියානි ව භොන්ති, එකදෙසෙන න පට්ටියානි ව, කානිච්ඡි ඔකාරන්තපදානි පුරිසනයෙ සබ්බථා අප්පට්ටියානෙව. තත්ත්මානි කානිච්ඡි ඔකාරන්තපදානි පුරිසනයෙ සබ්බථා පට්ටියානි ව භොන්ති,

එකදෙසෙන පව්ටියානි ව? “සරො වයො වෙනො”තිආදීනි. සරොඉති හි අයංසද්දො උසුසද්දසරවනඅකාරාදිසරවාචකො වෙ, පුරිසනයෙ සබ්බථා පව්ටියො. රහදවාචකො වෙ, මනොගණපක්ඛිකත්තා පුරිසනයෙ එකදෙසෙන පව්ටියො. වයොඉති සද්දො පරිහානිවාචකො වෙ, පුරිසනයෙ සබ්බථා පව්ටියො. ආයුකොට්ඨාසවාචකො වෙ, මනොගණපක්ඛිකත්තා පුරිසනයෙ එකදෙසෙන පව්ටියො. වෙනො ඉති සද්දො යදි පණ්ණත්තිවාචකො, පුරිසනයෙ සබ්බථා පව්ටියො. යදි පන චිත්තවාචකො, මනොගණපක්ඛිකත්තා පුරිසනයෙ එකදෙසෙන පව්ටියො. මනොගණො ව නාම –

මනො වචො වයො තෙජො,
තපො වෙනො තමො යසො;
අයො පයො සිරො ඡන්දො,
සරො උරො රහො අහො –

ඉමෙ සොළස.

ඉදානි යථාචුත්තස්ස පාකට්ඨකරණත්ථං මනසද්දාදීනං නාමිකපදමාලං කථයාම –

මනො , මනා. මනං, මනො, මනෙ. මනසා, මනෙන, මනෙහි, මනෙහි. මනසො, මනස්ස, මනානං. මනා, මනස්මා, මනම්හා, මනෙහි, මනෙහි. මනසො, මනස්ස, මනානං. මනසි, මනෙ, මනස්මිං, මනම්හි, මනෙසු. හො මන, භවන්තො මනා.

අථ වා “හො මනා”ඉති බහුවචනම්පි ඤෙය්‍යං. එවං වචො, වචා. වචං, වචො, වචෙ. වචසාතිආදීනා නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බං. අභසද්දස්ස පන භුමිමෙකචචනට්ඨානෙන අභසි, අහෙ, අභස්මිං, අභම්හි, අහු, අහනීති යොජෙතබ්බං.

ඉදානි රූපන්තරවිසෙසදස්සනත්ථං නපුංසකලිඛිගස්ස මනසද්දස්සපි නාමිකපදමාලං වදාම, අට්ඨානෙන අයං කථිතානි න වොදෙතබ්බං.

මනං, මනානි, මනා. මනං, මනානි, මනෙ. මනෙන, මනෙහි, මනෙහි. මනස්ස, මනසො, මනානං. මනා, මනස්මා, මනම්හා, මනෙහි, මනෙහි. මනස්ස, මනසො, මනානං. මනෙ, මනස්මිං, මනම්හි, මනෙසු. හො මන, භවන්තො මනා. අථ වා “හො මනානි, හො මනා”එවම්පි බහුවචනං වෙදිතබ්බං. එවමුත්තරත්‍රාපි නයො.

එත්ථ ව පුල්ලිඛිගස්ස මනසද්දස්ස පච්චත්තකරණසම්පදානසාම්භුම්මචචනානි මනො මනසා මනසො මනසීති රූපානි යපෙත්වා යානි සෙසානි, නපුංසකලිඛිගස්ස ව මනසද්දස්ස පච්චත්තචචනානි “මනං මනානී”ති රූපානි ව, අට්ඨමොපයොගචචනානං “මනං මනානී”ති රූපද්වයඤ්ච යපෙත්වා යානි සෙසානි, තානි සබ්බානි කමතො සමසමානි.

කෙච්ඡි ඔකාරන්තො මනොඉති සද්දො නපුංසකලිඛිගොති වදන්ති, තෙ වත්තබ්බං – යදි සො නපුංසකලිඛිගො සියා, තස්සදිසෙහි වචො වයොතිආදිසද්දෙහිපි නපුංසකලිඛිගෙහෙව භවිතබ්බං, න “තෙ නපුංසකලිඛිගා”ති ගරු වදන්ති, “පුල්ලිඛිගා”ඉච්චෙව වදන්ති. යස්මා ව පාළියං “කායො අනිච්චො; මනො අනිච්චො”ති ව “කායො දුක්ඛො, මනො දුක්ඛො”ති ව “නිච්චො වා අනිච්චො වානි අනිච්චො භන්තෙ”ති ව එවමාදයො පුල්ලිඛිගප්පයොගා බහවො දිට්ඨා. තෙන ඤායති මනොසද්දො එකන්තෙන පුල්ලිඛිගොති. යදි පන නපුංසකලිඛිගොසියා, “අනිච්චො දුක්ඛො”ති එවමාදීනි තංසමානාධිකරණානි අනෙකපදසතානිපි නපුංසකලිඛිගානෙව සිද්ධං. න හි තානි නපුංසකලිඛිගානි, අථ ඛො අභිධෙයාලිඛිගානුවත්තකානි වාච්චලිඛිගානි. එවං මනොසද්දස්ස පුල්ලිඛිගතා පච්චෙනබ්බානි, සචෙ මනොසද්දො නපුංසකලිඛිගො න හොති, කථං “මනානී”ති නපුංසකරූපං දිස්සති? සච්චං “මනානී”ති නපුංසකලිඛිගමෙව, තථාපි මනොගණෙ පමුඛභාවෙන ගහිතස්සොකාරන්තස්ස මනසද්දස්ස රූපං න හොති. අථ කිඤ්චරහීති වෙ? චිත්තසද්දෙන සමානලිඛිගස්ස සමානසුත්තිත්තෙපි මනොගණෙ අපරියාපන්තස්ස නිග්ගහිතන්තස්සෙව මනසද්දස්ස රූපං. මනසද්දො හි පුන්තපුංසකවසෙන ද්විධා හිප්පති “මනො මනං”ඉති යථා “අප්පචොඅප්පච”න්ති. “මනො වෙ නප්පදුස්සති. සන්තං තස්ස මනං හොතී”ති හි පාළි. යදි ව සො මනොසද්දො නපුංසකලිඛිගො න හොති.

“ගරු චෙතියපබ්බතචත්තනියා,
පමදා පමදා පමදා විමදං;
සමණං සුනිසම්ම අකා භසිතං,
පතිතං අසුභෙසු මුනිස්ස මනො”ති

එත්ථ මනොසද්දෙන සමානාධිකරණො “පතිත”න්ති සද්දො නපුංසකලිඛිගභාවෙන කස්මා සන්නිහිතො. යස්මා ව සමානාධිකරණපදං නපුංසකලිඛිගභාවෙන සන්නිහිතං, තස්මා සද්දන්තරසන්නිධානවසෙන මනොසද්දො

නපුංසකලිඛිගොති ඤායතීති? තත්ත, සමානාධිකරණපදස්ස සබ්බත්ථ ලිඛිගවිසෙසාපොතනනො. යදි හි සමානාධිකරණපදං සබ්බත්ථ ලිඛිගවිසෙසං පොතෙය්‍ය, “වත්තාරො ඉන්ද්‍රියානී”ති එත්ථාපි “වත්තාරො”ති පදං ඉන්ද්‍රියසද්දස්ස පුල්ලිඛිගත්තං කරෙය්‍ය, න ච කාතුං සක්කොති. ඉන්ද්‍රියසද්දො හි එකත්තෙන නපුංසකලිඛිගො. යදි තුම්හෙ “පතිත”න්ති සමානාධිකරණපදං නිස්සාය මනොසද්දස්ස නපුංසකලිඛිගත්තම්චිඡ්ථ, “වත්තාරො ඉන්ද්‍රියානී”ති එත්ථාපි “වත්තාරො”ති සමානාධිකරණපදං නිස්සාය ඉන්ද්‍රියසද්දස්ස පුල්ලිඛිගත්තං ඉච්ඡාති. න මයං හො ඉන්ද්‍රියසද්දස්ස පුල්ලිඛිගත්තං ඉච්ඡාම, අථ ඛො නපුංසකලිඛිගත්තංයෙව ඉච්ඡාම, “වත්තාරො”ති පදං ලිඛිගවිපල්ලාසවසෙන ධීතත්තා “වත්තාරි”ති ගණ්හාම, තස්මා “වත්තාරි ඉන්ද්‍රියානී”ති අත්ථං ධාරෙමාති. යදි එවං “පතිතං අසුභෙසු මුනිස්ස මනො”ති එත්ථාපි “පතිත”න්ති පදං ලිඛිගවිපල්ලාසවසෙන ධීතත්ති මන්ත්වා “පතිතො”ති අත්ථං ධාරෙමාති. න ධාරෙම එත්ථ ලිඛිගවිපල්ලාසස්ස අනිච්ඡිතබ්බතො. යදි හි මනොසද්දො පුල්ලිඛිගො සියා, තංසමානාධිකරණපදං “පතිතො”ති වත්තබ්බං සියා. කිමාවරියො එවං වත්තුං න ජාති, ජානමානො එව සො “පතිතො”ති නාවොව, “පතිත”න්ති පනාවොව, තෙන ඤායති “මනොසද්දො නපුංසකලිඛිගො”ති. මා තුම්හෙ එවං වදෙථ, සමානාධිකරණපදං නාම කත්ථවි පධානලිඛිගමනුවත්තති, කත්ථවි නානුවත්තති, තස්මා න තං ලිඛිගවිසෙසපොතනෙ එකත්තතො පමාණං. “මාතුගාමො, ඔරොධො, ආවුසො විසාබ්, එහි විසාබ්, චිත්තානි අට්ඨන්ති”ති එවමාදිරුපවිසෙසොයෙව පමාණං. යදි සමානාධිකරණපදෙයෙව ලිඛිගවිසෙසො අධිගත්තබ්බො සියා, “වත්තාරො ව මහාභූතා”තිආදීසු ලිඛිගවචත්ථානං න සියා. යස්මා එවමාදීසුපි යානෙසු ලිඛිගවචත්ථානං හොතියෙව. කථං? “වත්තාරො”ති පුල්ලිඛිගං “මහාභූතා”ති නපුංසකත්ති, තස්මා “පතිතං අසුභෙසු මුනිස්ස මනො”ති එත්ථාපි “පතිත”න්ති නපුංසකලිඛිගං “මනො”ති පුල්ලිඛිගත්ති වචත්ථානං භවති. ඉදං සුත්ථා තෙ තුණ්හි භවිස්සන්ති. තතො තෙසං තුණ්හිභූතානං ඉදං වත්තබ්බං – යස්මා මනොගණෙ පචත්තානං පදානං සමානාධිකරණපදානි කත්ථවි නපුංසකවසෙන යොජෙතබ්බාති, තස්මා මනොගණෙ පමුඛස්ස මනොසද්දස්සපි සමානාධිකරණපදානි කත්ථවි නපුංසකවසෙන යොජිතාති. තථා හි පුබ්බාවරියා “සද්ධම්මතෙජවිහතං විලයං බණෙන, වෙනෙය්‍යසත්තභදයෙසු තමො’පයාති. දුක්ඛං වචො එතස්මීන්ති දුබ්බචො. අවනතං සිරො යස්ස සොයං අවංසිරො, අප්පකං රාගාදි රජො යෙසං පඤ්ඤාමයෙ අක්ඛිමිති තෙ අප්පරජක්ඛා”තිආදීනා සද්දරවනං කුබ්බිංසු, න පන තෙහි වචො සිරො රජොසද්දාදීනං නපුංසකලිඛිගත්තං විභාවෙතුං ඊදිසි සද්දරවනා කතා, අථ ඛො සිරොමනොසද්දානං මනොගණෙ පචත්තානං පුල්ලිඛිගසද්දානං කත්ථවිචි ඊදිසානිපි ලිඛිගවිපල්ලාසවසෙන ධීතාති සමානාධිකරණපදානි හොන්තිති පරෙසං ජානාපනාධිප්පායවතියා අනුකම්පාය විරචිතා. එත්ථාපි තුම්හාකං මනෙන මනොසද්දස්ස නපුංසකලිඛිගත්තෙ සති වචො සිරො ඉච්චාදයොපි නපුංසකලිඛිගත්තමාපජ්ජන්ති නපුංසකලිඛිගවසෙන සමානාධිකරණපදානං නිද්දිට්ඨත්තා. කිං පනෙතෙසම්පි නපුංසකලිඛිගත්තං ඉච්ඡාති. අද්ධා තෙ ඉදම්පි සුත්ථා නිබ්බෙදෙත්තුමසක්කොන්තා තුණ්හි භවිස්සන්ති. කිඤ්චාපි තෙ අඤ්ඤං ගහෙතබ්බකාරණං අපස්සන්තා එවං වදෙය්‍යුං “යදි හො මනො සද්දො නපුංසකලිඛිගොන හොති, කස්මා වෙය්‍යාකරණා ‘මනොසද්දො නපුංසකලිඛිගො’ති වදන්ති”ති? තෙ වත්තබ්බා – යදි තුම්හෙ වෙය්‍යාකරණමතං ගහෙත්වා මනොසද්දස්ස නපුංසකලිඛිගත්තං රොවෙථ, නනු භගවායෙව ලොකෙ අසදිසො මහාවෙය්‍යාකරණො මහාපුරිසො විසාරදො පරප්පවාදමද්දනො. භගවන්තඤ්ඤි පදකා වෙය්‍යාකරණා අම්බට්ඨමාණවපොක්ඛරසානිසොණදණ්ඩාදයො ව බ්‍රාහ්මණා සච්චකතිගණ්ඨාදයො ව පරිබ්බාජකා වාදෙන න සම්පාපුණ්ණි, අඤ්ඤදත්ථු භගවායෙව මත්තවාරණගණමජ්ඣෙ කෙසරසිහො විය අසම්භිතො තෙසං තෙසං වාදං මද්දෙසි, මහත්තෙ ව නෙ අත්ථෙ පතිට්ඨාපෙසි, එවංවිධෙන භගවතා වොහාරකුසලෙන යස්මා “කායො අනිච්චො”ති ව “කායො දුක්ඛො, මනො අනිච්චො, මනො දුක්ඛො”ති ව එවමාදීනා චුත්තා මනොසද්දස්ස පුල්ලිඛිගභාවසුචනිකා බහු පාළියො දිස්සන්ති, තස්මා මනොසද්දො පුල්ලිඛිගොයෙවාති සාරතො පච්චෙතබ්බොති. එවං චුත්තා තෙ නිරුත්තරා අප්පට්ඨානා මඬකුභූතා පත්තක්ඛන්ධා අධොමුඛා පජ්ඣායස්සන්ති.

ඉදානි සරසද්දාදීනං නාමිකපදමාලා විසෙසතො වුවවනෙ –

සරො, සරා. සරං, සරෙ. සරෙන, සරෙහි, සරෙහි. සරස්ස, සරානං. සරා, සරස්මා, සරම්භා, සරෙහි, සරෙහි. සරස්ස, සරානං. සරෙ, සරස්මිං, සරම්භි, සරෙසු. හො සර, භවන්තො සරා.

අයං පුරිසනෙය සබ්බථා පච්චිදස්ස උසුසද්දසරවනඅකාරාදිසරවාචකස්ස සරසද්දස්ස නාමිකපදමාලා.

අයං පන පුරිසනෙය එකදෙසෙන පච්චිදස්ස මනොගණපක්ඛිකස්ස රහදවාචකස්ස සරසද්දස්ස නාමිකපදමාලා –

සරො, සරා. සරං, සරො, සරෙ. සරසා, සරෙන, සරෙහි, සරෙහි. සරසො, සරස්ස, සරානං. සරා, සරස්මා, සරම්භා, සරෙහි, සරෙහි. සරසො, සරස්ස, සරානං. සරසි, සරෙ, සරස්මිං, සරම්භි, සරෙසු. හො සර, භවන්තො සරා, හො සරා ඉති වා.

වයො, වයා. වයං, වයෙ. වයෙන, වයෙහි, වයෙහිති පුරිසනෙයන ඤෙ යොයා. අයං පුරිසනෙය සබ්බථා පච්චිදස්ස පරිභානිවාචකස්ස වයසද්දස්ස නාමිකපදමාලා.

අයං පන පුරිසනෙය එකදෙසෙන පච්චිදස්ස මනොගණපක්ඛිකස්ස ආයුකොට්ඨාසවාචකස්ස වයසද්දස්ස නාමිකපදමාලා – වයො, වයා. වයං, වයො, වයෙ. වයසා, වයෙන, වයෙහි, වයෙහිති මනනෙයන ඤෙයොයා. තස්ස

වෙනො පටිස්සොසි, අරඤ්ඤෙ ලුද්දගොවරො. වෙනා හනිංසු වෙදබ්බං.

වෙනො, වෙනා. වෙනං, වෙනෙ. වෙනෙන, වෙනෙහි, වෙනෙහිති පුරිසනයෙන ඤෙයොයා. අයං පුරිසනයෙ සබ්බථා පට්ටියස්ස පණ්ණත්තිවාචකස්ස චෙනසද්දස්ස නාමිකපදමාලා.

අයං පන පුරිසනයෙ එකදෙසෙන පට්ටියස්ස චිත්තවාචකස්ස චෙනසද්දස්ස නාමිකපදමාලා – වෙනො, වෙනා. වෙනං, වෙනො, වෙනෙ. වෙනසා, වෙනෙන, වෙනෙහි, වෙනෙහිති මනනයෙන ඤෙයොයා. යසො කුලපුත්තො, යසං කුලපුත්තං, යසෙන කුලපුත්තෙනාති එකවචනවසෙන පුරිසනයෙන යොජෙතබ්බා, එකවචනපුට්ඨවචනවසෙන වා. එවං කානිචි ඔකාරන්තපදානි පුරිසනයෙ සබ්බථා පට්ටියානි ව හොන්ති, එකදෙසෙන පට්ටියානි වාති ඉමිනා නයෙන සබ්බපදානි පඤ්ඤාවක්ඛුනා උපපරික්ඛිත්වා විසෙසො වෙදිතබ්බො. අවිසෙසඤ්ඤානො හි එවමාදිවිභාගං අජානන්තා යං වා තං වා බ්‍යාඤ්ජනං රොපෙන්නා යථාධිජ්ජෙතං අත්ථං විරාධෙන්නි, තස්මා යො එත්ථ අමිහෙහි පකාසිතො විභාගො, සො සද්ධාසම්පන්නෙහි කුලපුත්තෙහි සක්කච්චමුග්ගහෙතබ්බො. කතමානි කානිචි ඔකාරන්තපදානි පුරිසනයෙ එකදෙසෙන පට්ටියානි ව එකදෙසෙන න පට්ටියානි ව? මනො වචො තෙජොසද්දාදයො වෙව අයාසද්දො ව, තත්‍ර මනසද්දාදිතං නාමිකපදමාලා හෙට්ඨා විභාවිතා.

අයාසද්දස්ස පන නාමිකපදමාලායං “අයොයා, අයායා. අයායං, අයොය”ති පුරිසනයෙන වත්වා ආලපනට්ඨානෙන “හො අයාය, හො අයොයා”ති ද්වෙව එකවචනානි, “භවන්තො අයායා, භවන්තො අයොයා”ති ද්වෙව බහුවචනානි ව වත්තබ්බානි. එත්ථ අයොයා ඉති සද්දො පච්චත්තවචනභාවෙ එකවචනං, ආලපනවචනභාවෙ එකවචනඤ්චෙව බහුවචනඤ්ච. තත්‍රිමෙ පයොගා “අයොයා කිර සාගතො අම්බතිත්ථිකෙන නාගෙන සඬගාමෙසි, පිවතු හන්තෙ අයොයා සාගතො කාපොතිකං පසන්ත”න්ති එවමාදීනි අයොයාසද්දස්ස පච්චත්තෙකවචනප්පයොගානි, “අථ බො සා ඉත්ථි තං පුරිසං එතදවොච ‘නායොයා සො හික්ඛු මං නිජ්ජාටෙසි, අපිච අභමෙව තෙන හික්ඛුනා ගච්ඡාමි, අකාරකො සො හික්ඛු, ගච්ඡ බමාපෙහි’ති” එවමාදීනි අයොයාසද්දස්ස ආලපනෙකවචනප්පයොගානි, “එථ’යොයා රාජවසතිං, නිසිදිත්වා සුඤ්ඤාප මෙ. එථ මයං අයොයා සමණෙසු සක්කාපුත්තියෙසු පබ්බජිස්සාමා”ති එවමාදීනි අයොයාසද්දස්ස ආලපනබහුවචනප්පයොගානි. භවති චත්‍ර –

අයොයා ඉති අයං සද්දො, පච්චත්තෙකවචනො භවෙ;
ආලපනෙ බහුවචනො, භවෙ එකවචනො ච –

එවං කානිචි ඔකාරන්තපදානි පුරිසනයෙ එකදෙසෙන පට්ටියානි ව හොන්ති එකදෙසෙන න පට්ටියානි ව.

කතමානි කානිචි ඔකාරන්තපදානි පුරිසනයෙ සබ්බථා අප්පට්ටියානි? ගොසද්දොයෙව. ගොසද්දස්ස හි අයං නාමිකපදමාලා –

ගො, ගාවො, ගවො. ගාචුං, ගාවං, ගවං, ගාවො, ගවො. ගාවෙන, ගවෙන, ගොහි, ගොහි. ගාවස්ස, ගවස්ස, ගවං, ගුන්තං, ගොනං. ගාවා, ගාවස්මා, ගාවම්භා, ගවා, ගවස්මා, ගවම්භා, ගොහි, ගොහි. ගාවස්ස, ගවස්ස, ගවං, ගුන්තං, ගොනං. ගාවෙ, ගාවස්මිං, ගාවම්භි, ගවෙ, ගවස්මිං, ගවම්භි, ගාවෙසු, ගවෙසු, ගොසු. හො ගො, භවන්තො ගාවො, ගවො. අයං පුරිසනයෙ සබ්බථා අප්පට්ටියස්ස ගොසද්දස්ස නාමිකපදමාලා.

නත්‍ර ව හො ගොසද්දො අත්තනා සම්භූතගොණසද්දමාලාවසෙන පුරිසනයෙ එකදෙසෙන පට්ටියො වෙව එකදෙසෙන න පට්ටියො වාති? සච්චං. ගොණසද්දො ගොසද්දවසෙන සම්භූතොපි “චත්තිච්ඡානුපුබ්බිකා සද්දපට්පත්ති”ති වචනතො ගොසද්දතො විසුං අමිහෙහි ගහෙත්වා පුරිසනයෙ පක්ඛිත්තො. තස්ස හි විසුං ගහණෙ යුත්ති දිස්සති ස්වාදිසු එකාකාරරතෙව නිට්ඨනතො, තස්මා ගොසද්දතො සම්භූතමිපි ගොණසද්දං අනපෙක්ඛිත්වා සුද්ධං ගොසද්දමෙව ගහෙත්වා පුරිසනයෙ සබ්බථා ගොසද්දස්ස අප්පට්ටියතා වුත්තා.

නත්‍ර ව හො පච්චත්තවචනභූතො ගොඉති සද්දො පුරිසොති සද්දෙන සදිසත්තා පුරිසනයෙ එකදෙසෙන පට්ටියොති? තන්ත, ගොසද්දො හි නිච්චමොකාරන්තො, න පුරිසසද්දාදයො විය පඨමං අකාරන්තභාවෙ යත්වා පච්ඡා පට්ලද්ධොකාරන්තට්ඨො. තෙනෙව හි පච්චත්තවචනට්ඨානෙපි ආලපනවචනට්ඨානෙපි ගොඉච්චෙව නිට්ඨති. යදි පච්චත්තවචනත්තං පට්චිච ගොසද්දස්ස පුරිසනයෙ එකදෙසෙන පට්ටියතා ඉච්ඡිතබ්බා, “කානිචි ඔකාරන්තපදානි”ති එවං වුත්තා ඔකාරන්තකථා කමත්ථං දිපෙයා, නිජ්ජලාව සා කථා සියා, තස්මා අමිහෙහි යථාවුත්තො නයොයෙව ආයස්මන්තෙහි මනසි කාතබ්බො. එවං ගොසද්දස්ස පුරිසනයෙ සබ්බථා අප්පට්ටියතා දට්ඨබ්බා.

කෙවෙත්ථ එවං පුච්ඡෙය්‍යං “ගොසද්දස්ස තාව ‘ගො, ගාවො, ගවො. ගාචුං, ගාවං, ගවං’ ඉච්චාදිනා නයෙන පුරිසනයෙ සබ්බථා අප්පට්ටියතා අමිහෙහි ඤාතා, ජරග්ගව පුඬගවාදිසද්දා පන කුත්‍ර නයෙ පට්ටියා”ති? තෙසං එවං බ්‍යාකාතබ්බං “ජරග්ගව පුඬගවාදිසද්දා සබ්බථාපි පුරිසනයෙ පට්ටියා”ති. තථා හි තෙසං ගොසද්දතො අයං විසෙසො, ජරන්තො ව සො ගො වාති ජරග්ගවො. එත්ථ නකාරලොපො තකාරස්ස ව ගකාරන්තං භවති සමාසපදත්තා, සමාසෙ ව

සිමිති පරෙ ගොසද්දස්සොකාරස්ස අවාදෙසො උබ්භති, තස්මා පාළියං “විසාණෙන ජරග්ගවො”ති එකවචනරූපං දිස්සති. තථා හි අස්සත්තං අනුපපදන්තා ගවොගුති බහුවචනපදංයෙව දිස්සති. ඉධ පන සොපපදන්තා සමාසපදභාවමාගමිම “ජරග්ගවො”ති එකවචනපදංයෙව දිස්සති. තථා හි ජරග්ගවොති එත්ථ ජරන්තා ව තෙ ගවො වාති එවං බහුවචනවසෙන නිබ්බවතියතා න උබ්භති ලොකසංකතවසෙන එකස්මිං අත්ථෙ නිරුල්භන්තාති. “ජරග්ගවො, ජරග්ගවා. ජරග්ගවං, ජරග්ගවෙ. ජරග්ගවෙනා”ති පූරිසනයෙන නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා. එස නයො පුඨගවො සකාපුඨගවොතිආදියුපි.

තත්‍ර පුඨගවොති ගුන්තං යුථපති නිසභසංඛාතො උසභො. යො පාළියං “මුහුත්තජාතොව යථා ගවංපති, සමෙහි පාදෙහි පුඨි වසුන්ධර”න්ති ව “ගවස්සවෙ තරමානානං, උජුං ගව්ඡති පුඨගවො”ති ව ආගතො. ඊදිසෙසු පන යානෙසු කෙවි “පුමා ව සො ගො වාති පුඨගවො”ති වචනත්ථං භණන්ති. මයං පන පධානෙ නිරුල්භො අයං සද්දොති වචනත්ථං න භණාම. න හි පුඨකොකිලොතිආදිසද්දානං කොකිලාදිනං පුමිභාවස්පකාසනමත්තෙ සමත්ථතා විය ඉමස්ස පුමිභාවස්පකාසනමත්තෙ සමත්ථතා සම්භවති, අථ ඛො පධානභාවස්පකාසනෙ ව සමත්ථතා සම්භවති. තෙන “සකාපුඨගවො”තිආදියු නිසභසංඛාතො පුඨගවො වියාති පුඨගවො, සකායානං, සකොසු වා පුඨගවො සකාපුඨගවොතිආදිනා සමාසපදන්තො ගහෙතබ්බො. අථ වා උත්තරපදන්තෙ යිතානං සිභබ්බස්සනාගාදිසද්දානං සෙට්ඨවාචකන්තා “සකාපුඨගවො”තිආදිනං “සකාසෙට්ඨො”තිආදිනා අත්ථො ගහෙතබ්බො. ඉති සබ්බොපි පූරිසනයෙ පවත්තනතො ජරග්ගව පුඨගවාදිසද්දානං ගොසද්දස්ස පදමාලතො විසදිසපදමාලතා වචත්ථපෙනබ්බා. ගොසද්දස්ස පන පූරිසනයෙ සබ්බො අස්පට්ඨතා ව වචත්ථපෙනබ්බා.

ආපසද්දෙ ආවරියානං ලිඨගවචනවසෙන මතිහෙදො විජ්ජති, තස්මා තංමතෙන තස්ස පූරිසනයෙ සබ්බො අස්පට්ඨතා භවති. “අභිගුත්තරාපෙසු”ති පාළියා අවධිකථායං “මහියා පන නදියා උත්තරෙන ආපො”ති චුත්තං, ටිකායං පන තං උල්ලිඨග්ගිවා “මහියා නදියා ආපො තස්ස ජනපදස්ස උත්තරෙන භොන්ති, තාසං අවිදුරන්තා සො ජනපදො උත්තරාපො”ති චුත්තං. එවං ආපසද්දස්ස එකන්තෙන ඉත්ථිලිඨගතා බහුවචනතා ව ආවරියෙහි ඉච්ඡතා, තෙසං මතෙ ආපොඉති ඉත්ථිලිඨගෙ පඨමාබහුවචනරූපෙ භොන්තෙ දුතියාතතියාපස්ථවමිසත්තමීනං බහුවචනරූපානි කිදිසානි සියුං. තථා හි “පුරිසෙ, පුරිසෙහි පුරිසෙහි පුරිසෙසු”ති රූපවතො පුල්ලිඨගස්ස විය ඔකාරන්තිත්ථිලිඨගස්ස එකාරඑහි කාරාදියුත්තානි රූපානි කත්ථවිපි න දිස්සන්ති. අතො තෙසං මතෙ පදමාලානායො අතිව දුක්කරො.

ආපසද්දස්ස ගරවො, සද්දසත්ථනයං පති;
බහුවචනකඤ්චිත්ථි-ලිඨගභාවස්ථ අබුචුං.

ඉච්චාපසද්දස්ස ඉත්ථිලිඨගබහුවචනන්තතා වෙයාකරණානං මතං නිස්සාය අනුමතාති වෙදිතබ්බා. අවධිසාලිතියං පන ආපො ඉති සද්දස්ස නපුංසකලිඨගෙකවචනවසෙන චුත්තො පයොගො දිට්ඨො “ඔමත්තං පන ආපො අධිමත්තපථවිගතිකං ජාත”න්ති. ජාතකපාළියං තු තස්සෙකවචනන්තතා දිට්ඨා. තථා හි “සුචිං සුගන්ධං සලිලං, ආපො තත්ථාභිසන්දනී”ති. ඉමස්මිං පදෙසෙ ආපො ඉති සද්දො එකවචනට්ඨානෙ යිතො දිට්ඨො. කෙවෙත්ථ වදෙයුං “ආපොති සඬ්ඛං ගතං සලිලං සුචිං සුගන්ධං හුන්වා තත්ථ අභිසන්දනීති සලිලංසද්දවසෙන එකවචනස්පයොගො කතො, න නාමසද්දවසෙන. ආපසද්දො හි එකන්තෙතිත්ථිලිඨගො වෙව බහුවචනන්තො ව. තථා හි ‘ආපො තත්ථාභිසන්දන්ති’ති බහුවචනවසෙන තස්පයොගො වත්තබ්බොපි ඡන්දානුරක්ඛණත්ථං වචනවිපල්ලාසවසෙන නිද්දිට්ඨො”ති. තත්ත, “ආපො තත්ථාභිසන්දරො”ති වත්තුං සක්කුණෙයාත්තා “තානි අප්ප පදිස්සරො”ති බහුවචනස්පයොගා විය. යස්මා එවං න චුත්තං, යස්මා ව පන පාළියං “ආපො ලබ්භති, තෙජො ලබ්භති, වායො ලබ්භති”ති එකවචනස්පයොගො දිස්සති, තස්මා “ආපො”ති සද්දස්ස එකවචනන්තතා පච්චක්ඛතො දිට්ඨාති.

අථාපි වෙ වදෙයුං – නනු පාළියංයෙව තස්ස බහුවචනන්තතා පච්චක්ඛතො දිට්ඨා “ආපො ව දෙවා පථවී ව, තෙජො වායො තදාගමු”න්ති? තම්පි න. එත්ථ හි “දෙවා”ති සද්දං අපෙක්ඛිත්වා “ආගමු”න්ති බහුවචනස්පයොගො කතො, න “ආපො”ති සද්දං. යදි “ආපො”ති සද්දං සන්ධාය බහුවචනස්පයොගො කතො සියා, “පථවී”ති “තෙජො”ති “වායො”ති ව සද්දම්පි සන්ධාය බහුවචනස්පයොගො කතො සියා. එවං සත්තෙ පථවී තෙජො වායොසද්දාපි බහුවචනකභාවමාපස්පයුං, න පන ආපජ්ජන්ති. න හෙතෙ බහුවචනකා, අථ ඛො එකවචනකා එව. රුල්භිවසෙන තෙ පවත්තා පකතිආපාදියු අත්ථෙසු අස්පවත්තනතො. තථා හි ආපොකසිණාදියු පරිකම්මං කත්වා නිබ්බන්තා දෙවා ආරම්මණවසෙන “ආපො”තිආදිනාමං ලභන්තිති. එවං චුත්තාපි තෙ එවං වදෙයුං “නනු ව භො ‘අභිගුත්තරාපෙසු’ති බහුවචනපාළි දිස්සති”ති? තෙ වත්තබ්බා – අසම්පට්ඨවතිණ්ණා තුම්භෙ, න හි තුම්භෙ සද්දස්පවත්තිං ජානාම, “අභිගුත්තරාපෙසු”ති බහුවචනං පන “කුරුසු අභිගෙසු අභිගානං මගධාන”න්තිආදිනි බහුවචනානි විය රුල්භිවසෙන එකස්සාපි ජනපදස්ස චුත්තං, න ආපසංඛාතං අත්ථං සන්ධාය. “අභිගුත්තරාපෙසු”ති එත්ථ හි ආපසංඛාතො අත්ථො උපසජ්ජනීභූතො, පුල්ලිඨගබහුවචනෙන පන චුත්තො ජනපදසංඛාතො අත්ථොයෙව පධානො “ආගතසමණො සඬ්ඝාරාමො”ති එත්ථ සමණසංඛාතං අත්ථං උපසජ්ජනකං කත්වා පවත්තස්ස ආගතසමණසද්දස්ස සඬ්ඝාරාමසංඛාතො අත්ථො විය, තස්මා ආපසංඛාතං අත්ථං ගහෙත්වා යො අභිගුත්තරාපො නාම ජනපදො, තස්මිං අභිගුත්තරාපෙසු ජනපදෙති අත්ථො වෙදිතබ්බො. තථා හි “අභිගුත්තරාපෙසු විහරති ආපණං නාම අධ්ගානං නිගමො”ති පාළි දිස්සති. තත්ථ උත්තරෙන මහාමහියා නදියා ආපො යෙසං තෙ උත්තරාපා, අධ්ගා ව

තෙ උත්තරාපා වානි අඬගුත්තරාපා, තෙසු අඬගුත්තරාපෙසු. එවං එකස්මිං ජනපදෙයෙව බහුවචනං න ආපසඬබාතෙ අත්ථෙ, තෙන අවිසකථායං වුත්තං “තස්මිං අඬගුත්තරාපෙසු ජනපදෙ”ති. එවං වුත්තා තෙ නිරුත්තරා භවිස්සන්ති.

තථාපි යෙ එවං වදන්ති “ආපසද්දො ඉත්ථිලිඬිගො වෙව බහුවචනකොවා”ති. තෙ පුච්ඡිතබ්බා “කිං පටිච්ච තුම්භෙ ආයස්මන්තො ‘ආපසද්දො ඉත්ථිලිඬිගො වෙව බහුවචනකො වා’ති වද්දා”ති? තෙ එවං පුට්ඨා එවං වදෙය්‍යං – “අඬගායෙව සො ජනපදො, මහියා පන නදියා උත්තරොත ආපො, තාසං අවිදුරත්තා උත්තරාපොති වුච්චති”ති ව “මහියා පන නදියා ආපො තස්ස ජනපදස්ස උත්තරොත භොන්ති, තාසං අවිදුරත්තා සො ජනපදො උත්තරාපොති වුච්චති”ති ව එවං පුබ්බාවරියෙහි අභිසඬබතො සද්දරචනාවිසෙසො දිස්සති, තස්මා ඉත්ථිලිඬිගො වෙව බහුවචනකො වා”ති වදාමාති. සච්චං දිස්සති, සො පන සද්දසත්ථෙ වෙය්‍යාකරණානං මතං ගහෙත්වා අභිසඬබතො, සද්දසත්ථස්ස ච නාම න සබ්බො බුද්ධච්චනස්සොපකාරකං, එකදෙසෙන පන භොති, තස්මා කච්චායනප්පකරණෙ ඉච්ඡිතානිච්ඡිතසඬගහවිච්ඡන්තං කාතුං “ජිනවචනසුත්තස්ස, ලිඬිගස්ස ච නිප්පජ්ජතෙ”ති ලක්ඛණානි වුත්තාති.

යදි ව ආපසද්දො ඉත්ථිලිඬිගබහුවචනකො, කථං ආපොති පදං සිජ්ඣති? ආපසද්දතො පඨමායොච්චනං කත්වා තස්සොකාරාදෙසස්ස කත්වා ආපොති පදං සිජ්ඣති “ගාවො”ති පදම්චාති. විසමම්ඨං නිදස්සනං, “ගාවො”ති පදස්සති නිව්චොකාරන්තෙන ගොසද්දෙන සම්භුතං. තථා හි යොමිති පරෙ ගොසද්දන්තස්සාවාදෙසං කත්වා තතො යොනමොකාරාදෙසං කත්වා “ගාවො”ති නිප්පජ්ජති, ආපසද්දෙ පන ද්වෙ ආදෙසා න සන්ති. බුද්ධච්චනස්ස ච ආපසද්දො අකාරන්තතාපකතිකො ජාතො, න අස්සද්දාපකතිකොති.

එවං වුත්තාපි තෙ “ඉදමෙව සච්චං, නාස්සද්ද”න්ති චෙතසි සන්තිධාය ආධානග්ගාහිදුප්පටිනිස්සග්ගිභාවෙ, “න චචනපච්චනිකසාතෙන සුච්ඡානං සුභාසිත”න්ති එවං වුත්තපච්චනිකසාතභාවෙ ව යත්වා එවං වදෙය්‍යං “යථෙව ගාවොසද්දො, තථෙව ආපොසද්දො කිං ඉත්ථිලිඬිගො න භවිස්සති බහුවචනකො වා”ති? තතො තෙසං ඉමාති සුත්තපදාති දස්සෙතබ්බාති. සෙය්‍යාට්ඨං? “ආපං ආපතො සස්සජානාති, ආපං ආපතො සස්සද්දත්වා ආපං මස්සද්දති, ආපස්මිං මස්සද්දති, ආපං මෙති මස්සද්දති, ආපං අභිනන්දති”ති එවං සුත්තපදාති දස්සෙත්වා “ආපන්ති ඉදං කතරචචන”න්ති පුච්ඡිතබ්බා. අද්ධා තෙ ආපසද්දස්ස බහුවචනන්තභාවමෙව ඉච්ඡමානා වක්ඛන්ති “දුතියාබහුවචන”න්ති. තෙ වත්තබ්බා “නනු යොච්චනං න සුයාති”ති? තෙ වදෙය්‍යං “යොච්චනං කතආමාදෙසත්තා න සුයාති”ති. යං යං භොන්තො ඉච්ඡන්ති, තං තං මුබාරුළ්භං වදන්ති.

“ආපතො”ති ඉදං පන කිං භොන්තො වදන්ති? “ආපතො”ති ඉදම්පි “බහුවචනකං තොපච්චයන්ත”න්ති වදාම තොපච්චයස්ස එකත්ථෙ ව බවහත්ථෙ ව පචන්තනතො. ඉති තුම්භෙ බහුවචනකත්තංයෙව ඉච්ඡමානා “ආපොසද්දො ව යොච්චනන්තො”ති භණ්ථ, “ආපතො”ති ඉදම්පි “බහුවචනකං තොපච්චයන්ත”න්ති භණ්ථ, “ආපස්මිං මස්සද්දති”ති එත්ථ පන “ආපස්මි”න්තිදං කතරචචනන්තං කතරාදෙසෙන සම්භුතන්ති? අද්ධා තෙ එවං පුට්ඨා නිරුත්තරා භවිස්සන්ති. තථා යෙසං එවං භොති “ආපසද්දො ඉත්ථිලිඬිගො වෙව බහුවචනකො වා”ති, තෙ පුච්ඡිතබ්බා “යං ආවරියෙහි වෙය්‍යාකරණමතං ගහෙත්වා ‘යා ආපො’ති ව ‘තාස’න්ති ව වුත්තං, තත්ථ ‘කිං තාස’න්ති වචනෙ ‘ආපාන’න්ති පදං ආනෙත්වා අත්ථො වත්තබ්බො, උදාහු ආපස්සා”ති? “ආපාන’න්ති පදමානෙත්වා අත්ථො වත්තබ්බො”ති වෙ, එවස්සද්ද සති “යා ආපා”ති වත්තබ්බං “යා කස්සද්දා තිට්ඨන්ති”ති පදම්ච. අථ “ආපා”ති පදං නාම නත්ථි, “ආපො”ති පදංයෙව බහුවචනකත්ති වෙ, එවං සති “තාස”න්ති එත්ථාපි “ආපස්සා”ති පදං ආනෙත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො. කස්මාති වෙ? යස්මා “ආපො”ති පච්චන්තකච්චනස්ස තුම්භාකං මතෙන බහුවචනන්තෙ සති “ආපස්සා”ති පදම්පි බහුවචනන්ති කත්වා තාසංසද්දෙන යොජෙත්වා වත්තුං යුත්තිතොති. එවං සති “ආපාන”න්ති පදස්ස අභාවෙනෙව භවිතබ්බං. යථා පන “පුරිසො, පුරිසා. පුරිසං, පුරිසෙ”ති ව, “ගො, ගාවො, ගවො. ගාවු”න්ති ව එකච්චනබහුවචනානි භවන්ති, එවං “ආපො, ආපා. ආපං, ආපෙ”ති එකච්චනබහුවචනෙහි භවිතබ්බං. එවස්සද්ද සති “ආපසද්දො බහුවචනකොයෙව භොති”ති න වත්තබ්බං.

යෙ එවං වදන්ති, තෙසං චචනං සදොසං දුප්පරිහරණියං මූලපරියායසුත්තෙ “ආපං මස්සද්දති ආපස්මි”න්ති එකච්චනපාළිනං දස්සනතො, විසුද්ධිමග්ගාදිසු ව “විස්සන්දනභාවෙන තං තං යානං ආපොති අප්පොතිති ආපො”තිආදිකස්ස එකච්චනවසෙන වුත්තතිබ්බචනස්ස දස්සනතො. යථා පන පාළියං ඉත්ථිලිඬිගෙපි පරියාපන්තො ගොසද්දො “තා ගාවො තතො තතො දණ්ඨෙන ආකොටෙය්‍යා”ති ව “අන්තදා බලදා වෙතා”ති ව ආදිනා බවහත්ථදීපකෙහි ඉත්ථිලිඬිගභුතෙහි සබ්බනාමිකපදෙහි ව අසබ්බනාමිකපදෙහි ව සමානාධිකරණභාවෙන වුත්තො දිස්සති, න තථා පාළියං බවහත්ථදීපකෙහි ඉත්ථිලිඬිගභුතෙහි සබ්බනාමිකපදෙහි වා අසබ්බනාමිකපදෙහි වා සමානාධිකරණභාවෙන වුත්තො ආපසද්දො දිස්සති. යදි හි ආපසද්දො ඉත්ථිලිඬිගො සියා, කස්සද්දතො ආපච්චයො විය ආපසද්දතො ආපච්චයො වා සියා, තදසද්දතො විය ව ඊපච්චයො වා සියා, උභයම්පි නත්ථි, උභයාභාවතො ඉත්ථිලිඬිගෙ වුත්තං සබ්බම්පි විධානං තත්ථ න ලබ්භති, තෙන ඤායති “ආපසද්දො අනිත්ථිලිඬිගො”ති. නනු ව භො ගොසද්දතොපි ආපච්චයො නත්ථි, තදභාවතො ඉත්ථිලිඬිගෙ වුත්තවිධානං න ලබ්භති, එවං සන්තෙ කස්මා සොයෙව ඉත්ථිලිඬිගො භොති, න පනායං ආපසද්දොති?

එත්ථ වුච්චතෙ – ගොසද්දො න නියොගා ඉත්ථිලිඬිගො, අථ බො පුල්ලිඬිගොව. ඉත්ථිලිඬිගොවෙ පන තම්භා ආපච්චයෙ අභොන්තෙපි ඊපච්චයො විකප්පෙන භොති, අස්සද්දම්පි ඉත්ථිලිඬිගෙ වුත්තවිධානං ලබ්භති. සො හි

නිව්වමොකාරන්තනාපකතියං යත්වා “ගො, ගාවි” තිආදිනා අත්තනො ඉත්ථිලිඛිගරුපානං නිබ්බන්තිකාරණභුතො, තෙන සො ඉත්ථිලිඛිගො භවති. ආපසද්දෙ පන ඊපච්චයාදි න ලබ්භති. තෙන සො ඉත්ථිලිඛිගොති න වත්තබ්බො. යථා වා ගොසද්දස්ස අවිසදාකාරවොහාරනං පටිච්ච ඉත්ථිලිඛිගොවො උපපජ්ජති, න තථා ආපසද්දස්ස. ආපසද්දස්ස හි අනාකුලරුපක්කමත්තා අවිසදාකාරවොහාරනා න දිස්සති, යාය එසො ඉත්ථිලිඛිගො සියා. එවං චුත්තා තෙ නිරුත්තරා භවිස්සන්ති.

තථා යෙසං එවං හොති “ආපසද්දො සබ්බදා ඉත්ථිලිඛිගො වෙව බහුවචනකො වා” ති, තෙ වත්තබ්බො – යථා ඉත්ථිලිඛිගභුතස්ස කඤ්ඤාසද්දස්ස පටිමං කඤ්ඤාඉති රස්සවසෙන යපිතස්ස ආපච්චයනො පරං ස්මිංවචනං සරුපතො න තිට්ඨති, යංභාවෙන ව යාභාවෙන ව තිට්ඨති “කඤ්ඤායං, කඤ්ඤායා” ති, න තථා “ඉත්ථිලිඛිග” න්ති තුම්භෙහි ගහිතස්ස ආපොසද්දස්ස පටිමං ආපඉති රස්සවසෙන යපිතස්ස පරං ස්මිංවචනං යංභාවෙන ව යාභාවෙන ව තිට්ඨති, අථ බො සරුපතොයෙව තිට්ඨති “ආපස්මිං මඤ්ඤති” ති. යදි පන ආපසද්දො ඉත්ථිලිඛිගො සියා, ස්මිංවචනං සරුපතො න තිට්ඨෙය්‍ය. යස්මා ව ස්මිංවචනං සරුපතො තිට්ඨති, තස්මා ආපසද්දො න ඉත්ථිලිඛිගො. න හි චතුරාසිතිධම්මක්ඛන්ධසහස්සසඛගහෙසු අනෙකකොට්ඨසහස්සෙසු පාළිප්පදෙසෙසු එකස්මිම්පි පාළිප්පදෙසෙ පටිමං අකාරන්තනාවෙන යපෙනබ්බානං ඉත්ථිලිඛිගසද්දානං පරතො ධීතං ස්මිංවචනං සරුපතො තිට්ඨති. එවං චුත්තා තෙ නිරුත්තරා භවිස්සන්ති.

කෙච්ච පනෙත්ථ එවං වදෙය්‍යං “ආපසද්දො නපුංසකලිඛිගො, තථා හි අට්ඨසාලිනියං ‘ඔමත්තං පන ආපො අධිමත්තපට්ඨගතිකං ජාත’ න්ති නපුංසකලිඛිගොවෙන තංසමානාධිකරණපදානි නිද්දිට්ඨානී” ති? තත්ත, මනොගණෙ පවත්තෙහි තම වච සිරසද්දාදිහි විය ආපසද්දෙනපි සමානාධිකරණපදානං කත්ථවි නපුංසකලිඛිගොවෙන නිද්දිසිතබ්බන්තා. පුබ්බාවරියානඤ්ඤි සද්දරචනාසු “සද්ධම්මතෙජවිහනං විලයං බණෙන, වෙනෙයාසත්තභදයෙසු තමො පයාති” ති එත්ථ “තමො” තිපදෙන සමානාධිකරණං “විහන” න්ති නපුංසකලිඛිගං දිස්සති, තථා “දුක්ඛං වචො එතස්මිං විපච්චනිකසාතෙ පුග්ගලෙති දුබ්බවො” ති එත්ථ “වචො” ති පදෙන සමානාධිකරණං “දුක්ඛ” න්ති නපුංසකලිඛිගං, “අවනතං සිරො යස්ස සො අවනතසිරො” ති එත්ථ “සිරො” ති පදෙන සමානාධිකරණං “අවනත” න්ති නපුංසකලිඛිගං, “අප්පං රාගාදිරජො යෙසං පඤ්ඤාමයෙ අක්ඛිම්භි තෙ අප්පරජක්ඛා” ති එත්ථ “රජො” ති පදෙන සමානාධිකරණං “අප්ප” න්ති නපුංසකලිඛිගං දිස්සති. න තෙ ආචරියා තෙහි සමානාධිකරණපදෙහි තමවචසිරසද්දාදිනං නපුංසකලිඛිගත්තවිඤ්ඤාපනත්ථං තථාවිධං සද්දරචනං කුබ්බිංසු, අථ බො “සොභනං මනො තස්සාති සුමනො” ති එත්ථ විය මනොගණෙ පවත්තපුල්ලිඛිගානං පයොගෙ නපුංසකලිඛිගොවෙනපි සමානාධිකරණපදානි කත්ථවි හොන්තිති දස්සනත්ථං කුබ්බිංසු. යථා ව “විහන” න්තිආදිකා සද්දරචනා තමවචසිරසද්දාදිනං නපුංසකලිඛිගත්තවිඤ්ඤාපනත්ථං න කතා, තථා “ඔමත්ත” න්ති ව “අධිමත්තපට්ඨගතිකං ජාත” න්ති ව සද්දරචනාපි ආපසද්දස්ස නපුංසකලිඛිගත්තවිඤ්ඤාපනත්ථං න කතා. යස්මා පන මනොගණෙ පවත්තෙහි මනසද්දාදිහි එකදෙසෙන සමානගතිකත්තා ආපසද්දෙනපි නපුංසකලිඛිගස්ස සමානාධිකරණතා යුජ්ජති, තස්මා අට්ඨසාලිනියං “ඔමත්තං පන ආපො අධිමත්තපට්ඨගතිකං ජාත” න්ති නපුංසකලිඛිගස්ස ආපසද්දෙන සමානාධිකරණතා කතා. තථාපි ආපසද්දො මනසද්දාදිහි එකදෙසෙන සමානගතිකො සමාසපදත්තෙ මජ්ඣිමනිකායෙ “ආපොකසිණං, ආපොගත” න්තිආදිප්පයොගස්ස දස්සනතො, තස්මා “ඔමත්ත” න්තිආදිවචනං ආපසද්දස්ස නපුංසකලිඛිගත්තවිඤ්ඤාපනත්ථං චුත්තන්ති න ගහෙතබ්බං, ලිඛිගවිපරියයවසෙන පන කත්ථවි එවම්පි සද්දගති හොන්ති ඤාපනත්ථං චුත්තන්ති ගහෙතබ්බං. “ඔමත්තො” ති ව “අධිමත්තපට්ඨගතිකො ජාතො” ති ව ලිඛිගං පරිචන්තෙතබ්බං. යදි හි ආපසද්දො නපුංසකලිඛිගො සියා, සනිකාරානි’ස්ස පච්චත්තොපයොගරුපානි බුද්ධච්චනාදිසු විජ්ජෙය්‍යං, න තාදිසානි සන්ති. කිඤ්චි හියොයා – ඔකාරන්තං නාම නපුංසකලිඛිගං කත්ථවිපි නත්ථි, නිග්ගහිතන්තඉකාරන්ත උකාරන්තවසෙන හි තිට්ඨානියෙව නපුංසකලිඛිගානි. තෙන ආපසද්දස්ස නපුංසකලිඛිගතා නුපපජ්ජන්ති. එවං චුත්තා තෙ නිරුත්තරා භවිස්සන්ති. ඉච්චොකාරන්තවසෙන ගහිතස්ස ආපසද්දස්ස ඉත්ථිලිඛිගතා ව නපුංසකලිඛිගතා ව එකන්තතො නත්ථි, නිග්ගහිතන්තවසෙන පන ගහිතස්ස කත්ථවි නපුංසකලිඛිගතා සියා “හත්තෙ නාගසෙන සමුද්දො සමුද්දොති චුච්චති, කෙන කාරණෙන ආපං උදකං සමුද්දොති චුච්චති” ති පයොගදස්සනතො. එත්ථ පනෙකෙ වදෙය්‍යං “යදි හො ඔකාරන්තවසෙන ගහිතස්ස ආපසද්දස්ස ඉත්ථිනපුංසකලිඛිගවසෙන ද්විලිඛිගතා නත්ථි, ඔකාරන්තො ආපසද්දො කතරලිඛිගො” ති? පුල්ලිඛිගොති මයං වදාමානි.

යදි ව හො ආපසද්දො පුල්ලිඛිගො. යථා ආපසද්දස්ස පුල්ලිඛිගතා පඤ්ඤායෙය්‍ය, නිජ්ඣානක්ඛමතා ව භවෙය්‍ය, තථා සුත්තං ආභරාති. “ආභරස්සාමිසුත්තං, න නො සුත්තාභරණෙ භාරො අත්ථි” ති එවඤ්ච පන වත්වා තෙසං ඉමානි සුත්තපදානි දස්සෙතබ්බානි. සෙය්‍යාට්ඨං? “ආපො උපලබ්භති? ආමන්තා. ආපස්ස කත්තා කාරොතා උපලබ්භති? න හෙවං වත්තබ්බො. අතීතො ආපො අත්ථි? ආමන්තා. තෙන ආපෙන ආපකරණියං කරොති? න හෙවං වත්තබ්බො. ආපං මඤ්ඤති ආපස්මිං මඤ්ඤති” ති ඉමානි සුත්තපදානි.

එත්ථ ව “උපලබ්භති” තිආදිනා ආපසද්දස්ස එකච්චනතා සිද්ධා, තාය සිද්ධාය බහුවචනතාපි සිද්ධායෙව. එකච්චනතායෙව හි සද්දසත්ථෙ පටිසිද්ධා, න බහුවචනතා, තෙන “ආපෙනා” ති ඉමිනා පන ආපසද්දස්ස ඉත්ථිලිඛිගාවචිගමො සිද්ධො ඉත්ථිලිඛිගෙ එනාදෙසාභාවතො. “ආපස්ස, ආපස්මි” න්ති ඉමිනාපි ඉත්ථිලිඛිගාවචිගමොයෙව ඉත්ථිලිඛිගෙ සරුපතො නා ස්මා ස්මිං වචනානමභාවා. “අතීතො” ති ඉමිනා

ඉන්ට්ලිඩ්ගනපුංසකලිඩ්ගභාවවිගමො ඔකාරන්තනපුංසකලිඩ්ගස්ස අභාවතො, ඔකාරන්තස්ස ගුණනාමභූතස්ස ඉන්ට්ලිඩ්ගස්ස ච අභාවතො.

අපිව බුද්ධවචනාදීසු “චිත්තානි, රූපානි” තිආදීනි විය සනිකාරානං රූපානං අදස්සනතො ඔකාරන්තභාවෙන ගතිතස්ස නපුංසකලිඩ්ගභාවවිගමො අතීව පාකටො. අපරම්පෙත්ථ චත්තබ්බං – “අතීතො ආපො අත්ථීති? ආමන්තා” ති එත්ථ “අතීතො” ති ඉමිනා ආපසද්දස්ස විසදාකාරවොභාරතාසුවකෙන ඔකාරන්තපදෙන තස්ස අවිසදාකාරවොභාරතාය ච උභයමුත්තාකාරවොභාරතාය ච අභාවො සිද්ධො. තස්ස ච අවිසදාකාරවොභාරතාය අභාවෙ සිද්ධෙ ඉන්ට්ලිඩ්ගභාවො දුරතරො. උභයමුත්තාකාරවොභාරතාය ච අභාවෙ සිද්ධෙ නපුංසකලිඩ්ගභාවොපි දුරතරොයෙව. ඉති න කත්ථවිපි ඔකාරන්තභාවෙන ගතීතො ආපසද්දො ඉන්ට්ලිඩ්ගො වා නපුංසකලිඩ්ගො වා භවති. මිලින්දපඤ්ඤෙහ පන නිග්ගහිතන්තවසෙන ආගතො නපුංසකලිඩ්ගොති වෙදිතබ්බො, න චෙත්ථ චත්තබ්බං “අතීතො” ති “තෙනා” ති ච ඉමානි ලිඩ්ගවිපල්ලාසවසෙන චුත්තානීති වාවචලිඩ්ගානමනුචත්තාපකස්ස අභිධෙයාලිඩ්ගභූතස්ස ආපසද්දස්ස “කඤ්ඤාය චිත්තානි” තිආදීනං විය ඉන්ට්ලිඩ්ගපුංසකලිඩ්ගරූපානං අභාවතො. අපිව වොභාරකුසලා තථාගතා තථාගතසාවකා ච, තෙහියෙව උත්තමපුරිසෙහි වොභාරකුසලෙහි “අතීතො ආපො” තිආදීනා චුත්තත්තාපි “අතීතො” ති “තෙනා” ති ච ඉමානි ලිඩ්ගවිපල්ලාසවසෙන චුත්තානීති න චිත්තෙනබ්බානි, තස්මා තංසමානාධිකරණො ඔකාරන්තභාවෙන ගතීතො ආපසද්දො එකච්චනන්තො පුල්ලිඩ්ගො වෙව යථාපයොගං එකච්චනබහුවචනකො වාති වෙදිතබ්බො “ආපො, ආපා. ආපං, ආපෙ” තිආදීනා යොජෙතබ්බත්තා. එවං චුත්තානි සුත්තපදානි සවිතිච්ඡයානි සුත්වා අද්ධා තෙ ආපසද්දස්ස ඉන්ට්ලිඩ්ගබහුවචනතාවාදිනො නිරුත්තරා භවිස්සන්ති.

එත්ථ කොච්ච දෙයා – පාළියං පුල්ලිඩ්ගනගො එකච්චනගො ච කිං අට්ඨකථාට්ඨකාවරියෙහි න දිට්ඨො, යෙ ආපසද්දස්ස ඉන්ට්ලිඩ්ගබහුවචනත්තං චණ්ණෙසුන්ති? නො න දිට්ඨො, දිට්ඨොයෙව සො නගො තෙහි. යස්මා පන තෙ න කෙවලං සාට්ඨකටෙ තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙයෙව විසාරදා, අථ බො සකලෙපි සද්දසත්ථෙ විසාරදා, තස්මා සද්දසත්ථෙ අත්තනො පණ්ඩිතො පකාසෙතුං, “සද්දසත්ථෙ ච ඊදිසො නගො චුත්තො” ති විඤ්ඤාපෙතුඤ්ඤව සද්දසත්ථනං ගභෙත්වා ආපසද්දස්ස ඉන්ට්ලිඩ්ගබහුවචනකත්තං චණ්ණෙසුන්ති නත්ථී තෙසං දොසො. තථා හි මූලපරියායසුත්තත්තට්ඨකථායං තෙහියෙව චුත්තං ආපසද්දස්ස පුල්ලිඩ්ගෙකච්චනකත්තසුවනකං “ලක්ඛණසම්භාරාරම්භසම්මුතිවසෙන චතුබ්බිධො ආපො, තෙසු” තිආදී, තස්මා නත්ථී තෙසං දොසො. පූජාරභා හි තෙ ආයස්මන්තො, නමොයෙව තෙසං කරොම, න තෙසං චචනං වොදනාභාජනං. යෙ පන උජුච්චවිචිකවාදා දල්භමෙව ආපසද්දස්ස ඉන්ට්ලිඩ්ගබහුවචනත්තං මමායන්ති, තෙසංයෙව චචනං වොදනාභාජනං. යස්මා පන මයං පාළිනායානුසාරෙන අත්තද්වයවතො ආපසද්දස්ස පුල්ලිඩ්ගත්තං නපුංසකලිඩ්ගත්තඤ්ඤව විද්ධාම, තස්මා යො කොච්ච ඉදං වාදං මද්දිත්වා අඤ්ඤං වාදං පතිට්ඨාපෙතුං සක්ඛිස්සතිති නෙතං යානං චිජ්ජති, ඉදඤ්ඤව පන යානං මහාගහනං දුප්පට්චිජ්ඣකට්ඨෙයන, පරමසුබ්බමඤ්ඤව කතඤ්ඤාණසම්භාරෙහි පරමසුබ්බමඤ්ඤාණෙහි පණ්ඩිතෙහි වෙදනීයත්තා. සබ්බමිදඤ්ඤි චචනං තෙසු තෙසු යානෙසු අත්ථබාඤ්ජනපරිග්ගහණෙ සොතුනං පරමකොසල්ලජනනත්ථඤ්ඤවෙව සාසනෙ ආදරං අකත්වා සද්දසත්ථමතෙන කාලං චිතිනාමෙන්තානං සාථලිකානං පමාදවිභාරනිසෙධනත්ථඤ්ඤව සාසනස්සාතිමහන්තභාවදීපනත්ථඤ්ඤව චුත්තං, න අත්තුක්කංසනපරවම්භනත්ථන්ති ඉමිස්සං නීතියං සද්ධාසම්පන්නෙහි කුලපුත්තෙහි යොගො කරණීයො භගවතො සාසනස්ස විරට්ඨිතත්ථං.

යස්මා පන පාළිතො අට්ඨකථා බලවති නාම නත්ථී, තස්මා පාළිනායානුරූපෙනෙව ආපසද්දස්ස නාමිකපදමාලං යොජෙස්සාම සොතුනමසම්මොභත්ථං, කිමෙත්ථ සද්දසත්ථනගො කරිස්සති. අනුරායං උදානපාළි “කිං කයිරා උදපානෙන, ආපා වෙ සබ්බදා සියු”න්ති.

ආපො, ආපා. ආපං, ආපෙ. ආපෙන, ආපෙහි, ආපෙහි. ආපස්ස, ආපානං. ආපා, ආපස්මා, ආපමිහා, ආපෙහි, ආපෙහි. ආපස්ස, ආපානං. ආපෙ, ආපස්මී, ආපමිහි, ආපෙසු. හො ආප, භවන්තො ආපා.

සබ්බනාමාදීහිපි යොජෙස්සාම – යො ආපො, යෙ ආපා. යං ආපං, යෙ ආපෙ. යෙන ආපෙන, සෙසං නෙයාං, සො ආපො, තෙ ආපා. අතීතො ආපො, අතීතා ආපා. සෙසං නෙයාං. ඉච්චෙවං –

පුරිසෙන සමා ආප-සද්දාදී සබ්බථා මතා;
න සබ්බථා භොසද්දො, පුරිසෙන සමො මතො.

මනාදී එකදෙසෙන, පුරිසෙන සමා මතා;
සරාදී එකදෙසෙන, සබ්බථා වා සමා මතා.

යෙ පනෙත්ථ සද්දා “මනොගණො” ති චුත්තා, කථං තෙසං මනොගණභාවො සල්ලක්ඛෙනබ්බොති? චූච්චතෙ තෙසං මනොගණභාවසල්ලක්ඛණකාරණං –

මනොගණො මනොගණා-
දිකා වෙවා’මනොගණො;

ඉති සද්දා තිබා ඤෙය්‍යා,
මනොගණවිභාවනෙ.

යෙ තෙ නා ස ස්මිංවිසයෙ,
සා සො ස්‍යන්තා භවන්ති ව;
සමාසනද්ධිතන්තත්තෙ,
මජ්ඣිමනිකායා ව භොන්ති හි.

සොකාරන්තපයොගා ව, ක්‍රියායොගමිති දිස්සරෙ;
එවංවිධා ව තෙ සද්දා, ඤෙය්‍යා “මනොගණො”ඉති.

අනු තස්සත්ථස්ස සාධකානි පයොගානි සාසනතො ව ලොකතො ව යථාරහමාහරිත්වා දස්සෙස්සාම – මනසා වෙ පසන්තෙන, භාසති වා කරොති වා. න මය්හං මනසො පියො. සාධුකං මනසි කරොථ. මනොපුබ්බභිගමා ධම්මා. මනොරමං, මනොධාතු, මනොමයෙන කායෙන, ඉද්ධියා උපසඬ්ඛිතී. යො වෙ “දස්ස”න්ති වත්ථාන, අදානෙ කුරුතෙ මනො. වචසා පරිචිතා. වචසො වචසි.

වචොරස්මිති බොධෙසි, වෙනෙය්‍යකුමුදස්සවිදං;
රාගො සාරාගරහිතො, විසුද්ධො බුද්ධචන්දිමා.

කස්සපස්ස වචො සුත්ථා, අලාතො එතදබ්බවි;
එස හියොයා පසිදාමි, සුත්ථාන මුනිනො වචො.

සබ්බා ව මිත්තො ව මමාසි සිවික, සුසික්ඛිතො සාධු කරොති මෙ වචො. එකුනතිංසො වයසා සුභද්ද. වයසො, වයසි, වයොවුද්ධො, වයොගුණො අනුපුබ්බං ජහන්ති. ජලන්තමිව තෙජසා. තෙජසො, තෙජසි, තෙජොධාතුකුසලො. තෙජොකසිණං. තපසා උත්තමො, තපසො, තපසි, තපොධනො, තපොජිගුවිජා. කස්මා භවං විජනමරුක්ඛනිස්සිතො, තපො ඉධ කුබ්බසි බ්‍රහ්මපත්තියා. වෙනසා අස්සකාසි, එවං වෙනසො පරිචිතක්කො උදපාදි, එතමත්ථං වෙනසි සන්තිධාය, වෙනොපරිචිතක්කමස්සකාය. වෙනොපරියස්සකං, වෙනො පරිචින්නද්ධි, සො පරසත්තානං පරපුග්ගලානං වෙනසා වෙනො පරිචිව ජානාති. තමසා, තමසො, තමසි, තමොනුදො, තමොහරො. නවාහමෙතං යසසා දදාමි. යසසො, යසසි, යසො භොගසමප්පිතො. යසොලද්ධාබො පනස්මාකං භොගා. යසොධරා දෙවි, යසො ලද්ධා න මජ්ජිමනිකායා. අයසාව මලං සමුට්ඨිතං. අයසො, අයසි, අයොපාකාරපරියන්තං, අයසා පටිකුප්පිතං. සෙය්‍යො අයොගුලො භුත්තො, අයොපත්තො, අයොමයං, අයො කන්තතිති අයොකන්තො. සතෙන වා භුක්ඛස්ස පයසා වා, සාධු බලු පයසො පානං යස්සදත්තෙන, පයසි ඔජා, පයොධරා, පයොනිධි. සහස්සනෙත්තො සිරසා පටිග්ගති. සිරසො, සිරසි අස්සප්පිං කත්ථා, වන්දිතබ්බං ඉසිද්ධපං. සිරොරුහා, සිරො ඡින්නද්ධි. යො කාමෙ පරිවජ්ජෙති, සප්පස්සෙව පදාසිරො. සිරො තෙ වජ්ඣසිත්ථාන. සරසා, සරසො, තිණි උප්පලජානානි, තස්මිං සරසි බ්‍රාහ්මණ. සරොරුහං. යං එතා උපසෙවන්ති, ඡන්දසාවා ධනෙනවා. සාවිත්ති ඡන්දසො මුඛං. ඡන්දසි, ඡන්දොවිචිති, ඡන්දොහඬිගො, උරසා පනුද්ධිස්සාමි, උරසො, උරසි ජායති, උරසිලොමො, උරොමජ්ඣෙ විජ්ඣෙ. රහසා, රහසො, රහසි, රහොගතො නිසිදිත්ථා, එවං වින්තෙසහං තදා. අභසා, අභසි. ජායන්ති තත්ථ පාරොහා, අභොරත්තානමච්චයෙති ඉමානි පයොගානි. එත්ථ ව “මනෙන, මනස්ස, මනෙ, මනස්මිං, මනමිති”තිආදීනි ව “මනආයතනං තමපරායනො අයපත්තො ඡන්දහානි”තිආදීනි ව “න මනං අස්සකාසි. යසං ලද්ධාන දුම්මෙධො. “සිරං ඡින්නද්ධි”තිආදීනි ව රුපානි මනොගණභාවප්පකාසකානි න භොන්තිති න දස්සිතානි, න අලබ්භමානවසෙන, තස්මානු ඉමා ආදිතො පට්ඨාය මනොගණභාවවිභාවිතී ගාථායො භවන්ති –

“මනසා මනසො මනසි”,
ඉතිආදිවසා ධීතා;
සා සො ස්‍යන්තා සද්දරුපා,
වුත්තා “මනොගණො”ඉති.

මනොධාතු වචොරස්මි,
වයොවුද්ධො තපොගුණො;
තෙජොධාතු තමොනාසො,
යසොභොගසමප්පිතො.

වෙනොපරිචිතක්කො ව, අයොපත්තො පයොධරා;
සිරොරුහා සරොරුහං, උරොමජ්ඣෙ රහොගතො.

ඡන්දොහඬිගො අභොරත්තං, මනොමය’මයොමයං;
එවංවිධො විසෙසො යො, ලක්ඛණන්තං මනොගණො.

“වවො සුත්වා, සිරො ඡින්දි, අයො කන්තති” ඉව්වපි;
උපයොගස්ස සංසිද්ධි, ලක්ඛණන්තං මනොගණේ.

මනොගණේ චුත්තන යො, ඉත්ථිලිඬිගෙ න ලබ්භති;
පුත්තපුංසකලිඬිගෙසු, ලබ්භතෙව යථාරහං.

ඉව්වෙවං සබ්බථාපි –

සා සො ස්‍යන්තානි රූපානි, සන්දිස්සන්ති මනොගණේ;
මජ්ඣිකාකාරන්තරූපා ව, සොකාරන්තූපයොගතා.

ඉදං මනොගණලක්ඛණං. එවං මනොගණලක්ඛණං අනාකූලං නිග්ගුම්ඛං නිජ්ජටං සමුද්දිට්ඨං.

අථ මනොගණාදිලක්ඛණං කථයාම –

යෙ තෙ නා සස්මිංචිසයෙ,
සා සො ස්‍යන්තා යථාරහං;
සමාසතද්ධිතන්තත්තෙ,
මජ්ඣිකාකාරො න භොන්ති තු.

සොකාරන්තූපයොගා ව,
ක්‍රියායොගෙ න භොන්ති තෙ;
සද්දා එවංචිධා සබ්බෙ;
මනොගණාදිකා මතා.

සෙය්‍යාථිදං? “බ්ලං පදං මුඛ” මිච්චාදයො. තෙසං රූපානි භවන්ති – බ්ලසා, බ්ලසො, බ්ලසි, බ්ලගතො, බ්ලං පාවිසි.
පදසාව අගමාසි, තීණි පදාරානි, මාකාසි මුඛසා පාපං, මුඛගතං භොජනං ඡඩ්ඛාපෙති. සච්චෙන දන්තො දමසා
උපෙනො. රසවරං රසමයං රසං පිච්චිති. ඉදං මනොගණාදිකලක්ඛණං.

අපරමපි භවති –

යෙ සමාසාදිභාවමිති, මජ්ඣිකාකාරාව භොන්ති තු;
නා ස ස්මිංචිසයෙ සාසො-ස්‍යන්තා පන න භොන්තිති.

සොකාරන්තූපයොගා ව,
ක්‍රියායොගෙ න භොන්ති තෙ;
සද්දා එවංචිධා වාපි,
මනොගණාදිකා මතා.

සෙය්‍යාථිදං? “ආපො වායො සරදො” ඉව්වෙවමාදයො. තෙසං රූපානි භවන්ති – ආපොධාතු, වායොධාතු,
ආපොකසිණං, වායොකසිණං, ආපොමයං, වායොමයං, ජීව ත්ථං සරදොසනං, සරදකාලො. ආපෙන, ආපස්ස, ආපෙ,
ආපස්මි, ආපමිති. වායෙන, වායස්ස, වායෙ, වායස්මි, වායමිති. සරදෙන, සරදස්ස, සරදෙ, සරදස්මි, සරදමිති. ආපං
ආපතො සඤ්ජානාති. වායං වායතො සඤ්ජානාති. සරදං පත්ථෙති, සරදං රමණියා නදී.

කෙච්ඡි පනෙත්ථ වදෙය්‍යං “නනු සාසනෙ වායසද්දො විය වායුසද්දොපි මනොගණාදිසු ඉච්ඡිතබ්බො”ති? එත්ථ
චුච්චතෙ –

“වායු වායො”ති එතෙසු, පච්ඡිමොයෙව ඉච්ඡිතො;
මනොගණාදිසු නාදි, ආදිග්ගභවසෙනිධි.

“මනොධාතු වායොධාතු”, ඉච්චාදිනි පදානි හි;
අකාරන්තවසෙනෙව, මජ්ඣිකාකාරානි සිජ්ඣරො.

වායුසද්දමිති ගතිතෙ, ආදිග්ගභවසෙනිධි;
“වායොධාතු”ති ඔමජ්ඣං, රූපමෙව න හෙස්සති.

යථා හි ආයුසද්දස්ස, රූපං දිස්සති සාගමං;
“ආයුසා එකපුත්ත”න්ති, මනසාදිපදං විය.

න තථා වායුසද්දස්ස, රූපං දිස්සති සාගමං;
තස්මා මනොගණාදිමිහි, තස්සො’කාසො න විජ්ජති.

තථා හි “වායති ඉති, වායො” ඉති ගරු වුදුං;
“වායොධාතු”ති එතස්ස, පදස්සත්ථං තභිං තභිං.

යත්ථ පථවී ව ආපො ව, තෙජො වායො න ගාඛති;
එත්ථ ආපාදිකං සද්ද-ත්තිකං මනොගණාදිකෙ.

ඉදම්පි මනොගණාදිකලක්ඛණං. එත්ථ මනොගණාදිකා ද්විධා හිජ්ජන්ති බිල පදාදිතො ආපාදිතො ව. එවං මනොගණාදිකලක්ඛණං අනාකුලං නිග්ගුම්ඛං නිජ්ජටං සමුද්දිට්ඨං.

අථ අමනොගණලක්ඛණං කථයාම –

යෙ ව නාවිසයෙ සොන්තා, යෙ ව ස්මාවිසයෙ සිග්ගුං;
සද්දා එවංපකාරා තෙ, අමනොගණසඤ්ඤිතා.

කෙ තෙ? අත්ථබ්‍යඤ්ජනක්ඛරසද්දාදයො වෙව දීසොරසද්දා ව. එතෙසු හි අත්ථසද්දාදිනං නාවචනට්ඨානෙ “අත්ථසො බ්‍යඤ්ජනසො අක්ඛරසො සුත්තසො උපායසො සබ්බසො යානසො”තිආදීනි සොන්තානි රූපානි භවන්ති. දීසොරසද්දානං පන ස්මාවචනට්ඨානෙ “දීසසො ඔරසො”ති සොන්තානි රූපානි භවන්ති. ඉදං අමනොගණලක්ඛණං.

අපරම්පි භවති –

සබ්බථා විනිමුත්තා යෙ, සා සො ස්‍යන්තාදිභාවතො;
එවංවිධාපි තෙ සද්දා, අමනොගණසඤ්ඤිතා.

කෙ තෙ? “පුරිසො කඤ්ඤා චිත්ත”ම්චිවාදයො. ඉදම්පි අමනොගණලක්ඛණං. එවං අමනොගණලක්ඛණං අනාකුලං නිග්ගුම්ඛං නිජ්ජටං සමුද්දිට්ඨං.

එවං දස්සිතෙසු මනොගණලක්ඛණාදීසු කොචි වදෙය්‍ය “යදිදං තුම්හෙහි චුත්තං ‘යෙ සමාසාදිභාවමිහි, මජ්ඣිකාකාරාව හොන්ති තු’තිආදිනා මනොගණාදිකලක්ඛණං, තෙන “පරොසනං ගොමයං ගොධනො”ඉච්චාදීසු ගොපරසද්දාදයොපි මනොගණාදිකභාවං ආපජ්ජන්ති? නාපජ්ජන්ති. කස්මාති වෙ? යස්මා –

එත්ථ මනොගණාදිනං, අන්තස්සොත්තං පට්ඨිවිදං;
“මජ්ඣිකාකාරා”ති වචනං, චුත්තං න ත්වාගමාදිකං.

“පරොසනං ගොමය”න්ති-ආදීසු අමනොගණො;
පුබ්බභූතං පදං ඔස්සා-ගමන්තා’නිච්චතාය ව.

තස්මා නාපජ්ජන්ති. ඉති සබ්බථාපි අමනොගණලක්ඛණං නිස්සෙසතො දස්සිතං. ඉච්චෙවං මනොගණවිභාවනායං මනොගණො මනොගණාදිකො අමනොගණො වානි තිධා හෙදො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ මනොගණෙ පරියාපන්තසද්දානං සමාසං පත්වා “අබ්‍යග්ගමනසො නරො, ථීරචෙතසං කුලං, සද්ධෙය්‍යවචසා උපාසිකාතිආදිනා ලිඛිතත්තයවසෙන අඤ්ඤාපි රූපානි භවන්ති. එත්ථ පන කෙචි එවං වදන්ති “යදා මනසද්දො සකත්ථෙ අවත්තිත්වා ‘අබ්‍යග්ගො මනො යස්ස සොයං අබ්‍යග්ගමනසො, අලිතො මනො යස්ස සොයං අලිතමනසො’ති එවං අඤ්ඤත්ථෙ චත්තති, තදා පුරිසනායෙනෙව නාමිකපදමාලා ලබ්භති, න මනොගණනායෙන”ති. තං න ගහෙතබ්බං උභින්නම්පි යථාරහං ලබ්භනතො. තථා හි විසුද්ධිමග්ගෙ පුග්ගලාපෙක්ඛනවසෙන “ඛන්තිසොරච්චමෙත්තාදි-ගුණභූසිතවෙතසො. අජ්ඣෙසනං ගහෙත්වානා”ති එත්ථ මනොගණනායො දිස්සති. තට්ඨිකායම්පි “අජ්ඣෙසිතො දායානාග-ත්ථෙරෙන ථීරචෙතසා”ති මනොගණනායො දිස්සති, තස්මා තෙසං වචනං න ගහෙතබ්බං. එවං වදන්තා ව තෙ අබ්‍යග්ගමනසද්දාදිනං අබ්‍යග්ගමනසඉච්චාදිනා සකාරන්තපකතිභාවෙන යපෙතබ්බභාවං විබ්භන්තමතිවසෙන චිත්තෙන්වා සබ්බාසු විභත්තිසු, ද්විසු ව වචනෙසු පුරිසනායෙන යොජෙතබ්බතං

මඤ්ඤානිති. එවඤ්ච සති “ගුණභූසිතවෙනසො, ටීරවෙනසා”ති ඡට්ඨිවතුත්ථිතනියාරූපානි නසිද්ධං, අඤ්ඤානියෙව අනභිමතානි රූපානි සිද්ධං. යස්මා සිද්ධං, තස්මා එවං අග්ගභෙත්වා අයං විසෙසො ගභෙනබ්බො.

යත්ථ හි සමාසවසෙන මනසද්දො වෙනසද්දාදයො ව සකත්ථෙ අවත්තිත්වා අඤ්ඤත්ථෙ වත්තන්ති, තත්ථ සකාරාගමානං පදානං නාමිකපදමාලා පූරිසනයෙන ව මනොගණේ මනනයෙන ව යථාරහං ලබ්භති. නිස්සකාරාගමානං පන පූරිසනයෙනෙව ලබ්භති. යත්ථ පන සමාසවිසයෙයෙව මනාදිසද්දා සකත්ථෙ වත්තන්ති, තත්ථ නිස්සකාරාගමානං නාමිකපදමාලා පූරිසනයෙන ව මනොගණේ මනනයෙන ව ලබ්භති.

ඉදානි ඉමස්සත්ථස්ස ආවිභාවත්ථං, සද්දගතිසු ව විඤ්ඤානං කොසල්ලුප්පාදනත්ථං යථාචුත්තානං පදානං පදමාලා තිධා කත්වා දස්සයිස්සාම – “බ්‍යාසත්තො මනො යස්ස සොයං බ්‍යාසත්තමනසො නරො”ති එවමච්චන්තං පුග්ගලාපෙක්ඛකස්ස ඉමස්ස පදස්ස –

බ්‍යාසත්තමනසො නරො, බ්‍යාසත්තමනසා නරා. බ්‍යාසත්තමනසං නරං, බ්‍යාසත්තමනසෙ නරෙ. බ්‍යාසත්තමනසා, බ්‍යාසත්තමනෙන නරෙන, බ්‍යාසත්තමනෙහි, බ්‍යාසත්තමනෙහි නරෙහි. බ්‍යාසත්තමනසො, බ්‍යාසත්තමනස්ස නරස්ස, බ්‍යාසත්තමනානං නරානං. බ්‍යාසත්තමනා, බ්‍යාසත්තමනස්මා, බ්‍යාසත්තමනමිභා නරා, බ්‍යාසත්තමනෙහි, බ්‍යාසත්තමනෙහි නරෙහි. බ්‍යාසත්තමනසො, බ්‍යාසත්තමනස්ස නරස්ස, බ්‍යාසත්තමනානං නරානං. බ්‍යාසත්තමනසි, බ්‍යාසත්තමනෙ, බ්‍යාසත්තමනස්මිං, බ්‍යාසත්තමනමිහි නරෙ, බ්‍යාසත්තමනෙසු නරෙසු. භො බ්‍යාසත්තමනස නර, භවන්තො බ්‍යාසත්තමනසා නරාති නාමිකපදමාලා භවති.

එවං සකාරාගමස්ස ලබ්භමානාලබ්භමානානා වචත්ථපෙනබ්බො. එත්ථ හි පඨමාද්දුතියාවිභත්තිනං එකවචනබහුවචනට්ඨානෙන ව තතියාවතුත්ථිඡට්ඨිසත්තමීනං එකවචනට්ඨානෙන ව යථාරහං සාගමො භවති ආදෙසසරවිභත්තිසරපරත්තා. අයඤ්ච නයො සුඛමො සාධුකං මනසි කාතබ්බො.

අපරො නයො – “බ්‍යාසත්තො මනො යස්ස සොයං බ්‍යාසත්තමනො”ති එවමිපි පුග්ගලාපෙක්ඛකස්ස ඉමස්ස පදස්ස “බ්‍යාසත්තමනො නරො, බ්‍යාසත්තමනා නරා. බ්‍යාසත්තමනං නර”න්තිආදිනා පූරිසනයෙනෙව නාමිකපදමාලා භවති. එත්ථ පන සබ්බථාපි සාගමො නත්ථි. අපරොපි නයො – “බ්‍යාසත්තො ව සො මනො වාති බ්‍යාසත්තමනො”ති එවං විත්තාපෙක්ඛකස්සපි ඉමස්ස පදස්ස “බ්‍යාසත්තමනො, බ්‍යාසත්තමනා. බ්‍යාසත්තමනං, බ්‍යාසත්තමනෙ. බ්‍යාසත්තමනසා, බ්‍යාසත්තමනෙනා”තිආදිනා මනොගණේ මනනයෙන නාමිකපදමාලා භවති, එත්ථ පන තතියාවතුත්ථිඡට්ඨිසත්තමීනං එකවචනට්ඨානෙනෙයෙව සාගමො භවති ආදෙසසරපරත්තා. යථා ව එත්ථ, එවං “අලීනමනසො නරො”තිආදිසුපි අයං තිවිධො නයො වෙදිතබ්බො.

නපුංසකලිඬ්ඨගෙ පන වත්තබ්බෙ “බ්‍යාසත්තමනසං කුලං, බ්‍යාසත්තමනානි කුලානි. බ්‍යාසත්තමනසං කුලං, බ්‍යාසත්තමනානි කුලානි. බ්‍යාසත්තමනසා කුලෙනා”තිආදිනා නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බො. එත්ථ පන පඨමාද්දුතියාතතියාවතුත්ථිඡට්ඨිසත්තමීනං එකවචනට්ඨානෙනෙයෙව යථාරහං සාගමො භවති ආදෙසසරවිභත්තිසරපරත්තා, අයමිපි නයො සුඛමො සාධුකං මනසි කාතබ්බො.

ඉත්ථිලිඬ්ඨගෙ පන වත්තබ්බෙ “බ්‍යාසත්තමනසා ඉත්ථි”ති එවං පඨමෙකවචනට්ඨානෙනෙයෙව සාගමං වත්වා තතො “බ්‍යාසත්තමනා, බ්‍යාසත්තමනායො ඉත්ථියො. බ්‍යාසත්තමනං ඉත්ථි”න්ති කඤ්ඤානයෙන යොජෙතබ්බො. “එවං සද්ධෙය්‍යවචසා උපාසිකා, සද්ධෙය්‍යවචායො උපාසිකායො. සද්ධෙය්‍යවචං උපාසික”න්තිආදිනාපි. “බ්‍යාසත්තමනං කුලං, බ්‍යාසත්තමනා ඉත්ථි”තිආදිනා පන විත්තකඤ්ඤානයෙන යොජෙතබ්බො. එත්ථ පන සබ්බථාපි සාගමො නත්ථි.

සොතුනං ඤාණප්පභෙදජනනත්ථං අපරාපි නාමිකපදමාලායො දස්සයිස්සාම සභනිබ්බවනෙන – මනො එව මානසං, සමුස්සාහිතං මානසං යස්ස සොයං සමුස්සාහිතමානසො. “සමුස්සාහිතමානසො, සමුස්සාහිතමානසා. සමුස්සාහිතමානසං, සමුස්සාහිතමානසෙ. සමුස්සාහිතමානසෙනා”ති පූරිසනයෙන යොජෙතබ්බො. සුන්දරා මෙධා අස්ස අත්ථිති සුමෙධසො. “සුමෙධසො, සුමෙධසා. සුමෙධසං, සුමෙධසෙ. සුමෙධසෙනා”ති පූරිසනයෙන, එවං “භූරිමෙධසො”තිආදිනමිපි. තත්ත්මෙ පයොගා –

“යං වදන්ති සුමෙධොති, භූරිපඤ්ඤං සුමෙධසං;
කිං නු තමිභා විප්පවසි, මුහුත්තමපි පිඬ්ඨිය;
ගොතමා භූරිපඤ්ඤාණා, ගොතමා භූරිමෙධසා.

නාහං තමිභා විප්පවසාමි, මුහුත්තමපි බ්‍රාහ්මණ;
ගොතමා භූරිපඤ්ඤාණා, ගොතමා භූරිමෙධසා”ති.

ඉත්ථිලිඬ්ඨගෙ වත්තබ්බෙ “සමුස්සාහිතමානසා සුමෙධසා”ති රූපානි, නපුංසකෙ වත්තබ්බෙ “සමුස්සාහිතමානසං සුමෙධස”න්ති රූපානි, කඤ්ඤා විත්තනයෙන එතෙසං පදමාලා යොජෙතබ්බො. ඔකාරන්තපුල්ලිඬ්ඨගට්ඨානෙන

ඉන්ට්ලිඩ්ගාදිවිනිච්ඡයො නයජ්ජකාසනත්ථං කතො. විසෙසතො හි ඔකාරන්තකථායෙව ඉධාධිජ්ජෙතො. අපිව ලොකෙ නීති නාම නානප්පකාරෙහි කථිතා එව සොහති, අයඤ්ච සාසනෙ නීති, තස්මා නානප්පකාරෙහි කථිතාති.

සබ්බානි නයතො එවං, ඔකාරන්තපදානිමෙ;
පුල්ලිඩ්ගානි පචුත්තානි, සාසනත්ථං මහෙසිනො.

විසෙසො තෙසු කෙසඤ්චි, පාළියං යො පදිස්සති;
පච්චත්තවචනට්ඨානෙ, පකාසෙස්සාමි තං’ධුතා.

“වනජ්ජගුම්බෙ යථ චුස්සිතග්ගෙ”, ඉතිආදිනයෙන හි;
කත්ථවොදන්තපුල්ලිඩ්ග-රූපානි අඤ්ඤා සිද්ධං.

පච්චත්තවචනිච්චෙව, තඤ්ච රූපං පකාසයෙ;
“පච්චත්තෙ භුම්මවනිද්දෙසො”, ඉති භාසන්ති කෙවන.

තත්‍ර කානිචි සුත්තපදානි දස්සෙස්සාම – නත්ථි අත්තකාරො, නත්ථි පරකාරො, නත්ථි පුරිසකාරො, පරියන්තකතෙ සංසාරො, ජීවෙ සත්තමො, න භෙවං චත්තබ්බෙ, බාලෙ ච පණ්ඩිතෙ ච සන්ධාවිත්ථා සංසරිත්ථා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති. ඉමානි එකවචනබහුවචනවසෙන ද්විධා ගහෙතබ්බානි. පච්චත්තෙකවචනබහුවචනානඤ්ච එකාරාදෙසො වෙදිතබ්බො.

යෙ පන “වනජ්ජගුම්බෙති පච්චත්තවචනස්ස භුම්මවචනනිද්දෙසො”ති වදන්ති, තෙ චත්තබ්බො “යදි වනජ්ජගුම්බෙති පච්චත්තවචනස්ස භුම්මවචනනිද්දෙසො, එවඤ්ච සති ‘පාළියං ඔදනං පවතී’ති එත්ථ විය ආධාරසුත්තිසම්භවතො ‘ගිම්භාන මාසෙ පඨමස්මිං ගිම්භෙ’ති ඉදං කතරත්ථං ජොතෙති”ති? තෙ වදෙය්‍යං “න මයං හො ‘වනජ්ජගුම්බෙති ඉදං භුම්මවචන’න්ති වදාම, අථ බො ‘පච්චත්තවචනස්ස භුම්මවචනනිද්දෙසො’ති වදාමා”ති. එවම්පි දොසොයෙව තුම්භාකං, නනු “සඬ්ඨෙ ගොතමී දෙහි”ති එත්ථාපි සම්පදානවචනස්ස භුම්මවචනනිද්දෙසොති චුත්තෙපි සඬ්ඨස්ස දානක්‍රියාය ආධාරභාවතො “සඬ්ඨෙ”ති වචනං සුණන්තානං ආධාරසුති ව ආධාරපරිකප්පො ව හොතියෙව. න හි සක්කා එවං පවත්තං චිත්තං නිවාරොතුං, තස්මා එත්ථ එවං පන විසෙසො ගහෙතබ්බො “පච්චත්තවචනස්සපි කත්ථවි භුම්මවචනස්ස විය රූපං හොති”ති. එවඤ්චි ගහිතෙ න කොචි විරොධො. ඊදිසෙසු හි යානෙසු නිරුත්තිජ්ජගෙදකුසලො ලොකානුකම්පකො භගවා පච්චත්තවචනවසෙන නිද්දිසිතබ්බෙ සති එවං අනිද්දිසිත්වා ලොකස්ස සම්මොහමුජ්ජාදයන්තො විය කථං භුම්මවචනනිද්දෙසං කරිස්සති, තස්මා සද්දසාමඤ්ඤලෙසමත්තං ගහෙත්වා “භුම්මවචනනිද්දෙසො”ති න චත්තබ්බං. යදි සද්දසාමඤ්ඤං ගහෙත්වා භුම්මවචනනිද්දෙසං ඉච්ඡං, “පච්චත්තෙකවචනස්ස උපයොගබහුවචනනිද්දෙසො”තිපි ඉච්ඡිතබ්බං සියා.

අපිව තථෙව “අත්තකාරො”ති පච්චත්තවචනස්ස භුම්මවචනනිද්දෙසෙ සති ආධාරසුත්තිසම්භවතො “අත්තකාරස්මිං කිඤ්චි වත්ථු නත්ථි”ති අනාධිජ්ජෙතො අත්ථො සියා, න පන “අත්තකාරො නත්ථි”ති අධිජ්ජෙතො අත්ථො. “උපයොගබහුවචනනිද්දෙසො”ති ගහණෙපි උපයොගත්ථස්ස නත්ථිසද්දෙන අචත්තබ්බත්තා දොසොයෙව සියා, අත්ථිසද්දාදිනං විය පන නත්ථිසද්දස්සපි පඨමාය යොගතො “අත්තකාරො”ති ඉදං පච්චත්තවචනමෙවානි විඤ්ඤායති. “බාලෙ ච පණ්ඩිතෙ ච සන්ධාවිත්ථා සංසරිත්ථා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති”ති එත්ථාපි පච්චත්තවචනස්ස “භුම්මවචනනිද්දෙසො”ති වා “උපයොගවචනනිද්දෙසො”ති වා ගහණෙ සති “බාලා ච පණ්ඩිතා වා”ති එත්තකම්පි වත්තුං අජානනදොසො සියා, “කරිස්සන්ති”ති පදයොගතො පන “බාලෙ වා”තිආදි පච්චත්තවචනමෙවානි විඤ්ඤායති. යථා පන නිග්ගහිතාගමවසෙනුච්චාරිතෙ “වක්ඛුං උදපාදී”ති පදෙ පච්චත්තවචනස්ස “වක්ඛුං මෙ දෙහි යාවිතො”ති එත්ථ උපයොගවචනෙහි සුතිවසෙන සමානත්තෙපි පච්චත්තවචනත්ථොයෙව සොතාරො පටිභානි “උදපාදී”තිආබ්‍යාතෙන කථිත්තා, න පන විහත්තිවිපල්ලාසත්ථභූතො උපයොගවචනත්ථො “උදපාදී”තිආබ්‍යාතෙන අවචනියත්තා, “වක්ඛුං උදපාදී”ති හි භගවතා චුත්තකාලෙ කො “වක්ඛුං උදපාදී”ති පදං පරිචන්තිත්වා අත්ථමාවික්ඛති, තථා “බාලෙ පණ්ඩිතෙ”තිආදීනම්පි පච්චත්තවචනානං අපරෙහි “බාලෙ පණ්ඩිතෙ”තිආදීහි භුම්මොපයොගවචනෙහි සුතිවසෙන සමානත්තෙපි පච්චත්තවචනත්ථොයෙව සොතාරො පටිභානි, න ඉතරවචනත්ථො යථාපයොගං අත්ථස්ස ගහෙතබ්බත්තා. ඉති “වනජ්ජගුම්බෙ, බාලෙ, පණ්ඩිතෙ”තිආදීනං සුද්ධපච්චත්තවචනත්තඤ්ඤෙව සාරතො පච්චෙතබ්බං, න සුතිසාමඤ්ඤෙන භුම්මොපයොගවචනත්තං.

යං පනාවරියෙන ජාතකට්ඨකථායං –

“තයො ගිරිං තිඅන්තරං කාමයාමි,
පඤ්චාලා කුරුයො කෙකකෙ ව;
තතුත්තරිං බ්‍රාහ්මණ කාමයාමි,
තිකිච්ඡ මං බ්‍රාහ්මණ කාමනිත”න්ති –

ඉමස්ස කාමනිකජාතකස්ස සංවණ්ණනායං “කෙකකෙ වාති පච්චත්තෙ උපයොගවචනං, තෙන කෙකකස්ස රට්ඨං දස්සෙති” ති චුත්තං. එවං වදන්තො ව සො “පුරිසෙ පස්සති, පුරිසෙ පතිට්ඨිත”න්ති, “පස්සාමි ලොකෙ සධනෙ මනුස්සෙ” ති ච ආදිසු යෙභුයොන “පුරිසෙ, ලොකෙ, සධනෙ, මනුස්සෙ” ති ආදීනං.

උපයොගබහුවචනභූමිමෙකවචනභාවෙන ආගතත්තා පච්චත්තෙකවචනබහුවචනභාවස්ස පන අපාකටත්තා යෙභුයාප්පවත්තිං සන්ධාය “ඉදම්පි තාදිසමෙවා” ති මඤ්ඤමානො වදති මඤ්ඤෙ. ආචරියා හි කත්ථවි අත්තනො රුටියාපි විසුං විසුං කට්ඨන්ති. අයං පන අමිභාකං රුටි – “කෙකකෙ” ති ඉදං පච්චත්තවචනමෙව “පඤ්චාලා, කුරුයො” ති සහජාතපදානි විය, රට්ඨවාචකත්තා පන “කුරුයො” ති පදමිව බහුවචනවසෙන චුත්තං. න හි භගවා “ඛත්තියො, බ්‍රාහ්මණො, චෙස්සො” ති ආදිසු විය සමානවිභක්තිහි නිද්දිසිතබ්බෙසු සහජාතපදෙසු පච්ඡිමං උපයොගවචනවසෙන නිද්දිසෙය්‍යා, යුත්ති ව න දිස්සති “පඤ්චාලා” ති, “කුරුයො” ති පච්චත්තවචනං වත්වා “කෙකකෙ” ති උපයොගවචනස්ස වචනෙ, තස්මා “කෙකකෙ” ති ඉදං පච්චත්තවචනමෙව. තථා හි සන්ධිවිසොධනවිධායකො ආචරියො තාදිසානං පදානං පච්චත්තවචනත්තඤ්ඤෙව විභාවෙන්තො සාමං කතෙ පකරණෙ “වනප්පගුම්බො වනප්පගුම්බෙ, සුඛං දුක්ඛං ජීවො, සුඛෙ දුක්ඛෙ ජීවෙ” ති ආහ, ටිකායම්පි ව තෙසං පච්චත්තවචනභාවමෙව විභාවෙන්තො “වනප්පගුම්බො, සුඛං, දුක්ඛං, ජීවො” ති සාධනියං රූපං පතිට්ඨපෙන්වා නිග්ගහිතලොපවසෙන අකාරොකාරානඤ්ඤව එකාරාදෙසවසෙන “වනප්පගුම්බෙ, සුඛෙ, දුක්ඛෙ, ජීවෙ” ති රූපනිප්ඵත්තිමාහ. සා පාළිනායානු කුලා. කච්චායනාවරියෙනපි පාළිනායං නිස්සාය “ද්විපදෙ තුල්‍යාධිකරණෙ” ති පච්චත්තබහුවචනපදං චුත්තං. තෙනාහ චුත්තියං “ද්වෙ පදානි තුල්‍යාධිකරණානි” ති. “ද්විපදෙ තුල්‍යාධිකරණෙ” ති ව ඉදං “අට්ඨ නාගාචාසසනානි” ති වත්තබ්බෙ “අට්ඨ නාගාචාසසනෙ” ති පදමිව චුච්චති දිට්ඨබ්බං.

කෙච්චි පන තෙසං භූමිමෙකවචනත්තං ඉච්ඡන්ති. තත්ථ යදි “වනප්පගුම්බෙ” ති පච්චත්තෙ භූමිමවචනං, “කෙකකෙ” ති ව පච්චත්තෙ උපයොගවචනං, “එසෙසෙ එකෙ එකට්ඨෙ” ති එත්ථ “එසෙසෙ” ති ඉමානිපි පච්චත්තෙ භූමිමවචනානි වා සිසුං, උපයොගවචනානි වා. යට්ඨතානි එවංවිධානි න භොන්ති, සුද්ධපච්චත්තවචනානියෙව භොන්ති, තථා “වනප්පගුම්බෙ, කෙකකෙ” ති ආදීනිපි තථා විධානි න භොන්ති, සුද්ධපච්චත්තවචනානියෙව භොන්ති. ඉච්චෙවං සබ්බථාපි “වනප්පගුම්බෙ, බාලෙ, පණ්ඩිතෙ, කෙකකෙ” ති, “විරත්තෙ කොසියායනෙ, අට්ඨ නාගාචාසසනෙ, කෙ පුරිසෙ, එසෙසෙ” ති එවමාදීනං අනෙකෙසං.

පුරිසලිඬිගඉත්ථිලිඬිගනපුංසකලිඬිගසබ්බනාමඑකවචනඅනෙකවචනවසෙන සාසනවරෙ ධීතානං පදානං නිප්ඵත්ති පච්චත්තෙකවචනපුද්‍රවචනානමෙකාරාදෙසවසෙනෙව භවතිති අවස්සමිදං සම්පට්ඨිතබ්බං. එවං “වනප්පගුම්බෙ, බාලෙ, පණ්ඩිතෙ” ති ආදීනං සුද්ධපච්චත්තවචනතා අනිව සුබ්බා දුබ්බඤ්ඤෙය්‍යා, සද්ධෙන කුලපුත්තෙන ආචරියෙ පයිරූපාසිත්වා තදුපදෙසං සක්කච්චං ගහෙන්වා ජානිතබ්බං. බුද්ධවචනස්මිඤ්ඤි සද්දතො ව අත්ථතො ව අධිප්පායතො ව අක්ඛරවිත්තකානං ඤාණවක්ඛුසම්මුය්හනට්ඨානභූතා පාළිනායා විවිධා දිස්සන්ති.

තත්ථ සද්දතො තාව ඉදං සම්මුය්හනට්ඨානං – “විරත්තා කොසියායනි” ති වත්තබ්බෙ “විරත්තෙ කොසියායනෙ” ති ඉත්ථිලිඬිගපච්චත්තවචනං දිස්සති, “කො පුරිසො” ති වත්තබ්බෙ “කෙ පුරිසෙ” ති සබ්බනාමිකපච්චත්තවචනං දිස්සති, “කින්නාමො තෙ උපජ්ඣායො” ති වත්තබ්බෙ “කොනාමො තෙ උපජ්ඣායො” ති සමාසපදං පුල්ලිඬිගවිසයං දිස්සති. කිං නාම එතස්සාති කොනාමොති හි සමාසො. තෙන “කොනාමො ඉත්ථි, කොනාමො කුල”න්ති අයම්පි නයො ගහෙන්බ්බො. “ක්ච තෙ බලං මහාරාජා” ති වත්තබ්බෙ “කො තෙ බලං මහාරාජා” ති එත්ථ ක්චසද්දෙන ඊසකං සමානසුනිකො සත්තමියන්තො කොසද්දො දිස්සති, ක්ච කොසද්දා හි අඤ්ඤමඤ්ඤමිසකසමානසුනිකා. තථා “ඉධ හෙමත්තගිම්හෙසු, ඉධ හෙමත්තගිම්හිසු, න තෙනත්ථං අබන්ධි සො, න තෙනත්ථං අබන්ධිසු” ති අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි.

අත්ථතො පන ඉදං සම්මුය්හනට්ඨානං – “යං න කඤ්චනද්වෙපිඤ්ඡ, අන්ධෙන තමසා ගත”න්ති එත්ථ නකාරො “කත”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධිතබ්බො. න කතන්ති කතං වියාති අත්ථො. එත්ථ හි නකාරො උපමානෙ වත්තති, න පටිසෙධෙ.

“අස්සද්ධො අකතඤ්ඤෙ ව,
සන්ධිවිජෙදො ව යො නරො;
භතාවකාසො වන්තාසො,
ස වෙ උත්තමපොරිසො” ති

එවමාදීනිපි අඤ්ඤානි යොජෙතබ්බානි.

අධිප්පායතො ඉදං සම්මුය්හනට්ඨානං – “තණ්හං අස්මිමානං සස්සතුවිජෙදදිට්ඨියො ද්වාදසායනනානිස්සිතං නන්දිරාගඤ්ඤව භන්ත්වා බ්‍රාහ්මණො අනිසො යාති” ති වත්තබ්බෙපි තථා අවත්වා තමෙවත්ථං ගහෙන්වා අඤ්ඤෙන පරියායෙන

“මාතරං පිතරං භන්ත්වා, රාජානො ද්වෙ ව ඛත්තියෙ;
රට්ඨං සානුවරං භන්ත්වා, අනිසො යාති බ්‍රාහ්මණො” ති

වුත්තං.

“වනං ඡීන්දප් මා රුක්ඛං, වනතො ජායතෙ භයං;
ජේත්වා වනඤ්ච වනථං, නිබ්බතා භොථ භික්ඛවො”ති

එවමාදීනි අක්කානි යොජෙතබ්බානි. එවං බුද්ධච්චනෙ සද්දතො ව අත්ථනො ව අධිප්පායනො ව අක්ඛරවීත්තකානං
ඤාණවක්ඛුසම්මුස්භන්ධානභූතා පාළිනායා විවිධා දිස්සන්ති. යථාහ -

“ජානන්තා අපි සද්දසත්ථමබ්බං මුස්භන්ති පායංකමෙ,
යෙභුයොන හි ලොකනීතිවිධුරා පායෙ නයා විජ්ජරෙ;
පණ්ඩිච්චම්පි පභාය බාහිරගතං එත්ථෙව තස්මා බුධො,
සික්ඛෙය්‍යාමලධම්මසාගරතරෙ නිබ්බානතිත්ථුපගෙ”ති.

එවං පාළිනායානං දුබ්බික්ඤ්ඤායත්තා “වනජ්ජගුම්බෙ, බාලෙ ව, පණ්ඩිතෙ වා”තිආදීනං
සුද්ධපච්චත්තවචනත්තඤ්ඤෙව සාරතො පච්චෙතබ්බං, න සුතිසාමඤ්ඤෙන භුම්මොපයොගවචනත්තං
භුම්මොපයොගවචනෙහි තෙසං සමානසුතිකත්තෙහි පච්චත්තජොතකත්තා. සමානසුතිකාපි හි සද්දා
අත්ථජ්ජකරණලිඛිතසද්දන්තරාහිසම්බන්ධාදිවසෙන අත්ථවිසෙසජොතකා භවන්ති. තං යථා? “සීහො ගායති”ති
වුත්තෙ “එවංනාමකො පුරිසො”ති අත්ථො වික්ඤ්ඤායති. “සීහො නඬගුට්ඨං වාලෙති”ති වුත්තෙ පන “මිගරාජා”ති
වික්ඤ්ඤායති. එවං අත්ථවසෙන සමානසුතිකානං අත්ථවිසෙසජොතනං භවති. සඬගාමෙ යත්වා “සින්ධවමානෙහි”ති
වුත්තෙ “අස්සො”ති වික්ඤ්ඤායති. රොගිසාලායං පන “සින්ධවමානෙහි”ති වුත්තෙ “ලවණ”න්ති වික්ඤ්ඤායති. එවං
පකරණවසෙන සමානසුතිකානං අත්ථවිසෙසජොතනං භවති. “ඉස්සා”ති වුත්තෙ “එවංනාමිකා ධම්මජාති”ති
වික්ඤ්ඤායති. “ඉස්සො”ති වුත්තෙ පන “අච්ඡමිගො”ති වික්ඤ්ඤායති. එවං ලිඛිතවසෙන එකදෙසසමානසුතිකානං
අත්ථවිසෙසජොතනං භවති. එත්ථ පන කිඤ්ඤාපි “දෙවදත්තං පක්කොස සට්ඨාරකං දණ්ඩධාරක”න්තිආදීසුපි
සට්ඨාරකාදීනි ලිඛිතං, තථාපි සමානසුතිකාධිකාරත්තා න තං ඉධාධිජ්ජෙතං.

“ඉස්සා උප්පජ්ජති”ති ව “ඉස්සා පුරිසමනුබන්ධිංසු”ති ව වුත්තෙ පන සබ්බථා සමානසුතිකානං
සද්දන්තරාහිසම්බන්ධවසෙන යථාවුත්තඅත්ථවිසෙසජොතනං භවති. තථා “සීහො භික්ඛවෙ මිගරාජා සායන්භසමයං
ආසයා නික්ඛමති”ති වුත්තෙ “මිගාධිපො කෙසරසීහො”ති වික්ඤ්ඤායති. “සීහො සමණුද්දෙසො, සීහො සෙනාපති”ති
ව වුත්තෙ පන “සීහො නාම සාමණෙරො, සීහො නාම සෙනාපති”ති වික්ඤ්ඤායති. එවම්පි සද්දන්තරාහිසම්බන්ධවසෙන
සමානසුතිකානං අත්ථවිසෙසජොතනං භවති. “අද්දසංසු බො ජබ්බග්ගියා භික්ඛු සත්තරසවග්ගියෙ භික්ඛු විහාරං
පටිසඬිරොන්තෙ”ති එවම්පි සද්දන්තරාහිසම්බන්ධවසෙන සමානසුතිකානං
පච්චත්තොපයොගත්ථසඬිබානඅත්ථවිසෙසජොතනං භවති. තථා “සිඤ්ච භික්ඛු ඉමං නාවං, අක්කත්තරො භික්ඛු
භගවන්තං එතදවොවා”ති එවම්පි සද්දන්තරාහිසම්බන්ධවසෙන සමානසුතිකානං
ආලපනත්ථපච්චත්තත්ථසඬිබානඅත්ථවිසෙසජොතනං භවති, තස්මා “වනජ්ජගුම්බෙ යථ චුස්සිතග්ගෙ”තිආදීනි
භුම්මොපයොගවචනෙහි සදිස්සත්තෙහිසද්දන්තරාහිසම්බන්ධවසෙන සුද්ධපච්චත්තවචනානිති ගහෙතබ්බානි.
පච්චත්තෙකවචනබහුවචනානං එව හි එකාරාදෙසවසෙන එවංවිධානි රූපානි භවන්ති භුම්මොපයොගවචනානි වියාති.
නනු ව හො එවංවිධානං රූපානං පාළියං දිස්සනතො ‘එකාරන්තම්පි පුල්ලිඬිගං අත්ථි’ති වත්තබ්බන්ති? න වත්තබ්බං,
ඔකාරන්තභාවොගධරූපවිසෙසත්තා තෙසං රූපානං. ආදෙසවසෙන හි සිද්ධත්තා විසුං එකාරන්තපුල්ලිඬිගං නාම
නත්ථි, තස්මා පුල්ලිඬිගානං යථාවුත්තසත්තවිධතායෙව ගහෙතබ්බානි.

කෙච්චි පන වදෙය්‍යං “යායං පුරිසසද්දනං ගහෙත්වා ‘භූතො, භූතා. භූත’න්තිආදීනා සබ්බෙසමොකාරන්තපදානං
නාමිකපදමාලා විභත්තා, තත්ථ වතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසසහිතානි රූපානි කිමත්ථං න වුත්තානි”ති?
විසෙසදස්සනත්ථං. තාදිසානි හි වතුත්ථෙකවචනරූපානි පාළිනායෙ පොරාණවිධිකථානායෙ ව උපපරික්ඛියමානෙ
“ගත්තත්ථකම්මනි, නයනත්ථකම්මනි, විභත්තිවිපරිණාමෙ, තදත්ථෙ වා”ති සබ්බෙපතො ඉමෙසු වතුසුයෙව යානෙසු,
පහෙදතො පන සත්තසු යානෙසු දිස්සන්ති. දානරොවනධාරණනමොයොගාදිභෙදෙ පන යත්ථ කත්ථවි
සම්පදානවිසයෙ න දිස්සන්ති, ඉති ඉමං විසෙසං දස්සෙතුං න වුත්තානිති. නනු දානක්‍රියායොගෙ “අභිරූපාය කක්ඤ්ඤා
දෙය්‍යා”ති වතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසසහිතරූපදස්සනතො ඉමස්මිම්පි සද්දනීතිජ්ජකරණ “පුරිසාය,
භූතායා”තිආදීනි වත්තබ්බානි, එවං සන්තෙ කස්මා “දානරොවනධාරණනමොයොගාදිභෙදෙ පන යත්ථ කත්ථවි
සම්පදානවිසයෙ න දිස්සන්ති”ති වුත්තන්ති? අපාළිනායත්තා. “අභිරූපාය කක්ඤ්ඤා දෙය්‍යා”ති අයඤ්චි සද්දසත්ථනො
ආගතො නයො, න බුද්ධච්චනතො. බුද්ධච්චනඤ්චි පත්වා “අභිරූපස්ස කක්ඤ්ඤා දෙය්‍යා”ති පදරූපං භවිස්සන්ති. නනු
ව හො නමොයොගාදීසුපි වතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසො දිස්සන්ති. සාසනාවචරාපි හි නිපුණා පණ්ඩිතා “නමො
බුද්ධායා”තිආදීනි වත්වා රතනත්තයං වන්දන්ති. කෙච්චි පන -

“නමො බුද්ධාය බුද්ධස්ස,
නමො ධම්මාය ධම්මිනො;
නමො සඬ්ඝාය සඬ්ඝස්ස,
නමොකාරොන සොත්ථි මෙ”ති ව,

“මුළු සරසි සම්පුල්ලෙ, නයනුප්පලපඩිකපේ;
පාදපඩිකප්පුජාය, බුද්ධාය සත්තං දදෙ”ති ව,

“නරො නරං යාවති කිඤ්චි වත්ථුං, නරෙන දුතො පභිතො නරායා”ති ව ගාථාරවනම්පි කුබ්බන්ති? සච්චං, සාසනාවචරාපි නිපුණා පණ්ඩිතා “නමො බුද්ධායා”ති ආදීනිවත්වා රතනත්තයං වන්දන්ති, ගාථාරවනම්පි කුබ්බන්ති, එවං සන්තෙපි තෙ සද්දසත්ථෙ කතපරිවයවසෙන සද්දසත්ථතො නයං ගභෙන්වා තථාරූපා ගාථාපි වුණ්ණියපදානිපි අභිසංඛාරොන්ති, “නමො බුද්ධායා”ති ආදීනි වත්වා රතනත්තයං වන්දන්ති. යෙ පන සද්දසත්ථෙ අකතපරිවයා අන්තමසො බාලදාරකා, තෙපි අඤ්ඤෙසං වචනං සුත්වා කතපරිවයවසෙන “නමො බුද්ධායා”ති ආදීනි වත්වා රතනත්තයං වන්දන්ති, “නමො බුද්ධස්සා”ති වදන්තා පන අප්පකාරා. කත්ථවි හි පදෙසෙ කුමාරකෙ අක්ඛරසමයං උග්ගණ්භාපෙන්තා ගරු අක්ඛරානමාදිම්හි “නමො බුද්ධායා”ති සික්ඛාපෙන්ති, න පන “නමො බුද්ධස්සා”ති, එවං සන්තෙපි පාළිනයෙ පොරාණට්ඨකථානයෙ ව උපපරික්ඛියමානෙ යපෙන්වා ගත්තත්ථකම්මාදිට්ඨානවතුක්කං, පභෙදතො සත්තට්ඨානං වා දානරොවනධාරණනමොයොගාදිභෙදෙ යත්ථ කත්ථවි සම්පදානවිසයෙ වතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසසභිතානි රූපානි න දිස්සන්ති, තස්මා කෙහිවි අභිසංඛිතානි “නමො බුද්ධාය, බුද්ධාය දානං දෙන්ති”ති පදානි පාළිං පත්වා “නමො බුද්ධස්ස, බුද්ධස්ස දානං දෙන්ති”ති අඤ්ඤරූපානි භවන්තිති දට්ඨබ්බං. අයං පන පාළිනයඅට්ඨකථානානුරූපෙන ආයාදෙසස්ස පයොගරවනා – “බුද්ධාය සරණං ගච්ඡති, බුද්ධං සරණං ගච්ඡති”ති වා, “බුද්ධාය නගරං නෙන්නි, බුද්ධං නගරං නෙන්නි”ති වා, “බුද්ධාය සක්කතො ධම්මො, බුද්ධෙන සක්කතො ධම්මො”ති වා, “බුද්ධාය ජීවිතං පරිච්චන්ති, බුද්ධස්ස අත්ථාය ජීවිතං පරිච්චන්ති”ති වා, “බුද්ධාය අපෙන්නි අඤ්ඤතිත්ථියා, බුද්ධස්මා අපෙන්නි අඤ්ඤතිත්ථියා”ති වා, “බුද්ධාය ධම්මතා, බුද්ධස්ස ධම්මතා”ති වා, “බුද්ධාය පසන්නො, බුද්ධෙ පසන්නො”ති වා ඉති පභෙදතො ඉමං සත්තයානං විච්ඡේත්වා අඤ්ඤත්ථ ආයාදෙසො න දිස්සති. තථා හි –

පායෙ මහානමක්කාර-සංඛිතානෙ සාධුනන්දනෙ;
සම්පදානෙ නමොයොගෙ, ආයාදෙසො න දිස්සති.

එත්ථ මහානමක්කාරපායො නාම “නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති පායො. අනුභවි ආයාදෙසො න දිස්සති. වම්මිකසුත්තෙපි “නමො කරොහි නාගස්සා”ති එවං ආයාදෙසො න දිස්සති. අම්බට්ඨසුත්තෙපි “සොත්ථි භදන්තෙ භොතු රඤ්ඤො, සොත්ථි ජනපදස්ස”. එවං ආයාදෙසො න දිස්සති.

“සුප්පබුද්ධ”න්ති පායස්ස, අත්ථසංවණ්ණනායපි;
සම්පදානෙ නමොයොගෙ, ආයාදෙසො න දිස්සති.

තථා හි

“සුප්පබුද්ධං පබුජ්ඣන්ති, සදා ගොතමසාවකා;
යෙසං දිවා ව රත්තො ව, නිච්චං බුද්ධගතා සති”ති

ඉම්සස්සා පාළියා අට්ඨකථායං “සම්මාදිට්ඨිකස්ස පුත්තො ගුලං බිපමානො බුද්ධානුස්සතිං ආච්ඡේත්වා ‘නමො බුද්ධස්සා’ති වත්වා ගුලං බිපති”ති ආයාදෙසවජ්ජිතො සද්දරවනාවිසෙසො දිස්සති. සගාථාවග්ගවණ්ණනායම්පි ධනඤ්ජානීසුත්තට්ඨකථායං “ත්ථං ධීතාපි නිසින්නාපි බිපිත්වාපි කාසෙත්වාපි ‘නමො බුද්ධස්සා’ති තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණකස්ස නමක්කාරං කරොසි”ති ආයාදෙසවජ්ජිතො සද්දරවනාවිසෙසො දිස්සති. තථා තත්ථ තත්ථ “බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසංඝස්ස දානං දෙති. තස්ස පුරිසස්ස භත්තං න රුච්චති. සමණස්ස රොවතෙ සච්චං, බුද්ධස්ස ඡත්තං ධාරෙති, බුද්ධස්ස සිලාසතෙ”ති ආදීනා ආයාදෙසවිච්ඡිතො සද්දරවනාවිසෙසො දිස්සති. එවං දානරොවනාදීසු බහුසු සම්පදානවිසයෙසු වතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසසභිතං රූපං න දිස්සති.

ගත්තත්ථකම්මාදීසු පන වතුසු යානෙසු දිස්සති. තථා හි “මූලාය පටිකස්සෙයා, අප්පො සග්ගාය ගච්ඡති”ති චෙත්ථ ගත්තත්ථකම්මනි දිස්සති. එත්ථ හි “මූලං පටිකස්සෙයා, අප්පො සග්ගාය ගච්ඡති”ති ව අත්ථො. “පටිකස්සෙයා”ති චෙත්ථ කස ගතියන්ති ධාතුස්ස පතිඋපසග්ගෙන විසෙසිතත්තා “ආකඩ්ඨෙයා”ති අත්ථො භවති. “අයං පුරිසො මම අත්ථකාමො, යො මං ගභෙන්වාන දකාය නෙති”ති එත්ථ නයනත්ථකම්මනි දිස්සති. එත්ථ හි මං උදකං නෙති, අත්තනො වසනකසොබ්බං පාපෙතිති අත්ථො. “විරමථායස්මන්තො මම වචනායා”ති එත්ථ විභත්තිවිපරිණාමෙ දිස්සති. මම වචනතො විරමථානි හි නිස්සක්කවචනවසෙන අත්ථො. “මහාගණාය භත්තා මෙ”ති එත්ථාපි විභත්තිවිපරිණාමෙ දිස්සති. මම මහතො භංසගණස්ස භත්තානි හි සාම්චවනවසෙන අත්ථො. මම භංසරාජානි චෙත්ථ අධිප්පායො. “අසක්කතා වස්ම ධනඤ්චයායා”ති එත්ථාපි විභත්තිවිපරිණාමෙ දිස්සති. මයං ධනඤ්චයස්ස රඤ්ඤො අසක්කතා ව භවාමානි හි කත්තුත්ථෙ සාම්චවනං. තථා හි “ධනඤ්චයස්සා”ති වා “ධනඤ්චයෙනා”ති වා වත්තබ්බෙ එවං අවත්වා “ධනඤ්චයායා”ති සම්පදානවචනං දානක්රියාදිකස්ස සම්පදානවිසයස්ස අභාවතො විභත්තිවිපරිණාමෙයෙව යුජ්ජති, තස්මා ධනඤ්චයරාජෙන මයං අසක්කතා ව භවාමානි අත්ථො ගභෙනබ්බො. අඤ්ඤම්පි විභත්තිවිපරිණාමට්ඨානං මග්ගිතබ්බං.

“විරාගය උපසමාය නිරොධායා” තිආදීනි පන අනෙකසභස්සානි ආයාදෙසසහිතානි සද්දරුපානි තදත්ථෙ පචත්තන්ති. අට්ඨකථාවරියාපි හි ධම්මවිනයසද්දත්ථං චණ්ණෙනා “ධම්මානං විනයාය. අනවජ්ජධම්මත්ථස්ස භෙස විනයො, න භවභොගාදිඅත්ථ”න්ති තදත්ථවසෙනෙව ආයාදෙසසහිතං සද්දරුපං පසුඤ්ඡිංසු, එවං චතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසසහිතානි රුපානි ගතාත්ථකම්මනි නයනත්ථකම්මනි විහත්තිවිපරිණාමෙ තදත්ථෙ වානි ඉමෙසු චතුසුයෙව යානෙසු දිස්සන්ති, න පන දානරොචනාදිභෙදෙ යත්ථ කත්ථවි සම්පදානවිසයෙ. තථා හි නිරුත්තිපිටකෙ “අත්ථායානි සම්පදානවචන”න්ති ආයාදෙසසහිතං සද්දරුපං චුත්තං, පුරිසසද්දාදිවසෙන පන තාදිසානි රුපානි න චුත්තානි තාදිසානං සද්දරුපානං යත්ථ කත්ථවි අප්පචත්තනතො. කච්චායනප්පකරණෙපි හි “ආය චතුත්ථෙකවචනස්ස තු”ති ලක්ඛණස්ස චුත්තියං “අත්ථාය හිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සාන”න්ති චුත්තං. “පුරිසායා”ති වා “සමණායා”ති වා “බ්‍රාහ්මණායා”ති වා න චුත්තන්ති.

එත්ථ සියා – නනු හො තස්සෙව චුත්තියං “චතුත්ථිති කිමත්ථං පුරිසස්ස මුඛං. එකවචනස්සානි කිමත්ථං පුරිසානං දදාති. වානි කිමත්ථං දාතා හොති සමණස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා”ති චුත්තන්තා “පුරිසාය සමණාය බ්‍රාහ්මණායා”තිආදීනි පදරුපානි නයතො දස්සිතානි, කෙවලං පන මුඛසද්දයොගතො ඛහුවචනභාවතො විකප්පනතො ව “පුරිසායා”තිආදීනි න සිප්ඤ්ඤානි, මුඛසද්දයොගාදිවරහිතෙ පන යානෙ අවස්සං සිප්ඤ්ඤානිති? එත්ථ චුච්චතෙ – “චතුත්ථිති කිමත්ථං පුරිසස්ස මුඛ”න්ති වදන්තො “සචෙ ආයාදෙසො භවෙයා, චතුත්ථියා එව භවති, න ජට්ඨියා”ති දස්සෙන්නො “මුඛ”න්ති පදං දස්සෙසි, න ව තෙන “මුඛසද්දට්ඨානෙ දෙතිතිආදිකෙ සම්පදානවිසයභූතෙ ක්‍රියාපදෙ ඨිතෙ ආයාදෙසො හොති”ති දස්සෙති. “එකවචනස්සානි කිමත්ථං පුරිසානං දදාති”ති වදන්තොපි “එකවචනස්සෙව ආයාදෙසො හොති, න ඛහුවචනස්සානි”ති දස්සෙති. “දදාති”ති ඉදං පදං “පුරිසාන”න්ති පදස්ස සම්පදානවචනත්තං ඤාපෙතුං අවොච, න ව “දෙතිතිආදිකෙ සම්පදානවිසයභූතෙ ක්‍රියාපදෙ සති චතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසො හොති”ති ඉමමත්ථං විඤ්ඤාපෙති. “වානි කිමත්ථං දාතා හොති සමණස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා”ති ව වදන්තොපි “සම්පදානෙයෙව විකප්පෙන ආයාදෙසො හොති”ති විඤ්ඤාපෙති, න දානාදික්‍රියං පටිච්ච ආයාදෙසවිධානං ඤාපෙති.

යදි පන දානාදික්‍රියං පටිච්ච ආයාදෙසවිධානං සියා, චුත්තිකාරකෙන ලක්ඛණස්ස චුත්තියං මූලොදාහරණෙයෙව “අත්ථාය හිතායා”ති තදත්ථපයොගානි විය “පුරිසාය දියතෙ”තිආදි වත්තබ්බං සියා, න ව චුත්තං. කස්මානි චෙ? බුද්ධච්චතෙ පොරාණට්ඨකථාසු ව තාදිසස්ස පයොගස්ස අභාවා. නිරුත්තිපිටකෙ හි පහින්නපටිසම්භිදො සො ආයස්මා මහාකච්චානො “පුරිසස්ස දියතෙ”ති ආයාදෙසරහිතානියෙව රුපානි දස්සෙති, “අත්ථායානි සම්පදානවචන”න්ති භණන්තොපි ව ථෙරො දානාදික්‍රියාපෙක්ඛං අකත්ථා චතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසසහිතං රුපමෙව නිද්දිසි. තෙන සො පයොගො තදත්ථප්පයොගොති විඤ්ඤායති. ඉති ඉමෙහි කාරණෙහි ජානිතබ්බං “දානාදික්‍රියං පටිච්ච ආයාදෙසවිධානං න කත”න්ති. යජ්ජෙවං “අත්ථාය හිතායා”තිආදීනියෙව තදත්ථප්පයොගානි “ආය චතුත්ථෙකවචනස්ස තු”ති ලක්ඛණස්ස විසයා භවෙයා, නාඤ්ඤානිති? තන්ත, අඤ්ඤානිපි විසයායෙව තස්ස. කතමානි? “මූලාය පටිකස්සෙයා, අප්පො සග්ගාය ගච්ඡති, දකාය නෙති, චිරමථායස්මන්තො මමච්චනාය, ගණාය භත්තා”තිආදීනි. “සග්ගස්ස ගමනෙන වා”තිආදීනි පන වාධිකාරත්තා අවිසයාවානි.

නනු ව හො එවං සන්නෙ චුත්තිකාරකෙන මූලොදාහරණෙසු “අත්ථාය හිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සාන”න්ති වත්ථා “මූලාය පටිකස්සෙයා”තිආදීනිපි වත්තබ්බානි, කිමුදාහරණෙ පන “වානි කිමත්ථං සග්ගස්ස ගමනෙන වා”ති වත්තබ්බන්ති? සච්චං, අච්චතෙ කාරණමත්ථි, තං සුණාම – “මූලාය පටිකස්සෙයා, අප්පො සග්ගාය ගච්ඡති”ති එත්ථ හි “මූලාය, සග්ගායා”ති පදානි සුද්ධසම්පදානවචනානි න හොන්ති ගතාත්ථකම්මනි වත්තනතො, තස්මා මූලොදාහරණෙසු න චුත්තානි. තථා “දකාය නෙති”ති එත්ථ “දකායා”ති පදං නයනත්ථකම්මනි වත්තනතො සුද්ධසම්පදානවචනං න හොතිති න චුත්තං. “චිරමථායස්මන්තො මම ච්චනායා”ති එත්ථ පන “ච්චනායා”ති පදං නිස්සක්කවචනත්ථෙ වත්තනතො, “ගණාය භත්තා”ති එත්ථ “ගණායා”ති පදං සාම්ච්චනත්ථෙ වත්තනතො, “අසක්කතා වස්ම ධනඤ්චයායා”ති එත්ථ “ධනඤ්චයායා”ති පදං කත්තුවසෙන සාම්භත්ථෙ වත්තනතො සුද්ධසම්පදානවචනං න හොතිති න චුත්තං. කිමුදාහරණෙපි “සග්ගස්සා”ති පදං ගමනසද්දසන්නිධානතො ගතාත්ථකම්මනි වත්තනතො සුද්ධසම්පදානවචනං න හොතිති “වානි කිමත්ථං සග්ගස්ස ගමනෙන වා”ති න චුත්තං. එවඤ්ඤත්ථ චුත්තනයෙන බුද්ධච්චනං පොරාණට්ඨකථානායඤ්ච පත්ථා චතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසසහිතානි රුපානි ගතාත්ථකම්මාදිසු චතුසුයෙව යානෙසු දිස්සන්ති, න පන දානරොචනාදිභෙදෙ යත්ථ කත්ථවි සම්පදානවිසයෙති දට්ඨබ්බං.

නනු ව හො “චන්දනසාරං ජෙට්ඨිකාය අදාසි සුවණ්ණමාලං කනිට්ඨායා”ති දානප්පයොගෙ චතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසසහිතරුපදස්සනතො “රාජකඤ්ඤාය දියතෙ, රාජකඤ්ඤාය රුච්චති අලඬිකාරො, රාජකඤ්ඤාය ඡත්තං ධාරෙති, රාජකඤ්ඤාය නමො කරොහි, රාජකඤ්ඤාය සොත්ථි භවතු, රාජකඤ්ඤාය සිලාසතෙ”තිආදීනිපි පයොගෙහි භවිතබ්බං, අට්ඨ කස්මා “බුද්ධච්චනං පොරාණට්ඨකථානායඤ්ච පත්ථා චතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසසහිතානි රුපානි ගතාත්ථකම්මාදිසු චතුසුයෙව යානෙසු දිස්සන්ති, න පන දානරොචනාදිභෙදෙ යත්ථ කත්ථවි සම්පදානවිසයෙ”ති වද්දානි? උප්පට්ඨවතිණ්ණො භවං, න හි භවං අම්භාකං වචනත්ථං ජානාති. අයඤ්ඤත්ථ අම්භාකං වචනත්ථො – සබ්බානිපි ඉත්ථිලිඬගානි එකවචනවසෙන තතියාචතුත්ථිපඤ්චිජට්ඨිසත්තමිධානෙසු සමසමානි හොන්ති, අප්පානි අසමානි, තස්මා තානි යපෙත්ථා පුල්ලිඬගනපුංසකලිඬගෙසු පුරිසාදි චිත්තාදිසද්දානං අකාරන්තපකතිභාවෙ ඨිතානං චතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසසහිතානි රුපානි බුද්ධච්චනාදිසු දානරොචනාදිභෙදෙ යත්ථ කත්ථවි සම්පදානවිසයෙ න

දිස්සන්ති. තෙනෙව හි “මුලාය, සග්ගාය, දකාය, වචනාය, ගණායා”තිආදීනි ගත්තත්ථකම්මාදීසු තීසු “අභිඤ්ඤාය, සම්බොධාය, නිබ්බානායා”ති එවමාදීනි පන අනෙකසතානි තිලිඬිගපදානි තදත්ථෙපෙයවාති ඉමෙසු වතුසු යානෙසු දිස්සන්ති. “දෙනි, රොවති, ධාරෙති”තිආදීසු පන සුද්ධසම්පදානවිසයෙසු න දිස්සන්ති. භවන්ති වත්‍ර –

වතුත්ථෙකවචනස්ස, ආයාදෙසෙන සංයුතං;
රූපං අනිත්ථිලිඬිගානං, යානෙසු වතුසුට්ඨිතං.

ගත්තත්ථකම්මනි වෙව, නයනත්ථස්ස කම්මනි;
විහත්තියා විපල්ලාසෙ, තදත්ථෙ වාති නිද්දිසෙ.

“මුලාය පටිකස්සෙයා, අප්පො සග්ගාය ගච්ඡති”;
එවං ගත්තත්ථකම්මස්මිං, දිට්ඨමම්හෙහි සාසනෙ.

“දකාය නෙති” ඉච්චෙවං, නයනත්ථස්ස කම්මනි;
“වචනායා”ති නිස්සක්කෙ, විරමණප්පයොගතො.

“ගණාය”ඉති සාමිස්මිං, “භත්තා”ති සද්දයොගතො;
“ධනඤ්චයායා”ති පදං, කත්තුත්ථෙ සාමිසුවකං.

“අසක්කතා”ති සද්දස්ස, යොගතොති විනිද්දිසෙ;
අඤ්ඤො වාපි විපල්ලාසො, මග්ගිතබ්බො විභාවිනා.

“අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය, නිබ්බානායා”තිමානි තු;
ලිඬිගත්තයවසෙනෙව, තදත්ථස්මිං විනිද්දිසෙ.

එවං පායානුලොමෙන, කථිතො ආයසම්භවො;
ඉදන්තු සුබ්බමං යානං, වින්තෙතබ්බං පුනප්පුනං.

ඔකාරන්තවසෙනෙව, නානානයසුමණ්ඨිතා;
පදමාලා මහෙසිස්ස, සාසනත්ථං පකාසිතා.

ඉමමතිමධුරඤ්චෙ විත්තිකත්වා සුඤ්ඤායං,
විවිධනයවිවිත්තං සාධවො සද්දනීතිං;
ඡිනවරවචනෙන සද්දතො ජාතකඬ්ඛං,
කුමුදමිව’සිනා වෙ සුට්ඨ ඡින්දෙයාමුමත්ථං.

ඉති නවඬිගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ බ්‍යාප්පථගතීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

සවිනිච්ඡයො ඔකාරන්තපුල්ලිඬිගානං පකතිරූපස්ස

නාමිකපදමාලාවිභාගො නාම

පඤ්චමො පරිච්ඡෙදො.

අකාරන්තොකාරන්තතාපකතිකඔකාරන්තපුල්ලිඬිගං නිට්ඨිතං.

6. ආකාරන්තපුල්ලිඬගනාමිකපදමාලා

අට පුබ්බාවරියමනං පුරෙවරං කත්වා ආකාරන්තපුල්ලිඬගනං පකතිරුපෙසු අභිභවිතු ඉච්චෙනස්ස පකතිරුපස්ස නාමිකපදමාලං වක්ඛාම – සත්ථා, සත්ථා, සත්ථාරො. සත්ථාරං, සත්ථාරො. සත්ථාරා, සත්ථාරෙහි, සත්ථාරෙහි. සත්ථු, සත්ථුස්ස, සත්ථුනො, සත්ථානං, සත්ථාරානං. සත්ථාරා, සත්ථාරෙහි, සත්ථාරෙහි. සත්ථු, සත්ථුස්ස, සත්ථුනො, සත්ථානං, සත්ථාරානං. සත්ථරි, සත්ථාරෙසු. හො සත්ථ, හො සත්ථා, භවන්තො සත්ථාරො.

අයං යමකමභාටෙරෙන කතාය චුළනිරුත්තියා ආගතො නයො. එත්ථ ච නිරුත්තිපිටකෙ ච කච්චායනෙ ච “සත්ථුනා”ති පදං අනාගතමිති ගභෙනබ්බමෙව “ධම්මරාජෙන සත්ථුනා”ති දස්සනතො. “සත්ථාරා, සත්ථුනා, සත්ථාරෙහි, සත්ථාරෙහි”ති කමො ච වෙදිතබ්බො. එත්ථ ච අසතිපි අත්ථවිසෙසෙ ඛාඤ්ජනවිසෙසවසෙන, ඛාඤ්ජනවිසෙසාභාවෙපි අත්ථනානත්ථතාවසෙන සද්දන්තරසන්දස්සනං නිරුත්තික්කමොති “සත්ථා”ති පදං එකවචනබහුවචනවසෙන ද්වික්ඛත්තුං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. නිරුත්තිපිටකාදීසු පන “සත්ථා”ති පයමාබහුවචනං න ආගතං. කිඤ්චාපි න ආගතං, තථාපි “අවිතක්කිතා මච්චුප්පබ්බජන්ති”ති පාළියං “අවිතක්කිතා”ති පයමාබහුවචනස්ස දස්සනතො “සත්ථා”ති පදස්ස පයමාබහුවචනත්තං අවස්සමිච්ඡිතබ්බං. තථා චත්තා, ධාතා, ගන්තාදීනමිති තග්ගතික්කතා. තථා නිරුත්තිපිටකෙ “සත්ථාරො”ති දුතියාබහුවචනඤ්ච “සත්ථුස්ස, සත්ථාන”න්ති චතුත්ථිජට්ඨෙකවචනබහුවචනානි ච ආගතානි, චුළනිරුත්තියං පන න ආගතානි. තත්ථ “මාතෘපිතරො පොසෙති. භාතරො අතික්කමති”ති දස්සනතො “සත්ථාරො”ති දුතියාබහුවචනරූපං අයුත්තං විය දිස්සති. කච්චායනාදීසු “හො සත්ථ, හො සත්ථා” ඉති රස්සදීසවසෙන ආලපනෙකවචනද්වයං චුත්තං. නිරුත්තිපිටකෙ “හො සත්ථ” ඉතිරස්සවසෙන ආලපනෙකවචනං වත්වා “භවන්තො සත්ථාරො”ති ආරාදෙසවසෙන ආලපනබහුවචනං චුත්තං. චුළනිරුත්තියං “හො සත්ථ” ඉති රස්සවසෙන ආලපනෙකවචනං වත්වා “හො සත්ථා” ඉති දීසවසෙන ආලපනබහුවචනං ලපිතං. සබ්බමෙතං ආගමෙ උපපරික්ඛිත්වා යථා න විරුජ්ඣති, තථා ගභෙනබ්බං.

ඉදානි සත්ථුසද්දස්ස යං රූපන්තරං අමිහෙහි දිට්ඨං, තං දස්සෙස්සාම – තථා හි “ඉමෙසං මහානාම තිණ්ණං සත්ථුනං එකා නිට්ඨා උදාහු පුටු නිට්ඨා”ති පාළියං “සත්ථුන”න්ති පදං දිට්ඨං, තස්මා අයමිති කමො වෙදිතබ්බො “සත්ථු, සත්ථුස්ස, සත්ථුනො, සත්ථානං, සත්ථාරානං, සත්ථුන”න්ති. අභිභවිතා, අභිභවිතා, අභිභවිතාරො. අභිභවිතාරං, අභිභවිතාරො. අභිභවිතාරා, අභිභවිතුනා, අභිභවිතාරෙහි, අභිභවිතාරෙහි. අභිභවිතු, අභිභවිතුස්ස, අභිභවිතුනො, අභිභවිතානං, අභිභවිතාරානං, අභිභවිතුනං. අභිභවිතාරා, අභිභවිතාරෙහි, අභිභවිතාරෙහි. අභිභවිතු, අභිභවිතුස්ස, අභිභවිතුනො, අභිභවිතානං, අභිභවිතාරානං. අභිභවිතරි, අභිභවිතාරෙසු. හො අභිභවිත, හො අභිභවිතා, භවන්තො අභිභවිතාරො. යථා පනෙත්ථ අභිභවිතු ඉච්චෙනස්ස පකතිරුපස්ස නාමිකපදමාලා සත්ථුනායෙන යොජිතා, එවං පරිභවිතුආදීනඤ්ච අඤ්ඤෙසඤ්ච තංසදිසානං නාමිකපදමාලා සත්ථුනායෙන යොජෙතබ්බො. එත්ථඤ්ඤානි තංසදිසානි නාම “චත්තා, ධාතා”ඉච්චාදීනං පදානං චත්තුධාතු ඉච්චාදීනි පකතිරුපානි.

චත්තා ධාතා ගන්තා නෙතා,
දාතා කත්තා වෙතා තාතා;
ජෙත්තා හෙත්තා භන්තා මෙතා,
ජෙතා බොද්ධා ඤාතා සොතා.

ගජ්ජිතා වස්සිතා භත්තා, මුච්ඡිතා පටිසෙධිතා;
භාසිතා පුච්ඡිතා බන්තා, උට්ඨානොක්කමිතා තතා.

නත්තා පනත්තා අක්ඛාතා, සහිතා පටිසෙවිතා;
නෙතා විනෙතා ඉච්චාදී, චත්තරෙ සුද්ධකත්තරි.

උප්පාදෙතා විඤ්ඤාපෙතා, සන්දස්සෙතා පබ්බහෙතා;
බොධෙතාදී වඤ්ඤෙ සද්දා, ඤෙය්‍යා හෙතුස්මිං අත්ථස්මිං.

කත්තා ඛත්තා නෙත්තා භත්තා, පිතා භාතානිමෙ පන;
කිඤ්චි භිජ්ජන්ති සුත්තස්මිං, තං පහෙදං කට්ඨස්සහං.

සත්ථානිආදීසු කෙච්චි, උපයොගෙන සාමිතා;
සහෙව නිච්චං චත්තන්ති, නෙව චත්තන්ති කෙච්චි තු.

තත්තු කත්තුසද්දාදයො රූපන්තරවසෙන සත්ථුසද්දතො කිඤ්චි භිජ්ජන්ති. තථා හි “උට්ඨෙහි කත්තෙ තරමානො, ගන්ත්වා වෙස්සන්තරංවදා”ති එත්ථ “කත්තෙ”ති ඉදං ආලපනෙකවචනරූපං, එවඤ්ඤි “හො කත්තා”ති රූපතො රූපන්තරං නාම. “තෙන හි හො ඛත්තෙ යෙන වම්පෙය්‍යකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා තෙනුපසඬකමා”ති එත්ථ

“බත්තේ” නි ඉදඤ්චාලපනෙකවචනරූපං. එවම්පි “හො බත්තා” නි රූපතො රූපන්තරං නාම. “නෙත්තෙ උජුං ගතෙ සති” නි එත්ථ “නෙත්තෙ” නි ඉදං සත්තමියා එකවචනරූපං, එවම්පි “නෙත්තරි” නි රූපතො රූපන්තරං. “ආරාධයති රාජානං, පූජං ලභති භත්තුසු” නි එත්ථ “භත්තුසු” නි ඉදං සත්තමියා බහුවචනරූපං. “භත්තාරෙසු” නි රූපතො රූපන්තරං, අනු “භත්තුසු” නි දස්සනතො, “මාතාපිතුසු පණ්ඩිතා” නි එත්ථ “පිතුසු” නි දස්සනතො ව “චත්තුසු ධාතුසු ගන්තුසු නෙතුසු දාතුසු කත්තුසු” නි එවමාදිනයොපි ගහෙනබ්බො. අයං නයො සත්ථුසද්දෙපි ඉච්ඡිතබ්බො විය අම්භෙ පටිභාති.

පිතා, පිතා, පිතරො. පිතරං, පිතරො. පිතරා, පිතුනා, පෙනායා, පිතරෙහි, පිතරෙහි, පිතුහි, පිතුහි. පිතු, පිතුස්ස, පිතුනො, පිතානං, පිතරානං, පිතුනං. පිතරා, පෙනායා, පිතරෙහි, පිතරෙහි, පිතුහි, පිතුහි. පිතු, පිතුස්ස, පිතුනො, පිතානං, පිතරානං, පිතුනං. පිතරි, පිතරෙසු, පිතුසු. හො පිත, හො පිතා, භවන්තො පිතරො. එත්ථ පන “පෙනායා, පිතුන” න්ති ඉමං නයද්වයං වජ්ජේත්වා භාතුසද්දස්ස ව පදමාලා යොජෙතබ්බො. තත්ථ “මනායා ව පෙනායා ව කතං සුසාඤ්ඤා, අනුඤ්ඤාතොසි මාතාපිතුහි, මාතාපිතුනං අව්චයෙනා” නි ව දස්සනතො පිතුසද්දස්ස “පෙනායා, පිතුහි, පිතුහි. පිතුන” න්ති රූපභෙදො ව, “පිතරො” ඉච්චාදිසු රස්සත්තඤ්ච සත්ථුසද්දෙනො විසෙසො. තත්ථ ව “පෙනායා” නි ඉදං “ජන්තුයො, භෙතුයො, භෙතුයා, අධිපතියා” නි පදානි විය අවින්තෙයාං පුල්ලිඛිගරූපන්ති දට්ඨබ්බො.

වොදනා සොධනා වාත්ත භවති – සත්ථා පිතා ඉච්චෙවමාදිනි නිජ්ජන්තත්තමුපාදාය ආකාරන්තානීති ව, පට්ඨං යපෙනබ්බං පකතිරූපමුපාදාය උකාරන්තානීති ව තුම්භෙ භණ්ට, “හෙතු සත්ථාරදස්සනං. අමාතාපිතරසංවඨ්ඨො. කත්තාරනිද්දෙසො” නිආදිසු පන සත්ථාර ඉච්චාදිනි කථං තුම්භෙ භණ්ටාති? එතානිපි මයං පකතිරූපමුපාදාය උකාරන්තානීති භණ්ටාති. නනු ව හො එතානි අකාරන්තානීති? න, උකාරන්තානියෙව තානි. නනු ව හො යො අං නාදිනි පරභුතානි වචනානි න දිස්සන්ති යෙහි උකාරන්තසද්දානමන්තස්ස ආරාදෙසො සියා, තස්මා අකාරන්තානීති? න, ඊදිසෙ යානෙ පරභුතානං යො අං නාදිනං වචනානමනොකාසත්තා. තථා හි සමාසවිසයො එසො. සමාසවිසයස්මිඤ්ඤි අවින්තෙයානිපි රූපානි දිස්සන්ති. එවං සන්තෙපි හො “ගාමතො නික්ඛමති” නි පයොගස්ස විය අසමාසවිසයෙ “සත්ථාරතො සත්ථාරං ගච්ඡති” නි නිද්දෙසපාළිදස්සනතො “හෙතු සත්ථාරදස්සන” න්තිආදිසු සත්ථාර ඉච්චාදිනි අකාරන්තානීති වින්තෙතබ්බානීති? න වින්තෙතබ්බානි “සත්ථාරතො සත්ථාරං ගච්ඡති” නි එත්ථාපි උකාරන්තත්තා. එත්ථ හි අසමාසන්තෙපි තොපච්චයං පටිච්ච සත්ථුසද්දස්ස උකාරො ආරාදෙසං ලභති. යානි පන තුම්භෙ උකාරස්ස ආරාදෙසනිමිත්තානි යො අංනාදිනි වචනානි ඉච්ඡට, තානි ඊදිසෙ යානෙ විඤ්ඤානං පමාණං න භොන්ති. කානි පන භොන්තිති වෙ? අසමාසවිසයෙ තොපච්චයො ව සමාසවිසයෙ පරපදානි ව පරපදාභාවෙ සාදිව්භත්තියො වානි ඉමානෙව ඊදිසෙ යානෙ එකන්තෙන පමාණං භොන්ති. තථා හි ධම්මපද්ධකථායං “යාවදෙව අනත්ථාය, ඤාත්තං බාලස්ස ජායති” නි ඉම්ස්සා පාළියා අත්ථසංවණ්ණනායං “අයං නිම්මානාපිතරොති ඉමස්මිං පහටෙ දණ්ඩො නත්ථී” නි එත්ථ නිම්මානාපිතරොති ඉමස්ස සමාසවිසයත්තා සිම්භි පරෙ උකාරො ආරාදෙසං ලභති, තතො සිස්ස ඔකාරාදෙසො, ඉච්චෙනං පදං පකතිරූපවසෙන උකාරන්තං භවති. නිජ්ජන්තත්තමුපාදාය “පුරිසො, උරගො” නි පදානි විය ඔකාරන්තඤ්ච භවති. අයං පනෙත්ථ සමාසවිග්ගහො “මාතා ව පිතා ව මාතාපිතරො, නත්ථී මාතාපිතරො එතස්සාති නිම්මානාපිතරො” නි. පකතිරූපවසෙන හි “නිම්මානාපිතු” ඉති යිතෙ සිව්චනස්මිං පරෙ උකාරස්ස ආරාදෙසො භොති. කත්ථව් පන ධම්මපද්ධකථාපොත්ථකෙ “අයං නිම්මානාපිතිකො” නි පායො දිස්සති, එසො පන “අයං නිම්මානාපිතරො” නි පදස්ස අයුත්තතං මඤ්ඤාමානෙහි යටිතොති මඤ්ඤාම, න සො අයුත්තො අට්ඨකථාපායො. සො හි උමඛිගජාතකට්ඨකථායං එකපිතරොති සිම්භි ආරාදෙසපයොගෙන සමෙති. තථා හි –

“යථාපි නියකො භාතා,
සඋදරියො එකමාතුකො;
එවං පඤ්චාලවන්දො තෙ,
දසිතබ්බො රට්ඨසභා” නි

ඉම්ස්සා පාළියා අත්ථං සංවණ්ණෙත්තෙහි පාළිනායඤ්ඤාහි ගරුහි “නියකොති අජ්ඣන්තිකො එකපිතරො එකමාතුයා ජාතො” නි සිම්භි ආරාදෙසපයොගරචනා කතා. න කෙවලඤ්ච සිම්භි ආරාදෙසෙ පුල්ලිඛිගජ්ජයොගොයෙවම්භෙහි දිට්ඨො, අථ බො ඉත්ථිලිඛිගජ්ජයොගොපි සාසනෙ දිට්ඨො. තථා හි විනයපිටකෙ චූළවග්ගෙ “අස්සමණි භොති අසකායධිතරා” නි පදං දිස්සති. අයං පනෙත්ථ සමාසවිග්ගහො “සකායකුලෙ උප්පන්තත්තා සකායස්ස භගවතො ධිතා සකායධිතරා, න සකායධිතරා අසකායධිතරා” නි. ඉධාපි සිම්භි පරෙ උකාරස්ස ආරාදෙසො කතො, ඉත්ථිලිඛිගභාවස්ස ඉච්ඡිතත්තා ආපච්චයො, තතො සිලොපො ව දට්ඨබ්බො. එවං සමාසපදන්තෙ සත්ථු පිතු කත්තුසද්දානං නාමිකපදමාලායං චුත්තරූපතො කොච්චි කොච්චි රූපවිසෙසො දිස්සති. අඤ්ඤාසම්පි රූපවිසෙසො නායඤ්ඤානා මග්ගිතබ්බො සුත්තන්තෙසු. කො හි නාම සමත්ථො නිස්සෙසතො බුද්ධච්චනසාගරෙ සංකිණ්ණානි විචිත්තානි පණ්ඩිතජනානං භද්දවිම්භාපනකරානි පදරූපරතනානි සමුද්ධරිත්වා දස්සෙතුං, තස්මා අම්භෙහි අප්පමත්තකානියෙව දස්සිතානි.

අදන්ධජාතිකො විඤ්ඤා-ජාතිකො සතතං ඉධ;
යොගං කරොති වෙ සත්ථු, පාළියං සො න කඬ්ඛති.

යෙ පනිධ අමහෙහි “සත්ථා, අභිභවිතා, වත්තා, කත්තා”දයො සද්දා පකාසිතා, තෙසු කෙච් උපයොගවචනෙන සද්ධිං නිව්චං වත්තන්ති “පුච්ඡිතා, ඔක්කමිතා”ඉච්චාදයො. තථා හි “අභිජානාසි නො ත්චං මහාරාජ ඉමං පඤ්ඤං අඤ්ඤෙසමණුක්ඛාමණෙ පුච්ඡිතා. නිද්දං ඔක්කමිතා”තිආදිපයොගා ඛහු දිස්සන්ති. කෙච් සාමිවචනෙන සද්ධිං නිව්චං වත්තන්ති “අභිභවිතා, වත්තා”ඉච්චාදයො. තථා හි “පච්චාමිත්තානං අභිභවිතා, තස්ස භවන්ති වත්තාරො. අමතස්ස දාතා. පරිස්සයානං සහිතා. අනුප්පන්තස්ස මග්ගස්ස, උප්පාදෙනා නරුත්තමො”තිආදිපයොගා ඛහු දිස්සන්ති. කෙච් පන උපයොගවචනෙනපි සද්ධිං නෙව වත්තන්ති නියොගා පඤ්ඤත්තියං පවත්තනතො. තං යථා? “සත්ථා, පිතා, භාතා, නත්තා”ඉච්චාදයො. එත්ථ පන “උපයොගවචනෙන සද්ධිං නිව්චං වත්තන්ති”තිආදිවචනං කම්මභූතං අත්ථං සන්ධාය කතන්ති වෙදිතබ්බං.

එවං උකාරන්තතාපකතිකානං ආකාරන්තපදානං පවත්තිං විදිත්වා සද්දෙසු අත්ථෙසු ව කොසල්ලමිච්ඡන්තෙහි පුන ලිඛිගඅන්තවසෙන “සත්ථා, සත්ථො, සත්ථ”න්ති තිකං කත්වා පදානමත්ථො ව පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලා ව පදානං සදිසාසදිසතා ව වචන්ථපෙනබ්බා. තත්‍ර හි “සත්ථා”ති ඉදං පයමං උකාරන්තතාපකතියං යත්වා පච්ඡා ආකාරන්තභූතං පුල්ලිඛිගං, “සත්ථො”ති ඉදං පයමං අකාරන්තතාපකතියං යත්වා පච්ඡා ඔකාරන්තභූතං පුල්ලිඛිගං, “සත්ථ”න්තිදං පන පයමං අකාරන්තතාපකතියං යත්වා පච්ඡා නිග්ගහිතන්තභූතං නපුංසකලිඛිගං. තත්‍ර සත්ථාති සදෙවකං ලොකං සාසති අනුසාසනීති සත්ථා, කො සො? භගවා. සත්ථොති සහ අත්ථෙතාති සත්ථො, හණ්ඩමූලං ගහෙත්වා වාණිජ්ජාය දෙසන්තරං ගතො ජනසමූහො. සත්ථන්ති සාසති ආචික්ඛති අත්ථෙ එතෙනාති සත්ථං, ඛාකරණාදිගත්ථො, අථ වා සසති හිංසති සත්තෙ එතෙනාති සත්ථං, අසිආදි. “සත්ථා, සත්ථා, සත්ථාරො. සත්ථාරං, සත්ථාරො”ති පුරෙ විය පදමාලා. “සත්ථො, සත්ථා. සත්ථං, සත්ථෙ”ති පුරිසනයෙන පදමාලා. “සත්ථං, සත්ථාති, සත්ථා. සත්ථං, සත්ථාති, සත්ථෙ”ති නපුංසකෙ වත්තමාන චිත්තනයෙන පදමාලා යොජෙතබ්බා. එවං තිධා හින්තාසු නාමිකපදමාලාසු පදානං සදිසාසදිසතා වචන්ථපෙනබ්බා.

සත්ථා තිව්ඨති සබ්බඤ්ඤා, සත්ථා යන්ති ධනත්ථිකා;
සත්ථා අපෙති පුරිසො, භොන්තො සත්ථා දදාථ සං.

එවං සුතිසාමඤ්ඤවසෙන සදිසතා භවති.

සත්ථං යං තිබ්බං තෙන, සත්ථො කත්වාන කප්පියං;
එලං සත්ථස්ස පාදාසි, සත්ථා තං පරිභුඤ්ජති.

එවං අසුතිසාමඤ්ඤවසෙන අසදිසතා භවති, තථා ලිඛිගඅන්තවසෙන. “වෙනා වෙනො”ති ව “තාතා තාතො”ති ව දුකං කත්වා පදානමත්ථො ව පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලා ව පදානං සදිසාසදිසතා ව වචන්ථපෙනබ්බා.

තත්‍ර හි “වෙනා”ති පයමං උකාරන්තතාපකතියං යත්වා පච්ඡා ආකාරන්තභූතං පුල්ලිඛිගං, තථා “තාතා”ති පදමිපි. “වෙනො”ති ඉදං පන පයමං අකාරන්තතාපකතියං යත්වා පච්ඡා ඔකාරන්තභූතං පුල්ලිඛිගං, තථා “තාතො”ති පදමිපි. තත්‍ර වෙනාති විනොති රාසිං කරොතීති වෙනා, පාකාරචිතනකො පුග්ගලො, ඉට්ඨකවඩ්ඪකීති අත්ථො. වෙනොති චිත්තං, එවංනාමකො වා ලුද්දො. එත්ථ ව චිත්තං “වෙනයති චිත්තෙති”ති අත්ථවසෙන වෙනො, ලුද්දො පන පණ්ණත්තිවසෙන. තාතාති තායතීති තාතා. “අසස්ස තාතා හිතස්ස විධාතා”තිස්ස පයොගො. “තාතො”ති එත්ථාපි තායතීති තාතො, පුත්තානං පිතුසු, පිතරානං පුත්තෙසු, අඤ්ඤෙසඤ්ච අඤ්ඤෙසු පියපුග්ගලෙසු වත්තබ්බවොභාරො එසො. “සො නුන කපණො තාතො, වීරං රූචචති අස්සමෙ. කිච්ඡෙනාධිගතා භොගා, තෙ තාතො විධමං ධමං. එහි තාතා”තිආදිසු වස්ස පයොගො වෙදිතබ්බො. “වෙනා, වෙනා, වෙනාරො. වෙනාරං, වෙනාරො”ති සත්ථුනායෙන පදමාලා. “වෙනො, වෙනා. වෙනං, වෙනෙ. වෙනසා, වෙනෙනා”ති මනොගණනයෙන ඤෙය්‍යා. අයං චිත්තවාචකස්ස වෙනසද්දස්ස නාමිකපදමාලා. “වෙනො, වෙනා. වෙනං, වෙනෙ. වෙනෙනා”ති පුරිසනයෙන ඤෙය්‍යා. අයං පණ්ණත්තිවාචකස්ස වෙනසද්දස්ස නාමිකපදමාලා. “තාතා, තාතා, තාතාරො. තාතාර”න්ති සත්ථුනායෙන ඤෙය්‍යා. “තාතො, තාතා, තාත”න්ති පුරිසනයෙන ඤෙය්‍යා. එවමිමාසුපි නාමිකපදමාලාසු පදානං සදිසාසදිසතා වචන්ථපෙනබ්බා, තථා ලිඛිගඅන්තවසෙන “ඤාතා, ඤාතො, ඤාතං, ඤාතා”ති වතුක්කං කත්වා පදානමත්ථො ව පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලා ව පදානං සදිසාසදිසතා ව වචන්ථපෙනබ්බා.

තත්‍ර හි “ඤාතා”ති ඉදං පයමං උකාරන්තතාපකතියං යත්වා පච්ඡා ආකාරන්තභූතං පුල්ලිඛිගං. “ඤාතො ඤාත”න්ති ඉමාති යථාක්කමං පයමං අකාරන්තතාපකතියං යත්වා පච්ඡොකාරන්තනිග්ගහිතන්තභූතාති වාචවලිඛිගෙසු පුන්තපුංසකලිඛිගාති. තථා හි “ඤාතො අත්ථො සුඛාවහො. ඤාතමෙතං කුරඬගස්සා”ති නෙසං පයොගා දිස්සන්ති. “ඤාතා”ති ඉදං පන පයමං ආකාරන්තතාපකතියං යත්වා පච්ඡාපි ආකාරන්තභූතං වාචවලිඛිගෙසු ඉත්ථිලිඛිගං. තථා හි “එසා ඉත්ථිමයා ඤාතා”ති පයොගො. තත්‍ර පුල්ලිඛිගපක්ඛෙ “ජානාතීති ඤාතා”ති කත්තුකාරකවත්තමානකාලවසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො. ඉත්ථිලිඛිගාදිපක්ඛෙ “ඤායිත්ථාති ඤාතා ඤාතො ඤාත”න්ති කම්මකාරකාතීතකාලවසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො. එස නයො අඤ්ඤත්ථාපි යථාසම්භවං දට්ඨබ්බො. “ඤාතා, ඤාතා, ඤාතාරො. ඤාතාර”න්ති සත්ථුනායෙන ඤෙය්‍යා. “ඤාතො, ඤාතා. ඤාත”න්ති පුරිසනයෙන ඤෙය්‍යා. “ඤාතං, ඤාතාති, ඤාතා. ඤාතං, ඤාතාති, ඤාතෙ”ති වක්ඛමානචිත්තනයෙන ඤෙය්‍යා. “ඤාතා, ඤාතා,

ඤානායො. ඤාතං, ඤාතා, ඤානායො”ති චක්ඛමානකඤ්ඤානයෙන ඤෙය්‍යා. එවමිමාසුපි නාමිකපදමාලාසු පදානං සදිසාසදිසතා චචන්ථපෙනබ්බා. අඤ්ඤෙසුපි යානෙසු යථාරහං ඉමිනා නයෙන සදිසාසදිසතා උපපරික්ඛිතබ්බා. චත්තා ධාතා ගන්තාදීනම්පි “චදනීති චත්තා, ධාරෙතීති ධාතා, ගච්ඡතීති ගන්තා”තිආදීනා යථාසම්භවං නිබ්බවනානි ඤෙය්‍යානි.

යං පනෙත්ථ අම්භෙහි පකිණ්ණකච්චනං කථිතං, තං “අට්ඨානෙ ඉදං කථිත”න්ති න චත්තබ්බං. යස්මා අයං සද්දනීති නාම සද්දානමත්ථානඤ්ච යුත්තායුත්තිපකාසනත්ථං කතාරම්භත්තා නානප්පකාරෙන සබ්බං මාගධවොහාරං සඬබ්බොහෙත්වා කථිතායෙව සොහති, න ඉතරථා, තස්මා නානප්පභෙදෙන චත්තුමිච්ඡාය සම්භවතො “අට්ඨානෙ ඉදං කථිත”න්ති න චත්තබ්බං. නානාඋපායෙහි විඤ්ඤානං ඤාපනත්ථං කතාරම්භත්තා ච පන පුනරුත්තිදොසොපෙත්ථ න චින්තෙතබ්බො, අඤ්ඤදත්ථු සද්ධාසම්පන්නෙහි කුලපුත්තෙහි අයං සද්දනීති පිටකත්තයොපකාරාය සක්කච්චං පරියාපුණිතබ්බා.

ඉති අභිභවිතාපදසදිසානි චත්තා, ධාතා, ගන්තාදීනි පදානි දස්සිතානි. ඉදානි අතංසදිසානි දස්සෙස්සාම. සෙය්‍යාටීදං

ගුණවා ගණවා වෙව, බලවා යසවා තථා;
ධනවා සුතවා විද්වා, ධුතවා කතවාපි ව.

හිතවා භගවා වෙව, ධිතවා ථාමවා තථා;
යතවා වාගවා වාථ, හිමවිච්චාදයො රවා.

පුත්තපුංසකලිඬිගෙහි, අකාරන්තෙහි පායතො;
චත්තුසද්දො පරො හොති, තදන්තා ගුණවාදයො.

සඤ්ඤාවා රස්මිවා වෙව, මස්සවා ව යසස්සිවා;
ඉච්චාදිදස්සනාපෙසො, ආකාරිවණ්ණකාරතො;
ඉත්ථිලිඬිගාදිසු හොති, කත්ථවිති පකාසයෙ.

සතිමා ගතිමා අත්ථ-දස්සිමා ධිතිමා තථා;
මුතිමා මතිමා වෙව, ජුතිමා හිරිමාපි ව.

ථුතිමා රතිමා වෙව, යතිමා බලිමා තථා;
කසිමා සුවිමා ධිමා, රුචිමා චක්ඛුමාපි ව.

බන්ධුමා හෙතුමා’යස්මා, කෙතුමා රාහුමා තථා;
බාණුමා භාණුමා ගොමා, විජ්ජුමා වසුමාදයො.

පාපිමා පුත්තිමා වෙව, චන්දිමිච්චාදයොපි ව;
අතංසදිසසද්දානි, විඤ්ඤාතබ්බා විභාවිතා.

ඉවණ්ණකාරොකාරෙහි, මන්තුසද්දො පරො භවෙ;
ආකාරන්තා විකාරන්තා, ඉමන්තුති විභාවයෙ.

ගුණවා, ගුණවා, ගුණවන්තො. ගුණවන්තං, ගුණවන්තෙ. ගුණවතා, ගුණවන්තෙන, ගුණවන්තෙහි, ගුණවන්තෙහි.
ගුණවතො, ගුණවන්තස්ස, ගුණවතං, ගුණවන්තානං. ගුණවතා, ගුණවන්තා, ගුණවන්තස්මා, ගුණවන්තම්භා,
ගුණවන්තෙහි, ගුණවන්තෙහි. ගුණවතො, ගුණවන්තස්ස, ගුණවතං, ගුණවන්තානං. ගුණවති, ගුණවන්තෙ,
ගුණවන්තස්මිං, ගුණවන්තම්භි, ගුණවන්තෙසු. හො ගුණවා, භවන්තො ගුණවා, හොන්තො ගුණවන්තො.

එත්ථ පන “එථ තුමිහෙ ආවුසො සීලවාහොථා”ති ව,

“බලවන්තො දුබ්බලා හොන්ති, ථාමවන්තොපි භායරෙ;
චක්ඛුමා අන්ධිකා හොන්ති, මාතුගාමවසං ගතා”ති ව

පාළිය “සීලවා, චක්ඛුමා”ති පඨමාබහුවචනස්ස දස්සනතො “ගුණවා”ති පච්චත්තාලපනට්ඨානෙ බහුවචනං වුත්තං.
“ගුණවා සතිමා”තිආදියුපි එසෙව නයො. වූළනිරුත්තියම්පි හි “ගුණවා”ති පච්චත්තාලපනබහුවචනානි ආගතානි,
නිරුත්තිපිටකෙ පච්චත්තෙකච්චනභාවෙනෙව ආගතං, වූළනිරුත්තියං පන නිරුත්තිපිටකෙ ව “හො ගුණව”ඉති

රස්සවසෙන ආලපනෙකවචනං ආගතං. මයං පන “තග්ඝ භගවා බොජ්ඣකාදිගා. කථං නු භගවා තුය්භං සාවකො සාසනෙ රතො” තිඵලමාදිසු අනෙකසතෙසු පාදෙසු “භගවා” ඉති ආලපනෙකවචනස්ස දිස්භාවදස්සනතො වන්තුපච්චයට්ඨානෙ “හො ගුණවා” ඉච්චාදි දිස්සවසෙන වචනං යුත්තතරං විය මඤ්ඤාම, මන්තුපච්චයට්ඨානෙ පන ඉමන්තුපච්චයට්ඨානෙ ව “සබ්බවෙරහයාතිත, පාදෙ වන්දාමි වක්ඛම. එවං ජානාහි පාපිම” ඉච්චාදිසු පාළිපදෙසෙසු “වක්ඛම” ඉච්චාදිආලපනෙකවචනස්ස රස්සභාවදස්සනතො “හො සතිම, හො ගතිම” ඉච්චාදි රස්සවසෙන වචනං යුත්තතරං විය මඤ්ඤාම, අප්ථ වා මහාපරිනිබ්බානසුත්තට්ඨකථායං “ආයස්මා තිස්ස” ඉතිදිස්සවසෙන වුත්තාලපනෙකවචනස්ස දස්සනතො “භගවා, ආයස්මා” ඉතිදිස්සවසෙන වුත්තපදමත්තං යපෙත්වා වන්තුපච්චයට්ඨානෙපි මන්තුපච්චයනගො නෙතබ්බො, මන්තුපච්චයට්ඨානෙපි වන්තුපච්චයනගො නෙතබ්බො. තථා හි කච්චායනාදිසු “හො ගුණවං, හො ගුණව, හො ගුණවා” ඉති නිග්ගහිතරස්සදිස්සවසෙන තිණි ආලපනෙකවචනානි වුත්තානි, ඉමිනා “හො සතිමං, හො සතිම, හො සතිමා” ති ඵලමාදිනගොපි දස්සිතො. පඨමාබ්භුවචනට්ඨානෙ පන “ගුණවන්තො, ගුණවන්තා, ගුණවන්ති” ති තිණි පදානි වුත්තානි, ඉමිනාපි “සතිමන්තො, සතිමන්තා, සතිමන්ති” ති ඵලමාදිනගොපි දස්සිතො. තෙසු “හො ගුණවං හො සතිමං, ගුණවන්තා, ගුණවන්ති” ති ඉමානි පදානි ඵලංගතිකානි ව අඤ්ඤානි පදානි පාළියං අප්පසිද්ධානි යථා “ආයස්මන්තා” ති පදං පසිද්ධං, තස්මා යං වුළුතිරුත්තියං වුත්තං, යඤ්ච නිරුත්තිපිටකෙ, යඤ්ච කච්චායනාදිසු, තං සබ්බං පාළියා අට්ඨකථාහි ව සද්ධිං යථා න විරුජ්ඣති, ගඬිගොදකෙන යමුනොදකං විය අඤ්ඤදත්ථු සංසන්දනි සමෙති, තථා ගහෙතබ්බං.

අපිචෙත්ථ අයම්පි විසෙසො ගහෙතබ්බො. තං යථා? “තුය්භං ධිතා මහාවීර, පඤ්ඤවන්ත පුත්තිධරා” ති පාළියං “පඤ්ඤවන්ත” ඉති ආලපනෙකවචනස්ස දස්සනතො.

“සබ්බා කිරොවං පරිනිට්ඨිතානි,
යසස්සි නං පඤ්ඤවන්තං විසස්භ;
යසො ව ලද්ධා පුරිමං උළාරං,
නප්පජ්ජහෙ වණ්ණබලං පුරාණ” ති.

ඉමිස්සා ජාතකපාළියා අට්ඨකථායං “පඤ්ඤවන්ත” ඉති ආලපනෙකවචනස්ස දස්සනතො ව “හො ගුණවන්ත, හො ගුණවන්තා, හො සතිමන්ත, හො සතිමන්තා” තිආදීනිපි ආලපනෙකවචනානි අවස්සම්චිතීතබ්බානි. තථා හි තිස්සං පාළියං “යසස්සි පඤ්ඤවන්ත” ඉච්චාලපනවචනං අට්ඨකථාවරියා ඉච්ඡන්ති. නන්ති හි පදපුරුණෙ නිපාතමත්තං. පඤ්ඤවන්තන්ති පන ඡන්දානුරක්ඛණත්ථං අනුසාරාගමං කත්වා වුත්තං. එවං පාවචනෙ වන්තුපච්චයාදිසහිතානං සද්දානං “භගවා, ආයස්මා, පඤ්ඤවන්ත, වක්ඛම, පාපිම” ඉතිදස්සිතනගෙන ආලපනාප්පවන්ති වෙදිතබ්බා. එත්ථ ව “ගඬිගාභාගිරිටී නාම, හිමවන්තා පභාවිතා” ති ව “කුතො ආගතත්ථ භන්තෙති, හිමවන්තා මහාරාජා” ති ව දස්සනතො “ගුණවන්තා” ති පඤ්චමියා එකවචනං කමිතං. යථා ගුණවන්තු සද්දස්ස නාමිකපදමාලා යොජිතා, එවං ධනවන්තුබලවන්තාදිනං සතිමන්තු ගතිමන්තාදිනඤ්ච නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා.

ඉදානි විද්වාදිපදානං ගුණවාපදෙන සමානගතිකත්තම්පි සොතුනං පයොගෙසු සම්මොභාපගමත්ථං එකදෙසතො නිබ්බවනාදිහි සද්ධිං විද්වන්තුඉච්චාදිපකතිරුපස්ස නාමිකපදමාලා වුවුවනෙ – ඤාණසංඛිතො වෙදො අස්ස අත්ථිති විද්වා, පණ්ඩිතො. එත්ථ ව විද්වාසද්දස්ස අත්ථිතාවෙ “ඉති විද්වා සමං වරො” තිආදි ආභවිචපායො නිදස්සනං. අනුරායං පදමාලා – විද්වා, විද්වා, විද්වන්තො. විද්වන්තං, විද්වන්තෙ. විද්වතා, විද්වන්තෙන. සෙසං සබ්බං නෙය්‍යං. වෙදනාවා, වෙදනාවා, වෙදනාවන්තො. වෙදනාවන්තං, වෙදනාවන්තෙ. වෙදනාවතා, වෙදනාවන්තෙන. සෙසං සබ්බං නෙය්‍යං. එවං “සඤ්ඤාවාවෙනනාවා සද්ධාවා පඤ්ඤවා සබ්බාවා” ඉච්චාදිසුපි. එත්ථ ව “වෙදනාවන්තං වා අත්තානං සබ්බාවන්තං ලොක” තිආදීනි නිදස්සනපදානි. තත්ථ සබ්බාවන්තන්ති සබ්බසත්තවන්තං, සබ්බසත්තයුත්තන්ති අත්ථො. මජ්ඣිමනිකායෙහි ඉදං පදං. යෙභුගොයන පන “පඤ්ඤාවාපඤ්ඤවන්තො” තිආදීනි මජ්ඣිමස්සානිපි භවන්ති. යසස්සිතො පරිවාරභුතා ජනා අස්ස අත්ථිති යසස්සිවා, අප්ථ වා යසස්සි ව යසස්සිවා වානි යසස්සිවා. එකදෙසසරුපෙකසෙසොයං. “යසස්සිවා” ති පදස්ස පන අත්ථිතාවෙ –

“බත්තිගො ජාතිසම්පන්නො, අභිජාතො යසස්සිවා;
ධම්මරාජා විදෙහානං, පුත්තො උප්පජ්ජතෙ තවා” ති

ඉදං නිදස්සනං. “යසස්සිවා, යසස්සිවා, යසස්සිවන්තො. යසස්සිවන්තං” ඉච්චාදි නෙතබ්බං. අත්ථෙ දස්සනසිලං අත්ථදස්සි, කිං තං? ඤාණං. අත්ථදස්සි අස්ස අත්ථිති අත්ථදස්සිමා, එත්ථ ව –

“තං තත්ථ ගතිමා ධිතිමා, මුතිමා අත්ථදස්සිමා;
සංඛිතා සබ්බධම්මානං, විධුරො එතදබ්බි” ති

ඉදමෙතස්සත්ථස්ස සාධකං වචනං. “අත්ථදස්සිමා, අත්ථදස්සිමා, අත්ථදස්සිමන්තො. අත්ථදස්සිමන්තං” ඉච්චාදි නෙතබ්බං. පාපං අස්ස අත්ථිති පාපිමා, අකුසලරාසිසමන්තාගතො මාරො. පුත්තා අස්ස අත්ථිති පුත්තිමා, බහුපුත්තො. “සොචති පුත්තෙහි පුත්තිමා” ති එත්ථ හි බහුපුත්තො “පුත්තිමා” ති වුවවති. වන්දො අස්ස අත්ථිති වන්දිමා. වන්දොති

වෙන්ථ වන්දවිමානමධිප්පෙනං, වන්දවිමානවාසී පන දෙවපුත්තො “වන්දිමා”ති. තථා හි “වන්දො උග්ගතො, පමාණතො වන්දො ආයාමචිත්ථාරතො උබ්බෙධතො ව ඵකුනපඤ්ඤාසයොජනො, පරික්ඛෙපතො තීහි යොජනෙහි උනදියඩ්ඪසන යොජනො”ති ආදීසු වන්දවිමානං “වන්දො”ති වුත්තං. “තථාගතං අරහත්තං, වන්දිමා සරණං ගතො”ති ආදීසු පන වන්දදෙවපුත්තො “වන්දිමා”ති. අපරො නයො – වන්දො අස්ස අත්ථිති වන්දිමා. වන්දොති වෙන්ථ වන්දදෙවපුත්තො අධිප්පෙනො, තත්තිවාසට්ඨානභූතං පන වන්දවිමානං “වන්දිමා”ති. තථා හි “රාහු වන්දං පමුඤ්චස්සු, වන්දො මණ්මයවිමානෙ වසති”ති ආදීසු වන්දදෙවපුත්තො “වන්දො”ති වුත්තො.

“යො හවෙ දහරො හික්ඛු, යුඤ්ජති බුද්ධසාසනෙ;
සොමංලොකංපභාසෙති, අබ්භා මුත්තොව වන්දිමා”ති

ආදීසු පන තත්තිවාසට්ඨානභූතං වන්දවිමානං “වන්දිමා”ති වුත්තං. ඉති “වන්දො”ති ව “වන්දිමා”ති ව වන්දදෙවපුත්තස්ස පි වන්දවිමානස්ස පි නාමත්ති වෙදිතබ්බං. තත් “පාපිමා පුත්තිමා වන්දිමා”ති ඉමානි පාපසද්දාදිතො “තදස්සත්ථි” ඉව්වෙනස්මිං අත්ථෙ පවත්තස්ස ඉමන්තූපච්චයස්ස වසෙන සිද්ධිමුපාගතානිති ගහෙනබ්බාති.

නනු ව හො මන්තූපච්චයවසෙනෙව සාධෙනබ්බාතිති? න, කත්ථවිපි අකාරන්තතො මන්තූතො අභාවා. නනු ව හො ඵචං සන්තෙපි පාප පුත්ත වන්දතො පට්ඨං ඉකාරාගමං කත්ථා තතො මන්තූපච්චයං කත්ථා සක්කා සාධෙතූත්ති? සක්කා රූපමත්තසිප්ඤ්ඤාතො, නයො පන සොහතො න හොති. තථා හි පාප පුත්තාදිතො අකාරන්තතො ඉකාරාගමං කත්ථා මන්තූපච්චයෙ විධියමානෙ අඤ්ඤෙහි ගුණසාදිති අකාරන්තෙහි ඉකාරාගමං කත්ථා මන්තූපච්චයස්ස කාතබ්බතාපසඩ්ධො සියා. න හි අනෙකෙසු පාළිසතසහස්සෙසු කත්ථවිපි අකාරන්තතො ගුණ යසාදිතො ඉකාරාගමෙන සද්ධිං මන්තූපච්චයො දිස්සති, අට්ඨානත්තා පන පාප පුත්තාදිතො අකාරන්තතො ඉකාරාගමං අකත්ථා ඉමන්තූපච්චයෙ කතෙයෙව “පාපිමා පුත්තිමා”ති ආදීති සිප්ඤ්ඤාත්තිති.

ඵචං සන්තෙපි හො කස්මා කච්චායනප්පකරණෙ මන්තූපච්චයොව වුත්තො, න ඉමන්තූපච්චයොති? ද්වයමිපි වුත්තමෙව. කථං ඤායතිති වෙ? යස්මා තත්ථ “තපාදිතො සී, දණ්ඩාදිතො ඉක රී, මධ්වාදිතො රො, ගුණාදිතො වන්තූ”ති ඉමානි වත්තාරි සුත්තානි සන්තිහිතතොදන්තසද්දභාවෙන වත්ථා මජ්ඣෙ “සත්තාදිති මන්තූ”ති අඤ්ඤාථා සුත්තං වත්ථා තතො සන්තිහිතතොදන්තවසෙන “සද්ධාදිතො ණා”ති සුත්තං වුත්තං, තස්මා තත්ථ “සත්තාදිති මන්තූ”ති විසදිසං කත්ථා වුත්තස්ස සුත්තස්ස වසෙන ඉමන්තූ පච්චයො ව වුත්තොති විඤ්ඤායති. පකති හෙසාවරියානං යෙන කෙනචි ආකාරෙන අත්තතො අධිප්පායවිඤ්ඤාපනං. ඵත්ථ ව දුතියො අත්ථො සරසන්ධිවසෙන ගහෙනබ්බො. තථා හිස්ස “සත්තාදිති මන්තූ”ති පට්ඨො අත්ථො, “සත්තාදිති ඉමන්තූ”ති දුතියො අත්ථො. ඉති “සෙනො ධාවති”ති පයොගෙ විය “සත්තාදිති මන්තූ”ති සුත්තෙ හින්තසත්තිසමවෙනවසෙන අත්ථද්වයපට්ඨපත්ති හවති, තස්මා පරමසුබ්බමසුගම්භිරත්ථවතා අනෙත සුත්තෙන කත්ථවි සති ගති සෙතූ ගොඉච්චාදිතො මන්තූපච්චයො ඉච්ඡිතො. කත්ථවි සති පාප පුත්තඉච්චාදිතො ඉමන්තූපච්චයො ඉච්ඡිතොති දට්ඨබ්බං.

යස්මා පන සතිසද්දො මන්තූවසෙන ගතිධිසෙටුගො ඉච්චාදිති, ඉමන්තූවසෙන පාපපුත්තාදිති ව සමානගතිකත්තා තෙසං පකාරභාවෙන ගතිතො, තස්මා ඵචං සුත්තත්ථො හවති “සත්තාදිති මන්තූ සතිප්පකාරෙහි සද්දෙහි මන්තූපච්චයො හොති ඉමන්තූපච්චයො ව යථාරහං ‘තදස්සත්ථි’ ඉව්වෙනස්මිං අත්ථෙ”ති. අයං පනෙත්ථ අධිප්පායො – යථා “සතිමා”ති ඵත්ථ සතිති ඉකාරන්තතො මන්තූපච්චයො හොති, තථා “ගතිමා, ධිමා, සෙතූමා, ගොමා”ති ආදීසු ඉකාරන්ත රීකාරන්ත උකාරන්තනිව්වොකාරන්තතො මන්තූපච්චයො හොති. යථා ව “සතිමා”ති ඵත්ථ “සති”ති ඉකාරන්තතො ඉමන්තූපච්චයො හොති, තථා “ගතිමා, පාපිමා, පුත්තිමා”ති ආදීසු ඉකාරන්ත අකාරන්තතො ඉමන්තූපච්චයො හොති. ඵචං සතිප්පකාරෙහි සද්දෙහි යථාසම්භවං මන්තූ ඉමන්තූපච්චයො හොත්තිති.

යජ්ජෙවං පච්චයද්වයවිධායකං “දණ්ඩාදිතො ඉක රී”ති සුත්තං විය “සත්තාදිතො ඉමන්තූ මන්තූ”ති වත්තබ්බං, කස්මා නාවොවාති? තථා අව්වනෙ කාරණමත්ථි. යදි හි “දණ්ඩාදිතො ඉක රී”ති සුත්තං විය “සත්තාදිතො ඉමන්තූ මන්තූ”ති සුත්තං වුත්තං සියා, ඵකක්ඛණෙයෙව ඉමන්තූ මන්තූනං වවනෙන දණ්ඩසද්දතො සම්භූතං “දණ්ඩිකො දණ්ඩි”ති රූපද්වයමිව සතිගතිආදිතොපි විසදිසරූපද්වයමිවිඡිතබ්බං සියා, තඤ්ච නත්ථි, තස්මා “සත්තාදිතො ඉමන්තූ මන්තූ”ති න වුත්තං. අපිච තථා වුත්තෙ බ්වහත්ථරතාය ගන්ථගරුතා සියා. යස්මා ව සුත්තෙන නාම අප්පක්ඛරෙන අසන්දිද්ධෙන සාරවත්තෙන ගුල්භන්තිනයෙන සබ්බතොමුබ්බෙන අනවජ්ජෙන හවිතබ්බං. කච්චායෙන ව යෙභුයොයන තාදිසානි ගම්භිරත්ථානි සුච්ඡිසද්දකුණවිසයභූතානි සුත්තානි දිස්සන්ති “උපාක්ඛධිකිස්සරව්වනෙ, සරා සරෙ ලොප”න්ති ආදීති, ඉදම්පි තෙසමඤ්ඤතරං, තස්මා “සත්තාදිතො ඉමන්තූ මන්තූ”ති න වුත්තං. ඵචං සුත්තොපදෙසෙ අකතෙපි ඉමන්තූනොපි ගහණත්ථං හින්තසත්තිසමවෙනවසෙන “සත්තාදිති මන්තූ”ති වුත්තත්ති දට්ඨබ්බං.

අපරො නයො – “තපාදිතො සී”ති ආදීසු තොදන්තසද්දස්ස බහුවචනත්තතා න සුට්ඨු පාකටා තොපච්චයස්ස ඵකත්ථබ්වහත්ථෙසු වත්තනතො, “සත්තාදිති මන්තූ”ති ඵත්ථ පන හිසද්දස්ස බහුවචනත්තතා අතීච පාකටා, තස්මා බහුවචනග්ගහණෙන ඉමන්තූ පච්චයො හොතිතිපි දට්ඨබ්බං. නනු ව හො විනාපි ඉමන්තූපච්චයෙන පාපමස්සත්ථිති පාපි, පාපි ඵච පාපිමානි සකත්ථෙ මාපච්චයෙ කතෙයෙව “පාපිමා පුත්තිමා”ති ආදීති සිප්ඤ්ඤාත්ති “ජට්ඨමො සො

පරාභවො”ති එත්ථ මපච්චයෙන “ජට්ඨමො”ති පදං වියාති? අතිනයඤ්ඤ භවං, අතිනයඤ්ඤ නාමාති භවං වත්තබ්බො, න පන භවං සද්දගතිං ජානාති, සද්දගතියො ව නාම බහුවිධා. තථා හි ජට්ඨයොයෙව ජට්ඨමො, “සුත්තමෙව සුත්තන්තො”තිආදීසු පුරිසනායෙන යොජෙතබ්බා සද්දගති, “දෙවොයෙව දෙවතා”තිආදීසු කඤ්ඤානායෙන යොජෙතබ්බා සද්දගති, “දිට්ඨි එව දිට්ඨිගත”න්තිආදීසු චිත්තනායෙන යොජෙතබ්බා සද්දගති. එවංවිධාසු සද්දගතීසු “පාපි එව පාපිමා”තිආදිකං කතරං සද්දගතිං වදෙසි? “සත්ථා රාජා බ්‍රහ්මා සබ්බා අත්තා සා පුමා”තිආදීසු ව කතරං සද්දගතිං වදෙසි? කතරසද්දන්තොගධං කතරාය ව නාමිකපදමාලායං යොජෙතබ්බං මඤ්ඤසීති? සො එවං පුට්ඨො අද්ධා උත්තරි කිඤ්චි අදිස්වා තුණ්හි භවිස්සති, තස්මා තාදියො නයො න ගහෙතබ්බො. තාදිසස්මිඤ්ඤි නයො “පාපිමතා පාපිමතො”තිආදීති රූපානි න සිජ්ඣන්ති, ඉමන්තුවච්චයනායෙන පන සිජ්ඣන්ති, තස්මා අයමෙව නයො පසත්ථතරො ආයස්මන්තෙහි සම්මා චිත්තෙ යපෙතබ්බො. අත්‍රිදං නිදස්සනං –

“ජයො හි බුද්ධස්ස සිරිමතො අයං,
මාරස්ස ව පාපිමතො පරාජයො;
උග්ගොසයුං බොධිමණ්ඩෙ පමොදිතා,
ජයං තදා දෙවගණා මහෙසිනො”ති ව,

“සාධාපත්තඵලපෙනො, බන්ධිමාවමහාදුමො”ති ව.

පාපිමා, පාපිමා, පාපිමන්තො. පාපිමන්තං. සෙසං නෙයාං, එස නයො “බන්ධිමා, පුත්තිමා”තිආදීසුපි.

ඉදානි යථාපාවචනං කිඤ්චිදෙව හිමවන්තු සතිමන්තාදීනං විසෙසං බුම. හිමවන්තොව පබ්බතො. සතිමං හික්ඛුං. බන්ධුමං රාජානං. වන්දිමං දෙවපුත්තං. සතිමස්ස හික්ඛුනො. බන්ධුමස්ස රඤ්ඤො. ඉද්ධිමස්ස ව පරස්ස ව එකක්ඛණෙ චිත්තං උජ්ජජ්ජති. ඉච්චාදි විසෙසො වෙදිතබ්බො. අපිචෙත්ථ “ආයස්මන්තා”ති ද්විත්තං වත්තබ්බවචනං, “ආයස්මන්තො”ති බහුතං වත්තබ්බවචනන්ති අයමිපි විසෙසො වෙදිතබ්බො. තථා හි “ද්විත්තං ආරොචෙන්තෙන ‘ආයස්මන්තා ධාරෙන්තු’ති, තිණ්ණං ආරොචෙන්තෙන ‘ආයස්මන්තො ධාරෙන්තු’ති වත්තබ්බ”න්ති වුත්තං. “තිණ්ණ”න්ති චෙත්ථ කථාසිසමන්තං, තෙන චතුන්තමිපි පඤ්චන්තමිපි අතිරෙකසතානමිපි දස්සිතං හොති. බහවොහි උපාදාය “උද්දිට්ඨා බො ආයස්මන්තො වත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා”තිආදිකා පාළියො යපිතා. තත්ථ “ආයස්මන්තා”තිදං විනයවොහාරවසෙන ද්වෙයෙව සන්ධාය වුත්තත්තා න සබ්බසාධාරණං. විනයවොහාරඤ්ඤි වජ්ජෙත්වා අඤ්ඤස්මිං වොහාරෙ න පවත්නති. “ආයස්මන්තො”තිදං පන සබ්බත්ථ පවත්නතිති ද්විත්තං විසෙසො වෙදිතබ්බො.

තත්‍ර “හිමවන්තො”ති ඉදං යෙභුයොනෙකවචනං භවති, කත්ථවි බහුවචනමිපි, තෙනාහ නිරුක්තිපිටකෙ ථෙරො “හිමවා තිට්ඨති, හිමවන්තො තිට්ඨන්ති”ති. “හිමවන්තොව පබ්බතො”ති අයං එකවචනනායො යථාරුතපාළිවසෙන ගහෙතබ්බො. යථාරුතපාළි ව නාම –

“දුරෙ සන්තො පකාසන්ති, හිමවන්තොව පබ්බතො;
අසන්තෙත්ථ න දිස්සන්ති, රත්තිං ඛිත්තා යථා සරා.

අහං තෙන සමයෙන, නාගරාජා මහිද්ධිකො;
අතුලො නාම නාමෙන, පුඤ්ඤවන්තො ජුතින්ධරො.

ගතිමන්තො සතිමන්තො, ධිතිමන්තො ව සො ඉසි;
සද්ධම්මධාරකො ථෙරො, ආනන්දො රත්නාකරො”

ඉච්චාදි. එත්ථ “පුඤ්ඤවන්තො”තිආදීනි අනෙකෙසු යානෙසු බහුවචනභාවෙන පුනස්පුනං වදන්තානිපි කත්ථවි එකවචනානි හොන්ති, එකවචනභාවො ව නෙසං ගාථාවිසයෙ දිස්සති, තස්මා තානි යථාපාවචනං ගහෙතබ්බානි.

එවං හිමවන්තුවසතිමන්තුවසද්දාදීනං විසෙසං ඤත්වා පුන ලිඛිගන්තවසෙන ද්විලිඛිගතපදානමත්ථො ව පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලා ව පදානං සදිසාසදිසතා ව වචන්ථපෙතබ්බො.

තත්‍ර හි “සිරිමා”ති පදං සුතිසාමඤ්ඤවසෙන ලිඛිගද්වයෙ වත්තනතො ද්විධා හිජ්ජති. “සිරිමා පුරිසො”ති හි අත්ථෙ ආකාරන්තං පුල්ලිඛිගං, “සිරිමා නාම දෙවි”ති අත්ථෙ ආකාරන්තං ඉත්ථිලිඛිගං, උභයමිපෙන උකාරන්තතාපකතිකා. අථ වා පන පච්ඡිමං ආකාරන්තතාපකතිකං, සිරි යස්ස අත්ථි සො සිරිමාති පුල්ලිඛිගවසෙන නිබ්බවනං, සිරි යස්සා අත්ථි සා සිරිමාති ඉත්ථිලිඛිගවසෙන නිබ්බවනං. අත්‍රිමානි කිඤ්චාපි සුතිවසෙන නිබ්බවනත්ථවසෙන ව අඤ්ඤමඤ්ඤං සමානත්ථානි, තථාපි පුරිසපදත්ථඉත්ථිපදත්ථවාචකත්තා හින්තත්ථානිති වෙදිතබ්බානි. එස නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො. සිරිමා, සිරිමා, සිරිමන්තො. සිරිමන්තං, සිරිමන්තෙ. සිරිමතා, සිරිමන්තෙන. ගුණවන්තුවසද්දස්සෙව නාමිකපදමාලා. සිරිමා, සිරිමා, සිරිමායො. සිරිමං, සිරිමා,

සිරිමායෝ. සිරිමාය. වක්ඛමානකඤ්ඤානසෙන ඤෙය්‍යා. එවං ද්විධා භින්නානං සමානසුතිකසද්දානං නාමිකපදමාලාසු පදානං සදිසාසදිසතා වචන්ටපෙනබ්බා. සමානනිබ්බවනත්ථස්සපි හි අසමානසුතිකස්ස “සිරිමා”ති සද්දස්ස නාමිකපදමාලායං පදානං ඉමෙහි පදෙහි කාවිපි සමානතා න ලබ්භති. අත්‍රිදං වුවිච්ඡි –

“සිරිමා”ති පදං ද්වෙධා, පුමිත්ථිසු පවත්තිතො;
හිජ්ජතිති විභාවෙය්‍ය, එත්ථ පුල්ලිඬගම්චිජ්ජනං.

ඉති අභිභවිතා පදෙන විසදිසානි ගුණවාසනිමාදීනි පදානි දස්සිතානි සද්ධිං නාමිකපදමාලාහි. ඉදානි අපරානිපි තබ්බිසදිසානි පදානි දස්සෙස්සාම සද්ධිං නාමිකපදමාලාහි. සෙය්‍යාථිදං?

රාජා බ්‍රහ්මා සබ්බා අත්තා, ආතුමා සා පුමා රහා;
දළ්භධම්මා ව පච්චක්ඛ-ධම්මා ව විචට්ඨිජ්ජා.

වත්තහා ව තථා වුත්ත-සිරා වෙව යුවාපි ව;
මසව අද්ධ මුද්ධාදි, විඤ්ඤාතබ්බා විභාවිතා.

එත්ථ “සා”ති පදමෙව ආකාරන්තතාපකතිකමාකාරන්තං, සෙසානි පන අකාරන්තතාපකතිකානි ආකාරන්තානි.

රාජා, රාජා, රාජානො. රාජානං, රාජං, රාජානො. රඤ්ඤා, රාජීනා, රාජුහි, රාජුහි. රඤ්ඤො, රාජීනො, රඤ්ඤං, රාජුනං, රාජානං. රඤ්ඤා, රාජුහි, රාජුහි. රඤ්ඤො, රාජීනො, රඤ්ඤං, රාජුනං, රාජානං. රඤ්ඤො, රාජීනි, රාජුසු. හො රාජ, භවන්තො රාජානො, භවන්තො රාජා ඉති වා, අයමම්භාකං රුචි.

නිරුත්තිපිටකාදීසු “රාජා”ති බහුවචනං න ආගතං, වුළුනිරුත්තියං පන ආගතං. කිඤ්චාපි නිරුත්තිපිටකාදීසු න ආගතං, තථාපි “නෙතාදිසා සබ්බා හොත්ති, ලබ්බා මෙ ජීවතො සබ්බා”ති පාළියං බහුවචනෙකවචනවසෙන “සබ්බා”ති පදස්ස දස්සනතො “රාජා”ති බහුවචනං ඉච්ඡිතබ්බමෙව. තථා “බ්‍රහ්මා, අත්තා”ඉච්චාදීනිපි බහුවචනානි තග්ගතිකත්තා විතා කෙනවි රුපවිසෙසෙන.

එත්ථ ව “ගහපතිකො නාම යපෙත්වා රාජං රාජහොගං බ්‍රාහ්මණං අවසෙසො ගහපතිකො නාමා”ති දස්සනතො රාජන්ති වුත්තං, ඉදං පන නිරුත්තිපිටකෙ න ආගතං. “සබ්බදත්තෙන රාජීනා”ති දස්සනතො “රාජීනා”ති වුත්තං. “ආරාධයති රාජානං, පූජං ලභති භත්තුසු”ති දස්සනතො චතුත්ථිජට්ඨිවසෙන “රාජාන”න්ති වුත්තං. කච්චායනරූපසිද්ධිගත්ථෙසු පන “රාජෙන, රාජෙහි, රාජෙහි. රාජෙසු”ති පදානි වුත්තානි. වුළුනිරුත්තිනිරුත්තිපිටකෙසු තානි නාගතානි, අනාගතභාවොයෙව තෙසං යුත්තතරො පාළියං අදස්සනතො, තස්මා එත්ථෙතානි අම්භෙහි න වුත්තානි. පාළිනයෙ හි උපපරික්ඛියමානෙ ඊදිසානි පදානි සමාසෙයෙව පස්සාම, න පනාඤ්ඤත්‍ර, අත්‍රිමෙ පයොගා – “ආවුත්ථං ධම්මරාජෙනා”ති ව, “සිවිරාජෙන පෙසිතො”ති ව, “පජාපතිස්ස දෙවරාජස්ස ධජග්ග”න්ති ව, “නික්ඛමන්තෙ මහාරාජෙ, සිවිනං රට්ඨවඩ්ඪිනෙ”ති ව, එවං පාළිනයෙ උපපරික්ඛියමානෙ “රාජෙනා”තිආදීනි සමාසෙයෙව පස්සාම, න කෙවලං පාළිනයෙ පොරාණට්ඨකථානයෙපි උපපරික්ඛියමානෙ සමාසෙයෙව පස්සාම, න පනාඤ්ඤත්‍ර, එවං සන්තෙපි සුට්ඨු උපපරික්ඛිතබ්බමිදං යානං. කො හි නාම සාට්ඨකථෙ තෙපිටකෙ බුද්ධච්චනෙ සබ්බසො නයං සල්ලක්ඛෙතුං සමත්ථො අඤ්ඤත්‍ර පහින්තපට්ඨසම්භිදෙහි බිණාසවෙහි.

එත්ථ ව සමාසන්තගතරාජ-සද්දස්ස නාමිකපදමාලායො ද්විධා වුවිච්ඡන්තෙ ඔකාරන්තාකාරන්තවසෙන. තත්‍රොකාරන්තා “මහාරාජො යුවරාජො සිවිරාජො ධම්මරාජො”ඉච්චෙවමාදයො භවන්ති. ආකාරන්තා පන “මහාරාජා යුවරාජා සිවිරාජා ධම්මරාජා”ඉච්චෙවමාදයො. එත්ථ කිඤ්චාපි පාළියං පොරාණට්ඨකථාසු ව “මහාරාජො”තිආදීනි න සන්ති, තථාපි “සබ්බමිත්තො සබ්බසබ්බො, සබ්බභුතානුකම්පකො”ති පාළියං “සබ්බසබ්බො”ති දස්සනතො “මහාරාජො”තිආදීනිපි අවස්සම්චිජ්ජිතබ්බානි. තථා හි සමාසෙසු “ධම්මරාජෙන, ධම්මරාජස්සා”තිආදීනි දිස්සන්ති. එතානි ඔකාරන්තරූපානි එව, නාකාරන්තරූපානි. මහාරාජො, මහාරාජා. මහාරාජං, මහාරාජෙ. මහාරාජෙන, මහාරාජෙහි, මහාරාජෙහි. මහාරාජස්ස, මහාරාජානං. මහාරාජා, මහාරාජස්මා, මහාරාජම්භා, මහාරාජෙහි, මහාරාජෙහි. මහාරාජස්ස, මහාරාජානං. මහාරාජෙ, මහාරාජස්මි, මහාරාජම්භි, මහාරාජෙසු. හො මහාරාජ, භවන්තො මහාරාජා . කච්චායනවුළුනිරුත්තිනසෙහි පන “හො මහාරාජා”ඉති එකවචනබහුවචනානිපි දට්ඨබ්බානි. යථා “මහාරාජො”ති ඔකාරන්තපදස්ස වසෙන, එවං “සිවිරාජො ධම්මරාජො දෙවරාජො”තිආදීනම්පි ඔකාරන්තපදානං වසෙන පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා.

අයං පනාකාරන්තවසෙන නාමිකපදමාලා –

මහාරාජා, මහාරාජා, මහාරාජානො. මහාරාජානං, මහාරාජං, මහාරාජානො. මහාරඤ්ඤා, මහාරාජීනා, මහාරාජුහි, මහාරාජුහි. මහාරඤ්ඤො, මහාරාජීනො, මහාරඤ්ඤං, මහාරාජුනං. මහාරඤ්ඤා, මහාරාජුහි, මහාරාජුහි. මහාරඤ්ඤො,

මහරාජිනෝ, මහරාජ්‍යයෝ, මහරාජ්‍යාණන්. මහරාජ්‍යයෝ, මහරාජ්‍යාණන්, මහරාජ්‍යාණන්. හෝ මහරාජ, හවන්තෝ මහරාජාණෝ.

ඉබ්‍රාහිම් පකරණදේවයන්ගෙන් “හෝ මහරාජා” ඉති එකවචනබහුවචනානිපි ද්විධ්වනි. යථා ව “මහරාජා” නි ආකාරන්තපදස්ස වසෙන, එවං “සිවිරාජා, ධම්මරාජා, දෙවරාජා” නිආදීනම්පි ආකාරන්තපදානං වසෙන පකතිරුපස්ස නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බො.

ඉධ අපරාපි අත්ථස්ස පාකට්ඨකරණත්ථං ක්‍රියාපදෙහි සද්ධිං යොජෙත්වා ආකාරන්තොකාරන්තානං මිස්සකවසෙන නාමිකපදමාලා වුවිචතෙ –

මහරාජා, මහරාජො තිට්ඨති, මහරාජාණෝ, මහරාජා තිට්ඨන්ති. මහරාජානං, මහරාජං පස්සති, මහරාජාණෝ, මහරාජෙ පස්සති. මහරාජ්‍යා, මහරාජිනා, මහරාජෙන කතං, මහරාජුහි, මහරාජුහි, මහරාජෙහි, මහරාජෙහි කතං. මහරාජ්‍යෙහි, මහරාජිනෙහි, මහරාජස්ස දියතෙ, මහරාජ්‍යෙහි, මහරාජා, මහරාජස්මා, මහරාජම්හා නිස්සට්ඨං, මහරාජුහි, මහරාජුහි, මහරාජෙහි, මහරාජෙහි නිස්සට්ඨං. මහරාජ්‍යෙහි, මහරාජිනෙහි, මහරාජස්ස පරිග්ගහො, මහරාජ්‍යෙහි, මහරාජුනං, මහරාජානං පරිග්ගහො. මහරාජ්‍යෙහි, මහරාජිනි, මහරාජෙ, මහරාජස්මිං, මහරාජම්හි පතිට්ඨිතං, මහරාජුසු, මහරාජෙසු පතිට්ඨිතං. හෝ මහරාජ ත්වං තිට්ඨ, හොන්තෝ මහරාජාණෝ, මහරාජා තුම්හෙ තිට්ඨතාති. එවං “යුවරාජා, යුවරාජො” නිආදීසුපි.

කෙවෙත්ථ වදෙය්‍යුං “කස්මා පකරණකත්තුනා ඉමස්මිං ධානෙ මහන්තො වායාමො ව මහන්තො ව පරක්කමො කතො, නන්වෙතෙසුපි පදෙසු කානිචි බුද්ධවචනෙ විජ්ජන්ති, කානිචි න විජ්ජන්ති? විඤ්ඤාහි තෙ එවං චත්තබ්බො “පකරණකත්තාරෙනත්ථ සො ව මහන්තො වායාමො සො ව මහන්තො පරක්කමො සාට්ඨකපෙ නවබ්බගෙ සත්ථුසාසනෙ සද්දෙසු ව අත්ථෙසු ව සොතාරානං සුට්ඨු කොසල්ලප්පාදනෙන සාසනස්සොපකාරත්ථං කතො, යානි චෙතානි තෙන පදානි දස්සිතානි, එතෙසු කානිචි බුද්ධවචනෙ විජ්ජන්ති, කානිචි න විජ්ජන්ති. එත්ථ යානි බුද්ධවචනෙ විජ්ජන්ති, තානි විජ්ජමානවසෙන ගතිතානි. යානි න විජ්ජන්ති, තානි පොරාණට්ඨකථාදීසු විජ්ජමානවසෙන පාළිනායවසෙන ව ගතිතානි” ති. අත්‍රායං සඛිබෙපතො අධිප්පායවිභාවනා –

“ඉදං චත්වා මහරාජා, කංසො ඛාරාණසිග්ගහො;
ධත්‍රං තුණ්ඤ්ච නික්ඛිප්ප, සංයමං අප්ප්ඤ්ජාගමී” ති

ඉදං ආකාරන්තස්ස මහරාජසද්දස්ස නිදස්සනං. යස්මා “සබ්බසබ්බො” නි පාළි විජ්ජති, තස්මා තෙන නයෙන “මහරාජො” නිපි ඔකාරන්තො දිට්ඨො නාම හොති පූරිසනායෙන යොජෙතබ්බො ව. තෙනෙව ව “තමබ්බු මහරාජා. නික්ඛමන්තෙ මහරාජෙ” නිආදීනි දිස්සන්ති.

එවං මහරාජසද්දස්ස ඔකාරන්තත්තෙ සිද්ධෙ “මහරාජා, මහරාජස්මා, මහරාජම්හා” නි පඤ්චමියා එකවචනඤ්ච “මහරාජෙ, මහරාජස්මිං, මහරාජම්හි” නි සත්තමියා එකවචනඤ්ච සිද්ධානි එව හොන්ති පාළියං අවිජ්ජමානානම්පි නයවසෙන ගහෙතබ්බන්තා. “රාජෙන, රාජස්සා” නිආදීනි පන නයවසෙන ගහෙතබ්බානි න හොන්ති. කස්මාති චෙ? යස්මා “රාජා බ්‍රහ්මා සබ්බා අත්තා” ඉව්චෙවමාදීනි “පූරිසො උරගො” නිආදීනි විස අඤ්ඤාමඤ්ඤං සබ්බථා සද්දසානි න හොන්ති. තථා හි නෙසං “රඤ්ඤා බ්‍රහ්මිනා සබ්බා අත්තනා අත්තෙන සානා පුමුනා” නිආදීනි විසදිසානිපි රූපානි හවන්ති, තස්මා තානි න සක්කා නයවසෙන ජාතිතුං. එවං දුප්පානත්තා පන පාළියං පොරාණට්ඨකථාසු ව යථාරුතපදානෙව ගහෙතබ්බානි. මහරාජසද්දාදීනං පන ඔකාරන්තභාවෙ සිද්ධෙයෙව “පූරිසනායොගධා ඉමෙ සද්දා” නි නයග්ගහණං දිස්සති, තස්මා අම්හෙහි නයවසෙන “මහරාජා, මහරාජස්මා” නිආදීනි චුත්තානි. යථා හි –

“එතඤ්ඤා තෙ දුරාජානං, යං සෙසි මතසායකං;
යස්ස තෙ කඨ්ඨමානස්ස, හත්ථා දණ්ඩොන මුවිචති” ති

එත්ථ “හත්ථා” නි, “අත්තදණ්ඩා හයං ජාත” න්ති එත්ථ පන “දණ්ඩා” නි ව ඔකාරන්තස්ස පඤ්චමියෙකවචනස්ස දස්සනතො “උරගා, පට්ඨගා, විහගා” නිආදීනිපි ඔකාරන්තානි පඤ්චමියෙකවචනානි ගහෙතබ්බානි හොන්ති. යථා ව “දායීනි මානිමඤ්ඤවහො, සිඬගාලො මම පාණදො” නි එත්ථ “මඤ්ඤවහො” නි, “සුද්ධා සුද්ධෙහි සංවාසං, කප්පයවහො පතිස්සනා” නි එත්ථ පන “කප්පයවහො” නි ව ක්‍රියාපදස්ස දස්සනතො “ගච්ඡවහො, භුඤ්ජවහො, සයවහො” නිආදීනිපි ගහෙතබ්බානි හොන්ති. ගණ්හන්ති ව තාදිසානි පදරූපානි සාසනෙ සුකුසලා කුසලා, තස්මා අම්හෙහිපි නයග්ගහවසෙන “මහරාජා, මහරාජස්මා” නිආදීනි චුත්තානි. නයග්ගහවසෙන පන ගහණෙ අසති කථං නාමිකපදමාලා පරිපුණ්ණා හවිස්සන්ති, සතියෙව තස්මිං පරිපුණ්ණා හවන්ති.

තථා හි බුද්ධවචනෙ අනෙකසත්තසත්තසානි නාමිකපදානි ක්‍රියාපදානි ව පාටිඨක්කං පාටිඨක්කං එකවචනබහුවචනකාහි සත්තහි අට්ඨති වා නාමවිභක්තිහි ඡන්තචුතියා ව ආබ්‍යාතිකවචනෙහි යොජිතානි න සන්ති, නයවසෙන පන සන්තියෙව, ඉති නයවසෙන “මහරාජා, මහරාජස්මා” නිආදීනි අම්හෙහි ධර්මානි. “මහරාජා

තිට්ටන්ති, මහාරාජා තුමහෙ තිට්ටා”ති ඉමානි පන “අට් බො වත්තාරො මහාරාජා මහතියා ව යක්ඛසෙනාය මහතියා ව කුම්භණ්ඩසෙනායා”ති දස්සනතො,

“වත්තාරො තෙ මහාරාජා, සමන්තා චතුරො දිසා;
දද්දළ්භමානා අට්ටංසු, වනෙ කාපිලවත්ථවෙ”ති

දස්සනතො ව චුත්තානි. “මහාරාජ”න්තිආදීනිපි පාළිඤ්ච පාළිනායඤ්ච දිස්වා එව චුත්තානි. අසමාසෙ “රාජං, රාජෙනා”තිආදීනි න පස්සාම, තස්මා සුට්ඨු විචාරෙනබ්බමිදං යානං. ඉදඤ්ඤි දුද්දසං චිරජාතිනා ජාතිතබ්බට්ඨානං. සවෙ පනායස්මන්තො බුද්ධවචනෙ වා පොරාණිකාසු වා අට්ටකථාසු අසමාසෙ “රාජං, රාජෙනා”තිආදීනි පස්සෙය්‍යාථ, තදා සාධුකං මනසි කරොථ. කො හි නාම සබ්බජ්ජකාරෙන බුද්ධවචනෙ වොහාරජ්ජහෙදං ජාතිතුං සමත්ථො අඤ්ඤු පභින්නපටිසම්භිදෙහි මහාබිණාසවෙහි.

චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“චිත්තණ්හො අනාදානො, නිරුත්තිපදකොවිදො;
අක්ඛරානං සන්නිපාතං, ජඤ්ඤා පුබ්බාපරානි වා”ති.

බුත්මා , බුත්මා, බුත්මානො. බුත්මානං, බුත්මං, බුත්මානො. බුත්මුනා, බුත්මෙහි, බුත්මෙහි, බුත්මුහි, බුත්මුහි. බුත්මස්ස, බුත්මුනො, බුත්මානං, බුත්මුනං. බුත්මුනා, බුත්මෙහි, බුත්මෙහි, බුත්මුහි, බුත්මුහි. බුත්මස්ස, බුත්මුනො, බුත්මානං, බුත්මුනං. බුත්මනි, බුත්මෙසු, හො බුත්ම, හො බුත්මෙ, භවන්තො බුත්මානො.

යමකමහාටේරරුචියා “හො බුත්මා”ඉති බහුවචනං වා. එත්ථ පන “පණ්ඩිතපුරිසෙහි දෙවෙහි බුත්මුහි”ති ටිකාවචනස්ස දස්සනතො, “බුත්මුනං වච්ඡොසො හොති”ති ව “බුත්මුනං විමානාදිසු ඡන්දරාගො කාමාසවො න හොති”ති ව අට්ටකථාවචනස්ස දස්සනතො, “විහිංසසඤ්ඤි පගුණං න භාසිං, ධම්මං පණිතං මනුජෙසු බුත්මෙ”ති ආභව්වභාසිතස්ස ව දස්සනතො “බුත්මුහි, බුත්මුහි, බුත්මුනං, බුත්මෙ”ති පදානි චුත්තානි, එතානි චූළනිරුත්තිනිරුත්තිපිටකකච්චායනෙසු න ආගතානි.

සබ්බා, සබ්බා, සබ්බො, සබ්බො, සබ්බොයො. සබ්බං, සබ්බරං, සබ්බානං, සබ්බො, සබ්බො, සබ්බොයො. සබ්බා, සබ්බරෙහි, සබ්බරෙහි, සබ්බෙහි, සබ්බෙහි. සබ්බස්ස, සබ්බො, සබ්බං, සබ්බරානං, සබ්බානං. සබ්බරස්මා, සබ්බා, සබ්බරෙහි, සබ්බරෙහි, සබ්බෙහි, සබ්බෙහි. සබ්බස්ස, සබ්බො, සබ්බං, සබ්බරානං, සබ්බානං. සබ්බෙ, සබ්බෙසු, සබ්බරෙසු. හො සබ්බ, හො සබ්බා, හො සබ්බ, හො සබ්බ, හො සබ්බෙ, භවන්තො සබ්බො, සබ්බො, සබ්බොයො.

යමකමහාටේරමතෙන “හො සබ්බා”ඉති බහුවචනං වා. පාළියං පන සුවණ්ණකක්කට්ඨානකෙ “භරෙ සබ්බා කිස්ස නු මං ජහාසී”ති දීඝවසෙන චුත්තො සබ්බසද්දො ආලපනෙකවචනං, තස්මා යමකමහාටේරනායො න යුජ්ජති වෙ ? නො න යුජ්ජති. යස්මා “නෙතාදිසා සබ්බා හොන්ති, ලබ්භා මෙ ජීවතො සබ්බා”ති මනොජජානකෙ සබ්බසද්දො එකවචනමිපි හොති බහුවචනමිපි. තථා හි තත්ථ පට්ටපාදෙ බහුවචනං, දුතියපාදෙ පනෙකවචනං, තස්මා යමකමහාටේරෙන පච්චත්තාලපනබහුවචනට්ඨානෙ සබ්බසද්දො චුත්තො. එත්ථ ව “සබ්බමිත්තො සබ්බසබ්බො, සබ්බභුතානුකම්පකො”ති පාඨානුලොමෙන සමාසෙ ලබ්භමානස්ස සබ්බසද්දස්ස නාමිකපදමාලා භවති “සබ්බසබ්බො, සබ්බසබ්බො, සබ්බසබ්බං, සබ්බසබ්බෙ”තිආදීනා පුරිසනායෙන. තත්ත්වං සමාසවිග්ගහො – සබ්බෙසං ජනානං සබ්බා, සබ්බෙ වා ජනා සබ්බො එතස්සාති සබ්බසබ්බො, යථා සබ්බවෙරිති.

අත්තා, අත්තා, අත්තානො. අත්තානං, අත්තං, අත්තානො. අත්තනා, අත්තෙන, අත්තනෙහි, අත්තනෙහි. අත්තනො, අත්තානං. අත්තනා, අත්තනෙහි, අත්තනෙහි. අත්තනො, අත්තානං. අත්තනි, අත්තනෙසු. හො අත්ත, භවන්තො අත්තා, හොන්තො අත්තානො.

එත්ථ පන අත්තං නිරඬ්ඤ්ඤාන පියානි සෙවති.

“සවෙ ගච්ඡසි පඤ්චාලං, බ්ජ්ජ’මත්තං ජහිස්සසි;
මිගං පන්ථානුපන්නංව, මහත්තං භයමෙස්සති”ති

පාළිසු “අත්ත”න්ති දස්සනතො “අත්ත”න්ති ඉධ චුත්තං, “අත්තෙන වා අත්තනියෙන වා”ති පාළිදස්සනතො පන “අත්තෙනා”ති. චූළනිරුත්තියං පන “අත්තස්සා”ති වතුත්ථිජට්ඨිනමෙකවචනං ආගතං, එතං කච්චායනෙ නිරුත්තිපිටකෙ ව න දිස්සති. කත්ථවි පන “අත්තෙසු”ති ආගතං. සබ්බානෙතානි සාට්ඨකථං ජිනතන්ති. ඔලොකෙත්වා ගහෙතබ්බානි.

“ආතුමා , ආතුමා, ආතුමානො. ආතුමානං, ආතුමං, ආතුමානො. ආතුමෙන, ආතුමෙහි, ආතුමෙහි” තිආදිනා පුරිසනායෙන වත්වා “හො ආතුම, හවන්තො ආතුමා, ආතුමානො” ති වත්තබ්බං.

තනු අත්තසද්දස්ස සමාසෙ “භාවිතත්තො, භාවිතත්තා. භාවිතත්තං, භාවිතත්තෙ. භාවිතත්තෙන, භාවිතත්තෙහි, භාවිතත්තෙහි” ති පුරිසනායෙනෙව නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බං.

සා, සා, සානො. සානං, සානෙ. සානා, සානෙහි, සානෙහි. සාස්ස, සානං. සානා, සානෙහි, සානෙහි. සාස්ස, සානං. සානෙ, සානෙසු. හො සා, හවන්තො සානො. සා වුවිච්ඡි සුනාබො.

එත්ථ ව “න යත්ථ සා උපට්ඨිතො හොති. සාව වාරෙන්ති සුකර” ත්ති නිදස්සනපදානි. කෙච් පන සාසද්දස්ස දුතියාතනියාදීසු “සං, සෙ. සෙනා” තිආදිනි රූපානි වදන්ති, තං න යුත්තං. න හි තානි “සං, සෙ. සෙනා” තිආදිනි රූපානි බුද්ධවචනෙ වෙව අට්ඨකථාදීසු ව නිරුත්තිපිටකෙ ව දිස්සන්ති. එවං පන නිරුත්තිපිටකෙ චුත්තං “සා තිට්ඨති, සානො තිට්ඨන්ති. සානං පස්සති, සානෙ පස්සති. සානා කතං, සානෙහි කතං, සානෙහි කතං. සාස්ස දියතෙ, සානං දියතෙ. සානා නිස්සට්ඨං, සානෙහි නිස්සට්ඨං, සානෙහි නිස්සට්ඨං. සාස්ස පරිග්ගහො, සානං පරිග්ගහො. සානෙ පතිට්ඨිතං, සානෙසු පතිට්ඨිතං. හො සා, හවන්තො සානො” ති, තස්මා නිරුත්තිපිටකෙ චුත්තනායෙනෙව නාමිකපදමාලා ගහෙතබ්බං.

අනුදං වත්තබ්බං – යථා “සෙහි දාරෙහි අසන්තුට්ඨො” තිආදීසු පුල්ලිඬිගෙ වත්තමානස්ස “සකො” ඉති අත්ථවාචකස්ස සසද්දස්ස “අත්තනො අයන්ති සො” ති එතස්මිං අත්ථෙ “සො, සා. සං, සෙ. සෙන, සෙහි, සෙහි. සස්ස, සානං. සා, සස්මා, සම්භා, සෙහි, සෙහි. සස්ස, සානං. සෙ, සස්මිං, සම්භි, සෙසු” ති පුරිසනායෙන රූපානි හවන්ති, න තථා සුනාබවාචකස්ස සාසද්දස්ස රූපානි හවන්ති. යථා වා “හිංසන්ති අත්තසම්භුතා, තවසාරංව සං ඵලං. සානි කම්මානි තප්පෙත්ති, කොසලං සෙන” සන්තුට්ඨං, ජීවග්ගහං අගාහයි” තිආදීසු නපුංසකලිඬිගෙ වත්තමානස්ස සකම්චිචත්ථවාචකස්ස සසද්දස්ස “සං, සානි, සා. සං, සානි, සෙ. සෙන, සෙහි, සෙහි. සස්ස, සානං. සා, සස්මා, සම්භා, සෙහි, සෙහි. සස්ස, සානං. සෙ, සස්මිං, සම්භි, සෙසු” ති විත්තනායෙන රූපානි හවන්ති, න තථා සුනාබවාචකස්ස සාසද්දස්ස රූපානි හවන්ති. එවං සන්තෙ කස්මා තෙහි ආවරියෙහි දුතියාතනියාදානෙ “සං, සෙ. සෙනා” ති චුත්තං, කස්මා ව පඤ්චමීයානෙ “සා, සස්මා, සම්භා” ති චුත්තං, සත්තමීයානෙ ව “සෙ, සස්මිං, සම්භි” ති ව චුත්තං? සබ්බමෙතං අකාරණං, තක්කගාහමත්තෙන ගතිතං අකාරණං. සුනාබවාචකො හි සාසද්දො ආකාරන්තතාපකතිකො, න පුරිස විත්තසද්දාදයො විය අකාරන්තතාපකතිකො. යාය ඉමස්ස ඊදිසානි රූපානි සියුං, සා ව පකති නත්ථි. න වෙසො “රාජා, බ්‍රහ්මා, සබ්බා, අත්තා” ඉව්චෙවමාදයො විය පට්ඨං අකාරන්තතාවෙ යත්ථා පච්ඡා පටිලද්ධආකාරන්තතා, අථ බො නිව්චමොකාරන්තතාපකතිකො ගොසද්දො විය නිව්චමොකාරන්තතාපකතිකො. නිව්චමොකාරන්තතාපකතිකස්ස ව එවරූපානි රූපානි න හවන්ති, තස්මා නිරුත්තිපිටකෙ පහින්තපටිසම්භිදෙන ආයස්මතා මහාකම්මායෙනෙව න චුත්තානි. සවෙපි මඤ්ඤෙයුං “අත්තං, අත්තෙනා” ති ව දස්සනතො ‘සං, සෙනා’ ති ඉමානි පන ගහෙතබ්බානි” ති. න ගහෙතබ්බානි “රාජා, බ්‍රහ්මා, සබ්බා, අත්තා, සා, පුමා” ඉව්චෙවමාදීනං අඤ්ඤාමඤ්ඤං පදමාලාවසෙන විසදිසත්තා නයවසෙන ගහෙතබ්බාකාරස්ස අසම්භවතො. ඊදිසෙ හි යානෙ නයග්ගාහවසෙන ගහණං නාම සදොසංයෙව සියා, තස්මා නයග්ගාහවසෙනපි න ගහෙතබ්බානි.

අපරමපි අනු වත්තබ්බං – යථා හි “සාහි නාරිහි තෙ යන්ති” ති චුත්තෙ “අත්තනො නාරි” ති, “සා නාරි” ති එවං අත්ථවතො ඉත්ථිලිඬිගස්ස කඤ්ඤාසද්දෙන සදිසස්ස සාසද්දස්ස “සා, සා, සායො. සං, සා, සායො. සාය, සාහි, සාහි. සාය, සානං. සාය, සාහි, සාහි. සාය, සානං. සාය, සායං, සාසු” ති කඤ්ඤානායෙන රූපානි හවන්ති, න තථා ඉමස්ස සුනාබවාචකස්ස සාසද්දස්ස රූපානි හවන්ති. එවං සන්තෙ කස්මා තෙ ආවරියා තනියාබ්‍රව්චනට්ඨානෙ ව “සාහි, සාහි” ති රූපානි ඉච්ඡන්ති, කස්මා ව සත්තමීබ්‍රව්චනට්ඨානෙ “සාසු” ති? ඉදම්පි අකාරණං ආකාරන්තපුල්ලිඬිගත්තා. කස්මා ව පන චතුත්ථිප්ටියෙකවචනට්ඨානෙ පුබ්බක්ඛරස්ස රස්සවසෙන “සස්ස” ඉති රූපං ඉච්ඡන්ති? ඉදම්පි අකාරණං සුනාබවාචකස්ස සාසද්දස්ස ආකාරන්තතාපකතිකත්තා. ආකාරන්තතාපකතිකස්ස ව සාසද්දස්ස යථා අකාරන්තතාපකතිකස්ස පුරිසසද්දස්ස “පුරිසස්සා” ති චතුත්ථිප්ටියෙකවචනරූපං හවති එවරූපස්ස රූපස්ස අභාවතො. තෙනෙව ආයස්මා කම්මානො නිරුත්තිපිටකෙ සුනාබවාචකස්ස සාසද්දස්ස රූපං දස්සෙත්තො චතුත්ථිප්ටියෙකවචනට්ඨානෙ පුබ්බක්ඛරස්ස දිසවසෙන “සාස්ස” ඉති රූපමාහ. කස්මා ව පන තෙ ආවරියා චතුත්ථෙකවචනට්ඨානෙ “සාය” ඉති රූපං ඉච්ඡන්ති? ඉදම්පි අකාරණං, යථෙත්ථා හි ආකාරන්තිත්ථිලිඬිගෙ සසඤ්ඤතො ආකාරතො පරෙසං නාදිනං ආයාදෙසඤ්ච අකාරන්තතො පුන්තපුංසකලිඬිගතො පරස්ස චතුත්ථෙකවචනස්ස ආයාදෙසඤ්ච අකාරන්තපුල්ලිඬිගෙ අසතො ආකාරන්තතො පරස්ස චතුත්ථෙකවචනස්ස කත්ථවිපි ආයාදෙසො න දිස්සති. නිරුත්තිපිටකෙ ව තාදිසං රූපං න චුත්තං, අවචනංයෙව යුත්තතරං බුද්ධවචනෙ අට්ඨකථාදීසු ව අනාගමනතො. යා පනම්හෙහි නිරුත්තිපිටකං නිස්සාය බුද්ධවචනඤ්ච සුනාබවාචකස්ස සාසද්දස්ස නාමිකපදමාලා චුත්තා, සායෙව සාරතො පච්චෙතබ්බං. එත්ථාපි නානාඅත්ථෙසු වත්තමානානං ලිඬිගත්තයපරියාපන්තානං සා සො සංඉව්චෙතෙසං තිණ්ණං පදානං පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලාසු පදානං සදිසාසදිසතා දට්ඨබ්බං.

එත්ථ සියා – යො තුම්හෙහි සාසද්දො “තංසද්දත්ථෙ ව සුනාබෙ ව සකම්චිචත්ථෙ ව වත්තති” ති ඉච්ඡිතො, කථං තං “සා” ති චුත්තෙයෙව “ඉමස්ස අත්ථස්ස වාචකො” ති ජානන්ති? න ජානන්ති, පයොගවසෙන පන ජානන්ති

ලොකියජනා වෙව පණ්ඩිතා ව. පයොගවසෙන හි “සා මද්දි නාගමාරුහි, නාතිබද්ධංව කුඤ්ජර”න්තිආදිසු සාසද්දස්ස නංසද්දත්ථතා විඤ්ඤායති, එවං සාසද්දො තංසද්දත්ථෙ ව චත්තති. “න යත්ථ සා උපට්ඨිතො හොති. භගවතො සාජාතිමිපි සුත්වා සත්තා අමතරසභාගිතො භවන්ති”තිආදිසු සාසද්දස්ස සුනබ්බාවකතා විඤ්ඤායති.

“අන්තං තවෙදං පකතං යසස්සි,
තං බජ්ජරෙ භුඤ්ජරෙ පියාරෙ ව;
ජානාසි මං ත්වං පරදත්තුපජ්චිං,
උත්තිට්ඨපිණ්ඩං ලහතං සපාකො”ති

එත්ථ පන සාසද්දස්ස රස්සභාවකරණෙන “සපාකො”ති පාළි ධීතාති අත්ථං අග්ගහෙත්වා “සානං සුනබ්බානං ඉදං මංසන්ති ස”මිති අත්ථං ගහෙත්වා “සං පච්චිති සපාකො”ති චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. අට්ඨකථායං පන “සපාකොති සපාකවණ්ඩාලො” ඉච්චෙව චුත්තං. තමිපි එතදෙවත්ථං දීපෙති. එවං සාසද්දො සුනබ්බෙ ව චත්තති. “සා දාරා ජන්තුනං පියා”ති චුත්තෙන පන “සකා දාරා සත්තානං පියා”ති අත්ථදීපනවසෙන සාසද්දස්ස සකචාවකතා පඤ්ඤායති. එවං සාසද්දො සකමිච්චත්ථෙ ව චත්තති. ඉති සාසද්දං පයොගවසෙන ඊදිසත්ථස්ස වාචකොති ජානන්ති. අත්තිදං වුච්චති –

තංසද්දත්ථෙ ව සුනබ්බෙ,
සකස්මිමිපි ව චත්තති;
සාසද්දො සො ව බො ඤෙයොයා,
පයොගානං වසෙන වෙ.

එත්ථ ව පාළියං “න යත්ථ සා උපට්ඨිතො හොති”ති එකච්චනප්පයොගදස්සනතො ව,

“අසන්තා කිර මං ජම්මා, තාත තාතාති භාසරෙ;
රක්ඛසා පුත්තරුපෙන, සාව වාරෙන්ති සුකර”න්ති

බහුවචනප්පයොගදස්සනතො ව, නිරුක්තිපිටකෙ “සානො”ඉච්චාදිදස්සනතො ව “සා, සා, සානො. සානං, සානෙ. සානා”තිආදිනා සුනබ්බාවකස්ස සාසද්දස්ස නාමිකපදමාලා කථිතා.

ඉදානි පුමසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුච්චතෙ –

පුමා, පුමා, පුමානො. පුමානං, පුමානෙ. පුමානා, පුමුනා, පුමෙන, පුමානෙහි, පුමානෙහි. පුමස්ස, පුමුනො, පුමානං. පුමානා, පුමුනා, පුමානෙහි, පුමානෙහි. පුමස්ස, පුමුනො, පුමානං. පුමානෙ, පුමානෙසු. හො පුම, භවන්තො පුමා, පුමානො. “හො පුමා”ඉති බහුවචනෙ නයොපි ඤෙයොයා.

එත්ථ පන –

“ටීයො තස්ස පජායන්ති, න පුමා ජායරෙ කුලෙ;
යො ජානං පුච්ඡිතො පඤ්ඤං, අඤ්ඤාං නං වියාකරෙ”ති

අයං පාළි පුමසද්දස්ස බහුවචනභාවසාධකා, කච්චායනෙ “හෙ පුමං”ඉති සානුසාරං ආලපනෙකච්චනං දිස්සති. තදනෙකෙසු පාළිප්පදෙසෙසු ව අට්ඨකථාසු ව සානුසාරානං ආලපනච්චනානං අදස්සනතො ඉධ න වදාමි. උපපරික්ඛිත්වා යුත්තං වෙ, ගහෙතබ්බං. “යසස්සි නං පඤ්ඤවත්තං විසස්භා”ති එත්ථ පන ඡන්දානුරක්ඛණත්ථං ආගමවසෙනෙවානුසාරො හොති, න සභාවතොති දට්ඨබ්බං. අයමාකාරන්තවසෙන නාමිකපදමාලා.

“සොළසිත්ථිසභස්සානං,
න විජ්ජති පුමො තදා;
අහොරත්තානමච්චයෙන,
නිබ්බත්තො අභමෙකකො”ති ව,

“යථා බලාකයොනිමිහි, න විජ්ජති පුමො සදා;
මෙසෙසු ගජ්ජමානෙසු, ගබ්භං ගණ්හන්ති තා තදා”ති ව

පාළිදස්සනතො පන ඔකාරන්තවසෙනපි නාමිකපදමාලා වෙදිතබ්බා.

පුමො, පුමා. පුමං, පුමෙ. පුමෙන, පුමෙහි, පුමෙහි. පුමස්ස, පුමානං. පුමා, පුමස්මා, පුමම්භා, පුමෙහි, පුමෙහි. පුමස්ස, පුමානං. පුමෙ, පුමස්මිං, පුමම්හි, පුමෙසු. හො පුම, භවන්තො පුමා. “හො පුමා”ඉති වා, එවං පුමසද්දස්ස ද්විධා

නාමිකපදමාලා හවති.

ඉදානි මිස්සකතයො වුවිචනෙ –

පුමා , පුමො, පුමා, පුමානො. පුමානං, පුමං, පුමානෙ, පුමෙ. පුමානා, පුමුනා, පුමෙන, පුමානෙහි, පුමානෙහි, පුමෙහි, පුමෙහි. පුමස්ස, පුමුනො, පුමානං. පුමානා, පුමුනා, පුමා, පුමස්මා, පුමමිහා, පුමානෙහි, පුමානෙහි, පුමෙහි, පුමෙහි. පුමස්ස, පුමුනො, පුමානං. පුමානෙ, පුමෙ, පුමස්මිං, පුමමිහි, පුමානෙසු, පුමෙසු. හො පුම, හවන්තො පුමානො, හවන්තො පුමා. “හො පුමානො, හො පුමා”ඉති වා.

ඉදානි රහසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවිචනෙ –

රහා වුවිචති පාපධම්මො. රහා, රහා, රහිනො. රහානං, රහානෙ. රහිනා, රහිනෙහි, රහිනෙහි. රහස්ස, රහානං. රහා, රහානෙහි, රහානෙහි. රහස්ස, රහානං. රහානෙ, රහානෙසු. හො රහ, හවන්තො රහිනො, හවන්තො රහා.

ඉදානි දළ්භධම්මසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවිචනෙ –

දළ්භධම්මා, දළ්භධම්මා, දළ්භධම්මානො. දළ්භධම්මානං, දළ්භධම්මානෙ. දළ්භධම්මිනා, දළ්භධම්මෙහි, දළ්භධම්මෙහි. දළ්භධම්මස්ස, දළ්භධම්මානං. දළ්භධම්මිනා, දළ්භධම්මෙහි, දළ්භධම්මෙහි. දළ්භධම්මස්ස, දළ්භධම්මානං. දළ්භධම්මෙ දළ්භධම්මෙසු. හො දළ්භධම්ම, හවන්තො දළ්භධම්මානො, හවන්තො දළ්භධම්මා. “හො දළ්භධම්මානො, හො දළ්භධම්මා”ඉති පුට්ඨවචනමිති ඤෙය්‍යං, එවං පච්චක්ඛධම්මසද්දස්ස නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බො.

එත්ථ ව “සෙය්‍යාපාපි භික්ඛවෙ චත්තාරො ධනුග්ගහා දළ්භධම්මා”ති ඉදං නිදස්සනං. ඉමිස්සං පන පාළියං “දළ්භධම්මා” ඉති ඛුට්ඨවචනවසෙන ආගතත්තා දළ්භධම්මසද්දො ආකාරන්තොතිපි ඔකාරන්තොතිපි අප්පසිද්ධො තදන්තානං ඛුට්ඨවචනභාවෙ තුල්‍යාරූපත්තා. තථාපි අමිහෙහි පදමාලා ආකාරන්තවසෙනෙව යොජිතා. ඊදිසෙසු හි යානෙසු දළ්භධම්මසද්දො ආකාරන්තොතිපි ඔකාරන්තොතිපි චත්තුං යුජ්ජතෙව අපරිබ්‍යත්තරූපත්තා. අඤ්ඤස්මිං පන පාළිප්පදෙසෙ අතිව පරිබ්‍යත්තො හුත්වා ඔකාරන්ත දළ්භධම්මසද්දො ද්විධා දිස්සති ගුණසද්දපණ්ණත්තිවාචකසද්දවසෙන. තත්ථ “ඉස්සත්තෙ වස්මි කුසලො, දළ්භධම්මොති විස්සුතො”ති එත්ථ දළ්භධම්මසද්දො ඔකාරන්තො ගුණසද්දො. “බාරාණස්සිං දළ්භධම්මො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙස්මි”ති එත්ථ පන පණ්ණත්තිවාචකසද්දො. එවං ඔකාරන්තො දළ්භධම්මසද්දො ද්විධා දිට්ඨො. තස්ස පන “දළ්භධම්මො, දළ්භධම්මා. දළ්භධම්මං, දළ්භධම්මෙ”ති පුරිසනෙයන නාමිකපදමාලා ඤෙය්‍යා, ආකාරන්තොකාරන්තානං වසෙන මිස්සකපදමාලා ව. කථං?

දළ්භධම්මා, දළ්භධම්මො, දළ්භධම්මානො, දළ්භධම්මා. දළ්භධම්මානං, දළ්භධම්මං, දළ්භධම්මානෙ, දළ්භධම්මෙ. දළ්භධම්මිනා, දළ්භධම්මෙන, දළ්භධම්මෙහි, දළ්භධම්මෙහි. දළ්භධම්මස්ස, දළ්භධම්මානං. දළ්භධම්මිනා, දළ්භධම්මා, දළ්භධම්මස්මා, දළ්භධම්මමිහා, දළ්භධම්මෙහි, දළ්භධම්මෙහි. දළ්භධම්මස්ස, දළ්භධම්මානං. දළ්භධම්මෙ, දළ්භධම්මස්මිං, දළ්භධම්මමිහි, දළ්භධම්මෙසු. හො දළ්භධම්ම, හවන්තො දළ්භධම්මානො, හවන්තො දළ්භධම්මානි. එවං පච්චක්ඛධම්මා, පච්චක්ඛධම්මොති මිස්සකපදමාලා ව යොජෙතබ්බො.

ඉදානි විචට්ඨිජදසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවිචනෙ –

විචට්ඨිජා, විචට්ඨිජා, විචට්ඨිජානො. විචට්ඨිජානං, විචට්ඨිජානෙ. විචට්ඨිජෙන, විචට්ඨිජෙහි, විචට්ඨිජෙහි. විචට්ඨිජස්ස, විචට්ඨිජානං. විචට්ඨිජා, විචට්ඨිජෙහි, විචට්ඨිජෙහි. විචට්ඨිජස්ස, විචට්ඨිජානං. විචට්ඨිජෙ, විචට්ඨිජෙසු. හො විචට්ඨිජ, හවන්තො විචට්ඨිජා, හවන්තො විචට්ඨිජානො.

අයං නාමිකපදමාලා “සවෙ පන අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජති අරහං හොති සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ විචට්ඨිජා”ති පාළිදස්සනතො ආකාරන්තවසෙන කථිතා. “ලොකෙ විචට්ඨිජො”තිපි පාළිදස්සනතො පන ඔකාරන්තවසෙනාපි කට්ඨෙතබ්බො “විචට්ඨිජො, විචට්ඨිජා, විචට්ඨිජං, විචට්ඨිජෙ”ති. මිස්සකවසෙනාපි කට්ඨෙතබ්බො “විචට්ඨිජා, විචට්ඨිජො, විචට්ඨිජානො, විචට්ඨිජා. විචට්ඨිජානං, විචට්ඨිජං, විචට්ඨිජානෙ, විචට්ඨිජෙ”ඉති.

ඉදානි චත්තහසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවිචනෙ – චත්තහාති සක්කො.

චත්තහා, චත්තහානො. චත්තහානං, චත්තහානෙ. චත්තහානා, චත්තහානෙහි, චත්තහානෙහි. චත්තහිනො, චත්තහානං. චත්තහානා, චත්තහානෙහි, චත්තහානෙහි. චත්තහිනො, චත්තහානං. චත්තහානෙ, චත්තහානෙසු. හො චත්තහ, හවන්තො චත්තහානො. අප්ථ වා “හො චත්තහා, හො චත්තහානො”ඉච්චිපි.

ඉදානි වුත්තසිරසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවිවතෙ -

වුත්තසිරා, වුත්තසිරා, වුත්තසිරානො. වුත්තසිරානං, වුත්තසිරානෙ. වුත්තසිරානා, වුත්තසිරානෙහි,
වුත්තසිරානෙහි. වුත්තසිරස්ස, වුත්තසිරානං, වුත්තසිරා, වුත්තසිරෙහි, වුත්තසිරෙහි. වුත්තසිරස්ස, වුත්තසිරානං.
වුත්තසිරෙ, වුත්තසිරෙසු. හො වුත්තසිර, භන්තො වුත්තසිරානොති. “වුත්තසිරො”ති ඔකාරන්තපායොපි දිස්සති.

ඉදානි යුවසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවිවතෙ -

යුවා, යුවා, යුවානො, යුවානා. යුවානං, යුවං, යුවානෙ, යුවෙ. යුවානා, යුවෙන, යුවානෙන, යුවානෙහි, යුවානෙහි,
යුවෙහි, යුවෙහි. යුවානස්ස, යුවස්ස, යුවානානං, යුවානං. යුවානා, යුවානස්මා, යුවානම්හා, යුවානෙහි, යුවානෙහි,
යුවෙහි, යුවෙහි. යුවානස්ස, යුවස්ස, යුවානානං, යුවානං. යුවානෙ, යුවානස්මිං, යුවානම්හි, යුවෙ, යුවස්මිං, යුවම්හි,
යුවානෙසු, යුවාසු, යුවෙසු. හො යුව, යුවාන, භවන්තො යුවානා.

ඉමස්මිං යානෙ එකදෙසෙන ආකාරන්තනයො ව සබ්බථා ඔකාරන්තනයො ව එකදෙසෙන ව ඔකාරන්තනයොති
තයො නයා දිස්සන්ති.

මසවසද්දස්සපි “මසවා, මසවා, මසවානො, මසවානා”තිආදිනා යුවසද්දස්සෙව නාමිකපදමාලායොජනං
කුබ්බන්ති ගරු. තිරුක්තිපිටකෙ පන “මසවා තිට්ඨති, මසවන්තො තිට්ඨන්ති. මසවන්තං පස්සති, මසවන්තෙ පස්සති.
මසවතා කතං, මසවන්තෙහි කතං, මසවන්තෙහි කතං. මසවතො දියතෙ, මසවන්තානං දියතෙ. මසවතා නිස්සටං,
මසවන්තෙහි නිස්සටං, මසවන්තෙහි නිස්සටං. මසවතො පරිග්ගහො, මසවන්තානං පරිග්ගහො. මසවති පතිට්ඨිතං,
මසවන්තෙසු පතිට්ඨිතං. හො මසවා, භවන්තො මසවන්තො”ති ගුණවාපදනයෙන වුත්තං, තථා වුළුනිරුක්තියම්පි. තං
පාළියා සංසන්දනි සමෙති. පාළියඤ්ඤි “සක්කො මහාලී දෙවානම්න්දො පුබ්බෙ මනුස්සභූතො සමානො මසො නාම
මාණවො අහොසි, තස්මා මසවාති වුවිවති”ති වුත්තං. එතෙන “මසොති නාමං අස්ස අත්ථිති මසවා”ති අත්ථි
අත්ථවාචකවන්තූපවිචයවසෙන පදසිද්ධි දස්සිතා හොති, තස්මාස්ස ගුණවන්තූසද්දස්ස විය ව නාමිකපදමාලා
යොජෙතබ්බා.

ඉදානි අද්ධසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවිවතෙ - අද්ධසද්දස්ස හි යං කාලෙ මග්ගෙ ව චත්තමානස්ස “අතීතො
අද්ධා. දිසො අද්ධා සුදුග්ගමො”තිආදීසු “අද්ධා”ති පට්ඨන්තං රූපං දිස්සති, තං “අද්ධා ඉදං මන්තපදං
සුදුද්දස”න්තිආදීසු එකංසත්ථෙ චත්තමානෙන “අද්ධා”ති නිපාතපදෙන සමානං. නිපාතානං පන පදමාලා න රුහති,
නාමිකානංයෙව රුහති.

අද්ධා, අද්ධා, අද්ධානො. අද්ධානං, අද්ධානෙ. අද්ධුනා, අද්ධානෙහි, අද්ධානෙහි. අද්ධුනො, අද්ධානං. අද්ධුනා,
අද්ධානෙහි, අද්ධානෙහි. අද්ධුනො, අද්ධානං. අද්ධති, අද්ධානෙ, අද්ධානෙසු. හො අද්ධ, භවන්තො අද්ධා, අද්ධානො.

එත්ථ කිඤ්චි පයොගං දස්සෙස්සාම - තයො අද්ධා. අද්ධානං චිතිවන්තො. ඉමිනා දිසෙන අද්ධුනා. දිසස්ස
අද්ධුනො අවිචයෙන. පට්ඨුනො පන්තරසෙව චන්දො. අහු අතිතමද්ධානෙ, සමණො ඛන්තිදිපනො. අද්ධානෙ
ගච්ඡන්තෙ පඤ්ඤායිස්සති. ඉච්චාදයො ඤෙය්‍යා. අයම්පි පනෙත්ථ නීති වෙදිතබ්බා “අද්ධානන්ති
දුතියෙකච්චනන්තවසෙන චතුත්ථිප්ඨිබ්බවනවසෙන ව වුත්තං රූපං. “අද්ධානමග්ගපටිප්පන්තො හොති”තිආදීසු
දිසමග්ගවාචකෙන “අද්ධාන”න්ති නපුංසකෙන සදිසං සුතිසාමඤ්ඤවසෙනාති.

ඉදානි මුද්ධසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවිවතෙ -

මුද්ධා, මුද්ධා, මුද්ධානො. මුද්ධං, මුද්ධෙ, මුද්ධානෙ. මුද්ධානා, මුද්ධෙහි, මුද්ධෙහි. මුද්ධස්ස, මුද්ධානං. මුද්ධානා,
මුද්ධෙහි, මුද්ධෙහි. මුද්ධස්ස, මුද්ධානං. මුද්ධති, මුද්ධනෙසු. හො මුද්ධ, භවන්තො මුද්ධා, මුද්ධානො.

එවං අභිභවිතාපදෙන විසදිසපදානි භවන්ති. ඉති නානානායෙහි අභිභවිතාපදෙන සදිසානි චත්තාදීනි විසදිසානි
ගුණවාදීනි රාජසාඉච්චාදීනි ව ආකාරන්තපදානි දස්සිතානි සද්ධං නාමිකපදමාලාහි.

එත්ථ යොගං සවෙ පොසො, කරෙ පණ්ඩිතජාතිකො;
තස්ස වොහාරහෙදෙසු, විජම්හෙ ඤාණමුත්තමං.

ඉති නවඨිගෙ සාට්ඨකපෙ පිටකත්තයෙ ඛාප්පට්ඨසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දතිනිප්පකරණෙ

සවිනිච්ඡයො ආකාරන්තපුල්ලිඨගානං පකතිරූපස්ස

නාමිකපදමාලාවිභාගය නාම

ජට්ඨො පරිච්ඡේදො.

උකාරන්ත අවශ්ශන්තතාපකතිකං

ආකාරන්තපුල්ලිඨගං නිට්ඨිතං.

7. නිග්ගහිතන්තපුල්ලිඨගනාමිකපදමාලා

අප් පුබ්බාවරියමනං පුරෙවරං කත්වා නිග්ගහිතන්තපුල්ලිඨගනං භවන්ත කරොන්තඉච්චාදිකස්ස පකතිරුපස්ස නාමිකපදමාලං වක්ඛාම –

ගච්ඡං මහං වරං තිට්ඨං, දදං භුඤ්ජං සුඤ්ඤං පචං;
ජයං ජරං චචං මීයං, සරං කුබ්බං ජපං වජං.

ගච්ඡං, ගච්ඡන්තො, ගච්ඡන්තා. ගච්ඡන්තං, ගච්ඡන්තෙ. ගච්ඡතා, ගච්ඡන්තෙහි, ගච්ඡන්තෙති. ගච්ඡතො, ගච්ඡන්තස්ස, ගච්ඡන්තානං, ගච්ඡතං. ගච්ඡතා, ගච්ඡන්තෙහි, ගච්ඡන්තෙහි. ගච්ඡතො, ගච්ඡන්තස්ස, ගච්ඡන්තානං, ගච්ඡතං. ගච්ඡති, ගච්ඡන්තෙසු. හො ගච්ඡං, හො ගච්ඡා, භවන්තො ගච්ඡන්තො.

ගච්ඡාදීනි අඤ්ඤානි ච තංසදිසානං එවං ඤෙය්‍යානීති යමකමහාපේරමනං. කිඤ්චාපෙත්ථ තතියෙකච්චනට්ඨානාදිසු “ගච්ඡන්තෙන, ගච්ඡන්තා, ගච්ඡන්තස්මා, ගච්ඡන්තමිහා, ගච්ඡන්තස්මිං, ගච්ඡන්තමිහී”ති ඉමානි පදානි නාගතානි, තථාපි තත්ථ තත්ථ පයොගදස්සනතො ගහෙතබ්බානි.

තත්‍ර යමකමහාපේරෙන ආලපනච්චනට්ඨානෙයෙව “ගච්ඡන්තො, මහන්තො, වරන්තො”තිආදීනං බහුවචනත්තං කථිතං, පච්චත්තච්චනට්ඨානෙ එකච්චනත්තං. කෙහිවි පන පච්චත්තච්චනට්ඨානෙ එකච්චනබහුවචනත්තං, ආලපනච්චනට්ඨානෙ බහුවචනත්තංයෙව කථිතං. “ගච්ඡං, මහං, වරං”න්තිආදීනං පන ආලපනට්ඨානෙ එකච්චනත්තං. මයං පන බුද්ධච්චනෙ අනෙකාසු වාට්ඨකථාසු “ගච්ඡන්තො, මහන්තො”තිආදීනං බහුවචනප්පයොගානං “ගච්ඡං, මහං”ඉච්චාදීනඤ්ච සානුසාරාලපනෙකච්චනප්පයොගානං අදස්සනතො “ගච්ඡන්තො භාරද්වාපො. ස ගච්ඡං න නිවත්තති. මහන්තො ලොකසන්තිවාසො”තිආදීනං පන පච්චත්තෙකච්චනප්පයොගානඤ්ඤෙව දස්සනතො තාදිසානි රූපානි අනිජ්ඣානක්ඛමානි විය මඤ්ඤාම. නිරුක්තිපිටකෙ පච්චත්තාලපනට්ඨානෙ “මහන්තො, භවන්තො, වරන්තො”තිආදීනං බහුවචනත්තමෙව කථිතං, න එකච්චනත්තං. තථා හි තත්ථ “මහං භවං වරං තිට්ඨ”න්ති ගාථං වත්වා “මහං තිට්ඨති, මහන්තො තිට්ඨන්ති”ති ව, “හො මහා, භවන්තො මහන්තො”ති ව, “භවං තිට්ඨති, භවන්තො තිට්ඨන්ති”ති ව ආදි වුත්තං.

එත්ථ පන “භවං, භවන්තො”ති පදානි යත්ථ “භොන්තො භොන්තා”ති ක්‍රියත්ථං න වදන්ති, තත්ථ “භවං කච්චානො. මා භවන්තො එවං අවුත්ථා”තිආදිසු විය අඤ්ඤාස්මිං අත්ථෙ පතනතො එකච්චනබහුවචනානි භවන්ති, තස්මා “සන්තො සප්පුරිසා ලොකෙ”ති එත්ථ “සන්තො”ති පදස්ස විය “අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා”ති එත්ථ “අරහන්තො”ති පදස්ස විය ව “භවන්තො”ති පදස්ස බහුවචනත්තං නිජ්ඣානක්ඛමං. “මහන්තො, වරන්තො, තිට්ඨන්තො”තිආදීනං පන බහුවචනත්තං න නිජ්ඣානක්ඛමං විය අමිහෙ පටිභාති. න හි කත්ථවිපි “සන්තො, අරහන්තො, භවන්තො”ති පදවජ්ජිතානං “ගච්ඡන්තො, මහන්තො, වරන්තො”තිආදීනං අනෙකපදසතානං බහුවචනත්තතාපයොගෙ පස්සාම. තථා හි –

බච්චන්තෙ කත්ථවි යානෙ, “ජාන”මිච්චාදයො යථා;
දිස්සන්ති නෙවං බච්චන්තෙ, “ගච්ඡන්තො” ඉතිආදයො.

බච්චන්තෙ කත්ථවි යානෙ, “සන්තො” ඉච්චාදයොපි ව;
දිස්සන්ති නෙවං බච්චන්තෙ, “ගච්ඡන්තො” ඉතිආදයො.

“අරහන්තො”ති බච්චන්තෙ, එකන්තෙනෙව දිස්සති;
නෙවං දිස්සන්ති බච්චන්තෙ, “ගච්ඡන්තො” ඉතිආදයො.

අනෙකසතපාදෙසු, “ච්චරන්තො”තිආදිසු;
එකස්සපි බහුකත්තෙ, පචත්ති න තු දිස්සති.

බහුවචනනෙයන, “ගච්ඡන්තො”ති පදස්ස හි;
ගහණෙ සති බහවො, දොසා දිස්සන්ති සච්චතො.

යපේකමිහි සරෙ දඬුසෙ, දඬුසා සාමිපිකා සරා;
තථා බච්චන්තවාචිත්තෙ, “ගච්ඡන්තො”ති පදස්ස තු.

“ච්චරන්තො”තිආදීනං, බච්චන්තවාචිතා සියා;
රූපනෙයො අනිට්ඨො ව, ගහෙතබ්බො අනෙකධා.

එවං සන්තෙපි යස්මා “නිරුක්තිපිටකං නාම පභින්නපටිසම්භිදෙන මහාබිණාසවෙන මහාකල්‍යාණෙන කත”න්ති ලොකෙ පසිද්ධං, තස්මා ඉදං යානං පුනස්පුනං උපපරික්ඛිතබ්බං. කිඤ්චාපෙත්ථ ථෙරෙ ගාරවෙන එවං චුත්තං, තථාපි පාළිනයං ගරුං කත්වා දිට්ඨෙතෙකච්චනනයෙන අදිට්ඨො ඛණ්ඩච්චනනයො ඡඩ්ඛෙතබ්බො. එවං සති නිග්ගහිතන්තෙසු නයො සොභන්තො භවති. අයං පන අමිහාකං රුචි –

“භවං කරං අරහං සං, මහං” ඉති පදානි තු;
විසදිසානි සම්මොභන්ති, අඤ්ඤමඤ්ඤන්ති ලක්ඛයෙ.

“ගච්ඡං වරං දදං තිට්ඨං, වින්තයං භාවයං වදං;
ජානං පස්ස”න්තිආදීනි, සදිසානි භවන්ති හි.

තත්‍ර “ජාන”න්තිආදීනි, කත්ථවි පරිවත්තරෙ;
විභන්තිලිඛිතච්චන-වසෙනානි විභාවයෙ.

තත්‍ර තාව භවත්තසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වූව්වති – භවංසද්දො හි “වඩ්ඪන්තො, භොන්තො”ති අත්ථෙපි වදති. තෙසං වසෙන අයං නාමිකපදමාලා.

භවං, භවන්තො, භවන්තා. භවන්තං, භවන්තෙ. භවන්තෙන, භවන්තෙහි, භවන්තෙහි. භවන්තස්ස, භවන්තානං. භවන්තා, භවන්තස්මා, භවන්තම්භා, භවන්තෙහි, භවන්තෙහි. භවන්තස්ස, භවන්තානං. භවන්තෙ, භවන්තස්මිං, භවන්තම්භි, භවන්තෙසු. භෙ භවන්ත, භෙ භවන්තා.

තත්ථ “භවං, භවන්තො”තිආදීනං “වඩ්ඪන්තොභොන්තො”තිආදීනා අත්ථො දට්ඨබ්බො. තථා හි “සුච්ඡානො භවං භොති. ධම්මකාමො භවං භොති. රාජා භවන්තො නානාසම්පත්තීහි මොදති. කුලීරදහො ගඬිගාය එකාබද්ධො, ගඬිගාය පූරණකාලෙ ගඬිගොදකෙන පූරති, උදකෙ මන්දි භවන්තෙ දහතො උදකං ගඬිගාය ඔතරති”ති පයොගා භවන්ති, තස්මා අයං නාමිකපදමාලා සාරතො පච්චෙතබ්බො. එත්ථ භවංසද්දමත්තං වජ්ජෙත්වා ගච්ඡමානවරමානසද්දාදිසු විය භවත්තසද්දෙ “භවන්තො, භවන්තා”ති පූරිසනයොපි ලබ්භති, නපුංසකලිඛිතෙ වත්තබ්බෙ “භවන්තං, භවන්තානි”ති විත්තනයොපි ලබ්භති. එවං වඩ්ඪනභවනත්ථවාචකස්ස භවත්තසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වෙදිතබ්බො.

අයඤ්ච විසෙසො “භවන්තො”ති පදං වඩ්ඪනභවනත්ථතො අඤ්ඤත්ථෙ වත්තමානං ඛණ්ඩච්චනමෙව භොති, යථා “භවන්තො ආගච්ඡන්ති”ති. වඩ්ඪනභවනත්ථෙසු වත්තමානං එකච්චනමෙව. අත්‍රිමෙ පයොගා “අනුපුබ්බෙන භවන්තො විඤ්ඤානං පාපුණාති. සමණෙන නාම ඊදිසෙසු කම්මෙසු අඛ්‍යාවටෙන භවිතබ්බං, එවං භවන්තො හි සමණො සුසමණො අස්සා”ති. “භවං” ඉති පදං පන උභයත්ථාපි එකච්චනමෙව, තස්මා ඉදානි “භවං ආනන්දො. භවන්තො ආගච්ඡන්ති, අප්පසද්දා භවන්තො භොන්තු, මා භොන්තො සද්දමකත්ථා”ති එවමාදිපයොගදස්සනවසෙන වොහාරවිසෙසෙ පවත්තං අඤ්ඤං අත්ථං පටිච්ච අපරාපි නාමිකපදමාලා වූව්වතෙ –

භවං, භවන්තො, භොන්තො. භවන්තං, භවන්තෙ. භවතා, භොතා, භවන්තෙන, භවන්තෙහි, භවන්තෙහි. භවතො, භොතො, භවන්තස්ස, භවන්තානං, භවතං. භවතා, භොතා, භවන්තෙහි, භවන්තෙහි. භවතො, භොතො, භවන්තස්ස, භවන්තානං, භවතං. භවති, භවන්තෙ, භවන්තස්මිං, භවන්තම්භි, භවන්තෙසු. භො, භවන්තො, භොන්තො ඉති.

එත්ථ පන “භො”ඉච්චාදීනි තිණි පදානි යස්මා වොහාරවිසෙසපවත්තානි ආලපනපදානි භොන්ති, තස්මා “ආචුසො, භන්තෙ”ති පදානි විය භොසද්දාදිඋපපදවත්තානි න භවන්ති, “භො පුරිස, භවන්තො බ්‍රාහ්මණා, භොන්තො සමණා, භො රාජ”ඉච්චාදිසු හි පූරිසසද්දාදයොයෙව භොසද්දාදි උපපදවත්තො භවන්ති. ඉධ ව “භවං ආනන්දො”ති එත්ථ භවංසද්දෙන සමානත්ථානි “භො, භවන්තො, භොන්තො”ති පදානි චුත්තානි, න පන “ධම්මකාමො භවං භොති”ති එත්ථ භවංසද්දෙන සමානත්ථානි. පඨමස්මිඤ්ඤි නයෙ වඩ්ඪනත්ථවසෙන “භො භවන්ත, භවන්තො භවන්තා, භොන්තො භවන්තා”ති භොසද්දාදයො ආලපනපදානං උපපදානි භවන්ති, න දුතියස්මිං නයෙ. ආමෙඬ්ඪවසෙන පන “භො භො, භවන්තො භවන්තො, භොන්තො භොන්තො”ති පදානි භවන්ති යථා “භන්තෙ භන්තෙ”ති.

අත්‍රිදං භූධාතුවසෙන සඬ්ඛෙපතො පාළිනිදස්සනං – කස්මා භවං විජ්ජනමරඤ්ඤනිස්සිතො. කථං පනාහං භො තං භවන්තං ගොතමං ජානිස්සාමි. එවං භොති බො අම්බට්ඨො මාණවො බ්‍රාහ්මණස්ස පොක්ඛරසානිස්ස පටිස්සුත්වා. මා භවන්තො එවං අවචුත්ථං. ඉමං භොන්තො නිසාමෙථ. එවං භො පුරිස ජානාහි, පාපධම්මා අසඤ්ඤා ඉච්චෙවමාදි. එත්ථ “භවං”ඉච්චාදීනි භූධාතූයානි නාමපදානිති වෙදිතබ්බානි.

අපිච තෙසු “භො, භවන්තො, භොන්තො”ති ඉමානි නිපාතපදානිපි භොන්තිති වචන්ථපෙතබ්බං. “භො පුරිසා”තිආදිසු තෙසං නිපාතානිපාතභාවෙ විවාදො න කරණීයො. කච්චායනස්මිඤ්ඤි “භො ගෙ තු”ති චුත්තං.

අඤ්ඤත්ථ පන “ආමන්තනත්ථෙ නිපාතො” තිආදි වුත්තං. තථා හි නිරුත්තිමඤ්ඡුසායං වුත්තං “හොතිදං ආමන්තනත්ථෙ නිපාතො. සො න කෙවලං එකවචනමෙව හොති, අථ ඛො ඛහුවචනම්පි හොතිති ‘හො පුරිසා’ති ඛහුවචනප්පයොගොපි ගහිතො. ‘භවත්තො’ති පදං පන ඛහුවචනමෙව හොතිති ‘පුරිසා’ති පුන වුත්ත”න්ති. පාළියඤ්ඤි අට්ඨකථාසු ච නිපාතභූතො භොසද්දො එකවචනඛහුවචනවසෙන ද්විධා දිස්සති, ඉතරෙ පන ඛහුවචනවසෙනෙව දිස්සන්ති. තෙසං තු නිපාතපදත්තෙ රූපනිප්ථාදනකිව්වං නත්ථි. තෙසු භොසද්දස්ස නිපාතපදත්තා ආභව්වහාසිතෙ නිජ්ජිවාලපනෙ ඉත්ථිලිඬගවිසයො “උම්මුජ්ජ හො පුට්ඨිලෙ, පරිජ්ලව හො පුට්ඨිලෙ”ති පයොගොපි දිස්සති. අත්‍රිමා භොසද්දස්ස පවත්තිපරිදිපතී ගාථායො –

“ඉතො හො සුගතිං ගච්ඡ, මනුස්සානං සහඛ්ඛාතං”;
එවමාදිසු භොසද්දො, එකවචනකො මතො.

“පස්සථ හො ඉමං කුල-පුත්ත”ම්චිචෙවමාදිසු;
ඛහුවචනකො එසො, භොසද්දොති විභාවයෙ.

පුග්ගලාලපනෙ චෙව, ධම්මස්සාලපනෙපි ච;
නිජ්ජිවාලපනෙ වාති, භොසද්දො තිසු දිස්සති.

තත්‍ර ධම්මාලපනම්හි, එකවචොව ලඛිතති;
ඉතරෙසු සියා දෙක-චචො ඛහුවචොපි ච.

නිච්ඡිතඛිං ගුණිපදං, ධම්මස්සාලපනෙ ධූවං;
“අච්ඡරියං වත හො”ති, ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං.

ඉච්ඡිතඛිං ගුණිපදං, පුග්ගලාලපනෙ පන;
“එවං හො පුරිස ජානාහි”, ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං.

ගුණිපදං අසන්තම්පි, පුග්ගලාලපනම්හි තු;
අජ්ඣාහරිත්ථා පාවදෙ, අත්ථං “හො එහි”ආදිසු.

සටාදීනං ආලපනං, නිජ්ජිවාලපනං භවෙ;
ජීවංව ලොකියා ලොකෙ, ආලපන්ති කදාචි තු.

නිජ්ජිවාලපනං අප්පං, අත්ථවිඤ්ඤාපනෙ සියා;
“උම්මුජ්ජ හො පුට්ඨිලෙ”, ඉති පාළි නිදස්සනං.

එත්ථ ලිඬගවිපල්ලාසං, කෙච්ඡ ඉච්ඡන්ති පණ්ඩිතා;
තෙසං මතෙන හොතිති, ලිඬගං විපරිණාමයෙ.

අථ වා පන භොසද්දො, නිපාතො සොපදං විය;
තස්මා විරොධතා නාස්ස, තිලිඬගෙ වචනද්වයෙ.

එවං සන්තෙපි භොසද්දො, ද්විලිඬගෙයෙව පායතො;
යස්මා දිට්ඨො තතො විඤ්ඤා, ද්විලිඬගෙයෙව තං වදෙ.

ඉත්ථිලිඬගම්හි සම්පත්තෙ, “හො”ති ඉති පයොජයෙ;
එවංවිධං පයොගඤ්ඤි, සුප්පයොගං බුධාබුචුං.

යජ්ජෙවං දුප්පයොගංව, සියා තුම්හෙහි දස්සිතං;
“උම්මුජ්ජ හො පුට්ඨිලෙ”, ඉච්චාභව්වපදන්ති වෙ.

දුප්පයොගං න තං යස්මා, වොහාරකුසලෙන වෙ;
ජිනෙන භාසිතෙ ධම්මෙ, දුප්පයොගා න විජ්ජරෙ.

ඉත්ථිලිඬගස්ස විසයෙ, හොතිසද්දප්පයොජනං;
කචිතං පෙමනියන්ති, මයා එවමුදිරිතං.

එවං භවන්තසද්දස්ස නාමිකපදමාලා පාළිනායානුරූපං ද්විධා විභක්තා වඩ්ඪනභවනත්ථතදඤ්ඤත්ථවසෙන.

කරොන්තසද්දස්ස පන —

කරං, කරොන්තො, කරොන්තා. කරොන්තං, කරොන්තෙ. කරොතා, කරොන්තෙන, කරොන්තෙහි, කරොන්තෙහි. කරොතො, කරොන්තස්ස, කරොන්තානං, කරොතං. කරොතා, කරොන්තා, කරොන්තස්මා, කරොන්තමහා, කරොන්තෙහි, කරොන්තෙහි. කරොතො, කරොන්තස්ස, කරොන්තානං, කරොතං. කරොන්තෙ, කරොන්තස්මිං, කරොන්තමිහි, කරොන්තෙසු. හො කරොන්ත, භවන්තො කරොන්තාති රූපානි භවන්ති.

“කරොතො න කරියති පාප”න්ති ඉදමෙත්ථ කරොතොසද්දස්ස අත්ථිතානිදස්සනං. ඉත්ථිලිඬගෙ වත්තබ්බෙ “කරොන්ති, කරොන්තියො”තිආදිනා යොජෙතබ්බාති, නපුංසකලිඬගෙ වත්තබ්බෙ “කරොන්තං, කරොන්තාති”තිආදිනා යොජෙතබ්බාති.

අරහන්තසද්දස්ස —

අරහං, අරහන්තො. අරහන්තං, අරහන්තෙ. අරහතා, අරහන්තෙන, අරහන්තෙහි, අරහන්තෙහි. අරහතො, අරහන්තස්ස, අරහන්තානං, අරහතං. අරහතා, අරහන්තා, අරහන්තස්මා, අරහන්තමහා, අරහන්තෙහි, අරහන්තෙහි. අරහතො, අරහන්තස්ස, අරහන්තානං, අරහතං. අරහන්තෙ, අරහන්තස්මිං, අරහන්තමිහි, අරහන්තෙසු. හො අරහන්ත, භවන්තො අරහන්තො ඉති රූපානි භවන්ති.

අයං ගුණවාචකස්ස අරහන්තසද්දස්ස නාමිකපදමාලා. “අරහා, අරහන්තො, අරහන්තා”ඉති ව. එතඤ්ඤි රූපං සමන්තපාසාදිකායං මනුස්සවිග්ගහට්ඨානො දිස්සති. උත්තරිමනුස්සධම්මපාළියං පන “මයඤ්චමහා අනරහන්තො”ති පදං දිස්සති. අරහන්තං, අරහන්තෙ. අරහතා, සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං. අයං පණ්ණත්තිවාචකස්ස අරහන්තසද්දස්ස නාමිකපදමාලා.

තථා හි “අරහං සම්මාසම්බුද්ධො. අරහං සුගතො ලොකෙ. අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා”තිආදීසු අරහංසද්දාදයො ගුණවාචකා. “අරහා අහොසි. අහඤ්ඤි අරහා ලොකෙ. එකො අරහා, එකසට්ඨි අරහන්තො ලොකෙ අහෙසුං.

ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙ, නින්තෙ වා යදි වා ථලෙ;
යත්ථ අරහන්තො විහරන්ති, තං භුමිරාමණෙයාකං.

මයඤ්චමහා අනරහන්තො”තිආදීසු අරහාසද්දාදයො පණ්ණත්තිවාචකාති දට්ඨබ්බා. ඉධ ඉත්ථිනපුංසකලිඬගවසෙන විසුං වත්තබ්බනායො අප්පසිද්ධො. යදි එවං ආසවක්ඛයං පත්තා ඉත්ථි කථං වත්තබ්බා, ආසවක්ඛයං පත්තං විත්තං කථං වත්තබ්බන්ති? ඉත්ථි තාව “යං ඉත්ථි අරහං අස්ස සම්මාසම්බුද්ධො”ති වචනතො “අරහ”න්ති වත්තබ්බා ගුණවසෙන, පණ්ණත්තිවසෙන පන “ඉත්ථි අරහා අහොසි”ති වත්තබ්බා. විත්තං පන ගුණවසෙනෙව “අරහං විත්ත”න්ති වත්තබ්බන්ති.

සන්තසද්දස්ස —

සං, සන්තො, සන්තො, සන්තා. සං, සන්තං, සන්තෙ. සතා, සන්තෙන, සන්තෙහි, සන්තෙහි, සබ්බි. සතො, සන්තස්ස, සන්තානං, සතං, සතානං. සතා, සන්තා, සන්තස්මා, සන්තමහා, සන්තෙහි, සන්තෙහි, සබ්බි. සතො, සන්තස්ස, සන්තානං, සතං, සතානං. සති, සන්තෙ, සන්තස්මිං, සන්තමිහි, සන්තෙසු. හො සන්ත, භවන්තො සන්තොති රූපානි භවන්ති.

එත්ථ පන “අද්ධා හි තාත සතනෙස ධම්මො”ති ජයද්දිසජාතකපාළිදස්සනතො “සතාන”න්ති චුත්තං. තත්ථ හි සතනෙසාති සතානං එසාති ඡෙදො, රස්සත්තනිග්ගහිතසරලොපවසෙන ව රූපනිට්ඨානං වෙදිතබ්බං. තථා හි තදට්ඨකථායං “අද්ධා එකංසෙන එස තාත සතානං පණ්ඩිතානං ධම්මො සභාවො”ති අත්ථො චුත්තො. අයං යෙ ලොකෙ “සප්පුරිසා”ති ව “අරියා”ති ව “පණ්ඩිතා”ති ව චුච්චන්ති, තෙසං වාචකස්ස සන්තසද්දස්ස නාමිකපදමාලා. තප්පට්ඨසධස්ස පන අසං, අසන්තො, කත්ථවි අසන්තා ඉච්චපි. තථා හි “අසන්තා කිර මං ජම්මා, තාත තාතාති භාසරො”ති පාළි දිස්සති. “අසං, අසන්තං, අසන්තෙ. අසතා”තිආදිනා යොජෙතබ්බා. ඉමස්මිං අත්ථෙ “සන්තො, අසන්තො”තිමානි බහුවචනකානියෙව භවන්ති, න කත්ථවිපි එකවචනකානි. කස්මා? පණ්ණත්තිවාචකත්තා. අඤ්ඤතු පන “සන්තො, දන්තො”තිආදීසු එකවචනානියෙව ය්පෙත්වා විජ්ජමානත්ථවාචකසන්තොසද්දං, කස්මා? අපණ්ණත්තිවාචකත්තාති දට්ඨබ්බං.

ඉදානි පණ්ණත්තිවාචකානං තෙසං කානිවි පයොගානි කථයාම —

සමෙහි අසනා අසං. යං යඤ්ඤි රාජ භජනි, සන්තං වා යදි වා අසං. න සා සභා යත්ථ න සන්ති සන්තො. අසන්තො නිරයං යන්ති, සන්තො සග්ගපරායණා. අසන්තෙ නොපසෙවෙයා, සන්තෙ සෙවෙයා පණ්ඩිතො. සබ්බිරෙව සමාසෙථ. සතං ධම්මො ඉවිච්චමාදිති භවන්ති.

යො පනම්හෙහි පදමාලායං “සබ්බි”ති අයං සද්දො තනියාපඤ්චම්බ්‍රව්වනවසෙන යොජ්‍යතො, සො ව බො සන්තඉති අකාරන්තපකතිවසෙන, අඤ්ඤත්ථ පන “සබ්බි”ති ඉකාරන්තපකතිවසෙන යොජෙතබ්බො. තථා හි සබ්බිති සප්පුරිසො නිබ්බානඤ්ච, සුන්දරාධිවචනං වා එතං සබ්බිති. සබ්බො වායමත්ථො සාට්ඨකථාය “බ්‍රහ්මපෙනං අසබ්බි ජාතවෙදා”ති ඉමාය පාළියා “සන්තො භවෙ සබ්බි පවෙදයන්ති”ති ඉමාය ව දීපෙතබ්බො.

ආලපනෙ ව පච්චත්තෙ, තනියාපඤ්චම්බ්‍ර ව;
සමාසම්භි ව යොජෙයා, සබ්බිසද්දං සුමෙධසො.

අත්‍රායං යොජනා – හො සබ්බි තිට්ඨ, සබ්බි තිට්ඨති, සබ්බි සභ ගච්ඡති, සබ්බි අපෙහි, අසබ්බිරුපො පුරිසො. යස්මා පනායං සාසනානුකූලා, තස්මා ඉම්ඝ්සා තදනුකූලත්තං දස්සෙතුං ඉධ සාසනතො පයොගෙ දස්සෙස්සාම අතක්කාවචරෙ විචිත්තෙ සුගතපාළිනයෙ සොතුනං විසාරදමතිපට්ටාභත්ථං. තං යථා? බ්‍රහ්මපෙනං අසබ්බි ජාතවෙද, යං තං වාලධිනා”හිපුජයාම. සබ්බි කුබ්බෙථ සන්ථවං. යං සාලවනස්මිං සෙනකො, පාපකම්මකරි අසබ්බිරුපං. ආබාධොයං අසබ්බිරුපො. අසම්මොදකො ථද්ධො අසබ්බිරුපො”ති . තත්ථ ආලපනවචනෙ දිට්ඨෙයෙව පච්චත්තවචනං පාළියං සරුපතො අනාගතම්පි දිට්ඨමෙව හොති. තථා කරුණවචනෙ දිට්ඨෙයෙව නිස්සක්කවචනම්පි දිට්ඨමෙව හොති. සමාසෙ සද්දරුපෙ දිට්ඨෙයෙව බ්‍යාසෙ සද්දරුපං යථාසම්භවං දිට්ඨමෙව හොති යපෙත්වා “හෙතුසත්ථාරදස්සන”න්තිආදීති. තත්ථ ව නිබ්බානවාචකො වෙ, සබ්බිසද්දො ඉත්ථිලිඬිගො සන්තිවිසුද්ධි නිබ්බුතිසද්දා විය, සො ව යමකමහාථෙරමනෙ රත්තිනයෙන යොජෙතබ්බො. සබ්බෙසම්කාරන්තිත්ථිලිඬිගානං සාධාරණො හි සො නයො. සුන්දරත්ථවාචකො වෙ, අග්ගි රත්ති අට්ඨිනයෙහි යොජෙතබ්බො වාච්චලිඬිගත්තා. “සබ්බිධම්මභූතං නිබ්බාන”න්ති එත්ථ හි සුන්දරධම්මභූතං නිබ්බානන්ති අත්ථො. එවං පාළිනයවසෙන ආලපනාදිසු පඤ්චසු යානෙසු සබ්බිසද්දස්ස පවත්තිං ඤාත්වා පුන අට්ඨකථානයවසෙනපි තප්පවත්ති වෙදිතබ්බා. කථං? යස්මා සගාථාවග්ගස්ස අට්ඨකථායං “සන්තො ‘සබ්බිති සද්ධිං සතං ධම්මො න ජරං උපෙති’ති පවෙදයන්ති”ති ඉමස්මිං පදෙසෙ “සබ්බිති”ති හිවචනවසෙන සද්දරවනාවිසෙසො අට්ඨකථාවරියෙහි දස්සිතො, තස්මා සබ්බිසද්දො සබ්බෙසුපි විභත්තිවචනෙසු යොජෙතබ්බො. අත්‍රිදං වදාම –

ගරු “සබ්බිති සද්ධි”න්ති, අත්ථං භාසිංසු පාළියා;
යතො තතො සබ්බිසද්දං, ධිරො සබ්බත්ථ යොජෙය.

“අසබ්බිරුපො”ඉතිපි, සමාසවිසයෙ සුතං;
යස්මා තස්මා සබ්බිසද්දං, විඤ්ඤු සබ්බධි යොජෙය.

“ඔවදෙය්‍යානුසාසෙය්‍යා , අසබ්බා ව නිවාරයෙ”ති එත්ථ පන “අසබ්බා”තිපදං විචිත්‍රවුන්තිසු තද්ධිතපච්චයෙසු ණ්‍යපච්චයවසෙන නිස්ඵත්තිමුපාගතන්ති වෙදිතබ්බං. කථං? යෙභුයොන අසබ්බිසු භවං අසබ්බං. කිං තං? අකුසලං, තතො අසබ්බා අකුසලධම්මා නිවාරයෙ ව, කුසලධම්මෙ පතිට්ඨපෙය්‍යාති අත්ථො. “අම්හෙ අසබ්බාහි වාචාහි වික්කොසමානා නිබ්බාහි සත්තිහි හනිස්සන්ති”ති එත්ථ තු අසබ්බිනං එතාති අසබ්බා, න වා සබ්බිනං එතාතිපි අසබ්බාති නිබ්බවනං, ණ්‍යපච්චයවසෙන ව පදසිද්ධි වෙදිතබ්බා. යා ව පනෙත්ථ අම්හෙහි සන්තසද්දස්ස “සං, සන්තො. සං, සන්තං, සන්තෙ”තිආදිනා පදමාලා දස්සිතා, තත්ථ “සමෙති අසනා අස”න්ති පාළියං “අස”න්ති පදෙ දිට්ඨෙයෙව “ස”න්ති පදං පාළියං අනාගතම්පි දිට්ඨමෙව හොති යුගලභාවෙන විජ්ජමානතාරභත්තා. එවං දිට්ඨෙන අදිට්ඨස්ස ගහණං වෙදිතබ්බං. අථ වා “අස”න්ති එත්ථ න සං අසන්ති සමාසවිග්ගභවසෙනාධිගන්තබ්බත්තා “ස”ම්භි පදං දිට්ඨමෙව හොති. එවමඤ්ඤත්‍රාපි නයො. තත්‍ර සන්ති සප්පුරිසො. අසන්ති අසප්පුරිසො. ඉත්ථිලිඬිගෙවත්තබ්බෙ “අසති, අසා”ති රූපාති භවන්ති. “අසති, අසති, අසතියො, අසා. අසතිං, අසති, අසතියො. අසාය, අසතියා, අසතිහි, අසතිහි. අසතියා, අසතින”න්ති වක්ඛමාන ඉත්ථිනයෙන නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා.

එත්ථ පන “අසා ලොකිත්ථියො නාම, වෙලා තාසං න විජ්ජති. මා ව වසං අසතිනං නිගච්ඡෙ”තිආදීති දස්සෙතබ්බාති. අසාති වෙත්ථ අසතිති ව සමානත්ථා, අසන්තජාතිකාති හි තෙසං අත්ථො. යස්මා පන ජාතකට්ඨකථායං “අසාති අසතියො ලාමිකා, අථ වා සාතං චූච්චති සුඛං, තං තාසු නත්ථි, අත්තති පට්ඨද්ධවිත්තානං අසාතමෙව දෙන්තිතිපි අසා , දුක්ඛා, දුක්ඛවත්ථුභූතාති අත්ථො”ති අත්ථං සංවණ්ණෙසුං, තස්මා සාතං නත්ථි එතිස්සන්ති අසාති අත්ථෙ “අසා”ති පදස්ස යථා රිත්තො අස්සාදො එත්ථාති රිත්තස්සන්තිපදස්ස ලුත්තුත්තරක්ඛරස්ස “රිත්තස්සං, රිත්තස්සාති. රිත්තස්ස”න්ති විත්තනයෙන නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා, තථා “අසා, අසා, අසායො. අසං, අසා, අසායො. අසායා”ති කඤ්ඤානයෙන යොජෙතබ්බා.

එත්ථ ව යො අම්හෙහි “සන්තො”ඉති සද්දො දස්සිතො. සො කත්ථවි එකවචනබ්‍රව්වනභාවෙන සංවිජ්ජමානසද්දස්සත්ථම්පි වදති, තස්ස වසෙන අයං නාමිකපදමාලා –

සන්නො, සන්නො, සන්නා. සන්නං, සන්නෙ. සනා, සන්නෙන, සන්නෙහි, සන්නෙහි. සනො, සන්නස්ස, සනං, සන්නානං. සනා, සන්නා, සන්නස්මා, සන්නම්භා, සන්නෙහි, සන්නෙහි. සනො, සන්නස්ස, සනං, සන්නානං. සනි, සන්නෙ, සන්නස්මිං, සන්නම්භි, සන්නෙසු. හො සන්න, භවන්නො සන්නො, භවන්නො සන්නා.

එත්ථ පන “අයං බො භික්ඛවෙ අට්ඨමො භද්දො අස්සාජානියො සන්නො සංවිජ්ජමානො ලොකස්මිං. චත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ පුග්ගලා සන්නො සංවිජ්ජමානා ලොකස්මිං. අසනා තුව්ඡා මුසා අභුතෙන අබ්භාවික්ඛන්ති. භවෙ බො සනි ජාති හොති” ඉච්චෙවමාදීනි පයොගානි භවන්ති. “සඬ්ඛාරෙසු බො සනි විඤ්ඤාණං හොති” තිආදීසු පන සනිසද්දො චචනවිපල්ලාසවසෙන ධිතොති ගහෙතඬ්ඛො.

තත්ථ එකචචනඬ්භුවචනවසෙන ද්විධා ධිතෙසු සන්නොසද්දෙසු ඬ්භුවචනසන්නොසද්දං යපෙත්වා සෙසා සමානසද්දස්සත්ථම්පි වදන්ති, තස්මා “සන්නොති සමානො, සන්නාති සමානා” තිආදිනා අත්ථො කට්ඨෙතඬ්ඛො. සමානොති ඉමස්ස ච “හොන්නො” ති අත්ථො “පඤ්ඤා සමානො විපුලත්ථවින්ති, කිං කාරණා මෙ න කරොසි දුක්ඛ” න්තිආදීසු විය. පයොගානි පන –

“යො මාතරං පිතරං වා, ජිණ්ණකං ගතයොබ්බතං;
පඤ්ඤා සන්නො න භරති, තං පරාභවතො මුඛං.

ඉධෙව තිට්ඨමානස්ස, දෙවභූතස්ස මෙ සනො;
පුනරායු ච මෙ ලද්ධො, එවං ජානාහි මාරිසා” ති

එවමාදීනි භවන්ති.

අපිච සන්නොසද්දො යස්මා “කිලන්තො” ති ච “උපසන්නො” ති ච “නිරුද්ධො” ති ච අත්ථං වදති, තස්මා තෙසං වසෙන සන්නසද්දස්ස “සන්නො, සන්නා. සන්නං, සන්නෙ. සන්නෙනා” ති පූරිසනසෙන නාමිකපදමාලා වෙදිතඬ්ඛා. එත්ථ ච “සන්නො තසිතො. දීඝං සන්නස්ස යොජනං. සන්නො දන්තො නියතො බ්‍රහ්මචාරී. සන්නො නිරුද්ධො අත්ථඬ්ඛගතො අබ්භත්ථඬ්ඛගතො” තිආදීනි පයොගානි. නපුංසකලිඬ්ගෙ චත්තඬ්ඛෙ “සන්නං, සන්නානි” ති විත්තනසෙන නාමිකපදමාලා. සා ච “සංවිජ්ජමානං සමානං කිලන්තං උපසන්නං නිරුද්ධං” මිති අත්ථදීපකාපදවතීති වෙදිතඬ්ඛා. අථ වා “උපාදානෙ බො සනි භවො හොති” තිආදීසු නපුංසකප්පයොගදස්සනතො සන්නසද්දස්ස සංවිජ්ජමානසද්දත්ථවාචකත්තෙ තතියාපඤ්චම්භිතත්ථිපට්ඨිසත්තමිධානෙ “සනා, සනො, සනං, සනි” ති පදානි අධිකානි චත්තඬ්ඛානි, සෙසානි විත්තනසෙන ඤෙය්‍යානි. ඉත්ථිලිඬ්ගෙ පන චත්තඬ්ඛෙ “සන්නා, සන්නා, සන්නායො. සන්නං, සන්නා, සන්නායො. සන්නායා” ති කඤ්ඤානසෙන ච, සන්නි, සන්නි, සන්නියො. සන්නිං, සන්නි, සන්නියො. සන්නියා” ති ඉත්ථිනසෙන ච නාමිකපදමාලා යොජෙතඬ්ඛා. එතාසු පයමා “සංවිජ්ජමානා කිලන්තා උපසන්නා නිරුද්ධා” ති අත්ථදීපකාපදවතී, එත්ථ පයොගා සුවිඤ්ඤෙය්‍යාව. දුතියා පන “සංවිජ්ජමානා සමානා” ති අත්ථදීපකාපදවතී. තථා හි “සන්නි ආපත්ති ආවිකාතඬ්ඛා” ති එත්ථ සංවිජ්ජමානා “සන්නි” ති වුවචති.

“යාය මාතු භතො පොසො,
ඉමං ලොකං අවෙක්ඛති;
තම්පි පාණදදිං සන්නිං,
හන්ති කුද්ධො පුටුජ්ජනො” ති

එත්ථ පන සමානා “සන්නි” ති වුවචති. අපරාපි ඉත්ථිලිඬ්ගෙ චත්තඬ්ඛෙ පදමාලා වෙදිතඬ්ඛා. සන්නිසද්දස්ස හි සංවිජ්ජමානසද්දත්ථවාචකත්තෙ “ජාතියා බො සනි ජරාමරණං හොති” තිආදිනා ඉත්ථිලිඬ්ගප්පයොගදස්සනතො සත්තමිධානෙ “සනි, සනියා, සනියං, සන්නියා, සන්නියං, සන්නියු” ති රූපානි චත්තඬ්ඛානි. සෙසානි ඉත්ථිනසෙන ඤෙය්‍යානි. අයං තතියා, එත්ථ ච “අසන්නියා ආපත්තියා තුණ්හි භවිතඬ්ඛ” න්ති පාළි “සන්නියා” ඉච්චාදීනං අත්ථිභාවෙ නිදස්සනං. අපරො නයො – සනිසද්දස්ස “සමානා” ති ඉමස්මිං අත්ථෙ “යා ත්ථං වසසි ජිණ්ණස්ස, එවං දහරියා සනි” ති ච “යෙ තං ජිණ්ණස්ස පාදංසු, එවං දහරියං සනි” න්ති ච පාළිදස්සනතො “සනි, සනි, සනියො. සනිං, සනි, සනියො. සනියා” තිආදීනි රූපානි යොජෙතඬ්ඛානි, සංයොගෙ නකාරලොපවසෙන වා.

ඉදානි “සන්නො, සන්නා” ති පදද්වයස්ස පයොගනිවිජයං කථයාම පයොගෙසු සොතුනං අසම්මුල්භවාවාය. තථා හි “සප්පුරිසා” ති වා “පණ්ඩිතා” ති වා ඬ්භුවචනවසෙන අත්ථං චත්තුකාමෙන “සන්නො දන්තො” ති එවං චුත්තච්ඡවචනසදිසං “සන්නො” ති ඬ්භුවචනං චත්තඬ්ඛං. “සංවිජ්ජමානො” ති එකචචනවසෙන අත්ථං චත්තුකාමෙන “සන්නො” ති එකචචනං චත්තඬ්ඛං. “සංවිජ්ජමානා” ති ඬ්භුවචනවසෙන අත්ථං චත්තුකාමෙන “සන්නො සප්පුරිසා” ති, “සන්නො සංවිජ්ජමානා” ති ච එවං චුත්තඬ්භුවචනසදිසං “සන්නො” ති වා “සන්නා” ති වා ඬ්භුවචනං චත්තඬ්ඛං, “කිලන්තො” ති වා “සමානො” ති වා “උපසන්නො” ති වා “නිරුද්ධො” ති වා එකචචනවසෙන අත්ථං චත්තුකාමෙන “සන්නො සප්පුරිසා” ති එවං චුත්තඬ්භුවචනසදිසං “සන්නො” ති එකචචනං චත්තඬ්ඛං. තෙයෙවත්ථෙ ඬ්භුවචනවසෙන චත්තුකාමෙන පන “සන්නා සුතෙහි පාදෙහි, කො නෙ හත්ථෙ ගහෙස්සති” ති එත්ථ විය “සන්නා” ති ඬ්භුවචනං

වත්තබ්බං. අයං නීති සාධුකං මනසි කාතබ්බා. ඉද්දඤ්ඤි මන්දබුද්ධිනං සම්මොහට්ඨානං. අයමපි පනෙත්ථ සඨගභො වෙදිතබ්බො –

“තිලිඬගත්ථෙ ව එකත්ථෙ, බව්හත්ථෙපි ව දිස්සති;
සත්තමාන්තො සතිසද්දො, විපල්ලාසෙ බහුමිහි සො”ති.

ඉදානි මහත්තසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුව්වතෙ –

මහං, මහා, මහත්තො, මහත්තා. මහත්තං, මහත්තෙ. මහතා, මහත්තෙන, මහත්තෙහි, මහත්තෙහි. මහතො, මහත්තස්ස, මහත්තානං, මහතං. මහතා, මහත්තා, මහත්තස්මා, මහත්තමිහා, මහත්තෙහි, මහත්තෙහි. මහතො, මහත්තස්ස, මහත්තානං, මහතං. මහති, මහත්තෙ, මහත්තස්මි, මහත්තමිහි, මහත්තෙසු. හො මහ, හො මහා, හවත්තො මහත්තොති අයමමිහාකං රුචි.

එත්ථ “මහත්තො, මහත්තා. මහත්තං, මහත්තෙ. මහත්තෙනා”ති පුරිසන යොපි ලබ්හති, තස්මා “හො මහත්ත, හවත්තො මහත්තා”ති ආලපනපදානි යොජෙතබ්බානි. නපුංසකලිඬගෙ වත්තබ්බෙ “මහත්තං, මහත්තානි”ති චිත්තන යොපි ලබ්හති. ඉත්ථිලිඬගෙ වත්තබ්බෙ “මහති, මහති, මහතියො. මහතිං, මහති, මහතියො. මහතියා, මහතීහි මහතීහි”ති ඉත්ථින යොපි ලබ්හති. “මහතියා ව යක්ඛසෙනායා”ති ආදිනෙත්ථ නිදස්සනපදානි. අපරොපි “මහත්තා, මහත්තා, මහත්තායො. මහත්ත”න්ති කඤ්ඤාන යොපි ලබ්හති, “මහත්තා නිධිකුමිහියො”ති ආදිනෙත්ථ නිදස්සනපදානි. කච්චායනෙ පන “මහත්ති”ඉති පදං දිට්ඨං. තං “ගුණවත්ති, කුලවත්ති”ඉච්චාදිති විය පාළියං අප්පසිද්ධත්තා විමංසිතබ්බං.

නනු හො යස්මා සාසනෙපි “ගච්ඡන්ති, වරන්ති”ති ආදිති ව “ඉද්ධිමන්ති”ති ව පදං දිස්සති, තස්මා “මහන්ති, ගුණවත්ති”ති ආදිතිහි හව්තබ්බන්ති? න හව්තබ්බං තථා රූපස්ස නයස්ස වසෙන අග්ගහෙතබ්බත්තා, “මහති, ගුණවති”ඉච්චාදින යස්සෙව දස්සනතො ව. තථා හි පාළියං අට්ඨකථාසු ව “සෙය්‍යාථාපි නාම මහති නඬගලසීසා, ඉත්ථි සීයා රූපවති, සා ව සීලවති සීයා. සතිමති වක්ඛුමති. ඉද්ධිමති පත්තිමති”ති ව “මහතිං සෙනං දිස්වා මහොසධසෙනා මන්දා, අයං අතිවිය මහති සෙනා දිස්සති”ති ව ආදිති පයොගානි දිස්සන්ති, න “මහන්ති, රූපවත්ති”ඉච්චාදිති.

කෙච්චි පන “මහාඉති සද්දො ඛ්‍යාසෙ න ලබ්හති, සමාසෙයෙව ලබ්හති ‘මහාපුරිසො’ති එත්ථ වියා”ති වදන්ති, තං න ගහෙතබ්බං. “මහා තෙ උපාසක පරිච්චාගො. මහා වතායං හන්තෙ භූමිවාලො. සොසො ව විපුලො මහා. බාරාණසිරජ්ජං නාම මහා. සෙනා සාදිස්සතෙ මහා”ති පයොගදස්සනතො. එවං ඛ්‍යාසෙපි ලබ්හතීති වෙදිතබ්බං, තස්මා “මහං, මහා, මහත්තො, මහත්තා. හො මහත්ත, හවත්තො මහත්තා”ති පුල්ලිඬගෙ, “මහත්තං, මහා, මහත්තානි. හො මහත්ත, හවත්තො මහත්තානි”ති නපුංසකලිඬගෙ, “මහත්තා, මහා, මහත්තා, මහත්තායො. හොති මහත්තෙ, හොතියො මහත්තා, මහත්තායො”ති ඉත්ථිලිඬගෙ සබ්බං සම්පුණ්ණං යොජෙතබ්බං. සමාසෙ පන “මහාසත්තො මහාඋපාසකො මහාඋපාසිකා මහබ්බලො මහාවනං මහග්ගතං මහජ්ඵලං මහබ්භය”න්ති ආදිති රූපානි හවත්ති, තද්ධිතෙ “මහත්තෙනා මහත්තං මහත්තත්තං මහත්තතා”ති රූපානි හවත්ති. ගච්ඡන්තසද්දස්ස පන “ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තා”ති රූපානි වත්ථා සෙසානි මහත්තසද්දෙ චුත්තන යෙන චිත්ථාරෙත්ථා නාමිකපදමාලා වෙදිතබ්බා. තථා “ගච්ඡන්තො, ගච්ඡන්තා”ති පුරිසන යො ව “ගච්ඡන්තං, ගච්ඡන්තානි”ති චිත්තන යො ව “ගච්ඡන්ති, ගච්ඡන්ති, ගච්ඡන්තියො”ති ඉත්ථින යො ව ගහෙතබ්බො. එවං ලිඬගත්තයවසෙන “වරං වරන්තො වරන්තං වරන්ති, දදං දදන්තො දදන්තං දදන්ති”ති ආදිනං අනෙකපදසහස්සානං නාමිකපදමාලා චිත්ථාරෙතබ්බා.

යෙ පනාවරියා “ගච්ඡන්තො”ති ආදිනං පච්චන්තාලපනබහුවනත්තඤ්ඤි “ගච්ඡං”ඉච්චාදිනං ආලපනෙකවචනත්තඤ්ඤි ඉච්ඡන්ති, තෙ සමමිහෙහි පයොගො සාසනෙ න දිට්ඨො නයවසෙනාගහෙතබ්බත්තා. තස්මා තානි එත්ථ න වදාම. අයං පන විසෙසො දිට්ඨො. සෙය්‍යාථිදං?

“ගච්ඡං විධම”මිච්චාදි-පදානි මුනිසාසනෙ;
කත්ථවාඛ්‍යාතිකා හොන්ති, කත්ථවි පන නාමිකා.

“තස්සාහං සන්තිකෙ ගච්ඡං,
සො මෙ සත්ථා හවිස්සති;
විධමං දෙව තෙ රට්ඨං,
පුත්තො වෙස්සන්තරො තව.

අධම්මං සාරථී කසිරා, මඤ්චෙ ත්වං නික්ඛනං වනෙ”;
ඉච්චෙවමාදයො ඤෙය්‍යා, පයොගා එත්ථ ධිමතා.

“ගච්ඡස්සාමි විධමී”ති-ආදිනා ජිනසාසනෙ;

නානාකාලපුරිසානං, වසෙනත්ථං වදෙ විදු.

නාමත්තෙ පන “ගච්ඡන්තො, විධමන්තො”තිආදිනා;
“ගච්ඡ”මිච්චෙවමාදීන-මත්ථමත්ථවිදු වදෙ.

ඉදානි සමගතිකත්තෙපි “ජානං, පස්ස”න්තිආදීනං ලිඛිගච්ඡන්තිවචනන්තරවසෙන යො විසෙසො දිස්සති, තං වදාම. තථා හි “සා ජානංයෙව ආහ න ජානාමිති, පස්සංයෙව ආහ න පස්සාමි”ති එවමාදීසු ජානං පස්සං සද්දානං “ජානන්ති පස්සන්ති”ති ලිඛිගන්තරවසෙන පරිවත්තනං භවතිති දට්ඨංඛං. ඉමිනා “ගච්ඡං”ඉති සද්දස්සපි යථාපයොගං “ගච්ඡන්ති”ති ඉත්ථියා කථනත්ථො ලබ්භති තෙහි සමානගතිකත්තා, න “ගච්ඡන්තො”ති සද්දස්ස “ගච්ඡන්ති”ති ඉත්ථියා කථනත්ථො ලබ්භති තෙහි අසමානගතිකත්තාති කාරණං දස්සිතං හොති. “අපි නු තුමිහෙ ආයස්මන්තො එකන්තසුඛං ලොකං ජානං පස්සං විහරා”ති එත්ථ “ජානන්තා පස්සන්තා”ති වචනන්තරවසෙන පරිවත්තනං භවතිති දට්ඨංඛං. ඉමිනා පන “ගච්ඡං”ඉති සද්දස්සපි යථාපයොගං “ගච්ඡන්තා”ති බහුවචනත්ථො ලබ්භති තෙහි සමානගතිකත්තා, න “ගච්ඡන්තෙ”ති සද්දස්ස “ගච්ඡන්තා”ති බහුවචනත්ථො ලබ්භති තෙහි අසමානගතිකත්තාති කාරණං දස්සිතං හොති. එස නයො උත්තරත්‍රාපි. “භරන්ති මාතාපිතරො, පුබ්බෙ කතමනුස්සර”න්ති එත්ථ අනුස්සරංසද්දස්ස “අනුස්සරන්තා”ති වචනන්තරවසෙන පරිවත්තනං භවති. “සද්ධම්මො ගරුකාතබ්බො, සරං බුද්ධාන සාසන”න්ති එත්ථ සරංසද්දස්ස සරන්තෙනාති විභත්තන්තරවසෙන පරිවත්තනං භවති. “ථූසං භූතානි සණ්ඨානං, මනසා ගණ්හතො යථා”ති එත්ථ ථූසංසද්දස්සපි “ථූසන්තස්සා”ති විභත්තන්තරවසෙන පරිවත්තනං භවති. තථා “යාවං අදදමප්පියො”ති එත්ථාපි යාවංසද්දස්ස “යාවන්තස්සා”ති විභත්තන්තරවසෙන පරිවත්තනං භවති. යාවන්ති වා යාවිතබ්බං ධනං, ඉමිනා නයෙන නානප්පකාරතො පරිවත්තනං වෙදිතබ්බං. ඉති “භවංකර”න්තිආදීනං විසදිසපදමාලා ව “ගච්ඡං, වර”න්තිආදීනං සදිසපදමාලා ව “ජානං, පස්ස”න්තිආදීනං ලිඛිගච්ඡන්තිවචනන්තරවසෙන කත්ථවි පරිවත්තනන්ති අයං තිව්ධොපි ආකාරො ආබ්‍යාතිකපදන්ථවිභාවනාය සද්ධිං කම්මො පාවචනවරෙ සොතුනං සද්දෙස්වත්ථෙසු ව විසාරදබුද්ධිපටිලාභත්ථං. සබ්බමෙතඤ්ඤි සන්ධාය ඉමා ගාථා වුත්තා –

“භවං කරං අරහං සං, මහං”ඉති පදානි තු;
විසදිසානි සම්මොන්ති, අඤ්ඤමඤ්ඤන්ති ලක්ඛයෙ.

“ගච්ඡං වරං දදං තිට්ඨං, චිත්තයං භාවයං වදං;
ජානං පස්ස”න්තිආදීනි, සමානානි භවන්ති හි.

තත්‍ර “ජාන”න්තිආදීනං, කත්ථවි පරිවත්තනං;
ලිඛිගච්ඡන්තිවචන-න්තරතො පන දිස්සතිති.

අපිව අයං සබ්බෙසම්මි නිග්ගහිතන්තපුල්ලිඛිගානං පකති, යදිදං ද්විසු ලිඛිගෙසු ඡසු විභත්තිසු තෙරසසු වචනෙසු අඤ්ඤතරලිඛිගච්ඡන්තිවචනවසෙන පරිවත්තනං. අයම්මි පනෙත්ථ නීති වෙදිතබ්බා.

“ගච්ඡං වරං”න්තිආදීනි, විජ්ජකතවචො සියුං;
“ගච්ඡමානො වරමානො”, ඉච්චාදීනි පදානි ව.

“මහං භව”න්ති එතානි, විජ්ජකතවචොපි ව;
අවිජ්ජකතවචො ව, සියුං අත්ථානුරූපතො.

“අරහං ස”න්ති එතානි, විනිමුත්තානි සබ්බථා;
ආකාරං තිව්ධම්මපෙනං, කෙරෙ විත්තෙ සුමෙධසොති.

සවිනිච්ඡයොයං නිග්ගහිතන්තපුල්ලිඛිගානං පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො.

ආකාරන්තතාපකතිකං නිග්ගහිතන්තපුල්ලිඛිගං නිට්ඨිතං.

ඉදානි ධනභුතිඉච්චෙතස්ස පකතිරූපස්ස අඤ්ඤෙසඤ්ච තංසදිසානං නාමිකපදමාලාවිභාගං වක්ඛාමි පුබ්බාවරියමතං පුරෙවරං කත්ථා.

අග්ගි, අග්ගි, අග්ගයො. අග්ගිං, අග්ගි, අග්ගයො. අග්ගිනා, අග්ගිහි, අග්ගිහි. අග්ගිස්ස, අග්ගිනො, අග්ගිනං. අග්ගිනා, අග්ගිහි, අග්ගිහි. අග්ගිස්ස, අග්ගිනො, අග්ගිනං. අග්ගිස්මිං, අග්ගිමිහි, අග්ගිසු. හො අග්ගි, හො අග්ගි, භවන්තො අග්ගයො. යමකමභාථෙරමතං.

එත්ථ කිඤ්චාපි නිස්සක්කවනට්ඨානෙ “අග්ගිස්මා, අග්ගිමිහා”ති ඉමානි නාගතානි, තථාපි තත්ථ තත්ථ තංසදිසප්පයොගදස්සනතො ගහෙනබ්බානි. “අග්ගිනා, අග්ගිස්මා, අග්ගිමිහා”ති කමො ව වෙදිතබ්බො.

ධනභුතී, ධනභුතී, ධනභුතයො. ධනභුතීං, ධනභුතී, ධනභුතයො. ධනභුතීනා, ධනභුතීහි, ධනභුතීහි. ධනභුතීස්ස, ධනභුතීනො, ධනභුතීනං. ධනභුතීනා, ධනභුතීස්මා, ධනභුතීමිහා, ධනභුතීහි, ධනභුතීහි. ධනභුතීස්ස, ධනභුතීනො, ධනභුතීනං. ධනභුතීස්මිං, ධනභුතීමිහි, ධනභුතීසු. හො ධනභුතී, හො ධනභුතී, භවන්තො ධනභුතයො.

සිරිභුතී සොත්ථිභුතී, සුවත්ථිභුතී අග්ගිනි;
ගිනි ජොති දධි පාණි, ඉසි සන්ධි මුනි මණි.

බ්‍රාහ්මි ගණ්ඨි රචි මුට්ඨි, කචි ගිරි කපි නධි;
කුච්ඡි වත්ථි විධි සාලි, චිහි රාසි අහි මසි.

සාති කෙසි කිම් බොන්දි, බොධි දිපි පති හරි;
අරි ධනි තිම් කලි, සාරථ්‍යුදධි අඤ්ජලි,

අධිපති නරපති, අසි ඤාති නිරූපධි;
සමාධි ජලධිච්චාදි, ධනභුතීසමා මතා.

අථ වා එතෙසු අධිපතිසද්දස්ස “අධිපතියා සත්තා”ති පාළිදස්සනතො “අධිපතියා”ති සත්තමීරූපමිපි ඉච්ඡිතබ්බං. අපිච “අසාරෙ සාරමතිනො”ති පාළියං ඉකාරන්තසමාසපදතො යොවචනස්ස නොආදෙසදස්සනතො ක්වචි අධිපතිඉච්චාදිනං ඉකාරන්තසමාසපදානං “අධිපතිනො”තිආදිනාපි පච්චන්තොපයොගරූපානි ඉච්ඡිතබ්බානි ඊකාරන්තානං දණ්ඨිසද්දාදිනං “දණ්ඨිනො”තිආදිනි පච්චන්තොපයොගසම්පදානසාම්චචනරූපානි විය. ගහපතිජාතිපතිසද්දාදිනං පන සමාසපදානමිපි එවරූපානි පච්චන්තොපයොගරූපානි න ඉච්ඡිතබ්බානි “ගහපතයො ජාතිපතයො”තිආදිනා නයෙන යථාපාවචනං ගහෙනබ්බරූපන්තා. ඉසි මුනිසද්දානං පනාලපනට්ඨානෙ “ඉසෙ, මුසෙ”ති රූපන්තරමිපි ගහෙනබ්බං “පුත්තො උප්පජ්ජනං ඉසෙ. පටිග්ගණ්ඨ මහාමුනෙ”ති දස්සනතො.

යෙ පනෙත්ථ අමිහෙහි අග්ගිනි ගිනිසද්දා චුත්තා, තත්‍රෙකෙ එවං වදන්ති “අග්ගිනිසද්දො පච්චන්තෙකචචනභාවෙයෙව ලබ්භති, න පච්චන්තබ්බචචනභාවෙ උපයොගභාවාදිසු වා”ති. කෙච් පන “පාළියං අග්ගිනිසද්දො නාම තත්ථි, ගිනිසද්දොයෙව අත්ථි”ති වදන්ති. කෙච් “ගිනිසද්දො නාම තත්ථි, අග්ගිනිසද්දොයෙවත්ථි”ති වදන්ති. සබ්බමෙතං න යුජ්ජති අග්ගිනි ගිනිසද්දානමුපලබ්භනතො, සබ්බාසුපි විහත්තිසු ද්විසු වචනෙසු යොජෙතබ්බතාදස්සනතො ව. තථා හි සුත්තනිපාතෙ කොකාලිකසුත්තෙ –

“න හි වග්ගු වදන්ති වදන්තා,
නාහිජවන්ති න තාණමුපෙන්නි;
අඬිගාරෙ සන්ථතෙ සෙන්නි,
අග්ගිනිං සම්පජ්ජලිතං පවිසන්ති”ති

ඉමස්මිං පදෙසෙ “අග්ගිනි”න්ති උපයොගවචනං දිස්සති. තෙනාහ අට්ඨකථාවරියො “අග්ගිනිං සම්පජ්ජලිතන්ති සමන්තතොජාලං සබ්බදිසාසු ව සම්පජ්ජලිතමග්ගි”න්ති. තත්‍රෙව ව සුත්තනිපාතෙ කොකාලිකසුත්තෙ –

“අථ ලොහමයං පන කුමහිං,
අග්ගිනිසඤ්ජලිතං පවිසන්ති;
පච්චන්ති හි තාසු චිරරත්තං,
අග්ගිනිසමාසු සමුජ්ජලවාතෙ”ති

ඉමස්මිං පදෙසෙ සමාසවිසයන්තා අග්ගිනිසඤ්ජලිතන්ති අග්ගිනිහි සඤ්ජලිතන්ති අත්ථො ලබ්භති, තථා අග්ගිනිසමාසුති අග්ගිනිහි සදිසාසුති අත්ථොපි. එවං සමාසවිධානමුඛෙන “අග්ගිනිහි”ති කරණවචනමිපි දිස්සති.

ගිනිසද්දොපි ව පාළියං දිස්සති. තථා හි “තමෙව කට්ඨං දහති, යස්මා සො ජායතෙ ගිනී”ති චූළබොධිවරියායං ගිනිසද්දො දිට්ඨො. කෙච් පනෙත්ථ සන්ධිවසෙන අකාරලොපං සඤ්ඤාගාදිස්ස ව ගකාරස්ස ලොපං වදන්ති, තමිපි න යුජ්ජති තස්සා පාළියා අට්ඨකථායං “යස්මාති යතො කට්ඨා. ගිනීති අග්ගි”ති එවං ගිනිසද්දස්ස උල්ලිඬිගෙත්වා වචනතො. තථා “ජන්තා කුට්ඨ ආහිතො ගිනී”ති ඉමස්ස ධනියසුත්තස්ස අට්ඨකථායං “ආහිතොති ආහතො ජාලිතො වා. ගිනීති අග්ගි”ති වචනතො, තථෙව ව “මහාගිනි පජ්ජලිතො, අනාභාරොපසම්මති”ති ඉමස්සා ථෙරගාථාය සංවණ්ණනායං “ගිනීති අග්ගි”ති වචනතො. යදි හි ගිනිසද්දො විසුං න සියා, අට්ඨකථාවරියා “ජායතෙ ගිනී”තිආදිනි “ජායතෙ අග්ගිනි”තිආදිනා පදවිච්ඡෙදවසෙන අත්ථං වදෙය්‍යං. යස්මා එවං න වදිංසු, “ගිනීති අග්ගි”ති පන වදිංසු, තෙන

ඥායනි “ගිනිසද්දොපි විසුං අත්ථි”ති. යෙ “ගිනිසද්දො නත්ථි”ති වදන්ති, තෙසං වචනං න ගහෙතබ්බමෙව සාසනෙ ගිනිසද්දස්සපලබ්භනතො. සුත්තනිපාතවද්ධිකථායඤ්ඤි “ඡන්තා කුටි ආභිනො ගිනි”ති පාඨස්ස සංවණ්ණනායමෙව “තෙසු යානෙසු අග්ගිනි ‘ගිනි’ති වොභරියති”ති තස්ස අභිධානන්තරං චුත්තං, තස්මා මයමෙත්ථ ගාථාරචනං කරිස්සාම

විදෙහරට්ඨමජ්ඣමිහි, යං තං නාමෙන විස්සුතං;
රට්ඨං පබ්බතරට්ඨන්ති, දස්සනෙයාං මනොරමං.

ධම්මකොණ්ඩවිභයං තත්ථ, නගරං අත්ථි සොභනං;
තම්භි යානෙ මනුස්සානං, භාසා එව ගිනිච්චයං.

“ගිනි ගිනි ගිනියො”ති-ආදිනා පවදෙ වියු;
පදමාලං යථා අග්ගි-සද්දස්සෙව සුමෙධසො.

ඉති අලාබ්‍ර ලාබ්‍රසද්දා විය අග්ගිනි ගිනිසද්දාපි භගවතො පාවනෙ දිස්සන්තිති වෙදිතබ්බං. යථා පන අග්ගිනිසද්දස්ස සබ්බාසු විභත්තිසු ද්විසු වචනෙසු යොජෙතබ්බං සිද්ධං, තථා ගිනිසද්දස්සපි සිද්ධංව හොති. තස්මානු –

අග්ගිනි , අග්ගිනි, අග්ගිනියො. අග්ගිනිං, අග්ගිනි, අග්ගිනියො. අග්ගිනිනා, අග්ගිනිහි, අග්ගිනිහි. අග්ගිනිස්ස, අග්ගිනිනං. අග්ගිනිනා, අග්ගිනිස්මා, අග්ගිනිමිහා, අග්ගිනිහි, අග්ගිනිහි. අග්ගිනිස්ස, අග්ගිනිනං. අග්ගිනිස්මිං, අග්ගිනිමිහි, අග්ගිනිසු. හො අග්ගිනි, භවන්තො අග්ගිනි, භවන්තො අග්ගිනියො.

“ගිනි, ගිනි, ගිනියො. ගිනිං, ගිනි, ගිනියො, ගිනිනා”ති සබ්බං යොජෙතබ්බං. ඉති පාළිනායානුසාරෙන අග්ගිනි ගිනිසද්දානං නාමිකපදමාලා යොජිතා. අප්ථං වා යථා සක්කට්ඨාසායං සත්ථ පද්ධස්ථාමිනිති සඤ්ඤාගවසෙන චුත්තානං සද්දානං මාගධභාසං පත්වා සත්තවපද්ධමසුචාමිනිති නිස්සඤ්ඤාගවසෙන උච්චාරිතා පාළි දිස්සති “ත්ථඤ්ච උත්තමසත්තවො”තිආදිනා, තථා සක්කට්ඨාසායං අග්ගිනි සඤ්ඤාගවසෙන චුත්තස්ස මාගධභාසං පත්වා “අග්ගිනි”ති සඤ්ඤාගනකාරවසෙන උච්චාරිතා පාළි දිස්සති “අග්ගිනිං සම්පජ්ජලිතං පවිසන්ති”තිආදිකා. යථා ව වෙය්‍යාකරණෙහි සක්කට්ඨාසාහුතො අග්ගිනිසද්දො සබ්බාසු විභත්තිසු නිසු වචනෙසු යොජියති, තථා මාගධභාසාහුතො අග්ගිනිසද්දොපි සබ්බාසු විභත්තිසු ද්විසු වචනෙසු යොජෙතබ්බංව හොති, තස්මා සො ඉධම්භෙහි යොජියති, ගිනිසද්දොපි අග්ගිනිසද්දෙන සමානත්ථත්තා, ඊසකඤ්ච සරුපත්තා තට්ථ යොජියතිති දට්ඨබ්බං.

එත්ථ සියා – යදි අග්ගිනිසද්දො සබ්බෙසු විභත්තිවචනෙසු යොජෙතබ්බං, අප්ථං කස්මා කච්චායනෙ “අග්ගිස්සිති”ති ලක්ඛණෙන සිම්භි පරෙ අග්ගිසද්දන්තස්ස ඉනිආදෙසො දස්සිතොති? සච්චං, යථා නවක්ඛන්තුං ධ්වපෙත්වා කතෙකසෙසස්ස දසසද්දස්ස යොවචනම්භි නවාදෙසං කත්වා යොවචනස්ස උනිආදෙසං කස්මා “නචුති”ති රූපෙ නිප්ථන්තෙ පුන “නචුති”ති පකතිං ධ්වපෙත්වා තතො නංවචනං කත්වා “නචුතින”න්ති රූපං නිප්ථාදිතං . ඉත්ථිලිඬ්භිගෙ පන නාදිඵකවචනානි කත්වා තෙසං යාආදෙසං කත්වා “නචුතියා”ති රූපං නිප්ථාදිතං. තථා හි “ඡන්තචුතිනං පාසණ්ඩානං ධම්මානං පවරං යදිදං සුගතචිතයං නචුතියා භංසසභස්සෙහි පරිචුතො”තිආදීනි පයොගානි දිස්සන්ති. තථා සිම්භි අග්ගිසද්දන්තස්ස ඉනිආදෙසකරණවසෙන “අග්ගිනි”ති රූපෙ නිප්ථන්තෙපි පුන “අග්ගිනි”ති පකතිං ධ්වපෙත්වා තතො යොආනාදෙයො විභත්තියො කත්වා “අග්ගිනි, අග්ගිනි, අග්ගිනියො. අග්ගිනිං, අග්ගිනි, අග්ගිනියො. අග්ගිනිනා”තිආදීනි කථං න නිප්ථජ්ජිස්සන්තිති සන්තිට්ඨානං කාතබ්බං.

සච්චිච්ඡයොයං ඉකාරන්තපුල්ලිඬ්භිගානං පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො.

ඉකාරන්තතාපකතිකං ඉකාරන්තපුල්ලිඬ්භිගං නිට්ඨිතං.

ඉදානි භාවී ඉවචෙතස්ස පකතිරූපස්ස අඤ්ඤෙසඤ්ච තංසදිසානං නාමිකපදමාලාවිභාගං වක්ඛාම පුබ්බාවරියමනං පුරෙවරං කත්වා.

දණ්ඩි, දණ්ඩි, දණ්ඩිනො. දණ්ඩිං, දණ්ඩි, දණ්ඩිනො. දණ්ඩිනා, දණ්ඩිහි, දණ්ඩිහි. දණ්ඩිස්ස, දණ්ඩිනො, දණ්ඩිනං. දණ්ඩිනා, දණ්ඩිහි, දණ්ඩිහි. දණ්ඩිස්ස, දණ්ඩිනො, දණ්ඩිනං. දණ්ඩිස්මිං, දණ්ඩිමිහි, දණ්ඩිසු. හො දණ්ඩි, හො දණ්ඩි, භවන්තො දණ්ඩිනො. යමකමභාටෙරමනං.

එත්ථ කිඤ්චාපි “දණ්ඩින”න්ති උපයොගෙකවචනඤ්ච “දණ්ඩිස්මා, දණ්ඩිමිහා”ති නිස්සක්කවචනඤ්ච “දණ්ඩිති”ති භූමිමෙකවචනඤ්ච නාගතං, තථාපි තත්ථ තත්ථ තංසදිසස්ස පයොගස්ස දස්සනතො ගහෙතබ්බමෙව.

“භණ්ඩ සම්ම අනුඤ්ඤානො, අත්ථං ධම්මඤ්ච කෙවලං;
සන්ති හි දහරා පක්ඛි, පඤ්ඤවන්තො ජුතින්ධරා”ති

පාළියං “පක්ඛි” ඉති පච්චත්තබ්බවචනස්ස දස්සනතො පන “දණ්ඨි” ඉති පච්චත්තොපයොගබ්බවචනානි චුත්තානීති දට්ඨංඛිං.

භාවි, භාවි, භාවිනො. භාවිං, භාවිනං, භාවි, භාවිනො. භාවිනා, භාවිහි, භාවිහි. භාවිස්ස, භාවිනො, භාවිනං. භාවිනා, භාවිස්මා, භාවිමිහා, භාවිහි, භාවිහි. භාවිස්ස, භාවිනො, භාවිනං. (භාවිනි) භාවිස්මිං, භාවිමිහි, භාවිසු. හො භාවි, හො භාවි, භවන්තො භාවිනො.

එවං විභාවි සමභාවි, පරිභාවි ධජී ගණි;
සුඛි රොගී සසි කුට්ඨි, මකුටි කුසලි බලී.

ජටි යොගී කරි යානි, තොමරි මුසලි එලි;
දන්ති මන්ති සුඛි මෙඛි, භාගී භොගී නඛි සිඛි.

ධම්මි සඬ්ඝි ඤාණි අත්ථි, හත්ථි වක්ඛි පක්ඛි දාඨි;
රට්ඨි ඡන්ති මාලි වම්මි, වාරි වාගි කාමි සාමි.

මල්ලකාරි පාපකාරි, සත්තුසානි දීසජීවි;
ධම්මවාදී සිහනාදී, භූමිසායී සිසයායී.

වජ්ජදස්සි ව පාණි ව, යසස්සිච්චාදයොපි ව;
එතෙසං කොචි හෙදො තු, එකදෙසෙන චුච්චතෙ.

ඊකාරන්තපුල්ලිඬ්ඨිපදෙසු හි “වජ්ජදස්සි, පාණි” ඉච්චෙවමාදීනං උපයොගභූමිමවචනට්ඨානෙ “වජ්ජදස්සිනං, පාණිනෙ” තිආදීනිති රූපානි භවන්ති. එත්ථ ව –

“නිධිනංව පචත්තාරං, යං පස්සෙ වජ්ජදස්සිනං;
එවං ජරා ව මච්චු ව, අධිවත්තන්ති පාණිනෙ.

සමුපගච්ඡති සසිනි ගගනතලං.

උපභව්ව මනං මජ්ඣො, මාතඬ්ඨගස්මිං යසස්සිනෙ;
උච්ඡන්තො සහ රට්ඨෙත, මජ්ඣාරඤ්ඤං තදා අහු.

සුසුඛං වත ජීවාම, චෙරිනෙසු අචෙරිනො” ති

එවමාදයො පයොගා චෙදිතඛිං, අයං නයො දණ්ඨිපදාදීසුපි ලබ්භතෙව සමානගතිකත්තා දණ්ඨිපදාදීනං වජ්ජදස්සිපදාදීනි. තස්මා උපයොගට්ඨානෙ “දණ්ඨිං, දණ්ඨිනං, දණ්ඨිනො, දණ්ඨිනෙ” ති යොජෙතඛිං. භූමිමට්ඨානෙ “දණ්ඨිස්මිං, දණ්ඨිමිහි, දණ්ඨිනි, දණ්ඨිනෙ, දණ්ඨිසු, දණ්ඨිනෙසු” ති යොජෙතඛිං. එස නයො ගාමණී සෙනානිඉච්චාදීනි වජ්ජෙත්වා යථාරහං ඊකාරන්තපුල්ලිඬ්ඨිගෙසු නෙතඛිංඛො.

සවිනිච්ඡයොයං ඊකාරන්තපුල්ලිඬ්ඨිගානං පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො.

ඊකාරන්තතාපකතිකං ඊකාරන්තපුල්ලිඬ්ඨිගං නිට්ඨිතං.

ඉදානි භූධාතුමයානං උකාරන්තපුල්ලිඬ්ඨිගානං අප්පසිද්ධත්තා අඤ්ඤෙසං උකාරන්තපුල්ලිඬ්ඨිගානං වසෙන පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලං පුරෙස්සාම. කතමානි තානි? “භික්ඛු භෙතු සෙතු කෙතු රාහු භාණු ඛාණු සඬ්ඤ උච්ඡු වෙළ මච්චු ජන්තු සින්ඬු බන්ඬු රුරු නෙරු සත්තු බඬ්ඬු පටු බින්දු ගරු” ඉච්චාදීනි.

භික්ඛු, භික්ඛු, භික්ඛවො. භික්ඛුං, භික්ඛු, භික්ඛවො. භික්ඛුනා, භික්ඛුහි, භික්ඛුහි. භික්ඛුස්ස, භික්ඛුනො, භික්ඛුනං. භික්ඛුනා, භික්ඛුස්මා, භික්ඛුමිහා, භික්ඛුහි, භික්ඛුහි. භික්ඛුස්ස, භික්ඛුනො, භික්ඛුනං. භික්ඛුස්මිං, භික්ඛුමිහි, භික්ඛුසු. හො භික්ඛු, භවන්තො භික්ඛු, භික්ඛවො, භික්ඛවො. භික්ඛුආදීනි අඤ්ඤානි ව තංසදිසානි එවං ඤෙය්‍යානි.

අයම්පි පනෙත්ථ විසෙසො ඤෙය්‍යො – භෙතු, භෙතු, භෙතුයො, භෙනවො. භෙතුං, භෙතු, භෙතුයො, භෙනවො. හො භෙතු, භවන්තො භෙතු, භෙනවො, භෙනවො. සෙසං භික්ඛුසමං.

අප් වා “හෙතුයා”නිආදීනං දස්සනතො “ධෙතුයා”නි ඉත්ථිලිඛිගරුපෙන සදිසං “හෙතුයා”නි පුල්ලිඛිගරුපමිසි සත්තමියානෙ ඉච්ඡිතබ්බං. කානිචි හි පුල්ලිඛිගරුපානි කෙහිචි ඉත්ථිලිඛිගරුපෙහි සදිසානි භවන්ති. තං යථා? “උට්ඨෙහි කත්තෙ තරමානො. එහි බාලෙබ්බාපෙහි, කුසරාජං මහබ්බලං. භාතරා මාතරා අධිපතියා රත්තියා හෙතුයො ධෙතුයො මත්තා පෙත්තා”නි එවං නයදස්සනෙන “හෙතුයා තිණි. අධිපතියා සත්ත. උට්ඨෙහි කත්තෙ”නිආදීසු ලිඛිගවිපල්ලාසවිත්තා න උප්පාදෙතබ්බා.

ජන්තු, ජන්තු, ජන්තුයො, ජන්තුනො, ජන්තවො. ජන්තුං, ජන්තු, ජන්තුයො, ජන්තුනො, ජන්තවො. හො ජන්තු, භවන්තො ජන්තු, ජන්තවෙ ජන්තවො. සෙසං භික්ඛුසමං.

ගරු, ගරු, ගරවො, ගරුනො. ගරුං, ගරු, ගරවො, ගරුනො. හො ගරු, භවන්තො ගරු, ගරවො, ගරුනො. සෙසං භික්ඛුසමං. එත්ථ පන “භත්තු ව ගරුනො සබ්බෙ, පටිපුප්පෙති පණ්ඩිතා”නිපාළිනිදස්සනං. තත් “භික්ඛවෙ”නි ආමන්තනපදං වුණ්ණියපදෙස්වෙව දිස්සති, න ගාථාසු. “භික්ඛවො”නි පච්චත්තපදං ගාථාසුයෙව දිස්සති, න වුණ්ණියපදෙසු, අපිච “භික්ඛවෙ”නි ආමන්තනපදං සාවකස්ස භික්ඛුනං ආමන්තනපාළියං සන්ධිවිසයෙයෙව දිස්සති, න අසන්ධිවිසයෙ, බුද්ධස්ස පන භික්ඛුනං ආමන්තනපාළියං සන්ධිවිසයෙපි අසන්ධිවිසයෙපි දිස්සති. “භික්ඛවො”නි ආමන්තනපදං බුද්ධස්ස භික්ඛුනං ආමන්තනපාළියං ගාථාසු ව දිස්සති, වුණ්ණියපදෙසු ව සන්ධිවිසයෙයෙව දිස්සති. සාවකස්ස පන භික්ඛුනං ආමන්තනපාළියං න දිස්සතිති අයං ද්විත්තං විසෙසො දට්ඨබ්බො. තථා හි “එවස්ථ පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛපදං උද්දිසෙය්‍යාථා”නිආදීසු “භික්ඛවෙ”නි පදං වුණ්ණියපදෙස්වෙව දිට්ඨං. “භික්ඛවො තිසතා ඉමෙ, යාවන්ති පඤ්චලිකතා”නිආදීසු “භික්ඛවො”නි පච්චත්තපදං ගාථාසුයෙව දිට්ඨං. “ආයස්මා සාරිපුත්තො භික්ඛු ආමන්තෙසි ආවුසො භික්ඛවෙ”නි එවමාදීසු සාවකස්ස භික්ඛුනං ආමන්තනපාළියු සන්ධිවිසයෙයෙව “භික්ඛවෙ”නි පදං දිට්ඨං. “භික්ඛු ආමන්තෙසි සොතුකාමත්ථ භික්ඛවෙ”නි “ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු”නිආදීසු පන බුද්ධස්ස භික්ඛුනං ආමන්තනපාළියු සන්ධිවිසයාවිසයෙසු “භික්ඛවෙ”නි පදං දිට්ඨං. “අරඤ්ඤෙ රුක්ඛමුලෙ වා, සුඤ්ඤාගාරෙව භික්ඛවො”නි “තත්ත ඛො භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි භික්ඛවො”නි එවමාදීසු බුද්ධස්ස භික්ඛුනං ආමන්තනපාළියු “භික්ඛවො”නි ආමන්තනපදං ගාථාසු ව දිට්ඨං, වුණ්ණියපදෙසු ව සන්ධිවිසයෙයෙව දිට්ඨං. ඉච්චෙවං –

වුණ්ණියෙව පදෙ දිට්ඨං, “භික්ඛවෙ”නි පදං ද්විධා;
යතො පච්චත්තෙ සන්ධි-විසයාවිසයෙසු තං.

“භික්ඛවො”නි පදං දිට්ඨං, ගාථායඤ්චෙව වුණ්ණියෙ;
පදස්මිමිසි ව සන්ධස්ස, විසයෙවාති නිද්දිසෙති.

සවිනිච්ඡයොයං උකාරන්තපුල්ලිඛිගානං පකතිරුපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො.

උකාරන්තතාපකතිකං උකාරන්තපුල්ලිඛිගං නිට්ඨිතං.

ඉදානි පන සයම්භුඉච්චෙතස්ස පකතිරුපස්ස තංසදිසානඤ්ච නාමිකපදමාලං කථයාම –

සයම්භු, සයම්භු, සයම්භුවො. සයම්භුං, සයම්භු, සයම්භුවො. සයම්භුනා, සයම්භුහි, සයම්භුහි. සයම්භුස්ස, සයම්භුනො, සයම්භුනං. සයම්භුනා, සයම්භුස්මා, සයම්භුමිහා, සයම්භුහි, සයම්භුහි. සයම්භුස්ස, සයම්භුනො, සයම්භුනං. සයම්භුස්මිං, සයම්භුමිහි, සයම්භුසු. හො සයම්භු, හො සයම්භු, භවන්තො සයම්භු, සයම්භුවො. එවං පභු අභිභුච්ඡ ඉච්චාදීනිසි.

සබ්බඤ්ඤා, සබ්බඤ්ඤා, සබ්බඤ්ඤානො. සබ්බඤ්ඤං, සබ්බඤ්ඤා, සබ්බඤ්ඤානො. හො සබ්බඤ්ඤා, භවන්තො සබ්බඤ්ඤා, සබ්බඤ්ඤානො, සෙසාසු විහත්තිසු පදානි භික්ඛුසදිසානි භවන්ති, එවං විදු විඤ්ඤා කතඤ්ඤා මග්ගඤ්ඤා ධම්මඤ්ඤා අත්ථඤ්ඤා කාලඤ්ඤා රත්තඤ්ඤා මත්තඤ්ඤා වදඤ්ඤා අවදඤ්ඤා ඉච්චාදීනි.

තත් “යෙ ව උද්ධා මනුස්සත්තං, වදඤ්ඤා චිතමච්ඡරා”නි එත්ථ “වදඤ්ඤා”නි පච්චත්තබ්බවචනස්ස දස්සනතො සයම්භු සබ්බඤ්ඤා ඉච්චාදීනමිසි පච්චත්තොපයොගබ්බවචනත්තං ගහෙතබ්බං. අපිච “විදු, විඤ්ඤා”නිආදීසු “පරචිත්තවිදුනි”නි ඉත්ථිලිඛිගදස්සනතො ඉත්ථිලිඛිගෙ වත්තබ්බෙ “විදුනි, විදුනි, විදුනියො. විදුනිං, විදුනි, විදුනියො. විදුනියා”නි ඉත්ථියෙන පදමාලා කාතබ්බා. තථා “විඤ්ඤා පටිබලා සුභාසිතදුබ්බාසිතං දුට්ඨල්ලාදුට්ඨල්ලං ආජානිතු”න්ති එත්ථ “විඤ්ඤා”නි ඉත්ථිලිඛිගදස්සනතො “කොධනා අකතඤ්ඤා ව, පිසුණා මිත්තහෙදිකා”නි එත්ථ ව “අකතඤ්ඤා”නි ඉත්ථිලිඛිගදස්සනතොපි “විඤ්ඤා, විඤ්ඤා, විඤ්ඤායො. විඤ්ඤං, විඤ්ඤා, විඤ්ඤායො. විඤ්ඤායා”නි ව “කතඤ්ඤා, කතඤ්ඤා, කතඤ්ඤායො. කතඤ්ඤං, කතඤ්ඤා, කතඤ්ඤායො, කතඤ්ඤායාති ව ජම්බුනායෙන පදමාලා කාතබ්බා. එවං “මග්ගඤ්ඤා, ධම්මඤ්ඤා”ඉච්චාදීසුපි. “සයම්භු”නි පදෙ පන “සයම්භු ඤාණං ගොත්ථු චිත්ත”න්ති දස්සනතො නපුංසකලිඛිගත්තෙ වත්තබ්බෙ “සයම්භු, සයම්භු, සයම්භුනි. සයම්භුං, සයම්භු, සයම්භුනි”නි නපුංසකෙ ආයුනායොපි ගහෙතබ්බො. එස නයො සෙසෙසුපි යථාරහං ගහෙතබ්බො.

සවිනිවිජයොයං උකාරන්තපුල්ලිඬගානං පකතිරුපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො.

උකාරන්තතාපකතිකං උකාරන්තපුල්ලිඬගං නිවයීතං.

ඉති සබ්බථාපි පුල්ලිඬගානං පකතිරුපස්ස

නාමිකපදමාලාවිභාගො සමත්තො.

යස්මා පනායං සමත්තොපි පාවචනාදිසු යං යං යානං සොතුනං සම්මුය්හනට්ඨානං දිස්සති, තත්ථ තත්ථ සොතුනමනුග්ගහාය වොදනාසොධනාවසෙන සංසයං සමුග්ගාටෙන්වා පුන වත්තබ්බො හොති, තස්මා කිඤ්චි පදෙසමෙන්ථ කථයාම.

යං කිර හො පාළියං “සඤ්ඤතෙ බ්‍රහ්මචාරයො, අපචෙ බ්‍රහ්මචාරයො” ති ව රූපං ඉකාරන්තස්ස අග්ගිසද්දස්ස “අග්ගයො” ති රූපමිව වුත්තං, තං තථා අවත්වා ඊකාරන්තස්ස දණ්ඩිසද්දස්ස “දණ්ඩිනො” ති රූපමිව “බ්‍රහ්මචාරිනො” ඉච්චෙව වත්තබ්බන්ති? සච්චං, තත්ථ “බ්‍රහ්මං වරතීති බ්‍රහ්මචාරි යථා මුනාතිති මුනී” ති ඵලං ඉකාරන්තවසෙන ඉච්ඡිත්තං. “මුනයො අග්ගයො” ති රූපානි විය “බ්‍රහ්මචාරයො” ති රූපං භවති. අඤ්ඤත්ථ පන “බ්‍රහ්මං වරණසීලොති බ්‍රහ්මචාරි, යථා දුක්කටං කම්මං කරණසීලොති දුක්කටකම්මකාරී” ති ඵලං තස්සීලත්ථං ගහෙන්වා ඊකාරන්තවසෙන ගහණෙ “දුක්කටකම්මකාරිනො” ති රූපමිව “දණ්ඩො අස්ස අත්ථිති දණ්ඩි” ති ඊකාරන්තස්ස සද්දස්ස “දණ්ඩිනො” ති රූපමිව ව “බ්‍රහ්මචාරිනො” ති රූපං භවති. තථා හි “ඉමෙ හි නාම ධම්මචාරිනො සමචාරිනො බ්‍රහ්මචාරිනො සච්චවාදිනො සීලවත්තො කල්‍යාණධම්මා පටිජානිස්සන්ති” ති පාළි දිස්සති. ඵලං ඉකාරන්තවසෙන “බ්‍රහ්මචාරයො” ති පච්චත්තොපයොගාලපනබ්‍රවචනරූපං යුජ්ජති, පුන ඊකාරන්තවසෙන “බ්‍රහ්මචාරිනො” ති පච්චත්තොපයොගාලපනබ්‍රවචනරූපමිව යුජ්ජති, තස්මා “බ්‍රහ්මචාරි, බ්‍රහ්මචාරි, බ්‍රහ්මචාරයො” ති අග්ගිනසෙන, “බ්‍රහ්මචාරි, බ්‍රහ්මචාරි, බ්‍රහ්මචාරිනො” ති දණ්ඩිනසෙන ව පදමාලා ගහෙන්බ්බා.

යං පන ආයස්මා බුද්ධසොසො “යථා සොහන්ති යතිනො, සීලභුසනභුසිතා” ති ඵත්ථ යතිසද්දස්ස ඉකාරන්තස්ස අග්ගිසද්දස්ස “අග්ගයො” ති රූපං විය “යතයො” ති රූපං අවත්වා කස්මා ඊකාරන්තස්ස දණ්ඩිසද්දස්ස “දණ්ඩිනො” ති රූපං විය “යතිනො” ති රූපං දස්සෙති. නත්ථෙසා පමාදලොඛා විය දිස්සති. යථා හි “කුක්කුටා මණයො දණ්ඩා සිවයො දෙව තෙ කුද්ධා” ති පාළිගතියා උපපරික්ඛියමානාය “යතයො” ති රූපෙනෙව භවිත්තං. ඉකාරන්තත්තාති? නායං පමාදලොඛා. “වදනසීලො වාදී” ති ඵත්ථ විය තස්සීලත්ථං ගහෙන්වා ඊකාරන්තවසෙන යොජනෙ නිද්දොසන්තා, තස්මා “යතනසීලො යති” ති ඵලං තස්සීලත්ථං වෙනසි සන්තිධාය ඊකාරන්තවසෙන “යතිනො” ති සම්පදානසාමිනමෙකවචනසද්ධං පච්චත්තබ්‍රවචනරූපං භදන්තෙන බුද්ධසොසෙන දස්සිත්තං දට්ඨබ්බං. උපයොගාලපනබ්‍රවචනරූපමිව තාදිසමෙව.

යත්ථ පන තස්සීලත්ථං අග්ගහෙන්වා “යො මුනාති උහො ලොකෙ, මුනි තෙන පච්චිචති” ති ඵත්ථ විය “යතති විරියං කරොතිති යති” ති කත්තුකාරකවසෙන ඉකාරන්තභාවො ගස්හති. තත්ථ “මුනයො මණයො සිවයො” ති යොකාරන්තරූපානි විය “යතයො” ති යොකාරන්තං පච්චත්තබ්‍රවචනරූපඤ්ච උපයොගාලපනබ්‍රවචනරූපඤ්ච භවති, ඵලං ඊකාරන්තපුල්ලිඬගානං තිසු යානෙසු යොකාරන්තානෙව රූපානි භවන්තිති දට්ඨබ්බං.

යදි ඵලං ඉකාරන්තපුල්ලිඬගානං සාරමති සුද්ධදිට්ඨිසම්මාදිට්ඨිමිඡාදිට්ඨිවජිරබුද්ධි සද්දාදී කථන්ති? ඵතෙසං පන ඉකාරන්තවසෙන නිද්දිට්ඨානමිසි සමාසපදන්තා අග්ගිනසෙ අට්ඨන්වා යථාසම්භවං දණ්ඩිනසෙ නිවයන්තො නොකාරන්තානෙව රූපානි. තථා හි “අසාරෙ සාරමතිනො” ති නොකාරන්තපච්චත්තබ්‍රවචනපාළි දිස්සති, උපයොගාලපනබ්‍රවචනරූපමිව තාදිසමෙව දට්ඨබ්බං. නනු ව හො කච්චායනප්පකරණෙ “අත්ථෙව විසාරදමතයො” ති ඵත්ථ සමාසපදස්ස ඉකාරන්තපුල්ලිඬගස්ස යොකාරන්තස්ස පච්චත්තබ්‍රවචනපාදස්ස දස්සන්තො සාරමතිසද්දාදීනමිසි “විසාරදමතයො” ති රූපෙන විය යොකාරන්තෙහි රූපෙහි භවිත්තබ්බන්ති? නපි භවිත්තබ්බං බුද්ධච්චනෙ සමාසපදානං ඉකාරන්තපුල්ලිඬගානං “විසාරදමතයො” ති රූපසද්ධස්ස රූපස්ස අදස්සන්තොති.

නනු ව හො බුද්ධච්චනෙ “පඤ්චමෙ ගහපතයො ආනිසංසා. තෙ හොන්ති ජානිපතයො, අඤ්ඤමඤ්ඤං පියංවදා” ති සමාසපදානං ඉකාරන්තපුල්ලිඬගානං “විසාරදමතයො” ති රූපසද්ධසානි යොකාරන්තානි රූපානි දිස්සන්ති. ඵලං සන්තෙ කස්මා “බුද්ධච්චනෙ සමාසපදානං ඉකාරන්තපුල්ලිඬගානං “විසාරදමතයො” ති රූපසද්ධස්ස යොකාරන්තස්ස රූපස්ස අදස්සන්තො” ති වුත්තන්ති? ඵත්ථ වුච්චනෙ – විසද්ධස්සත්තං පටිච්ච. ගහපතිසද්දාදිසු හි යස්මා පතිසද්දො සභාවෙනෙව පුල්ලිඬගො, න තු සමාසතො පුබ්බෙ ඉත්ථිලිඬගපකතිකො හුත්වා පච්ඡා පුල්ලිඬගභාවං පත්තො, තස්මා ඊදිසෙසු යානෙසු “ගහපතයො, ජානිපතයො” ති යොකාරන්තානි, “සෙනාපතයො, සෙනාපතිනො” ති යො නොකාරන්තානි ව පච්චත්තොපයොගාලපනබ්‍රවචනරූපානි භවන්ති. තථා හි “තත්තකා සෙනාපතිනො” ති අට්ඨකථාපායො දිස්සති. යස්මා පන සාරමති සුද්ධදිට්ඨිසම්මාදිට්ඨි මිඡාදිට්ඨි වජිරබුද්ධි සද්දාදීසු මතිදිට්ඨිසද්දාදියො සමාසතො පුබ්බෙ ඉත්ථිලිඬගපකතිකා හුත්වා පච්ඡා බ්‍රහ්මබ්බිහිසමාසවසෙන පුල්ලිඬගභාවස්පත්තා, තස්මා ඊදිසෙසු

යානෙහි “සාරමතීනො සුද්ධදිට්ඨිනො සමමාදිට්ඨිනො මිච්ඡාදිට්ඨිනො චජිරබුද්ධිනො” තිආදීනි නොකාරන්තානියෙව පච්චත්තොපයොගාලපනබහුවචනරූපානි භවන්ති, සමිපදානසාමීනමෙකච්චනෙහි සදිසානීති නිට්ඨමෙත්ථාවගන්තබ්බං.

සෙට්ඨි සාරථීවක්කවත්තිසාමීඉච්චෙනෙසු කථන්ති? එත්ථ පන අයං විසෙසො වෙදිතබ්බො – කත්ථවි පායෙ “සෙට්ඨි සාරථී වක්කවත්ති සාමී”ති අන්තක්ඛරස්ස දිස්සන්තං දිස්සති, කත්ථවි පන “සෙට්ඨි සාරථී වක්කවත්ති සාමී”ඉති අන්තක්ඛරස්ස රස්සන්තං දිස්සති. කිඤ්චාපි රස්සන්තමෙනෙසං දිස්සති, තථාපි තත්ථ තත්ථ පච්චත්තවචනාදිභාවෙන “සෙට්ඨිනො සාරථීනො”තිආදිපයොගදස්සනතො රස්සං කත්ථා එතානි උච්චාරියන්තිති ඤායති, තස්මා එවං නිබ්බවනත්ථො ගහෙනබ්බො – සෙට්ඨං ධනසාරං, යානන්තරං වා අස්ස අත්ථීති සෙට්ඨි. අස්සදම්මාදයො සාරණසිලොති සාරථී. වක්කං පචත්තනසිලොති වක්කවත්ති. සං එතස්ස අත්ථීති සාමීති. අස්සත්ථිකතස්සිලත්ථසද්දා හි නොකාරන්තරූපවසෙන සමානගතිකා භවන්ති යථා “දණ්ඩිනො භූමිසායිනො”ති. අපරොපි නිබ්බවනත්ථො ඊකාරන්තවසෙන අස්සදම්මාදයො සාරෙතීති සාරථී. තථා හි “පුරිසදම්මෙ සාරෙතීති පුරිසදම්මසාරථී”ති වුත්තං. වක්කං වත්තෙතීති වක්කවත්ති. එවං කත්තුකාරකවසෙන ඊකාරන්තත්තං ගහෙන්වා කත්ථවි ලබ්බමානමිච්ඡා ඉකාරන්තත්තං අනපෙක්ඛිත්ථා බුද්ධවචනානුරූපෙන “සාරථීනො වක්කවත්තිනො”තිආදීනි නොකාරන්තරූපානි ගහෙන්වා දණ්ඩිනෙයෙන යොජෙතබ්බාති “දණ්ඩිති”තිආදිකං චජීරිතබ්බං චජීරෙත්ථා. එවං “සෙට්ඨිනො සාරථීනො වක්කවත්තිනො සාමීනො”තිආදීනි නොකාරන්තානියෙව රූපානි ඤෙය්‍යානි.

අනු කිඤ්චි පයොගං නිදස්සනමත්තං කථයාම. “තාත තයො සෙට්ඨිනො අම්භාකං බහුපකාරා”ති ච “තෙ කතහත්තකිච්චා ‘මහාසෙට්ඨිනො මයං ගමිස්සාමා’ති වදිංසු”ති ච “සාරථීනො ආභංසු”ති ච “ද්වෙ වක්කවත්තිනො”ති ච එවමාදීනි. තත්ථ කිඤ්චාපි කත්ථවි “සෙට්ඨි සාරථී”ඉච්චාදි රස්සන්තපායො දිස්සති, තථාපි සො සභාවෙන රස්සන්තභාවො පායො න භොති, දිස්සස් රස්සන්තකරණපායොති වෙදිතබ්බො. පදමාලා වස්ස වුත්තනෙයෙන වෙදිතබ්බො.

මහෙසීති එත්ථ කථන්ති? “මහෙසී”ති එත්ථ කිඤ්චාපි මහෙසීසද්දො ඊකාරන්තවසෙන නිද්දිසියති, තථාපි ඉසීසද්දෙන සමානගතිකත්තා ඉසීසද්දස්ස අග්ගිසද්දෙන සමානපදමාලත්තා අග්ගිනෙයෙන පදමාලා කාතබ්බා. නනු ච භො එත්ථ තස්සිලත්ථො දිස්සති “මහන්තෙ සිලක්ඛන්ධාදයො ධම්මෙ එසනසිලොති මහෙසී”ති, තස්මා “භූමිසායි”ති පදස්ස විය දණ්ඩිනෙයෙනෙව පදමාලා කාතබ්බාති? න කාතබ්බා තස්සිලත්ථස්ස අසම්භවතො. ඉමස්ස හි “මහන්තෙ සිලක්ඛන්ධාදයො ධම්මෙ එසි ගවෙසි එසිත්ථා යිතොති මහෙසී”ති අනස්සිලත්ථො එව යුජ්ජති. කතකරණියෙසු බුද්ධාදිසු අරියෙසු පචත්තනාමත්තා. ඉසීසද්දෙන වායං සද්දො ඊසකං සමානො කෙවලං සමාසපරියොසානෙ දිසවසෙන උච්චාරියති, රස්සවසෙන පන “මහා ඉසී මහෙසී”ති සන්ධිවිග්ගහො . යස්මා රස්සන්තං ගහෙන්වා තස්ස පදමාලාකරණං යුජ්ජති, තස්මා “සඬගායිංසු මහෙසයො”ති ඉකාරන්තරූපං දිස්සති. න හි සාට්ඨකථෙ තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ කත්ථවිච්චි වතුත්ථිජට්ඨෙකච්චනරූපං විය “මහෙසීනො”ති පච්චත්තොපයොගාලපනබහුවචනරූපං දිස්සති. තස්මා ඊකාරන්තවසෙන උච්චාරිතස්සපි සතො රස්සවසෙන උච්චාරිතස්ස විය “මහෙසී, මහෙසී, මහෙසයො. මහෙසිං, මහෙසී, මහෙසයො. මහෙසීනා”ති පදමාලා කාතබ්බා. අපිච මහෙසීසද්දො යත්ථ රාජග්ගුබ්බර්වාචකො, තත්ථ ඉත්ථිලිඬිගො භොති, තබ්බසෙන පන “මහෙසී, මහෙසී, මහෙසියො. මහෙසිං, මහෙසී, මහෙසියො. මහෙසියා”ති ච වක්ඛමානඉත්ථීනෙයෙන පදමාලා කාතබ්බා. හත්ථිසද්දෙ කථන්ති? හත්ථිසද්දස්ස පන හත්ථො අස්ස අත්ථීති එවං ඊකාරන්තවසෙන ගහණෙ “හත්ථීනො”ති රූපං භවති. තථා හි “චනෙ හත්ථීනො”ති පයොගො දිස්සති. තස්සෙව තස්මිංයෙවත්ථෙ රස්සං කත්ථා ගහණෙ “හත්ථයො”ති රූපං භවති. තථා හි –

“භංසා කොඤ්චා මයුරා ව, හත්ථයො පසදා මිගා;
සබ්බෙ සිහස්ස භායන්ති, නත්ථි කායස්මි තුල්‍යතා.

එවමෙව මනුස්සෙසු, දහරො වෙපි පඤ්ඤවා;
සොපි තත්ථ මහා භොති, නෙව බාලො සරීරවා”ති

ඉමස්මිං කෙළිසිලජාතකෙ “හත්ථයො”ති ආභව්වපදං දිස්සති. එවමස්ස දණ්ඩිනෙයෙන ච අග්ගිනෙයෙන ච ද්විධා පදමාලා, වෙදිතබ්බා. ඉමිනා නෙයෙන අවුත්තෙසුපි යානෙසු පාළිනායානුරූපෙන පොරාණට්ඨකථානුරූපෙන ච පදමාලා යොජෙතබ්බා.

එත්තාවතා භූධාතුමයානං පුල්ලිඬිගානං නාමිකපදමාලා සද්ධිං ලිඬිගන්තරෙහි සද්දන්තරෙහි අත්ථන්තරෙහි ච නානාජපකාරතො දස්සිතා.

ඉමං සද්දනීතිං සුනීතිං විචිත්තං,
සපඤ්ඤෙහි සමිමා පරිපාලනීයං;
සදා සුට්ඨු චිත්තෙති වාචෙති යො සො,
නරො ඤාණචිත්ථිත්තනං යාති සෙට්ඨං.

ඉති නවඬ්ගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ බාජ්පට්ගනීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

සවිනිච්ඡයො නිග්ගහීතත්තාදිපුල්ලිඬ්ගානං

පකතිරුපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො

සත්තමො පරිච්ඡෙදො.

සබ්බථාපි පුල්ලිඬ්ගං සමත්තං.

8. ඉන්ට්ලිඩ්ගනාමිකපදමාලා

අට ඉන්ට්ලිඩ්ගෙහු ආකාරන්තස්ස භූධාතූමයස්ස පකතිරූපභූතස්ස භාවිකාසද්දස්ස නාමිකපදමාලායං
වත්තබ්බායම්පි පසිද්ධස්ස තාව කඤ්ඤාසද්දස්ස නාමිකපදමාලං වක්ඛාම –

කඤ්ඤා, කඤ්ඤා, කඤ්ඤායො. කඤ්ඤං, කඤ්ඤා, කඤ්ඤායො. කඤ්ඤාය, කඤ්ඤාහි, කඤ්ඤාහි. කඤ්ඤාය,
කඤ්ඤානං. කඤ්ඤාය, කඤ්ඤාහි, කඤ්ඤාහි. කඤ්ඤාය, කඤ්ඤානං. කඤ්ඤාය, කඤ්ඤායං, කඤ්ඤාසු. භොති
කඤ්ඤෙ, භොතියො කඤ්ඤා, කඤ්ඤායො. අයමම්භාකං රූචි.

එත්ථ “කඤ්ඤා”ති එකවචනබහුවචනවසෙන චුත්තං, නිරුත්තිපිටකෙ බහුවචනවසෙන චුත්තො නයො නත්ථි.
තථා හි තත්ථ “සද්ධා තිට්ඨති, සද්ධායො තිට්ඨන්ති. සද්ධං පස්සති, සද්ධායො පස්සති”ති එත්තකමෙව චුත්තං,
“සද්ධා”ති බහුවචනං න ආගතං. කිඤ්චාපි නාගතං, තථාපි “බාහා පග්ගස්ස පක්කන්දුං, සිව්කඤ්ඤා සමාගතා. අහෙනු
අප්පච්චයා පුරිසස්ස සඤ්ඤා උප්පජ්ජන්තිපි නිරුජ්ඣන්තිපි”තිආදිපාළිදස්සනතො බාහාකඤ්ඤා සඤ්ඤාසද්දාදීනං
බහුවචනතා ගහෙතබ්බා. චූළනිරුත්තියං “භොති කඤ්ඤෙ, භොති කඤ්ඤා”ති ද්වෙ එකවචනානි වත්ථා “භොතියො
කඤ්ඤායො”ති එකං බහුවචනං චුත්තං. නිරුත්තිපිටකෙ පන “භොති සද්ධා”ති එකවචනං වත්ථා “භොතියො
සද්ධායො”ති එකං බහුවචනං චුත්තං. මයං පනෙත්ථ “එහි බාලෙ බමාපෙහි, කුසරාජං මහබ්බලං. චූස්සති
වරවණ්ණාහෙ. එහි ගොධෙ නිවත්තස්සු”තිආදිපාළිදස්සනතො “භොති කඤ්ඤෙ, භොතියො කඤ්ඤා,
කඤ්ඤායො”ති එවංපකාරානියෙව ආලපනෙකවචනබහුවචනානි ඉච්ඡාම. එත්ථ “භොති කඤ්ඤෙ”ති අයං නයො
අම්මාදිසු මාතාදිසු ව න ලබ්භති.

භාවිකා, භාවිකා, භාවිකායො. භාවිකං, භාවිකා, භාවිකායො. භාවිකාය, භාවිකාහි, භාවිකාහි. භාවිකාය, භාවිකානං.
භාවිකාය, භාවිකාහි, භාවිකාහි. භාවිකාය, භාවිකානං. භාවිකාය, භාවිකායං, භාවිකාසු. භොති භාවිකෙ, භොතියො
භාවිකා, භාවිකායො.

එවං භෙට්ඨද්දිට්ඨානං සබ්බෙසං භූධාතූමයානං “භාවනා විභාවනා”ඉව්චෙවමාදීනංආකාරන්තපදානං
අඤ්ඤෙසඤ්චාකාරන්තපදානං නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා. එත්ථඤ්ඤානි ආකාරන්තපදානි නාම සද්ධාදීනි.

සද්ධා මෙධා පඤ්ඤා විජ්ජා, වින්තා මන්තා තණ්හා’භිජ්ඣා;
ඉච්ඡා පුච්ඡා ජායා මායා, මෙත්තා මත්තා සික්ඛා සඬ්ඛා.

ජඬ්ඝා බාහා ගීවා ජීවිහා, වාචා ජායා ගඬ්ඟා නාචා;
නිද්දා කන්තා සාලා මාලා, වෙලා විණා භික්ඛා ලාඛා.

ගාථා සෙනා ලෙඛා’පෙක්ඛා, ආසා පුජා එසා කඬ්ඛා;
අඤ්ඤා මුද්දා බිඬ්ඛා භස්සා, භාසා කීලා සත්තා වෙතා.

පිපාසා වෙදනා සඤ්ඤා, වෙනනා තසිණා පජා;
දෙවතා වට්ටකා ගොධා, බලාකා වසුධා සභා.

උක්කා සෙථාලිකා සික්කා, සලාකා වාලිකා සිඛා;
කාරණා විසිඛා සාඛා, වචා වඤ්ඤා ජට්ඨා සට්ඨා.

පිළා සොණ්ඩා විතණ්ඩා ව, කරුණා වනිතා ලතා;
කථා නින්දා සුධා රාධා, වාසනා සිංසපා පපා.

පභා සීමා බමා එජා,
බත්තියා සක්ඛරා සුරා;
දොලා තුලා සිලා ලීලා,
ලාලෙ’ලා මෙබලා කලා.

වළවා සුණ්ඝා මුසා, මඤ්ජුසා සුලසා දිසා;
නාසා පුණ්හා ගුහා ඊහා, ලසිකා පරිසා නිසා;
මාතිකිච්චාදයො වෙච, භාවිකාපදසාදිසා.

අම්මන්තම්බා ව තාතා ව, කිඤ්චිදෙව සමා සිසුං;

මාතා ධීතා පනත්තාදී, පුට්ඨෙව ඉතො සිද්ධං.

පරිසාසද්දස්ස පන සත්තමියානෙ “පරිසාය, පරිසායං, පරිසනි, පරිසාසු”ති යොජෙතබ්බං “එකමිදං හො ගොතම සමයං තොදෙයාස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පරිසනි පරුපාරමිහං වත්තෙන්ති”ති පාළිදස්සනතො. අම්මාදිනං පන “අම්මා, අම්මා, අම්මායො”තිආදිනා කඤ්ඤානායෙන වත්වා අවසානෙ “හොති අම්ම, හොති අම්මා, හොතියො අම්මා, අම්මායො”තිආදිනා යොජෙතබ්බං.

මාතා, මාතා, මාතරො. මාතරං, මාතරො. මාතරා, මාතුයා, මත්තා, මාතුහි, මාතුහි. මාතු, මාතුයා, මත්තා, මාතරානං, මාතානං, මාතුනං. මාතරා, මාතුයා, මත්තා, මාතුහි, මාතුහි. මාතු, මාතුයා, මත්තා, මාතරානං, මාතානං, මාතුනං. මාතරි, මාතුයා, මත්තා, මාතුයං, මත්තං, මාතුසු. හොති මාතා, හොතියො මාතා, මාතරො.

එත්ථ පන යස්මා පාළියං ඉත්ථිලිඛිගානං සකාරන්තානි රූපානි එහි එහි එසුකාරන්තාදිනි ව එනන්තාදිනි ව න දිස්සන්ති, තස්මා කෙහිවි චුත්තානිපි “මාතුස්ස මාතරෙහි”තිආදිනි න චුත්තානි, එස නයො ඉතරෙසුපි. “යංකිඤ්චිත්ථිකතං පුඤ්ඤං, මය්හඤ්ච මාතුයා ව තෙ. අනුඤ්ඤාතො අහං මත්තා”ති පාළිදස්සනතො පන කරණසම්පදානනිස්සක්කසාමිභූමිමවචනට්ඨානෙ “මාතුයා, මත්තා”ති ව චුත්තං ඉත්ථිලිඛිගට්ඨානෙ සමානගතිකත්තා තෙසං වචනානං. තථා හි උම්මාදන්තිජාතකෙ “මත්තා”ති පදං පඤ්චමිතනියෙකවචනවසෙන ආගතං, යථා පන “බත්තියා”ති පදං මජ්ඣිමනිකායෙවසෙන “මත්තා”ති භවති, තථා “මාතුයා මාතුය”න්ති ව පදං “මත්තා, මත්ත”න්ති භවති, අයං නයො ධිතුසද්දාදිසු න ලබ්භති.

ධීතා, ධීතා, ධීතරො. ධීතං, ධීතරං, ධීතරො. ධීතුයා, ධීතුහි, ධීතුහි. ධීතු, ධීතුයා, ධීතරානං, ධීතානං, ධීතුනං. ධීතරා, ධීතුයා, ධීතුහි, ධීතුහි. ධීතු, ධීතුයා, ධීතරානං, ධීතානං, ධීතුනං. ධීතරි, ධීතුයා, ධීතුයං, ධීතුසු. හොති ධීතු, හොති ධීතා, හොතියො ධීතා, ධීතරො. එත්ථ පන.

“ජාලිං කණ්භාජිතං ධීතං, මද්දිදෙවිං පතිබ්බතං;
චජමානො න චින්තෙසිං, බොධියායෙව කාරණා”ති

පාළියං “ධීත”න්ති දස්සනතො උපයොගවචනට්ඨානෙ “ධීත”න්ති චුත්තං, තස්මා ඉදං සාරතො ගහෙතබ්බං, තථා පාළියං “අස්සමණි හොති අසකායධීතරා”ති සමාසපදස්ස දස්සනතො තනියෙකවචනන්තපදසදිසං “සෙට්ඨධීතරා”තිආදිකං පට්ඨමෙකවචනන්තමිපි සමාසපදං ගහෙතබ්බමෙව, නිරුක්තිපිටකෙ පන “මාතා ධීතා”ති පදද්වයං සද්ධානායෙ පක්ඛිත්ත, තමමිහෙහි “සද්ධායා”ති පදස්ස විය “මාතායා”තිආදිනං පාළිආදිසු බ්‍යාසෙ අදස්සනතො විසුං ගතිතං සමාසෙයෙව හි ඊදිසිං සද්දගතිං පස්සාම “රාජමාතාය රාජධීතාය සෙට්ඨධීතායා”ති. එවං කඤ්ඤානායොපි එකදෙසෙන ලබ්භති, තථා “අච්ඡරියං නන්දමාතෙ, අබ්භතං නන්දමාතෙ”ති පාළියං “නන්දමාතෙ”ති දස්සනතො “හොති රාජමාතෙ, හොති රාජධීතෙ”ති එවමාදිනායොපි ලබ්භති, තත්‍ර නන්දමාතෙහි නන්දස්ස මාතා නන්දමාතා, හොති නන්දමාතෙ, එවං සමාසෙයෙව ඊදිසිං සද්දගති හොති, තස්මා සමාසපදත්තෙ “මාතු ධීතු දුහිතු”ඉච්චෙතෙසං පකතිරූපානං ද්වෙ කොට්ඨාසා ගහෙතබ්බා පට්ඨමං දස්සිතරූපකොට්ඨාසො ව කඤ්ඤානායො රූපකොට්ඨාසො වාති. නත්තාදිනි පදානි න කෙවලං පුල්ලිඛිගානියෙව හොන්ති, අථ බො ඉත්ථිලිඛිගානිපි. තථා හි “විසාබ්බාය නත්තා කාලඛිකතා හොති. වතස්සො මුසිකා ගාධං කත්තා, නො වසිතා”තිආදිනි පයොගානි සාසනෙ දිස්සන්ති.

නත්තා, නත්තා, නත්තරො. නත්තං, නත්තරං, නත්තරො. නත්තරා, නත්තුයා, නත්තුහි, නත්තුහි. නත්තු, නත්තුයා, නත්තරානං නත්තානං, නත්තුනං. නත්තරා, නත්තුයා, නත්තුහි, නත්තුහි. නත්තු, නත්තුයා, නත්තරානං, නත්තානං, නත්තුනං. නත්තරි, නත්තුයා, නත්තුයං, නත්තුසු. හොති නත්ත, හොති නත්තා, හොතියො නත්තා, නත්තරො.

එවං “කත්තා වසිතා භාසිතා” ඉච්චාදිසුපි සමාසපදත්තෙ පන “රාජමාතාය නන්දමාතෙ”තිආදිනි විය “රාජනත්තාය, රාජනත්තෙ”තිආදිනි රූපානි භවන්ති.

සවිනිච්ඡයොයං ආකාරන්තුකාරන්තිත්ථිලිඛිගානං පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො.

ආකාරන්තුකාරන්තතාපකතිකං

ආකාරන්තිත්ථිලිඛිගං නිට්ඨිතං.

ඉදානි භූමිපදාදිනං නාමිකපදමාලං වක්ඛාම පුබ්බාවරියමතං පුරෙවරං කත්වා –

රත්ති, රත්ති, රත්තියො. රත්තිං, රත්ති, රත්තියො. රත්තියා, රත්තිහි, රත්තිහි. රත්තියා, රත්තිනං. රත්තියා, රත්තිහි, රත්තිහි. රත්තියා, රත්තිනං. රත්තියා, රත්තියං, රත්තිසු. හොති රත්ති, හොතියො රත්තියො. යමකමහාථෙරමනං.

“භූමි, භූමි, භූමියො. භූමිං, භූමි, භූමියො”ති සබ්බං නෙය්‍යං. එවං “භූති සත්ති පත්ති චූත්ති මුත්ති කිත්ති ඛත්ති තිත්ති සිද්ධි ඉද්ධි චූද්ධි සුද්ධි බුද්ධි බොධි පිති නන්දි මති අසනි වසනි සති ගති වුඩ්ඪි යුවති අඩ්ඟුලි බොන්දි දිට්ඨි තුට්ඨි නාහි” ඉච්චාදිනම්පි නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බො. අපිච “රත්තො අමොසා ගච්ඡන්ති. දිවා ච රත්තො ච හරන්ති යෙ බලිං. න භූමා චතුර්ධගුලො. සෙති භූමා අනුත්ථුනං. භූමා සො පතිනං පාසං. ගිවාය පටිමුඤ්චති. ඉමා ච නභො සතරාපිචිත්තිතා. සතෙරතා විජ්ජුරිවජ්ජහසරො”ති එවමාදිනං පයොගානං දස්සනතො රත්ති භූමි නාහිසද්දාදිනං අයම්පි නාමිකපදමාලාවිසෙසො වෙදිතබ්බො. කථං?

රත්ති, රත්ති, රත්තියො, රත්තො. රත්තිං, රත්ති, රත්තියො, රත්තො. රත්තියා, රත්තො, රත්තිහි, රත්තිහි. රත්තියා, රත්තො, රත්තිනං. රත්තියා, රත්තො, රත්තිහි, රත්තිහි. රත්තියා, රත්තො, රත්තිනං. රත්තියා, රත්තො, රත්තියං රත්තො, රත්තිසු. හොති රත්ති, හොතියො රත්ති, රත්තියො, රත්තො.

එත්ථ “රත්තො”ති රූපනායං වජ්ජෙත්වා “භූමි, භූමි, භූමියො, භූමො”ති සබ්බං නෙය්‍යං.

නාහි, නාහි, නාහියො, නභො. නාහිං, නාහි, නාහියො, නභො. නාහියා, නභො, නාහිහි, නාහිහි. නාහියා, නභො, නාහිනං. නාහියා, නභො, නාහිහි, නාහිහි. නාහියා, නභො, නාහිනං. නාහියා, නභො, නාහියං, නභො, නාහිසු. හොති නාහි, හොතියො නාහි, නාහියො, නභො.

බොධි, බොධි, බොධියො, බොජ්ඣො. බොධිං, බොධියං, බොජ්ඣං, බොධි, බොධියො, බොජ්ඣො. බොධියා, බොජ්ඣො, බොධිහි, බොධිහි. බොධියා, බොජ්ඣො, බොධිනං. බොධියා, බොජ්ඣො, බොධිහි, බොධිහි. බොධියා, බොජ්ඣො, බොධිනං. බොධියා, බොජ්ඣො, බොධියං, බොජ්ඣං, බොධිසු. හොති බොධි, හොතියො බොධි, බොධියො, බොජ්ඣො.

එත්ථ පන “බුද්ධිස්ස ජින බොධියං. අඤ්ඤානු බොජ්ඣා තපසා”ති විචිත්‍රපාලිනාදස්සනතො විචිත්‍රනායා නාමිකපදමාලා චූත්තා. සබ්බොපි වායං නයො අඤ්ඤත්ථාපි යථාරහං යොජෙතබ්බො.

සවිනිච්ඡයොයං ඉකාරන්තිත්ථිලිඬගානං පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො.

ඉකාරන්තතාපකතිකං ඉකාරන්තිත්ථිලිඬගං

නිට්ඨිතං.

ඉදානි භූරිසද්දාදිනං නාමිකපදමාලං වක්ඛාම පුබ්බාවරියමනං පුරෙවරං කත්වා —

ඉත්ථි, ඉත්ථි, ඉත්ථියො. ඉත්ථිං, ඉත්ථි, ඉත්ථියො. ඉත්ථියා, ඉත්ථිහි, ඉත්ථිහි. ඉත්ථියා, ඉත්ථිනං. ඉත්ථියා, ඉත්ථිහි, ඉත්ථිහි. ඉත්ථියා, ඉත්ථිනං. ඉත්ථියා, ඉත්ථියං, ඉත්ථිසු. හොති ඉත්ථි, හොතියො ඉත්ථියො. යමකමහාථෙරමනං.

“භූරි, භූරි, භූරියො. භූරිං, භූරි, භූරි යො”ති ඉත්ථියා සමං. එවං භූති හොති විභාවනී ඉච්චාදිනං භූධාතුමයානං අඤ්ඤෙසඤ්ච ඊකාරන්තසද්දානං නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බො. එත්ථඤ්ඤෙ ඊකාරන්තසද්දා නාම —

“මාතුලානී ච හගිනී, හික්ඛුනී සාමුගී අජී;
වාපි පොක්ඛරණී දෙවි, නාගී යක්ඛිනී රාජිනී.

දාසී ච බ්‍රාහ්මණී මුට්ඨං-ස්සතිනී සිසයායිනී;
සාකියානී”ති වාදිනී, පයොගානී භවන්ති හි.

තත්‍ර “පොක්ඛරණී දාසී, බ්‍රාහ්මණී”ච්චාදිනං ගති;
අඤ්ඤථාපි සියා ගාථා-චූණ්ණියෙසු යථාරහං.

“කුසාවතී”තිආදිනං, ගාථාස්වෙච විසෙසතො;
රූපානි අඤ්ඤථා හොන්ති, එකච්චනතො වදෙ.

“කාසි අවන්ති” ඉච්චාදී, බහුවචනතො වදෙ;
“වන්දවති” තිආදීනි, පයොගස්සානුරූපතො.

තථා හි “පොක්ඛරඤ්ඤො සුමාපිතා. තා ව සත්තසතා හරියා, දාසො සත්තසතානි ව. දාරකෙ ව අභං නෙස්සං ,
බ්‍රාහ්මණො පරිවාරකෙ. නජ්ජො සන්දන්ති. නජ්ජා නෙරඤ්ජරාය තිරෙ. ලක්ඛො හව නිවෙසනං.

බාරාණසාං මහාරාජ, කාකරාජා නිවාසකො;
අසිනියා සහස්සෙහි, සුපත්තො පරිවාරිතො.

රාජා යථා වෙස්සවණො නළිඤ්ඤ”න්ති

එවමාදීනං පාළීනං දස්සනතො පොක්ඛරණී ඉච්චාදීනං නාමිකපදමාලායො සවිසෙසා යොජෙතබ්බො. කථං?
‘පොක්ඛරණී, පොක්ඛරණී, පොක්ඛරණියො, පොක්ඛරඤ්ඤො. පොක්ඛරණී’න්තිආදීනා වත්ථා
කරණසම්පදානනිස්සක්කසාම්භවනට්ඨානෙ “පොක්ඛරණියා, පොක්ඛරඤ්ඤා”ති එකවචනානි වත්තබ්බානි.
භූමිමවචනට්ඨානෙ පන “පොක්ඛරණියා, පොක්ඛරඤ්ඤා, පොක්ඛරණියං, පොක්ඛරඤ්ඤ”න්ති ව එකවචනානි
වත්තබ්බානි. සබ්බත්ථ ව පදානි පරිපුණ්ණානි කාතබ්බානි. තථා “දාසී, දාසී, දාසියො, දාසො. දාසීං, දාසියං, දාසී,
දාසියො, දාසො”ති වත්ථා කරණවචනට්ඨානාදීසු “දාසියා, දාසො”ති එකවචනානි වත්තබ්බානි. භූමිමවචනට්ඨානෙ
පන “දාසියා, දාසො, දාසියං, දාසො”න්ති ව එකවචනානි වත්තබ්බානි. සබ්බත්ථ පදානි පරිපුණ්ණානි කාතබ්බානි. එත්ථ
පන “යට්ඨියා පටිකොටෙති, සරෙ ජාතංව දාසියං. ඵ්ඨස්සාමි විමුක්තිය”න්ති පයොගානං දස්සනතො අංවචනස්ස
යමාදෙසවසෙන “දාසිය”න්ති චුත්තං. තෙසු ව “සරෙ ජාතංව දාසිය”න්ති එත්ථ අංවචනස්ස යමාදෙසතො අඤ්ඤොපි
සද්දන්තො ලබ්භති. කථං? යථා දහරි එව “දහරියා”ති චූච්චති, එවං දාසී එව “දාසියා”ති.

එත්ථ පන “පස්සාමි වොහං දහරිං, කුමාරිං වාරුදස්සන”න්ති ව “යෙ තං ජිණ්ණස්ස පාදංසු, එවං දහරියං
සති”න්ති ව පාළි නිදස්සනං , උපයොගවචනිච්ජාය “දාසිය”න්ති චුත්තං, ඉමස්මිං පනාධිප්පායෙ “දාසියා, දාසියා,
දාසියායො. දාසියං, දාසියා, දාසියායො. දාසියායා”ති කඤ්ඤානායෙනෙව නාමිකපදමාලා හවති “කුමාරියා”ති
සද්දස්සෙව. තථා හි “කුමාරියෙ උපසෙතියෙ”ති පාළි දිස්සති. තථා “පුප්ඵවතියා, පුප්ඵවතියං, පුප්ඵවතියාය,
පුප්ඵවතියායං, හොති පුප්ඵවතියෙ”ති කඤ්ඤානායනිස්සිතෙන එකවචනායෙන නාමිකපදමාලා හවති.

එත්ථ පන “අතීතෙ අයං බාරාණසී පුප්ඵවතියා නාම අහොසි. රාජාසි ලුද්දකම්මො, එකරාජා පුප්ඵවතියායං.
උයාස්සු පුබ්බෙන පුප්ඵවතියායා”ති පාළි ව අට්ඨකථාපාඨො ව නිදස්සනං. අපරො නයො – “දාසියා දහරියා
කුමාරියා”තිආදීසු කකාරස්ස යකාරාදෙසොපි දට්ඨබ්බො. බ්‍රාහ්මණීයද්දස්ස තු “බ්‍රාහ්මණී, බ්‍රාහ්මණී, බ්‍රාහ්මණියො,
බ්‍රාහ්මණො. බ්‍රාහ්මණී”න්තිආදීනි වත්ථා කරණවචනට්ඨානාදීසු “බ්‍රාහ්මණියා, බ්‍රාහ්මණො”ති එකවචනානි
වත්තබ්බානි, සබ්බත්ථ ව පදානි පරිපුණ්ණානි කාතබ්බානි. නදීසද්දස්ස “නදී, නදී, නදියො, නජ්ජො. නදී”න්තිආදීනා
වත්ථා “නදියා, නජ්ජා”ති ව “නදියං, නජ්ජ”න්ති ව වත්තබ්බං, සබ්බත්ථ ව පදානි පරිපුණ්ණානි කාතබ්බානි.
ඉත්ථිලිඛිතෙසු හි පච්චත්තබ්බවචනෙ දිට්ඨියෙව උපයොගබ්බවචනං අනාගතමිපි දිට්ඨියෙව හොති, තථා
උපයොගබ්බවචනෙ දිට්ඨියෙව පච්චත්තබ්බවචනං අනාගතමිපි දිට්ඨියෙව හොති,
කරණසම්පදානනිස්සක්කසාම්භූමිමවචනානමිපි අඤ්ඤතරස්මිං දිට්ඨියෙව අඤ්ඤතරං දිට්ඨියෙව හොති. තථා හි
“දාසා ව දාසො අනුජීවිතො වා”ති එත්ථ “දාසො”ති පච්චත්තබ්බවචනෙ දිට්ඨියෙව අපරමිපි “දාසො”ති
උපයොගබ්බවචනං තංසදිස්සත්තා දිට්ඨියෙව හොති.

“සක්කො ව මෙ වරං දජ්ජා, සො ව ලබ්භෙට් මෙ වරො;
එකරත්තං ද්විරත්තං වා, හවෙයාං අභිපාරකො;
උම්මාදන්තො රමිත්වාන, සිවිරාජා තතො සිය”න්ති

එත්ථ “උම්මාදන්තො”ති කරණවචනෙ දිට්ඨියෙව තංසදිසානි සම්පදානනිස්සක්කසාම්භූමිමවචනානිපි දිට්ඨානියෙව
හොන්ති. “බ්‍රාහ්මණො පරිවාරකෙ”ති එත්ථ “බ්‍රාහ්මණො”ති සාම්භවනෙ දිට්ඨියෙව තංසදිසානි
කරණසම්පදානනිස්සක්කභූමිමවචනානිපි දිට්ඨානියෙව හොන්ති. “සෙති භූමො අනුත්ථුන”න්ති එත්ථ “පට්ඨො
වාරුපුබ්බධිගී”ති එත්ථ ව “භූමො, පට්ඨො”ති සත්තමියා එකවචනෙ දිට්ඨියෙව තංසදිසානි
කරණසම්පදානනිස්සක්කසාම්භවනානිපි දිට්ඨානියෙව හොන්ති. “බාරාණසාං මහාරාජා”ති එත්ථ “බාරාණසා”න්ති
භූමිමවචනෙ දිට්ඨියෙව තංසදිසානි අඤ්ඤානිපි “බ්‍රාහ්මණො එකාදසාං පඤ්චමා”න්තිආදීනි භූමිමවචනානි
දිට්ඨානියෙව හොන්ති.

ගණ්හන්ති ව තාදිසානි රූපානි පුබ්බාවරියාසභාපි ගාථාභිසම්බරණවසෙන. සාසනෙපි පන එතාදිසානි රූපානි
යෙභුයොන ගාථාසු සන්දිස්සන්ති.

කුසාවතී. කුසාවතීං. කුසාවතියා, කුසාවතො. කුසාවතියං, කුසාවතො. හොති කුසාවතී.

බාරාණසී. බාරාණසීං. බාරාණසියා, බාරාණසායා. බාරාණසියං, බාරාණසාං, බාරාණස්සං ඉව්වපි, හොති බාරාණසී.

නළිනී. නළිනීං. නළිනියා, නළිඤ්ඤා. නළිනියං, නළිඤ්ඤං. හොති නළිනී. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි.

ගාථාවිසයං පන පත්වා “කුසාවනිමිහි, බාරාණසිමිහි, නළිනිමිහි”තිආදිනා සද්දරුපානිපියොජෙතබ්බානි. තථා හි පාළියං “කුසාවනිමිහි”ආදීනි මිහියන්තානි ඉත්ථිලිඬගරුපානි ගාථාසුයෙව පඤ්ඤායන්ති, න චුණ්ණියපදරචනායං. අක්ඛරසමයෙ පන තාදිසානි රුපානි අනිවාරිතානි “නදිමහා වා”තිආදිදස්සනතො. යං පන අට්ඨකථාසු චුණ්ණියපදරචනායං “සමමාදිට්ඨිමිහි”තිආදිකං ඉත්ථිලිඬගරුපං දිස්සති, තං අක්ඛරවිපල්ලාසවසෙන චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං චුණ්ණියපදට්ඨානෙන “සමමාදිට්ඨියං පටිසන්ධියං සුගතියං දුග්ගතිය”න්තිආදිදස්සනතො. අයං පනෙත්ථ නියමො සුගතසාසනෙ ගාථායං චුණ්ණියපදට්ඨානෙන ව “කඤ්ඤා රත්ති ඉත්ථි යාගු වට්ඨ”ති එවං පඤ්චන්තෙහි ඉත්ථිලිඬගෙහි සද්ධිං නා ස ස්මා ස්මිං මහා මිහිඉව්වෙතෙ සද්දා සරුපතො පරත්තං න යන්ති. මිහිසද්දො පන ගාථායං ඉවණ්ණන්තෙහි ඉත්ථිලිඬගෙහි සද්ධිං පරත්තං යාති. තත්ත්වං චුච්චති –

“ගාථායං චුණ්ණියෙ වාපි, නා සස්මාදි සරුපතො;
නාකාරන්තඉවණ්ණන්ත-ඉත්ථිති පරතං ගතා.

මිහිසද්දො පන ගාථායං, ඉවණ්ණන්තිත්ථිහි සහ;
ය’තො පරත්තමෙතස්ස, පයොගානි භවන්ති හි.

යථා බලාකයොනිමිහි, න විජ්ජති පුමො සදා;
කුසාවනිමිහි නගරෙ, රාජා ආසි මහිපති”ති.

එවං කුසාවනී ඉව්වාදීනි අඤ්ඤා භවන්ති, නගරනාමත්තා පනෙකවචනානිපි, න ජනපදනාමානි විය බහුවචනානි. “කාසී, කාසියො. කාසීහි, කාසීහි. කාසීනං. කාසීසු. හොතියො කාසියො. එවං අවන්ති අවන්තියො”තිආදිනාපි නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා. අඤ්ඤානිපි පදානි ගහෙතබ්බානි. එවං කාසීඉව්වාදීනි ජනපදනාමත්තා රුළුභිවසෙන බහුවචනානෙව භවන්ති අත්ථස්ස එකත්තෙපි.

වන්දවතී, වන්දවතීං, වන්දවතියා, වන්දවතියං, හොති වන්දවතී, එවං එකවචනවසෙන වා, වන්දවතියො, වන්දවතියො, වන්දවතීහි, වන්දවතීහි, වන්දවතීනං, වන්දවතීසු, හොතියො වන්දවතියො, එවං බහුවචනවසෙන වා නාමිකපදමාලා වෙදිතබ්බා, අඤ්ඤානිපි පදානි යොජෙතබ්බානි. “වන්දවතී”ඉව්වාදීනි හි එකිස්සා බහුනඤ්චිත්ථිනං පණ්ණත්තිභාවතො පයොගානුරූපෙන එකවචනවසෙන වා බහුවචනවසෙන වා යොජෙතබ්බානි භවන්ති. එස නයො අඤ්ඤත්‍රාපි.

සවිනිච්ඡයොයං ඊකාරන්තිත්ථිලිඬගානං පකතිරුපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො.

ඊකාරන්තතාපකතිකං ඊකාරන්තිත්ථිලිඬගං නිවසීතං.

ඉදානි භූධාතුමයානං උකාරන්තිත්ථිලිඬගානං අප්පසිද්ධත්තා අඤ්ඤෙන උකාරන්තිත්ථිලිඬගෙන නාමිකපදමාලං පුරෙස්සාම –

යාගු, යාගු, යාගුයො. යාගුං, යාගු, යාගුයො. යාගුයා, යාගුහි, යාගුහි. යාගුයා, යාගුනං. යාගුයා, යාගුහි, යාගුහි. යාගුයා, යාගුනං. යාගුයා, යාගුයං, යාගුසු. හොති යාගු, හොතියො යාගු, යාගුයො.

එවං “ධාතු ධෙත්‍ර කාසු දද්දු කණ්ඩු කච්ඡු රජ්ජු”ඉව්වාදීනි. තත්‍ර ධාතුසද්දො රසරුධිරමංසමෙදන්භාරුඅට්ඨිඅට්ඨිමිඤ්ජසුක්කසඬ්ඛාතධාතුවාවකො පුල්ලිඬගො, සභාවචාවකො පන සුගතාදීනං සාරීරිකචාවකො ලොකධාතුවාවකො ව වක්ඛාදිචාවකො ව ඉත්ථිලිඬගො, භූ හු කරපචාදිසද්දචාවකො ඉත්ථිලිඬගොවෙව පුල්ලිඬගො ව. අත්‍ර පනිත්ථිලිඬගො අධිප්පෙතො.

සවිනිච්ඡයොයං උකාරන්තිත්ථිලිඬගානං නාමිකපදමාලාවිභාගො.

උකාරන්තතාපකතිකං උකාරන්තිත්ථිලිඬගං නිවසීතං.

ඉදානි භූසද්දාදීනං නාමිකපදමාලං වක්ඛාම පුබ්බාවරියමතං පුරෙවරං කත්වා –

ජම්බු, ජම්බු, ජම්බුයො. ජම්බුං, ජම්බු, ජම්බුයො. ජම්බුයා, ජම්බුහි, ජම්බුහි. ජම්බුයා, ජම්බුනං. ජම්බුයා, ජම්බුහි, ජම්බුහි. ජම්බුයා, ජම්බුනං. ජම්බුයා, ජම්බුයං, ජම්බුසු. හොති ජම්බු, හොතියො ජම්බු, ජම්බුයො. යමකමභාටෙරමතං.

එත්ථ ජම්බුසද්දස්ස ඉත්ථිලිඛිගත්තං “අම්බා සාලා ව ජම්බුයො” තිආදිනා පසිද්ධං. “ඉමෙ තෙ ජම්බුකා රුක්ඛා” ති එත්ථ පන රුක්ඛසද්දං අපෙක්ඛිත්වා “ජම්බුකා” ති පුල්ලිඛිගනිද්දෙසො කතොති දට්ඨබ්බං. තථා හි ජම්බුති කට්ඨකබ්බාති ජම්බුකා. කෙ රෙ ගෙ සද්දෙති ධාතු. අථ වා ඉත්ථිලිඛිගවසෙන ජම්බු එව ජම්බුකා, ජම්බුකා ව තා රුක්ඛා වාති ජම්බුකාරුක්ඛා, යථා ලඛ්ඛාදීපො, පුල්ලිඛිගපක්ඛෙ වා සමාසවසෙන “ජම්බුකාරුක්ඛා” ති වත්තබ්බෙ ගාථාවිසයත්තා ඡන්දානුරක්ඛණත්ථං දීඝං කත්වා “ජම්බුකාරුක්ඛා” ති වුත්තං “සරණාගමනෙ කඤ්චී” ති එත්ථ විය.

භූ, භූ, භූයො. භූං, භූ, භූයො. භූයා, භූහි, භූහි. භූයා, භූනං. භූයා, භූහි, භූහි. භූයා, භූනං. භූයා, භූයං, භූසු. භොති භූ, භොතියො භූ, භූයො.

එවං “අභූ, අභූ, අභූයො. අභූං, අභූ, අභූයො. අභූයා” තිආදිනා යොජෙතබ්බා. අනු “අභූං මෙ කථං නු භණ්ඨි, පාපකං වත භාසස්” ති නිදස්සනපදං.

“වඬු ව සරභු වෙව, සරඬු සුතනු වමු;
වාමුරු නාගනාසුරු”, ඉච්චාදී ජම්බුයා සමා.

ඉදං පන සුබ්බමං යානං සුට්ඨු මනස්සි කාතබ්බං. “වදඤ්ඤු, වදඤ්ඤු, වදඤ්ඤුයො. වදඤ්ඤුං, වදඤ්ඤු, වදඤ්ඤුයො. වදඤ්ඤුයා” ති ජම්බුසමං යොජෙතබ්බං. එවං “මග්ගඤ්ඤු ධම්මඤ්ඤු කතඤ්ඤු” ඉච්චාදීසුපි.

නනු ව භො –

“සොභං නුත ඉතො ගත්ත්වා, යොනිං ලද්ධාන මානුසිං;
වදඤ්ඤු සිලසම්පන්නො, කාභාමී කුසලං බහු” ති

එවමාදිප්පයොගදස්සනතො වදඤ්ඤුසද්දාදීනං පුල්ලිඛිගභාවො පසිද්ධො, එවං සන්නෙ කස්මා ඉධ ඉත්ථිලිඛිගනායො දස්සිතොති? වදඤ්ඤුඉච්චාදීනං එකන්තපුල්ලිඛිගභාවාභාවතො ද්විලිඛිගාති තෙසං වාච්චලිඛිගත්තා. තථා හි –

“සාභං ගත්ත්වා මනුස්සත්තං, වදඤ්ඤු චිතමච්ඡරා;
සසිසෙ දානාති දස්සාමි, අප්පමත්තා පුනප්පුන” ති ව,

“කොධනා අකතඤ්ඤු වා” ති ව ඉත්ථිලිඛිගපයොගිකා බහු පාළියො දිස්සන්ති, තස්මා එවං නීති අම්භෙහි ය්පිතා.

සච්චිච්ඡයොයං ඌකාරන්තිත්ථිලිඛිගානං පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො.

ඌකාරන්තතාපකතිකං ඌකාරන්තිත්ථිලිඛිගං නිට්ඨිතං.

ඔකාරන්තපදං භූධාතුමයං ඉත්ථිලිඛිගමප්පසිද්ධං, අඤ්ඤං පනොකාරන්තං ඉත්ථිලිඛිගං පසිද්ධං.

ඔකාරන්තං ඉත්ථිලිඛිගං, ගොසද්දොති විභාවයෙ;
ගොසද්දස්සෙව පුල්ලිඛිගෙ, රූපමස්සානු කෙවන;

තථා හි කෙච්චි “ගො, ගාවො, ගවො. ගාචු” තිආදිනා නයෙන වුත්තාති පුල්ලිඛිගස්ස ගොසද්දස්ස රූපාති විය ඉත්ථිලිඛිගස්ස ගොසද්දස්ස රූපාති ඉච්ඡන්ති, තෙසං මනෙ මජ්ඣෙ භින්නසුචණ්ණානං චණ්ණවිසෙසාභාවො විය රූපවිසෙසාභාවතො ගොසද්දස්ස ඉත්ථිලිඛිගභාවපටිපාදනං අනිජ්ඣානක්ඛමං. කස්මාති වෙ? යස්මා මාතුගාමසද්දස්ස “මාතුගාමො, මාතුගාමා. මාතුගාම” තිආදිනා නයෙන ද්වෙ පදමාලා කත්වා එකා පුල්ලිඛිගස්ස පදමාලා, එකා ඉත්ථිලිඛිගපදමාලාති වුත්තවචනං විය ඉදං වචනං අම්භෙ පටිභාති, තස්මා අනිජ්ඣානක්ඛමං.

අපිච ඉත්ථිලිඛිගස්ස ගොසද්දස්ස රූපෙසු පුල්ලිඛිගස්ස ගොසද්දස්ස රූපෙහි සමෙසු සන්නෙසු කථං ගොසද්දස්ස ඉත්ථිලිඛිගභාවො සියා? රූපමාලාවිසෙසාභාවතො. යථා හි රත්ති අග්ගි අට්ඨිසද්දානං ඉකාරන්තභාවෙන සමත්තෙපි ඉත්ථිලිඛිගපුමනපුංසකලිඛිගලක්ඛණභූතො රූපමාලාවිසෙසො දිස්සති. යථා පන ද්වින්නං ධාතුසද්දානං පුමිත්ථිලිඛිගපරියාපන්නානං රූපමාලාවිසෙසො දිස්සති, න තථා තෙභාවරියෙහි අභිමතස්ස ඉත්ථිලිඛිගස්ස ගොසද්දස්ස රූපමාලාවිසෙසො දිස්සති. යථා පන ද්වින්නං ධාතුසද්දානං පුමිත්ථිලිඛිගපරියාපන්නානං රූපමාලාවිසෙසො භවති, යථා ද්වින්නං ගොසද්දානං පුමිත්ථිලිඛිගපරියාපන්නානං රූපමාලාවිසෙසෙන භවිතබ්බං, යථා ව ද්වින්නං ආයුසද්දානං පුන්නපුංසකලිඛිගපරියාපන්නානං රූපමාලාවිසෙසො දිස්සති, තථා ද්වින්නං ගොසද්දානං පුමිත්ථිලිඛිගපරියාපන්නානං රූපමාලාවිසෙසෙන භවිතබ්බං. අවිසෙසත්තෙ සති කථං තෙසං පුමිත්ථිලිඛිගවචත්ථානං සියා, කථඤ්ච විසදාවිසදාකාරවොභාරතා සියා. ඉදං යානං අතීථ සණ්ඨසුබ්බමං පරමගම්භිරං මහාගහනං න සක්කා සබ්බසත්තානං මූලභාසාභූතාස සබ්බඤ්ඤාජනෙරිතාස මාගධිකාස සභාවනිරුත්තියා නාසං සම්මා අජානන්තෙන අකතඤාණසම්භාරෙන

කෙනෙහි අප්‍රකාශගතය වා විජයෙන් වා, අමරාකං පන මනෙ ද්විත්තං ගොසද්දානං රූපමාලාවිසෙසො වෙව දිස්සති,
පුම්මිත්ථිලිඛිතවචනත්ථානාද්ව දිස්සති, විසදාවිසදාකාරවොභාරතා ව දිස්සති, නපුංසකලිඛිතස්ස
තදුභයමුත්තාකාරවොභාරතා ව දිස්සතිති දට්ඨබ්බං.

ඉදානි ඉමස්සත්ථස්ස ආචිභාවත්ථං ඉමස්මිං යානෙ ඉමං නීතිං යපෙස්සාම. එවඤ්ඤි සති පරියත්තිසාසනෙ
පටිපත්තකා නික්කඩ්ඛනාවෙන න කිලමිස්සන්ති. එත්ථ තාව අත්ථග්ගහණෙ විඤ්ඤානං කොසල්ලුප්පාදනත්ථං
නිස්සො නාමිකපදමාලායො කටෙස්සාම – සෙයාපීදං?

ගාවි, ගාවි, ගාවියො. ගාවිං, ගාවි, ගාවියො. ගාවියා, ගාවිහි, ගාවිහි. ගාවියා, ගාවිනං. ගාවියා, ගාවිහි, ගාවිහි. ගාවියා
, ගාවිනං. ගාවියා, ගාවියං, ගාවිසු. හොති ගාවි, හොතියො ගාවි, ගාවියො.

අයං ගොසද්දතො විහිතස්ස ඊපච්චයස්ස වසෙන නිප්පත්තස්ස ඉත්ථිවාචකස්ස ඊකාරන්තිත්ථිලිඛිතස්ස
ගාවිසද්දස්ස නාමිකපදමාලා.

ගො, ගාවො, ගවො. ගාවුං, ගාවං, ගවං, ගාවො, ගවො. ගාවෙන, ගවෙන, ගොහි, ගොහි. ගාවස්ස, ගවස්ස, ගවං,
ගුන්තං, ගොනං. ගාවා, ගාවස්මා, ගාවම්භා, ගවා, ගවස්මා, ගවම්භා, ගොහි, ගොහි. ගාවස්ස, ගවස්ස, ගවං, ගුන්තං,
ගොනං. ගාවෙ, ගාවස්මිං, ගාවම්හි, ගවෙ, ගවස්මිං, ගවම්හි, ගාවෙසු, ගවෙසු, ගොසු. හො ගො, හවන්තො ගාවො,
ගවො.

අයං පුමුවාචකස්ස ඔකාරන්තපුල්ලිඛිතස්ස ගොසද්දස්ස නාමිකපදමාලා.

ගො, ගාවි, ගාවො, ගාවි, ගවො. ගාවං, ගවං, ගාවිං, ගාවො, ගාවි ගවො. ගොහි, ගොහි. ගවං, ගුන්තං, ගොනං.
ගොහි, ගොහි. ගවං, ගුන්තං, ගොනං. ගොසු. හොති ගො, හොතියො ගාවො, ගාවි, ගවො. අයං පුම්මිත්ථිවාචකස්ස
ඔකාරන්තස්සිත්ථිපුල්ලිඛිතස්ස ගොසද්දනාමිකපදමාලා.

එත්ථ පන “ගාවු”න්ති පදං එකන්තපුමුවාචකත්තා න චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං, එකන්තපුමුවාචකත්තඤ්ඤවස්ස
ආභව්වපාළියා ඤායති “ඉධ පන භික්ඛවෙ වස්සුපගතං භික්ඛුං ඉත්ථි නිමන්තෙසි ‘එහි හන්තෙ, හිරඤ්ඤං වා තෙ දෙමි,
සුවණ්ණං වා තෙ දෙමි, ඛෙත්තං වා තෙ දෙමි, වත්ථුං වා තෙ දෙමි, ගාවුං වා තෙ දෙමි, ගාවිං වා තෙ දෙමි. දාසං වා තෙ
දෙමි, දාසිං වා තෙ දෙමි, ධීතරං වා තෙ දෙමි හරියත්ථාය, අහං වා තෙ හරියා හොමි, අඤ්ඤං වා තෙ හරියං ආනෙමි’ති”
එවං ආභව්වපාළියා ඤායති.

එත්ථ හි “ගාවු”න්ති වචනෙන පුමා චුත්තො, “ගාවි”න්ති වචනෙන ඉත්ථි, යං පන ඉමිස්සං
ඔකාරන්තිත්ථිලිඛිතපදමාලායං “ගාවි”ති පදං චතුක්ඛන්තං චුත්තං, තං “කඤ්ඤා”ති පදං විය ඉත්ථිලිඛිතස්ස
අවිසදාකාරවොභාරතාවිඤ්ඤාපනෙ සමත්ථං හොති. න හි ඉතරෙසු ලිඛිතෙසු සමානසුතිකභාවෙන චතුක්ඛන්තං
ආගතපදං එකමිපි අත්ථි, “ගාවි ගාවි”න්ති ව ඉමෙසං සද්දානං කත්ථවි යානෙ ඉත්ථිපුමෙසු සාමඤ්ඤවසෙන පවත්ති.
උපරි කට්ඨස්සාම. යා පනම්හෙහි ඔකාරන්තිත්ථිලිඛිතස්ස “ගො, ගාවි, ගාවො, ගාවි, ගවො. ගාවං, ගවං,
ගාවි”න්තිආදිනා නයෙන පදමාලා කතා, තත්ථ ගොසද්දතො සියොනං ඊකාරාදෙසො අංවචනස්ස ව ඉංකාරාදෙසො
භවති, තෙන ඔකාරන්තිත්ථිලිඛිතස්ස “ගාවි ගාවි ගාවි”න්ති රූපානි දස්සිතානි. තථා හි මුඛමත්තදීපනියං
සද්දසත්ථවිදුනා වජිරබුද්ධාවරියෙන නිරුත්තිතයෙ කොසල්ලවසෙන ගොසද්දතො යොනම්කාරාදෙසො චුත්තො.
යථා පන ගොසද්දතො යොනම්කාරාදෙසො භවති, තථා සිස්සිකාරාදෙසො අංවචනස්ස ව ඉංකාරාදෙසො භවති. අත්‍රිමා
නයග්ගාහපරිදීපනියො ගාථා –

ඊපච්චයා සිද්ධෙස්වපි, “ගාවි ගාවි”තිආදියු;
පයමෙකවචනාදි-අන්තෙසු ජිනසාසනෙ.

වදනා යොනම්කාරං, ගොසද්දස්සිත්ථියං පන;
අවිසදන්තමක්ඛාතං, නයො දින්නොති නො රුචි.

කිඤ්ච හියොගා අට්ඨකථාසු ව –

“ගාවො”ති වත්ථා “ගාවි”න්ති-වචනෙන පනිත්ථියං;
අවිසදන්තමක්ඛාතං, නයො දින්නොති නො රුචි.

තථා හි සමන්තපාසාදිකාදියු අට්ඨකථාසු “ඡෙකො හි ගොපාලකො සක්ඛරායො උච්ඡඩ්ගෙන ගහෙන්වා
රජ්ජුරුභිහත්ථො පාතොව වපං ගන්ත්වා ගාවො පිට්ඨියං පහරිත්වා පලිසට්ඨිමත්ථකෙ නිසින්නො ද්වාරං පත්තං
පත්තං ගාවිං ‘එකො ද්වෙ’ති සක්ඛරං බිපිත්වා ගණෙති”ති ඉමස්මිං පදෙසෙ “ගාවො”ති වත්ථා “ගාවි”න්ති වචනෙන

ඉන්පිටුමවාටකස්ස ඔකාරන්තිත්ථිලිඛිගස්ස ගොසද්දස්ස අවිසදාකාරවොභාරතා විහිතා. “ගාවො”ති හි ඉමිනා සාමඤ්ඤතො ඉන්පිටුමහුතා ගොණා ගහිතා, තථා “ගාවි”න්ති ඉමිනාපි ඉන්ථිභුතො පුමභුතො ව ගොණො. එවං “ගාවො”ති ව “ගාවි”න්ති ව ඉමෙ සද්දා සද්දස්සත්ථව්දුහි අවිධකථාවරියෙහි නිරුත්තිතයකුසලතාය සමානලිඛිතවසෙන එකස්මිංයෙව පකරණෙ එකස්මිංයෙව වාකො පිණ්ඩිකතා. යදි හි ඉන්ථිලිඛිගෙ වත්තමානස්ස ඉන්පිටුමවාටකස්ස ඔකාරන්තිත්ථිලිඛිගස්ස ගොසද්දස්ස පදමාලායං “ගාවි ගාවි”මිවෙතානි රූපානි න ලබ්භෙය්‍යං, අවිධකථායං “ගාවො”ති වත්තා “ගාවි”න්තිවිවෙව වත්තබ්බං සියා, “ගාවි”න්ති පන න වත්තබ්බං. යථා ව පන අවිධකථාවරියෙහි “ගාවො”ති ඉන්පිටුමවසෙන සබ්බෙසං ගුන්තං සඛිගාහකවචනං වත්තා තෙයෙව ගාවො සන්ධාය පුන “ද්වාරං පත්තං පත්තං ගාවි”න්ති සද්දරචනං කුබ්බිංසු, තස්මා “ගාවි”න්ති ඉදමපි සබ්බසඛිගාහකවචනමෙව්‍යානි දට්ඨබ්බං. අසබ්බසඛිගාහකවචනං ඉදං ගාවිසද්දෙන ඉන්ථියායෙව ගහෙතබ්බත්තානි වෙ? න, පකරණවසෙන අත්ථන්තරස්ස විදිතත්තා. න හි සබ්බවපෙසු “ඉන්ථියොයෙව වසන්ති, න පුමානො”ති ව, “පුමානොයෙව වසන්ති, න ඉන්ථියො”ති ව සක්කා වත්තුං. අපිව “ගාවිමපි දිස්වා පලායන්ති ‘හික්ඛු’ති මඤ්ඤමානා”ති පාළි දිස්සති, එත්ථාපි “ගාවි”න්ති වචනෙන ඉන්ථිභුතො පුමභුතො ව සබ්බො ගො ගහිතොති දට්ඨබ්බං. ඉතරථා “ඉන්ථිභුතොයෙව ගො හික්ඛුති මඤ්ඤතබ්බො”ති ආපජ්ජති. ඉති පාළිනායෙන ඉන්ථිලිඛිගෙ වත්තමානමිහා ඉන්පිටුමවාටකස්මා ගොසද්දතො අංවචනස්ස ඉංකාරාදෙසො භොතිති විඤ්ඤායති.

වජිරවුද්ධාවරියෙනපි ගොසද්දතො ඊපච්චයෙ කාතබ්බෙපි අකත්වා යොනමිකාරාදෙසො කතො. තස්සාධිප්පායො එවං සියා ගොසද්දතො ඊපච්චයෙ කතෙ සති ඊපච්චයවසෙන “ගාවි”ති නිප්ඵන්තසද්දො යත්ථ කත්ථවි විසයෙ “මිගි මොරි කුක්කුටි”ඉච්චාදයො විය ඉන්ථිවාචකොයෙව සියා, න කත්ථවිපි ඉන්පිටුමවාටකො, තස්මා සාසනානුකූලප්පයොගවසෙන යොනමිකාරාදෙසො කාතබ්බොති. ඉති වජිරවුද්ධාවරියමතෙ ගොසද්දතො යොනං ඊකාරාදෙසො භොතිති ඤායති.

කිඤ්ච හියොයා – යස්මා අවිධකථාවරියෙහි “ගාවො පිට්ඨියං පහරිත්වා”තිආදිනා නයෙන රචිතාය “ද්වාරං පත්තං පත්තං ගාවිං ‘එකො ද්වෙ’ති සක්ඛරං බිජිත්වා ගණෙති”ති වචනපරියොසානාය සද්දරචනායං “එකො ගාවි, ද්වෙ ගාවි”ති අත්ථයොජනානායො වත්තබ්බො භොති, “ගාවි”න්ති උපයොගවචනඤ්ච දිස්සති. ඉති අවිධකථාවරියානං මතෙ ගොසද්දතො සියොනමිකාරාදෙසො අංවචනස්ස ඉංකාරාදෙසො භොතිති ඤායති. තස්මායෙවමිහෙහි යා සා ඔකාරන්තතාපකතිකස්ස ඉන්ථිලිඛිගස්ස ගොසද්දස්ස “ගො, ගාවි, ගාවො, ගාවි, ගවො, ගාවං, ගාවි”න්තිආදිනා නයෙන පදමාලා යපිතා, සා පාළිනායානුකූලා අවිධකථානායානුකූලා කච්චායනාවරියමතං ගහෙත්වා පදනිප්ඵන්තිජනකස්ස ගරුතො ව මතානුකූලා, “ගාවි”ති පදස්ස වතුක්ඛත්තුං ආගතත්තා පන ඔකාරන්තිත්ථිලිඛිගස්ස ගොසද්දස්ස අවිසදාකාරවොභාරත්තඤ්ච සාධෙති. ඉච්චෙසා පාළිනායාදීසු ඤාණෙන සමිමා උපපරික්ඛියමානෙසු අතිව යුජ්ජති, නත්ථෙත්ථ අප්පමත්තකොපි දොසො. එත්ථ පන පච්චත්තොපයොගාලපනානං බහුවචනට්ඨානෙ “ගාවියො”ති පදඤ්ච කරණසම්පදානනිස්සක්කසාමීනමෙකවචනට්ඨානෙ “ගාවියා”ති පදඤ්ච කරණනිස්සක්කානං බහුවචනට්ඨානෙ “ගාවිති ගාවිති”ති පදානි ව සම්පදානසාමීනං බහුවචනට්ඨානෙ “ගාවින”න්ති පදඤ්ච භූමිමවචනට්ඨානෙ “ගාවියා, ගාවියං, ගාවීසු”ති පදානි වාති ඉමානි විත්ථාරතො සොළස පදානි එකත්තෙන ඊපච්චයවසෙන සිද්ධත්තා එකත්තිත්ථිවාචකත්තා ව න චූත්තානිති දට්ඨබ්බං.

අයං පනෙත්ථ නිව්ඡයො චූච්චතෙ සොතුනං නික්කඩ්ඛිතවාය – ඉන්ථිලිඛිගපදෙසු හි “ගාවි ගාවි”න්ති ඉමානි ඊපච්චයවසෙන වා ඊකාරිංකාරාදෙසවසෙන වා සිජ්ඣන්ති. එතෙසු පච්ඡිමනායො ඉධාධිප්පෙතො, පුබ්බනායො අඤ්ඤත්ථ. තථා “ගාවි ගාවි”න්ති ඉමානි ඊපච්චයවසෙනපි සිද්ධත්තා යෙභුයොන ඉන්ථිවාචකානි භවන්ති ඊකාරිංකාරාදෙසවසෙනපි සිද්ධත්තා. කත්ථවි එකක්ඛණෙයෙව සබ්බසඛිගාහකවසෙන ඉන්පිටුමවාටකානි භවන්ති. එතෙසුපි පච්ඡිමොයෙව නයො ඉධාධිප්පෙතො, පුබ්බනායො අඤ්ඤත්ථ. “ගාවියො. ගාවියා, ගාවිති, ගාවිති. ගාවිනං. ගාවියං, ගාවීසු”ති එතානි පන ඊපච්චයවසෙනෙව සිද්ධත්තා සබ්බථාපි ඉන්ථිනංයෙව වාචකානි භවන්ති. ඉන්ථිභුතෙස්වෙව ගොදබ්බෙසු ලොකසඛිකෙතවසෙන විසෙසතො පච්චත්තත්තා එකත්තතො ඉන්ථිදබ්බෙසු පච්චත්තානි “මිගි මොරි කුක්කුටි”ඉච්චාදිනි පදානි විය. කිඤ්චාපි පන “නදී මහි”ඉච්චාදිනිපි ඉන්ථිලිඛිගානි ඊපච්චයවසෙනෙව සිද්ධානි, තථාපි තානි අවිඤ්ඤාණකත්තා තදත්ථානං ඉන්ථිදබ්බෙසු වත්තන්තිති වත්තුං න යුජ්ජති. ඉන්පිටුමනපුංසකභාවරහිතා හි තදත්ථා. යස්මා පන ඉන්ථිලිඛිගෙ ගොසද්දෙ එනායොගො එසුකාරො ව න ලබ්භති, තස්මා “ගාවෙන ගවෙන ගාවෙසු ගවෙසු”ති පදානි න චූත්තානි. යස්මා ව ඉන්ථිලිඛිගෙන ගොසද්දෙන සද්ධිං සස්මාස්මිංවචනානි සරුපතො පරත්තං න යන්ති, තස්මා “ගාවස්ස ගවස්ස ගාවස්මා ගවස්මා ගාවස්මිං ගවස්මි”න්ති පදානි න චූත්තානි. යස්මා ව තත්ථ ස්මාවචනස්ස ආදෙසභුතො ආකාරො ව මිහාකාරො ව න ලබ්භති, තස්මා “ගාවා ගවා ගාවමහා ගවමහා”ති පදානි න චූත්තානි. යස්මා ව ස්මිංවචනස්ස ආදෙසභුතො එකාරො ව මිහිකාරො ව න ලබ්භති, තස්මා “ගාවෙ ගවෙ ගාවමහි ගවමහි”ති පදානි න චූත්තානි. අපිව “යාය තායා”තිආදිනි සමානාධිකරණපදෙහි යොජෙතුං අයුත්තත්තාපි “ගාවෙන ගවෙනා”තිආදිනි ඉන්ථිලිඛිගට්ඨානෙ න චූත්තානි. තථා හි “යාය තාය”ඉච්චාදිනි සද්ධිං “ගාවෙන ගවෙනා”තිආදිනි න යොජෙතබ්බානි එකත්තපුල්ලිඛිගරුපත්තා.

කෙච්ච පනෙත්ථ වදෙය්‍යං – යා තුමිහෙහි ඔකාරන්තතාපකතිකස්ස ඉන්ථිලිඛිගස්ස ගොසද්දස්ස “ගො, ගාවි, ගාවො, ගාවි, ගවො”තිආදිනා නයෙන පදමාලා යපිතා, සා “මාතුගාමො ඉන්ථි මාතුගාමා ඉන්ථියො”ති චූත්තසද්ධා ව භොතිති? තත්ත. මාතුගාමඉන්ථියද්දා හි නානාලිඛිගා පුමිත්ථිලිඛිගහාවෙන, නානාධාතුකා ව ගමු ඉසුධාතුවසෙන,

ඉමස්මිං පන යානෙ ගො ගාවීසද්දා එකලිඬිගා ඉන්ට් ලිඬිගහාවෙන, එකධාතුකා ව ගමුධාතුචසෙනාති. යජ්ජෙවං ගොණසද්දස්ස ගොසද්දස්සාදෙසවසෙන කච්චායනෙන චුත්තත්තා තදාදෙසත්තං එකධාතුකත්තඤ්චාගම්ම තෙනාපි සද්ධිං මිස්සෙත්වා පදමාලා වත්තබ්බාති? න, ගොණසද්දස්ස අච්චන්තපුල්ලිඬිගත්තා අකාරන්තතාපකතිකත්තා ව. තථා හි සො විසුං පුල්ලිඬිගට්ඨානෙ උද්දිට්ඨො. අයං පන “ගො, ගාවී, ගාවො, ගාවී, ගවො”තිආදිකා පදමාලා ඔකාරිකාරන්තපදානි මිස්සෙත්වා කතාති න සල්ලක්ඛෙනබ්බා, අථ බො විකප්පෙන ගොසද්දතො පරෙසං සි යො අංවචනානං ඊකාරිංකාරාදෙසවසෙන චුත්තපදවත්තත්තා ඔකාරන්තිත්ථිලිඬිගපදමාලා ඉච්චෙව සාරතො පච්චෙනබ්බා.

ඉදානි ගොසද්දස්ස ඉන්ට්ලිඬිගහාවසාධකානි සුත්තපදානි ලොකිකප්පයොගානි ව කථයාම – “සෙය්‍යාථාපි හික්ඛෙව චස්සානං පච්ඡිමෙ මාසෙ සරද්දසමයෙ කිට්ඨසම්බාධෙ ගොපාලකො ගාවො රක්ඛෙය්‍ය, තා ගාවො තතො තතො දණ්ඨෙත ආකොටෙය්‍ය.

අන්තදා බලදා වෙනා, වණ්ණදා සුබදා ව තා;
එතමත්ථං වසං ඤත්වා, නාස්සු ගාවො හනිංසු තෙ.

සබ්බා ගාවො සමාහරති. ගමිස්සන්ති හන්තෙ ගාවො චච්ඡිද්ධිනියො”ති ඉමානි සුත්තපදානි. “ගොසු දුස්භමානාසු ගතො”තිආදිනි පන ලොකිකප්පයොගානි. ඉති ගොසද්දස්ස ඉන්ට්ලිඬිගහාවොපි පුල්ලිඬිගහාවො විය සාරතො පච්චෙනබ්බො.

තත්‍ර “ගො, ගාවී, ගාවො, ගාවී, ගවො”තිආදිනි කිඤ්චාපි ඉන්ට්ලිඬිගහාවෙන චුත්තානි, තථාපි යථාපයොගං “පජා දෙවතා”තිපදානි විය ඉන්ට්පුරිසවාචකානෙව භවන්ති, තස්මා ඉන්ට්ලිඬිගවසෙන “සා ගො”ති වා “තා ගාවො”ති වා චුත්තෙ ඉන්ට්පුමභූතා සබ්බෙපි ගොණා ගතිතාති වෙදිතබ්බා. න හි ඊදිසෙ යානෙ එකන්තතො ලිඬිගං පධානං, අත්ථොයෙව පධානො. “වජ්‍රගාවො දුහන්ති”ති චුත්තෙ කිඤ්චාපි “ගාවො”ති අයං සද්දො පුමෙපි වත්තති, තථාපි දුහනක්‍රියාසු පුමෙ අසම්භවතො අත්ථවසෙන ඉන්ටියො ඤායන්තෙ. “ගාවී දුහන්ති”ති චුත්තෙ පන ලිඬිගවසෙන අත්ථවසෙන ව චචනතො කො සංසයමාපජ්ජිස්සති විඤ්ඤු. “තා ගාවො වරන්ති”ති චුත්තෙ ඉන්ට්ලිඬිගවසෙන චචනතො කදාචි කස්සචි සංසයො සියා “නත්‍ර ඉන්ටියො”ති, පුල්ලිඬිගවසෙන පන “තෙ ගාවො වරන්ති”ති චුත්තෙ සංසයො නන්ථි, ඉන්ටියො ව පුමානො ව ඤායන්තෙ පුල්ලිඬිගබ්බවචනෙන කත්ථවි ඉන්ට්පුමස්ස ගතිතත්තා. “අථෙත්ථ සීහා බ්‍යග්ඝා වා”තිආදිසු විය “ගාවී වරන්ති”ති ව “ගාවිං පස්සති”ති ව චුත්තෙ ඉන්ට් විඤ්ඤායතෙ ගාවීසද්දෙන ඉන්ටියා ගහෙතබ්බත්තා. ලොකිකප්පයොගෙසු හි සාසනිකප්පයොගෙසු ව ගාවීසද්දෙන ඉන්ට් ගස්හති. එකච්චං පන සාසනිකප්පයොගං සන්ධාය “ගාවී”ති, “ගාවි”න්ති ව “ඉන්ට්පුරිසසාධාරණචචනමචොචුම්භ. තථා හි “සෙය්‍යාථාපි හික්ඛෙව දක්ඛො ගොසාතකො වා ගොසාතකත්තෙවාසී වා ගාවිං වධිත්වා චතුම්භාපථෙ බිලසො විහජිත්වා නිසින්තො අස්සා”ති පාළි දිස්සති. අට්ඨකථාසු ව “ගාවො”ති ඉන්ට්පුමසාධාරණං සද්දරවනං කත්වා පුන තදෙව ඉන්ට්පුමං සන්ධාය “ද්වාරං පත්තං පත්තං ගාවී”න්ති රචිතා සද්දරවනා දිස්සති.

එත්ථ හි ගොජානියං ධීතා ඉන්ට්පි පුමාපි “ගාවී”ති සබ්බං ගච්ඡති. විසෙසතො පන “ගාවී”ති ඉදං ඉන්ටියා අධිවචනං. තථා හි තත්ථ තත්ථ පාළිප්පදෙසාදිසු “අචිරපක්කත්තස්ස භගවතො බාහියං දාරුචිරියං ගාවී තරුණචච්ඡා අධිපතිත්වා ජීවිතා වොරොපෙසී”ති, “ගාවුං වා තෙ දෙමී, ගාවිං වා තෙ දෙමී”ති ව “තිණ්ණිහො කපොතචණ්ණගාවීසදිසො”ති ව පයොගදස්සනතො ඉන්ට් කටීයනීති වත්තබ්බං. ගොසද්දෙන පන “ගොදුහනං. ගද්දුහනං. ගොබ්රං ගොධනො ගොරුපානි වා”ති දස්සනතො ඉන්ට්පි පුමාපි කටීයනීති වත්තබ්බං.

ඉදානි ඔකාරන්තස්ස ඉන්ට්ලිඬිගස්ස ගොසද්දස්ස පදමාලායං පාළිනායාදිනිස්සිතො අත්ථයුත්තිනායො චුච්චතෙ විඤ්ඤානං කොසල්ලජනනත්ථං –

සා ගො ගච්ඡති, සා ගාවී ගච්ඡති, තා ගාවො, ගාවී, ගවො ගච්ඡන්ති. තං ගාවං, ගාවිං, ගවං පස්සති, තා ගාවො, ගාවී, ගවො පස්සති. තාහි ගොහි, ගොහි කතං. තාසං ගවං, ගුන්තං, ගොනං දෙති. තාහි ගොහි, ගොහි අපෙති. තාසං ගවං, ගුන්තං, ගොනං සිඬිගානි. තාසු ගොසු පතිට්ඨිතං. හොති ගො ත්වං තිට්ඨ, හොතියො ගාවො ගාවී, ගවා තුම්භෙ තිට්ඨථ.

අපරොපි චුච්චතෙ –

සා ගො නදිං තරන්ති ගච්ඡති, සා ගාවී නදිං තරන්ති ගච්ඡති, තා ගාවො, ගාවී, ගවො නදිං තරන්තියො ගච්ඡන්ති. තං ගාවං, ගාවිං, ගවං නදිං තරන්තිං පස්සති, තා ගාවො, ගාවී, ගවො නදිං තරන්තියො පස්සති. තාහි ගොහි, ගොහි නදිං තරන්තිහි කතං. තාසං ගවං, ගුන්තං, ගොනං නදිං තරන්තිනං දෙති. තාහි ගොහි, ගොහි නදිං තරන්තිහි අපෙති. තාසං ගවං, ගුන්තං, ගොනං නදිං තරන්තිනං සන්තකං. තාසු ගොසු නදිං තරන්තිසු පතිට්ඨිතන්ති.

තත්‍ර යා සා “ගො, ගාවී, ගාවො, ගාවී, ගවො”තිආදිනා ඔකාරන්තස්සින්ට්ලිඬිගස්ස ගොසද්දස්ස පදමාලා යපිතා, සා “ගො, ගාවො ගවො”තිආදිනා චුත්තස්ස ඔකාරන්තපුල්ලිඬිගස්ස ගොසද්දස්ස පදමාලාතො සච්ඡෙසා

පව්වත්තොපයොගාලපනට්ඨානෙ චතුත්තං කඤ්ඤාසද්දානං විය ගාවීසද්දානං චුත්තත්තා. යස්මා පනායං විසෙසො, තස්මා ඉමස්ස ඔකාරන්තිත්ථිලිඛිගස්ස ගොසද්දස්ස අඤ්ඤෙසමිත්ථිලිඛිගානං විය අවිසදාකාරවොහාරතා සල්ලක්ඛෙනබ්බා, න පුල්ලිඛිගානං විය විසදාකාරවොහාරතා, නාපි නපුංසකලිඛිගානං විය උභයමුත්තාකාරවොහාරතා සල්ලක්ඛෙනබ්බා. එත්ථ නිව්ඡයකරණී ගාථා චුච්චති -

දුට්ඨන්තං ධාතුසද්දානං, යථා දිස්සති නානතා;
ගොසද්දානං තථා ද්විත්තං, ඉච්ඡිතබ්බාව නානතා.

තථා හි පුමිත්ථිලිඛිගවසෙන ද්විත්තං ධාතුසද්දානං විසෙසො දිස්සති. තං යථා?

ධාතු , ධාතු, ධාතුවො. ධාතුං, ධාතු, ධාතුවො. ධාතුනා, ධාතුහි, ධාතුහි. ධාතුස්ස, ධාතුනං. ධාතුස්මා, ධාතුමිහා, ධාතුහි, ධාතුහි. ධාතුස්ස, ධාතුනං. ධාතුස්මිං, ධාතුමිහි, ධාතුසු. අයං පුල්ලිඛිගවිසෙසො.

ධාතු, ධාතු, ධාතුයො. ධාතුං, ධාතු, ධාතුයො. ධාතුයා, ධාතුහි, ධාතුහි. ධාතුයා, ධාතුනං. ධාතුයා, ධාතුහි, ධාතුහි. ධාතුයා, ධාතුනං. ධාතුයා, ධාතුයං, ධාතුසු. අයං ඉත්ථිලිඛිගස්ස විසෙසො.

යථා ව ද්විත්තං ධාතුසද්දානං විසෙසො පඤ්ඤායති, තථා ද්විත්තමිපි ගොසද්දානං විසෙසො පඤ්ඤායතෙව. යථා ව පුන්තපුංසකලිඛිගානං ද්විත්තං ආයුසද්දානං “ආයු, ආයු, ආයවො”තිආදිනා, “ආයු, ආයු, ආයුහි”තිආදිනා ව විසෙසො පඤ්ඤායති, යථා ද්විත්තමිපි ගොසද්දානං විසෙසො පඤ්ඤායතෙව. තථා හි විසදාකාරවොහාරො පුල්ලිඛිගං, අවිසදාකාරවොහාරො ඉත්ථිලිඛිගං, උභයමුත්තාකාරවොහාරො නපුංසකලිඛිගං.

ඉදාහි ඉමමෙවත්ථං පාකට්ඨකරං කත්වා සඬ්ඛෙපතො කථයාම - පුරිසොති විසදාකාරවොහාරො, කඤ්ඤාති අවිසදාකාරවොහාරො, රූපන්ති උභයමුත්තාකාරවොහාරො. පුරිසො තිට්ඨති, කඤ්ඤා තිට්ඨති, කඤ්ඤා තිට්ඨන්ති, කඤ්ඤා පස්සති, භොතියො කඤ්ඤා තිට්ඨත්ථ, එත්ථෙකපදමසමං, වත්තාරි සමානි. පුරිසා තිට්ඨන්ති, පුරිසා නිස්සට්ඨං, භවන්තො පුරිසා ගච්ඡත්ථ. කඤ්ඤායො තිට්ඨන්ති, කඤ්ඤායො පස්සති, භොතියො කඤ්ඤායො ගච්ඡත්ථ, තිණි තිණි සමානි. පුරිසං පස්සති, කඤ්ඤං පස්සති, ද්වෙ අසමානි. පුරිසෙ පස්සති, පුරිසෙ පතිට්ඨිතං, ද්වෙ සමානි. තෙන පුරිසෙන කතං, තාය කඤ්ඤාය කතං, තාය කඤ්ඤාය දෙති, තාය කඤ්ඤාය අපෙති, තාය කඤ්ඤාය සන්තකං, තාය කඤ්ඤාය පතිට්ඨිතං, එකමසමං, පඤ්ච සමානි. එවං පුල්ලිඛිගස්ස විසදාකාරවොහාරතා දිස්සති, ඉත්ථිලිඛිගස්ස අවිසදාකාරවොහාරතා දිස්සති. නපුංසකලිඛිගස්ස පන “රූපං, රූපානි, රූපා. රූපං, රූපානි, රූපෙ. භො රූප, භවන්තො රූපානි, රූපා”ති එවං තිසු පව්වත්තොපයොගාලපනට්ඨානෙසු සතිකාරාය විසෙසාය රූපමාලාය වසෙන උභයමුත්තාකාරවොහාරතා දිස්සති, පුමිත්ථිලිඛිගානං තිසු යානෙසු සතිකාරානි රූපානි සබ්බදා න සන්ති, ඉති විසදාකාරවොහාරො පුල්ලිඛිගං, අවිසදාකාරවොහාරො ඉත්ථිලිඛිගං, උභයමුත්තාකාරවොහාරො නපුංසකලිඛිගන්ති වෙදිතබ්බං.

අයං නයො “සද්ධා සති හිරි, යා ඉත්ථි සද්ධා පසන්නා, තෙ මනුස්සා සද්ධා පසන්නා, පහුතං සද්ධං පටියත්තං, සද්ධං කුල”න්තිආදියු සමානසුතිකසද්දෙසුපි පදමාලාවසෙන ලබ්භතෙව. යා ව පන ඉත්ථිලිඛිගස්ස අවිසදාකාරවොහාරතා චුත්තා, සා එකව්වෙසුපි සඬ්ඛාසද්දෙසු ලබ්භති. තථා හි විසතිආදයො නචුතිපරියන්තා සද්දා එකවචනන්තා ඉත්ථිලිඛිගානි චුත්තා, එත්ථ “විසතියා”ති පඤ්චක්ඛන්තං වත්තබ්බං, තථා “තිංසායා”තිආදිනං “නචුතියා”ති පදපරියන්තානං, එවං විසතිආදිනං කඤ්ඤාසද්දස්සෙව අවිසදාකාරවොහාරතා ලබ්භතිති අවගන්තබ්බං. යදි එවං තිවතුසද්දෙසු කථන්ති? තිවතුසද්දා පන යස්මා “තයො තිස්සො තිණි, වත්තාරො චතුරො වතස්සො වත්තාරි”ති අත්තනො අත්තනො රූපානි අභිධෙයාලිඛිගානුගහන්තා යථාසකලිඛිගවසෙන “පුරිසා කඤ්ඤායො වත්තානි”තිආදිති විසදාවිසදොභයරහිතාකාරවොහාරසඬ්ඛාතෙහි සද්දෙහි යොගං ගච්ඡන්ති, තස්මා පව්වෙකලිඛිගවසෙන විසදාවිසදොභයරහිතාකාරවොහාරානි වත්තුමරහන්ති.

සබ්බනාමෙසුපි අයං තිවිධො ආකාරො ලබ්භති රූපවිසෙසයොගතො. කථං? පුන්තපුංසකවිසයෙ “තස්ස කස්ස” ඉච්චාදීනි සබ්බානි සබ්බනාමිකරූපානි චතුත්ථිපට්ඨියන්තානි භවන්ති, ඉත්ථිලිඛිගවිසයෙ “තස්සා කස්සා” ඉච්චාදීනි සබ්බනාමිකරූපානි තතියාවතුත්ථිපඤ්චමිඡට්ඨිසත්තමියන්තානි භවන්ති, තස්මා සබ්බනාමත්තෙපි ඉත්ථිලිඛිගස්ස අවිසදාකාරවොහාරතා එකත්තනො සම්පට්චිඡිතබ්බා. එත්ථ පන සුලභානි චතුත්ථිපට්ඨිරූපානි අනාහරිත්වා සුදුල්ලභාවෙන තතියාපඤ්චමිසත්තමිරූපානි සාසනතො ආහරිත්වා දස්සෙස්සාම භගවතො පාවචනෙ නික්කඬ්ඛාවෙන සොතුනං පරමසණ්භසුමුඤ්ඤාණාධිගමත්ථං. තං යථා? “ආයස්මා උදායී යෙන සා කුමාරිකා තෙනුපසඬ්ඛමි, උපසඬ්ඛමිත්වා තස්සා කුමාරිකාය සද්ධං එකො එකාය රහො පට්චින්නො ආසනෙ අලංකම්මතීයෙ නිසප්පං කප්පෙසී”ති. එත්ථ “තස්සා”ති තතියාය රූපං, “තස්සා”ති තතියාය රූපෙ දිට්ඨෙයෙව “සබ්බස්සා කතරිස්සා”තිආදීනි තතියාරූපානි පාළියං අනාගතානිපිදිට්ඨානියෙව නාම තෙසං අඤ්ඤාමඤ්ඤසමානගතිකත්තා, දිට්ඨෙයා ව අදිට්ඨස්සපි යුත්තස්ස ගහෙතබ්බන්තා. “කස්සාහං කෙන භායාමි”ති එත්ථ “කස්සා”ති පඤ්චමියා රූපං, “කස්සා”ති පඤ්චමියා රූපෙ දිට්ඨෙයෙව “සබ්බස්සා කතරිස්සා”තිආදීනි පඤ්චමියා රූපානි පාළියං අනාගතානිපිදිට්ඨානියෙව නාම. “අඤ්ඤතරො හික්ඛු වෙසාලියං මභාවනෙ මක්කටිං ආමිසෙන උපලාපෙත්වා තස්සා මෙටුනං

ධම්මං පටිසෙවති. අඤ්ඤතරො හික්ඛු අඤ්ඤතරිස්සා ඉත්ථියා පටිබද්ධවිත්තො හොති”ති ව එත්ථ “තස්සා අඤ්ඤතරිස්සා”ති ව සත්තමියා රූපං, තස්මිං දිට්ඨෙය්‍යෙව “සබ්බස්සා කතරිස්සා”තිආදීනි සත්තමියා රූපානි පාළියං අනාගතානිපි දිට්ඨානියෙව නාමාති.

නනු ව හො “තස්සා කුමාරිකාය සද්ධි”න්ති එත්ථ “තස්සා”ති ඉදං විහත්තිවිපල්ලාසෙන වුත්තං, “තායා”ති හිස්ස අත්ථො, තථා “කස්සාහං කෙන භායාමි”ති ඉදම්පි විහත්තිවිපල්ලාසෙන වුත්තං. “තායා”ති හිස්ස අත්ථො. “අඤ්ඤතරිස්සා ඉත්ථියා පටිබද්ධවිත්තො”ති එත්ථාපි “අඤ්ඤතරිස්සා”ති ඉදං විහත්තිවිපල්ලාසෙන වුත්තං. “අඤ්ඤතරිස්ස”න්ති හිස්ස අත්ථොති? තත්ත, ඊදිසෙසු වුණ්ණියපදවිසයෙසු විහත්තිවිපල්ලාසස්ස අනිවිජ්ඣබ්බත්තා. නනු ව හො වුණ්ණියපදවිසයෙපි “සඬ්ඨෙය්‍ය ගොතමි දෙහි”තිආදීසු “සඬ්ඨස්සා”ති විහත්තිවිපල්ලාසත්ථං වදන්ති ගරුති? සච්චං, තථාපි තාදිසෙසු ධානෙසු ද්වෙ අධිප්පායා භවන්ති ආධාරපටිග්ගාහකභාවෙන භුම්මසම්පදානානම්චිජ්ඣබ්බත්තා. තථා හි “සඬ්ඨස්ස දෙථා”ති වත්තුකාමස්ස සතො “සඬ්ඨෙය්‍ය දෙථා”ති වචනං න විරුජ්ඣති, යුජ්ජතියෙව. තථා “සඬ්ඨෙය්‍ය දෙථා”ති වත්තුකාමස්ස සතො “සඬ්ඨස්ස දෙථා”ති වචනම්පි න විරුජ්ඣති, යුජ්ජතියෙව, යථා පන අලාබ්‍ර ලාබ්‍රසද්දෙසු විසුං විසුං විජ්ජමානෙසුපි “ලාබ්‍රති සිදන්ති සිලා ජලවන්ති”ති එත්ථ ඡන්දානුරක්ඛණත්ථං අකාරලොපො හොතිති අක්ඛරලොපො බුද්ධියා කරියති. තථා “සඬ්ඨෙය්‍ය ගොතමි දෙහි”තිආදීසුපි බුද්ධියා විහත්තිවිපල්ලාසස්ස පරිකප්පනං කත්වා “සඬ්ඨස්සා”ති විපල්ලාසත්ථම්චිජ්ජන්ති ආවරියා. තස්මා “සඬ්ඨෙය්‍ය ගොතමි දෙහි. වෙස්සන්තරෙ වරං දත්වා”තිආදීසු විහත්තිවිපල්ලාසො යුත්තො “තස්සා කුමාරිකායා”තිආදීසු පන න යුත්තො, විහත්තිවිපල්ලාසො ව නාම යෙභුයොන “නෙව දානං විරම්ස්ස”න්තිආදීසු ගාථාසු ඉච්ඡිතබ්බො.

තථාපි වදෙය්‍ය යා සා තුම්හෙහි “තස්සා මෙටුනං ධම්මං පටිසෙවති”ති පාළි ආහතා, න සා සත්තම්පයොගා. “තස්සා”ති හි ඉදං ඡට්ඨියන්තපදං “තස්සාමක්කට්ඨියාඅඬ්ඨගජානෙ මෙටුනං ධම්මං පටිසෙවති”ති අත්ථසම්භවතොති? තත්ත, අට්ඨකථායං “තස්සාති භුම්මවචන”න්ති වුත්තත්තා. කිඤ්ච භියොයා – අට්ඨකථායංයෙව “තස්සා ව සික්ඛාය සික්ඛං පරිපුරන්තො සික්ඛති, තස්මිඤ්ච සික්ඛාපදෙ අවිතික්කමන්තො සික්ඛති”ති ඉමස්මිං පදෙසෙ “තස්සා”ති භුම්මවචනං නිද්දෙසො කතොති. නනු ව හො තත්ථාපි “තස්සා”ති ඉදං විහත්තිවිපල්ලාසවසෙන භුම්මත්ථෙ සාම්චවනන්ති? “අතිවිය ත්වං විහත්තිවිපල්ලාසනෙය්‍ය කුසලොසි, විහත්තිවිපල්ලාසිකො නාමා”ති භවං වත්තබ්බො. යො ත්වං ධම්මසඬ්ඨගාහකත්ථෙරෙහි වුත්තපාළිමිපි උල්ලඬ්ඨසිසි, අට්ඨකථාවචනම්පි උල්ලඬ්ඨසිසි, අපරම්පි තෙ නිද්දෙසපාළිං ආහරිස්සාම. සථෙ ත්වං පණ්ඩිතජාතිකො, සඤ්ඤත්තිං ගම්ස්සසි. සථෙ අපණ්ඩිතජාතිකො, අත්තතො ගාහං අමුඤ්චන්තොයෙව සඤ්ඤත්තිං න ගම්ස්සති, සාසනෙ චිත්තිං කත්වා සුඤ්ඤාහීති. “තස්මා හි සික්ඛෙට්ඨ ඉධෙව ජන්තු”ති ඉමස්සා පාළියා අත්ථං නිද්දිසන්තෙන පභින්නපටිසම්භිදෙන සත්ථුකප්පෙන අග්ගසාවකෙන ධම්මසෙනාපතිනා ආයස්මතා සාරිපුත්තෙන “ඉධාති ඉමස්සා දිට්ඨියා ඉමස්සා බන්තියා ඉමස්සා රූවියා ඉමස්මිං ආදායෙ ඉමස්මිං ධම්මෙ”ති එවං “ඉමස්සා”ති පදං භුම්මවචනවසෙන වුත්තං. තඤ්ච “ඉධා”ති පදස්ස අත්ථවාචකත්තා සත්තමියා රූපන්ති විඤ්ඤායති. ඉති “ඉමස්සා”ති සත්තමියා රූපෙ දිට්ඨෙය්‍යෙව “සබ්බස්සා කතරිස්සා”තිආදීනි සත්තමියා රූපානි පාළියං අනාගතානිපි දිට්ඨානියෙව නාම.

අපරම්පි තෙ සබ්බලොකානුකම්පකෙන සබ්බඤ්ඤානා ආහව්වභාසිතං පාළිං ආහරිස්සාම, චිත්තිං කත්වා සුඤ්ඤාහී, “අට්ඨානමෙනං හික්ඛෙව අනවකාසො, යං එකිස්සා ලොකධාතුයා අපුබ්බං අවරිමං ද්වෙ අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා උප්පජ්ජෙය්‍යු”න්ති එත්ථ “එකිස්සා”ති ඉදං සත්තමියා රූපං. එවං “එකිස්සා”ති සත්තමියා රූපෙ දිට්ඨෙය්‍යෙව “සබ්බස්සා කතරිස්සා”තිආදීනි සත්තමියා රූපානි පාළියං අනාගතානිපි දිට්ඨානියෙව නාම. න හි සබ්බථාපි වොහාරා සරූපතො පාළිආදීසු දිස්සන්ති, එකච්චෙ දිස්සන්ති, එකච්චෙ න දිස්සන්තියෙව. අත්‍රිදං වුවචති –

“තස්සා”ඉච්චාදයො සද්දා, “තාය”ඉච්චාදයො විය;
ඤෙය්‍යා පඤ්චසු ධානෙසු, තතියාදීසු ධම්මා.

තිණ්ණන්තං පන නාදීනං, හොති සබ්බපදෙසතො;
“තස්සා කස්සා”තිආදීනි, භවන්ති තතියාදීසු.

අත්‍ර පනායං පාළිනායවිභාවනා අට්ඨකථානායවිභාවනා ව – තස්සා කඤ්ඤාය සද්ධිං ගච්ඡති, තස්සා කඤ්ඤාය කතං, තස්සා කඤ්ඤාය දෙති, තස්සා කඤ්ඤාය අපෙති, තස්සා කඤ්ඤාය අයං කඤ්ඤා හිනා, තස්සා කඤ්ඤාය අයං කඤ්ඤා අධිකා, තස්සා කඤ්ඤාය සත්තකං, තස්සා කඤ්ඤාය පතිට්ඨිතන්ති. දුල්ලභායං නීති සාධුකං චිත්තිං කත්වා පරියාපුණ්ණිතබ්බා සාසනස්ස විරට්ඨිතත්ථං. එවං සබ්බථාපි පාළිඅට්ඨකථානායානුසාරෙන ඉත්ථිලිඬ්ඨගස්ස අවිසදාකාරවොහාරතා ඤාතබ්බා.

එවං පන ඤාත්වා විඤ්ඤාජාතිනා “ද්වින්නං ගොසද්දානං රූපමාලාවිසෙසෙන ලිඬ්ඨගනානන්තං හොති”ති නිට්ඨමෙන්ථාවගන්තබ්බං. ගොසද්දො හි “පුරිසො මාතුගාමො ඔරොධො ආපො සත්ථා”තිආදයො විය න නියොගා විසදාකාරවොහාරො, නාපි “කඤ්ඤා රත්ති ඉත්ථි”තිආදයො විය නියොගා අවිසදාකාරවොහාරො. තථා හි අයං පුල්ලිඬ්ඨගාවෙ ධාතුසද්දො විය විසදාකාරවොහාරො, ඉත්ථිලිඬ්ඨගාවෙ අවිසදාකාරවොහාරො . ඉති ඉමස්ස අත්ථස්ස සොතුනං ඤාපනෙන පරමසණ්භසුබ්බඤ්ඤාණප්පටිලාභන්තං “ගො, ගාචි ගාවො. ගාචිං, ගවො”තිආදීනා ඔකාරන්තස්ස ඉත්ථිලිඬ්ඨගස්ස ගොසද්දස්ස ආවෙණ්කා නාමිකපදමාලා වුත්තා. එත්ථ පන “ගාචි”න්ති එකක්ඛන්තුමාගතං, “ගො

ගොහි” තිආදිනි ද්වික්ඛත්තුං, “ගාවො ගාවී ගාව” න්ති තික්ඛත්තුං, “ගාවියා” ති පඤ්චක්ඛත්තුං, එවමෙත්ථ පඤ්චක්ඛත්තුං ආගතපදානං වසෙන අවිසදාකාරො දිස්සති ඉදං ඉත්ථිලිඛිතානි ගහෙනබ්බං. ඉමඤ්ඤි නයං මුඤ්චිත්වා නත්ථි අඤ්ඤො නයො යෙන ගොසද්දො ඉත්ථිලිඛිතො සියා. තස්මා ඉදමෙව අමිභාකං මතං සාරතො පච්චෙනබ්බං. පුමිත්ථිලිඛිතසංඛිතානං ද්විත්තං ගොසද්දානං රූපමාලාය නිබ්බේසෙනං වදන්තානං පන ආවරියානං මතං පුල්ලිඛිතෙ වත්තමානෙන ගොසද්දෙනි” ත්ථිලිඛිතෙ වත්තමානස්ස ගොසද්දස්ස රූපමාලාය සදිස්සත්තෙ සති මාතුගාමසද්දස්ස නාමිකපදමාලායො සමං යොජෙත්වා පුමිත්ථිලිඛිතභාවපරිකප්පනං විය හොතිති න සාරතො පච්චෙනබ්බං.

එත්ථ පන කිඤ්චි ලිඛිතසංසන්දනං කථයාම – හෙට්ඨා නිද්දිට්ඨස්ස ඔකාරන්තපුල්ලිඛිතස්ස ගොසද්දස්ස නාමිකපදමාලායං “ගාචුං ගාවං ගාවෙනා” තිආදිනි එකක්ඛත්තුමාගතානි, “ගො ගොහි” තිආදිනි ද්වික්ඛත්තුං, “ගාවො ගවො ගව” න්ති ඉමානි පන “සත්ථා රාජා” තිආදිනි විය තික්ඛත්තුං, වතුක්ඛත්තුං වා පනෙත්ථ පඤ්චක්ඛත්තුං වා ආගතපදානි න සන්ති. තදභාවතො විසදාකාරො දිස්සති. පුරිසසද්දස්ස නාමිකපදමාලායමිපි “පුරිසො පුරිස” න්තිආදිනි එකක්ඛත්තුමාගතානි, “පුරිසෙ” තිආදිනි ද්වික්ඛත්තුං, “පුරිසා” ති තික්ඛත්තුං. එවං විසදාකාරො දිස්සති. ආකාරන්තිත්ථිලිඛිතස්ස පන “කඤ්ඤ” න්තිආදිනි එකක්ඛත්තුමාගතානි, “කඤ්ඤාහි” තිආදිනි ද්වික්ඛත්තුං, “කඤ්ඤායො” තිආදිනි තික්ඛත්තුං, “කඤ්ඤා” ති ඉදං වතුක්ඛත්තුං, “කඤ්ඤායා” ති ඉදං පන පඤ්චක්ඛත්තුං. එවං අවිසදාකාරො දිස්සති. ආකාරන්තපුල්ලිඛිතස්සතු “සත්ථරි” තිආදිනි එකක්ඛත්තුමාගතානි, “සත්ථු” තිආදිනි ද්වික්ඛත්තුං, “සත්ථා” තිආදිනි තික්ඛත්තුං, එවං විසදාකාරො දිස්සති. ඉමිනා නයෙන සබ්බාසුපි පුමිත්ථිලිඛිතපදමාලාසු විසදාකාරො ව අවිසදාකාරො ව වෙදිතබ්බො. නපුංසකලිඛිතස්ස පන නාමිකපදමාලායං “චිත්තෙනා” තිආදිනි එකක්ඛත්තුමාගතානි, “චිත්ත” න්තිආදිනි ද්වික්ඛත්තුං, “චිත්තානි” ති ඉදං තික්ඛත්තුං ආගතං. අට්ඨි ආයුසද්දාදියුපි එසෙව නයො. එත්ථ උභයමුත්තාකාරො දිස්සති. කිඤ්චාපෙත්ථ වතුක්ඛත්තුං පඤ්චක්ඛත්තුං වා ආගතපදානං අභාවතො විසදාකාරො උපලබ්භමානො විය දිස්සති, තථාපි යස්මා “චිත්තං අට්ඨි ආයු” තිආදිනි නපුංසකානි “ගච්ඡං අග්ගි භික්ඛු” තිආදිනං පුල්ලිඛිතානං නයෙන අප්පචන්තනතො විසදාකාරඤ්ච, “රත්ති යාගු” තිආදිනං ඉත්ථිලිඛිතානං නයෙන අප්පචන්තනතො අවිසදාකාරඤ්ච උභයමුත්තපමිම විසෙසතො “චිත්තං, චිත්තානි, චිත්තා. චිත්තං, චිත්තානි, චිත්තෙ” තිආදිනා සතිකාරාය රූපමාලාය රූපචන්තානි භවන්ති, තස්මා තෙසමාකාරො උභයමුත්තොති දට්ඨබ්බො.

තිවිධොපායං ආකාරො සක්කටභාසාසු න ලබ්භති. තෙනෙස සබ්බෙසුපි බ්‍යාකරණසත්ථෙසු න වුත්තො. සබ්බසත්තානං පන මූලභාසාභූතාය ජිනෙරිතාය මාගධිකාය සභාවනිරුත්තියා ලබ්භති. තථා හි අයං නිරුත්තිමඤ්ජුසායං වුත්තො –

කිං පනෙතං ලිඛිතං නාම? කෙචි තාව වදන්ති –

“ථනකෙසවනී ඉත්ථි, මස්සුචා පුරිසො සියා. උභින්නමන්තරං එතං, ඉතරො’භයමුත්තකො’ති

වුත්තත්තා විසිට්ඨා ථනකෙසාදයො ලිඛිත” න්ති, එතං න සබ්බත්ථ, ගඛිගාසාලාරුක්ඛාදිනං ථනාදිනා සම්බන්ධාභාවතො.

අපරෙ වදන්ති – “න ලිඛිතං නාම පරමත්ථතො කිඤ්චි අත්ථි, ලොකසංඛිකෙතරුල්ලො පන වොභාරො ලිඛිතං නාමා” ති. ඉදමෙත්ථ සන්තිට්ඨානං. සබ්බලිඛිතකොපි සද්දො හොති තථං තථී තටොති. යදි ව පරමත්ථතො ලිඛිතං නාම සියා, කථං අඤ්ඤමඤ්ඤවිරුද්ධානං තෙසං එකත්ථ සමාවෙසො භවති, තස්මා යස්ස කස්සචි අත්ථස්ස අවිසදාකාරවොභාරො ඉත්ථිලිඛිතං, විසදාකාරවොභාරො පුල්ලිඛිතං, උභයමුත්තාකාරවොභාරො නපුංසකලිඛිතන්ති වෙදිතබ්බන්ති.

එත්ථ පන නාමිකපදමාලාසංඛිතාපබන්ධවසෙනෙව අවිසදාකාරවොභාරාදිනා ගහෙනබ්බා, න එකෙකපදවසෙන. තථා හි “කඤ්ඤා පුරිසො චිත්ත” න්ති ව, “කඤ්ඤායො පුරිසා චිත්තානි” ති ව එවමාදිකස්ස එකෙකපදස්ස අවිසදාකාරවොභාරාදිනා න දිස්සති. යස්මා පන පබන්ධවසෙන විසදාකාරවොභාරාදිභාවෙ සිද්ධෙයෙව සමුදායාවයවත්තා එකෙකපදස්සපි අවිසදාකාරවොභාරාදිනා සිද්ධිකෙව.

කෙචි පන නාමිකපදමාලාසංඛිතානං පබන්ධං අපරාමසිත්වා එකෙකපදවසෙනෙව අවිසදාකාරවොභාරාදිකං ඉච්ඡන්ති, තෙ වත්තබ්බා “යදි එකෙකපදස්සෙව අවිසදාකාරවොභාරාදිනා සියා, එවං සන්තෙ ‘කඤ්ඤා පුරිසා සත්ථා ගුණවා රාජා’ තිආදිනං පදානං ආකාරසුතිවසෙන, ‘පුරිසො සත්ථාරො කඤ්ඤායො’ තිආදිනං පන ඔකාරසුතිවසෙන, ‘චිත්තං පුරිසං කඤ්ඤ’ න්තිආදිනං අනුසාරසුතිවසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං සමානසුතිසම්භවා කථං අවිසදාකාරවොභාරාදිනා සියා” ති? කිඤ්චාපි තෙ එවං වදෙයුං “සියා එව, නානත්තං පන තෙසං දුප්පට්ඨෙව” න්ති. තෙ වත්තබ්බා “මා තුම්හෙ එවමවුත්ථ, දුප්පානතරම්පි නිබ්බානං කථනසමත්ථං පුග්ගලං නිස්සාය ජානන්ති, තස්මා සුට්ඨ උපපරික්ඛිත්වා වදෙථා” ති. එවඤ්ච පන වත්ථා තතො උත්තරි තෙ පඤ්ඤං පුච්ඡිතබ්බා “බොධිසද්දො ආයුසද්දො ව කතරලිඛිතො” ති. තෙ ජානන්තා එවං වක්ඛන්ති “බොධිසද්දො ඉත්ථිලිඛිතො වෙව පුල්ලිඛිතො ව, ආයුසද්දො ව පන නපුංසකලිඛිතො ව පුල්ලිඛිතො වාති ද්විලිඛිතා එතෙ සද්දා” ති. තෙ වත්තබ්බා “යදි බොධිසද්දො ව ආයුසද්දො ව ද්විලිඛිතා එතෙ සද්දා, එවං සන්තෙ ද්විත්තං බොධිසද්දානං එකපදභාවෙන වචන්තිතානං අච්චන්තසමානසුතිකානං කථං.

අවිසදාකාරවොහාරතා ව විසදාකාරවොහාරතා ව සියා, කථකේව පන ද්විත්තං ආයුසද්දානං එකපදභාවෙන වචන්ථිතානං අවිචන්තසමානසුතිකානං උභයමුත්තාකාරවොහාරතා ව විසදාකාරවොහාරතා ව සියා”ති? එවං චූත්තා තෙ අද්ධා කිකුචි උත්තරි අපස්සන්තා නිරුත්තරා භවිස්සන්ති. සද්දසත්ථවිදු පන සද්දසත්ථතො නයං ගහෙත්වා වදන්ති

“එසෙ’සා එත’මිති ව,
පසිද්ධි අත්ථෙසු යෙසු ලොකස්ස;
‘ථිපුමනපුංසකානි’ති,
චූච්චන්තෙ තානි නාමානි”ති.

තෙසං කිර අයමධිප්පායො – “එසො පුරිසො, එසො මාතුගාමො, එසො රාජා, එසා ඉත්ථි, එසා ලතා, එතං නපුංසකං, එතං චිත්ත”න්ති එවං පුරිසාදිසු යෙසු අත්ථෙසු ලොකස්ස “එසො එසා එත”න්ති ව පසිද්ධි භොති, තෙසු අත්ථෙසු තානි නාමානි “පුමිත්ථිනපුංසකලිඛිගානි”ති චූච්චන්ති, තංද්වාරෙන අඤ්ඤානිපිති. එවං වදන්තෙහි තෙහි “ඉමිනා නාම ආකාරෙන ‘එසො එසා එත’න්ති නාමානි අඤ්ඤානි ව පුල්ලිඛිගාදිනාමං ලභන්ති”ති අයං විසෙසො න දස්සිතො, සද්ධම්මනසඤ්ඤාහි පන නෙරුත්තිකෙහි දස්සිතො “යස්ස කස්සවි අත්ථස්ස අවිසදාකාරවොහාරො ඉත්ථිලිඛිග”න්තිආදිනා.

කෙච්චි පන “අවිසදාකාරානං අත්ථානං වාවකො වොහාරො ඉත්ථිලිඛිග”න්තිආදිති වදන්ති, තං න ගහෙතබ්බං. යදි හි අවිසදාකාරානං අත්ථානං වාවකො වොහාරො ඉත්ථිලිඛිගං, එවං සන්තෙ මාතුගාමකලත්තකන්තකණ්ටකගුම්ඛාදයොපි වොහාරා ඉත්ථිලිඛිගානි සියුං අවිසදාකාරත්තා තදත්ථානං. යදි පන විසදාකාරානං අත්ථානං වාවකො වොහාරො පුල්ලිඛිගං, එවං සන්තෙ “දෙවතා සද්ධා ඤාණ”මිච්චාදයොපි වොහාරා පුල්ලිඛිගානි සියුං විසදාකාරත්තා තදත්ථානං. අප්ථ වා යදි අවිසදාකාරානං අත්ථානං වාවකො වොහාරො ඉත්ථිලිඛිගං, විසදාකාරානං පනත්ථානං වාවකො වොහාරො පුල්ලිඛිගං, එවං සන්තෙ එකස්සෙවත්ථස්ස එකක්ඛණෙ ද්විති ලිඛිගෙහි න වත්තබ්බතා සියා –

“අත්ථකාමොසි මෙ යක්ඛ, හිතකාමාසි දෙවතෙ;
කරොමි තෙ තං වචනං, ත්වංසි ආචරියො මමා”ති.

යදි ව උභයමුත්තාකාරානං අත්ථානං වාවකො වොහාරො නපුංසකලිඛිගං, එවං සන්තෙ උභයමුත්තාකාරානං අත්ථානං තිණරුක්ඛාදිසු “ඉදං නාමා”ති නියමාභාවතො ලිඛිගවචනං චිරුද්ධං සියා. අපිච “පඤ්ඤාරතනං. සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානං සාවකයුග”න්ති ව ආදිනා නපුංසකලිඛිගවචනෙන තදත්ථානමපි උභයමුත්තාකාරතා චූත්තා සියා. අපිච එකමපි තීරං “තටං තටි තටො”ති තීහි ලිඛිගෙහි න වත්තබ්බං සියා. එකමපි ව ඤාණං “පඤ්ඤාණං පඤ්ඤා පජානනා අමොහො”තිආදිනා තීහි ලිඛිගෙහි න වත්තබ්බං සියා, තස්මා තං නයං අග්ගහෙත්වා යථාචූත්තොයෙව නයො ගහෙතබ්බො.

ලොකස්මිඤ්ඤි ඉත්ථිතං භෙට්ඨිමකායො විසදො භොති, උපරිමකායො අවිසදො, උරමංසං අවිසදං, ගමනාදිනිපි අවිසදානි . ඉත්ථියො හි ගච්ඡමානා අවිසදං ගච්ඡන්ති, තිට්ඨමානා නිපජ්ජමානා නිසීදමානා බාදමානා භුඤ්ජමානා අවිසදං භුඤ්ජන්ති. පුරිසමපි හි අවිසදං දිස්වා “මාතුගාමො විය ගච්ඡති තිට්ඨති නිපජ්ජති නිසීදති බාදති භුඤ්ජති”ති වදන්ති. ඉති යථා ඉත්ථියො යෙභුයොන අවිසදාකාරා, තථා යස්ස කස්සවි සවිඤ්ඤාණකස්ස වා අවිඤ්ඤාණකස්ස වා අත්ථස්ස යෙ වොහාරා යෙභුයොන අවිසදාකාරා, තෙයෙව ඉත්ථිලිඛිගානි නාම භවන්ති. තං යථා? “කඤ්ඤා දෙවතා ධිතලිකා දුබ්බා සද්ධා රත්ති ඉත්ථි යාගු වු” ඉච්චෙවමාදිති. පුරිසානං පන භෙට්ඨිමකායො අවිසදො භොති, උපරිමකායො විසදො, උරමංසං විසදං, ගමනාදිනිපි විසදානි භොන්ති. පුරිසා හි ගච්ඡමානා විසදං ගච්ඡන්ති, තිට්ඨමානා නිපජ්ජමානා නිසීදමානා බාදමානා භුඤ්ජමානා විසදං භුඤ්ජන්ති. ඉත්ථිමපි හි ගමනාදිනි විසදානි කුරුමානං දිස්වා “පුරිසො විය ගච්ඡති”තිආදිති වදන්ති. ඉති යථා පුරිසා යෙභුයොන විසදාකාරා, තථා යස්ස කස්සවි සවිඤ්ඤාණකස්ස වා අවිඤ්ඤාණකස්ස වා අත්ථස්ස යෙ වොහාරා යෙභුයොන විසදාකාරා, තෙයෙව පුල්ලිඛිගානි නාම භවන්ති. තං යථා? “පුරිසො මාතුගාමො ඔරොධො ආපො රුක්ඛො මොහො සත්ථා” ඉච්චෙවමාදිති. යථා ව පන නපුංසකා උභයමුත්තාකාරා, තථා යස්ස කස්සවි සවිඤ්ඤාණකස්ස වා අවිඤ්ඤාණකස්ස වා අත්ථස්ස යෙ වොහාරා උභයමුත්තාකාරා, තෙයෙව නපුංසකලිඛිගානි නාම භවන්ති. තං යථා? “චිත්තං රූපං ඉත්ථාගාරං කලත්තං නාටකං රතනං ඤාණං අට්ඨි ආයු”ඉච්චෙවමාදිති. ඉච්චෙවං නාමිකානං සබ්බෙසමපි වොහාරානං –

විසදාවිසදාකාරා, ආකාරො’භයමුත්තකො;
ලිඛිගස්ස ලක්ඛණං එතං, ඤෙයාං සායාදිප්පබන්ධනො.

ඉදං ධානං දුබ්බිනිච්ඡිකං මභාවනගහනං නිග්ගුම්ඛං නිජ්ජටං කත්වා දස්සිතං සාධුකං මනසි කාතබ්බං. ඉති සබ්බෙසං නාමිකපදානං පබන්ධනිස්සිතෙන අවිසදාකාරවොහාරාදිභාවෙන ඉත්ථිලිඛිගාදිභාවස්ස සමිභවතො ද්විත්තමපි ගොසද්දානං පබන්ධනිස්සිතෙන අවිසදාකාරවොහාරාදිභාවෙන යථාසකං ඉත්ථිලිඛිගාදිභාවො වෙදිතබ්බො.

සවිනිවිජයොයං ඔකාරන්තිත්ථිලිඬගස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො.

ඔකාරන්තතාපකතිකං ඔකාරන්තිත්ථිලිඬගං නිවර්තං.

එවං සබ්බථාපි ආකාරන්ත ඉවණ්ණන්ත උවණ්ණන්තොකාරන්තවසෙන ඡබ්බිධානි ඉත්ථිලිඬගානි නිරවසෙසතො ගභිතානි භවන්ති. එතෙසු පන කෙසඤ්චි ආකාරන්තානං ඊකාරන්තානඤ්ච කත්ථවි පච්චත්තෙකවචනස්ස එකාරාදෙසවසෙන යො පභෙදො දිස්සති, සො ඉදානි වුව්වති. තථා හි –

“න ත්වං රාධ විජානාසි, අඬ්ඨරත්තෙ අනාගතෙ;
අබ්‍යයනං විලප්ප්වි, චිරත්තෙ කොසියායනෙ”ති

ඉමස්මිං රාධජාතකෙ “චිරත්තා”ති ආකාරන්තවසෙන වත්තබ්බෙ පච්චත්තවචනස්ස එකාරාදෙසවසෙන “චිරත්තෙ”ති වුත්තං. තථා “කොසියායනි”ති ඊකාරන්තවසෙන වත්තබ්බෙ පච්චත්තවචනස්ස එකාරාදෙසවසෙන “කොසියායනෙ”ති වුත්තං. තෙන අවධිකථාවරියො “චිරත්තෙ කොසියායනෙති මාතා නො කොසියායනී බ්‍රාහ්මණී චිරත්තා අම්භාකං පිතරි නිජපෙමා ජාතා”ති අත්ථං සංවණ්ණෙසි. නනු ච හො පාළියං “චිරත්තෙ”ති, “කොසියායනෙ”ති ච පච්චත්තවචනස්ස දස්සනතො “එකාරන්තම්පි ඉත්ථිලිඬගං අත්ථි”ති වත්තබ්බන්ති? න වත්තබ්බං ආකාරිකාරන්තොගධරූපවිසෙසත්තා තෙසං රූපානං. ආදෙසවසෙන හි සිද්ධත්තා විසුං එකාරන්තං ඉත්ථිලිඬගං නාම නත්ථි, තස්මා ඉත්ථිලිඬගානං යථාවුත්තා ඡබ්බිධතායෙව ගභෙතබ්බා.

ඉච්චෙවං ඉත්ථිලිඬගානං, පකිණ්ණනයසාලිනී;
පදමාලා විභත්තා මෙ, සාසනත්ථං සයම්භුතො.

සද්දනීතිසුරියොයං,
අනෙකසුචිනිව්ජයරස්මිකලාපො;
සංසයන්ධකාරනුදො,
කස්ස මතිපදුමං න විකාසෙ.

ඉති නවඬගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ බ්‍යාජ්ජගතිසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

ඉත්ථිලිඬගානං නාමිකපදමාලාවිභාගො

අට්ඨමො පරිච්ඡේදො.

9. නපුංසකලිඛිතනාමිකපදමාලා

අප් පුබ්බාවරියමනං පුරෙවරං කත්වා නිග්ගහිතන්තනපුංසකලිඛිතනං “භූතං” ඉව්වාදිකස්ස පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලං වක්ඛාම –

චිත්තං, චිත්තානි. චිත්තං, චිත්තානි. චිත්තෙන, චිත්තෙහි, චිත්තෙහි. චිත්තස්ස, චිත්තානං. චිත්තා, චිත්තස්මා, චිත්තමිහා, චිත්තෙහි, චිත්තෙහි. චිත්තස්ස, චිත්තානං. චිත්තෙ, චිත්තස්මිං, චිත්තමිහි, චිත්තෙසු. හො චිත්ත, හො චිත්තා, භවන්තො චිත්තානි. යමකමභාටෙරමනං.

එත්ථ කිඤ්චාපි “චිත්තා” නි පච්චත්තබ්බවචනං “චිත්තෙ” නි උපයොගබ්බවචනඤ්ච අනාගතං, තථාපි තත්ථ තත්ථ අඤ්ඤෙසමිපි තාදිසානං නිග්ගහිතන්තනපුංසකරූපානං දස්සනතො විභවිගපාළියඤ්ච “ඡ චිත්තා අබ්‍යාකතා” නි ආදිදස්සනතො ගහෙතබ්බමෙව , තස්මා “චිත්තං, චිත්තානි, චිත්තා. චිත්තං, චිත්තානි, චිත්තෙ” නි කමො වෙදිතබ්බො. නිග්ගහිතන්තනඤ්ච නපුංසකලිඛිතනං කත්ථවි ඔකාරන්තපුල්ලිඛිතනං විය පච්චත්තොපයොගබ්බවචනානි භවන්ති. තානි ච පුල්ලිඛිගෙන වා සලිඛිගෙන වා අලිඛිගෙන වා සද්ධිං සමානාධිකරණානි හුන්වා කෙවලානි වා පාවචනෙ සඤ්චරන්ති. අනු “චත්තාරො සතිපට්ඨානා. චත්තාරො සම්මප්පධානා. සබ්බෙ මාලා උපෙන්ති මිං. යස්ස එතෙ ධනා අත්ථි. චත්තාරො මහාභූතා. තිණ්ණද්‍රියා. ද්වෙ ඉන්ද්‍රියා. දසින්ද්‍රියා. ද්වෙ මහාභූතෙ නිස්සාය ද්වෙ මහාභූතා, පඤ්ච විඤ්ඤාණා, චතුරො අභිගෙ අධිට්ඨාය, සෙමි වම්මිකමත්ථකෙ, රූපා සද්දා රසා ගන්ධා. රූපෙ ච සද්දෙ ච අපො රසෙ ච. වක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ච උප්පජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණ” නි එවමාදයො අනෙකසතා පාළිප්පදෙසා දට්ඨබ්බා.

එත්ථ පන “සතිපට්ඨානා” නි ආදිති පදානි ලිඛිගවිපල්ලාසවසෙන චුත්තානිති න ගහෙතබ්බානි සතිපට්ඨානසද්දාදිනං පඨමෙකවචනට්ඨානෙ ඔකාරන්තපුල්ලිඛිගභාවෙන ධීතභාවස්ස අදස්සනතො. “චත්තාරො” නි ආදිතියෙව පන පදානි ලිඛිගවිපල්ලාසවසෙන චුත්තානිති ගහෙතබ්බානි නියොගා නිග්ගහිතන්තෙහි නපුංසකලිඛිගෙහි සතිපට්ඨානසද්දාදිති සද්ධිං තෙසං සමානාධිකරණභාවස්ස දස්සනතොති.

කෙවෙත්ථ වදෙය්‍යං – නනු “සතිපට්ඨානො ධම්මො, චිත්තො ධම්මො, චිත්තා ධම්මා” නි ආදිප්පයොගදස්සනතො සතිපට්ඨානසද්දාදිනං ඔකාරන්තපුල්ලිඛිගභාවො ලබ්භති. එවං සන්තෙ කස්මා තුම්හෙහි “සතිපට්ඨානසද්දාදිනං පඨමෙකවචනට්ඨානෙ ඔකාරන්තපුල්ලිඛිගභාවෙන ධීතභාවස්ස අදස්සනතො” නි චුත්තං, කස්මා ච එකන්තතො සතිපට්ඨානසද්දාදිනං නිග්ගහිතන්තනපුංසකලිඛිගතා අනුමතා, නනු “සතිපට්ඨානො ධම්මො, චිත්තො ධම්මො, චිත්තා ධම්මා” නි ආදිදස්සනතො “චත්තාරො සතිපට්ඨානා” නි ආදිසුපි “සතිපට්ඨානසද්දාදයො ලිඛිගවිපල්ලාසවසෙන චුත්තා” නි වත්තබ්බාති? න වත්තබ්බා, කස්මාති වෙ? “සතිපට්ඨානො ධම්මො, චිත්තො ධම්මො, චිත්තා ධම්මා” නි ආදිසුපි සතිපට්ඨානචිත්තසද්දාදිනං ලිඛිගවිපල්ලාසවසෙන අනිච්ඡිතබ්බතො. තත්ථ හි පුල්ලිඛිගෙන ධම්මසද්දෙන යොජෙතුං ධම්මිස්සරො භගවා ධම්මාපෙක්ඛං කත්වා “සතිපට්ඨානො, චිත්තො, චිත්තා” නි ච අභාසි. කෙවලා හි සතිපට්ඨාන චිත්තසද්දාදයො ඔකාරන්තපුල්ලිඛිගභාවෙන කත්ථවිපි යොජිතා න සන්ති, නිග්ගහිතන්තනපුංසකභාවෙන පන යොජිතා සන්ති.

තථා හි “චිත්තො ගහපති” නි එත්ථාපි පුල්ලිඛිගහපතිසද්දං අපෙක්ඛිත්වා විඤ්ඤාණෙ පචත්තං චිත්තනාමං පණ්ණත්තිවසෙන පුග්ගලෙ ආරොපෙන්වා පුග්ගලවාචකං කත්වා “චිත්තො” නි චුත්තං. යදි පන විඤ්ඤාණසඬ්ඛානං චිත්තමධිප්පෙතං සියා, “චිත්ත” මිච්චෙව චුච්චෙය්‍යා. තස්මා “චිත්තො ගහපති, චිත්තා ඉත්ථි” නි ආදිසු ලිඛිගවිපල්ලාසො න ඉච්ඡිතබ්බො සාපෙක්ඛන්තා චිත්තසද්දාදිනං. යථා ච එත්ථ, එවං “සතිපට්ඨානො ධම්මො, චිත්තො ධම්මො, චිත්තා ධම්මා” නි ආදිසුපි ලිඛිගවිපල්ලාසො න ඉච්ඡිතබ්බො. “චත්තාරො සතිපට්ඨානා” නි ආදිසු පන සතිපට්ඨානසද්දාදිනං අපෙක්ඛිතබ්බානි පදානි න සන්ති, යෙහි තෙ පුල්ලිඛිගානි සියුං, තස්මා “චත්තාරො” නි ආදිතියෙව පදානි පරිචත්තෙන්වා “චත්තාරි, සබ්බානි, එතානි” නි නපුංසකලිඛිගවසෙන ගහෙන්වා “සතිපට්ඨානා , සම්මප්පධානා” නි ආදිති පදෙහි යොජෙතබ්බානි. ඊදිසෙසු යානෙසු කෙචි අට්ඨකථාවරියා නිකාරලොපං ඉච්ඡන්ති “යා පුබ්බෙ බොධිසත්තානං, පල්ලඬ්ඛකවරමාභූෂෙ, නිමිත්තානි පදිස්සන්ති” නි එත්ථ විය. අදස්සනඤ්ච ලොපො, තස්මා “චත්තාරි සතිපට්ඨානානි, චත්තාරි සම්මප්පධානානි, සබ්බානි මාලානි” නි ආදිකා යොජනා කාතබ්බා.

කෙචි පන “සබ්බෙ මාලා උපෙන්ති මිං” නි එත්ථ මාලාසද්දං ඉත්ථිලිඛිගන්ති මඤ්ඤිත්වා පුල්ලිඛිගභූතං සබ්බෙසද්දං ඉත්ථිලිඛිගවසෙන පරිචත්තෙන්වා “සබ්බා මාලා” නි අත්ථං කට්ඨන්ති. තං කිඤ්චාපි යුත්තතරං විය දිස්සති, තථාපි න ගහෙතබ්බං. න හි සො භගවා ලිඛිගං නඤ්ඤාසි, න ච “සබ්බා මාලා උපෙන්ති මිං” නි ද්වෙ පදානි ඉත්ථිලිඛිගානි කත්වා වත්තුං න සක්ඛි. යො එවං විසදිසලිඛිගානි පදානි උච්චාරෙසි. ජානන්තොයෙව පන භගවා වත්තුං සක්කොන්තොයෙව ච “සබ්බෙ මාලා උපෙන්ති මිං” නි විසදිසලිඛිගානි පදානි උච්චාරෙසි, තස්මා පුල්ලිඛිගභූතං සබ්බෙසද්දං “සබ්බානි” නි නපුංසකලිඛිගවසෙන පරිචත්තෙන්වා විභවිගපාළියං “තිණ්ණද්‍රියා” නි පදං විය ලුත්තනිකාරෙන නපුංසකලිඛිගෙන මාලාසද්දෙන යොජෙන්වා “සබ්බානි මාලානි” නි අත්ථො ගහෙතබ්බො කත්ථවි “යස්ස එතෙ ධනා අත්ථි” නි එත්ථ විය. එත්ථ හි යස්ස එතානි ධනානිති අත්ථො. ඉදම්පෙන්ථ සල්ලක්ඛිතබ්බං.

මාලාසද්දො ද්විලිඬගො ඉන්ටීනපුංසකවසෙන. තිට්ඨතු තස්සිත්ථිලිඬගත්තං සුවිඤ්ඤොයාත්තා, නපුංසකත්තෙ පන තිණි මාලානි. “මාලෙහි ව ගන්ධෙහි ව හගවතො සරිරං පුපේන්ති”තිආදයො නපුංසකප්පයොගානිපි බහු සන්දිස්සන්තිති.

යදි පන හො මාලසද්දො ඉන්ටීනපුංසකවසෙන ද්විලිඬගො, “සබ්බෙ මාලා උපෙන්ති ම”න්ති එත්ථ මාලාසද්දස්ස ඉන්ටීලිඬගභාවපරිකප්පෙන කො දොසො අත්ථිති? අත්ථෙව ඉන්ටීලිඬගසද්දස්ස පුල්ලිඬගභුතෙන සබ්බනාමිකපදෙන සද්ධිං සමානාධිකරණභාවස්සාභාවතො, නපුංසකලිඬගස්ස පන පුල්ලිඬගභුතෙන සබ්බනාමිකපදෙන සද්ධිං සමානාධිකරණභාවස්ස උපලබ්භනතො. තෙනෙව ච “එතෙ ධනා”තිආදයො පයොගා පාවචනෙ බහුධා දිට්ඨා. එත්ථාපි පන වදෙය්‍යං “ධනාතිආදීනි විපල්ලාසවසෙන පුල්ලිඬගානියෙව “එතෙ”තිආදීනි සමානාධිකරණපදෙහි යොජිතත්තා”ති. න, නපුංසකානියෙවෙනානි. යදි හි “ධනා”තිආදීනි පුල්ලිඬගානි සියුං, කත්ථවි පච්චත්තෙකවචනට්ඨානෙ “එසො”තිආදීනි ඔකාරන්තසමානාධිකරණපදෙහි යොජිතා ඔකාරන්තධනසද්දාදයො සියුං. තථාරූපානං අභාවතො පන “ධනා ඉන්ද්‍රියා විඤ්ඤාණා”තිආදයො සද්දා නපුංසකලිඬගානියෙව හොන්ති. අයං නයො පච්චත්තබහුවචනට්ඨානෙයෙව ලබ්භති. නපුංසකලිඬගානි හි විසදාකාරානි පුල්ලිඬගරූපානි විය හුත්වා පුල්ලිඬගෙහිපි සද්ධිං වරන්ති, නපුංසකා විය පුරිසවෙසධාරිතො පුරිසෙහිති නිට්ඨමෙත්ථාවගන්තබ්බං.

අථාපි තෙ පුබ්බෙ වුත්තවචනං පුන පරිවත්තෙන්වා එවං වදෙය්‍යං “චිත්තො ගහපති, චිත්තා ඉන්ටී”තිආදියු චිත්තං එතස්ස අත්ථිති චිත්තො, චිත්තං එතිස්සා අත්ථිති චිත්තා යථා “සද්ධො, සද්ධා”ති එවං අස්සත්ථිති අත්ථවසෙන ගහෙතබ්බතො ලිඬගවිපල්ලාසො නිච්ඡිතබ්බො, “සතිපට්ඨානො ධම්මො, චිත්තො ධම්මො, චිත්තා ධම්මා”තිආදීනි පන එවරූපස්ස අත්ථස්ස අග්ගහෙතබ්බතො “සතිපට්ඨානං ධම්මො, චිත්තං ධම්මො, චිත්තානි ධම්මා”ති වත්තබ්බෙ ලිඬගවිපල්ලාසෙන “සතිපට්ඨානො ධම්මො, චිත්තො ධම්මො, චිත්තා ධම්මා”තිආදි වුත්තන්ති ලිඬගවිපල්ලාසො ඉච්ඡිතබ්බො”ති? තන්ත, “චිත්තො ගහපති”තිආදියු පන “සතිපට්ඨානො ධම්මො”තිආදියු ච චිත්තසතිපට්ඨානසද්දාදීනං ගහපති ධම්මාදීනං අපෙක්ඛනවසෙන නිව්චං පුල්ලිඬගභාවස්ස ඉච්ඡිතත්තා.

තථා හි එකන්තනපුංසකලිඬගොපි පුඤ්ඤසද්දො අභිසම්බාරාපෙක්ඛනවසෙන “පුඤ්ඤො අභිසම්බාරො”ති පුල්ලිඬගො ජාතො, තථා එකන්තනපුංසකලිඬගාපි පදුම මඬගලසද්දාදයො අඤ්ඤස්සත්ථස්සාපෙක්ඛනවසෙන “පදුමො භගවා, පදුමා දෙවි, මඬගලො භගවා, මඬගලා ඉන්ටී”ති ච පුමිත්ථිලිඬගා ජාතා. එකන්තපුල්ලිඬගාපි හත්ථිවිසෙසවාචකා කාලාවක ගඬගෙය්‍යසද්දාදයො කුලාපෙක්ඛනවසෙන “කාලාවකඤ්ච ගඬගෙය්‍ය”න්තිආදීනා නපුංසකලිඬගා ජාතා. තදපෙක්ඛනවසෙන හි අට්ඨකථායං “කාලාවකො ච ගඬගෙය්‍යා”තිආදි පුල්ලිඬගනිද්දෙසො දිස්සති. එවං තංතදත්ථානමපෙක්ඛනවසෙන තංතංපකතිලිඬගං නාසෙත්ථා අපරං ලිඬගං පතිට්ඨාපෙන්වා නිද්දෙසො දිස්සති, න ච තානි සබ්බානිපි ලිඬගානි තද්ධිතවසෙන අඤ්ඤලිඬගානි ජාතානි, අථ බො ගහපතිධම්මාදීනං අපෙක්ඛනවසෙනෙව අඤ්ඤලිඬගානි ජාතානි, තස්මා “පෙනානි හොති පුත්තානි, බාදමානා තුචං පුරෙ. සිව්පුත්තානි වච්ඡය. එවං ධම්මානි සුත්ථාන, විජ්ජෙදන්ති පණ්ඩිතා”තිආදියුයෙව ලිඬගවිපල්ලාසො ඉච්ඡිතබ්බො අනඤ්ඤාපෙක්ඛකත්තා වුත්තධම්මසද්දාදීනං, න පන “චිත්තො ගහපති, චිත්තා ඉන්ටී, සතිපට්ඨානො ධම්මො, චිත්තො ධම්මො, චිත්තා ධම්මා”තිආදියු චිත්තසද්දාදීනං විපල්ලාසො ඉච්ඡිතබ්බො ගහපති ධම්මාදීනං අපෙක්ඛකත්තා තෙසන්ති නිට්ඨමෙත්ථාවගන්තබ්බං, ඉදඤ්ච එකච්චානං සම්මොභට්ඨානං, තස්මා සද්ධම්මට්ඨිතියා අයං නීති සද්ධාසම්පන්නෙහි කුලපුත්තෙහි සාධුකං මනසි කාතබ්බා.

බදරතිත්ථවිහාරවාසී ආවරියධම්මපාලො පන “අපරිමාණා පදා අපරිමාණා අක්ඛරා අපරිමාණා බ්‍යඤ්ජනානි පාළිප්පදෙසෙ ‘පදා අක්ඛරා බ්‍යඤ්ජනා’ති ලිඬගවිපල්ලාසො කතොති දට්ඨබ්බ”න්ති ආහ. එත්ථාපි මයං “පදා”ති ඉදං “ඉන්ද්‍රියා රූපා”තිආදීනි විය නපුංසකලිඬගමෙවානි වදාම ඔකාරන්තවසෙන පඨමෙකවචනන්තභාවාභාවතො, ඉතරද්වයං පන නපුංසකලිඬගන්තිපි පුල්ලිඬගන්තිපි ගහෙතබ්බං නිග්ගහිතන්තොකාරන්තවසෙන පඨමෙකවචනන්තභාවස්සුපලබ්භනතො. තථා හි “පුත්තානි ලතානි පබ්බතානි ධම්මානි”තිආදීනංයෙව ලිඬගවිපල්ලාසානි ඉච්ඡිතබ්බානි නිග්ගහිතන්තවසෙන පඨමෙකවචනන්තතාය අනුපලද්ධිතො, තෙසඤ්චොකාරන්තාකාරන්තවසෙන පඨමෙකවචනන්තතාදස්සනතො. “ජරාධම්මං මා ජීරි”ති ඉදං පන අඤ්ඤපදත්ථවසෙන නපුංසකං ජාතන්ති දට්ඨබ්බං.

භුතං, භුතානි, භුතා. භුතං, භුතානි, භුතෙ. භුතෙන, භුතෙහි, භුතෙහි. භුතස්ස, භුතානං. භුතා, භුතස්මා, භුතම්භා, භුතෙහි, භුතෙහි. භුතස්ස, භුතානං. භුතෙ, භුතස්මි, භුතම්හි, භුතෙසු. හො භුත, භවන්තො භුතානි, භවන්තො භුතා. එවං චිත්තනයෙන නාමිකපදමාලා භවති.

ඉමිනා නයෙන “මහාභුතං භවිත්තං භුතං භවන”ම්ච්චාදීනං භුතාතුමයානං නිග්ගහිතන්තපදානං අඤ්ඤෙසඤ්ච “වත්ත”ම්ච්චාදීනං නිග්ගහිතන්තපදානං නාමිකපදමාලා වෙදිතබ්බා.

වත්තං රූපං සොතං සානං, දුක්ඛං පුප්ඵං ඤානං ඤාණං;
දානං සීලං පුඤ්ඤං පාපං, වජ්ජං සච්චං යානං ඡත්තං.

සකටං කනකං තගරං නගරං, තරණං වරණං ධරණං මරණං;
නයනං වදනං කරණං ලවනං, වසනං පවනං භවනං ගගනං.

අමතං පුළිනං මාලං, ආසනං සවනං මුඛං;
පදුමං උප්පලං වස්සං, ලොවනං සාධනං සුඛං.

තාණං මූලං ධනං කුලං, මඬගලං නළිනං එලං;
හිරඤ්ඤං අම්බුජං ධඤ්ඤං, ජාලං ලිඬගං පදං ජලං.

අඬගං පණ්ණං සුසානං සං, ආවුඨං හදයං වනං;
සොපානං වීවරං පාණං, අලාතං ඉන්ද්‍රියං කුලං.

ලොහං කණං බලං පීඨං, අණ්ඩං ආරම්මණං පුරං;
අරඤ්ඤං තීරමස්සත්ථ-මිච්චාදිනි සමුද්ධරෙ.

ඉමානි චිත්තසද්දෙන සබ්බථාපි සදිසානි, ඉමානි පන විසදිසානි. සෙය්‍යාටීදං –

“වම්මං වෙස්ම”න්තිආදිනි, එකධායෙව භිජ්ජරෙ;
“කම්මං ථාමං ගුණව”න්ති-ආදිනි තු අනෙකධා.

කථං?

වම්මෙ, වම්මස්මිං, වම්මම්හි, වම්මනි, වෙස්මෙ, වෙස්මස්මිං, වෙස්මම්හි, වෙස්මනි, සම්මෙ, සම්මස්මිං, සම්මම්හි, සම්මනි. එවං අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි.

කම්මං, කම්මානි, කම්මා. කම්මං, කම්මානි, කම්මෙ. කම්මෙන, කම්මුනා, කම්මනා, කම්මෙහි, කම්මෙහි.
කම්මස්ස, කම්මුනො, කම්මානං. කම්මස්මා, කම්මම්හා, කම්මුනා, කම්මෙහි, කම්මෙහි. කම්මස්ස, කම්මුනො,
කම්මානං. කම්මෙ, කම්මස්මිං, කම්මම්හි, කම්මනි, කම්මෙසු. භො කම්ම, භවන්තො කම්මානි, භවන්තො කම්මා.

ථාමසද්දස්ස පන තතියෙකවචනට්ඨානාදිසු “ථාමෙන, ථාමුනා, ථාමස්ස, ථාමුනො”ති ව, “ථාමා, ථාමස්මා,
ථාමම්හා, ථාමුනා”ති ව යොජෙතබ්බං.

වන්තු මන්තු ඉමන්තූපච්චයවනං පන නිග්ගහිතන්තසද්දානං “ගුණවං චිත්තං, රුචිමං පුප්ඵං, පාපිමං කුලං”
ඉච්චාදිපයොගවසෙන –

ගුණවං , ගුණවන්තානි, ගුණවන්තා, ගුණවන්ති. ගුණවන්තං, ගුණවන්තානි, ගුණවන්තෙ ගුණවන්ති. ගුණවතා,
ගුණවන්තෙන, ගුණවන්තෙහි, ගුණවන්තෙහි. ගුණවතො, ගුණවන්තස්ස, ගුණවතං, ගුණවන්තානං. ගුණවතා,
ගුණවන්තා, ගුණවන්තස්මා, ගුණවන්තම්හා, ගුණවන්තෙහි, ගුණවන්තෙහි. ගුණවතො, ගුණවන්තස්ස, ගුණවතං,
ගුණවන්තානං. ගුණවති, ගුණවන්තෙ, ගුණවන්තස්මිං, ගුණවන්තම්හි, ගුණවන්තෙසු. භො ගුණව, භවන්තො
ගුණවන්තානි, ගුණවන්ති.

එවං “රුචිමං, රුචිමන්තානි, රුචිම”න්තිඉච්චාදිනා, “පාපිමං, පාපිමන්තානි, පාපිම”න්ති ඉච්චාදිනා ව
යොජෙතබ්බං. අපිචෙත්ථ “ගුණවං බලවං යසවං සතිමං ගතිමං”ඉච්චාදිනා පයොගා චිත්ථාරෙතබ්බා.

කරොන්තසද්දස්ස “කරොන්තං චිත්තං, කරොන්තං කුලං”න්ති පයොගවසෙන –

කරොන්තං, කරොන්තානි, කරොන්තා, කරොන්ති. කරොන්තං, කරොන්තානි, කරොන්තෙ, කරොන්ති.
කරොතා, කරොන්තෙන, කරොන්තෙහි, කරොන්තෙහි. කරොතො, කරතො, කරොන්තස්ස, කරොන්තානං, කරොතං.
කරොතා, කරොන්තා, කරොන්තස්මා, කරොන්තම්හා, කරොන්තෙහි, කරොන්තෙහි. කරොතො, කරතො,
කරොන්තස්ස, කරොන්තානං, කරොතං. කරොති, කරොන්තෙ, කරොන්තස්මිං, කරොන්තම්හි, කරොන්තෙසු. භො
කරොන්ත, භවන්තො, කරොන්තානි, කරොන්තා, කරොන්ති යොජෙතබ්බං.

ගච්ඡන්තසද්දස්ස තු “ගච්ඡන්තං චිත්තං, ගච්ඡන්තං කුලං”න්ති පයොගවසෙන –

ගච්ඡන්තං, ගච්ඡන්තානි, ගච්ඡන්තා. ගච්ඡන්තං, ගච්ඡන්තානි, ගච්ඡන්තෙ. ගච්ඡතා, ගච්ඡන්තෙන, ගච්ඡන්තෙහි,
ගච්ඡන්තෙහි. ගච්ඡතො, ගච්ඡන්තස්ස, ගච්ඡන්තානං, ගච්ඡතං. ගච්ඡතා, ගච්ඡන්තා, ගච්ඡන්තස්මා, ගච්ඡන්තම්හා,

ගව්‍යන්තෙහි , ගව්‍යන්තෙහි. ගව්‍යන්තො, ගව්‍යන්තස්ස, ගව්‍යන්තානං, ගව්‍යන්තං. ගව්‍යන්ති, ගව්‍යන්තෙ, ගව්‍යන්තස්මිං, ගව්‍යන්තම්හි, ගව්‍යන්තෙසු. හො ගව්‍යං, හො ගව්‍යන්තා, හවන්තො ගව්‍යන්තානි, ගව්‍යන්තානි යොජෙතබ්බං.

එවං “වරන්තං දදන්තං තිට්ඨන්තං චිත්තයන්ත”න්තිආදීසුපි නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බං.

මහන්තසද්දස්ස පන කොච්ඡෙදො, තථා හි “බාරාණසිරජ්ජං නාම මහා”ති එවං “මහා”ඉති නපුංසකපයොගදස්සනතො “මහන්තං, මහා, මහන්තානි, මහන්තා. මහන්තං, මහන්තානි, මහන්තෙ. මහතා”ති කමො වෙදිතබ්බො. සබ්බානෙතානි චිත්තසද්දෙන විසදිසානි.

සවිනිච්ඡයොයං නිග්ගහිතන්තනපුංසකලිඛිගානං පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො.

අවණ්ණකාරන්තතාපකතිකං නිග්ගහිතන්තං

නපුංසකලිඛිගං නිට්ඨිතං.

ඉදානි තස්සිලත්ථස්ස කතරස්සස්ස අත්ථවිභාවි ඉච්චෙනස්ස සද්දස්ස නාමිකපදමාලං චක්ඛාම පුබ්බාවරියමතං පුරෙවරං කත්වා –

අට්ඨි, අට්ඨි, අට්ඨිනි. අට්ඨිං, අට්ඨි, අට්ඨිනි. අට්ඨිනා, අට්ඨිනි, අට්ඨිනි. අට්ඨිස්ස, අට්ඨිනො, අට්ඨිනං. අට්ඨිනා, අට්ඨිනි, අට්ඨිනි. අට්ඨිස්ස, අට්ඨිනො, අට්ඨිනං. අට්ඨිස්මිං, අට්ඨිමිහි, අට්ඨිසු. හො අට්ඨි, හවන්තො අට්ඨි, හවන්තො අට්ඨිනි. යමකමහාපෙරමතං.

කිඤ්චාපෙත්ථ නිස්සක්කවචනට්ඨානෙ “අට්ඨිස්මා, අට්ඨිමිහා”ති පදානි අනාගතානි, තථාපි තත්ථ තත්ථ තංසදිසජ්ජයොගදස්සනා ගහෙතබ්බානි. යථා පන අට්ඨිසද්දස්ස, එවං “සත්ථි දධි වාරි අක්ඛි අච්ඡි”ඉච්චාදීනම්පි රූපානි හවන්ති.

අත්ථවිභාවි , අත්ථවිභාවි, අත්ථවිභාවිනි. අත්ථවිභාවිං, අත්ථවිභාවි, අත්ථවිභාවිනි. අත්ථවිභාවිනා, අත්ථවිභාවිනි, අත්ථවිභාවිනි. අත්ථවිභාවිස්ස, අත්ථවිභාවිනො, අත්ථවිභාවිනං. අත්ථවිභාවිනා, අත්ථවිභාවිස්මා අත්ථවිභාවිමිහා, අත්ථවිභාවිනි, අත්ථවිභාවිනි. අත්ථවිභාවිස්ස, අත්ථවිභාවිනො, අත්ථවිභාවිනං. අත්ථවිභාවිස්මිං, අත්ථවිභාවිමිහි, අත්ථවිභාවිසු. හො අත්ථවිභාවි, හවන්තො අත්ථවිභාවි, හවන්තො අත්ථවිභාවිනි.

එවං “ධම්මවිභාවි, චිත්තානුපරිවත්ති, සුබ්බාරි”ඉච්චාදීනිපි. තත්ථ අට්ඨි සත්ථිආදීනි පධානලිඛිගානි අනඤ්ඤාපෙක්ඛකත්තා, අත්ථවිභාවි ධම්මවිභාවිආදීනි අජ්ජපධානලිඛිගානි අඤ්ඤාපෙක්ඛකත්තා.

සවිනිච්ඡයොයං ඉකාරන්තනපුංසකලිඛිගානං පකතිරූපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො.

ඉවණ්ණකාරන්තතාපකතිකං ඉකාරන්තනපුංසකලිඛිගං නිට්ඨිතං.

ඉදානි කතරස්සස්ස ගොත්‍රභූ ඉච්චෙනස්ස සද්දස්ස නාමිකපදමාලං චක්ඛාම පුබ්බාවරියමතං පුරෙවරං කත්වා –

ආයු, ආයු, ආයුනි. ආයුං, ආයු, ආයුනි. ආයුනා, ආයුනි, ආයුනි. ආයුස්ස, ආයුනො, ආයුනං. ආයුනා, ආයුනි, ආයුනි. ආයුස්ස, ආයුනො, ආයුනං. ආයුස්මිං, ආයුමිහි, ආයුසු. හො ආයු, හවන්තො ආයු, හවන්තො ආයුනි. යමකමහාපෙරමතං.

කිඤ්චාපෙත්ථ නිස්සක්කවචනට්ඨානෙ “ආයුස්මා, ආයුමිහා”ති පදානි අනාගතානි, තථාපි තත්ථ තත්ථ තංසදිසජ්ජයොගදස්සනතො ගහෙතබ්බානි. එත්ථ ව ආයුසද්දො පුනනපුංසකලිඛිගො දට්ඨබ්බො. තථා හි පාළියං අට්ඨකථාසු ව තස්ස ද්විලිඛිගතා දිස්සති. “පුත්තරායු ව මෙ ලද්ධො, එවං ජානාහි මාරිස. ආයු වස්සා පරික්ඛිණො අහොසි”තිආදීසු හි ආයුසද්දො පුල්ලිඛිගො, තබ්බසෙන “ආයු, ආයු, ආයුචො”තිආදීනා භික්ඛුනායෙන යථාසම්භවං නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බං. “අග්ගං ආයු ව චණ්ණො ව. කිත්තකං පනස්ස ආයු”තිආදීසු පන නපුංසකලිඛිගො, තබ්බසෙන “ආයු, ආයු, ආයුනි”ති යොජිතා.

ගොත්‍රභූ, ගොත්‍රභූ, ගොත්‍රභූනි. ගොත්‍රභූං, ගොත්‍රභූ, ගොත්‍රභූනි. ගොත්‍රභූනා, ගොත්‍රභූනි, ගොත්‍රභූනි. ගොත්‍රභූස්ස, ගොත්‍රභූනො, ගොත්‍රභූනං. ගොත්‍රභූනා, ගොත්‍රභූස්මා, ගොත්‍රභූමිහා, ගොත්‍රභූනි, ගොත්‍රභූනි. ගොත්‍රභූස්ස, ගොත්‍රභූනො, ගොත්‍රභූනං. ගොත්‍රභූස්මිං, ගොත්‍රභූමිහි, ගොත්‍රභූසු. හො ගොත්‍රභූ, හවන්තො ගොත්‍රභූ, හවන්තො ගොත්‍රභූනි. හො ගොත්‍රභූ, හො ගොත්‍රභූනි, එවං බහුවචනං වා. අයමම්භාකං මතං, එවං “චිත්තසහභූ”ඉච්චාදීනං භූධාතුමයානං උකාරන්තසද්දානං අඤ්ඤාසම්පි තංසදිසානං නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බං. පුග්ගලවාචකො පන උආකාරන්තො

ගොනුහුසද්දො පුල්ලිඬගපරියාපන්නත්තා සබ්බඤ්ඤානසෙ පට්ටියො. තනුඤ්ඤෙ සද්දා නාම “වක්ඛු වසු ධනු දාරු තිපු මධු සිඬගු හිඬගු චිත්තගු” ඉච්චාදයො.

සව්නිච්ඡයොයං උකාරන්නනපුංසකලිඬගානං පකතිරුපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො.

උච්ඤ්ඤොකාරන්නතාපකතිකං

උකාරන්නනපුංසකලිඬගං නිට්ඨිතං.

එවං නිග්ගහිතන්ත ඉකාරන්න උකාරන්නවසෙන තිව්ධානි නපුංසකලිඬගානි නිරවසෙසතො ගහිතානෙව භොන්ති. තෙසු කෙසඤ්චි නිග්ගහිතන්තානං ක්වචි පච්චත්තෙකචචනස්ස ඛහුචචනස්ස එකාරාදෙසවසෙන භෙදො දිස්සති. සෙය්‍යාථිදං? “සුඛෙ දුක්ඛෙ. එකුනපඤ්ඤාස ආජීවකසතෙ එකුනපඤ්ඤාස පරිබ්බාජකසතෙ” ඉච්චෙවමාදි. නනු භො එවංවිධානං රූපානං පාළියං දස්සනතො “එකාරන්නම්පි නපුංසකලිඬගං අත්ථි” ති වත්තබ්බන්ති? න වත්තබ්බං නිග්ගහිතන්තොගධරූපවිසෙසන්තා තෙසං රූපානං. ආදෙසවසෙන හි සිද්ධන්තා විසුං එකාරන්නං නපුංසකලිඬගං නාම නත්ථි. තස්මා නපුංසකලිඬගානං යථාචුත්තා තිව්ධතායෙව ගහෙතබ්බාති.

නපුංසකානම්ච්චෙවං, ලිඬගානං නයසාලිනී;
පදමාලා විහන්තා මෙ, සාසනත්ථං මහෙසිනො.

යස්සෙසා පගුණා සද්ද-නීතිරෙසා සුභාවිතා;
සාසනෙ කුලපුත්තානං, සරණං සො පරායණං.

ඉති නවඬගෙ සාට්ඨකපෙ පිටකත්තයෙ බ්‍යප්පට්ගනීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

නපුංසකලිඬගානං පකතිරුපස්ස නාමිකපදමාලාවිභාගො

නවමො පට්ඨිඡෙදො.

10. ලිඛිතයම් ස්වකතාමිකපදමාලා

අධිකුනකතො වෙක-ක්කරතො ව ඉතො පරං;
තීණි ලිඛිතානි මිස්සෙත්වා, පදමාලමනාකුලං.

නානාසුබ්බමසඛිකෙත-ගතෙස්වත්ථෙසු විඤ්ඤානං;
ගම්භිරබ්බද්ධිවාරත්ථං, පවක්ඛාමී යථාබලං.

ඉත්ථී ථී ව පභා භා ව, ගිරා රා පවනං වනං;
උදකඤ්ච දකං කඤ්ච, විතක්කො ඉති වාදයො.

භූ භූමි වෙව අරඤ්ඤං, අරඤ්ඤානීති වාදයො;
පඤ්ඤා පඤ්ඤාණං ඤාණඤ්ච, ඉච්චාදී ව තිධා සිග්ගං.

කො වි සා වෙව භා රා ව, ථී ධී කු භූ තථෙව කං;
බං ගො මො මා ව සං යං තං, කිම්චිවාදී ව එකිකාති.

අයං ලිඛිතයම් ස්වකතාමිකපදමාලාඋද්දෙසො. තත්‍ර ඉත්ථී, ඉත්ථී, ඉත්ථීයො. ඉත්ථීං...පෙ.... හොතියො ඉත්ථීයො.

ථී ථී, ථීයො. ථීං, ථී, ථීයො. ථීයා, ථීහි, ථීහි. ථීයා, ථීනං. ථීයා, ථීහි, ථීහි. ථීයා, ථීනං. ථීයා, ථීයං, ථීසු. හොති ථී, හොතියො ථී, හොතියො ථීයො. එත්ථ –

“කුක්කුටා මණයො දණ්ඩා, ථීයො ව පුඤ්ඤලක්ඛණා;
උප්පජ්ජන්ති අපාපස්ස, කතපුඤ්ඤස්ස ජන්තූනො;
ථීයා ගුරුහං න සංසෙයා; ථීනං භාවො දුරාජානො”ති

ආදීනි නිදස්සනපදානි.

පභා, පභා, පභායො. පභං...පෙ.... හොතියො පභායො.

භා, භා, භායො. භං, භා, භායො. භාය, භාහි, භාහි. භාය, භානං. භාය, භාහි, භාහි. භාය, භානං. භාය, භායං, භාසු. හොති භෙ, හොතියො භා, හොතියො භායො. එත්ථ ව “භාකරො භානු”ඉච්චාදීනි නිදස්සනපදානි.

ගිරා , ගිරා, ගිරායො. ගිරං...පෙ.... හොතියො ගිරායො. “වාචා ගිරා බ්‍යජ්ජපො. යෙ වොහං කිත්තයිස්සාමි, ගිරාහි අනුපුබ්බසො”ති ඉමානි ගිරාසද්දස්ස ඉත්ථීලිඛිතභාවෙ නිදස්සනපදානි.

සුවණ්ණවාචකො රාසද්දො පුල්ලිඛිගො, ඉධ පන සද්දවාචකො රාසද්දො ඉත්ථීලිඛිගො.

රා, රා, රායො. රං, රා, රායො. රාය, රාහි, රාහි. රාය, රානං. රාය, රාහි, රාහි. රාය, රානං. රාය, රායං, රාසු. හොති රෙ, හොතියො රා, හොතියො රායො.

රා වුච්චති සද්දො. අග්ගඤ්ඤසුත්තට්ඨකායඤ්ඤි “රා සද්දො තියති ජිජ්ජති එත්ථානි රත්ති, සත්තානං සද්දස්ස වුපසමකාලො”ති වුත්තං. තස්මා රාසද්දස්ස සද්දවාචකත්තෙ “රත්ති”ති පදං නිදස්සනං.

පවනං, පවනානි, පවනා. පවනං, පවනානි, පවනෙ.

වනං, වනානි, වනා. වනං, වනානි, වනෙ. සෙසං සබ්බං නෙය්‍යං.

පවන වනසද්දා කදාවි සමානත්ථා කදාවි භින්නත්ථා. තෙ හි අරඤ්ඤවාචකත්තෙ සමානත්ථා “තෙ ධම්මෙ පරිපුරන්තො, පවනං පාවිසිං තදා. සපුත්තො පාවිසිං වන”න්තිආදීසු. යථාක්කමං පන තෙ වායුතණ්භාවනවාචකත්තෙ භින්නත්ථා “පරමදුග්ගන්ධපවනවිවරිතෙ. ඡෙත්වා වනඤ්ච වනථං, නිබ්බතා හොථ භික්ඛවො”තිආදීසු.

උදකං, උදකානි, උදකා. උදකං, උදකානි, උදකෙ.

දකං, දකානි, දකා. දකං, දකානි, දකෙ. සෙසං සබ්බං නෙය්‍යං.

“අම්බපක්කං දකං සීතං. ඵලජා දකජා පුජ්ථා”තිආදීනෙන්ථ නිදස්සනපදානි. “නිලොදං වනමජ්ඣකුමාරො. මහොදධි. උදබ්බන්දුනිපානෙන, උදකුම්භොපි පුරති”ති පාළිප්පදෙසෙසු පන සමාසන්තගතනාමත්තා උදසද්දෙනෙව උදකත්ථො චුත්තො “රිත්තස්සාද”න්ති වත්තබ්බට්ඨානෙ “රිත්තස්ස”න්ති සද්දෙන රිත්තස්සාදත්ථො විය. පාළියඤ්ඤි කෙවලො උදසද්දො න දිට්ඨපුබ්බො. අත්ථි වෙ, සුට්ඨු මනසි කාතබ්බො.

කං, කානි, කා. කං, කානි, කෙ. කෙන, කෙහි, කෙහි. කස්ස, කානං. කා, කස්මා, කම්භා, කෙහි, කෙහි. කස්ස, කානං. කෙ, කස්මිං, කම්භි, කෙසු. භො ක, භවන්තො කා, භවන්තො කානි. භොසද්දෙන වා බහුවචනං යොජෙතබ්බං “භො කානි, භො කා”ති.

එත්ථ කං චුච්චති උදකං සීසං සුබ්බස්ථ. අනු “කන්තාරො කන්දරො කෙවට්ඨා කෙසා කරුණා නාකො”තිආදීනි පයොගානි වෙදිතබ්බානි. තනු කන්තාරොති කං චුච්චති උදකං, තෙන තරිතබ්බො අතික්කම්මිතබ්බොති කන්තාරො, නිරුද්ධප්පදෙසො. වොරකන්තාරන්තිආදීසු පන රුළුභියා දුග්ගමනට්ඨානෙපි කන්තාරසද්දො පවත්තතිති දිට්ඨබ්බං. කන්දරොති එත්ථාපි කං චුච්චති උදකං, තෙන දාරිතො හින්තොති කන්දරො. කෙවට්ඨාතිආදීසු පන කෙ උදකෙ වත්තනතො ගහණත්ථං පවත්තනතො කෙවට්ඨා. කෙ සීසෙ සෙන්ති උප්පජ්ජන්තිති කෙසා. කං සුබ්බං රුන්ධන්ති කරුණා. නාකොති සග්ගො. කන්ති හි සුබ්බං, න කං අකං, දුක්ඛං, තං නත්ථි එත්ථාති නාකොති අත්ථො ගහෙතබ්බො. යටෙන්ථ ඉත්ථිසද්දාදිනං නාමිකපදමාලා යොජිතා, එවං “විතක්කො විචාරො ආභා පදිපො”තිආදීනම්පි යොජෙතබ්බො.

භු, භු, භුයො. භුං, භු, භුයො. භුයා, භුහි, භුහි. භුයා, භුනං. භුයා, භුහි, භුහි. භුයා, භුනං. භුයා, භුයං, භුසු. භොති භු, භොතියො භු, භොතියො භුයො. එත්ථ ව “භුරුහො භුපාලො භුභුජො භුතල”න්ති නිදස්සනපදානි.

භුමි, භුමි, භුමියො; සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං;
අරඤ්ඤං, අරඤ්ඤානි, අරඤ්ඤා; සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං.

අරඤ්ඤානි චුච්චති මහාඅරඤ්ඤං, “ගහපතානි”ති පදම්ච ඉනිපච්චයවසෙන සාධෙතබ්බං පදං ඉත්ථිලිඬ්ගඤ්ඤව. “අරඤ්ඤානි”ති හි අට්ඨකථාපාඨොපි දිස්සති.

අරඤ්ඤානි, අරඤ්ඤානි, අරඤ්ඤානියො. අරඤ්ඤානිං, අරඤ්ඤානි, අරඤ්ඤානියො. අරඤ්ඤානියා, අරඤ්ඤානිහි, අරඤ්ඤානිහි. අරඤ්ඤානියා, අරඤ්ඤානිනං. අරඤ්ඤානියා, අරඤ්ඤානිහි, අරඤ්ඤානිහි. අරඤ්ඤානියා, අරඤ්ඤානිනං. අරඤ්ඤානියා, අරඤ්ඤානියං, අරඤ්ඤානිසු. භොති අරඤ්ඤානි, භොතියො අරඤ්ඤානි, භොතියො අරඤ්ඤානියො.

යටෙන්ථ උත්තරාධිකවසෙන යොජිතා, එවං “සභා, සභාය”න්තිආදීසුපි යොජෙතබ්බො. සභායන්ති සභා එව , ලිඬ්ගබ්බන්තයවසෙන පන එවං චුත්තං. “සභායෙ වා ද්වාරමුලෙ වා වත්ථබ්බ”න්ති පාළි එත්ථ නිදස්සනං.

පඤ්ඤා, පඤ්ඤා, පඤ්ඤායො. පඤ්ඤං, පඤ්ඤා, පඤ්ඤායො. පඤ්ඤාය.

පඤ්ඤාණං, පඤ්ඤාණානි, පඤ්ඤාණා. පඤ්ඤාණං, පඤ්ඤාණානි, පඤ්ඤාණො. පඤ්ඤාණෙන.

“තථා හි භන්තෙ භගවතො සීලපඤ්ඤාණං. සාධු පඤ්ඤාණවා නරො”තිආදීනෙන්ථ නිදස්සනපදානි.

ඤාණං, ඤාණානි, ඤාණා. ඤාණං, ඤාණානි, ඤාණො. ඤාණෙන. සෙසං සබ්බං නෙය්‍යං. “අග්ගි අග්ගිති ගිනි”ඉච්චාදීසුපි උත්තරාධිකවසෙන නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බො.

කො වී සාදීසුපි එකක්ඛරෙසු කො චුච්චති බ්‍රහ්මා වාතො ව සරීරඤ්ඤ, තස්ස තබ්බාවකත්තෙ ඉමෙ පයොගා. සෙය්‍යාදීදං?

“ජිනෙන යෙන ආනිතං, ලොකස්ස අම්මං හිතං;
තස්ස පාදම්බුජං වන්දෙ, කමොළිඅලිසෙවිතං.

කකුධරුක්ඛො. කරජකායො” ඉච්චෙවමාදයො. තත්ථ කමොළිඅලිසෙවිතන්ති වන්දන්තානං අනෙකසතානං බ්‍රහ්මානං මොළිභමරසෙවිතන්ති කවයො ඉච්ඡන්ති. කකුධරුක්ඛොති එත්ථ පන කො චුච්චති වාතො, තස්ස යො කුජ්ඣකිති, වාතරොගාපනායනවසෙන තං නිචාරෙති, තස්මා සො රුක්ඛො කකුධොති චුච්චතිහි ආචරියා. කරජකායොති එත්ථ තු කො චුච්චති සරීරං, තත්ථ පවත්තො රජො කරජො. කිං තං ? සුක්කසොණිතං. තඤ්ඤි “රාගො රජො, න ව පන රෙණු චුච්චති”ති එවං චුත්තරාගරජඵලත්තා සරීරවාචකෙන කසද්දෙන විසෙසෙන්වා ඵලවොහාරෙන “කරජො”ති

වුවවනි. තෙන සුක්කසොණිකසඬ්ඛාතෙන කරජෙන සම්භුතො කායො කරජකායොති ආවරියා. තථා හි “කායො මාතාපෙත්තිකසම්භවො”ති වුත්තො, මහාඅස්සපුරසුත්තට්ඨකායං පන “කරියති ගබ්භාසයෙ ඛිපියතීති කරො, සම්භවො. කරතො ජාතොති කරජො, මාතාපෙත්තිකසම්භවොති අත්ථො. මාතුආදීනං සණ්ඨාපනවසෙන කරතො ජාතොති අපරෙ, උභයථාපි කරජකායන්ති චතුසන්තතිරුපමාහා”ති වුත්තං. අයං පනත්ථො ඉධ නාධිප්පෙනො, පුරිමොයෙවත්ථො අධිප්පෙනො කසද්දාධිකාරත්තා.

කො, කා. කං, කෙ. කෙන, කෙහි, කෙහි. කස්ස, කානං. කා, කස්මා, කම්භා, කෙහි, කෙහි. කස්ස, කානං. කෙ, කස්මිං, කම්භි, කෙසු. හො ක, භවත්තො කා.

තත්‍ර චි වුවවනි පක්ඛි. තථා හි පක්ඛිනං ඉස්සරො සුපණ්ණරාජා වින්දොති කටියති. එතමත්ථස්සේ සන්ධාය පුබ්බාවරියෙනපි අයං ගාථා භාසිතා –

“සද්ධානතෙ මුද්ධති සණ්ඨපෙම්, මුනින්ද නින්දාපගතං තවග්ගං;
දෙවින්දනාගින්දනරින්දවින්ද-න තං විහින්තං වරණාරවින්ද”න්ති.

තත්ථ චිනං ඉන්දොති වින්දො, පක්ඛිජාතියා ජාතානං සුපණ්ණානං රාජාති අත්ථො.

චිං, චි, චයො. චිං, චි, චයො. චිනා, චිහි, චිහි. චිස්ස, චිනො, චිනං. චිනා, චිස්මා, චිම්භා, චිහි, චිහි. චිස්ස, චිනො, චිනං. චිස්මිං, චිම්භි, චිසු. හො චි, භවත්තො චයො.

සා වුවවනි සුනබො, “මාතා මෙ අත්ථි, සා මයා පොසෙතබ්බා”තිආදීසු පන සාසද්දො සබ්බනාමිකපරියාපන්තො පරම්මුඛවචනො තසද්දෙන සම්භුතො දට්ඨබ්බො. සාසද්දස්ස හා රා ථි භු කසද්දානස්ස නාමිකපදමාලා හෙට්ඨා පකාසිතා.

ධි වුවවනි පස්සො. එත්ථ ව “අමච්චෙ තාත ජානාහි, ධීරෙ අත්ථස්ස කොච්ඡෙ”ති. “ධිමා, ධිමති, සුධි, සුධිති, ධියුත්ත”න්ති ව ආදිති නිදස්සනපදානි.

ධි, ධි, ධියො. ධිං, ධි, ධියො. ධියා, ධිහි, ධිහි. ධියා, ධිනං. ධියා, ධිහි, ධිහි. ධියා, ධිනං. ධියා, ධියං, ධියු. හොති ධි, හොතියො ධි, හොතියො ධියො.

කු වුවවනි පථවි. එත්ථ ව “කුදාලො. කුමුදං. කුස්සරො”ති ඉමානි නිදස්සනපදානි. තත්‍ර කුං පථවිං දාලයති පදාලෙති හින්දති එතෙනාති කුදාලො. කුයං පථවියං මොදතිති කුමුදං. කුං ජරතිති කුස්සරො. තථා හි විමානවත්ථුඅට්ඨකථායං වුත්තං “කුං පථවිං තදභිසාතෙන ජරයතිති කුස්සරො”ති.

කු, කු, කුයො. කුං, කු, කුයො. කුයා, කුහි, කුහි. කුයා, කුනං. කුයා, කුහි, කුහි. කුයා, කුනං. කුයා, කුයං, කුසු. හොති කු, හොතියො කු, හොතියො කුයො.

ඛ’මින්දියං පකට්ඨං, ඛ’මාකාසමුදිරිතං;
සග්ගට්ඨානමපි ඛං වුත්තං, සුස්සන්තමපි ව ඛං මනං.

තත්‍රින්දියං වක්ඛුවස්සොණාදීනං ගතිනිවාසභාවතො “ඛ”න්ති වුවවනි, ආකාසං විචිත්තට්ඨෙන. සග්ගො කතසුවරිතෙහි එකන්තෙන ගන්තබ්බතාය “ඛ”න්ති සඬ්ඛං ගච්ඡති. “ඛගො යථා හි රුක්ඛග්ගෙ, නිලියන්තොව සාබ්බො. සාඛං සට්ඨෙති”ති ව, “ඛෙ නිම්මිතො අවරි අට්ඨසතං සයම්භු”ති ව ආදි එත්ථ නිදස්සනං.

ඛං, ඛානි, ඛා. ඛං, ඛානි, ඛෙ. ඛෙන, ඛෙහි, ඛෙහි. ඛස්ස, ඛානං. ඛා, ඛස්මා, ඛම්භා, ඛෙහි, ඛෙහි. ඛස්ස, ඛානං. ඛෙ, ඛස්මිං, ඛම්භි, ඛෙසු. හො ඛ, භවත්තො ඛානි, භවත්තො ඛා.

ගොසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො වුවවතෙ –

ගො ගොණෙ වින්දියෙ භුමාං, වචනෙ වෙව බුද්ධියං;
ආදිච්චෙ රස්මියස්සේවෙව, පානියෙපි ව වත්තනෙ;
තෙසු අත්ථෙසු ගොණෙ ටී-පුමා ව ඉතරෙ පුමා.

තථා හි “ගොසු දුස්භමානාසු ගතො. ගොපස්සෙමො”තිආදීසු ගොසද්දො ගොණෙ වත්තති. ගොවරොති එත්ථින්දියෙපි වත්තති ගාවො වක්ඛාදිනින්දියානි වරන්ති එත්ථානි ගොවරො. තථා හි පොරාණා කථංසිංසු “ගාවො වරන්ති එත්ථානි ගොවරො, ගොවරො විය ගොවරො, අභිණ්භං වරිතබ්බට්ඨානං. ගාවොවාක්ඛාදිනින්දියානි, තෙහි

වර්තමානවිධානං ගොවරො”ති. “ගොමතිං ගොතමං නමෙ”ති පොරාණකවිරවනායං පන පථවියං වත්තති.

“භූරිපඤ්ඤං ගොතමං සම්මාසම්බුද්ධංවන්දාමී”ති හි අත්ථො. තථා

සුත්තනිපාතවිධිකථායවාසෙට්ඨසුත්තසංවණ්ණනප්පදෙසෙ “ගොරක්ඛන්ති ඛෙත්තරක්ඛං, කසිරක්ඛන්ති චුත්තං හොති. පථවී හි “ගො”ති වුව්වති, තප්පභෙදො ච ඛෙත්ත”න්ති චුත්තං.

“ගොත්තවසෙන ගොතමො”ති එත්ථ තු වචනෙ බුද්ධියඤ්ඤා වත්තති. තෙනාහු පොරාණා “ගං තායතීති ගොත්තං. ගොතමොති හි පවත්තමානං ගං වචනං බුද්ධියඤ්ඤා තායති එකංසිකවිසයතාය රක්ඛතීති ගොත්තං. යථා හි බුද්ධි ආරම්භණභූතෙන අත්ථෙත ව්‍යාන වත්තති, එවං අභිධානං අභිධෙයාභූතෙන, තස්මා සො ගොත්තසංඛිතො අත්ථො තානි තායති රක්ඛතීති වුව්වති. කො පන සොති? අඤ්ඤාලපරමිපරාසාධාරණං තස්ස කුලස්ස ආදිපුරිසසමුදාගතං තංකුලපරියාපන්නසාධාරණං සාමඤ්ඤාරූපන්ති දට්ඨබ්බ”න්ති. තථා හි තංගොත්තජාතා සුද්ධොදනමහාරාජාදයොපි ගොතමොත්ථෙව වුව්වත්ති. භෙන භගවා අත්තනො පිතරං සුද්ධොදනමහාරාජානං “අතික්කන්තවරා ඛො ගොතම තථාගතා”ති අවොච. වෙස්සවණොපි මහාරාජා භගවත්තං “විජ්ජාචරණසම්පන්නං, බුද්ධං වන්දාම ගොතම”න්ති අවොච, ආයස්මාපි වඩ්ඪිසො ආයස්මන්තං ආනන්දං “සාධු නිබ්බාපනං බුඞ්හි, අනුකම්පාය ගොතමා”ති අවොච. එවං ඉදං සාමඤ්ඤාරූපං ගං තායතීති ගොත්තන්ති චුත්තං. තං පන ගොතමගොත්තකස්සපගොත්තාදිවසෙන බහුවිධං.

තථා ගොසද්දො ආදිව්චෙ වත්තති. “ගොගොත්තං ගොතමං නමෙ”ති පොරාණකවිරවනා එත්ථ නිදස්සනං, ආදිව්චබන්ධුං ගොතමං සම්මාසම්බුද්ධං වන්දාමීති අත්ථො. ආදිව්චොපි හි ගොතමගොත්තෙ ජාතො භගවාපි, එවං තෙන සමානගොත්තතාය තත්ථ තත්ථ “ආදිව්චබන්ධු”තිආදිනා භගවතො ථොමනා දිස්සති “සුව්ඡාමී තං ආදිව්චබන්ධු, විවෙකං සන්නිපදඤ්ඤා මහෙසී”ති ච, “වන්දෙ ජෙනවනං නිව්චං, විහාරං රච්ඛන්තිනො”ති ච, “ලොකෙකබන්ධු”මරච්ඡන්දසභායබන්ධු”න්ති ච. “උණ්හගු”ති එත්ථ පන ගොසද්දො රස්මියං වත්තති. උණ්හා ගාවො රස්මියො එතස්සාති උණ්හගු, සූරියො. පුබ්බාවරියාපි හි ඡන්දොවිච්ඡිසත්ථෙ ඉමමෙවත්ථං බ්‍යාකරිංසු.

“ගොසිතවන්දන”න්ති එත්ථ පානියෙ වත්තති. ගොසද්දෙන හි ජලං වුව්වති. ගො විය සීතං වන්දනං, තස්මිං පන උද්ධනතො උද්ධරිතපක්කුලීතතෙලමිති පක්ඛිත්තෙ තඬ්ඬණඤ්ඤෙව තං තෙලං සුසීතලං හොති.

එත්ථෙකෙ වදන්ති “කස්මා හො ‘ගොපදත්ථෙ වත්තමානො ගොසද්දො ඉත්ථිලිඬිගො වෙව පුල්ලිඬිගො වා’ති වදං, කස්මා ච පන ‘ඉන්ද්‍රියපථවිවචනබුද්ධිසූරියරස්මිපානියෙසු වත්තමානො පුල්ලිඬිගො’ති වදං, එතෙසු සූරියත්ථෙ වත්තමානො පුල්ලිඬිගො හොතු, නනු ඉන්ද්‍රියවචනපානියෙසු වත්තමානෙන පන ගොසද්දෙන නපුංසකලිඬිගෙන භවිතබ්බං, පථවිබුද්ධිරස්මිසු වත්තමානෙන ඉත්ථිලිඬිගෙන භවිතබ්බං ඉන්ද්‍රියාදිපථවාදිපදත්ථෙසු වත්තමානානං ඉන්ද්‍රියසද්දාදිපථවිසද්දාදීනං නපුංසකිත්ථිලිඬිගවසෙන නිද්දෙසස්ස දස්සනතො”ති? තත්ත, නියමාභාවතො. ඉත්ථිපදත්ථෙ වත්තමානස්සාපි හි සතො කස්සවි සද්දස්ස පුල්ලිඬිගවසෙන නිද්දෙසො දිස්සති යථා “ඔරොධො”ති. පූරිසපදත්ථෙ වත්තමානස්සාපි ච සතො කස්සවි ඉත්ථිලිඬිගවසෙන නිද්දෙසො දිස්සති, යථා “අත්ථකාමොසි මෙ යක්ඛ, හිතකාමාසි දෙවතෙ”ති. ඉත්ථිපූරිසපදත්ථෙසු පන අවත්තමානානම්පි සතං කෙසඤ්චි සද්දානං එකස්මිංයෙව ඤාණාදිඅත්ථෙ වත්තමානානං ඉත්ථිපූරිසපුංසකලිඬිගවසෙන නිද්දෙසො දිස්සති යථා “පඤ්ඤා අමොහො ඤාණ”න්ති, “තට්ඨතට්ඨතො”ති ච. තථා හි අනිත්ථිභූතොපි සමානො “මාතුලා”ති ඉත්ථිලිඬිගවසෙන රුක්ඛොපි නාමං ලහති, තබ්බසෙන නගරම්පි. තෙනාහ වක්කවත්තිසුත්තට්ඨකායං “මාතුලාති ඉත්ථිලිඬිගවසෙන ලද්ධනාමො එකො රුක්ඛො, තාය ආසන්නප්පදෙසෙ මාපිතත්තා නගරම්පි ‘මාතුලා’ත්ථෙව පඤ්ඤායිත්ථ. තෙන චුත්තං මාතුලායන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ”ති.

ගොසද්දස්ස නාමිකපදමාලා භෙට්ඨා පකාසිතා.

මො වුව්වති වන්දො, අට්ඨකථායං පන “මා වුව්වති වන්දො”ති ආකාරන්තපායො දිස්සති, ඔකාරන්තපායෙන තෙන භවිතබ්බං සක්කට්ඨාසාය එකක්ඛරකොසතො තායං ගභෙත්වා “මො සිවො වන්දිමා වෙවා”ති ඔකාරන්තවසෙන වත්තබ්බත්තා. එත්ථ ච ඔකාරන්තවසෙන චුත්තස්ස මසද්දස්ස වන්දවාචකත්තෙ “පුණ්ණමී, පුණ්ණමා”ති ච නිදස්සනපදානි. තත්ථ පුණ්ණො මො එත්ථාති පුණ්ණමී, එවං පුණ්ණමා, රත්තාපෙක්ඛං ඉත්ථිලිඬිගවනං. එත්ථ පන “විසාධපුණ්ණමාය රත්තියා පයමයාමෙපුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරී”ති ඉදං නිදස්සනං. එත්ථ සියා – යදි “පුණ්ණමා”ති අයංසද්දො රත්තාපෙක්ඛො ඉත්ථිලිඬිගො.

“පුණ්ණමායෙ යථා වන්දො, පරිසුද්ධො විරොචති;
තථෙව ත්වං පුණ්ණමනො, විරොච දසසහස්සියං.

අන්වද්ධමාසෙ පන්නරසෙ, පුණ්ණමායෙ උපොසථෙ;
පච්චියං නාගමාරුය්හ, දානං දාතුමුපාගමී”න්ති

ආදීසු කථං “පුණ්ණමායෙ”ති පදසිද්ධිති? යකාරස්ස යෙකාරාදෙසවසෙන. ධම්මස්සරෙන හි භගවතා “පුණ්ණමායා”ති වත්තබ්බො “පුණ්ණමායෙ”ති වදනා යකාරස්ස ධානෙ යෙකාරො පටිතො ඉත්ථිලිඬිගවසෙය ත්තාකාරස්ස ධානෙ

ත්තෙකාරො විය, නිකාරස්ස යානෙ නෙකාරො විය ව. තථා හි යථා “අඛ්‍යයනං විලප්පි විරත්තෙ කොසියායනෙ”ති ඉමස්මිං රාධජාතකෙ “විරත්තා”ති වත්තබ්බෙ “විරත්තෙ”ති වදන්තෙන ත්තාකාරස්ස යානෙ ත්තෙකාරො පඨිනො, “කොසියායනි”ති ව වත්තබ්බෙ “කොසියායනෙ”ති වදන්තෙන නිකාරස්ස යානෙ නෙකාරො පඨිනො. එවං “පුණ්ණමායා”ති වත්තබ්බෙ “පුණ්ණමායෙ”ති වදනා යකාරස්ස යානෙ යෙකාරො පඨිනො. යථා ව “දක්ඛිනායෙ අපරාජිතසඬ්ඨස්”න්ති ඉමස්මිං මහාසමයසුත්තප්පදෙසෙ “දක්ඛිනායා”ති වත්තබ්බෙ “දක්ඛිනායෙ”ති වදනා යකාරස්ස යානෙ යෙකාරො පඨිනො, එවමිධාපි. යථා පන “සභායෙ වා ද්වාරමුලෙ වා”ති එත්ථ “සභාය”න්ති ලිඛිගඛ්‍යත්තයවසෙන සභා වුත්තා, න තථා ඉධ “පුණ්ණමාය”න්ති ලිඛිගඛ්‍යත්තයෙන පුණ්ණමා වුත්තා, අථ බො “පුණ්ණමා”ති ආකාරන්තිත්ථිලිඛිගවසෙන වුත්තා. තථා හි “පුණ්ණමායො”ති පදං යකාරවයානෙ යෙකාරද්වාරණවසෙන සම්භූතං භූමිමවචනන්ති දට්ඨබ්බං.

මා වුව්වති සිරි. තථා හි විද්වමුඛමණ්ඩනට්ඨකායං “මාලිනී”ති පදස්සත්ථං වදනා “මා වුව්වති ලක්ඛි, අලිනී භමරි”ති වුත්තං. ලක්ඛිසද්දො ව සිරිසද්දෙන සමානත්ථො, තෙන “මා වුව්වති සිරි”ති අත්ථො අම්භෙහි අනුමනො, තථා පොරාණෙනිපි “මං සිරිං ධාරෙති විදධාති වාති මන්ධාතා”ති අත්ථො පකාසිනො, තස්මා “මාලිනී මන්ධාතා”ති ව ඉමානෙත්ථ නිදස්සනපදානි. තත්‍ර පුල්ලිඛිගස්ස තාව මසද්දස්ස අයං නාමිකපදමාලා –

මො, මා. මං, මෙ. මෙන, මෙහි, මෙහි. මස්ස, මානං. මා, මස්මා, මම්භා, මෙහි, මෙහි. මස්ස, මානං. මෙ, මස්මිං, මම්හි, මෙසු. හො ම, භවන්තො මා.

අයං පන ඉත්ථිලිඛිගස්ස මාසද්දස්ස නාමිකපදමාලා –

මා, මා, මායො. මං, මා, මායො. මාය, මාහි, මාහි. මාය, මානං. මාය, මාහි, මාහි. මාය, මානං. මාය, මායං, මාසු. හොති මෙ, හොතියො මායො.

එත්ථ පන සිරිවාචකො මාසද්දො ව සද්දවාචකො රාසද්දො වාති ඉමෙ සමානගතිකා එකක්ඛරත්තා නිව්වමාකාරන්තපකතිකත්තා ඉත්ථිලිඛිගත්තා ව.

තත්‍ර සං වුව්වති සන්තචිත්තො පුරිසො. යං ලොකෙ “සප්පුරිසො”ති ව, “අරියො”ති ව, “පණ්ඩිතො”ති ව වදන්ති, තස්සෙතං අධිවචනං යදිදං “ස”න්ති. එවං සප්පුරිසාරියපණ්ඩිතවාචකස්ස සංසද්දස්ස පච්චත්තවචනවසෙන අත්ථිභාවෙ “සමෙති අසතා අස”න්ති ඉදං පයොගනිදස්සනං. එත්ථ හි “න සං අස”න්ති සමාසචිත්තාය සප්පුරිසාසප්පුරිසපදත්ථා සං අසංසද්දෙහි වුත්තාති ඤායන්ති, තස්මා “සප්පුරිසපදත්ථො පච්චත්තවචනෙන සංසද්දෙන වුත්තො නත්ථි”ති වචනං න වත්තබ්බං. යෙ “නත්ථි”ති වදන්ති, තෙසං වචනං න ගහෙතබ්බං. නාමිකපදමාලා පනස්ස “සං, සන්තං, සන්තෙ”තිආදිනා හෙට්ඨා පකාසිතා. නපුංසකලිඛිගත්තෙ සං වුව්වති ධනං, “මනුස්සස්සං. පරස්සං. සබ්බස්සං. සබ්බස්සභරණං. පරස්සභරණං”න්තිආදිනෙත්ථ නිදස්සනපදානි. තත්ථ මනුස්සස්ස සං මනුස්සස්සං. එවං පරස්ස සං පරස්සං. සබ්බස්ස සං සබ්බස්සං. තස්ස භරණං පරස්සභරණං සබ්බස්සභරණන්ති සමාසො. තථා සං වුව්වති සුඛං සන්ති ව. වුත්තඤ්ඤි තබ්බාවකත්තං පොරාණකචිරවනායං –

“දෙවදෙවො සංදෙහී නො, හීනො දෙවාතිදෙහනො;
හනොපපාතසංසාරො, සාරො සං දෙතු දෙහින”න්ති.

තස්මා අයමෙත්ථ ගාථා, “සකලලොකසඬ්ඨකරො දීපඬ්ඨකරො”ති එත්ථ “සඬ්ඨකරො”ති පදඤ්චනිදස්සනං. “සං, සානි, සා. සං, සානි, සෙ. සෙන”ඉච්චාදි පුබ්බෙ පකාසිතනයෙන ඤෙය්‍යං. එත්ථ ව සොතුනං සුගතමතවරෙ කොසල්ලජනනත්ථං සමාසන්තගතස්ස සංසද්දස්ස නාමිකපදමාලං පරිපුණ්ණං කත්වා කථයාම –

මනුස්සස්සං, මනුස්සස්සානි, මනුස්සස්සා. මනුස්සස්සං, මනුස්සස්සානි, මනුස්සස්සෙ. මනුස්සස්සෙන, මනුස්සස්සෙහි, මනුස්සස්සෙහි. මනුස්සස්සස්ස, මනුස්සස්සානං. මනුස්සස්සා, මනුස්සස්සස්මා, මනුස්සස්සම්භා, මනුස්සස්සෙහි, මනුස්සස්සෙහි. මනුස්සස්සස්ස, මනුස්සස්සානං. මනුස්සස්සෙ, මනුස්සස්සස්මිං, මනුස්සස්සම්භි, මනුස්සස්සෙසු. හො මනුස්සස්ස, හොන්තො මනුස්සස්සානි, මනුස්සස්සා. එස නයො “පරස්සං සබ්බස්ස”න්තිආදිසුපි, සබ්බානෙතානි පදානි අභිධෙය්‍යලිඛිගානීති ගහෙතබ්බානි.

යං තං කිම්භිසද්දානං, නාමමාලං පනත්තරි;
සබ්බනාමපරිච්ඡෙදො, පකාසිස්සං තිලිඛිගතො.

ඉච්චෙවං හෙට්ඨා උද්දිට්ඨානං කො වී සාදිනං නාමිකපදමාලා සද්ධිං අත්ථන්තරනිදස්සනපදෙහි විහත්තා. තත්‍රිදං ලිඛිගවචත්ථානං –

කො වී සා හොන්ති පුල්ලිඛිගෙ, භා රා ථි ධි කු භු ථියං;

කං බං නපුංසකෙ ගො තු, පුමෙ වෙවිත්ථිලිඨගකෙ.

මො පුමෙ ඉත්ථිලිඨගෙ මා, සං පුමෙ ච නපුංසකෙ;
යං තං කිමිති සබ්බත්තං, ලිඨගෙස්ථෙව පචත්තරෙ.

ඉතො අඤ්ඤානිපි එකක්ඛරානි උපපරික්ඛිත්වා ගහෙතබ්බානි.

එවං විඤ්ඤානං නයඤ්ඤානං සද්දරවනාවිසයෙ පරමවිසුද්ධිවිපුලබ්ඳධිපට්ඨානත්ථං පරමසංඝ්භස්ස බ්බුමත්ථෙස්ස පයොගෙස්ස අසම්මොහත්ථං සුවණ්ණතලෙ සිහවිජම්භනෙන කෙසරිසිහස්ස විජම්භනමිව තෙපිටකෙ බුද්ධචචනෙ ඤාණවිජම්භනෙන විජම්භනත්ථඤ්ච අධිකුනෙකක්ඛරවසෙන ලිඨගත්තයං මිස්සෙත්වා නාමිකපදමාලා විහත්තා.

සද්දෙ භවන්ති කුසලා න තු කෙවි අත්ථෙ,
අත්ථෙ භවන්ති කුසලා න තු කෙවි සද්දෙ.

කොසල්ලමෙව පරමං දුභයත්ථ තස්මා,
යොගං කරෙය්‍ය සතතං මනිමා වරන්ති.

ඉති නවඨගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ බ්‍යස්පට්ඨනීස්ස

විඤ්ඤානං කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

ලිඨගත්තයමිස්සකො නාමිකපදමාලාවිභාගො

දසමො පරිච්ඡෙදො.

11. වාච්චාභිධෙය්‍යලිඛිතාදිපරිදීපනනාමිකපදමාලා

වාච්චාභිධෙය්‍යලිඛිතාදි-වසෙනපි ඉතො පරං;
භාසිස්සං පදමාලායො, භාසිතස්සානුරූපතො.

තත්ථ වාච්චලිඛිතානීති අප්පධානලිඛිතානි, ගුණනාමසඬ්ඛාතානි වා ලිඛිතානි. අභිධෙය්‍යලිඛිතානීති පධානලිඛිතානි, ගුණපදසඬ්ඛාතානි වා ලිඛිතානි. යස්මා පන තෙසු වාච්චලිඛිතානි නාම අභිධෙය්‍යලිඛිතානුචත්තකානි භවන්ති, තස්මා සඬ්ඛානි භූතානුමයානි ව වාච්චලිඛිතානි අභිධෙය්‍යලිඛිතානුරූපතො යොජෙතඬ්ඛානි. තෙසං භූතානුමයානි වාච්චලිඛිතානි සරූපතො නාමිකපදමාලාය අයොජිතානිති තත්ථ තත්ථ නයතො යොජිතානි , තස්මා න දානි දස්සෙස්සාම. අභූතානුමයානිති කිඤ්චාපි නයතො යොජිතානි, තථාපි සොකාරානං පයොගෙසු කොසල්ලජනනත්ථං කථයාම, නාමිකපදමාලඤ්ච තෙසං දස්සෙස්සාම කිඤ්චි පයොගං වදන්තා.

දිසො රස්සො නිලො පිතො,
සුක්කො කණ්ඨො සෙට්ඨො පාපො;
සද්ධො සුද්ධො උච්චො නිචො,
කතොතිතො ඉච්චාදිති.

දිසා ජාගරතො රත්ති, දිසං සන්තස්ස යොජනං;
දිසො බාලාන සංසාරො, සද්ධම්මං අවිජානනං.

දිසො, දිසා. දිසං, දිසෙ. දිසෙන, දිසෙහි, දිසෙහි. දිසස්ස, දිසානං. දිසා, දිසස්මා, දිසම්භා, දිසෙහි, දිසෙහි. දිසස්ස, දිසානං. දිසෙ, දිසස්මිං, දිසම්භි, දිසෙසු. හො දිස, භවන්තො දිසා. “දිසානි මං පක්කොසෙය්‍යාථා”ති ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං.

දිසා, දිසා, දිසායො. දිසං, දිසා, දිසායො. දිසාය. සෙසං කඤ්ඤානයෙන ඤෙය්‍යං.

දිසං, දිසානි, දිසා. දිසං, දිසානි, දිසෙ. දිසෙන. සෙසං චිත්තනයෙන ඤෙය්‍යං. රස්සාදිනි ව එවමෙව චිත්ථාරෙතඬ්ඛානි. අයං වාච්චලිඛිතානං නාමිකපදමාලා, “ගුණනාමානං නාමිකපදමාලා”ති වත්තුං වට්ටති.

අභිධෙය්‍යකලිඛිගෙසු, සවිසෙසානි යානි හි;
තෙසං දානි යථාපාළිං, පදමාලං කථෙස්සහං.

කතමානි තානි පදානි, යානි සවිසෙසානි?

භවාභවාදිකං ලඬ්ඛා-දීපො ඉච්චාදිකානි ව;
බොධි සන්ධිති වාදිනි, සවිසෙසානි භොන්ති තු.

එතෙසු හි –

භවාභවපදං දෙක-චචො ඛුච්චො ක්චචි;
සමාසෙ අසමාසෙපි, සම්භවො තස්ස ඉච්ඡිතො.

විග්ගහඤ්ච පදත්ථඤ්ච, චත්ථා පදස්සිමස්ස මෙ;
චුච්චමානමචික්ඛිත්තා, පදමාලං නිබොධං.

භවො ව අභවො ව භවාභවං. අථ වා භවො ව අභවො ව භවාභවානි, අයං විග්ගහො. තත්ථ භවොති බුද්දකො භවො. අභවොති මහන්තො භවො. චුද්ධත්ථවාචකො හෙත්ථ අකාරො. එත්ථ ව සුගතිදුගතිවසෙන භීතපණීතවසෙන ව බුද්දකමහන්තතා වෙදිතඬ්ඛා. අථ වා භවොති චුද්ධි. අභවොති අචුද්ධි. අයං පදත්ථො. අයං පන නාමිකපදමාලා –

භවාභවං, භවාභවං, භවාභවෙන, භවාභවස්ස, භවාභවා, භවාභවස්මා, භවාභවම්භා, භවාභවස්ස, භවාභවෙ, භවාභවස්මිං, භවාභවම්භි, හො භවාභව. ඉති භවාභවපදං එකච්චනකං භවති. දිස්සති ව තස්සෙකච්චනතා පාළියං අට්ඨකථායඤ්ච –

“අතීතකප්පෙ වරිතං, යපයිත්ථා භවාභවෙ;
ඉමස්මිං කප්පෙ වරිතං, පචක්ඛිස්සං සුඤ්ඤානි මෙ”

ඉති වා,

“එවං බහුවිධං දුක්ඛං, සම්පත්තිඤ්ච බහුවිධං;
භවාභවෙ අනුභවිත්වා, පත්තො සම්බොධිමුත්තමං”

ඉති වා එවං පාළියං භවාභව පදස්ස එකවචනතා දිට්ඨා.

අට්ඨකථායම්පි —

“අසම්බුධං බුද්ධනිසෙවිතං යං,
භවාභවං ගච්ඡති ජීවලොකො;
නමො අවිජ්ජාදිකිලෙසජාල-
විද්ධංසිනො ධම්මවරස්ස තස්සා”ති

එවං තස්සෙකවචනතා දිට්ඨා.

භවාභවානි, භවාභවා, භවාභවානි, භවාභවෙ, භවාභවෙහි, භවාභවෙහි, භවාභවානං, භවාභවෙහි, භවාභවෙහි,
භවාභවානං, භවාභවෙසු, භවත්තො භවාභවානි. ඉති භවාභවපදං බහුවචනකම්පි භවති. දිස්සති ච තස්ස බහුවචනකතා
පාළියං “ධොනස්ස හි නත්ථි කුහිඤ්චි ලොකෙ. පකප්පිකා දිට්ඨි භවාභවෙසු”ති. උභයම්පි නයං වොම්ස්සෙත්වා
නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා. කථං? “භවාභවං, භවාභවානි. භවාභවං, භවාභවානි. භවාභවෙන, භවාභවෙහි,
භවාභවෙහි” ඉච්චෙවමාදිනා චිත්තනයෙන යොජෙතබ්බා.

නපුංසකෙකවචන-බහුවචනකා ඉමා;
පදමාලා සමාසත්තෙ, කතාති පරිදිපයෙ.

සමාසකපදඤ්චෙව, අසමාසකමෙව ච;
භවාභවපදං ද්වේධා, ඉති විද්වා විභාවයෙ.

නපුංසකං සමාසත්තෙ, පුල්ලිඛිගමිතරත්තනෙ;
නපුංසකං කු පායෙන, එකවචනකං චදෙ.

“භවො ච අභවො වා”ති, සමාසත්ථං චදෙ බුධො;
“භවතො භව”ම්චිවත්ථං, අසමාසස්ස භාසයෙ.

පුල්ලිඛිගත්තම්හි සො ඤෙය්‍යා, නිස්සක්කඋපයොගතො;
එවං විසෙසතො ජඤ්ඤා, භවාභවපදං විදු.

යථා චෙත්ථ භවාභවපදස්ස නාමිකපදමාලා යොජිතා, එවං “කම්මාකම්මං එලාඵල”න්තිආදීනම්පි නාමිකපදමාලා
යොජෙතබ්බා. අත්ථොපි නෙසං යථාරහං චත්තබ්බො. යෙභුයොනෙතාති එකවචනකාති භවත්ති. එවං තාව
භවාභවපදාදීනං විසෙසවත්තතා දට්ඨබ්බා.

ලඬිකාදිපො, ලඬිකාදිපං, ලඬිකාදිපෙන, ලඬිකාදිපස්ස, ලඬිකාදිපා, ලඬිකාදිපස්මා, ලඬිකාදිපම්භා, ලඬිකාදිපස්ස,
ලඬිකාදිපෙ, ලඬිකාදිපස්මිං, ලඬිකාදිපම්හි, භො ලඬිකාදිප. අයං සමාසත්තෙ නාමිකපදමාලා. අසමාසත්තෙපි පන
යොජෙතබ්බා.

ලඬිකා දිපො, ලඬිකං දීපං, ලඬිකාය දිපෙන, ලඬිකාය දීපස්ස, ලඬිකාය දිපා, ලඬිකාය දීපස්මා, ලඬිකාය දීපම්භා,
ලඬිකාය දීපස්ස, ලඬිකාය දිපෙ, ලඬිකාය දීපස්මිං, ලඬිකාය දීපම්හි, භොති ලඬිකෙ දීප. අයං බ්‍යාසෙ නාමිකපදමාලා.
අයං නයො “ජම්බුදිපො”ති එත්ථ න ලබ්භති කෙවලෙන ජම්බුසද්දෙන ජම්බුදීපස්ස අකථනතො, යථා කෙවලෙන
ලඬිකාසද්දෙන ලඬිකාදිපො කට්ඨිති. අයං පන බ්‍යාසෙ පදමාලානායො විසෙසතො කබ්බරවනායං කචිතං උපකාරාය
සංචත්තති සාසනස්සාපි. තථා හි බ්‍යාසවසෙන පොරාණකචිරවතා දිස්සති —

“චන්දාමි සෙලම්හි සමන්තකුට්ඨෙ,
ලඬිකාය දීපස්ස සිබායමානෙ;
ආවාසභූතෙ සුමනාමරස්ස,
බුද්ධස්ස තං පාදවළඤ්ජමග්ග”න්ති.

සාසනෙහි බ්‍යාසවසෙන “දිබ්බො රථො පාතුරහු, වෙදෙහස්ස යසස්සිනො” නිදාදිකා පාළි දිස්සති.

යථා පන “ජම්බුදීපො” නි එත්ථ අයං නයො න ලබ්භති, තථා “නාගදීපො” නිදාදිසුපි කෙවලෙන ජම්බුසද්දෙන ජම්බුදීපස්ස අකථනම්ච කෙවලෙන නාගසද්දාදිනා නාගදීපාදීනං අකථනතොති. නනු ච හො “බුද්ධස්ස ජම්බුනදරංසිනො තං, දායං මයං ජම්බුනරා නමාමා” නි පොරාණකචිරවනායං ජම්බුසද්දෙන ජම්බුදීපො වුත්තො “ජම්බුදීපනරා” නි අත්ථසම්භවතොති? සච්චං “ජම්බුදීපනරා” නි අත්ථො සම්භවති, කෙවලෙන පන ජම්බුසද්දෙන ජම්බුදීපත්ථං න වදති, කිත්තු “ජම්බුදීපනරා” නි චත්තබ්බෙ ගාථාවිසයත්තා අධිකක්ඛරදොසං පරිවජ්ජන්තෙන දීපසද්දලොපං කත්වා “ජම්බුනරා” නි වුත්තං, එවං උත්තරපදලොපවසෙන වුත්තො ජම්බුසද්දො තරසද්දං පටිච්ච සමාසබලෙන “ජම්බුදීපනරා” නි අත්ථජපකාසනෙ සමත්ථො භොති, න කෙවලො බ්‍යාසකාලෙ, තථා හි “ජම්බු” නි වුත්තෙ ජම්බුදීපො න ඤායති, අථ බො ජම්බුරුක්ඛොයෙව ඤායති.

කිං පන හො “කාකො දාසො, කාකං දාසං, කාකෙන දාසෙනා” නි අයං නයො ලබ්භති, න ලබ්භතිති? ලබ්භති, කාකසද්දෙන කාකනාමකස්ස දාසස්ස කථනං භොති. යදි එවං “ජම්බුදීපො” නි එත්ථාපි “ජම්බුනාමකො දීපො” නි අත්ථං ගහෙත්වා “ජම්බු දීපො, ජම්බුං දීපං, ජම්බුයා දීපෙනා” නි අයං නයො ලබ්භතිති? න ලබ්භති ජම්බුසද්දස්ස පණ්ණත්තිවසෙන දීපෙ අජ්ජවත්තනතො. ජම්බුසද්දො හි රුක්ඛෙයෙව පණ්ණත්තිවසෙන පවත්නති, න දීපෙ. යථා පන චිත්තවොහාරො චිත්තනාමකෙ ගහපතිමිහිපි මනෙපි පවත්නති “චිත්තො ගහපති. චිත්තං මනො මානස” නිදාදිසු. යථා ච කුසවොහාරො කුසනාමකෙ රඤ්ඤෙපි කුසතිණෙපි පවත්නති –

“පභාවතිඤ්ච ආදාය, මණිං වෙරොවනං කුසො;
කුසාවතිං කුසරාජා, අගමාසි මහබ්බලො;
කුසො යථා දුග්ගහිතො, හත්ථමෙවානුකත්තති” නි

ආදීසු, තථා කාකසද්දොපි වායසෙ, එවංනාමකෙ දාසෙපි පවත්නති “කාකො රවති, කාකො නාම දාසො සට්ඨියොජනානි ගවජති” නිදාදිසු. ජම්බුසද්දො පන ගහපතිමනාදීසු චිත්ත කුස කාකසද්දා විය පණ්ණත්තිවසෙන දීපස්මිං න පවත්නති, තස්මා යථාවුත්තොයෙව නයො මනසිකරණීයො.

යථා පනෙත්ථ “ලඬ්ඛාදීපො” නි සද්දස්ස නාමිකපදමාලා සමාසවසෙන බ්‍යාසවසෙන ච යොජිතා, එවං “පුබ්බවිදෙහදීපො, අපරගොයානදීපො, උත්තරකුරුදීපො, අස්සයුජනක්ඛත්තං, චිත්‍රමාසො, වෙස්සන්තරරාජා, සෙනවත්ථං, දිබ්බරථො” නිදාදිනම්පි නාමිකපදමාලා සමාසවසෙන බ්‍යාසවසෙන ච යොජෙතබ්බා. පුබ්බවිදෙහාදිසද්දෙහි පුබ්බවිදෙහදීපාදීනං කථනඤ්ච වෙදිතබ්බං. “දිබ්බරථො” නිදාදීනං සමාසගතපදානං පයොජනෙ සති බ්‍යාසවසෙන විසුං කත්තබ්බතා ච වෙදිතබ්බා. තථා හි බ්‍යාසවසෙන “දිබ්බො රථො” නිදාදිනා ද්විත්තං ද්විත්තං පදානං සමානාධිකරණවසෙන පච්චෙකචිහත්තියුත්තභාවෙ සති ගාථාසු වුත්තිපාලනසුබ්බවාරණගුණො භවති. සො ච සාසනානුකුලො හි අයං නයො යපිතො. තථා හි පාවචනෙ “දිබ්බො රථො පාතුරහු, වෙදෙහස්ස යසස්සිනො” නිදාදිකා පාළියො බහු දිස්සන්ති, එවං ලඬ්ඛාදීපාදිසද්දානං විසෙසවත්තතා භවති.

ඉදානි බොධිසත්තිදාදීනං විසෙසවත්තතා වුව්චති –

බොධි සත්ති චිහත්තා’යු, ධාතුයෙව පජාපති;
දාමා දාමං තථා සද්ධා, සද්ධං තට්ඨං තට්ඨං තට්ඨං.

බ්‍යඤ්ජනං බ්‍යඤ්ජනො අත්ථො, අත්ථමක්ඛරමක්ඛරො;
අජ්ජවං අජ්ජවො වෙච, තථා මද්දවගාරවා.

චචො චචිති වාදිති, සමරුපා සරුපතො;
ද්විත්තිලිඬ්ගානි සම්භොන්ති, යථාසම්භවමුද්දිසෙ.

එතෙසු හි බොධිසද්දස්ස තාව “බොධි රාජකුමාරො” නි ච, “අරියසාවකො ‘බොධි’ නි වුව්චති, තස්ස බොධිස්ස අභිගොති බොජ්ඣංඞිගො” නි ච එවං පුග්ගලවචනස්ස “බොධි, බොධි, බොධියො. බොධිං, බොධි, බොධියො. බොධිනා” නි පුල්ලිඬ්ගෙ අග්ගිනයෙන නාමිකපදමාලා භවති.

රුක්ඛමග්ගනිබ්බානසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණවචනස්ස පන “බොධි, බොධි, බොධියො. බොධිං, බොධි, බොධියො. බොධියා” නි ඉත්ථිලිඬ්ගෙ රත්තිනයෙන නාමිකපදමාලා භවති.

කෙච්චි පන “රුක්ඛවචනො බොධිසද්දො පුල්ලිඬ්ගො” නි වදන්ති, තං ආගමෙන විරුද්ධං විය දිස්සනතො ච්චාරෙතබ්බං. න හි ආගමෙ රුක්ඛවචනස්ස බොධිසද්දස්ස පුල්ලිඬ්ගභාවො දිස්සති, පුග්ගලවචනස්ස පන දිස්සති. යදි ච “සාලො ධවො බද්දිරො” නිදාදීනං විය රුක්ඛවචනස්ස බොධිසද්දස්ස පුල්ලිඬ්ගත්තං සියා, ජම්බු සිම්බලී

පාටලීසද්දාදිනං රුක්ඛවාචකත්තා පුල්ලිඬගත්තං සියා, න තෙසං ඉමස්ස ව රුක්ඛවාචකත්තෙපි පුල්ලිඬගභාවො උපලබ්භති. යදි හි රුක්ඛවචනො බොධිසද්දො පුල්ලිඬගො, එවං සන්තෙ නිබ්බානවචනො සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණවචනො ව බොධිසද්දො නපුංසකලිඬගො සියා “නිබ්බාන”න්තිආදිනා නපුංසකලිඬගවසෙන නිද්දිට්ඨස්ස නිබ්බානාදිනො අත්ථස්ස කථනතො.

යෙ එවං වදන්ති “රුක්ඛවචනො බොධිසද්දො පුල්ලිඬගො”ති, තෙ “බොධි වුව්වති චතුසු මග්ගෙසු ඤාණං, තං එත්ථ භගවා පත්තොති රුක්ඛොපි බොධිව්වෙව වුව්වති”ති චුත්තමත්ථං වෙනසි සන්නිධාය “බුද්ධාති එත්ථාති බොධි”ති නිබ්බවනවසෙන “කිං රුක්ඛවචනො බොධිසද්දො පුල්ලිඬගො න භවිස්සති”ති මඤ්ඤමානා වදන්ති මඤ්ඤෙ. නෙවං දට්ඨබ්බං, එවඤ්ඤා පන දට්ඨබ්බං, “බොධි වුව්වති චතුසු මග්ගෙසු ඤාණං, තං එත්ථ භගවා පත්තොති රුක්ඛොපි බොධිව්වෙව වුව්වති”ති වදන්තෙහි ගරුහි ඤාණවචනං ඉත්ථී ලිඬගභුතං බොධිති ඤාණස්ස නාමං පණ්ණත්තිඅන්තරපරිකප්පෙනත්තං පරිකප්පෙන්තෙන බුද්ධානට්ඨානභුතෙ රුක්ඛෙ ආරොපෙන්වා රුක්ඛො “බොධි”ති චුත්තො, තස්මා ඊදිසෙසු යානෙසු නිබ්බවනෙ ආදරො න කාතබ්බො. න හි “බුද්ධාති එත්ථාති බොධි”ති නිබ්බවනකරණං රුක්ඛවචනස්ස බොධිසද්දස්ස පුල්ලිඬගත්තං කාතුං සක්කොති සඬකෙතසිද්ධත්තා වොභාරස්ස, තස්මා රුක්ඛං සයං අබොධිමීපි සමානං බොධියා පටිලාභට්ඨානත්තා සඬකෙතසිද්ධොත “බොධි”ති ඉත්ථීලිඬගවොභාරෙන වොභරන්ති සාසනිකා, බොධියා වා කාරණත්තා ඵලවොභාරෙන. එතමත්ථංයෙව හි සන්ධාය “බොධි වුව්වති චතුසු මග්ගෙසු ඤාණං, තං එත්ථ භගවා පත්තොති රුක්ඛොපි බොධිව්වෙව වුව්වති”ති චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං, එවං “බොධි”ති ඉත්ථීලිඬගවසෙන රුක්ඛනාමං පවත්නීති. තෙනාහ ආයස්මා සාරිපුත්තො ධම්මසෙනාපති අනුධම්මවක්කවත්ති වොභාරකුසලො ඉත්ථීලිඬගවොභාරෙන “බුද්ධානං භගවත්තානං බොධියා මූලෙ සහ සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණප්පටිලාභා සවිජ්ඣා පඤ්ඤන්ති යදිදං බුද්ධො”ති. අපිව තත්ථ තත්ථ “බොධියා සාබා”ති ව, “කෙනට්ඨෙත මහාබොධි, කස්ස සම්බන්ධිතී ව සා”ති ව,

“හත්ථතො මුත්තමත්තා සා, අසීතිරතනං නහං;
උග්ගන්ත්වාන තදා මුඤ්චි, ඡබ්බණ්ණා රස්මියො සුභා”ති ව

එවමාදයො රුක්ඛවාචකස්ස බොධිසද්දස්ස ඉත්ථීලිඬගභාවෙ පයොගා දිස්සන්ති.

අථ වා රුක්ඛවාචකො බොධිසද්දො ද්විලිඬගො පුමිත්ථීලිඬගවසෙන. තථා හි සමන්තපාසාදිකායං විනයසංචණ්ණනායං මහාවෙය්‍යාකරණස්ස පාළිනයවිදුතො බුද්ධසොසාවරියස්ස එවං සද්දරවනා දිස්සති “සක්ඛිස්සසි ත්ථං තාත පාටලීපුත්තං ගන්ත්වා මහාබොධිනා සද්ධිං අය්‍යං සඬසමිත්තත්ථෙට්ඨං ආනෙතු”න්ති ව, “සාපි බො මහාබොධිසමාරුළ්භා නාවා පස්සතො මහාරාජස්ස මහාසමුද්දතලං පක්ඛන්දා”ති ව තස්ස රුක්ඛවාචකස්ස බොධිසද්දස්ස “බුද්ධාති එත්ථාති බොධි”ති නිබ්බවනවසෙන “බොධි, බොධි, බොධියො. බොධිං, බොධි, බොධියො. බොධිනා”තිආදිනා පදමාලා වෙදිතබ්බා. රුක්ඛවාචකස්සෙව පන තස්ස ඤාණෙ පවත්තිත්ථීලිඬගවොභාරෙන සඬකෙතසිද්ධොත රුළ්භත්ථිපකෙන “බොධි, බොධි, බොධියො. බොධිං, බොධි, බොධියො. බොධියා”තිආදිනා පදමාලා වෙදිතබ්බා. ඉව්වෙවං –

පුග්ගලවාචකො බොධි-සද්දො පුල්ලිඬගිකො භවෙ;
ඤාණාදිවාචකො ඉත්ථී-ලිඬගොයෙව සියා සදා.

බොධිපාදපවචනො, පුමිත්ථීලිඬගිකො භවෙ;
එවං සන්තෙපි එතස්ස, ඉත්ථීලිඬගත්තමෙව තු;
ඉව්ජිතබ්බතරං යස්මා, ධම්මසෙනාපතිරිතං.

සන්ධිසද්දාදිනම්පි නයානුසාරෙන නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා. සන්ධිසද්දො හි සරසන්ධිආදිවාචකො පුල්ලිඬගො, පටිසන්ධියාදිවාචකො ඉත්ථීලිඬගො “සන්ධිනො. සන්ධියා”තිආදිදස්සනතො. විහත්තිසද්දො විහජනවාචකො ඉත්ථීලිඬගො, ස්‍යාදිවාචකො පුල්ලිඬගො වෙව ඉත්ථීලිඬගො ව “විහත්තිස්ස. විහත්තියා”තිආදිදස්සනතො.

ආයුසද්දො පන ජීවිතින්ද්‍රියවාචකොයෙව හුත්වා පුන්තපුංසකලිඬගො, “පුනරායු ව මෙ ලද්ධො, එවං ජානාහි මාරියා”ති “එත්තකංයෙව තෙ ආයු, වචනකාලො භවිස්සති”ති ව දස්සනතො.

ධාතුසද්දො සභාවාදිවාචකො ඉත්ථීලිඬගො, කරපවාදිවාචකො පුමිත්ථීලිඬගො “වක්ඛුධාතුයා. කරොතිස්ස ධාතුස්ස. ධාතුයො ධාතුයා”ති දස්සනතො.

පජාපතිසද්දො දෙවවිසෙසවාචකො පුල්ලිඬගො, කලත්තජිනමාතුවජාවාචකො ඉත්ථීලිඬගො “පජාපතිස්ස දෙවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලොකෙය්‍යාථ”, “අත්තනො පජාපතියා සද්ධිං මහාපජාපතියා”ති ව දස්සනතො.

දාමා දාමං සද්දා මාලනීදාමාදිහෙදහින්නස්ස එකස්ස වත්ථුස්ස යථාක්කමං ඉත්ථිනපුංසකලිඛිගා. තථා හි “මාලනීදාමා ලොලාලිඛිගලීලා. මාලනීදාමං. සිඬිසිනං දාමං හමරෙහි. රතනදාමා. රතනදාම”න්ති ව ද්විලිඛිගහාවෙ ලොකිකප්පයොගා දිස්සන්ති සාසනානුකූලා.

සද්ධං සද්ධාසද්දා පන හින්නවත්ථුනං වාවකා ඉත්ථිනපුංසකලිඛිගා, සද්ධාසද්දො පසාදලක්ඛණාවකො ඉත්ථිලිඛිගො, සද්ධංසද්දො මතකහත්තවාවකො නපුංසකලිඛිගො “සද්ධා සද්දහනා. මයමස්සුහො ගොතමධ්‍රාග්මණා නාම දානානි දෙම සද්ධානි කරොමා”ති දස්සනතො. ඉමස්මිං පන යානෙ “සද්ධො පුරිසො , සද්ධා ඉත්ථි, සද්ධං කුල”න්ති ඉමානි වාවචලිඛිගත්තා සඬිගහං න ගච්ඡන්තිති දට්ඨබ්බානි.

තටං තටි තටොතිමෙ සද්දා තීරසඬිබාතෙ එකස්මිංයෙවත්ථෙ ථිපුන්නපුංසකලිඛිගා.

බ්‍යඤ්ජනසද්දො උපසෙවනලිඛිගවාක්‍යාවෙණිකසරීරාවයවවාචකො නපුංසකලිඛිගො, අක්ඛරවාචකො පුන්නපුංසකලිඛිගො. තනුපසෙවනෙ “සුපං වා බ්‍යඤ්ජනං වා”ති නපුංසකනිද්දෙසො දිස්සති. තථා ලිඛිගෙ “ඉත්ථිබ්‍යඤ්ජනං පුරිසබ්‍යඤ්ජන”න්ති නපුංසකනිද්දෙසො. වාක්‍යො “පදබ්‍යඤ්ජනානි සාධුකං උග්ගහෙත්වා”ති නපුංසකලිඛිගනිද්දෙසො. ආවෙණිකෙ “අසීති අනුබ්‍යඤ්ජනානි”ති නපුංසකනිද්දෙසො. සරීරාවයවෙ “කිලෙසානං අනු අනු බ්‍යඤ්ජනතො පාකටභාවකරණතො අනුබ්‍යඤ්ජන”න්ති එවං නපුංසකනිද්දෙසො. එත්ථ හි අනුබ්‍යඤ්ජනං නාම හත්ථපාදසිතහසිතකථිතවිලොකිතාදිහෙදො ආකාරො. සො එව “සරීරාවයවො”ති වුවච්ඡිති. අක්ඛරෙ “බ්‍යඤ්ජනො. බ්‍යඤ්ජන”න්ති ව පුන්නපුංසකනිද්දෙසො.

අත්ථසද්දො නිබ්බානවචනො නපුංසකලිඛිගො, අභිධෙය්‍යධනකාරණපයොජනනිවත්තාහිසන්ධානාදිවචනො පන පුල්ලිඛිගො. තථා හි කථාවත්ථුමිහි “අත්ථත්ථමිහි”ති ඉමිස්සා පාළියා අත්ථසංවණ්ණනායං “අත්ථං වුවච්ඡි නිබ්බාන”න්ති නපුංසකලිඛිගනිද්දෙසෙන අත්ථසද්දො වුත්තො. ඉති අත්ථසද්දො ද්විලිඛිගො.

අක්ඛරසද්දො ව “යො පුබ්බො අක්ඛරො අක්ඛරානි”ති ව දස්සනතො. අපිච අක්ඛරසද්දො නිබ්බානවචනො නාමපණ්ණත්තිවචනො ව සබ්බදානපුංසකලිඛිගො හවති “පදමච්චුතමක්ඛරං, මහාජනසම්මතොති බො වාසෙට්ඨ ‘මහාසම්මතො’ත්තෙව පට්ඨං අක්ඛරං නිබ්බත්ත”න්ති එවමාදීසු. “අක්ඛරාය දෙසෙති, අක්ඛරක්ඛරාය ආපත්ති පාවිත්තියස්සා”ති එත්ථ පන පුල්ලිඛිගොතිපි නපුංසකලිඛිගොතිපි වත්තබ්බො, ඉත්ථිලිඛිගොති පන න වත්තබ්බො. අයඤ්ඤි “අසක්කතා වස්ම ධනඤ්චයාය. විරමථායස්මන්තො මමවචනායා”තිආදීසු “ධනඤ්චයාය, වචනායා”ති සද්දා විය විහත්තිවිපල්ලාසෙන වුත්තො, න ලිඛිගවිපල්ලාසවසෙනානි.

අජ්ජව මද්දව ගාරවසද්දා පන පුන්නපුංසකලිඛිගා. “අජ්ජවො ව මද්දවො ව. අජ්ජවමද්දවං. ගාරවො ව නිවාතො ව. සහ ආචජ්ජිතෙ ථුපෙ, ගාරවං හොති මෙ තදා”ති ව ආදිදස්සනතො.

වචොවච්ඡසද්දා පන සටොසට්ඨසද්දා විය පුමිත්ථිලිඛිගා, තත්ථ වච්ඡසද්දස්ස “වච්චි, වච්චි, වච්චියො. වච්චිං, වච්චි, වච්චියො. වච්චියා”ති නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බො. කෙච්චි “දුච්චරිතපයොගවිඤ්ඤත්තිසද්දාදීසු පරෙසු වච්ඡසද්දස්සන්තො ඊකාරො හොති, තෙන “වච්චුච්චරිත”න්තිආදීනි රූපානි දිස්සන්ති”ති වදන්ති, තං න ගහෙතබ්බං වච්ඡසද්දතො චිසුං වච්ඡසද්දස්ස දස්සනතො. අත්‍රිමානි පාළිතො ව අට්ඨකථාතො ව නිදස්සනපදානි. “වච්චි වච්ඡසඬිබාරො, වච්ඡසඬිබාරො වච්චි, වච්චඤ්ච වච්ඡසඬිබාරෙ ව යපෙත්වා අවසෙසා න වෙච වච්චි, න ව වච්ඡසඬිබාරො. ගදිතො වච්චි සතිමාහිනන්දෙ”ති ඉමානි පාළිතො නිදස්සනපදානි. “වොපනසඬිබාතා වච්චි එච විඤ්ඤත්ති වච්චිඤ්ඤත්ති, වච්චියා හෙදො වච්චිහෙදො”ති ඉමානි අට්ඨකථාතො නිදස්සනපදානි. ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤෙසම්පි සරූපාසරූපපදානං යථාරහං ද්විතිලිඛිගතා වචත්ථපෙතබ්බො. එවං අභිධෙය්‍යකලිඛිගෙහු සවිසෙසානි අභිධෙය්‍යලිඛිගානි වෙදිතබ්බානි.

ඉදානි කත්ථවි වාවචලිඛිගභූතානං අභිධෙය්‍යලිඛිගානඤ්ච තද්ධිහන්තලිඛිගානඤ්ච ධම්මාදිවසෙන නාමිකපදමාලා වුවච්ඡිතෙ. තථා හි –

ධම්මහො පුග්ගලා වෙච, ධම්මපුග්ගලතොපි ව;
එකන්තධම්මතො වෙච, තටෙවෙකන්තපුග්ගලා.

පදමාලා සියුං තාසු, පච්චත්තාදිවසෙන තු;
පදං සමං විසමඤ්ච, ජඤ්ඤා සබ්බසමම්පි ව.

කථං? “මිච්ඡාදිට්ඨි, මිච්ඡාසඬිකප්පො, මිච්ඡාවාචා, මිච්ඡාවාවො, මිච්ඡාදිට්ඨිකො, මිච්ඡාසඬිකප්පි” ඉච්චෙනෙසං නාමිකපදමාලා එවං වෙදිතබ්බො.

“මිච්ඡාදිට්ඨි, මිච්ඡාදිට්ඨි, මිච්ඡාදිට්ඨියො. මිච්ඡාදිට්ඨිං, මිච්ඡාදිට්ඨි, මිච්ඡාදිට්ඨියො. මිච්ඡාදිට්ඨියා”ති එවං ධම්මතො, “මිච්ඡාදිට්ඨි, මිච්ඡාදිට්ඨි, මිච්ඡාදිට්ඨිතො. මිච්ඡාදිට්ඨිං, මිච්ඡාදිට්ඨි, මිච්ඡාදිට්ඨිතො. මිච්ඡාදිට්ඨිනා”ති එවං

පුග්ගලතො, “මිච්ඡාසංකප්පො, මිච්ඡාසංකප්පා, මිච්ඡාසංකප්ප”න්ති එවං ධම්මපුග්ගලතො, “මිච්ඡාවාචා, මිච්ඡාවාචා, මිච්ඡාවාචායො. මිච්ඡාවාචං, මිච්ඡාවාචා මිච්ඡාවාචායො. මිච්ඡාවාචාය” එවං එකන්තධම්මතො, “මිච්ඡාවාචො, මිච්ඡාවාචා. මිච්ඡාවාචං, මිච්ඡාවාචෙ. මිච්ඡාවාචෙන්” එවං එකන්තපුග්ගලතො, “මිච්ඡාදිට්ඨිකො. මිච්ඡාදිට්ඨිකා. මිච්ඡාදිට්ඨික”න්ති එවමපි එකන්තපුග්ගලතො, “මිච්ඡාසංකප්පි, මිච්ඡාසංකප්පිනො. මිච්ඡාසංකප්පි”න්ති එවමපි එකන්තපුග්ගලතො නාමිකපදමාලා භවති. පච්චත්තොපයොගවචනාදිවසෙන පන පදං සද්දසං විසද්දසං සබ්බං සද්දසමිපි ව භවති. එස නයො සම්මාදිට්ඨිසම්මාසංකප්පාදිසුපි.

අනුමෙ ආභව්වහාසිතා පයොගා – අවිජ්ජාගතස්ස භික්ඛවෙ අවිද්දසුනො මිච්ඡාදිට්ඨි පහොති. මිච්ඡාදිට්ඨිස්ස මිච්ඡාසංකප්පො පහොති. මිච්ඡාසංකප්පස්ස මිච්ඡාවාචා පහොති. මිච්ඡාවාචස්ස මිච්ඡාකම්මන්තො පහොති. මිච්ඡාකම්මන්තස්ස මිච්ඡාආජීවො පහොති. මිච්ඡාආජීවස්ස මිච්ඡාවායාමො පහොති. මිච්ඡාවායාමස්ස මිච්ඡාසති පහොති. මිච්ඡාසතිස්ස මිච්ඡාසමාධි පහොති. විජ්ජාගතස්ස භික්ඛවෙ විද්දසුනො සම්මාදිට්ඨි පහොති. සම්මාදිට්ඨිස්ස සම්මාසංකප්පො පහොති. විත්ථාරො, එවං කත්ථවි වාච්වලිඬගභුතානං අභිධෙය්‍යලිඬගානාඤ්ච තද්ධිතන්තලිඬගානාඤ්ච නාමිකපදමාලා සප්පයොගා කථිතා.

ඉදානි නෙවාභිධෙය්‍යලිඬගස්ස භවිතබ්බසද්දස්ස ව අභිධෙය්‍යලිඬගානං සොත්ථි සුවත්ථි සද්දානාඤ්ච වාච්වලිඬගාභිධෙය්‍යලිඬගස්ස අබ්භුතසද්දස්ස ව වාච්වලිඬගස්ස අභුතසද්දස්සවාති ඉමෙසං කිඤ්චි විසෙසං කථයාම, නාමිකපදමාලාඤ්ච යථාරහං යොජෙස්සාම. එතෙසු හි භවිතබ්බසද්දො එකන්තභාවචවකො නපුංසකලිඬගො එකවචනන්තොයෙව හොති. තතියන්තපදෙහි එවංසද්ද නසද්දාදිහි ව යොජෙතබ්බො ව හොති. නාස්ස නාමිකපදමාලා ලබ්භති, අනුමෙ ව පයොගා “සද්ධම්මගරුකෙන භවිතබ්බං, නො ආමිසගරුකෙන, ඉමිනා චොරෙන භවිතබ්බං, ඉමෙහි චොරෙහි භවිතබ්බං, ඉමාය චොරියා භවිතබ්බං, ඉමාහි චොරිහි භවිතබ්බං, අනෙන චිත්තෙන භවිතබ්බං, ඉමෙහි චිත්තෙහි භවිතබ්බං, එවං භවිතබ්බං, අඤ්ඤා භවිතබ්බ”න්ති. අනුදං වුවවති –

භවිතබ්බපදං නිව්චං, සබ්බඤ්ඤාවරසාසනෙ;
පඨමෙකවචො භාව-වාචකඤ්ච නපුංසකං.

තතියන්තපදෙහෙවං-සද්දාදිහි ව ධිමතා;
යොජෙතබ්බංව සම්මොති, ඉති විද්වා විභාවයෙ.

අයං “භවිතබ්බ”න්ති පදස්ස විසෙසො.

සොත්ථි හද්දන්තෙ හොතු රඤ්ඤො, සොත්ථිං ගච්ඡති න්භාපිතො. සොත්ථිනාමිහි සමුට්ඨිතො. සුවත්ථි, සුවත්ථිං, සුවත්ථිනා, අයං ධසාත්ථිසද්දාදිනං විසෙසො.

අයං පන “අබ්භුතං අභුත”න්ති ද්විත්තං විසෙසො. භුසද්දස්ස බ්භු, සංයොගපරෙ පටිසෙධන්ථවති අඉතිනිපාතෙ උපපදෙ සති එකන්තෙන රස්සන්තමුපයාති. ක්වත්ථෙ? “අභුතපුබ්බං භුත”න්තිආදිස්වත්ථෙසු. තථාචිධෙ අසඤ්ඤාගපරෙ රස්සන්තං න උපයාති. ක්වත්ථෙ? “අසච්ච”න්තිආදිස්වත්ථෙසු. තථා හි “අබ්භුත”න්ති පදස්ස “අභුතපුබ්බං භුත”න්තිපි අත්ථො භවති, “අබ්භුතකරණ”න්තිපි අත්ථො භවති. “අභුත”න්ති පදස්ස පන “අසච්ච”න්තිපි අත්ථො භවති, “අජාත”න්තිපි අත්ථො භවති. තත්‍ර “අච්ඡරියං වත හො අබ්භුතං වත හො. අච්ඡරං වත ලොකස්මිං, අබ්භුතං ලොමහංසනං” ඉච්චෙවමාදයො “අභුතපුබ්බං භුත”න්ති අත්ථෙ පයොගා.

“ත්ථං මං නාගෙන ආලම්ප,
අභං මණ්ඩුකජාපියා;
හොතු නො අබ්භුතං තත්ථ,
ආසහස්සෙහි පඤ්චහි”ති

ඉච්චෙවමාදයො අබ්භුතකරණත්ථෙ පයොගා. එවං රස්සවසෙන, දීඝවසෙන පන නිස්සංයොගෙ “අභුතං අතච්ඡං. අතථං”ඉච්චෙවමාදයො අසච්චත්ථෙ පයොගා, “අභුතං අජාතං අසඤ්ජාත”න්ති ඉච්චෙවමාදයො අජාතත්ථෙ පයොගා. භවන්ති චත්‍ර –

“අභුතපුබ්බං භුත”න්ති, අත්ථස්මිං අබ්භුතන්තිදං;
පදං විඤ්ඤාහි විඤ්ඤායාං, රස්සභාවෙන සණ්ඨිතං.

අබ්භුතකරණත්ථෙපි, අබ්භුතන්ති පදං තථා;
සණ්ඨිතං රස්සභාවෙන, ඉති විද්වා විභාවයෙ.

අභුතමිති දීඝන්ත-වසෙන කථිතං පන;

පදං සමධිගන්තබ්බං-මසච්චාජාතවාචකං.

අබ්භුතං, අබ්භුතානි. චිත්තනායෙන, අබ්භුතො, අබ්භුතා. අබ්භුතං, පුරිස්සනායෙන, අබ්භුතා, අබ්භුතා, අබ්භුතායො. අබ්භුතං. කඤ්ඤානායෙන ඤෙය්‍යාං. එවං භූතසද්දස්සපි නාමිකපදමාලා තිධා ගහෙතබ්බා. අනු “අබ්භුත”මිති පදං වාවචලිඬිගමිපි භවති අභිධෙය්‍යලිඬිගමිපි. “අභුත”මිති පදං පන වාවචලිඬිගං අභිධෙය්‍යලිඬිගමිපි වා සච්චසද්දො විය කත්ථවි. ඉතිස්ස යථාරහං අයමිපි සප්පයොගා නාමිකපදමාලා කථිතා.

ඉදානි ආගමිකානං කොසල්ලජනනත්ථං පදසමොධානවසෙන නාමිකපදමාලා වුව්වතෙ – බුද්ධො භගවා, බුද්ධා භගවන්තො. බුද්ධං භගවන්තං, බුද්ධෙ භගවන්තෙ. බුද්ධෙන භගවතා, සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං. අයං පදමාලා එකච්චනඤ්චවනවසෙන ඤෙය්‍යා.

දෙවා තාවතිංසා. දෙවෙ තාවතිංසෙ. දෙවෙහි තාවතිංසෙහි. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං. ඤ්චවචනවසෙන ඤෙය්‍යා පදමාලා.

සො භගවා ජානං පස්සං අරහං සම්මාසම්බුද්ධො, තං භගවන්තං ජානන්තං පස්සන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන, තස්ස භගවතො ජානතො පස්සතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං. එකච්චනවසෙන ඤෙය්‍යා පදමාලා.

රාජා සුද්ධොදනො, රාජානං සුද්ධොදනං, රඤ්ඤා සුද්ධොදනෙන. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං.

රාජා පස්සෙනදී කොසලො, රාජානං පස්සෙනදිං කොසලං, රඤ්ඤා පස්සෙනදිනා කොසලෙන. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං.

රාජා මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො, රාජානං මාගධං සෙනියං බිම්බිසාරං, රඤ්ඤා මාගධෙන සෙනියෙන බිම්බිසාරෙන. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං.

රාජා මාගධො අජාතස්ත්තු වෙදෙහිපුත්තො, රාජානං මාගධං අජාතස්ත්තුං වෙදෙහිපුත්තං, රඤ්ඤා මාගධෙන අජාතස්ත්තුනා වෙදෙහිපුත්තෙන. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං.

මහාපජාපතී ගොතමී, මහාපජාපතිං ගොතමී, මහාපජාපතියා ගොතමියාති පඤ්චක්ඛන්තුං චන්තබ්බං. මහාපජාපතියං ගොතමියං, හොති මහාපජාපති ගොතමී.

මක්ඛලි ගොසාලො. මක්ඛලිං ගොසාලං. මක්ඛලිනා ගොසාලෙන. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං.

සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානං සාවකයුගං. සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානං සාවකයුගං, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙන සාවකයුගෙන, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානස්ස සාවකයුගස්ස. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං. සබ්බාපෙතා පදමාලා එකච්චනවසෙන ඤෙය්‍යා. සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා අග්ගසාවකා, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ අග්ගසාවකෙ, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙහි අග්ගසාවකෙහි. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං. ඤ්චවචනවසෙන ඤෙය්‍යා. ඉතො අඤ්ඤෙසුපි එසෙව නයො.

සො දාරො, සා දාරා. සං දාරං, සෙ දාරෙ. සෙන දාරෙන. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං. සා නාරි, සා නාරියො. සං නාරිං, සා නාරියො. සාය නාරියා. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං. සං කම්මං, සානි කම්මානි. සෙන කම්මෙන. සං ඵලං, සානි ඵලානි. සෙන ඵලෙන. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං.

පඨමං ඤානං, පඨමං ඤානං, පඨමෙන ඤානෙන, පඨමස්ස ඤානස්ස. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං.

චතුත්ථී දිසා, චතුත්ථීං දිසං, චතුත්ථියා දිසාය.

ධම්මි කථා, ධම්මිං කථං, ධම්මියා කථාය, ධම්මියං කථායං. එවං අනුපුබ්බි කථා, එවරුපි කථා. ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤෙසුපි ධානෙසු පදසමොධානවසෙන ලිඬිගතො ව අන්තතො ව වචනතො ව අපෙක්ඛිතබ්බං. පදනො ව නානස්පකාරා නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා.

ඉදානි එකස්පකාරානං සද්දානං ලිඬිගඅන්තවසෙන නානත්තං වෙදිතබ්බං. කථං? යාදිසො, යාදිසී, යාදිසං. තාදිසො, තාදිසී, තාදිසං. එතාදිසො, එතාදිසී, එතාදිසං. කිදිසො, කිදිසී, කිදිසං. ඊදිසො, ඊදිසී, ඊදිසං. එදිසො, එදිසී, එදිසං. සදිසො, සදිසී, සදිසං. කදාචි පන “යාදිසා තාදිසා”ති එවමාදීනි ඉත්ථිලිඬිගරුපානිපි භවන්ති. නාමිකපදමාලා නෙසං පුරිස් ඉත්ථි චිත්තනායෙන යොජෙතබ්බා.

ඉදානි සමාසතද්ධිතපදභූතානං අමමසද්දාදීනං නාමිකපදමාලා වුවුවතෙ - අමමො, අමමා, අමමං, අමමෙ. අමමෙන. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං.

මය්හකො, මය්හකා. මය්හකං, මය්හකෙ. මය්හකෙන. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං.

ආමා, ආමා, ආමායො. ආමං, ආමා, ආමායො. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං.

තත්‍ර අමමොති තත්ථි තණ්හාමමත්තං දිට්ඨිමමත්තඤ්ච එතස්සාති අමමො, කො සො, අරහායෙවාති වත්තුං වට්ටති. අපිච යෙසතණ්හාපි සද්ධිසි “මම ඉද”න්ති මමත්තං න කරොන්ති, තෙපි අමමායෙව. එත්ථ ව “මනුස්සා තත්ථ ජායන්ති, අමමා අපරිග්ගහා”ති ඉදං සාසනතො නිදස්සනං. “අමමො නිරහඩ්ඛාරො”ති ඉදං පන ලොකතො නිදස්සනං. ඉත්ථිලිඬගෙ වත්තබ්බෙ “අමමා, අමමා, අමමායො”ති පදමාලා. නපුංසකෙ වත්තබ්බෙ “අමමං, අමමානි”ති පදමාලා. තත්‍ර මය්හකොති “ඉදමිපි මය්හං ඉදමිපි මය්හ”න්ති විජ්ජලපතීති මය්හකො, එකො පක්ඛිවිසෙසො. වුත්තඤ්ඤෙනං ජාතකෙ -

“සකුණො මය්හකො නාම, ගිරිසානුදරිවරො;
පක්කං පිප්ඵලිමාරුය්හ, ‘මය්හං මය්හ’න්ති කන්දති”ති.

ඉත්ථිලිඬගෙ වත්තබ්බෙ “මය්හකී, මය්හකී, මය්හකියො”ති පදමාලා. තත්‍ර ආමාති “ආම අහං තුම්භාකං දාසී”ති එවං දාසිභාවං පටිජානාතීති ආමා. ගෙහදාසී. වුත්තඤ්ඤෙනං ජාතකෙසු “යත්ථ දාසො ආමජාතො, ධීතො ථුල්ලානි ගච්ඡති”ති ව, “ආමාය දාසාපි භවන්ති ලොකෙ”ති ව, තස්මා ඉමානෙවෙත්ථ නිදස්සනපදානි.

ඉදානි කති කතිපය කතිමිසද්දානං විසෙසො වුවුවතෙ යථාරහං නාමිකපදමාලා ව. තත්‍ර කතිමිසද්දස්ස නාමිකපදමාලා න ලබ්භති “අප්ප භන්තෙ කතිමි”ති එවං පුච්ඡාවසෙන ආගතමත්තතො. කති කතිපයසද්දානං පන ලබ්භතෙව, සා ව බහුවචනිකා. විසුද්ධිමග්ගටිකායං පන කතිපයසද්දො එකවචනිකො වුත්තො. කති පුරිසා තිට්ඨන්ති, කති පුරිසෙ පස්සති. කති ඉත්ථියො, කති කුලානි. කති ලොකස්මිං ඡිද්දානි යත්ථ විත්තං න තිට්ඨති. කති කුසලා. කති ධාතුයො. කති ආයතනානි. කතිහි ඛන්ධෙහි කතිභායතනෙහි කතිහි ධාතුහි සඬගහිතං. කතිහි රජමානෙති, කතිහි පරිසුජ්ඣති. කතිපයා පුරිසා, කතිපයා ඉත්ථියො, කතිපයානි විත්තානි. ඉමා පන නාමිකපදමාලා.

කති. කතිහි, කතිහි. කතිනං. කතිසු.

කතිපයා. කතිපයෙහි, කතිපයෙහි. කතිපයානං. කතිපයෙසු. කතිපයායො. කතිපයාහි, කතිපයාහි. කතිපයානං. කතිපයාසු. කතිපයානි. කතිපයෙ. කතිපයෙහි, කතිපයෙහි. කතිපයානං. කතිපයෙසුති. සබ්බාපෙතා සත්තන්තං විභත්තීනං වසෙන ඤෙය්‍යා, සමාසවිධිමිතිපි කති කතිපයසද්දා බහුවචනවසෙනෙව යොජෙතබ්බා. “කතිසඬගාතිගො හික්ඛු, ඔසතිණ්ණොති වුවුවති. කතිපයජනකත”න්තිආදීසු හි “කති කිත්තකා සඬගා කතිසඬගා”තිආදීනා සබ්බදා බහුවචනසමාසො දිට්ඨබ්බො.

ඉදානි රුල්භිසද්දානං නාමිකපදමාලා වුවුවතෙ - ඉධ රුල්භිසද්දා නාම යෙවාපනකසද්දාදයො. යෙවාපනකො, යෙවාපනකා. යෙවාපනකං. යෙවාපනො, යෙවාපනා. යෙවාපනං. යංවාපනකං, යංවාපනකානි. සෙසං සබ්බත්ථ චිත්ථාරෙතබ්බං. තත්‍ර යෙවාපනකොති “එස්සො භොති වෙදනා භොතී”තිආදීනා වුත්තා එස්සාදයො විය සරුපනො අවත්වා “යෙ වා පන තස්මිං සමයෙ අඤ්ඤෙපි අත්ථි පටිච්චසමුප්පන්නා අරුපිනො ධම්මා”ති එවං “යෙවාපනා”ති පදෙන වුත්තො යෙවාපනකො, එවං “යෙවාපනො”ති එත්ථාපි. තථා “යං වා පනඤ්ඤමිපි අත්ථි රුප”න්ති එවං “යංවාපනා”ති පදෙන වුත්තං යංවාපනකං. එස නයො යථාරහං යස්සකං යත්ථකන්තිආදීසුපි නෙතබ්බො.

එත්ථ සියා - නනු ව භො පනසද්දො නිපාතො, නිපාතානඤ්ච අබ්‍යයභාවො සිද්ධො තීසු ලිඬිගෙසු සබ්බවිභත්තිවචනෙසු ව වයාභාවතො, සො කස්මා “යෙවාපනො”ති ඕකාරන්තො ජාතොති? සච්චං පනසද්දො නිපාතො, සො ව බො “යෙ වා පන තස්මිං සමයෙ”ති වා, “යං වා පනඤ්ඤමිපි”ති වා, “බ්‍රාහ්මණා පනා”ති වා එවමාදීසු නිපාතො, “යෙවාපනකො”ති වා, “යෙවාපනො”ති වා එවමාදීසු නිපාතො නාම න භොති. අනුකරණමත්තඤ්ඤෙනං, තස්මා ඊදිසෙසු පනසද්දසහිතා පයොගා රුල්භිසද්දානි ගහෙතබ්බා. යජ්ජෙවං කස්මා නිබ්බවනමුදාභටන්ති? අත්ථස්ස පාකට්ඨකරණත්ථං.

තයොධම්මිජාතකං . තයොධම්මිජාතකං. තයොධම්මිජාතකෙන. තයොධම්මිජාතකස්ස. තයොධම්මිජාතකා, තයොධම්මිජාතකස්මා. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං.

තයොසඬ්ඛාරා. තයොසඬ්ඛාරෙ. තයොසඬ්ඛාරෙහි, තයොසඬ්ඛාරෙහි. තයොසඬ්ඛාරානං. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං.

වත්තාරිපුරිසයුගො සඬිසො. වත්තාරිපුරිසයුගං සඬිසං. වත්තාරිපුරිසයුගෙන සඬිසෙන. වත්තාරිපුරිසයුගස්ස සඬිසස්ස. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං.

සතොකාරී, සතොකාරී, සතොකාරිනො. සතොකාරිං, සතොකාරී, සතොකාරිනො. සතොකාරිනා, සතොකාරිහි, සතොකාරිහි. සතොකාරිස්ස. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං. එත්ථ සතොකාරීති සරතීති සතො, සතො එව හුත්වා කරණසිලොති සතොකාරී.

අපරෙසම්පි රුළ්භිසද්දානං නාමිකපදමාලා වුවවතෙ සද්ධිමත්ථවිභාවනාය. අඬගා. අඬගෙ. අඬගෙහි, අඬගෙහි. අඬගානං. අඬගෙහි, අඬගෙහි. අඬගානං. අඬගෙසු. භොන්තො අඬගා.

අඬගා ජනපදො. අඬගෙ ජනපදං. අඬගෙහි, අඬගෙහි ජනපදෙන. අඬගානං ජනපදස්ස. අඬගෙහි, අඬගෙහි ජනපදස්මා. අඬගානං ජනපදස්ස. අඬගෙසු ජනපදෙ. භොන්තො අඬගා ජනපද. එවං මගධකොසලාදීනම්පි යොජෙතබ්බං.

ඉත්ථිලිඬිගෙ කාසී, කාසියො, කාසී, කාසියො. කාසීහි, කාසීහි. කාසීනං. කාසීහි, කාසීහි. කාසීනං. කාසීසු. භොතියො කාසියො. අත්ථායමත්ථවිභාවනා — කාසී, කාසියො ජනපදො. කාසී, කාසියො ජනපදං. කාසීහි, කාසීහි ජනපදෙන. කාසීනං ජනපදස්ස. කාසීහි, කාසීහි ජනපදස්මා. කාසීනං ජනපදස්ස. කාසීසු ජනපදෙ. භොතියො කාසියො ජනපද. එවං අවත්තීවෙතී වජ්ජී ඉව්වෙතෙසම්පි පදානං යොජෙතබ්බං. තෙනාහු අට්ඨකථාවරියා “කුරුසු ජනපදෙ”ති. එවං අඬගාදීනි අත්ථස්ස එකත්තෙපි ජනපදනාමත්තා රුළ්භිවසෙන බහුවචනානෙව භවන්ති. තථා හි තත්ථ තත්ථ “අඬගෙසු විහරති. මගධෙසු වාරිකං වරමානො”තිආදිනා, “අඬගානං මගධානං කාසීනං කොසලාන”න්තිආදිනා ව බහුවචනපාළියො දිස්සන්ති. එවං රුළ්භිසද්දානං නාමිකපදමාලා භවන්ති.

ඉදානි අපරාපි ඉතො සවිසෙසතරා සද්දභෙදෙ සම්මොභවිද්ධංසනකාරිකා පරමසුබ්බමඤ්ඤාණාවහා නාමිකපදමාලායො කථයාම සොතුනං අත්ථංඛාඤ්ජනග්ගහණෙ පරමකොසල්ලසම්පාදනත්ථං. තා ව බො “සම්බුද්ධො පටිජානාසී. කස්සකො පටිජානාසී. උපාසකො පටිජානාසී. සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො ඉමෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධා”තිආදයො පාළිනෙය නිස්සායෙව. තත්ථ සම්බුද්ධොපටිජානාසීති “ත්ථං ‘අහං සම්මාසම්බුද්ධො’ති පටිජානාසී”ති ඉතිසද්දලොපවසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බං. එස නෙයො “කස්සකො පටිජානාසී”තිආදියුපි. “සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො”ති එත්ථ පන “අහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති පටිජානන්තස්ස තවාති එවං ඉතිසද්දලොපයොජනාවසෙන අඤ්ඤො සද්දසන්නිවෙසො තෙනෙව අඤ්ඤො අත්ථපටිවෙධො ව භවති. “බිණ්ණසවස්ස තෙ පටිජානතොති”ආදියුපි එසෙව නෙයො. අට්ඨකථායං පන සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතොති “අහං සම්මාසම්බුද්ධො, සබ්බෙ ධම්මා මයා අභිසම්බුද්ධා”ති එවං පටිජානතො තවාති යො අත්ථො වුත්තො, සොපි යථාදස්සිතො අත්ථොයෙව. එවංපකාරං ඤත්වා පණ්ඩිතජාතියෙන කුලපුත්තෙන අම්මෙහි වුවිචමානා “අහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති ත්ථං පටිජානාසී”ති එතස්මිං අත්ථෙ සක්‍රියාපදා අයං පදමාලා වචන්ථපෙතබ්බං —

සම්මාසම්බුද්ධො ත්ථං පටිජානං තිට්ඨසී. සම්මාසම්බුද්ධං තං පටිජානන්තං පස්සති. සම්මාසම්බුද්ධෙන තෙ පටිජානතා ධම්මො දෙසිතො. සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො දියතෙ. සම්මාසම්බුද්ධස්මා තයා පටිජානතා අපෙති. සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො ධම්මො. සම්මාසම්බුද්ධස්මිං තයි පටිජානන්තෙ පතිට්ඨිතන්ති. තථා “බිණ්ණසවො ත්ථං පටිජානාසී”තිආදිනාපි විත්ථාරෙතබ්බං.

ඉද්ධිමා භික්ඛු එකොපි හුත්වා බහුධා භොති, බහුධාපි හුත්වා එකො භොති. ඉද්ධිමත්තො භික්ඛු එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්ති, බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්තිති ඉමස්මිං පනත්ථෙ අයම්පි සක්‍රියාපදා පදමාලා වචන්ථපෙතබ්බං —

එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්තො බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්තො භික්ඛු තිට්ඨති, එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්තා බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්තා භික්ඛු තිට්ඨන්ති. එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්තං බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්තං භික්ඛුං පස්සති, එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්තෙ බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්තෙ භික්ඛු පස්සති. එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්තෙන බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්තෙන භික්ඛුනා ධම්මො දෙසිතො, එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්තෙහි බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්තෙහි භික්ඛුහි ධම්මො දෙසිතො. එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්තස්ස බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්තස්ස භික්ඛුනො දියතෙ. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං. භො එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්ත බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්ත භික්ඛු ත්ථං ධම්මං දෙසෙහි, භොන්තො එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්තා බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්තා තුම්මෙ ධම්මං දෙසෙථාති. ඉමස්මිං ධානෙ කෙවට්ටසුත්තං සාධකං. “ඉධ කෙවට්ට භික්ඛු අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චිනුභොති. එකොපි හුත්වා බහුධා භොති, බහුධාපි හුත්වා එකො භොති, ආචිභාවං...පෙ.... තමෙනං අඤ්ඤතරො සද්ධො පසන්තො පස්සති තං භික්ඛුං අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චිනුභොන්තං එකොපි හුත්වා බහුධා භොන්තං බහුධාපි හුත්වා එකො භොන්ත”න්ති ඉදං කෙවට්ටසුත්තං.

එකොඵකාය මාතුගාමෙන සද්ධිං රහො නිසජ්ජං කප්පෙන්නො භික්ඛු එවං වදති, එකොඵකාය මාතුගාමෙන සද්ධිං රහො නිසජ්ජං කප්පෙන්නා භික්ඛු එවං වදන්ති. එකොඵකාය මාතුගාමෙන සද්ධිං රහො නිසජ්ජං කප්පෙන්නං භික්ඛුං පස්සති, එකොඵකාය මාතුගාමෙන සද්ධිං රහො නිසජ්ජං කප්පෙන්නෙ භික්ඛු පස්සති. සබ්බං විත්ථාරෙතබ්බං.

එත්ථ පන “න ත්වෙව ඵකොඵකාය, මාතුගාමෙන සල්ලපෙ” තිආදිකං පාළිපදං සාධකං. එත්ථ හි ඵකොඵකායාති ඉදං අඛ්‍යයපදසදිසං රුල්භීපදන්ති ගහෙනබ්බං, අඤ්ඤමඤ්ඤන්ති සද්දස්ස විය ව ඵකපදත්තුපගමනඤ්චස්ස වෙදිතබ්බං. හික්ඛු විනා දුතියෙන සයං ඵකො හුත්වා ඵකාය ඉත්ථියා සද්ධිත්ති ඉමස්මිං අත්ථෙ “ඵකොඵකායා” ති ඉදං පදං න රුල්භීපදන්ති දට්ඨබ්බං. එවං සන්තෙපි න “ඵකො” ති සද්දො “හික්ඛු” ති පදෙන සමානාධිකරණො. යදි සමානාධිකරණො සියා, “නිසජ්ජං කප්පෙන්ත” න්තිආදි න වත්තබ්බං සියා. “ඵකායා” ති සද්දොපි න අජ්ඣාහරිතබ්බෙන “ඉත්ථියා” ති පදෙන සමානාධිකරණො. යදි සමානාධිකරණො සියා, “මාතුගාමෙනා” ති න වත්තබ්බං සියා විසෙසාභාවතො ද්විරුත්තභාවාපජ්ජනතො ව. කිඤ්ච හියො “මාතුගාමෙනා” ති චුත්තත්තා “ඵකෙනා” ති වත්තබ්බං සියා, ඵකන්තතො පන “ඵකොඵකායා” ති ඉදං පදං පුමිත්ථිසඬ්ඛාතං අත්ථං අපෙක්ඛති, න සමානාධිකරණපදං, තස්මා “ද්වෙ ජානිපතයො අඤ්ඤමඤ්ඤං සල්ලපෙන්ති” තිආදීසු “අඤ්ඤමඤ්ඤ” න්ති පදස්ස විය ව “ඵකොඵකායා” ති ඉමස්ස ඵකපදත්තඤ්ච නිසජ්ජං කප්පෙන්තස්ස හික්ඛුනො විසෙසනත්තඤ්ච වෙදිතබ්බං. අථ වා යස්සං නිසජ්ජක්‍රියායං හික්ඛුපි ඵකොව හොති, ඉත්ථිපි ඵකාව. සා ක්‍රියා රුල්භීවසෙන “ඵකොඵකායා” ති චුච්චති, තාදිසාය ඵකොඵකාය නිසජ්ජක්‍රියාය හික්ඛු මාතුගාමෙන සද්ධිත්තිපි අත්ථො ගහෙනබ්බො. ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤෙසමිපි රුල්භීසද්දානං නාමිකපදමාලා යථාපයොගං ඵකවචනබහුවචනවසෙන යොජෙතබ්බො. ඉච්චෙවං වාච්චාහිධෙයාලිඬ්ඛාදීනං නාමිකපදමාලා නානප්පකාරතො පකාසිතා.

සුමධුරතරසද්දන්තිං ඉමං,
පටුතරමතිතං සුසිංචෙ වරං;
විදුච්චිතමොපහරිං රචිං,
මතිකුමුදපබොධිතිසාපතිං.

කතවිඤ්ඤාජනස්සාස-සාසනස්සාහිවුද්ධියා;
ධියා නීතිමිමං සාධු, සාධුකඤ්ඤෙව ලක්ඛයෙ.

ඉති නවඬ්ඛගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ ඛ්‍යප්පට්ඨනීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දන්තිප්පකරණෙ

වාච්චාහිධෙයාලිඬ්ඛාදිපරිදීපනො නාමිකපදමාලාවිභාගො

ඵකාදසමො පරිච්ඡෙදො.

එත්තාවතා භුධාතුමයානං පුල්ලිඬ්ඛානං ඉත්ථිලිඬ්ඛානං නපුංසකලිඬ්ඛානඤ්ච නාමිකපදමාලා යථාරහං
ලිඬ්ගන්තරෙහි සද්දන්තරෙහි අත්ථන්තරෙහි ව සද්ධිං නානප්පකාරතො දස්සිතා. සබ්බනාමානි හි යපෙන්වා නයතො
අඤ්ඤානි කානිවි නාමානි අග්ගහිතානි නාම නත්ථි.

12. සබ්බනාමකං සද්දිසනාමනාමිකපදමාලා

ඉතො පරං පවක්ඛාමී, සබ්බනාමඤ්ච තස්සමං;
නාමඤ්ච යොජිතං නානා-නාමෙහෙව විසෙසතො.

යානි භොන්ති තිලිඬිගානි, අනුකුලානි යානි ව;
තිලිඬිගානං විසෙසෙන, පදානෙතානි නාමතො.

“සබ්බසාධාරණකානි, නාමානි”චචෙව අත්ථතො;
සබ්බනාමානි චුච්චන්ති, සත්තවිසති සඬබ්බතො.

තෙසු කානිචි රූපෙහි, සෙසාඤ්ඤෙහි ව යුජ්ජරෙ;
කානිචි පන සහෙව, එතෙසං ලක්ඛණං ඉදං.

එතස්මා ලක්ඛණා මුත්තං, න පදං සබ්බනාමිකං;
තස්මාකීතාදයො සද්දා, ගුණනාමානි චුච්චරෙ.

සබ්බනාමානි නාම – සබ්බ කතර කතම උභය ඉතරඅඤ්ඤ අඤ්ඤතර අඤ්ඤතම පුබ්බ පර අපර දක්ඛිණ උත්තර අධරයන එත ඉම අමුකිං එක උභ ද්විති චතු තුම්භ අම්භ ඉච්චෙතානි සත්තවිස.

එතෙසු සබ්බසද්දො සකලත්ථො, සො ව සබ්බසබ්බාදිවසෙන ඤෙය්‍යො. කතර කතමසද්දා පුච්ඡනත්ථා. උභයසද්දො ද්විභවයවසමුදායවචනො. ඉතරසද්දො චුත්තපටියොගීවචනො. අඤ්ඤසද්දො අධිගතාපරවචනො. අඤ්ඤතර අඤ්ඤතමසද්දා අනියමත්ථා. පුබ්බාදයො උත්තරපරියන්තා දිසාකාලාදිවත්ථාවචනා. තථා හි පුබ්බ පරා පර දක්ඛිණුත්තරසද්දා පුල්ලිඬිගත්තෙ යථාරහං කාලදෙසාදිවචනා, ඉත්ථිලිඬිගත්තෙ දිසාදිවචනා, නපුංසකලිඬිගත්තෙ යානාදිවචනා. අධරසද්දොපි හෙට්ඨිමත්ථාවචකො වචත්ථාවචනොයෙව, සො ව තිලිඬිගො “අධරො පත්තො. අධරා අරණී, අධරං භාජන”මිති, යංසද්දො අනියමත්ථො. තංසද්දො පරමිමුඛාවචනො. එතසද්දො සමීපවචනො. ඉමසද්දො අච්චන්තසමීපවචනො. අමුසද්දො දුරවචනො. කිංසද්දො පුච්ඡනත්ථො. එකසද්දො සඬබ්බාදිවචනො. චුත්තඤ්ඤි –

එකසද්දො අඤ්ඤත්ථසෙට්ඨඅසභායසඬබ්බාදීසු දිස්සති. තථා හෙස “සස්සතො අත්තා ව ලොකො ව, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති, ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති”තිආදීසු අඤ්ඤත්ථෙ දිස්සති. “චෙතසො එකොදිභාව”න්තිආදීසු සෙට්ඨෙ. “එකො වුපකට්ඨො”තිආදීසු අසභායෙ. “එකොව ඛො භික්ඛවෙ ඛණො ව සමයො ව බ්‍රහ්මවරියවාසායා”තිආදීසු සඬබ්බායන්ති.

යත්ථෙස සඬබ්බාවචනො, තත්ථෙකචචනන්තොව. උභසද්දො ද්විසද්දපරියායො. ද්විතිචතුසද්දා සඬබ්බාවචනා, සබ්බකාලං බහුවචනන්තොව. තුම්භසද්දො යෙන කථෙති, තස්මිං චත්තබ්බවචනං. අම්භසද්දො අත්තනි චත්තබ්බවචනං.

ඉදානි තෙසං නාමිකපදමාලං කථයාම –

සබ්බො, සබ්බෙ. සබ්බං, සබ්බෙ. සබ්බෙන, සබ්බෙහි, සබ්බෙහි. සබ්බස්ස, සබ්බෙසං, සබ්බෙසානං. සබ්බස්මා, සබ්බමිභා, සබ්බෙහි, සබ්බෙහි. සබ්බස්ස, සබ්බෙසං, සබ්බෙසානං. සබ්බස්මිං, සබ්බමිති, සබ්බෙසු. භො සබ්බ, භවන්තො සබ්බෙ.

තත්‍ර “සබ්බො භුතො, සබ්බෙ භුතා”තිආදීනා, “සබ්බො පුරිසො, සබ්බෙ පුරිසා”තිආදීනා ව නයෙන සබ්බානි පුල්ලිඬිගනාමෙහි සද්ධිං යොජෙතබ්බානි. යානි පන යමකමභාටෙරෙන පුන්තපුංසකවිසයෙ සබ්බ කතර කතමාදීනං අඤ්ඤානිපි රූපානි චුත්තානි. තං යථා?

“සබ්බා” ඉච්චාදිකං රූපං, නිස්සක්කෙ භුමිමකෙ පන;
“සබ්බෙ” ඉච්චාදිකං රූපං, යමකෙන පකාසිතං.

තඤ්චෙ උපපරික්ඛිත්ථා, යුත්තං ගණ්හන්තු යොගිනො;
සබ්බනාමිකරූපඤ්ඤි, විවිධං දුබ්බුධං යතො.

සබ්බා, සබ්බා, සබ්බායො. සබ්බං, සබ්බා, සබ්බායො. සබ්බාය, සබ්බස්සා, සබ්බාහි, සබ්බාහි. සබ්බාය, සබ්බස්සා, සබ්බාසං. සබ්බාය, සබ්බස්සා, සබ්බාහි, සබ්බාහි. සබ්බාය, සබ්බස්සා, සබ්බාසං. සබ්බායං, සබ්බස්සා, සබ්බස්සං, සබ්බාසු. භොති සබ්බෙ, භොතියො සබ්බා, සබ්බායො. ඉත්ථිලිඬිගත්තෙ නාමිකපදමාලා.

එත්ථ “සබ්බා භාවිකා, සබ්බා භාවිකායො”ති, “සබ්බා කඤ්ඤා, සබ්බා කඤ්ඤායො”ති ව ආදිනා ඉන්ටීලිජිගසබ්බනාමානි සබ්බෙහි ඉන්ටීලිජිගෙහි සද්ධිං යොජෙතබ්බානි. එත්ථ ව “සබ්බස්සා”ති පදං තනියාවතුත්ථිපඤ්චමීෂට්ඨිසත්තමීවසෙන පඤ්චධා විභත්තං “තස්සා කුමාරිකාය සද්ධි”න්ති කරණජ්ජයොගාදිදස්සනතො. සබ්බස්සා කඤ්ඤාය කතං. සබ්බස්සා කඤ්ඤාය දෙති. අයං කඤ්ඤා සබ්බස්සා කඤ්ඤාය භිනා වරුපා. අයං කඤ්ඤා සබ්බස්සා කඤ්ඤාය උත්තමා අභිරුපා. සබ්බස්සා කඤ්ඤාය අපෙති, සබ්බස්සා කඤ්ඤාය ධනං. සබ්බස්සා කඤ්ඤාය පතිට්ඨිතං.

සබ්බං, සබ්බානි. සබ්බං, සබ්බානි. සබ්බෙන, සබ්බෙහි, සබ්බෙහි. සබ්බස්ස, සබ්බෙසං, සබ්බෙසානං. සබ්බස්මා, සබ්බමහා, සබ්බෙහි, සබ්බෙහි. සබ්බස්ස, සබ්බෙසං, සබ්බෙසානං. සබ්බස්මිං, සබ්බමිහි, සබ්බෙසු. භො සබ්බ, භවන්තො සබ්බානි. නපුංසකලිඬගත්තෙ නාමිකපදමාලා.

එත්ථ “සබ්බං භූතං, සබ්බානි භූතානි. සබ්බං චිත්තං, සබ්බානි චිත්තානි”ති ව ආදිනා නපුංසකලිඬගසබ්බනාමානි සබ්බෙහි නපුංසකලිඬගෙහි සද්ධිං යොජෙතබ්බානි. එවං සබ්බසද්දස්ස ලිඬගත්තයවසෙන පදමාලා භවති.

ඉදානිස්ස පරපදෙන සද්ධිං සමාසො වෙදිතබ්බො “සබ්බසාධාරණො සබ්බවෙරි”ඉති. තත්ථ සබ්බෙසං සාධාරණො සබ්බසාධාරණො. සබ්බෙසං වෙරි, සබ්බෙ වා වෙරිනො යස්ස සොයං සබ්බවෙරිති සමාසවිග්ගහො. යථා පන සබ්බසද්දස්ස පදමාලා ලිඬගත්තයවසෙන යොජිතා, එවං කතරසද්දාදීනමිපි අධරසද්දපරියන්තානං යොජෙතබ්බො.

තත්ත්වයං උභයසද්දවජ්ජිතො පුල්ලිඬගපෙය්‍යාලො –

කතරො, කතරෙ. කතරං...පෙ.... භො කතර, භවන්තො කතරෙ. කතමො, කතමෙ. ඉතරො, ඉතරෙ. අඤ්ඤො, අඤ්ඤෙ. අඤ්ඤතරො, අඤ්ඤතරෙ. අඤ්ඤතමො, අඤ්ඤතමෙ. පුබ්බො, පුබ්බෙ. පරො, පරෙ. අපරො, අපරෙ. දක්ඛිණො, දක්ඛිණෙ. උත්තරො, උත්තරෙ. අධරො, අධරෙ...පෙ.... භො අධර, භවන්තො අධරෙති.

අයං පන උභයසද්දසහිතො නපුංසකලිඬගපෙය්‍යාලො –

කතරං, කතරානි. කතරං...පෙ.... භො කතර, භවන්තො කතරානි. කතමං. උභයං. ඉතරං. අඤ්ඤං. අඤ්ඤතරං. අඤ්ඤතමං. පුබ්බං. පරං. අපරං. දක්ඛිණං. උත්තරං. අධරං, අධරානි. අධරං...පෙ.... භො අධර, භවන්තො අධරානිති.

ඉදානි පුන්තපුංසකලිඬගානං පරසද්දාදීනං රූපන්තරනිද්දෙසො වුවවති. කච්චායනස්මිඤ්ඤි “පුරිසා”ති විය “පරා”ති පයමාබ්‍රවචනං දිස්සති. එවරුපො නයො අපරසබ්බකතරාදීසු අඤ්ඤතමපරියොසානෙසු නවසු අජ්ජසිද්ධො, ලබ්භමානො පුබ්බදක්ඛිණුක්තරාධරෙසු වතුසු ලබ්භෙය්‍ය. තථා “පුරිසෙ”ති විය පාළිආදීසු “පුබ්බෙ”ති සච්චසඬ්ඛිකෙපෙ “ඉතරෙ”ති, කච්චායනෙ ව “පරෙ”ති සත්තමීථකවචනං දිස්සති. එවරුපො නයො සබ්බ අඤ්ඤසද්දෙසු අජ්ජසිද්ධො, ලබ්භමානො කතරකතමාදීසු සෙසෙසු අධරපරියොසානෙසු ද්වාදසසු ලබ්භෙය්‍ය. තථා “පුරිසා”ති විය සබ්බා කතරා ඉච්චාදි පඤ්චමීථකවචනනයො පාළිආදීසු අජ්ජසිද්ධො. එවං සන්තෙපි අයං නයො පුනජ්ජනං උපපරික්ඛිත්වා යුත්තො වෙ, ගහෙතබ්බො.

අයං පන උභයසද්දසහිතො ඉන්ටීලිජිගපෙය්‍යාලො –

කතරා, කතරා, කතරායො. කතරං...පෙ.... භොති කතරෙ, භොතියො කතරා, කතරායො. කතමා. උභයා. ඉතරා. අඤ්ඤතරා. අඤ්ඤතමා. පුබ්බා. පරා. අපරා. දක්ඛිණා. උත්තරා. අධරා, අධරා, අධරායො. අධරං...පෙ.... භොති අධරෙ, භොතියො අධරා, අධරායොති.

යස්මා පනෙතෙසු ඉතර අඤ්ඤ අඤ්ඤතර අඤ්ඤතමානං පාළියාදීසු “ඉතරිස්සා”තිආදිදස්සනතො කොචි හෙදො චත්තබ්බො, තස්මා වතුත්ථිෂට්ඨිතං ඵකවචනට්ඨානෙ “ඉතරිස්සා, ඉතරාය, අඤ්ඤිස්සා, අඤ්ඤාය. අඤ්ඤතරිස්සා, අඤ්ඤතරාය, අඤ්ඤතමිස්සා, අඤ්ඤතමායා”ති යොජෙතබ්බං. තථා තනියාපඤ්චමීනමෙකවචනට්ඨානෙ “තස්සා කුමාරිකාය සද්ධිං. කස්සාහං කෙන භායාමී”ති කරණනිස්සක්කජ්ජයොගදස්සනතො සත්තමියා පනෙකවචනට්ඨානෙ “ඉතරිස්සා, ඉතරිස්සං, ඉතරාය, ඉතරායං, අඤ්ඤිස්සා, අඤ්ඤිස්සං, අඤ්ඤාය, අඤ්ඤායං, අඤ්ඤතරිස්සා, අඤ්ඤතරිස්සං, අඤ්ඤතරාය, අඤ්ඤතරායං, අඤ්ඤතමිස්සා, අඤ්ඤතමිස්සං, අඤ්ඤතමාය, අඤ්ඤතමාය”න්ති යොජෙතබ්බං “අඤ්ඤතරො භික්ඛු අඤ්ඤතරිස්සා ඉන්ටියා පට්ඨෙද්ධවිත්තො භොති”ති පාළිදස්සනතො.

තත්‍ර සබ්බසද්දො සබ්බසබ්බං, පදෙසසබ්බං, ආයතනසබ්බං, සක්කායසබ්බන්ති වතුසු විසයෙසු දිට්ඨිජ්ජයොගො. තථා හෙස “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරොන ඛුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාට්මාගච්ඡන්ති”තිආදීසු සබ්බසබ්බස්මිං ආගතො. “සබ්බෙසං වො සාරිපුත්තා සුභාසිතං පරියායෙනා”තිආදීසු පදෙසසබ්බස්මිං. “සබ්බං වො භික්ඛවෙ දෙසෙස්සාමි, තං සුණාම සාධුකං මනසි කරොම, භාසිස්සාමි...පෙ.... කතමඤ්ච භික්ඛවෙ සබ්බං චක්ඛුඤ්චෙව රූපා

ව...පෙ.... මනො වෙව ධම්මා වා”ති එත්ථ ආයතනසබ්බස්මිං. “සබ්බං සබ්බතො සඤ්ජානාති”ති ආදීසු සක්කායසබ්බස්මිං. තත්ථ සබ්බසබ්බස්මිං ආගතො නිප්පදෙසො, ඉතරෙසු තීසු සප්පදෙසොති වෙදිතබ්බො. ඉච්චෙවං –

සබ්බසබ්බපදෙසෙසු , අපො ආයතනෙපි ව;
සක්කායෙ වාති වතුසු, සබ්බසද්දො පවත්ති.

කතර කතමසද්දෙසු කතරසද්දො අප්පෙසු එකං වා ද්වෙ වා තීණි වා භියො වා අප්පමුපාදාය වත්ති. කතමසද්දො බහුසු එකං වා ද්වෙ වා තීණි වා බහුං වා උපාදාය වත්ති. කතරසද්දො හි අප්පවිසයො, කතමසද්දො බහුවිසයො. තත්ත්මෙ පයොගා “කතරොන මග්ගෙන ගත්තබ්බං. සමුද්දො කතරො අයං. කතමො තස්මිං සමයෙ එස්සො හොති. කතමෙ ධම්මා කුසලා. දිසා වතස්සො විදිසා වතස්සො, උද්ධං අධො දස දිස්සා, ඉමායො, කතමං දිසං තිට්ඨති නාගරාජා”. ඉච්චෙවමාදයො භවත්ති. උභයො. උභයං. උභයො. උභයෙන. සෙසං පුල්ලිඬිගෙ සබ්බසද්දසමං. උභයො ජනා තිට්ඨන්ති. උභයො ජනෙ පස්සති. යථා උභො පුත්තා. උභො පුත්තෙති. “උභයො”ති හි පදං “උභො”ති පදම්ච බහුවචනත්තභාවෙන පසිද්ධං, න ත්වෙකචචනත්තභාවෙන. එත්ථ හි –

“එකරත්තෙන උභයො, තුවඤ්ච ධනුසෙබ ව;
අන්තමෙචාභිනන්දන්ති, උභයො දෙවමානුසා”

“උභයො තෙ පිතාභාතරො”ති තදත්ථසාධකානි නිදස්සනපදානි වෙදිතබ්බානි. යදා පනායස්මත්තො “උභයො”ති එකචචනත්තං පස්සෙය්‍යාථ, තදා සාධුකං මනසි කරොථ. කො හි සමත්ථො අනන්තනයපටිමණ්ඩිතෙ සාට්ඨකපෙ තෙපිටකෙ ජිනසාසනෙ නිරවසෙසතො නයං දට්ඨං දස්සෙතුඤ්ච අඤ්ඤත්‍ර ආගමාධිගමසම්පන්නෙන පභින්නපටිසම්භිදෙන. ඉදඤ්චෙත්ථප්පලක්ඛිතබ්බං –

අඤ්ඤසද්දො පුබ්බසද්දො, දක්ඛිණො චුත්තරො පරො;
සබ්බනාමෙසු ගස්හන්ති, අසබ්බනාමිකෙසුපි.

එතෙසඤ්චි සබ්බනාමෙසු සඬිගහො විභාවිතොව.

ඉදානි අසබ්බනාමෙසු සඬිගහො වුව්චතෙ – තත්ථ අඤ්ඤසද්දො තාව යදා බාලවාචකො, තදා සබ්බනාමං නාම න හොති. අසබ්බනාමත්තා ව සබ්බථාපි පූරිස කඤ්ඤා චිත්තනයෙනෙව යොජෙතබ්බො. තථා හි න ජානාතීති අඤ්ඤා, බාලො පූරිසො. න ජානාතීති අඤ්ඤා, බාලා ඉත්ථී. න ජානාතීති අඤ්ඤං, බාලං කුලන්ති චචනත්ථො. එවං විදිත්වා පුල්ලිඬිගට්ඨානෙ “අඤ්ඤො, අඤ්ඤා. අඤ්ඤං, අඤ්ඤෙ”ති ආදිනා පූරිසනයෙනෙව නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බො. ඉත්ථීලිඬිගට්ඨානෙ “අඤ්ඤා, අඤ්ඤා, අඤ්ඤායො”ති ආදිනා කඤ්ඤානයෙනෙව, නපුංසකලිඬිගට්ඨානෙ “අඤ්ඤං, අඤ්ඤානී”ති ආදිනා චිත්තනයෙනෙව යොජෙතබ්බො.

ඉමස්මිඤ්චි අත්ථවිසෙසෙ බාලජනෙ වත්තුකාමෙන “අඤ්ඤා ජනා”ති අචත්වා “අඤ්ඤෙ ජනා”ති චුත්තෙ තස්ස තං වචනං අධිජ්ජෙතත්ථං න සාධෙති අඤ්ඤො අත්ථස්ස ගහෙතබ්බත්තා. තථා “අඤ්ඤානං ජනාන”න්ති අචත්වා “අඤ්ඤෙසං ජනානං, අඤ්ඤෙසානං ජනාන”න්ති වා චුත්තෙ තස්ස තං වචනං අධිජ්ජෙතත්ථං න සාධෙති. තථා “අඤ්ඤානං ඉත්ථීන”න්ති අචත්වා “අඤ්ඤාසං ඉත්ථීන”න්ති චුත්තෙපි, “අඤ්ඤානං කුලාන”න්ති අචත්වා “අඤ්ඤෙසං කුලානං, අඤ්ඤෙසානං කුලාන”න්ති වා චුත්තෙපි. සබ්බනාමිකවසෙන පන අධිගතාපරචචතිවිජායං “අඤ්ඤෙ ජනා”ති ආදිනා වත්තබ්බං, න “අඤ්ඤා ජනා”ති ආදිනා. තථා හි “අඤ්ඤා ජනා”ති ආදිනා චුත්තචචනං අධිජ්ජෙතත්ථං න සාධෙති අඤ්ඤො අත්ථස්ස ගහෙතබ්බත්තා. ඉති යත්ථ “අඤ්ඤා ජනා”ති ආදිචචනං උපපජ්ජති, “අඤ්ඤෙ ජනා”ති ආදිචචනං නුපපජ්ජති, යත්ථ පන “අඤ්ඤෙ ජනා”ති ආදිචචනං උපපජ්ජති, “අඤ්ඤා ජනා”ති ආදිචචනං නුපපජ්ජති. යා එතස්මිං අත්ථවිසෙසෙ සල්ලක්ඛණො පඤ්ඤා, අයං නීතියා මග්ගො යුත්තායුත්තිවිචාරණෙ හෙතුත්තා, ලොකස්මිඤ්චි යුත්තායුත්තිවිචාරණො නීතීති චුත්තා. සා ව විනා පඤ්ඤාය න සිජ්ඤති. එවං අඤ්ඤසද්දො අසබ්බනාමිකොපි භවති.

පුබ්බ දක්ඛිණුත්තර පරසද්දෙසු පුබ්බසද්දො යත්ථ පධානවාචකො, යත්ථ ව “සෙම්භං පුබ්බො”ති ආදීසු ලොභිතකොපජවාචකො, තත්ථ අසබ්බනාමිකො. පට්මත්ථෙ තිලිඬිගො, දුතියත්ථෙ එකලිඬිගො. උත්තමත්ථවාචකො පන උත්තරසද්දො ව පරසද්දො ව අසබ්බනාමිකො තිලිඬිගොයෙව. තථා “දක්ඛිණස්සා වහන්තිම”න්ති එත්ථ විය සුසික්ඛිතත්ථවතුරත්ථවාචකො දක්ඛිණසද්දො. “පෙතානං දක්ඛිණං දජ්ජා”ති ආදීසු පන දෙයාධම්මවාචකො දක්ඛිණසද්දො නියොගා ඉත්ථීලිඬිගො අසබ්බනාමිකොයෙව. එවං අඤ්ඤ පුබ්බ දක්ඛිණුත්තර පරසද්දා අසබ්බනාමිකාපි සන්තිති තෙසං සබ්බනාමෙසුපි අසබ්බනාමෙසුපි සඬිගහො වෙදිතබ්බො.

ඉදානි කතරසද්දාදීනං පරපදෙන සද්ධිං සමාසො නියතෙ “කතරගාමවාසී කතමගාමවාසී. උභයගාමවාසීනො, ඉතරගාමවාසී අඤ්ඤතරගාමවාසී, පුබ්බදිසා, පරජනො, දක්ඛිණදිසා, උත්තරදිසා, අධරපත්තො”ති. තත්‍ර “කතරො ගාමො කතරගාමො, කතමො ගාමො කතමගාමො, උභයො ගාමා උභයගාමා”ති ආදිනා යථාරහං සමාසවිග්ගහො,

කතරසද්දස්ස පන කතමසද්දෙන සද්ධිං සමාසං ඉච්ඡන්ති ද්විධා ව රූපානි ගරු “කතරො ව කතමො ව කතරකතමෙ කතරකතමා වා”ති . තස්මා සබ්බනාමිකනයෙන සුද්ධනාමිකෙසු පුරිසනයෙන ව කතර කතමසද්දස්ස නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බො, තෙනස්ස සම්පදානසාම්චිතට්ඨානෙසු “කතරකතමෙසං, කතරකතමෙසානං, කතරකතමාන”න්ති තිණි රූපානි සිද්ධං “කතරා ව කතමා ව කතරකතමා”ති එවං ඉත්ථිලිඛිතවසෙන කතසමාසෙ පන සබ්බනාමිකනයෙන, සුද්ධනාමිකෙසු කඤ්ඤානයෙන ව යොජෙතබ්බො. “කතරඤ්ච කතමඤ්ච කතරකතමානී”ති එවං නපුංසකලිඛිතවසෙන කතසමාසෙ සබ්බනාමිකනයෙන, සුද්ධනාමිකෙසු චිත්තනයෙන ව යොජෙතබ්බො.

අයං පනෙත්ථ විසෙසොපි වෙදිතබ්බො – පුබ්බාපරාදිසද්දා ද්වන්ද්වසමාසාදිවිධිං පත්වා සෙහි රූපෙහි රූපවත්තො න භොන්ති, තං යථා? පුබ්බාපරා, අධරුත්තරා, මාසපුබ්බා පුරිසා, දිට්ඨපුබ්බා පුරිසා, තථාගතං දිට්ඨපුබ්බා සාවකා, ඉදං පුල්ලිඛිතත්තෙ පට්ඨානව්‍යවහරාරූපං. එත්ථෙකාරො ආදෙසභූතො න දිස්සති. පුබ්බාපරානං අධරුත්තරානං, මාසපුබ්බානං පුරිසානං, ඉදං පුල්ලිඛිතත්තෙ චතුත්ථිජට්ඨිතං බහුවචනාරූපං. එත්ථ සං සානම්චිවෙනෙ ආදෙසභූතා න දිස්සන්ති. තථාගතං දිට්ඨපුබ්බානං සාවකානං, තථාගතං දිට්ඨපුබ්බානං සාවිකානං, කුලානං වා, ඉදං තිලිඛිතත්තෙ චතුත්ථිජට්ඨිතං බහුවචනාරූපං. එත්ථාපි සං සානම්චිවෙනෙ ආදෙසභූතා න දිස්සන්ති. මාසපුබ්බායං මාසපුබ්බාය, පියපුබ්බායං පියපුබ්බාය, ඉදමිත්ථිලිඛිතත්තෙ සත්තම්චතුත්ථිජට්ඨිතං එකවචනාරූපං. එත්ථාදෙසභූතා සං සා න දිස්සන්ති. මාසපුබ්බානං ඉත්ථිතං, පියපුබ්බානං ඉත්ථිතං, ඉදමිත්ථිලිඛිතත්තෙ චතුත්ථිජට්ඨිබහුවචනාරූපං. එත්ථ පනාදෙසභූතො සම්චිවෙසො න දිස්සති. අඤ්ඤානිපි යථාසම්භවං යොජෙතබ්බානි, පුබ්බාපරාදිනං සමාසවිග්ගහං සමාසපරිච්ඡෙදෙ පකාසෙස්සාම.

ඉදානි යංසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුව්චනෙ –

යො, යෙ. යං, යෙ. යෙන, යෙහි, යෙහි. යස්ස, යෙසං, යෙසානං. යස්මා, යම්භා, යෙහි, යෙහි. යස්ස, යෙසං, යෙසානං. යස්මිං, යම්භි, යෙසු. ඉදං පුල්ලිඛිතං. යං, යානි. යං, යානි. යෙන. සෙසං පුල්ලිඛිතසදිසං. අථ වා යං, යානි, යා. යං, යානි, යෙ. යෙන. සෙසං පුල්ලිඛිතසදිසං. කත්ථි හි නිකාරලොපො භවති. අථ වා පන නිකාරස්ස ආකාරෙකාරාදෙසාපි ගාථාවිසයෙ.

“යා පුබ්බෙ බොධිසත්තානං, පල්ලඛිතවරමාභූපෙ;
නිමිත්තානි පදිස්සන්ති, තානි අජ්ජ පදිස්සරෙ”ති ව,

“කිං මාණවස්ස රතනානි අත්ථි, යෙ තං ජිනත්තො හරෙ අක්ඛ්‍යන්තො”ති ව ඉදමෙත්ථ පාළිනිදස්සනං. ඉදං නපුංසකලිඛිතං.

යා, යා, යායො. යං, යා, යායො. යාය, යාහි, යාහි. යාය, යස්සා, යාසං. යාය, යාහි, යාහි. යාය, යස්සා, යාසං. යස්සං, යායං, යාසු. ඉත්ථිලිඛිතං. එවං යංසද්දස්ස ලිඛිතත්තයවසෙන පදමාලා භවති. එත්ථාලපනපදානි න ලබ්භන්ති. තථා තංසද්දාදිනං පදමාලාදීසුපි.

එත්ථ පන යන්ති සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො වුව්චනෙ – යන්ති සද්දො “යං මෙ භන්තෙ දෙවානං තාවතිංසානං සම්මුතා සුතං සම්මුතා පටිග්ගහිතං, ආරොවෙමි තං භන්තෙ භගවතො”තිආදීසු පච්චත්තවචනෙ දිස්සති. “යන්තං අපුච්ඡමහ අකිත්තයී නො, අඤ්ඤං තං පුච්ඡාම තදිඬ්ඨි ඛුහි”තිආදීසු උපයොගවචනෙ. “අට්ඨා නමෙතං භික්ඛවෙ අනවකාසො, යං එකිස්සා ලොකධාතුයා”තිආදීසු කරණවචනෙ. “යං විපස්සි භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ උදපාදී”තිආදීසු භූමිමචනෙ දිස්සති. එත්ථෙදං වුව්චති –

“පච්චත්තෙ උපයොගෙ ව, භූමිමෙ ව කරණෙපි ව;
චතුස්චෙනෙසු ධානෙසු, යන්ති සද්දො පවත්ති”ති.

පරපදෙන සද්ධිං යංසද්දස්ස සමාසොපි වෙදිතබ්බො “යංඛන්ධාදි, යංගුණා, යග්ගුණා”ති. තත්ථ යො ඛන්ධාදි යංඛන්ධාදි, යෙ ගුණා යංගුණානි සමාසවිග්ගහො. තථා හි විසුද්ධිමග්ගෙ “යංගුණනෙමිත්තිකඤ්චෙනං නාමං, තෙසං ගුණානං පකාසනත්ථං ඉමං ගාථං වදන්ති”ති එතස්මිං පදෙ “යෙ ගුණා යංගුණා, යංගුණා එව නිමිත්තං යංගුණනිමිත්තං, තතො ජාතං ‘භගවා’ති ඉදං නාමන්ති යංගුණනෙමිත්තික”න්ති නිබ්බවනම්චිත්තබ්බං. යග්ගුණානි එත්ථ පන “යස්ස ගුණා යග්ගුණා”ති නිබ්බවනං. තථා හි –

“අපි සබ්බඤ්ඤානා පඤ්ඤා, යග්ගුණන්තං න ජානියා;
අථ කා තස්ස විජඤ්ඤා, තං බුද්ධං භූගුණං නමෙ”ති

පොරාණකවිරවනායං “යස්ස ගුණා යග්ගුණා”ති නිබ්බවනම්චිත්තබ්බං.

යසද්දස්ස සමාසම්භි, සද්ධිං පරපදෙහි වෙ;

නිග්ගහිතාගමො වාච, ද්විභාවො වා සියා ද්විධා.

එවං යසද්දස්ස සමාසො සල්ලක්ඛිතබ්බො.

ඉදානි තසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවිවතෙ -

සො, තෙ. නං, තං, නෙ, තෙ. නෙන, තෙන, නෙහි, තෙහි, නෙහි, තෙහි. අස්ස, නස්ස, තස්ස, ‘නෙසං, තෙසං (ආසං). අස්මා, නස්මා, තස්මා, නම්හා, තම්හා, නෙහි, තෙහි, නෙහි, තෙහි. අස්ස, නස්ස, තස්ස, නෙසං, තෙසං (ආසං). අස්මිං, නස්මිං, තස්මිං, අමිහි, නමිහි, තමිහි, තාමිහි, නෙසු, තෙසු. ඉදං පුල්ලිඨිගං. එත්ථ ච ආසංසද්දස්ස අත්ථිභාවෙ “නෙවාසං කෙසා දිස්සන්ති, හත්ථපාදා ච ජාලිතො”ති ගාථා නිදස්සනං, සො ච තිලිඨිගො දට්ඨබ්බො. තාමිහිති පදස්ස අත්ථිභාවෙ -

“යදාස්ස සිලං පඤ්ඤඤව, සොවෙයාඤ්ඤවාධිගච්ඡති;
අථ විස්සාසතෙ තාමිහි, ගුය්හඤ්ඤස්ස න රක්ඛති”ති

අයං ගාථා නිදස්සනං. අයමෙත්ථ රූපවිසෙසො සල්ලක්ඛිතබ්බො - අරියචනයෙති වා සප්පුරිසචනයෙති වා. එසෙ සෙ එකෙ එකට්ඨෙති පාළිප්පදෙසෙ පච්චත්තෙකච්චනකානමෙත තසද්දානං එකාරත්තනිද්දෙසොපි දිස්සතිති.

එත්ථ පන තෙසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො වුවිවතෙ - තෙසද්දො “න තෙ සුඛං පජානන්ති, යෙ න පස්සන්ති නන්දන”න්තිආදීසු තංසද්දස්ස වසෙන පච්චත්තබ්බවචනෙ ආගතො, “තෙ න පස්සාමි දාරකෙ”තිආදීසු උපයොගබ්බවචනෙ. “නමො තෙ පුරිසාපඤ්ඤ, නමො තෙ පුරිසුත්තම. නමො තෙ බුද්ධ වීරත්ථු”ති ච ආදීසු තුම්භසද්දස්ස වසෙන සම්පදානෙ, තුය්හන්ති අත්ථොති වදන්ති. “කිත්තෙ දිට්ඨං කිත්ති තෙ දිට්ඨං, උපධි තෙ සමතික්කන්තා, ආසවා තෙ පදාලිතා”ති ච ආදීසු කරණො. “කිත්තෙ වතං කිං පන බ්‍රහ්මවරිය”න්තිආදීසු සාමිඅත්ථෙ, තවාති අත්ථොති වදන්ති. එත්ථෙතං වුවිවති -

“පච්චත්තෙ උපයොගෙ ච, කරණෙ සම්පදානියෙ;
සාමිමිහි වාති තෙසද්දො, පඤ්ඤස්සවත්ථෙසු දිස්සති”ති.

තං, තාති. තං, තාති. නෙන, තෙන ඉච්චාදි. සෙසං පුල්ලිඨිගසදිසං. ඉදං නපුංසකලිඨිගං.

සා , තා, තායො. නං, තං, නා, තා, තායො, තායො. නාය, තාය, නාහි, තාහි, නාහි, තාහි. අස්සා, නස්සා, (තිස්සා,) තස්සා, නාය, තාය, නාසං, තාසං, සානං, ආසං. අස්සා, නස්සා, තස්සා, නාය, තාය, නාහි, තාහි, නාහි, තාහි. අස්සා, නස්සා, (තිස්සා,) තස්සා, නාය, තාය, නාසං, තාසං, සානං, ආසං. නාය, තාය, අස්සං, නස්සං, තිස්සං, තස්සං, නායං, තායං, නාසු, තාසු, තාසාසු. ඉදං ඉත්ථිලිඨිගං.

එත්ථ පන “අභික්කමො සානං පඤ්ඤායති, නාසං කුප්ඤ්ඤාති පණ්ඩිතා. බ්බිධා පණ්ඩිතා ත්‍යාසු, රති ත්‍යාසු පතිට්ඨිතා. බ්භානි ත්‍යාසු රුහන්ති”ති පයොගදස්සනතො “සානං ආසං ත්‍යාසු”ති ඉමානි වුත්තානි අක්ඛරචිත්තකානං ඤාණවක්ඛුසම්මුය්හනට්ඨානභූතානි. එවං පරම්මුඛච්චනයස්ස තංසද්දස්ස නාමිකපදමාලා භවති.

එත්ථ ච ඉදං වත්තබ්බං -

“තං ත්වං ගන්ත්වාන යාවස්සු”, ඉච්චාදීසු පදිස්සරෙ;
ආදො තං තෙතිආදීති, නන්තිආදීති නො තථා.

නං නෙ නෙනාතිආදීති, වො නොඉච්චාදයො විය;
පදතො පරභාවමිහි, දිට්ඨානි ජිනසාසනෙ.

“අථ නං අථ නෙ ආහ, න ච නං පටිනන්දති”;
ඉච්චාදීති පයොගානි, දස්සෙතබ්බානි විඤ්ඤානා.

කො චෙත්ථ වදෙයා -

“යථා නදී ච පන්ථො ච, පානාගාරං සභා පපා;
එවං ලොකිත්ථියො නාම, නාසං කුප්ඤ්ඤාති පණ්ඩිතා”ති

එත්ථ -

පදනො අපරත්තෙපි, නාසංසද්දස්ස දස්සනා;
ආදොපි ඉච්ඡිතබ්බාව, නං නෙඉච්චාදයො ඉති.

සො පනෙවත්තු වත්තබ්බො, “තච වාදෙ න ලබ්භති;
නාසංසද්දො තසද්දො ව, ආසංසද්දො ව ලබ්භරෙ.

තස්මා ‘ආසං න කුප්ඤ්ඤාති, ඉත්ථිනං පණ්ඩිතා’ඉති;
අත්ථොච භවතෙ එවං, සුචුද්ධිං ධාරෙහි පණ්ඩිතා”ති.

අට වා යස්මා නිරුත්තිපිටකෙ “නං පුරිසං පස්සති, නෙ පුරිසෙ පස්සති”තිආදිනා පදනො අපරත්තෙපි “නං, නෙ”
ඉච්චාදීනි පදානි චුත්තානි, තස්මා තෙනාපි නයෙන පදනො අපරානිපි තානි කදාවි සිද්ධං. මයං පන පාළිනායානුසාරෙන
තෙසං පවත්තිං වදාම, ඉදං යානං සුචුද්ධිං විචාරෙතබ්බං.

එත්ථ පන තසද්දස්ස පරපදෙහි සද්ධිං සමාසොපි වෙදිතබ්බො “තංපුත්තො, තංසදිසො, තත්තිත්තො,
තප්පොණො, තප්පබ්භාරො, තබ්භුතො, තග්ගුණො, තස්සදිසො”ති.

තසද්දස්ස සමාසමිහි, සද්ධිං පරපදෙහි වෙ;
නිග්ගහිතාගමො පුබ්බ-පදෙ ද්විත්තත්තු පච්ඡිමෙ.

එවං තසද්දස්ස සමාසො සල්ලක්ඛිතබ්බො.

ඉදානි එතසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවුවතෙ —

එසො, එතෙ. එතං, එතෙ. එතෙන, එතෙහි, එතෙහි. එතස්ස, එතෙසං, එතෙසානං. එතස්මා, එතම්භා, එතෙහි,
එතෙහි. එතස්ස, එතෙසං, එතෙසානං. එතස්මිං, එතම්හි, එතෙසු. ඉදං පුල්ලිඨිගං.

එතං, එතානි. එතං, එතානි. සෙසං පුල්ලිඨිගසදිසං, ඉදං නපුංසකලිඨිගං.

එසා , එතා, එතායො. එතං, එතා, එතායො. එතාය, එතාහි, එතාහි. එතාය, එතිස්සා, එතිස්සාය, එතාසං. එතාය,
එතාහි, එතාහි. එතාය, එතිස්සා, එතිස්සාය, එතාසං. එතාය, එතිස්සං, එතාසු. ඉදං ඉත්ථිලිඨිගං. එවං එතසද්දස්ස
නාමිකපදමාලා භවති.

පරපදෙනෙත්ථ සද්ධිං සමාසොපිස්ස වෙදිතබ්බො “එතදත්ථාය ලොකස්මිං, නිධි නාම නිධියාති. එතප්පරමායෙව
දෙවතා සන්තිපතිතා අහෙසු”න්තිආදීසු.

සමාසෙ එතසද්දස්ස, සද්ධිං පරපදෙහි වෙ;
නිග්ගහිතාගමො පුබ්බ-පදෙ හොති න හොති ව.

ඉදානි ඉදංසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවුවතෙ —

අයං, ඉමෙ. ඉමං, ඉමෙ. අනෙත, ඉමිනා, එහි, එහි, ඉමෙහි, ඉමෙහි. අස්ස, ඉමස්ස, එසං, එසානං, ඉමෙසං,
ඉමෙසානං. අස්මා, ඉමස්මා, ඉමම්භා, එහි, එහි, ඉමෙහි, ඉමෙහි. අස්ස, ඉමස්ස, එසං, එසානං, ඉමෙසං, ඉමෙසානං.
අස්මිං, ඉමස්මිං, අමිහි, ඉමම්හි, එසු, ඉමෙසු. ඉදං පුල්ලිඨිගං.

ඉදං, ඉමානි. සෙසං පුල්ලිඨිගසදිසං. ඉදං නපුංසකලිඨිගං.

අයං, ඉමා, ඉමායො. ඉමං, ඉමා, ඉමායො. ඉමාය, ඉමාහි, ඉමාහි. අස්සා, අස්සාය, ඉමිස්සා, ඉමිස්සාය, ඉමාය,
ඉමාසං. අස්සා, ඉමිස්සා, ඉමාය, ඉමාහි, ඉමාහි. අස්සා, අස්සාය, ඉමිස්සා, ඉමිස්සාය, ඉමාය, ඉමාසං. අස්සං, ඉමිස්සං,
ඉමාය, ඉමායං, ඉමාසු. ඉදං ඉත්ථිලිඨිගං. එවං ඉදංසද්දස්ස නාමිකපදමාලා භවති.

කච්චායනෙ තු “ඉමස්සිදමංසිසු නපුංසකෙ”ති ඉමසද්දොයෙව පකතිභාවෙන චුත්තො, ඉධ පන ඉදංසද්දොයෙව
“ඉදප්පච්චයනා”ති එත්ථ “ඉද”න්ති පකතියා දස්සනතො. තථා හි “ඉමෙසං පච්චයා ඉදප්පච්චයා, ඉදප්පච්චයා එව
ඉදප්පච්චයනා, ඉදප්පච්චයානං වා සමුහො ඉදප්පච්චයනා”ති චුත්තං. එත්ථ ව ඉදප්පච්චයා එව ඉදප්පච්චයනාති
තාසද්දෙන පදං වඩ්ඪිතං න කිඤ්චි අත්ථන්තරං යථා දෙවො එව දෙවතාති. ඉදප්පච්චයානං සමුහො ඉදප්පච්චයනාති
සමුහත්ථං තාසද්දමාග යථා ජනානං සමුහො ජනතාති. චූළනිරුත්තියං නිරුත්තිපිටකෙ ව ඉදංසද්දොයෙව
පකතිභාවෙන චුත්තො.

සමාසෙ ඉදංසද්දස්ස, සද්ධිං පරපදෙන වෙ;
ඉදප්පච්චයතාත්ථෙව, රූපං ද්විත්තං සියුත්තරෙ.

ඉදානි අමුසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවවතෙ -

අසු, අමු, අමු. අමුං, අමු. අමුනා, අමුහි, අමුහි. අමුස්ස, දුස්ස, අමුසං, අමුසානං. අමුස්මා, අමුමහා, අමුහි, අමුහි.
අමුස්ස, දුස්ස, අමුසං, අමුසානං. අමුස්මිං, අමුමිහි, අමුසු. ඉදං පුල්ලිඨගං.

අදුං, අමුනි. සෙසං පුල්ලිඨගසදිසං. ඉදං නපුංසකලිඨගං.

අසු, අමු, අමු. අමුයො. අමුං, අමු. අමුයො. අමුයා, අමුහි, අමුහි. අමුස්සා, අමුයා, අමුසං, අමුසානං. අමුයා, අමුහි, අමුහි. අමුස්සා, අමුයා, අමුසං, අමුසානං. අමුයා, අමුයං, අමුස්සං, අමුසු. ඉදං ඉත්ථිලිඨගං. එවං අමුසද්දස්ස
නාමිකපදමාලා භවති, සමාසො පන අප්පසිද්ධො.

තත්‍ර “දුස්ස මෙ ඛෙත්තපාලස්ස, රත්තිභත්තං අපාහන”න්ති පයොගදස්සනතො “දුස්සා”ති පදමම්භෙහි යයිතං.
කකාරාගමවසෙන අඤ්ඤානිපි අසබ්බනාමිකරූපානි භවන්ති. තෙසං වසෙන අයං ලිඨගත්තයස්ස නාමිකපදමාලා
වුවවතෙ -

“අසුකො, අසුකා. අසුකං, අසුකෙ”තිආදිනා, “අමුකො, අමුකා. අමුකං, අමුකෙ”තිආදිනා ව පුරිස්සනායොපි
ලබ්භති. “අසුකා, අසුකායො”තිආදිනා, “අමුකා, අමුකායො”තිආදිනා ව කඤ්ඤානායොපි ලබ්භති. “අසුකං,
අසුකානි”තිආදිනා, “අමුකං, අමුකානි”තිආදිනා ව විත්තනායොපි ලබ්භති. ඉමානෙත්ථ පදානි අසබ්බනාමිකානිපි
කකාරාගමවසෙන නානත්තදස්සනත්ථං වුත්තානි.

ඉදානි කිංසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුවවතෙ -

කො, කෙ. කං, කෙ. කෙන, කෙහි, කෙහි. කස්ස, කිස්ස, කෙසං. කස්මා, කම්මා, කෙහි, කෙහි. කස්ස, කිස්ස,
කෙසං. කස්මිං, කිස්මිං, කම්මි, කිම්මි, කෙසු. ඉදං පුල්ලිඨගං.

රූපවිසෙසොපෙත්ථ වෙදිතබ්බො “කෙ ගන්ධබ්බෙ ව රක්ඛසෙ නාගෙ, කෙ කිම්පුරිසෙ ව මානුසෙ, කෙ
පණ්ඩිතෙ සබ්බකාමදදෙ, දීසං රත්තං භත්තා මෙ භවිස්සති, කෙ ව ඡවෙ පාටිකපුත්තෙ, කා ව තථාගතානං අරහත්තානං
සම්මාසම්මුද්ධානං ආසාදනා”ති පාළිදස්සනතො. යස්මා පන කෙ ගන්ධබ්බෙ ව රක්ඛසෙ නාගෙ ඉතිආදීසු පාළිසු
“කෙ”ති පච්චත්තවචනං එකාරන්තම්පි දිස්සති, තස්මා “කෙ”ති රූපභෙදො චෙත්ථ ඤෙය්‍යො. තථා “කිස්සස්ස
එකධම්මස්ස, වධං රොවෙසි ගොතම. කිස්මිං මෙ සිවයො කුද්ධා. කම්මි කාලෙ තයා වීර, පත්ථිතා
බොධිමුත්තමා”තිආදීනි ව නිදස්සනපදානි ඤෙය්‍යානි. අපිව -

“කො තෙ බලං මහාරාජ”, ඉතිආදීසු පාළිසු;
ක්වසද්දත්ථෙ වත්තනීති, ඤෙය්‍යො කො ඉච්චයං සුනි.

පෙනං තං සාමමද්දක්ඛිං, කො නු ත්වං සාම ජීවසි;
ඉති පාඨෙ කථංසද්දා-භිධෙය්‍යො වත්තනීති ව.

එතෙසු ද්විසු අත්ථෙසු, දිට්ඨො කො ඉච්චයං රවො;
නිපාතොති ගභෙතබ්බො, සුතිසාමඤ්ඤතො රුතො.

නපුංසකලිඨගෙ කං, කානි. කං, කානි. සෙසං පුල්ලිඨගසදිසං යොජෙතබ්බං. අථ වා “කිං විත්තං. කිං රූපං. කිං
පරාභවතො මුඛං. කිං ඉච්ඡසී”තිආදිපයොගදස්සනතො පන “කිං, කානි. කිං, කානි”ති වත්ථා සෙසං පුල්ලිඨගසදිසං
යොජෙතබ්බං. අයං නයො යුත්තතරො, ඉදං නපුංසකලිඨගං.

කා, කා, කායො. කං, කා, කායො. කාය, කාහි, කාහි. කාය, කස්සා, කාසං, කාසානං. කාය, කස්සා, කාහි, කාහි.
කාය, කස්සා, කාසං කාසානං. කාය, කස්සා, කායං, කස්සං, කාසු.

එත්ථ පන කායොති පදස්ස අත්ථිභාවෙ “කායො අමොසා ගච්ඡන්ති”ති නිදස්සනං දට්ඨබ්බං. ඉදං ඉත්ථිලිඨගං.
එවං කිංසද්දස්ස නාමිකපදමාලා භවති. එත්ථෙතස්ස අත්ථුද්ධාරො වුවවතෙ - කිං සද්දො “කිං රාජා යො ලොකං න
රක්ඛති. කිං නු බො නාම තුම්භෙ මං වත්තබ්බං මඤ්ඤා”තිආදීසු ගරහනෙ ආගතො. “යං කිඤ්චි රූපං
අතීතානාගතපච්චුප්පන්ත”න්තිආදීසු අනියමෙ. “කිත්තෙ වක්කලි ඉම්මනා පුතිකායෙන දිට්ඨෙන, යො බො වක්කලි
ධම්මං පස්සති, සො මං පස්සති”තිආදීසු නිප්පයොජනතායං. “කිං න කාභාමී තෙ වචො”තිආදීසු සම්පට්ඨිතෙන.

“කිංසුධ විත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨ”න්තිආදීසු පුච්ඡායං, පුච්ඡා ව නාම කාරණපුච්ඡාදිවසෙන අනෙකවිධා, අතො කාරණපුච්ඡාදිවසෙනපි කිංසද්දස්ස පවත්ති විත්ථාරතො ඥෙය්‍යා. තථා හි අයං “කිං නු සන්තරමානොව, කාසුං බණ්ඩ සාරථී. කිං නු ජාතිං න රොවෙසී. කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො”තිආදීසු කාරණපුච්ඡායං වත්තති. “කිං කාසුයා කරස්සති”තිආදීසු කිච්චපුච්ඡායං. “කිං සීලං. කො සමාධි”තිආදීසු සරූපපුච්ඡායං. “කිං බාදසී. කිං පිවසී”තිආදීසු වත්ථුපුච්ඡායං. “බාදසී කිං පිවසී කි”න්තිආදීසු ක්‍රියාපුච්ඡායං වත්තති. අදිට්ඨපොතනාපුච්ඡාති ඵවමාදිකා පන පඤ්චවිධා පුච්ඡා කිංසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ අනාහරිතබ්බත්තා අනාගතාති දට්ඨබ්බං. ඵත්ථෙතං වුවිච්ඡි –

ගරභායං අනියමෙ, නිජ්ජයොජනතාය ව;
සම්පට්ච්ඡනපුච්ඡාසු, කිංසද්දො සම්පවත්තති.

පරපදෙන සද්ධිං සමාසොපිස්ස වෙදිතබ්බො “කිංසමුදයො, කිංවෙදනො, කිංසඤ්ඤොජනො”ති. ඵත්ථ “කො, කෙ. කා, කා, කායො. කිං, කානී”ති ඵවං ලිඛිගත්තයවසෙන විභත්තාති කිංසද්දමයාති පදානි සමාසපදත්තෙ පුන කිමිති පකතිභාවෙනෙව තිට්ඨන්ති. නාමසද්දෙන පන සමාසෙ තෙසං ද්විධා ගති දිස්සති “කිත්තාමො, කොනාමො”ති. සබ්බානි පනෙතානි ඉත්ථිනපුංසකලිඛිගවසෙන බහුවචනවසෙන ව යොජෙතබ්බානි.

කිංසද්දස්ස සමාසමිති, සද්ධිං නාමරවෙන වෙ;
“කිත්තාමො” ඉති “කොනාමො”, ඉති වෙචං ගති ද්විධා.

“කොනාමො තෙ උපජ්ඣායො”, ඉච්චාදෙන්ථ නිදස්සනං;
සහඤ්ඤෙන සමාසමිති, “කිං කිං”ඉච්චෙව සුය්‍යතෙ.

තථා හි “කිංචිත්තො ත්ථං භික්ඛු. කිංකාරපට්ඨසාවිනී”තිආදීසු කිංසද්දො සරූපමච්ඡහන්තො තිට්ඨති. තත්ථ හි කිංචිත්තං යස්ස සො කිංචිත්තො. “කිං කරොමි සාමී”ති ඵවං කිත්ති කාරො කරණං සද්දනිච්ඡාරණං කිංකාරො, තං පට්ඨසාවෙනිති කිංකාරපට්ඨසාවිනීතිආදි නිබ්බවනමිච්ඡිතබ්බං. “කිත්තරො. කිංපක්කමිච්ඡ හක්ඛිත”න්තිආදීසු පන නිබ්බවනමජ්ජසිද්ධං, කිංසද්දොයෙව පදාවයවභාවෙන සුතො. තථා හි සො කත්ථවි පදාවයවභාවෙන කත්ථවි නු සු නුබො කාරණාදිසද්දෙහි සහචාරිභාවෙන ව සුය්‍යති. අත්‍රිමෙ පයොගා – ඵසා තෙ ඉත්ථී කිං හොති. ඵතෙ මනුස්සා තුම්භාකං කිං හොන්ති. කිම්පුරිසානුවිණ්ණො. කිං නු භිතොව තිට්ඨසී. කිංසුජෙත්වා සුබං සෙති. කිං නුබො කාරණං. කිං කාරණා අම්ම තුචං පමජ්ජසී, කිඤ්චි නාම චජන්තස්ස, වාචාය අදදමජ්ජකන්ති ඵවමාදයො. අත්‍රිදං වුවිච්ඡි –

“විසුං පදාවයවො වා, හුත්වා න්වාදිහි වා පන;
යුත්තො සද්දෙහි කිංසද්දො, දිට්ඨො සුගතසාසනෙ.

පාළිනායානුසාරෙන, සෙසානං සම්භවොපි ව;
ඤෙය්‍යො විඤ්ඤෙහි සද්ධම්ම-නායඤ්ඤෙහි පභෙදතො”ති.

ඉදානි සබ්බනාමිකභාවෙ ධීතෙහි කො කංසද්දෙහි සමානසුතිකානං අඤ්ඤෙසං කො කංසද්දානං නාමිකපදමාලාවිසෙසො වත්තබ්බො සීයා, සො හෙට්ඨා ලිඛිගත්තයමිස්සකපරිච්ඡෙදෙ වුත්තො. අසබ්බනාමිකත්තා පන පුරිස විත්තනායෙනෙව විභත්තො. තථා හි යදා කොසද්දො චුභ්මවාතකායත්ථවාචකො, කංසද්දො පන සිරොජලසුබත්ථවාචකො, තදා තානි පදානි අසබ්බනාමිකානි, කස්මා? අකිංසද්දමයත්තා සබ්බනාමිකරූපසඬ්ඛාතෙහි අසාධාරණරූපෙහි චිරභිතත්තා පුච්ඡත්ථතො අත්ථන්තරවාචකත්තා ව. ඵත්ථ පන සමානසුතිවසෙන අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනත්ථං කොසද්දො කංසද්දොති ව වුත්තං, ඵකන්තතො පන සබ්බනාමිකත්තෙ කිංසද්දොයෙව, සුද්ධනාමත්තෙ කසද්දොයෙවාති ගහෙතබ්බං. ඉච්චෙවං –

කායෙ චුභ්මනි වාතෙ ව, සීසෙ ජලසුබෙසු ව;
කසද්දො වත්තති තීසු, පුමා තීසු නපුංසකො.

ඵවං සබ්බනාමභුතානං කිංකසද්දානං පවත්ති වෙදිතබ්බො.

ඉධ වුත්තජ්ජකාරානං, අත්ථානං දානි සඬිගහො;
පඤ්ඤාවෙපුල්ලකරණො, ඵකදෙසෙන වුවිච්ඡෙ.

කිං කිංපක්කෙන සදිසං, කායො කිංපභවො වද;
කිංපක්කසදිසො කාමො, කායො තණ්හාදිසම්භවො.

උණ්හකාලෙ ක’මිච්ඡන්ති, ක’මිච්ඡන්ති පිපාසිතා;
පච්චාමිත්තා ක’මිච්ඡන්ති, ක’මිච්ඡන්ති දුබ්ච්චිතා.

කායස්ස කස්ස කො ආයො,
කො නාටො කස්ස භූතලෙ;
කස්ස කං ඤානජං සාතං,
කස්සඬගෙසු ව කං පරන්ති.

යා පන තා හෙට්ඨා අම්හෙති ලිඬගත්තයවසෙන කිංසද්දස්ස සබ්බනාමිකසඤ්ඤිතස්ස නාමිකපදමාලා විහත්තා, එතාසු පුල්ලිඬගනපුංසකලිඬගට්ඨානෙ “කෙහි, කිස්ස, කස්මා, කම්භා, කම්භී”ති ඉමානි පදානි පභාය ඉත්ථිලිඬගට්ඨානෙ “කායො, කාහි, කාසානං, කායං, කස්ස”න්ති ඉමානි ව පදානි පභාය තතො තතො සෙසපදතො යථාසම්භවං විසද්දං වතසද්දං වතංසද්දඤ්ච නිපාතෙත්වා එවරූපානි රූපානි ගහෙතබ්බානි. සෙය්‍යාථිදං?

කොච්චි, කෙච්චි, කෙවන. කිඤ්චි, කිඤ්චනං, කෙච්චි, කෙවන. කෙනච්චි, කෙහිච්චි. කස්සච්චි, කෙසඤ්චි. පඤ්චමියා එකච්චනං උභං පාළියං අනාගතත්තා. කෙහිච්චි. කස්සච්චි, කෙසඤ්චි. කස්මිඤ්චි, කස්මිච්චි, කෙසුච්චි. පුල්ලිඬගනපුංසකලිඬගවසෙන දට්ඨබ්බානි. අනු කිස්මිච්චිති අනුසාරලොපවසෙන වුත්තං.

ඉත්ථිලිඬගවසෙන පන කාචි ඉත්ථි, කාචි ඉත්ථියො. කාචි, කාචි. කිඤ්චි, කාචි. කායචි, කාහිච්චි. කායචි, කස්සාචි, කාසඤ්චි. කායචි, කාහිච්චි. කායචි, කස්සාචි, කාසඤ්චි. කායචි, කාසුච්චිති රූපානි.

එත්ථ “ඉති භාසන්ති කෙවන, න නං හිංසාමි කිඤ්චන”න්තිආදයො පයොගා වෙදිතබ්බා. ඉති ලිඬගත්තයවසෙන වුත්තානි කොච්චි කාචි කිඤ්චිතිආදීනි අප්පමත්තකානං සඬගාහකච්චනානිති වෙදිතබ්බානි.

පුනෙතානියෙව යථාරහං යංසද්දෙන යොජෙත්වා දස්සෙස්සාමි —

යො කොච්චි, යෙ කෙච්චි. යං කිඤ්චි, යෙ කෙච්චි. යෙන කෙනච්චි, යෙහි කෙහිච්චි. යස්ස කස්සච්චි, යෙසං කෙසඤ්චි. යස්මා කස්මාච්චි, යෙහි කෙහිච්චි. යස්ස කස්සච්චි, යෙසං කෙසඤ්චි. යස්මිං කස්මිඤ්චි, යෙසු කෙසුච්චි.

එත්ථ “යො කොච්චි මං අට්ඨි කත්වා සුඤ්ඤායා. යෙ කෙච්චිමෙ අත්ථි රසා පට්ඨායා, සච්චං තෙසං සාධුතරං රසාන”න්තිආදයො පයොගා වෙදිතබ්බා. පුල්ලිඬගරූපානි.

යං කිඤ්චි, යානි කානිච්චි. යං කිඤ්චි, යානි කානිච්චි. සෙසං පුල්ලිඬගසද්දසං. එත්ථ “යං කිඤ්චි රතනං අත්ථි, ධතරට්ඨනිවෙසනෙ. යං කිඤ්චි චිත්තං ඉධ වා හුරං වා. යානි කානිච්චි රූපානි”න්තිආදයො පයොගා වෙදිතබ්බා. නපුංසකලිඬගරූපානි.

යා කාචි ඉත්ථි, යා කාචි ඉත්ථියො. යං කිඤ්චි, යා කාචි. යාය කායචි, යාහි කාහිච්චි. යාය කායචි, යාසං කාසඤ්චි. යාය කායචි, යාහි කාහිච්චි. යාය කායචි, යාසං කාසඤ්චි. යාය කායචි, යාසු කාසුච්චි.

එත්ථ “යා කාචි වෙදනා අතීතානාගතපච්චුප්පන්තා”න්තිආදයො පයොගා වෙදිතබ්බා. ඉත්ථිලිඬගරූපානි. ඉති ලිඬගත්තයවසෙන වුත්තානි යො කොච්චි, යා කාචි, යං කිඤ්චිතිආදීනි අනවසෙසපරියාදානච්චනානිති වෙදිතබ්බානි. සබ්බානි වෙතානි න නිපාතපදානි, නිපාතපතිරූපකා සද්දගතියොති වෙදිතබ්බානි. යදි නිපාතපදානි සිද්ධං, තිස්ස ලිඬගෙසු සත්තසු විභත්තිසු එකාකාරෙන තිට්ඨෙය්‍යං, න ව තිට්ඨන්ති, තස්මා න නිපාතපදානි, නිපාතපතිරූපකා සද්දගතියොසෙව.

අපිච ය ත කිං එතඉච්චෙතෙහි සබ්බනාමෙහි ලිඬගානුරූපතො ත්තකත්තිකපච්චයෙ කත්වා වත්තිච්ඡායං යානි පදානි සිජ්ඣන්ති, තානි පරිච්ඡෙදවචනානි අසබ්බනාමිකානියෙව භවන්ති. තෙසං නාමිකපදමාලා පුරිස චිත්ත කඤ්ඤානයෙන යොජෙතබ්බා. තං යථා?

යත්තකො ජනො, යත්තකං චිත්තං, යත්තිකා ඉත්ථි. තත්තකො, තත්තකං, තත්තිකා. කිත්තකො, කිත්තකං, කිත්තිකා. එත්තකො, එත්තකං, එත්තිකානි. ඉමානි පදානි අසබ්බනාමිකානිපි පච්චයවසෙන සම්භූතත්ථත්තරෙසු විඤ්ඤානං කොසල්ලත්ථං වුත්තානි.

ඉදානි සඬබාදිච්චනස්ස එකසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුච්චතෙ —

එකසද්දො හි සඬබාවචනො ව හොති අසදිසච්චනො ව අසභායච්චනො ව එකච්චවචනො ව මිස්සිභූතච්චනො ව. යදා සඬබා’සදිසා’සභායච්චනො, තදා එකච්චනකො භවති.

එකො, එකං, එකෙන, එකස්ස, එකස්මා, එකම්භා, එකස්ස, එකස්මිං, එකම්භීති. එවං සඬබාදිච්චනො එකසද්දො එකච්චනකො. තථා හි “එකො ද්වෙ තයො”ති සඬබාවිසයෙ එකසද්දො එකච්චනකො. “එකොමිහි

සම්මාසම්බුද්ධෝ. එකො රාජ නිපජ්ජාමී”ති අසදිසාසභායකට්ඨනෙපි එකවචනකොව. අයං එකවචනිකා සබ්බනාමිකපදමාලා.

යදා පන සඬ්ඛත්ථා ව අසභායා ව බහු වත්තබ්බා සියුං, තදා එකසද්දෙනො කකාරාගමං කත්වා එකකා, එකකෙ, එකකෙහි, එකකෙහි. පුරිසනායෙ බහුවචනවසෙන නාමිකපදමාලා යොජෙතබ්බා. තථා හි සඬ්ඛත්ථාපි බහු භොන්ති. “වත්තාරො එකකා සියු”න්ති හි වුත්තං. අසභායාපි බහු භොන්ති. තථා හි “අයම්පි ගහපති එකොව ආගතො, අයම්පි එකොව ආගතො”ති වත්තබ්බෙ “ඉමෙ ගහපතයො එකකා ආගතා”ති වත්තබ්බතා දිස්සති. අයං නයො සබ්බනාමිකපක්ඛං න භජති අසාධාරණරූපාභාවතො, අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනත්ථං පන වුත්තො.

යදා එකච්චවචනො, තදා “එකෙ, එකෙ, එකෙහි, එකෙහි එකෙසං, එකෙහි, එකෙහි, එකෙසං, එකෙසු”ති වත්තබ්බං. අයම්පි බහුවචනිකා සබ්බනාමිකපදමාලා. එත්ථ එකෙති එකච්චෙ. එස නයො සෙසෙසුපි. යදා පන මිස්සිභූතවචනො, තදා “එකා, එකෙ, එකෙහි, එකෙහි, එකාන”න්ති පුරිසනායෙ බහුවචනවසෙන වත්තබ්බං. “පඤ්චාලො ව විදෙහො ව, උහො එකා භවන්තු තෙ”ති පාළි දිස්සති. අයං නයො සබ්බනාමිකපක්ඛං න භජති අසාධාරණරූපාභාවතො, අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනත්ථං පන වුත්තො. තත්ථ එකා භවන්තුති එකිභවන්තු මිස්සිභවන්තු, ගඬිගොදකෙන යමුනොදකං විය අඤ්ඤදන්ථු සංසන්දන්තු සමෙත්තුති වචනත්ථො.

ආචරියා පන එවං විභාගං අදස්සෙත්වා එකසද්දස්ස සබ්බනාමත්තමෙව ගහෙත්වා සබ්බසද්දස්ස විය නාමිකපදමාලං යොජෙත්ති. කථං?

එකො, එකෙ. එකං, එකෙ. එකෙන, එකෙහි, එකෙහි. එකස්ස, එකෙසං, එකෙසානං. එකස්මා, එකමිභා, එකෙහි, එකෙහි. එකස්ස, එකෙසං, එකෙසානං. එකස්මී, එකමිහි, එකෙසුති. අයං සබ්බනාමිකපදමාලාති වෙදිතබ්බා.

කෙච්චි “එකසද්දො සඬ්ඛායාතුලාසභායඤ්ඤවචනො. යදා සඬ්ඛායාවචනො, තදා සබ්බත්ථෙකවචනන්තොව, අඤ්ඤත්ථ බහුවචනන්තොපි, එකො එකා එකං ඉච්චාදි සබ්බත්ථ සබ්බසද්දසමං. සංසාස්වෙව විසෙසො”ති ලිඬිගත්තයෙ යොජනානායං වදන්ති. එවං වදන්තා ව තෙ විභාගං අදස්සෙත්වා වදන්ති. මයං පන සොතුනං පයොගෙසු කොසල්ලුප්පාදනත්ථං විභාගං දස්සෙත්වා වදාම.

අපිචෙත්ථ අයං විසෙසොපි සල්ලක්ඛිතබ්බො “එකෙ එකට්ඨෙ සමෙ සමභාගෙ”ති පාළිප්පදෙසෙ පච්චත්තෙකවචනස්ස එකසද්දස්ස එකාරන්තනිද්දෙසොපි දිස්සති”ති. පුල්ලිඬිගරූපානි.

එකං, එකානි. එකං, එකානි. සෙසං පුල්ලිඬිගසදිසං. තත්ථ එකානීති එකච්චානි. එස නයො සෙසබහුවචනෙසුපි, නපුංසකලිඬිගරූපානි.

එකා, එකා, එකායො. එකං, එකා, එකායො. එකාය, එකාහි, එකාහි. එකාය, එකිස්සා, එකාසං. එකාය, එකාහි, එකාහි. එකාය, එකිස්සා, එකාසං. එකාය, එකායං, එකිස්සං, එකාසු. එත්ථ බහුවචනට්ඨානෙ එකාති එකච්චා, එකාහීති එකච්චාහි, එකාසන්ති එකච්චානං එකාසුති එකච්චාසු. ඉත්ථීලිඬිගරූපානි. සබ්බානෙතානි සබ්බනාමානි එකවචනබහුවචනවසෙන වුත්තානි.

අපිච එකසද්දෙ විච්ඡාවසෙන වත්තබ්බෙ ලිඬිගත්තයරූපානි එකවචනානෙව භවන්ති. කථං?

එකෙකො, එකෙකං, එකෙකෙන, එකෙකස්ස, එකෙකස්මා, එකෙකමිභා, එකෙකස්ස, එකෙකස්මී, එකෙකමිහීති පුල්ලිඬිගරූපානි.

එකෙකං, එකෙකං. සෙසං පුල්ලිඬිගසදිසං, නපුංසකලිඬිගරූපානි. එකෙකා, එකෙකං, එකෙකාය, එකෙකිස්සා, එකෙකාය, එකෙකිස්සා, එකෙකායං, එකෙකිස්සං. ඉත්ථීලිඬිගරූපානි.

සබ්බානෙතානි විච්ඡාසබ්බනාමානීති වත්තුං වට්ටති. බහුවචනානි පනෙත්ථ න සන්ති පයොගාභාවතො. ඉති ඉමෙසු විච්ඡාවසෙන වුත්තෙසු ලිඬිගත්තයරූපෙසු සමාසචිත්තා න උප්පාදෙනබ්බා අනිබ්බවතීයත්තා විච්ඡාසද්දානං. තථා හි “පබ්බං පබ්බං සන්ධි සන්ධි ඔධි ඔධි හුත්වා තත්තකපාලෙ පක්ඛිත්තතිලා විය තට්ඨවායන්තා සඬ්ඛාරා භිජ්ජන්ති”තිආදියු පබ්බපබ්බසද්දාදිනං සමාසකරණවසෙන නිබ්බවනං පුබ්බාවරියෙහි න දස්සිතං. යස්මා ව විච්ඡායං වත්තමානානං ද්විරුත්ති ලොකතො එව සිද්ධා, න ලක්ඛණතො, තස්මා තත්ථ සමාසචිත්තා න උප්පාදෙනබ්බා.

ඉදානි එකච්ච එකනිය එකච්චියසද්දානං නාමිකපදමාලායො වුච්චන්තෙ – පුල්ලිඬිගෙ තාව එකච්චො, එකච්චෙ. එකච්චං, එකච්චෙ. සෙසං පුරිසසද්දසමං. එත්ථ එකච්චෙති පච්චත්තබහුවචනමෙව සබ්බනාමිකරූපසමං අසාධාරණරූපත්තා. “ඉධෙකච්චො කුලපුත්තො. ඉධෙකච්චෙ මොසපුරිසා”ති නිදස්සනපදානි.

එකතියෝ, එකතියෝ. එකතියෝ, එකතියෝ. සෙසං පුරිසසද්දසමං. ඉධාපි එකතියෙනි පච්චත්තබ්බවචනමෙව සබ්බන්තාමිකරුපසමං අසාධාරණරුපත්තා. එකතියෙ මනුස්සා.

“න විස්සසෙ එකතියෙසු එව,
අගාරිසු පබ්බජිතෙසු වාපි;
සාධුපි හුත්වාන අසාධු භොන්ති;
අසාධු හුත්වා පුන සාධු භොන්ති”ති

නිදස්සනපදානි. එකච්චියසද්දස්ස අත්ථිතායං පන –

“සච්චං කිරෙවමාහංසු, නරා එකච්චියා ඉධ;
කට්ඨං නිජ්ජලිතං සෙය්‍යො, න ත්වෙවෙකච්චියො නරො.

එකච්චියං ආහාර”න්ති නිදස්සනපදානි. එකච්චියො, එකච්චියා. එකච්චියං, එකච්චියෙනි සබ්බථාපි පුරිසනායො. පුල්ලිඬගරුපානි.

එකච්චං, එකච්චානි. එකච්චං, එකච්චානි. සෙසං පුල්ලිඬගසදිසං. එකතියං, එකතියානි. එකතියං, එකතියානි. සෙසං පුල්ලිඬගසදිසං. එකච්චියං, එකච්චියානි. එකච්චියං, එකච්චියානි. සෙසං පුල්ලිඬගසදිසං. නපුංසකලිඬගරුපානි.

“එකච්චා, එකච්චා, එකච්චායො”ති කඤ්ඤානයෙන, තථා “එකතියා, එකතියා, එකතියායො. එකතිය”න්ති ව, “එකච්චියා, එකච්චියා, එකච්චියායො. එකච්චිය”න්ති ව කඤ්ඤානයෙන යොජෙතබ්බං. ඉත්ථිලිඬගරුපානි.

ඉදානි එකාකී එකාකියසද්දවසෙන නාමිකපදමාලා වුච්චන්තෙ –

එකාකී, එකාකී, එකාකීනො. එකාකිං, එකාකී, එකාකීනො. දණ්ඩිනයෙන ඤෙය්‍යා. එකාකියො, එකාකියා. එකාකියං, එකාකියෙ. එකාකියෙන. පුරිසනයෙන ඤෙය්‍යං. පුල්ලිඬගරුපානි.

එකාකි කුලං, එකාකී, එකාකීනි. එකාකිං, එකාකී, එකාකීනි. සෙසං පුල්ලිඬගසදිසං. එකාකියං, එකාකියානි. එකාකියං, එකාකියානි. සෙසං පුල්ලිඬගසදිසං. නපුංසකලිඬගරුපානි.

එකාකිනී, එකාකිනී, එකාකිනියො. එකාකිනිං, එකාකිනී, එකාකිනියො. එකාකිනියානි ඉත්ථිසදිසං. එකාකියා, එකාකියා, එකාකියායො. එකාකියං, එකාකියා, එකාකියායො. එකාකියායානි කඤ්ඤාසදිසං. ඉත්ථිලිඬගරුපානි. සබ්බානි පනෙතානි අසබ්බන්තාමිකරුපානි අත්ථත්තරවිඤ්ඤාපනත්ථං වුත්තානීති දට්ඨබ්බානි.

ඉදානි ද්විසද්දපරියායස්ස සදා බහුවචනන්තස්ස සබ්බන්තාමිකපදස්ස උභසද්දස්ස නාමිකපදමාලා වුච්චන්තෙ –

“උභො, උභො, උභොහි, උභොහි, උභින්තං, උභොහි, උභොහි, උභින්තං, උභොසු”ති අයං පාළිනායානුරූපෙන වුත්තපදමාලා. අත්‍රිමෙ පයොගා – උභො කුමාරා නික්කිතා. උභො ඉත්ථියො තිට්ඨන්ති, උභො චිත්තානි තිට්ඨන්ති, උභො පුත්තෙ අදාසි. උභො කඤ්ඤායො පස්සති. උභො පාදානි හින්දිත්වා, සඤ්ඤමිස්සාමි වො අහං. උභොහි හත්ථෙහි. උභොහි බාහාහි, උභොහි චිත්තෙහි, උභින්තං ජනානං, උභින්තං ඉත්ථිනං, උභින්තං චිත්තානං, උභොසු පුරිසෙසු, උභොසු ඉත්ථිසු, උභොසු පස්සෙසුති, අයමස්මාකං රුචි. ආවරියා පන “උභෙහි, උභෙහි, උභෙසු”තිපි ඉච්ඡන්ති. කච්චායනෙපි හි “උභෙ තජ්ජුරියා”ති වුත්තං. සබ්බානිපි එතානි මනසි කාතබ්බානියෙව. උභසද්දස්ස සමාසො අජ්ජසිද්ධො. ලිඬගත්තයසාධාරණරුපානි.

ඉදානි සඬ්ඛාවචනානං ද්විති වතුසද්දානං සදා බහුවචනන්තානං සබ්බන්තාමානං නාමිකපදමාලායො වුච්චන්තෙ –

ද්වෙ, ද්වෙ, ද්විහි, ද්විහි, ද්වින්තං, ද්වින්තං, ද්විහි, ද්විහි, ද්වින්තං, ද්වින්තං, ද්විසු. වුළුනිරුක්තියං පන “ද්වින්තන්ත”න්ති පදමාලා ආගතා. ඉමානි අහංසද්දාදිනි විය ඉත්ථි ලිඬගාදිභාවචිත්තවුත්තානිපි තිසු ලිඬගෙසු යුජ්ජන්තෙ “ද්වෙ පුරිසා, ද්වෙ ඉත්ථියො, ද්වෙ චිත්තානි”ඉච්චෙවමාදිනා. ඉමානිපි ලිඬගත්තයසාධාරණානි රුපානි.

“ද්වෙ”ති රූපං ද්විසද්දස්ස, යං සමාසමිති තං භවෙ;
ද්විතිජ්ජකතිකංයෙව, නානාදෙසෙහි සා සියා.

ද්විභාවො වෙව ද්වෙභාවො, ද්විරත්තඤ්ච ද්වස්සකො;
දොහළිනි දුපත්තඤ්ච, තද්ධිතත්තෙ ද්වයං ද්වයං.

තයෝ , තයෝ, තීහි, තීහි, තිණ්ණං, තිණ්ණන්තං, තීහි, තීහි, තිණ්ණං, තිණ්ණන්තං, තීසු. ඉමානි පුල්ලිඨගරුපානි.

තිස්සෝ, තිස්සෝ, තීහි, තීහි, තිස්සන්තං, තීහි, තීහි, තිස්සන්තං, තීසු. ඉමානි ඉත්ථිලිඨගරුපානි. චූළනිරුත්තියං “තිස්සන්තන්ත”න්ති චතුත්ථිජට්ඨිනං බහුවචනමාගතං, නිරුත්තිපිටකෙ පන “තිණ්ණන්ත”න්ති. තානි සාට්ඨකථෙ තෙපිටකෙ බුද්ධචචනෙ පුනථපුනං උපපරික්ඛිත්වා දිස්සන්ති වෙ, ගහෙනබ්බානි.

තීණි, තීණි, තීහි, තීහි, තිණ්ණං, තිණ්ණන්තං, තීහි, තීහි, තිණ්ණං, තිණ්ණන්තං, තීසු. ඉමානි නපුංසකලිඨගරුපානි. කත්ථව් පන පාළිප්පදෙසෙ තීණිසද්දස්ස ණිකාරලොපොපි භවති “ද්වෙ වානි වා උදකචුස්සිතානි”ති. “තිණ්ණන්තං බො භික්ඛවෙ ඉන්ද්‍රියානං භාවිතත්තා බහුලිකතත්තා පිණ්ඩොලභාරද්වාජෙන භික්ඛුනා අඤ්ඤා ඛ්‍යාකතා”ති ඉදං “තිණ්ණන්ත”න්ති පදස්ස අත්ථිභාවෙ නිදස්සනං.

යානි රුපානි චුත්තානි, “තිස්සෝ තීණි තයෝ”ඉති;
සමාසවිසයෙ තානි, තිතිප්පකතිකා සීයුං.

යස්මා තිස්ස සමාසමිහි, සද්ධිං පරපදෙන වෙ;
“තිවෙදනං තිචිත්ත”න්ති, “තිලොක”න්ති ච නිද්දිසෙ.

එත්ථ නපුංසකත්තංව, පාසංසං පායචුත්තිතො;
පුමත්තමපෙත්ථ ඉච්ඡන්ති, “තිභවො ඛායතෙ”ඉති.

චත්තාරො, චතුරො, චත්තාරො, චතුරො, චතුහි, චතුහි, චතුබ්හි, චතුන්තං, චතුහි, චතුහි, චතුබ්හි, චතුන්තං, චතුසු. ඉමානි පුල්ලිඨගරුපානි.

චතස්සෝ , චතස්සෝ, චතුහි, චතුහි, චතුබ්හි, චතස්සන්තං, චතුන්තං, චතුහි, චතුහි, චතුබ්හි, චතස්සන්තං, චතුන්තං, චතුසු. ඉමානි ඉත්ථිලිඨගරුපානි. ඉත්ථිලිඨගට්ඨානෙ “චතුන්ත”න්ති පදං චූළනිරුත්තියං නිරුත්තිපිටකෙ පාළියං අට්ඨකථාසු ච දස්සනතො චුත්තං. තථා හි චූළනිරුත්තියං ඉත්ථිලිඨගට්ඨානෙ “චතුන්ත”න්ති ආගතං, නිරුත්තිපිටකෙ “චතුන්තං කඤ්ඤාන”න්ති ආගතං. පාළියං පන සොණදන්තසුත්තාදීසු “සමණො ගොතමො චතුන්තං පරිසානං පියො මනාපො”ති ආගතං. අට්ඨකථාසු ච පන සුත්තන්තට්ඨකථායං “චතුහි අච්ඡරියබ්භුතධම්මෙහි සමන්තාගතො චතුන්තං පරිසානං පියො මනාපො”ති ආගතං. සත්තිලඛිසජාතකට්ඨකථායං “ආචරියො පනස්ස චතුන්තං සත්තිනං ලඛිසනං සිප්පං ජානාති”ති ආගතං.

චත්තාරි, චත්තාරි, චතුහි, චතුහි, චතුබ්හි, චතුන්තං, චතුහි, චතුහි, චතුබ්හි, චතුන්තං, චතුසු. ඉමානි නපුංසකලිඨගරුපානි.

“චත්තාරො”ති “චතස්සෝ”ති, “චත්තාරි”ති ච සද්දිතං;
රූපං සමාසභාවමිහි, චතුප්පකතිකං භවෙ.

නිදස්සනපදානෙත්ථ, කමතො කමකොවිදො;
“චතුබ්බිධං චතුස්සාලං, චතුසච්ච”න්ති නිද්දිසෙ.

ඉමානි ද්වෙආදිකානි සබ්බනාමිකානි බහුවචනානියෙව භවන්ති, න එකචචනානි. චූළනිරුත්තියං පන තීසු ලිඨගෙසු “චතස්සන්ත”න්ති චුත්තං, තං අනිජ්ඣානක්ඛමං විය දිස්සති.

ඉදානි කුම්භඅම්භසද්දානං නාමිකපදමාලා චූච්චන්තෙ, තෙසු යෙන කථෙති, තස්සාලපනෙ කුම්භචචනානි භවන්ති.

ත්ථං, කුචං, කුම්භෙ. තං, කුචං, ත්ථං, තචං, කුම්භෙ. තයා, ත්ථයා, කුම්භෙහි, කුම්භෙහි. කුය්භං, තච, කුම්භං, කුම්භාකං. තයා, ත්ථයා, කුම්භෙහි, කුම්භෙහි. කුය්භං, තච, කුම්භං, කුම්භාකං. තයි, ත්ථයි, කුම්භෙසු . තත්‍ර “ත්ථං පුරිසො, ත්ථං ඉත්ථි, ත්ථං චිත්ත”න්තිආදිනා යොජෙතබ්බානි.

අත්තයොගෙ අම්භචචනානි භවන්ති.

අහං, අභකං, මයං, අම්භෙ. මං, මමං, අම්භෙ. මයා, අම්භෙහි, අම්භෙහි. මය්භං, මම, අම්භං, අම්භාකං, අස්මාකං. මයා, අම්භෙහි, අම්භෙහි. මය්භං, මම, අම්භං, අම්භාකං, අස්මාකං. මයි, අම්භෙසු, අස්මෙසු.

එත්ථ පන “කථං අම්භෙ කරොමසෙ”ති පාළිදස්සනතො “කුම්භෙ”ති පච්චත්තචචනස්ස විය “අම්භෙ”ති පච්චත්තචචනස්සපි අත්ථිතා වෙදිතබ්බා, “අභක”න්ති රූපන්තරම්පි ඉච්ඡිතබ්බං. තස්ස අත්ථිභාවෙ “අභකඤ්ච

විත්තවසානුගා භාසිස්ස”න්ති එසා පාළි නිදස්සනං. එත්ථ හි අභකන්ති අභං ඉච්චෙවත්ථො. තත්‍ර “අභං පුරිසො, අභං කඤ්ඤා, අභං විත්ත”න්තිආදිනා යොජෙතබ්බාති. ඉමානිපි ලිඛිතත්තයසාධාරණරූපාති.

කච්චායනවුළුනිරුත්තිනිරුත්තිපිටකෙසු පන “තුම්භාකං අම්භාක”න්ති ව දුතියාබහුවචනං වුත්තං. කච්චායනෙ “තුම්භානං අම්භාන”න්ති ව පයමාදුතියාබහුවචනං, “තුම්භං අම්භ”න්ති ව චතුත්ථිජට්ඨියෙකච්චනං, පයමාදුතියාබහුවචනඤ්ච වුත්තං, වුළුනිරුත්තිනිරුත්තිපිටකෙ පන “තුම්භං අම්භ”න්ති ව දුතියෙකච්චනං වුත්තං, “තුම්භෙ අම්භෙ”ති ව චතුත්ථිජට්ඨිබහුවචනං වුත්තං. එතානි උපපරික්ඛිත්වා සාට්ඨකථෙසු සුත්තන්තෙසු දිස්සන්ති වෙ, ගහෙතබ්බාති.

තුම්භඅම්භසද්දානං පන පරපදෙහි සද්ධිං සමාසෙ “මංදීපා”තිආදයො පයොගා තථාගතාදිමුඛතො සම්භවන්ති. “එතෙ ගාමණී මංදීපා මංලෙණා මංසරණා”ති හි තථාගතමුඛතො, “තයොගාගො මයොගාගො”ති නිරුත්තඤ්ඤමුඛතො, කාබ්‍යාදාසෙ ව “ත්ථංමුඛං කමලෙනෙව, තුලාං නාඤ්ඤෙන කෙනචී”ති ව “චන්දෙන ත්ථංමුඛං තුලා”න්ති ව කච්චිමුඛතො.

තත්ථ හි අභං දීපො එතෙසන්ති මංදීපා, අභං ලෙණං එතෙසන්ති මංලෙණා, එවං මංසරණා. තුම්භෙන යොගො තයොගාගො, තුම්භසද්දෙන යොගො ඉච්චෙවත්ථො. අම්භෙන යොගො මයොගාගො, අම්භසද්දෙන යොගො ඉච්චෙවත්ථො. තච මුඛං ත්ථංමුඛං. බහුවචනවසෙනපි නිබ්බවතියං “තුම්භාකං මුඛං ත්ථංමුඛ”න්ති. එත්ථ ව පාළියං “මංදීපා”ඉච්චාදිදස්සනතො “ත්ථංදීපා”තිආදිනි කාබ්‍යාදාසෙ ව “ත්ථංමුඛ”න්ති දස්සනතො ත්ථංචණ්ණො, ත්ථංසරො, මංමුඛං, මංචණ්ණො, මංසරොආදීනි ගහෙතබ්බාති. තත්ථ ත්ථං දීපො එතෙසන්ති ත්ථංදීපා, තුම්භෙ වා දීපා එතෙසන්ති ත්ථංදීපා, තච චණ්ණො ත්ථංචණ්ණො. මම මුඛං මංමුඛං, අම්භාකං වා මුඛං මංමුඛන්ති නිබ්බවනාති. එස නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු.

සමාසෙ තුම්භඅම්භාකං, හොන්ති පරපදෙහි වෙ;
“ත්ථංමුඛ”න්ති ව “මංදීපා, තයොගාගො මයොගාගො”ති ව.

එත්ථාහ “කිං එත්තකමෙව තුම්භඅම්භසද්දානං රූපං, උදාහු අඤ්ඤම්පි අත්ථී”ති? අත්ථී “තෙ මෙ” ඉච්චාදීනි. යදි එවං කස්මා පදමාලා විසුං න වුත්තාති? අච්චනෙ කාරණමත්ථී. අත්‍රිදං කාරණං –

“තෙ මෙ වො නො”ති රූපානි, පරානි පදනො යතො;
තතො නාමිකපන්තිසු, න තු වුත්තානි තානි මෙ.

එත්ථ ව මයං මෙ වො නොසද්දානමත්ථුද්ධාරො වුච්චනෙ – තෙසද්දස්ස පන වුත්තොව. යස්මා අට්ඨකථාවරියා මයංසද්දට්ඨානෙපි මයාසද්දො, මයාසද්දට්ඨානෙපි ව මයංසද්දො ඉච්චෙව වදන්ති, තස්මා මයම්පි තථෙව වදාම. මයංසද්දො “අනුඤ්ඤාතපට්ඨඤ්ඤානා, තෙවිජ්ජාමයමස්මුභො”තිආදීසු අස්මදත්ථෙ ආගතො. “මයං නිස්සාය හෙමාය, ජාතා මන්දොසිසුපගා”ති එත්ථ පඤ්ඤත්තියං. “මනොමයා පිතිභක්ඛා සයංපභා”තිආදීසු නිබ්බත්තිඅත්ථෙ. බාහිරෙන පච්චයෙන විතා මනසාව නිබ්බත්තාති මනොමයා. “යංනුනාහං සබ්බමත්තිකාමයං කුට්ඨං කරෙයා”න්තිආදීසු විකාරත්ථෙ. “දානමයං සීලමයං”න්තිආදීසු පදපුරුණමත්තෙ. “පියං තෙ සොචණ්ණමයං උළාර”න්ති එත්ථ විකාරත්ථෙ පදපුරුණමත්තෙ වා දට්ඨබ්බො. යදා හි සුවණ්ණමෙව සොචණ්ණන්ති අයමත්ථො, තදා සුවණ්ණස්ස විකාරො සොචණ්ණමයන්ති විකාරත්ථෙ මයසද්දො දට්ඨබ්බො. නිබ්බත්තිඅත්ථොතිපි වත්තුං වට්ටති. යදා පන සුවණ්ණෙන නිබ්බත්තං සොචණ්ණන්ති අයමත්ථො, තදා සොචණ්ණමෙව සොචණ්ණමයන්ති පදපුරුණමත්තෙ මයසද්දො දට්ඨබ්බො.

මෙසද්දො “කිච්චෙන මෙ අධිගතං, හලං දානි පකාසිතු”න්තිආදීසු කරණෙ ආගතො. මයානි අත්ථො. “තස්ස මෙ හන්තෙ හගවා සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”තිආදීසු සම්පදානෙ, මය්හන්ති අත්ථොති වදන්ති. “පුබ්බෙව මෙ හික්ඛෙව සම්බොධා අනභිසම්බුද්ධස්ස බොධිසත්තස්සෙව සතො”තිආදීසු සාමිඅත්ථෙ, මමානි අත්ථොති ව වදන්ති. එත්ථෙතං වුච්චති –

කරණෙ සම්පදානෙ ව, සාමිඅත්ථෙ ව ආගතො;
මෙසද්දො ඉති විඤ්ඤෙයොසා, විඤ්ඤුනා නයදස්සිනා.

එත්ථ පන යත්වා අට්ඨකථාවරියෙහි කතෙ තෙ මෙසද්දානමත්ථවිවරණෙ විනිවිජයං බුම
තෙසමධිජ්ජායජ්ජකාසනවසෙන සොතුනං සංසයසමුත්ථිසාටනත්ථං. තථා හි අට්ඨකථාවරියා තෙමෙසද්දානං සම්පදානත්ථවසෙන “තුය්හං මය්හ”න්ති අත්ථං සංචණ්ණෙසු, සාමිඅත්ථවසෙන පන “තච මමා”ති. එවං ය්වායං තෙහි අසඬිකරතො නියමො දස්සිතො, සො සාට්ඨකථෙ තෙපිටකෙ බුද්ධච්චනෙ කුතො ලබ්භා. තථා හි තෙමෙසද්දත්ථවාචකා තුය්හං මය්හංසද්දා තච මමසද්දා ව සම්පදානසාමිඅත්ථෙසු අනියමතො පවත්තන්ති.

තත්‍රීමේ පයොගා - ඉදං තුය්හං දදාමි. තුය්හං විකප්පෙමි. තුය්හං මංසෙන මෙදෙන, මත්ථකෙන ච බ්‍රාහ්මණ, ආහුතිං පග්ගහෙස්සාමි. එස හි තුය්හං පිතා නරසිභො. තුය්හං පත මාතා කහන්ති. මය්හමෙව දානං දාතබ්බං, න අඤ්ඤෙසං, මය්හමෙව සාවකානං දානං දාතබ්බං, න අඤ්ඤෙසං. න මය්හං හරියා එසා. අස්සමො සුකතො මය්හං. සබ්බඤ්ඤානං පියං මය්හං. තාත මය්හං මාතු මුඛං අඤ්ඤාදිසං, තුම්භාකං අඤ්ඤාදිසං. මය්හං සාමිකො ඉදානි මරිස්සති. තව දියතෙ, තව සිලාසතෙ, මම සිලාසතෙ, පබ්බජ්ජා මම රුච්චති. තව පුත්තො. උභො මාතාපිතා මමානි එවං අනියමනො පවත්තන්ති.

චූළනිරුත්තියඤ්ඤි යමකමහාථෙරෙන චතුත්ථිජට්ඨිනං අනඤ්ඤාරූපත්තං වුත්තං “චතුත්ථිජට්ඨිනං සබ්බත්ථ අනඤ්ඤං, තනියාපඤ්චමීනං බහුවචනඤ්චා”ති . යදි එවං අට්ඨකථාවරියා “නමො තෙ පුරිසාපඤ්ඤ. නමො තෙ බුද්ධ චිරත්ථු”තිආදීසු තුය්හංසද්දස්ස වසෙන සම්පදානෙ, තුය්හන්ති හි අත්ථො. ‘කිත්තෙ වතං කිං පත බ්‍රහ්මචරිය’න්තිආදීසු සාමිඅත්ථෙ, තවානි හි අත්ථො”තිආදීනි වදන්තා “අයුත්තං සංවණ්ණනං සංවණ්ණෙසු”න්තිපි, “පස්සිතබ්බං න පස්සිංසු”තිපි ආපජ්ජන්තිති? යුත්තංයෙව තෙ සංවණ්ණයිංසු, පස්සිතබ්බඤ්ච පස්සිංසු. තථා හි තෙ “සද්දසත්ථමපි එකදෙසතො සාසනානුකූලං හොති”ති පරෙසමනුකම්පාය සද්දසත්ථතො නයං ගහෙන්වා සම්පදානත්ථවසෙන තෙ මෙසද්දානං “තුය්හං මය්හ”න්ති අත්ථං සංවණ්ණයිංසු, සාමිඅත්ථවසෙන පත “තව මමා”ති. සද්දසත්ථෙ හි චතුත්ථිජට්ඨරූපානි සබ්බථා විසදිසානි, සාසනෙ පත සදිසානි. තස්මා සාසනෙ සාමඤ්ඤෙන පවත්තානි චතුත්ථිජට්ඨරූපානි සද්දසත්ථෙ විසෙසෙන පවත්තෙහි චතුත්ථිජට්ඨරූපෙහි සමානගතිකානි කත්ථා පරෙසමනුකම්පාය සම්පදානත්ථෙ තුය්හං මය්හංසද්දානං පවත්තිතියමො, සාමිඅත්ථෙ ච තව මමසද්දානං පවත්තිතියමො දස්සිතො. යස්මා පත පරෙසමනුකම්පාය අයං නියමො, තස්මා කරුණායෙවායංපරාධො, න අට්ඨකථාවරියානං. තාය එව හි තෙහි එවං සංවණ්ණනා කතානි.

කෙච් පනෙත්ථ එවං වදෙය්‍යං - නනු ච හො අට්ඨකථාවරියෙහි සද්දනායං නිස්සාය තෙ මෙසද්දානං සාමිඅත්ථෙ වත්තමානානං “තව මමා”ති අත්ථවචනෙන “තුය්හං මංසෙන මෙදෙන, න මය්හං හරියා එසා”තිආදීසු සාමිවිසයෙසු විහත්තිවිපල්ලාසනායො දස්සිතොති සක්කා වත්තුං, තථා සද්දනායඤ්ඤෙව නිස්සාය තෙ මෙසද්දානං සම්පදානත්ථෙ වත්තමානානං “තුය්හං මය්හ”න්ති අත්ථවචනෙන “හත්තං තව න රුච්චති. පබ්බජ්ජා මම රුච්චති”තිආදීසුපි සම්පදානවිසයෙසු විහත්තිවිපල්ලාසනායො දස්සිතොති සක්කා වත්තුන්ති? න සක්කා, ගාථාසු විය චුණ්ණියපදට්ඨානෙපි තුය්හං මය්හං තව මමසද්දානං අනියමෙන ද්විසු අත්ථෙසු පවත්තනතො. න හි ඊදිසෙ යානෙ ගාථායං වා චුණ්ණියපදට්ඨානෙ වා විහත්තිවිපල්ලාසො ඉච්ඡිතබ්බො. “තස්ස රජ්ජස්සහං හිතො. කිං නු බො අහං තස්ස සුඛස්ස භායාමි”තිආදීසුයෙව පත යානෙසු ඉච්ඡිතබ්බො.

යදි සද්දනායං නිස්සාය “තුය්හං මංසෙන මෙදෙන”තිආදීසු විහත්තිවිපල්ලාසො ඉච්ඡිතබ්බො සියා, “බ්‍රාහ්මණස්ස පියපුත්තදානං අදාසි. බ්‍රාහ්මණස්ස පිතා අදාසි”තිආදීසුපි සද්දනායං නිස්සාය “බ්‍රාහ්මණායා”තිආදීනා විහත්තිවිපල්ලාසත්ථො වචනියො සියා චතුත්ථිජට්ඨරූපානං සත්ථෙ විසුං වචනතො. එවඤ්ච සති කො දොසොති වෙ? අත්ථෙව දොසො, යස්මා දානායොගෙ වා නමොයොගෙ වා ආයාදෙසසහිතානි චතුත්ථිජට්ඨරූපානි සාට්ඨකථෙ තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ නුපලබ්භන්ති, තස්මා “බ්‍රාහ්මණායා”තිආදීනා විහත්තිවිපල්ලාසත්ථවචනෙ අයං දොසො යදිදං අවිජ්ජමානග්ගහණං. යස්මා පත ඊදිසෙසු යානෙසු විහත්තිවිපල්ලාසකරණං සාවජ්ජං, තස්මා “තුය්හං මංසෙන මෙදෙන”තිආදීසුපි විහත්තිවිපල්ලාසො න ඉච්ඡිතබ්බො.

චතුත්ථිජට්ඨරූපානි හි අනඤ්ඤානි දිස්සන්ති “පුරිසස්ස අදාසි, පුරිසස්ස ධනං බ්‍රාහ්මණානං අදාසි, බ්‍රාහ්මණානං සන්තක”න්ති. තථා හි පාවචනෙ ස නංසද්දා සම්පදානසාමිඅත්ථෙසු සාමඤ්ඤෙන පවත්තන්ති, තප්පවන්ති “අග්ගස්ස දාතා මෙධාචි”තිආදීනි පයොගෙහි දිපෙතබ්බො. “අග්ගස්ස දාතා මෙධාචි”ති එත්ථ හි “අග්ගස්සා”ති අයං සද්දො යදා ක්‍රියාපටිග්ගහණං පටිච්ච සම්පදානත්ථෙ පවත්තති, තදා “අග්ගස්ස රතනත්තයස්ස දාතා”ති අත්ථවසෙන පවත්තති. යදා පත ක්‍රියං පටිච්ච කම්මභූතෙ සාමිඅත්ථෙ පවත්තති, තදා “අග්ගස්ස දෙයාධම්මස්ස දාතා”ති අත්ථවසෙන පවත්තති. එවං සබ්බථාපි විපල්ලාසො තුම්භාකං සරණං න හොතිති. තථා සද්දනායං නිස්සාය “සම්පදානවචන”න්ති තුම්භෙහි දළ්භං ගහිතස්ස මය්හංසද්දස්ස සාමිඅත්ථවසෙන පණ්ණත්තියං දස්සනතො විහත්තිවිපල්ලාසො තුම්භාකං සරණං න හොතෙව. තථා හි -

“සකුණො මය්හකො නාම, ගිරිසානුදරිවරො;
පක්කං පිප්ඵලිමාරුය්හ, ‘මය්හං මය්හ’න්ති කන්දති”ති

එත්ථ මය්හකොති එකාය සකුණජාතියා නාමං. සො හි ලොලුප්පචාරිතාය “ඉදම්පි මය්හං, ඉදම්පි මය්හ”න්ති කායති රචතිති මය්හකොති චූච්චති මය්හසද්දපපදස්ස කෙ රෙ ගෙ සද්දෙති ධාතුස්ස වසෙන.

අත්‍රායං පදසොධනා - යදි තුය්හං මය්හංසද්දා ධූවං සම්පදානත්ථෙ, තව මමසද්දා ව සාමිඅත්ථෙ හවෙය්‍යං, එවං සන්තෙ ලොකවොහාරකුසලෙන සබ්බඤ්ඤානා තස්ස සකුණස්ස “මය්හකො”ති පණ්ණත්ති න වත්තබ්බො සියා අනන්තොගධසම්පදානත්ථත්තා, අන්තොගධසාමාන්තත්තා පත “මමකො” ඉච්චෙව පඤ්ඤත්ති වත්තබ්බො සියා.

එත්පි “මය්හකො”නි ඉදං විහත්තිවිපල්ලාසවසෙන චුත්තන්ති වෙ? න, පණ්ණත්තිවිසයෙ විහත්තිවිපරිණාමස්ස අට්ඨානත්තා අනවකාසත්තා.

අපිවෙන්ට මය්හංසද්දො සරුපතො විහත්තන්තභාවෙන තිට්ඨති කසද්දෙන එකපදන්තූපගමනතො, එවං සන්තෙපි “මය්හකො”නි අයං සකුණුවිසෙසවාවකො සද්දො පච්චත්තවචනභාවෙ ධීනොයෙව ඊසකං සාමීඅත්ථම්පි ජොතයති සුප්ථපති රාජපුරිසසද්දා විය. ඉමිනාපි කාරණෙන විහත්තිවිපල්ලාසො තුම්භාකං සරණං න භොති. ඉති “මය්හකො”නි පණ්ණත්තියං වත්තමානස්ස පදාවයවභූතස්ස මය්හසද්දස්ස අවිපල්ලාසවචනලෙසෙන තුය්හං තව මමසද්දෙසුපි විහත්තිවිපල්ලාසො න ඉච්ඡිතබ්බොති සිද්ධං. තස්මා අට්ඨකථාවරියෙහි සම්පදානසාමීඅත්ථෙසු සාමඤ්ඤෙන පවත්තානම්පි සමානානං තුය්හං මය්හං තව මමසද්දානං සද්දන්තයඤ්ඤෙව නිස්සාය පරෙසමනුකම්පාය චුත්තප්පකාරො නියමො දස්සිතොති අවගන්තබ්බං. ඉච්චෙවං –

“තුය්හං මය්හ”න්තිමෙ සද්දෙ, සම්පදානෙ ගරු වදුං;
“තව මම”නි සාමීම්හි, නයමාදාය සත්ථතො.

එවං සන්තෙපි එතෙසං, නියමො නත්ථි පාළියං;
කොචි තෙසං විසෙසො ව, දිට්ඨො අමිහෙහි තං සුණ.

සාමාන්ටසම්පදානත්ථා, සම්භවන්ති යහිං දුචෙ;
“තුය්හං මය්හ”න්තිමෙ සද්දා, තෙ පයොගා න දුල්ලභා.

“තව මම”නිමෙ සද්දා, පායා සාමීම්හි වත්තරෙ;
සම්පදානෙ යහිං භොන්ති, තෙ පයොගා පනප්පකා.

තවතො මමතො තුය්හං-මය්හංසද්දාව සාසනෙ;
පායෙ නෙකසහස්සම්හි, සාමීඅත්ථෙ පවත්තරෙති.

සබ්බාපි ඉමා නීතියො පරමසුබ්බා සුද්දසා චිරජාතිනා සාධුකං මනසි කාතබ්බා.

වො නොසද්දෙසු පන වොසද්දො පච්චත්තඋපයොගකරණසම්පදානසාමීවචනපදපුරණෙසු දිස්සති. “කච්චි වො අනුරුද්ධා සමග්ගා සම්මොදමානා”නිආදීසු හි පච්චත්තෙ දිස්සති. “ගච්ඡට්ඨිකිඤ්ඤෙව පණාමෙම් වො”නිආදීසු උපයොගෙ. “න වො මම සන්තිකෙ වත්ථබ්බ”න්තිආදීසු කරණෙ. “වනපත්ථපරියායං වො හික්ඛෙව දෙසෙස්සාම්”නිආදීසු සම්පදානෙ. “සබ්බෙසං වො සාරිපුත්තා සුභාසිත”න්තිආදීසු සාමීවචනෙ. “යෙ හි වොඅරියා පරිසුද්ධා කායකම්මන්තා”නිආදීසු පදපුරණමත්තෙ. එත්ථෙතං චුච්චති –

“පච්චත්තෙ උපයොගෙ ව, කරණෙ සම්පදානියෙ;
සාමීස්ස වචනෙ චෙව, තථෙව පදපුරණෙ;
ඉමෙසු ඡසු යානෙසු, වොසද්දො සම්පවත්තති”.

නොසද්දො පච්චත්තොපයොගකරණසම්පදානසාමීවචනාවධාරණනුසද්දත්ථෙසු පටිසෙධෙ නිපාතමත්තෙ ව වත්තති. අයඤ්ඤි “ගාමං නො ගච්ඡෙය්‍යාමා”නි එත්ථ පච්චත්තෙ දිස්සති. “මා නො අජ්ජ විකන්තිංසු, රඤ්ඤො සුදා මහානසෙ”නිආදීසු උපයොගෙ. “න නො විවාහො නාගෙහි, කතපුබ්බො කුදාවන”න්තිආදීසු කරණෙ. “සංවිහජෙට්ඨ නො රජ්ජෙනා”නිආදීසු සම්පදානෙ. “සත්ථා නො භගවා අනුප්පත්තො”නිආදීසු සාමීවචනෙ. “න නො සමං අත්ථි තථාගතෙනා”නි එත්ථ අවධාරණෙ. “අභිජානාසි නො ත්වං මහාරාජා”නිආදීසු නුසද්දත්ථෙ, පුච්ඡායන්තිපි වත්තුං වට්ඨති. “සුභාසිතඤ්ඤෙව භාසෙය්‍ය, නො ව දුබ්භාසිතං භණෙ”නිආදීසු පටිසෙධෙ. “න නො සභායං න කරොන්ති කිඤ්චි”නිආදීසු නිපාතමත්තෙ. එත්ථෙතං චුච්චති –

පච්චත්තෙ චුපයොගෙ ව, කරණෙ සම්පදානියෙ;
සාමායාවධාරණෙ චෙව, නුසද්දත්ථෙ නිවාරණෙ;
තථා නිපාතමත්තම්හි, නොසද්දො සම්පවත්තති.

ඉදානි සබ්බනාමානං යථාරහං සංඛිත්තෙන මිස්සකපදමාලා චුච්චතෙ –

යො සො, යෙ තෙ. යං තං, යෙ තෙ. යෙන තෙන. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං. යා සා, යා තා. යං තං, යා තා. යාය තාය. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං. යං තං, යානි තානි. සෙසං චිත්ථාරෙතබ්බං. ඉමිනා නයෙන ලිඬගත්තයයොජනා කාතබ්බා.

“එසො සො, එතෙ තෙ. අයං සො, ඉමෙ තෙ. සො අයං තෙ ඉමෙ” තිආදිනා යථාපයොගං පදමාලා යොජෙනඛ්ඛා. තථා හි “යො සො භගවා සයම්භූ අනාවරියකො. එතෙ තෙ හික්ඛවෙ උභො අන්තෙ අනුපගම්ම මජ්ඣිමා පටිපදා නථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා. අයං සො සාරථී එති” ති එවමාදයො විචිත්තප්පයොගා දිස්සන්ති. ඉති සබ්බනාමිකපදානං මිස්සකපදමාලා යොජෙනඛ්ඛා.

මයා සබ්බත්ථසිද්ධස්ස, සාසනෙ සබ්බදස්සිනො;
සබ්බත්ථ සාසනෙ සුට්ඨු, කොසල්ලත්ථාය සොතුනං.

අසබ්බනාමනාමෙහි, සබ්බනාමපදෙහි වෙ;
සහ සබ්බානි චුත්තානි, සබ්බනාමානි පන්තිනො.

එතෙසු කතයොගානං, සුබ්බමත්ථවිජානනං;
අකිච්ඡපට්ඨෙධෙන, භවිස්සති න සංසයො.

ඉති නවඨගෙ සාට්ඨකප්ථ පිටකත්තයෙ ඛාජ්ජපථගතිසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

සබ්බනාමනංසදිසනාමානං නාමිකපදමාලාවිභාගො නාම

ද්වාදසමො පරිච්ඡෙදො.

13. සවිනිවිජයසඬ්ඛ්‍යානාමනාමිකපදමාලා

ඉතො පරං පවක්ඛාමී, සඬ්ඛ්‍යානාමිකපන්තියො;
භූධාතුපේති රූපෙහි, අඤ්ඤෙහි වුපයොජිතුං.

යා හි සා හෙට්ඨා අමහෙහි එක ද්විති චතුඉච්චෙනෙසං සඬ්ඛ්‍යාසඬ්ඛ්‍යානාමනාමිකපදමාලා කථිතා, තං යංපෙත්වා ඉධ අසඬ්ඛ්‍යානාමනං පඤ්ච ඡ සත්තාදීනං සඬ්ඛ්‍යානාමනං නාමිකපදමාලා භූධාතුමයෙහි අඤ්ඤෙහි ව රූපෙහි යොජනත්ථං වුච්චිතෙ -

පඤ්ච, පඤ්චහි, පඤ්චහි, පඤ්චන්තං, පඤ්චසු. සත්තන්තං විහත්තීතං වසෙන ඤෙය්‍යං. “පඤ්ච භූතා, පඤ්ච අභිභවිතාරො, පඤ්ච පුරිසා, පඤ්ච භූමියො, පඤ්ච කඤ්ඤායො, පඤ්ච භූතානි, පඤ්ච විත්තානි”ති ආදිනා සඬ්ඛ්‍යානං යොජෙතඬ්ඛ්‍යං. ඡ, ඡහි, ඡහි, ඡන්තං, ඡසු, ඡස්ස ඉතිපි. “ඡස්ස ලොකො සමුප්පන්නො, ඡස්ස කුඬ්ඛනි සන්තව”න්ති හි පාළි. සත්ත, සත්තහි, සත්තහි, සත්තන්තං, සත්තසු. අට්ඨ, අට්ඨහි, අට්ඨහි, අට්ඨන්තං, අට්ඨසු. නව, නවහි, නවහි, නවන්තං, නවසු. දස, දසහි, දසහි, දසන්තං, දසසු. එවං එකාදස, ද්වාදස, ඛාරස, තෙරස, තෙදස, තෙළස. චතුද්දස, වුද්දස. පඤ්චදස, පන්තරස. සොළස. සත්තරස. අට්ඨාරස, අට්ඨාරසහි, අට්ඨාරසහි, අට්ඨාරසන්තං, අට්ඨාරසසු. සඬ්ඛ්‍යමෙතං ඛහුවචනවසෙන ගහෙතඬ්ඛ්‍යං.

එකුනවිසති, එකුනවිසං ඉච්චාදිපි. එකුනවිසාය, එකුනවිසායං, එකුනවිස හික්ඛු තිට්ඨන්ති, එකුනවිසං හික්ඛු පස්සති, එවං “කඤ්ඤායො විත්තානි”ති ව ආදිනා යොජෙතඬ්ඛ්‍යං. එකුනවිසාය හික්ඛුති ධම්මො දෙසිතො, එකුනවිසාය කඤ්ඤාහි කතං, එකුනවිසාය විත්තෙහි කතං, එකුනවිසාය හික්ඛුනං විවරං දෙති, එකුනවිසාය කඤ්ඤානං ධනං දෙති, එකුනවිසාය විත්තානං රූච්චති, එකුනවිසාය හික්ඛුති අපෙති. එවං කඤ්ඤාහි විත්තෙහි. එකුනවිසාය හික්ඛුනං සත්තකං, එවං කඤ්ඤානං විත්තානං. එකුනවිසායං හික්ඛුසු පතිට්ඨිතං. එවං “කඤ්ඤාසු විත්තෙසු”ති යොජෙතඬ්ඛ්‍යං. එකුනවිසති, එකුනවිසතිං, එකුනවිසතියා, එකුනවිසතියං.

විසති, විසතිං, විසතියා, විසතියං. විස, විසං, විසාය, විසායං. තථා එකවිස ද්වාවිස ඛාවිස තෙවිස චතුර්විස ඉච්චාදිසුපි. තිංස, තිංසං, තිංසාය, තිංසායං. චත්තාලිස, චත්තාලිසං, චත්තාලිසාය, චත්තාලිසායං. චත්තාරිස ඉච්චාදිපි. පඤ්ඤාස, පඤ්ඤාසං, පඤ්ඤාසාය, පඤ්ඤාසායං. පණ්ණාස, පණ්ණාසං, පණ්ණාසාය, පණ්ණාසායං. සට්ඨි, සට්ඨිං, සට්ඨියා, සට්ඨියං. සත්තති, සත්තතිං, සත්තතියා, සත්තතියං. සත්තරි ඉච්චාදිපි. අසීති, අසීතිං, අසීතියා, අසීතියං. නවුති, නවුතිං, නවුතියා, නවුතියං.

ඉත්ථඤ්ච අඤ්ඤාපාපි සඬ්ඛ්‍යාරූපානි ගහෙතඬ්ඛ්‍යානි. එකුනවිසෙහි, එකුනවිසානං, එකුනවිසෙසු. “ඡන්තවුතින”න්ති ව ආදිනාපි සඬ්ඛ්‍යාරූපානං කත්ථවි දස්සනතො කෙච්චි සද්දසන්තවිදු ඌනවිසතිසද්දං සඬ්ඛ්‍යාපි එකච්චනන්තමිත්ථිලිඬ්ගමෙව පසුඤ්ජන්ති. කෙච්චි “විසතිආදයො ආනවුති එකච්චනන්තා ඉත්ථිලිඬ්ගා”ති වදන්ති. කෙච්චි පනාහු -

“සද්දා සඬ්ඛ්‍යායාසඬ්ඛ්‍යාසු, එකත්තෙ විසතාදයො;
සඬ්ඛ්‍යත්ථෙ ද්විඛහුත්තමිහි, තා තු වානවුතිත්ථියො”ති.

එත්ථ ද්විච්චනං ඡඬ්ඛ්‍යමෙතං බුද්ධච්චනෙ තදභාවතො. සඬ්ඛ්‍යමෙතං ව තෙසං යථාචුත්තච්චනං කිඤ්චි පාළිප්පදෙසං පත්වා යුජ්ජති, කිඤ්චි පන පත්වා න යුජ්ජති විසතිවිසංතිංසංඉච්චාදිනඤ්චි සඬ්ඛ්‍යත්ථානං සද්දානං ඛහුවචනප්පයොගවසෙනපි පාළියං දස්සනතො, කච්චායනෙ ව යොච්චනසම්භූතරූපවන්තතාදස්සනතො. තස්මා යථාසම්භවං යථාපාච්චනඤ්ච ඉත්ථිලිඬ්ගභාවෙ තෙසමෙකච්චනන්තතා වෙදිතඬ්ඛ්‍යා අත්ථි නත්ථිසද්දානං විය.

අත්ථිනත්ථිසද්දා හි නිපාතන්තා එකත්තෙපි ඛහුත්තෙපි පවත්තන්ති “පුත්තා මත්ථි ධනම්මත්ථි. නත්ථි අත්තසමං පෙමං. නත්ථි සමණ්ණාග්ගමණා”තිආදිසු. අලිඬ්ගත්තෙපි පනෙතෙසං කත්ථවි ඉත්ථිලිඬ්ගභාවො දිට්ඨො. අභිධම්මෙ හි ධම්මසෙනාපතිනා අනුධම්මවක්කවත්තිනා වොභාරකුසලෙන වොභාරකුසලසාධකෙන “අත්ථියා නව. නත්ථියා නවා”ති එකච්චනන්තං ඉත්ථිලිඬ්ගරූපං දස්සිතං, තස්මා විසතිවිසතිමිච්චාදිනමිපි යථාසම්භවං යථාපාච්චනඤ්ච ඉත්ථිලිඬ්ගභාවෙ එකච්චනන්තතා වෙදිතඬ්ඛ්‍යා.

තත්ථෙකෙ “හෙතුයා අධිපතියා”ති ව ඉදං ලිඬ්ගවිපල්ලාසවසෙන ගහෙතඬ්ඛ්‍යං මඤ්ඤන්ති. තම්මතිවසෙන “හෙතුමිහි අධිපතිමිහි”ති පුල්ලිඬ්ගභාවො පටිපාදෙතඬ්ඛ්‍යො, “හෙතුවච්චයෙ අධිපතිපච්චයෙ” ඉච්චෙවත්ථො. අථ වා “හෙතුයා අධිපතියා”ති ද්වයමිදං ඉත්ථිලිඬ්ගරූපපටිභාගං පුල්ලිඬ්ගරූපන්ති ගහෙතඬ්ඛ්‍යං “හෙතුයො ජන්තුයො”තිආදීනං ඉත්ථිලිඬ්ගරූපපටිභාගානං පුල්ලිඬ්ගරූපානමිපි විජ්ජමානන්තා, “අත්ථියා නත්ථියා”ති ඉදං පන ලිඬ්ගවිපල්ලාසවසෙන චුත්තන්ති න ගහෙතඬ්ඛ්‍යං අත්ථි නත්ථිසද්දානං අලිඬ්ගහෙදන්තා. න හි අත්ථි නත්ථිසද්දා තිසු ලිඬ්ගෙසු එකස්මිමිපි අන්තොගධා. එතෙසු හි අත්ථිසද්දො ආඛ්‍යාතනිපාතවසෙන හිජ්ජති “අත්ථි සන්ති සංවිජ්ජති.

අත්ථිබිරා බ්‍රාහ්මණි” තිආදිසු , නත්ථිසද්දො පන නිපාතොයෙව. ඉච්චෙවං අත්ථි නත්ථිසද්දානං නිපාතානාඤ්ච ලිඛිතව්වනවසෙන කප්තං යුජ්ජති ඉත්ථිලිඛිතාදිවසෙන එකත්තාදිවසෙන ච අප්පචත්තනතො. චුත්තඤ්ච –

“සදිසං තිසු ලිඛිගෙසු, සබ්බාසු ච විහත්තිසු;
චචනෙසු ච සබ්බෙසු, යං න ඛොති තදබ්බය”න්ති.

එත්ථ සියා – නනු ච හො “අත්ථි සක්කා ලබ්භා ඉච්චෙනෙ පට්ඨායා”ති වචනතො අත්ථිසද්දො පට්ඨාය විහත්තියා යුත්තො, එවං සන්තෙ කස්මා “සදිසං තිසු ලිඛිගෙසු”තිආදි චුත්තන්ති? සච්චං අත්ථිසද්දො පට්ඨාය විහත්තියා යුත්තො, තථා නත්ථිසද්දො අත්ථිසද්දස්ස වචනලෙසෙන ගහෙතබ්බත්තා යුගලපදත්තා ව. ඉදං පන “සදිසං තිසු ලිඛිගෙසු”තිආදිවචනං උපසග්ගනිපාතසබ්බාතෙ අසබ්බාසද්දෙ සන්ධාය චුත්තං, න එකෙකමසබ්බාසද්දං සන්ධාය. තථා හි “අසබ්බා”ති ච “අබ්බයා”ති ච ලද්ධවොහාරෙසු උපසග්ගනිපාතෙසු උපසග්ගා සබ්බෙපි සබ්බවිහත්තිවචනකා. නිපාතානං පන එකච්චෙ පට්ඨාදිසු යථාරහං විහත්තියුත්තා, එකච්චෙ අවිහත්තියුත්තා. තත්ථ යෙ යදග්ගෙන විහත්තියුත්තා, තෙ තදග්ගෙන තබ්බවනකා. උපසග්ගනිපාතෙසු හි පච්චෙකං “ඉදං නාම වචන”න්ති ලද්ධං න සක්කා, සබ්බසබ්බාහකවසෙන පන “සදිසං තිසු ලිඛිගෙසු”තිආදි පුබ්බාවරියෙහි චුත්තං. කච්චායනාවරියෙනපි ඉමමෙවත්ථං සන්ධාය “සබ්බාසමාචුසොපසග්ගනිපාතාදිහි චා”ති චුත්තං. න හි ආචුසොසද්දතො සබ්බාපි විහත්තියො ලබ්භන්ති, අථ ඛො ආලපනත්ථවාචකත්තා එකවචනිකඅනෙකවචනිකා පට්ඨාවිහත්තියොයෙව ලබ්භන්ති. අයමස්මාකං ඛන්ති.

කෙච්චි පන සබ්බෙහිපි නිපාතෙහි සබ්බවිහත්තිලොපං වදන්ති, තං න ගහෙතබ්බං. “අත්ථි සක්කා ලබ්භා ඉච්චෙනෙ පට්ඨාය, දිවා හියොයා නමො ඉච්චෙනෙ පට්ඨාය ව දුතියාය චා”තිආදිවචනතො, පදපුරුණමත්තානඤ්ච අවිහත්තියුත්තානං අථ බලු වත වථ ඉච්චාදිනං නිපාතානං වචනතො. එත්ථාපි සියා “නනු ච හො අවිහත්තියුත්තානම්පි නිපාතානං සම්භවතො අත්ථි නත්ථිසද්දානං අවිහත්තිකො නිද්දෙසො කාතබ්බො, අථ කිමත්ථං ‘අත්ථියා නච, නත්ථියා නචා’ති සවිහත්තිකො නිද්දෙසො කතො”ති? සබ්බථා විහත්තිහි විනා අත්ථස්ස නිද්දිසිතුමසක්කුණෙයාත්තාති.

යදි එවං “අත්ථි සක්කා ලබ්භා ඉච්චෙනෙ පට්ඨායා”ති වචනතො අත්ථි නත්ථිසද්දා ලුත්තාය පට්ඨාය විහත්තියා වසෙන පට්ඨාවිහත්තිකායෙව නිද්දිසිතබ්බො, එවමකත්ථා කස්මා සත්තමාන්තවසෙන “අත්ථියා නත්ථියා”ති නිද්දිට්ඨාති? සච්චං, අත්ථි නත්ථිසද්දා පට්ඨාවිහත්තියුත්තායෙව නිද්දිසිතබ්බො, තථාපි “අත්ථිපච්චයෙ නච, නත්ථිපච්චයෙ නචා”ති එතස්සත්ථස්ස පරිදිපනෙ පට්ඨාය ඔකාසො නත්ථි, සත්තමියායෙව පන අත්ථි, තස්මා “අත්ථියා නච, නත්ථියා නචා”ති චුත්තං. ඉති අත්ථියානත්ථියාසද්දානං සත්තමාන්තභාවෙ සිද්ධෙයෙව තතියාවතුත්ථිපඤ්චමිෂ්ටධීයන්තභාවොපි සිද්ධෙයෙව හොති. තස්මා “අත්ථිභාවො අත්ථිතා”තිආදිසුපි අත්ථියා භාවො අත්ථිභාවො, නත්ථියා භාවො නත්ථිභාවො, අත්ථියා භාවො අත්ථිතාහිආදිනා සමාසතද්ධිතවිග්ගහො අවස්සම්චිජ්ඣිතබ්බො. යදිදමම්හෙහි චුත්තං, තං “පාළියා විරුජ්ඣති”ති න වත්තබ්බං පාළිනායානුසාරෙන චුත්තත්තාති.

එවං හොතු, කස්මා හො “අත්ථියා, නත්ථියා”ති ඉත්ථිලිඛිගනිද්දෙසො කතො, නනු නිපාතොපසග්ගා අලිඛිගහෙදාති? සච්චං, ඉදං පන ඨානං අතීච සුබ්බමං, තථාපි පුබ්බාවරියානුභාවඤ්ඤෙව නිස්සාය විනිච්ඡයං බ්‍රුම. යථා හි විසතිඉච්චාදිනං සබ්බාසද්දානං සරුපතො අදබ්බවාචකත්තෙපි දබ්බවාචකානං ලතාමතිරත්තිඉත්ථි යාගුවුසද්දානං විය ඉත්ථිලිඛිගහාවො සද්දසත්ථවිදුහි අනුමතො, එවං අදබ්බවාචකත්තෙපි අත්ථි නත්ථිසද්දානං කත්ථවි ඉත්ථිලිඛිගහාවො සද්ධම්මවිදුහි අනුමතො. තෙනාහ ආයස්මා ධම්මසෙනාපති “අත්ථියා නච, නත්ථියා නචා”ති. අථ චා “අත්ථියා, නත්ථියා”ති ඉමාති ලිඛිගහාවචිතිමුත්තාති සත්තමියන්තාති නිපාතපදානීතිපි ගහෙතබ්බාති, න එත්ථ වොදෙතබ්බං, එවරුපාති නිපාතපදාති පුබ්බාවරියෙහි චුත්තාති න සන්ති, තස්මා ඡඩ්ඛෙතබ්බමිදං වචනන්ති.

පාවචනස්මිඤ්ඤි ගරුහි අනිද්දිට්ඨානිපි අනෙකවිහිතාති නිපාතපදාති සන්දිස්සන්ති, නාපි “හෙතුයා, අධිපතියා, අත්ථියා, නත්ථියා”ති එවමාදිසු “අපසද්දා ඉමෙ”ති විරොධො උප්පාදෙතබ්බො. න හි අවින්තෙයානුභාවෙන පාරමිතාපුඤ්ඤෙන නිප්ඵන්තෙන අනාවරණඤ්ඤාණෙන සබ්බං ඤෙයාමණ්ඩලං හත්ථතලෙ ආමලකං විය පච්චක්ඛං කත්ථා පස්සතො බුද්ධස්ස වචනෙ අඤ්ඤෙසං වාචාවිප්පලාපො අවස්සං ලබ්භන්ති. නනු ච හො “හෙතුයා, අධිපතියා, අත්ථියා, නත්ථියා”ති ච ඉදං සාරිපුත්තත්ථෙරවචනං තෙන නික්ඛිත්තත්තා. තථාගතෙන හි තාවතිංසභපනෙ දෙසිතකාලෙ ඉමාති පදානි න සන්ති, එවං සන්තෙ කස්මා “බුද්ධවචන”න්ති වදාති? බුද්ධවචනංයෙව නාම. ආයස්මතො හි සාරිපුත්තස්ස තථාගතෙන නයො දිත්තො, තෙනපි පභින්නපටිසම්භිදෙන සත්ථුකප්පෙන අග්ගසාවකෙන සත්ථු සන්තිකා නයං ලභිත්වා බ්‍රාහ්මණං සුරොපිතං කතං. සබ්බෙපි හි පටිසම්භිදප්පත්තා අරියා දුන්නිරුත්තිං න වදන්ති නිරුත්තිපහෙදස්මිං සුකුසලත්තා, තස්මා අඤ්ඤෙසමවිසයො එස අරියානං වොහාරොති දට්ඨබ්බං.

ඉදානි සතාදිනං නාමිකපදමාලා වුව්වතෙ –

සතං, සතානි, සතා. සතං, සතානි, සතෙ. සතෙන, සතෙහි, සතෙහි. සතස්ස, සතානං. සතා, සතස්මා, සතම්භා, සතෙහි, සතෙහි. සතස්ස, සතානං. සතෙ, සතස්මිං, සතම්භි, සතෙසු. එවං සහස්සං, සහස්සානිති යොජෙතබ්බං. දසසහස්සං සතසහස්සං දසසතසහස්සන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. අයං පනෙත්ථ පයොගො “සතං හික්ඛු, සතං ඉත්ථීයො, සතං චිත්තානි. හික්ඛුනං සතං, ඉත්ථීනං සතං, චිත්තානං සතං. සහස්සාදියුපි එසෙව නයො. ඉත්ථස්ථ අඤ්ඤාපි සද්දරුපානි භවන්ති. කොට්ඨි, කොට්ඨි, කොට්ඨියො. රත්තිනයෙන ඤෙයාං.

එකප්පභුතීතො යාව, දසකා යා පවත්තති;
සඬ්ඛායා තාව සා සඬ්ඛොයාය-ප්පධානානි ගරු වුදුං.

විසතිතො යාව සතා, යා සඬ්ඛායා තාව සා පන;
සඬ්ඛායාප්පධානා සඬ්ඛොයාය-ප්පධානානි ව වණ්ණසුං.

අපිව –

විසතො යාව කොට්ඨා, සඬ්ඛායා තාව හි සා බුදු;
සඬ්ඛායාප්පධානා සඬ්ඛොයාය-ප්පධානා වානි නිද්දිසෙ.

තථා හි “අසිති කොට්ඨියො හිත්වා, හිරඤ්ඤස්සාපි පබ්බජි”න්ති, “බිණාසවා විතමලා, සමිංසු සතකොට්ඨියො”ති ව පාළි දිස්සති.

ඉමස්මිං පන යානෙ සබ්බෙසං සඬ්ඛායාසද්දරුපානං පාකට්ඨකරණෙන විඤ්ඤානං සුබ්බමඤ්ඤාණපට්ඨාභත්ථං සාට්ඨකථං උදානපාළිප්පදෙසං අඤ්ඤාඤ්ථ පාළිප්පදෙසමට්ඨකථාවචනඤ්ථ ආභරිත්වා දස්සයිස්සාමි –

“යෙසං බො විසාබෙ සතං පියානි, සතං තෙසං දුක්ඛානි, යෙසං නචුති පියානි, නචුති තෙසං දුක්ඛානි. යෙසං අසිති...පෙ.... යෙසං සත්තති. යෙසං සට්ඨි. යෙසං පඤ්ඤාසං, යෙසං චත්තාරිසං, යෙසං තිංසං. යෙසං බො විසාබෙ විසං පියානි, විසති තෙසං දුක්ඛානි. යෙසං දස. යෙසං නව. යෙසං අට්ඨ. යෙසං සත්ත. යෙසං ඡ. යෙසං පඤ්ථ. යෙසං චත්තාරි. යෙසං තිණි. යෙසං ද්වෙ. යෙසං එකං පියං, තෙසං එකං දුක්ඛං”න්ති.

තත්ථ සතං පියානිති සතං පියායිතබ්බවත්ථුනි. “සතං පිය”න්තිපි කෙවි පදන්ති. එත්ථ ව යස්මා එකතො පට්ඨාය යාව දස, තාව සඬ්ඛායාසඬ්ඛොයායප්පධානා, තස්මා “යෙසං දස පියානි, දස තෙසං දුක්ඛානි”තිආදිනා පාළි ආගතා. කෙවි පන “යෙසං දස පියානං, දස තෙසං දුක්ඛානං”න්තිආදිනා පදන්ති, තං න සුන්දරං. යස්මා පන විසතිතො පට්ඨාය යාව සතං, තාව සඬ්ඛොයායප්පධානා සඬ්ඛායාප්පධානා ව, තස්මා තත්ථාපි සඬ්ඛොයායප්පධානංයෙව ගභෙත්වා “යෙසං බො විසාබෙ සතං පියානි, සතං තෙසං දුක්ඛානි”තිආදිනා පාළි ආගතා. සබ්බෙසමිපි ව යෙසං එකං පියං, එකං තෙසං දුක්ඛන්ති පායො, න පන දුක්ඛස්සාති. එකස්මිඤ්ථි පදක්කමෙ එකරසාව භගවතො දෙසනා හොතීති. තස්මා යථාචුත්තනායාව පාළි වෙදිතබ්බා. අයං තාව සාට්ඨකථො උදානපාළිප්පදෙසො.

ඉදානි අඤ්ඤො පාළිප්පදෙසො අට්ඨකථාපාඨප්පදෙසො ව නියතෙ –

“සතං භත්ථී සතං අස්සා, සතං අස්සතරිරථා;
සතං කඤ්ඤා සහස්සානි, ආමුක්කමණිකුණ්ඩලා;
එකස්ස පදවිතිභාරස්ස, කලං නාග්ගන්ති සොළසි”න්ති

පාළි. එත්ථ “සතං භත්ථී”තිආදිනි විසෙසිනානි, “සහස්සානි”ති විසෙසනං, තස්මා සතංසද්දං සහස්සසද්දෙන යොජෙත්වා “භත්ථී”තිආදිනි පන උපපදං කත්වා අත්ථො ගභෙතබ්බො. භත්ථී සතං සහස්සානි. අස්සා සතං සහස්සානි. අස්සතරිරථා සතං සහස්සානි. ආමුක්කමණිකුණ්ඩලා කඤ්ඤා සතං සහස්සානි. ඉදං සඬ්ඛොයායප්පධානවසෙනත්ථගභණං. සඬ්ඛායාප්පධානවසෙන පන අයමිපි අත්ථො ගභෙතබ්බො “භත්ථීනං සතසහස්සං, අස්සානං සතසහස්සං, අස්සතරිරථානං සතසහස්සං, ආමුක්කමණිකුණ්ඩලානං කඤ්ඤානං සතසහස්සං”න්ති. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො. “යොජනානං සතානුවචො, හිමවා පඤ්ථ පබ්බතො”ති අයමට්ඨකථාපායො. එත්ථ “පඤ්ථා”ති සද්දං සතසද්දෙන සද්ධං යොජෙත්වා “සිප්පිකානං සතං නත්ථී”ති එත්ථ වීය හිමවා පබ්බතො යොජනානං පඤ්ථ සතානි උච්චොති සඬ්ඛායාප්පධානවසෙන අත්ථො ගභෙතබ්බො. “පඤ්ථ සතානි”ති ව අද්ධුනො අච්චන්තසංයොගවසෙන උපයොගවචනං. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො. සතමිති සද්දො “සතං හොමි, සහස්සං හොමි”තිආදියු එකවචනො. “අට්ඨත්ථෙකසතං බතායා, අනුයන්තා යසස්සිනො”තිආදියු බහුවචනො. එවං සහස්සාදිනමිපි එකවචනබහුවචනා ලබ්භති. තථා හි “හියො නං සතසහස්සං, යක්ඛානං පයිරුපාසති”ති එත්ථ “සතසහස්සං”න්ති එකවචනං. “පරොසහස්සං බො පනස්ස පුත්තා භවිස්සන්ති”ති එත්ථ සහස්සන්ති බහුවචනන්ති දට්ඨබ්බං.

“කප්පෙ ව සතසහස්සෙ, චතුරො ව අසඬ්ඛියෙ;
අමරං නාම නගරං, දස්සනෙය්‍යං මනොරම”න්ති

පාළි. එත්ථ “කප්පෙ ව සතසහස්සෙ චතුරො ව අසඬ්ඛියෙති සාමිඅත්ථෙ උපයොගබ්භුවචනං, තස්මා “මහාකප්පානං සතසහස්සානං චතුත්තං අසඬ්ඛියානං මත්ථකෙ”ති අත්ථො ගහෙනබ්බො, “මත්ථකෙ”ති චෙත්ථ වචනසෙසො. “කප්පසතසහස්සාධිකානං චතුත්තං අසඬ්ඛියානං මත්ථකෙ”ඉච්චෙවත්ථො. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“කප්පෙ ව සතසහස්සෙ, චතුරො ව අසඬ්ඛියෙ;
එත්ථත්තරෙ යං චරිතං, සබ්බං තං බොධිපාවන”න්ති

පාළි. එත්ථ “කප්පෙ”ති අච්චත්තසංයොගවසෙන උපයොගබ්භුවචනං. “සතසහස්සෙ කප්පෙ”ති කප්පසද්දසම්බන්ධෙන වායං පුල්ලිඬ්ඛිනිද්දෙසො උපයොගනිද්දෙසො ව. සමානාධිකරණඤ්ඤා ඉදං කප්පසද්දෙන. “චතුරො ව අසඬ්ඛියෙ”ති අච්චත්තසංයොගවසෙන උපයොගබ්භුවචනාති. කස්ස පන අසඬ්ඛියෙති? අඤ්ඤස්ස අචුත්තත්තා කප්පස්ස ව චුත්තත්තා පකරණතො “කප්පාන”න්ති අයමත්ථො විඤ්ඤායතෙව. න හි චුත්තං වජ්ජෙත්වා අචුත්තස්ස කස්සච ගහණං යුත්තන්ති. වසද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො “මහාකප්පානං චතුරො අසඬ්ඛියොයො සතසහස්සෙ ව මහාකප්පෙ”ති. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“සටානෙකසහස්සාති, කුම්භීනඤ්ච සතා බ්භු”ති පාළි. එත්ථ සටාති සටානං. සාමිඅත්ථෙ හි ඉදං පච්චත්තවචනං. “සටානං අනෙකසහස්සාති” ඉච්චෙවත්ථො. කුම්භීනඤ්ච සතා බ්භුති අනෙකාති ව කුම්භීනං සතාති. එත්ථ නිකාරලොපො දට්ඨබ්බො. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“දසවිසසහස්සානං , ධම්මාභිසමයො අහු;
එකද්විත්තං අභිසමයො, ගණනාතො අසඬ්ඛියො”ති

පාළි. එත්ථ දසවිසසහස්සානන්ති දසසහස්සානං විසසහස්සානඤ්ච. ධම්මාභිසමයොති චතුසච්චප්පට්ඨෙවො. එකද්විත්තන්ති සිසමත්තකථනං, තෙන “එකස්ස චෙව ද්විත්තඤ්ච තිණ්ණං චතුත්තං...පෙ.... දසන්ත”න්තිආදිනා නයෙන අසඬ්ඛියොයොති අත්ථො. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“චත්තාරි සතසහස්සාති, ඡළභිඤ්ඤා මහිද්ධිකා;
දීපඬ්ඤාරං ලොකවිදුං, පරිවාරෙන්ති සබ්බදා”ති

පාළි. එත්ථ චත්තාරි සතසහස්සාතිති ඉදං ලිඬ්ඛිගෙදවසෙන “ඡළභිඤ්ඤා මහිද්ධිකා”ති ඉමෙහි ද්විති පදෙහි සමානාධිකරණං. ඊදිසෙසු හි යානෙසු අසඬ්ඛියොයා වාචකොපි සද්දො නපුංසකොව හොති, තස්මා “චත්තාරි සතසහස්සාති”ති ව “ඡළභිඤ්ඤා”ති ව “මහිද්ධිකා”ති ව එතං පදත්තයං සමානාධිකරණං. අථ වා ඡළභිඤ්ඤා මහිද්ධිකාති ඡළභිඤ්ඤානං මහද්ධිකානන්ති සාමිඅත්ථෙ පච්චත්තවචනං දට්ඨබ්බං. ඉමස්මිං පනත්ථෙ “චත්තාරි සතසහස්සාති”ති අයං සඬ්ඛියාවචනො භවති. “තිණ්ණ සතසහස්සාති, නාරියො සමලඬ්ඤාති”තිආදියුපි අයං නයො නෙතබ්බො. “තා ව සත්ත සතා හරියා, දාසොසා සත්ත සතාති වා”ති පාළි. එත්ථ සතාති “සතාති”ති නපුංසකවසෙන ගහෙනබ්බං, න ඉත්ථිලිඬ්ඛිගවසෙන. “සතා”ති හි “පඤ්ච චිත්තා විපාකා”තිආදිති විය නපුංසකරූපං. ඉත්ථිලිඬ්ඛිගහුතා හි සතසද්දො නත්ථි, තථා පුල්ලිඬ්ඛිගහුතො. යදි ව ද්විලිඬ්ඛිගො සතසද්දො සියා , එවඤ්ච සති “පුරිසො, කඤ්ඤා”ති ව ඔකාරන්තපුල්ලිඬ්ඛිගආකාරන්තිත්ථි රූපෙහිපිභවිතබ්බං. රූපද්වයමිපි සතසද්දස්ස නත්ථි, තෙන ඤායති “සතසද්දො එකත්තනපුංසකො”ති.

නනු ව හො “තා දෙවතා සත්තසතා උළාරා”ති එත්ථ සතසද්දො ඉත්ථිලිඬ්ඛිගො හුත්වා දිස්සන්ති? න, නපුංසකොයෙවාති. නනු ව හො දෙවතාසද්දෙන සමානාධිකරණොති? සච්චං සමානාධිකරණො, තථාපි නපුංසකොයෙව. ඊදිසෙසු හි සඬ්ඛියාවසයෙසු සමානාධිකරණභාවො අප්පමාණො. තථා හි “පඤ්ච පච්චෙකඤ්ඤද්ධසතාති ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතෙ වීරවාසිනො අහෙසු”න්ති නපුංසකලිඬ්ඛිගෙන පුල්ලිඬ්ඛිගස්ස සමානාධිකරණතා දිස්සති, තස්මා “තා දෙවතා සත්තසතා උළාරා”ති එත්ථාපි “සත්තසතාති”ති නපුංසකභාවොයෙවාති අවගන්තබ්බො. “සත්ත හත්ථිසතෙ දත්වා”තිආදියුපි සතසද්දො නපුංසකොයෙව. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“නචුතිකොට්ඨසහස්සෙහි, පරිවාරෙසි මහාමුනි”ති පාළි. එත්ථ “නචුතිකොට්ඨසහස්සෙහි හික්ඛුහි”ති වා “හික්ඛුනං නචුතිකොට්ඨසහස්සෙහි”ති වා සඬ්ඛියොයාසඬ්ඛියාපධානවසෙන අත්ථො ගහෙනබ්බො. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“සතසහස්සවස්සානි, ආයු තස්ස මහෙසිනො”ති පාළි. එත්ථ “සතසහස්සවස්සානි”ති කාලස්ස අව්චන්තසංයොගවසෙන උපයොගවචනං. තථා “දසවස්සහස්සානි, අගාර’මජ්ඣ සො වසී”ති පාළියමිපි. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“ඉතො සතසහස්සමිති, කප්පෙ උප්පජ්ජි නායකො”ති පාළි, “එකනවුතෙ ඉතො කප්පෙ”ති පාළි ව. එත්ථ සතසහස්සමිති කප්පෙති සතසහස්සානං කප්පානං මත්ථකෙ. එකනවුතෙ කප්පෙති එකනවුතියා කප්පානං මත්ථකෙති භූමිමවචනස්ස සාමිභූමිමවචනවසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො. තථා හි “භගවති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති”ති එත්ථ භූමිමවචනස්ස “භගවතො සන්තිකෙ”ති සාමිභූමිමවචනවසෙන අත්ථො ගතිතො. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“යදි තත්ථ සහස්සානි, සතානි නහුතානි ව;
නෙවමිභාකං භයං කොචි, වනෙ වාලෙසු විජ්ජති”ති

පාළි. අයමෙතස්සා අත්ථො – තත්ථ වනෙ වාලානං සහස්සානි ව සතානි ව නහුතානි ව යදි විජ්ජන්ති. අථ වා සහස්සානි සතානිති සතසහස්සානි, වාලානං සතසහස්සානි ව නහුතානි ව යදි විජ්ජන්ති, එවං විජ්ජන්තෙසුපි වාලෙසු කොචිති ක්ථවි. කොචිසද්දො හි “කො තෙ බලං මහාරාජා”ති එත්ථ කොසද්දො විය ක්වසද්දත්ථෙ වත්තති, නිමිත්තත්ථෙ වායං නිද්දෙසො. තෙන “කොචි ක්ථවි කිස්මිඤ්චි වාලෙ එකස්සපි වාලමිගස්ස කාරණා නෙවමිභාකං භයං විජ්ජති”ති අත්ථො ගහෙතබ්බො. අථ වා කොචිති කිඤ්චි අප්පමත්තකමිපි. එත්ථ පන “වාලෙසු”ති නිමිත්තත්ථෙ භූමිමං. වාලානං කාරණා අප්පමත්තකමිපි අමිභාකං භයං න විජ්ජති. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“සබ්බං සතසහස්සානි, ඡත්තිංසපරිමණ්ඩලං;
දසඤ්චෙව සහස්සානි, අඩ්ඨුධිසානි සතානි වා”ති

අට්ඨකථාපායො . එත්ථ යස්මා සද්දතො සමානවිහන්තිලිඬගවචනානං පදානං අසමානවිහන්තිලිඬගවචනානං වා අත්ථතො පන සමානානං දුරෙ ධීතානමිපි එකසමිබන්ධො භොති, ඉතරෙසං සමිපෙ ධීතානමිපි න භොති, තස්මා “සබ්බං”න්තිදං “පරිමණ්ඩල”න්තිමිතා සමිබන්ධිතබ්බං. “ඡත්තිංසා”ති ඉදං පන “සතසහස්සානි”තිමිතා සමිබන්ධිතබ්බං. අයං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“දුචෙ සතසහස්සානි, වත්තාරි නහුතානි ව;
එත්තකං බහලත්තෙන, සඬබ්බාතායං වසුන්ධරා”ති

අට්ඨකථාපායො. එත්ථ “දුචෙ”ති විසෙසනං, “සතසහස්සානි”ති විසෙසිතබ්බං. තථා “වත්තාරි”ති විසෙසනං, “නහුතානි”ති විසෙසිතබ්බං. තථා හි “සතසහස්සානි නහුතානි වා”ති ඉමානි “දුචෙ වත්තාරි”ති ඉමෙහි විසෙසිතබ්බත්තා “ද්විසතසහස්සං චතුනහුත”න්ති අත්ථප්පකාසනානි භවන්ති. එවං සන්තෙපි “දුචෙ”ඉච්චාදීනං සඬබ්බාසද්දානං “සතසහස්සානි”තිආදීහි සඬබ්බාසද්දෙහි සමානාධිකරණතා පුබ්බාවරියෙහි න වුත්තා. යස්මා පන යථා “දුචෙ පුපුජ්ජනා වුත්තා. සතසහස්සං හික්ඛු”තිආදීසු සමානාධිකරණතා ලබ්භති දබ්බවාචකත්තා විසෙසිතබ්බපදානං, න තථා “දුචෙ සතසහස්සානි”තිආදීසු අදබ්බවාචකත්තා විසෙසිතබ්බපදානං, තස්මා ඊදිසෙසු යානෙසු සමානාධිකරණතා න ඉච්ඡිතබ්බා යුත්තියා අභාවතො. යදි එවං “කුසලා, රූපං, චක්ඛුමා”තිආදීනං විය ඉමෙසමඤ්ඤමඤ්ඤසමිබන්ධරහිතා සියාති? න, විසෙසනවිසෙසිතබ්බභාවෙන ගතිත්තතා. යජ්ජෙවං සමානාධිකරණභාවො ලද්ධබ්බොති? න, නියමාභාවතො. එකන්තෙන හි ගුණගුණිනංයෙව විසෙසනවිසෙසිතබ්බානං සමානාධිකරණභාවො, න ඉතරෙසං විසෙසනවිසෙසිතබ්බත්තෙපි.

තත්ථ “එත්තක”න්ති පමාණවචනං. “බහලත්තෙන”ති විසෙසනෙ තතියා. උභයෙන ඉමමත්ථං දස්සෙති “අයං වසුන්ධරා බහලත්තෙන යොජනානං දුචෙ සතසහස්සානි වත්තාරි නහුතානි ව එත්තකං සඬබ්බාතා”ති. “එත්තක”න්ති පදස්ස ව “දුචෙ සතසහස්සානි වත්තාරි නහුතානි වා”ති ඉමෙහි වා “වසුන්ධරා”ති ඉමිතා වා සමානාධිකරණතා න ඉච්ඡිතබ්බො. එත්තකන්ති හි භාවනපුංසකං, යං සද්දසත්ථෙ ක්‍රියාවිසෙසනන්ති වදන්ති. තස්ස “එත්තකෙන පමාණෙන”ඉච්චෙවත්ථො. අපිව “දුචෙ සතසහස්සානි වත්තාරි න හුතානි වා”ති ඉමෙසමිපි “වසුන්ධරා”ති ඉමිතා සමානාධිකරණතා න ඉච්ඡිතබ්බො “හික්ඛුනං සත”න්ති එත්ථ සතසද්දස්ස විය සඬබ්බාවචනමත්තත්තා. තථා හි “එත්තක”න්ති වුත්තං. “සඬබ්බාතා”ති පන “අය”න්ති ව ඉමෙසං “වසුන්ධරා”ති ඉමිතා සමානාධිකරණතා ලබ්භති. සබ්බොපායං නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“දසෙත්ථ රාජියො සෙතා, දස්සනියා මනොරමා;
ඡ පිඬගලා පන්තරස, හලිද්දා තා චතුද්දසා”ති

පාළි. එත්ථ ඡ පිඬගලා පන්තරසානි ඡ ව පන්තරස වානි එකවිසති පිඬගලා රාජියොති අත්ථො ගහෙතබ්බො.

“පුත්තාපි තස්ස ඛහවො, ‘එකනාමා’ති මෙ සුතං;
අසීති දස එකො ව, ඉන්දනාමා මහබ්බලා”ති

පාළි . එත්ථ පන “එකනවුති”ති වත්තබ්බෙ “අසීති දස එකො වා”ති වුත්තං. විචිත්‍රසද්දරවනඤ්ඤි පාවචනං. අයං නයො
අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“තිංසපුරිසනාවුතොයා, සබ්බෙවෙකෙකනිච්චිතා;
යෙසං සමං න පස්සාමී, කෙවලං මහි’මං වර”න්ති

පාළි. එත්ථ “පුරිසානං තිංසසහස්සානි නවුති ව සතානි තිංස නාවුතොයා”ති වුවචන්ති. ඉමස්මිං පන යානෙ තිංසසද්දතො
සහස්සසද්දස්ස නවුතිසද්දතො ව සතසද්දස්ස ලොපං කත්වා “තිංස නාවුතොයා”ති වුත්තන්ති න ගහෙතබ්බං. එවඤ්ඤි
ගහණෙ සති යත්ථ කත්ථවිපි එදිසී සද්දරවනා කාතබ්බා සියා, කතාය ව එදිසාය සද්දරවනාය අත්ථාවගමො විනා
උපදෙසෙන සුඤ්ඤානං න සියා, තස්මා නෙවං ගහෙතබ්බං. එවං පන ගහෙතබ්බං – “තිංස නාවුතොයා”ති ඉදං
ලොකසඬකෙතරුල්ලං වචනං, සඬකෙතරුල්ලස්ස පන වචනස්සත්ථො යස්මා ගහිතපුබ්බසඬකෙතෙහි සුත්වා ඤායතෙ,
න උපදෙසතො, තස්මා බ්‍රහ්මදත්තෙන රඤ්ඤා වුත්තකාලෙපි සත්ථාරා තං කථං ආහරිත්වා වුත්තකාලෙපි සබ්බෙ
මනුස්සා විනාපි උපදෙසෙන වචනත්ථං ජානන්තිති ගහෙතබ්බං.

තිංසඤ්ඤෙව සහස්සානි, නවුති ව සතානි තු;
තිංස නාවුතියො නාම, වුත්තා උමඬගජාතකෙ.

යස්මා පාවචනෙ සන්ති, නයා වෙව අචිත්තියා;
වොහාරා ව සුගුල්ලත්ථා, දයාපන්නෙන දෙසිතා.

තස්මා සාට්ඨකථෙ ධිරො, ගම්භීරෙ ජිනභාසිතෙ;
උපදෙසං සදා ගණ්හෙ, ගරුං සම්මා උපට්ඨනං.

ගරුපදෙසහිනො හි, අත්ථසාරං න චින්දති;
අත්ථසාරච්ඡිනො සො, සද්ධම්මා පරිභායති.

ගරුපදෙසලාභී ව, අත්ථසාරසමායුතො;
සද්ධම්මං පරිපාලෙන්නො, සද්ධම්මස්මා න භායති.

සද්ධම්මත්ථාය මෙ තස්මා, සඬ්ඛ්‍යාමාලාපි භාසිතා;
සප්පයොගා යථායොගං, සහෙවත්ථචිතිච්ඡයා.

ඉති නවඬගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ බ්‍යප්පගතිසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනිතිප්පකරණෙ

සචිතිච්ඡයො සඬ්ඛ්‍යානාමානං නාමිකපදමාලාවිභාගො

නාම

තෙරසමො පරිච්ඡෙදො.

14. අත්ථත්තිකවිභාග

භූමාතු තාය නිජ්ජන්ත-රූපඤ්චාති ඉදං ද්වයං;
කත්වා පටානමමිහෙහි, සබ්බමෙතං පපඤ්චිතං.

භවතිස්ස වසා දානි, චක්ඛාමත්ථත්තිකං වරං;
අත්ථුද්ධාරො තුමන්තඤ්ච, ක්වාදියන්තං තිකං ඉධ.

තස්මා තාව භූමාතුතො පවත්තස්ස භූතසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො නියතෙ –

බන්ධසත්තාමනුස්සෙසු, විජ්ජමානෙ ව ධාතුයං;
බිණාසවෙ රුක්ඛාදිමිහි, භූතසද්දො පවත්තති.

උප්පාදෙ වාපි විඤ්ඤෙයො, භූතසද්දො විභාවිනා;
චුළුලෙ සොපසග්ගොයං, භීළනෙ විධමෙපි ව;
පරාජයෙ වෙදියනෙ, නාමෙ පාකටතාය ව.

වුත්තඤ්ඤෙතං – භූතසද්දො පඤ්චක්ඛන්ධාමනුස්සධාතුවිජ්ජමානබිණාසවසත්තරුක්ඛාදිසු දිස්සති. “භූතමිදන්ති භික්ඛවෙ සමනුපස්සවා”තිආදීසු හි අයං පඤ්චක්ඛන්ධෙසු දිස්සති. “යානිධ භූතානි සමාගතානි”ති එත්ථ අමනුස්සෙ. “චත්තාරො බො භික්ඛු මහාභූතා හෙතු”ති එත්ථ ධාතුසු. “භූතස්මිං පාවිත්තිය”න්තිආදීසු විජ්ජමානෙ. “යො ව කාලසසො භූතො”ති එත්ථ බිණාසවෙ. “සබ්බෙව නික්ඛිපිස්සන්ති, භූතා ලොකෙ සමුස්සය”න්ති එත්ථ සත්තෙ. “භූතගාමපාතබ්බතායා”ති එත්ථ රුක්ඛාදිසු. මූලපරියායසුත්තවද්ධකථාය වචනං ඉදං. ථිකායමාදිසද්දෙන උප්පාදාදීනි ගස්හරෙ. වුත්තඤ්ඤෙතං – “ජාතං භූතං සඬබ්බ”න්තිආදීසු භූතසද්දො උප්පාදෙ දිස්සති. සඋපසග්ගො පන “පභූතමරියො පකරොති පුඤ්ඤ”න්තිආදීසු චුළුලෙ. “යෙභුයොන භික්ඛුනං පරිභූතරූපො”තිආදීසු භීළනෙ. “සම්භූතො සාණවාසී”තිආදීසු පඤ්ඤත්තියං. “අභිභූතො මාරො විජ්ජො සඬගාමො”තිආදීසු විධමනෙ. “පරාභූතරූපොබො අයං අවෙලො පාථිකපුත්තො”තිආදීසු පරාජයෙ. “අනුභූතං සුඛදුක්ඛ”න්තිආදීසු වෙදියනෙ. “විභූතං පඤ්ඤායා”තිආදීසු පාකට්ඨකරණෙ දිස්සති, තෙ සබ්බෙ “රුක්ඛාදිසු”තිආදිසද්දෙන සඬගහිතානි ද්වද්වබ්බානි.

ඉදානි තුමන්තපදානි වුව්චන්තෙ –

භවිතුං, උබ්භවිතුං, සමුබ්භවිතුං, පභවිතුං, පරාභවිතුං, අතිභවිතුං, සම්භවිතුං, විභවිතුං, භොතුං, සම්භොතුං, විභොතුං, පාතුභවිතුං, පාතුබ්භවිතුං වා, පාතුභොතුං. ඉමානි අකම්මකානි තුමන්තපදානි.

පරිභොතුං පරිභවිතුං, අභිභොතුං අභිභවිතුං, අධිභොතුං අධිභවිතුං, අතිභොතුං අතිභවිතුං, අනුභොතුං අනුභවිතුං, සමනුභොතුං සමනුභවිතුං, අභිසම්භොතුං අභිසම්භවිතුං. ඉමානි සකම්මකානි තුමන්තපදානි, සබ්බානෙතානි සුද්ධකත්තරි භවන්ති.

“භාවෙතුං, පභාවෙතුං, සම්භාවෙතුං, විභාවෙතුං, පරිභාවෙතුං”ඉව්චෙවමාදීනි හෙතුකත්තරි තුමන්තපදානි, සබ්බානිපි හෙතුකත්තරි තුමන්තපදානි සකම්මකානියෙව භවන්ති. උද්දෙසොයං.

තත්‍ර සමානත්ථපදෙසු එකමෙවාදිපදං ගහෙන්වා නිද්දෙසො කාතබ්බො – භවිතුන්ති භොතුං විජ්ජිතුං පඤ්ඤායිතුං සරූපං ලභිතුං. එත්ථ වුත්තනායානුසාරෙන සෙසානම්පි තුමන්තානං නිද්දෙසො විත්ථාරෙතබ්බො, සබ්බානි තුමන්තපදානි චතුත්ථියත්ථෙව චත්තන්ති “ත්ථං මම විත්තමඤ්ඤාය, නෙත්තං යාවිතුමාගතො”ති එත්ථ විය. යාවිතුන්ති හි යාවනත්ථායාති අත්ථො. තස්මා භවිතුන්තිආදීනම්පි “භවනත්ථායා”ති වා “භවනත්ථ”න්ති වා “භවනායා”ති වා ආදීනා අත්ථො ගහෙතබ්බො. අපිව “නෙක්ඛම්මං දට්ඨු ඛෙමතො”ති එත්ථ “දට්ඨු”න්ති පදස්ස “දිස්වා”ති අත්ථදස්සනතො යථාරහං තුමන්තානි ත්වාසද්දන්තපදත්ථවසෙනපි ගහෙතබ්බානි. එතානි ව නිපාතපදෙසු සඬගහංගච්ඡන්ති. වුත්තඤ්ඤි නිරුත්තිපිටකෙ නිපාතපදපරිච්ඡෙදෙ “තුං ඉති චතුත්ථියා”ති. තත්‍රායමත්ථො “තුං ඉති එතදන්තො නිපාතො චතුත්ථියා අත්ථෙව චත්තති”ති.

තුමන්තකථා සමත්තා.

ඉදානි ක්වාදියන්තපදානි වුව්චන්තෙ –

භවිත්වා, භවිත්වාන, භවිතුන, භවිය, භවියාන. උබ්භවිත්වා, උබ්භවිත්වාන, උබ්භවිතුන, උබ්භවිය, උබ්භවියාන. එස නයො “සමුබ්භවිත්වා, පරාභවිත්වා, සම්භවිත්වා, විභවිත්වා, පාතුබ්භවිත්වා”ති එත්ථාපි. ඉමානි අකම්මකානි

උස්සුක්කනත්ථානි ත්වාදියන්තපදානි.

භුත්වා, භුත්වාන, පරිභවිත්වා, පරිභවිත්වාන, පරිභවිතුන, පරිභවිය, පරිභවියාන, පරිභුයා. අභිභවිත්වා, අභිභවිත්වාන, අභිභවිතුන, අභිභවිය, අභිභවියාන, අභිභුයා. එස නයො “අධිභවිත්වා, අතිභවිත්වා, අනුභවිත්වා”ති එත්ථාපි. ඉදඤ්චෙත්ථ නිදස්සනං. “තමවොව රාජා අනුභවියාන තම්පි, එයාසි ඛිප්පං අභමපි පූජං කස්ස”න්ති. අනුභුත්වා, අනුභුත්වාන. අධිභොත්වා, අධිභොත්වාන.

“සට්ඨි කප්පසහස්සානි, දෙවලොකෙ රමිස්සති;
අඤ්ඤෙ දෙවෙ අධිභොත්වා, ඉස්සරං කාරයිස්සති”ති

ඉදමෙත්ථ පාළිනිදස්සනං, ඉමානි සකම්මකානි උස්සුක්කනත්ථානි ත්වාදියන්තපදානි. ඉමානි චත්තාරි සුද්ධකත්තරියෙව භවන්ති.

“භාවෙත්වා, භාවෙත්වාන. පභාවෙත්වා, පභාවෙත්වාන. සම්භාවෙත්වා, සම්භාවෙත්වාන. විභාවෙත්වා, විභාවෙත්වාන. පරිභාවෙත්වා, පරිභාවෙත්වාන”ඉච්චෙවමාදීනි සකම්මකානි උස්සුක්කනත්ථානි ත්වාදියන්තපදානි හෙතුකත්තරියෙව භවන්ති. උද්දෙසොයං.

තත්‍ර සමානත්ථපදෙසු එකමෙවාදිපදං ගහෙත්වා නිද්දෙසො කාතබ්බො – භවිත්වාති හුත්වා පඤ්ඤායිත්වා සරූපං ලභිත්වා. එවං චුත්තන යානුසාරෙන සෙසානම්පි ත්වාදියන්තපදානං නිද්දෙසො චිත්ථාගරතබ්බො. අයං පන විසෙසො භුත්වාති සම්පත්තිං අනුභුත්වාති සකම්මකවසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො. භුත්වා අනුභුත්වාති ඉමෙසඤ්ඤි සමානත්ථතං සද්ධම්මවිදු ඉච්ඡන්ති. අත්‍රිදං වුවචති –

“භුත්වා භුත්වාන”ඉච්චෙන, “අනුභුත්වා”තිමස්ස හි;
අත්ථං සුවෙන්ති “හුත්වා”ති, පදස්ස පන නෙව නෙ.

කෙච්චි “භුත්වා”ති දීඝත්තං, තස්ස ඉච්ඡන්ති සාසනෙ;
දීඝතා රස්සතා චෙව, ද්වයම්පෙනං පදිස්සති.

සද්දසත්ථෙ ච “භුත්වා”ති, දීඝත්තසඤ්ඤිතං පදං;
“භවිත්වා”ති පදස්සත්ථං, දීපෙති න තු සාසනෙ.

“හුත්වා”ඉති පදංයෙව, දීපෙති ජිනසාසනෙ;
“භවිත්වා”ති පදස්සත්ථං, නත්ථි අඤ්ඤත්ථ තං පදං.

ඉච්චෙවං සවිසෙසන්තු, වචනං සාරදස්සිනා;
සාසනෙ සද්දසත්ථෙ ච, විඤ්ඤානා පෙක්ඛිතබ්බකං.

එවං උස්සුක්කනත්ථෙ පචත්තානි ත්වාදියන්තපදානිපි නිද්දිට්ඨානි, සබ්බානෙතානි අවිභත්තිකානිති ගහෙතබ්බානි. නිරුත්තිපිටකෙ හි නිපාතපරිච්ඡෙදෙ අවිභත්තිකානි කත්වා ත්වාදියන්තපදානි චුත්තානි. සද්දත්ථවිදුනං පන මනෙ පට්ඨාදිවිභත්තිවසෙන සවිභත්තිකානි භවන්ති.

ඉමස්මිඤ්ඤ පන ත්වාදියන්තාධිකාරෙ ඉදඤ්චුපලක්ඛිතබ්බං – භුත්වා ගච්ඡති, භුත්වා ගතො, භුත්වා ගමිස්සසි, කසිත්වා වපති. උමඬිගා නික්ඛමිත්වාන, වෙදෙහො නාවමාරුහි. භුත්වාන භික්ඛු භික්ඛස්ස ඉච්චාදි සමානකත්තුකානං ධාතුනං පුබ්බකාලෙ ත්වාදිසද්දප්පයොගා. “භුත්වා ගච්ඡති”ති එත්ථ හි “භුත්වා”ති ඉදං පුබ්බකාලක්‍රියාදීපකං පදං. “ගච්ඡති”ති ඉදං පන උත්තරකාලක්‍රියාදීපකං, සමානකත්තුකානි වෙනානි පදානි එකකත්තුකානං ක්‍රියානං වාවකත්තා. තථා හෙත්ථ යො ගමනක්‍රියාය කත්තා, සො එව භුඤ්ජනක්‍රියාය කත්තුභූතො දට්ඨබ්බො. අයං නයො අඤ්ඤත්‍රාපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

“අන්ධකාරං නිහන්ත්වාන, උදිතොයං දිවාකරො;
චණ්ණං පඤ්ඤාචභාසෙහි, ඔභාසෙත්වා සමුග්ගතො”

ඉච්චාදීනිපි පන සමානකත්තුකානං සමානකාලෙ ත්වාදිසද්දප්පයොගා. එත්ථ හි “නිහන්ත්වානා”ති පදං සමානකාලක්‍රියාදීපකං පදං. “උදිතො”ති ඉදං පන උත්තරකාලක්‍රියාදීපකං පදන්ති න චත්තබ්බං සමානකාලක්‍රියාය ඉධාධිප්පෙතත්තා. තස්මායෙව සමානකාලක්‍රියාදීපකං පදන්ති ගහෙතබ්බං. අයං නයො අඤ්ඤත්‍රාපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

කෙටි පන “මුබං බ්‍යාදාය සයති, අක්ඛිං පරිවත්තෙත්වා පස්සති” නි උදාහරන්නි. අපරෙ “නිසජ්ජ අධිතෙ, යත්වා කපේති” නි. තත්ථ බ්‍යාදානපරිවත්තනුත්තරකාලො බ්‍යාදානුපසමලක්ඛණං පස්සනක්‍රියාය ලක්ඛියති. “නිසජ්ජ අධිතෙ, යත්වා කපේති” නි ව සමානකාලතායපි අජ්ඣේධනකප්පනෙහි පුබ්බෙපි නිසජ්ජට්ඨානානි හොත්තීති සක්කා පුබ්බුත්තරකාලතා සමභාවෙතුං, තස්මා පුරිමානියෙව උදාහරණානි යුත්තානි. උදයසමකාලමෙව හි තත්තිවත්තනියනිවත්තනන්ති.

“ද්වාරමාවරිත්වා පවිසති” ඉච්චාදි සමානකත්තුකානං අපරකාලෙ ත්වාදිසද්දප්පයොගො. යස්මා පනෙත්ථ පවිසනක්‍රියා පුරිමා, ආවරණක්‍රියා පන පච්ඡිමා, තස්මා “ආවරිත්වා” නි ඉදං අපරකාලක්‍රියාදීපකං පදන්ති වෙදිතබ්බං. “පවිසති” නි ඉදං පන පුබ්බකාලක්‍රියාදීපකං පදන්ති. අයං නයො අඤ්ඤත්‍රාපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො. අපරෙ “ධ”න්ති කච්ච පනිතො දණ්ඩො” නි උදාහරණන්ති. අභිසාතභූතසමායොගෙ පන අභිසාතජසද්දස්ස සමානකාලතා එත්ථ ලබ්භතීති ඉධාපි පුරිමානියෙව උදාහරණානි යුත්තානිති.

“පිසාවං දිස්වා වස්ස හයං හොති. පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා” ඉච්චාදි අසමානෙ කත්තරි පයොගො. එත්ථ හි පිසාවං දිස්වා පුරිසස්ස හයං හොති, පඤ්ඤාය දිස්වා අස්ස පුග්ගලස්ස ආසවා පරික්ඛිණා. එවං සමානකත්තුකානා ධාතුනං න ලබ්භති දස්සනක්‍රියාය පුරිසෙසු පවත්තනතො, භවනාදික්‍රියාය ව හයාදීසු පවත්තනතොති දට්ඨබ්බං. අයං නයො අඤ්ඤත්‍රාපි ඊදිසෙසු යානෙසු නෙතබ්බො.

ඉදම්පි පනෙත්ථ උපලක්ඛිතබ්බං “අප්පත්වා නදිං පබ්බතො, අතික්කම්ම පබ්බතං නදි” ඉච්චාදි පරාපරයොගො. “සීහං දිස්වා හයං හොති, සතං පිච්චිවා බලං ජායතෙ, ‘ධ’න්ති කත්වා දණ්ඩො පනිතො” ඉච්චාදි ලක්ඛණහෙතුආදීප්පයොගො. “න්භත්වා ගමනං, භුත්වා සයනං. උපාදාය රූප” මිච්චාපි බ්‍යත්තයෙන සද්දසිද්ධිප්පයොගොති.

ඉච්චෙවං සබ්බථාපි සමානකත්තුකානං ධාතුනං පුබ්බකාලෙ ත්වාදිසද්දප්පයොගො, සමානකත්තුකානං සමානකාලෙ ත්වාදිසද්දප්පයොගො, සමානකත්තුකානං අපරකාලෙ ත්වාදිසද්දප්පයොගො, අසමානකත්තුකානං ත්වාදිසද්දප්පයොගො, පරාපරයොගො , ලක්ඛණහෙතුආදීප්පයොගො, බ්‍යත්තයෙන සද්දසිද්ධිප්පයොගොති සත්තධා ත්වාදියන්තානං පදානං පයොගො වෙදිතබ්බො.

යදි එවං කස්මා කච්චායෙන “පුබ්බකාලෙකකත්තුකානං තුන ත්වාන ත්වා වා” නි පුබ්බකාලෙයෙව එකකත්තුකග්ගහණං කතන්ති? යෙතුයොන ත්වාදියන්තානං පදානං පුරිමකාලක්‍රියාදීපනතො. කච්චායෙන හි යෙතුයොන පවත්තිං සන්ධාය “පුබ්බකාලෙකකත්තුකානං” න්ති වුත්තං. යස්මා පන “ඉති කත්වා” නිආදීනං පදානං හෙතුඅත්ථවසෙනපි පුබ්බාවරියෙහි අත්ථො සංවණ්ණිතො, තස්මා “භවිත්වා” නිආදීනං භූධාතුමයානං ත්වාදිසද්දන්තානං පදානං අඤ්ඤෙසඤ්ච “පවිත්වා” නිආදීනං යථාපයොගං “භවනහෙතු පවනහෙතු” නිආදීනා හෙතුඅත්ථොපි ගහෙතබ්බො. අනුදං වුවිච්චි –

හෙතුත්ථෙපි යතො හොත්ති, සද්දා උස්සුක්කනත්ථකා;
තස්මා හෙතුවසෙනාපි, වදෙයාත්ථං විචක්ඛණො.

“ඉති කත්වා” නි සද්දස්ස, අත්ථසංවණ්ණනාසු හි;
“ඉති කරණහෙතු” නි, අත්ථො ධිරෙහි ගස්හති.

“ගච්ඡාමි දානි නිබ්බානං, යත්ථ ගන්ත්වා න සොචති”;
ඉති පායෙපි හෙතුත්ථො, ගස්හතෙ පුබ්බවිඤ්ඤාහි.

“යස්මිං නිබ්බානෙ ගමන-හෙතු” නි හි කථියතෙ;
හෙතුත්ථෙවං යථායොග-මඤ්ඤත්‍රාපි අයං නයො.

එවං භූතසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො ව තුමන්තපදඤ්ච ත්වාදියන්තපදඤ්චානි අත්ථත්තිකං විභත්තං.

යො ඉමමත්ථතිකං සුවිභත්තං,
කණ්ණරසායනමාගමිකානං;
ධාරයතෙ ස භවෙ ගතකඪ්ඨා,
පාවචනම්හි ගතෙ සුබ්බමත්ථෙ.

ඉති නවඪගෙ සාට්ඨකපෙ පිටකත්තයෙ බ්‍යප්පට්ඨනීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

අත්ථත්තිකවිභාගො නාම

වුද්දසමො පරිච්ඡෙදො.

එවං නානප්පකාරතො භූධාතුරූපානි දස්සිතානි.

පදමාලා නිව්ඨිතා.